

MOHAMMED BIN SALMAN'S
RUTHLESS QUEST FOR GLOBAL POWER

BLOOD AND OIL

'Fascinating and highly
entertaining'

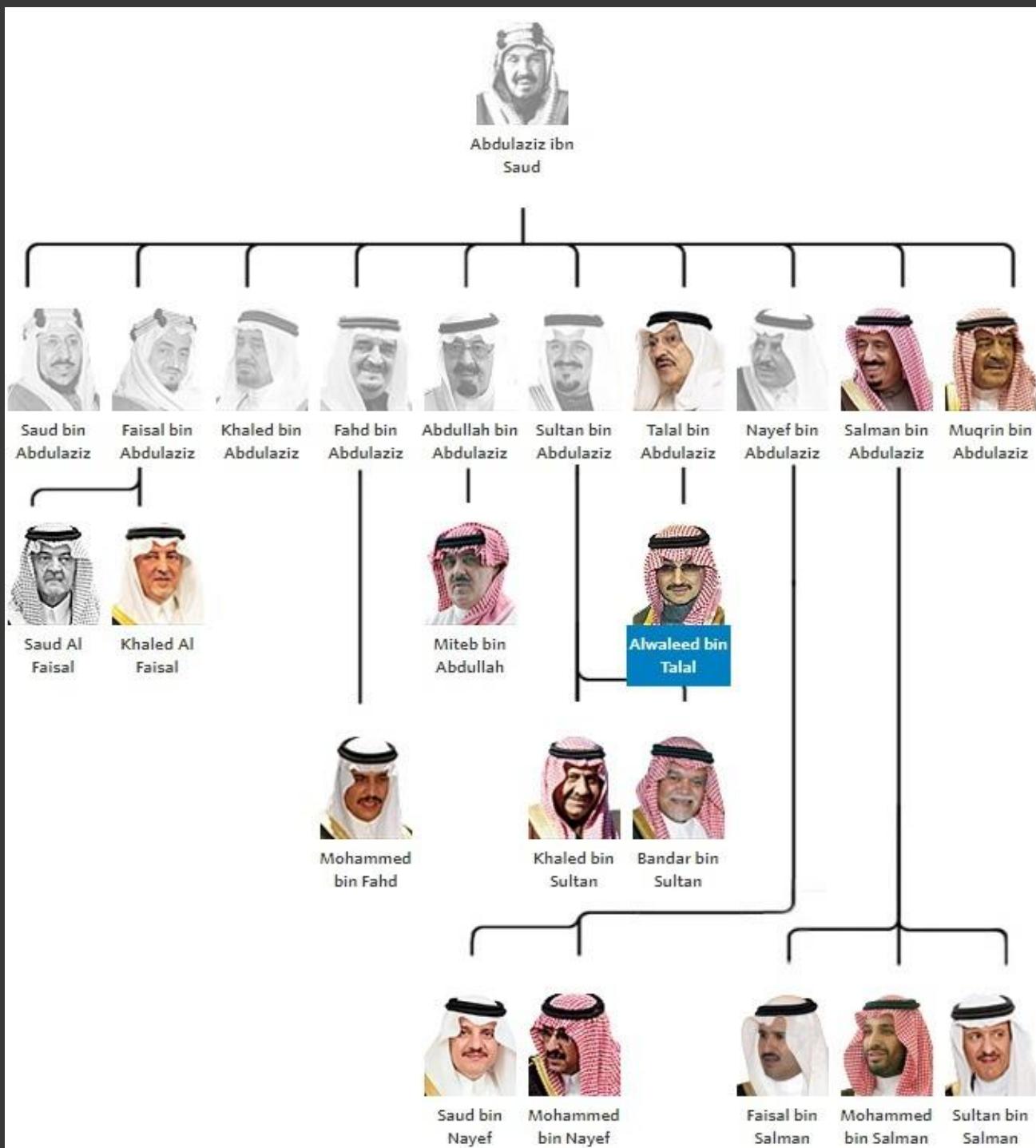
JOHN CARREYROU,
author of *Bad Blood*

BRADLEY HOPE & JUSTIN SCHECK
CO-AUTHOR OF *BILLION DOLLAR WHALE*

**MÁU VÀ DẦU:
CUỘC SĂN LÙNG MÁU LẠNH
TỐI QUYỀN LỰC TOÀN CẦU CỦA
MOHAMMED BIN SALMAN**

Vương triều Al Saud

Al Saud là một trong những gia đình Hoàng gia lớn nhất thế giới, với hàng nghìn thành viên là hậu duệ của người sáng lập triều đại hiện tại, Abdulaziz, người có hàng chục con trai và con gái. Mọi vị vua của A Rập Saudi kể từ khi ông qua đời vào năm 1953 đều xuất thân từ những người con trai đó, và nhiều người trong số họ đã có hàng chục người con riêng. Thái tử Mohammed bin Salman được xem là vị vua đầu tiên của thế hệ thứ ba. Lưu ý về cách đặt tên: bin có nghĩa là “con trai của”. Mohammed bin Salman - Mohammed con trai của Vua Salman. Cha anh, nhà vua Salman bin Abdulaziz, vì cha của ông là Vua Abdulaziz.

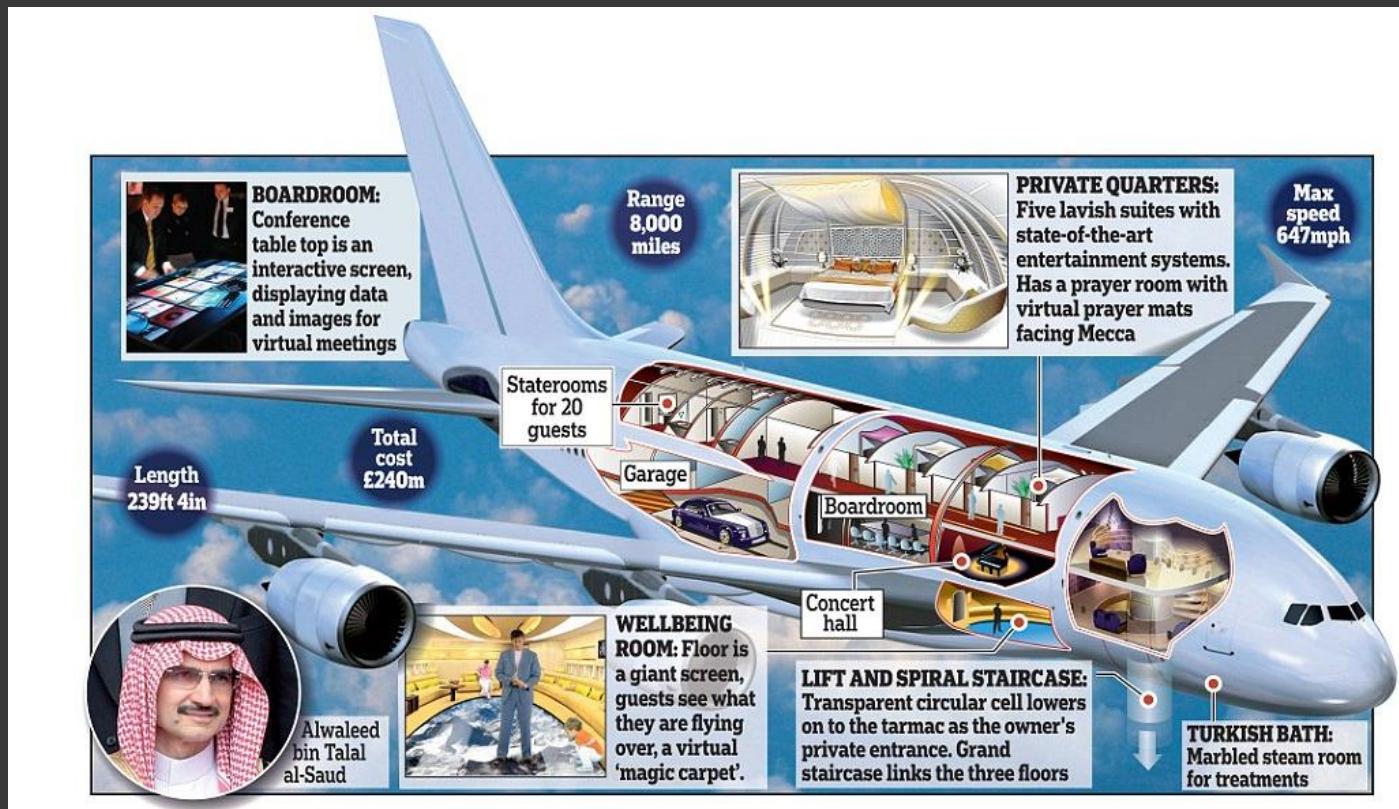
XUẤT KÍCH

Cuộc gọi ngay trước 4 giờ sáng rất khẩn cấp và đáng lo ngại. Nhà vua cần gấp cháu trai của mình. Hoàng tử Alwaleed bin Talal Al Saud, càng sớm càng tốt. “Hãy đến ngay lập tức,” người gọi từ Triều đình Hoàng gia nói.

Trong nhiều thập kỷ, Alwaleed là doanh nhân A Rập Saudi nổi tiếng nhất thế giới. Anh ấy là kiểu người mà mọi người muốn ở bên, nếu chỉ để nhìn thoáng qua cuộc sống với nguồn cung tiền dường như không đáy. Với khối tài sản cá nhân ước tính khoảng 18 tỷ đô, trong mắt nhiều người Mỹ và châu Âu, anh là người A Rập Saudi nổi nhất: giàu có một cách đáng kinh ngạc, dư dả đến mức cực đoan. Anh ta có một đội máy bay, bao gồm một chiếc Boing 747 với chiếc ghế tựa như ngai vàng ở giữa, và một chiếc du thuyền trị giá 90 triệu đô có thể chứa 22 khách với 30 thành viên phục vụ họ. Khi tìm thấy thứ mình thích, anh ấy sẽ mua 10 hoặc 20 chiếc — ngay cả khi đó là một chiếc máy tập thể dục đắt tiền. Một cho mỗi ngôi nhà, pied-a-terre, trại trên sa mạc và du thuyền.

Pied-a-terre là một chỗ để sống, ví dụ, căn hộ hoặc chung cư, thường nằm trong một thành phố lớn cách xa nơi cư trú chính của một cá nhân.

Alwaleed thích thú với hình ảnh đó và thể hiện nó với khách đến thăm văn phòng của anh ở Riyadh, Paris và New York với những chồng tạp chí dày cộp với khuôn mặt anh trên trang bìa hoặc các cuộc phỏng vấn dài về sự nghiệp kinh doanh. Một số phòng trong nhà anh có hơn một chục bức ảnh hoặc tranh của Alwaleed ở các giai đoạn khác nhau trong cuộc đời. Anh ấy thích uống trà từ một chiếc cốc với mặt của mình trên đó.

Hoàng tử là một thế lực kinh doanh ở Mỹ, khi mua cổ phần tại Citibank, Apple và Twitter. Hợp tác với Bill Gates, Quỹ đầu tư của Alwaleed sở hữu một phần chuỗi khách sạn Four Seasons, nổi tiếng với các phòng nghỉ sang trọng. Khi đi du lịch, anh ấy mang theo một đoàn tùy tùng hai chục người, bao gồm đầu bếp, người dọn dẹp, quản gia và cố vấn kinh doanh.

Tuy nhiên, vào một đêm mát mẻ tháng 11 năm 2017, anh cảm thấy lạnh sống lưng khi mặc quần áo tại nơi ẩn náu trong sa mạc để đến gặp nhà vua. Ả Rập Saudi đang chứng kiến những thay đổi to lớn, như việc cảnh sát tôn giáo rút lui khỏi đường phố và tiếng nhạc trong quán cà phê sau nhiều thập kỷ cấm bất cứ thứ gì có thể khơi dậy giác quan. Đất nước này từ lâu đã là nơi ẩn náu của những người Hồi giáo cực đoan, được các nhà phê bình gọi là Chủ nghĩa

Wahhab, người dân A Rập Saudi cảm thấy thực sự choáng váng trước những cải cách nhanh chóng: rạp chiếu phim tăng lên, phụ nữ đi lại với nhiều tự do hơn bao giờ hết, và đã có cuộc thảo luận về việc chuyển nền kinh tế khỏi dầu mỏ.

Đất nước giàu có nhất và hùng mạnh nhất cũng cảm nhận được một thứ khác, một âm thanh nứt nẻ. Nền móng của các cung điện trang trí công phu của họ dường như đang suy yếu. Không có vấn đề gì khi Alwaleed gọi các nguyên thủ quốc gia và những người giàu nhất thế giới là bạn của mình. Sự không sẵn sàng của anh ta với tư cách là một hoàng tử phú đang tan rã.

Sau hơn hai năm trị vì của người chú là Vua Salman bin Abdulaziz Al Saud, Alwaleed đã nghe những câu chuyện về các thành viên Hoàng gia bị triệu hồi trong đêm hoặc bị lừa lên máy bay để đưa về giam giữ. Người đàn ông đứng sau những điều này là con trai của Vua Salman, người anh em họ trẻ tuổi của Alwaleed, Mohammed bin Salman Al Saud, mới 32 tuổi nhưng đã nổi tiếng về tính nóng nảy và đi trước với những thay đổi tích cực.

Mohammed đối lập với những người chú của mình, những vị vua trước đây, những người bắt nguồn quyền lực từ sự đồng thuận của Hoàng gia và có xu hướng bảo thủ cực đoan vì sợ làm mất lòng vương triều. Họ đã trở thành những ông già khô khan vào thời điểm nắm quyền, không có can đảm và nghị lực để tạo ra những thay đổi lớn. Nhưng Mohammed còn trẻ và rất tham vọng. Anh ta cao hơn 1.8 mét, với nụ cười rất tươi, chiếc mũi to và cách tiếp cận trò chuyện có thể đồng thời trìu mến và đe dọa. Anh ấy có rất nhiều năng lượng, gửi câu hỏi và mệnh lệnh cho thuộc hạ vào bất kỳ lúc nào. Trong một thời gian ngắn, Mohammed đã tuyên chiến với Yemen, dẫn đầu một cuộc tẩy chay đối với một quốc gia láng

gièng, và củng cố quyền lực hơn bất kỳ thành viên nào trong Hoàng tộc kể từ khi thành lập vương quốc.

Alwaleed tự trấn an mình. Các hoàng tử bị giam giữ là thành viên ngoài lề của gia đình và thường là những người bất đồng chính kiến, gây rắc rối cho Al Saud từ nhà của họ ở Pháp hoặc Vương quốc Anh. Alwaleed đã nói với một vị khách chỉ vài tháng trước khi anh ta thực sự ẩn tuợng với chương trình nghị sự của Mohammed và vui mừng như thế nào khi thấy A Rập Saudi cuối cùng đã chuyển đổi từ một pháo đài phi tự do của dòng Hồi giáo bảo thủ nhất thành một cường quốc A Rập hiện đại với nền kinh tế đa dạng hóa và nhiều quyền bình đẳng hơn cho nam và nữ. Mohammed thậm chí đã áp dụng một số ý tưởng tích cực nhất của Alwaleed để cải cách tài chính.

“Đây là sự thay đổi mà tôi đã chờ đợi cả đời,” Alwaleed nói với Robert Jordan, cựu đại sứ Mỹ tại A Rập Saudi, vào tháng 4 năm 2017. Các CEO, chủ ngân hàng và các nhà lãnh đạo chính trị trên khắp thế giới đã đến thăm tại nơi anh đang ở, một địa điểm sa mạc bên ngoài Riyadh đầy những căn lều lớn, nơi những vị khách cố tạo lại một phiên bản lý tưởng của lối sống Bedouin mà tổ tiên anh đã sống cho đến giữa thế kỷ XX.

Bedouin, Beduin hay Bedu là một nhóm dân tộc A Rập du mục đã từng sinh sống trong các vùng sa mạc ở Bắc Phi, Bán đảo A Rập, Thượng Lưỡng Hà và Levant.

Hơn nữa, Alwaleed rất hào phóng. Đám đông ngồi quanh những bữa tiệc phù hợp với một ngôi làng nhỏ, hoàn hảo với thịt cừu nướng, một ít cơm và đủ loại nước trái cây. Bên cạnh Alwaleed, luôn có một bác sĩ thường trực, khi anh tham gia các bữa ăn thuận chay được chuẩn bị đặc biệt. Sau khi những vị khách ăn một chút, Alwaleed sẽ mời những người A Rập Saudi nghèo hơn từ vùng xung quanh đến ăn hết phần còn lại.

Sau đó, anh ấy đưa những vị khách của mình đi dạo trên những đụn cát và ngắm sao khi họ ngồi quanh đống lửa đang cháy ầm ầm. Nó không hoàn toàn mộc mạc. Khi hoàng tử và nhóm bạn lui về trong lều, có tivi màn hình phẳng và phòng tắm lắp lánh với vòi sen nước nóng.

Không lâu sau cuộc gọi, Alwaleed rời trại sa mạc trên xe riêng để quay trở lại Riyadh. Đến Hoàng cung sau hơn một giờ, một phụ tá của nhà vua ra bên ngoài để giải thích cuộc họp thực sự diễn ra gần đó tại khách sạn Ritz-Carlton. Alwaleed được hướng dẫn đến một chiếc xe mới, một phần của đoàn xe lớn. “Điện thoại của tôi, túi của tôi,” Alwaleed nói, ngày càng lo lắng. “Chúng đang ở trong xe.”

“Vâng, chúng tôi sẽ mang đến,” người phụ tá trả lời. Bị cắt đứt với thế giới, Alwaleed ngày càng lo lắng. Các vệ sĩ, trợ lý và tài xế của anh được xếp vào những xe khác. Việc lái xe chỉ mất vài phút, sự căng thẳng tăng lên khi hành trình chậm chạp trên con đường lớn dài một phần tư dặm từ cổng an ninh đến khách sạn.

khách sạn Ritz-Carlton tại Riyadh

Bước vào sảnh đợi được bao quanh bởi các nhân viên an ninh của Hoàng gia, Alwaleed bị choáng ngợp bởi một cảm giác kỳ lạ vì khách sạn không có ai. Những nhân viên Hoàng gia đưa anh vào

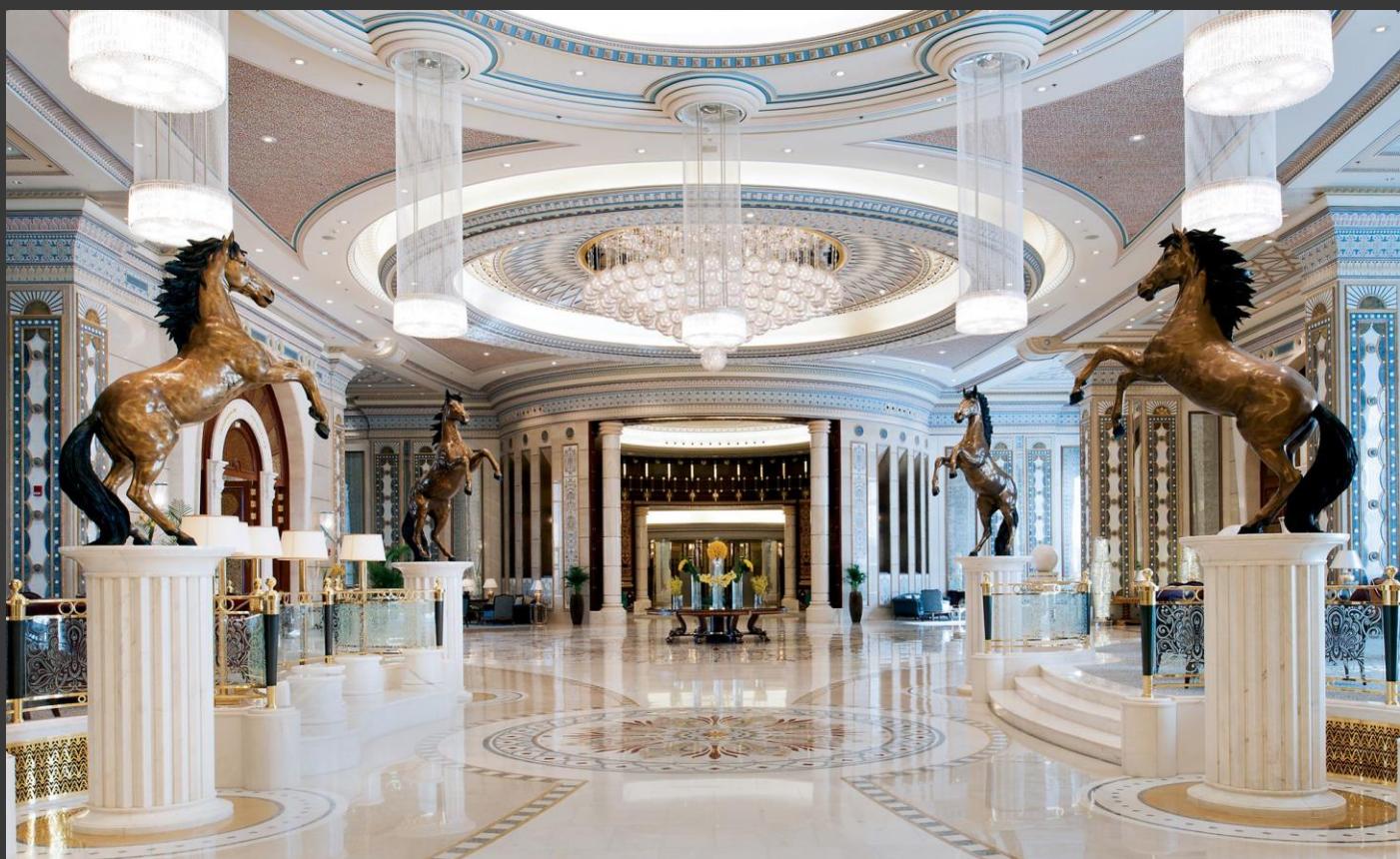
thang máy và sau đó là một dãy phòng khách sạn để đợi. Lo lắng và có chút buồn chán, anh bật tivi lên. Tin tức đã được đăng tải: Hàng chục doanh nhân, thành viên Hoàng gia và quan chức đã bị bắt vì nghi ngờ tham nhũng. Anh là người đầu tiên đến. Ritz không còn là một khách sạn mà là một nhà tù tạm bợ.

Việc cải tạo đã được thực hiện chỉ vài giờ trước đó. Vào cuối ngày thứ Sáu, ngày 3 tháng 11 năm 2017, một nhóm kỹ sư tại Ritz-Carlton đã đi khắp chín tầng của khách sạn và bắt đầu khoan ổ khóa trên hai trăm cửa phòng. Rèm cửa đã được gỡ bỏ và cửa nhà tắm bị tháo dỡ. Một số dãy phòng lớn thường dành cho các CEO hoặc hoàng tử lái máy bay đến thăm đã được chuyển thành phòng thăm vấn.

Ritz-Carlton, ban đầu được thiết kế như một nhà khách của nhà nước dành cho các chức sắc thăm viếng, có đường lái xe rợp bóng cây cọ cho phép các thủ tướng và tổng thống đến thăm có thể

ngắm nhìn mặt tiền nguy nga tráng lệ của nó khi họ di chuyển trong các đoàn xe. Các khu đất — tất cả thuộc sở hữu của Hoàng gia gần đó — bao gồm năm mươi hai mẫu đất, với những bãi cỏ được cắt tỉa cẩn thận và một khoảng sân râm mát với những cây ô liu sáu trăm năm tuổi nhập khẩu từ Liban. Ghé thăm sảnh đợi được trang trí công phu, đầy đá cẩm thạch, du khách được chào đón bởi một bàn hoa lớn, những tác phẩm điêu khắc ấn tượng của những con ngựa giống, và mùi hương thoang thoảng trên những chiếc bàn nơi một số người đàn ông Ả Rập Saudi xúc nước hoa cho khăn trùm đầu. Tổng thống Barack Obama đã ở đây vào năm 2014, và Tổng thống Donald Trump ở gần đó trong hai ngày cho chuyến thăm hào nhoáng ngay sau khi nhậm chức Tổng thống Mỹ.

Đến đêm đó, một nhóm sĩ quan tình báo và nhân viên Hoàng gia đã nhanh chóng đi vào bên trong để tiếp quản khách sạn. Các lính canh phân tán đến các chốt trên mỗi tầng và các lối ra. Nhân viên

khách sạn đã được hướng dẫn để đuổi bất kỳ ai còn trong tòa nhà và hủy đặt phòng.

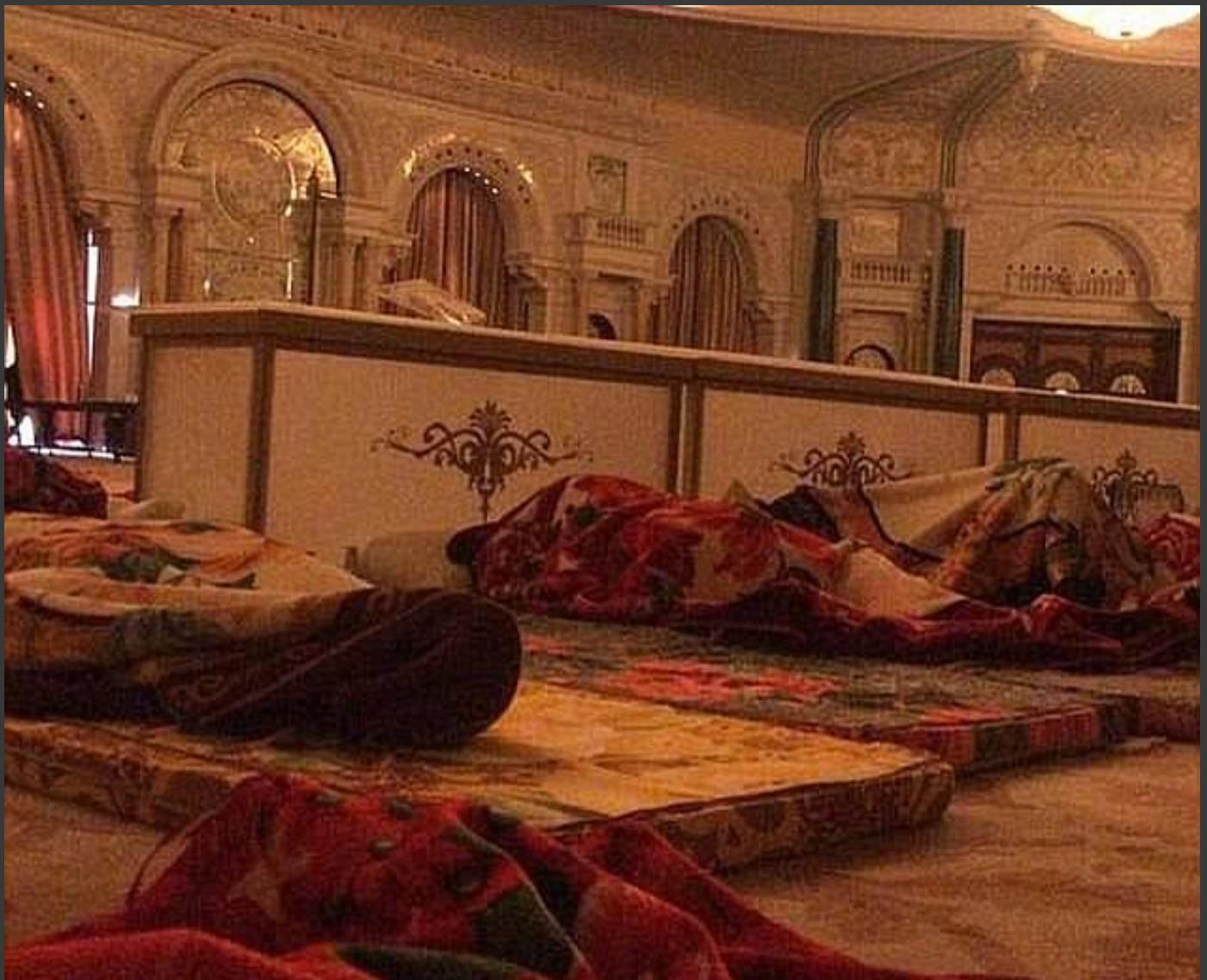
“Do chính quyền địa phương cần sử dụng gấp với yêu cầu mức độ an ninh cao hơn, chúng tôi không thể tiếp khách cho đến khi hoạt động bình thường được khôi phục,” một nhân viên trợ giúp đặc biệt cho biết, đang đọc kịch bản, cho một doanh nhân đặt trước vài ngày.

Gần rạng sáng, những vị khách đặc biệt bắt đầu đến.

Trong vài đêm đầu tiên, nhiều người trong số những người bị giam giữ được yêu cầu ở trong một phòng chức năng, luôn đi kèm với một người hộ tống có vũ trang. Một số người đàn ông vẫn giấu điện thoại di động dự phòng trong nếp gấp của áo ngực [vì những người hộ tống đã ngừng tìm kiếm sau khi tịch thu một chiếc điện thoại của mỗi người]. Những bức ảnh siêu thực được chụp vào đêm hôm đó cho thấy những người đàn ông cam chịu nằm trên tấm đệm mỏng với những chiếc chăn màu sắc rẻ tiền. Tuy những hình ảnh không rõ ràng nhưng đây là một số người đàn ông quyền lực nhất trong thế giới A Rập: họ sẽ là người thừa kế ngai vàng, tài phiệt, các bộ trưởng và một tá hoàng tử. Một số bí mật cần được khai mở. Gần như tất cả đều sở hữu khối tài sản không thể tưởng tượng được, điều mà các quyền lực mới ở Vương quốc A Rập Saudi tuyên bố là thành quả của nhiều thập kỷ tham nhũng.

Danh sách gần như không thể xác minh được, bao gồm cả Miteb bin Abdullah Al Saud, con trai của cựu vương và người đứng đầu quyền lực của Lực lượng Vệ binh Quốc gia - một nhánh đặc biệt của lực lượng vũ trang được thiết kế để bảo vệ Hoàng gia khỏi bất kỳ mối đe dọa nào, với 125.000 quân đóng trên khắp đất nước. Một trong những vai trò của nó là ngăn chặn các cuộc đảo chính quân

sự, nhưng ở đây người đứng đầu của nó, từng được coi là người thừa kế tiềm năng cho ngai vàng, đã chống lại ý muốn của ông.

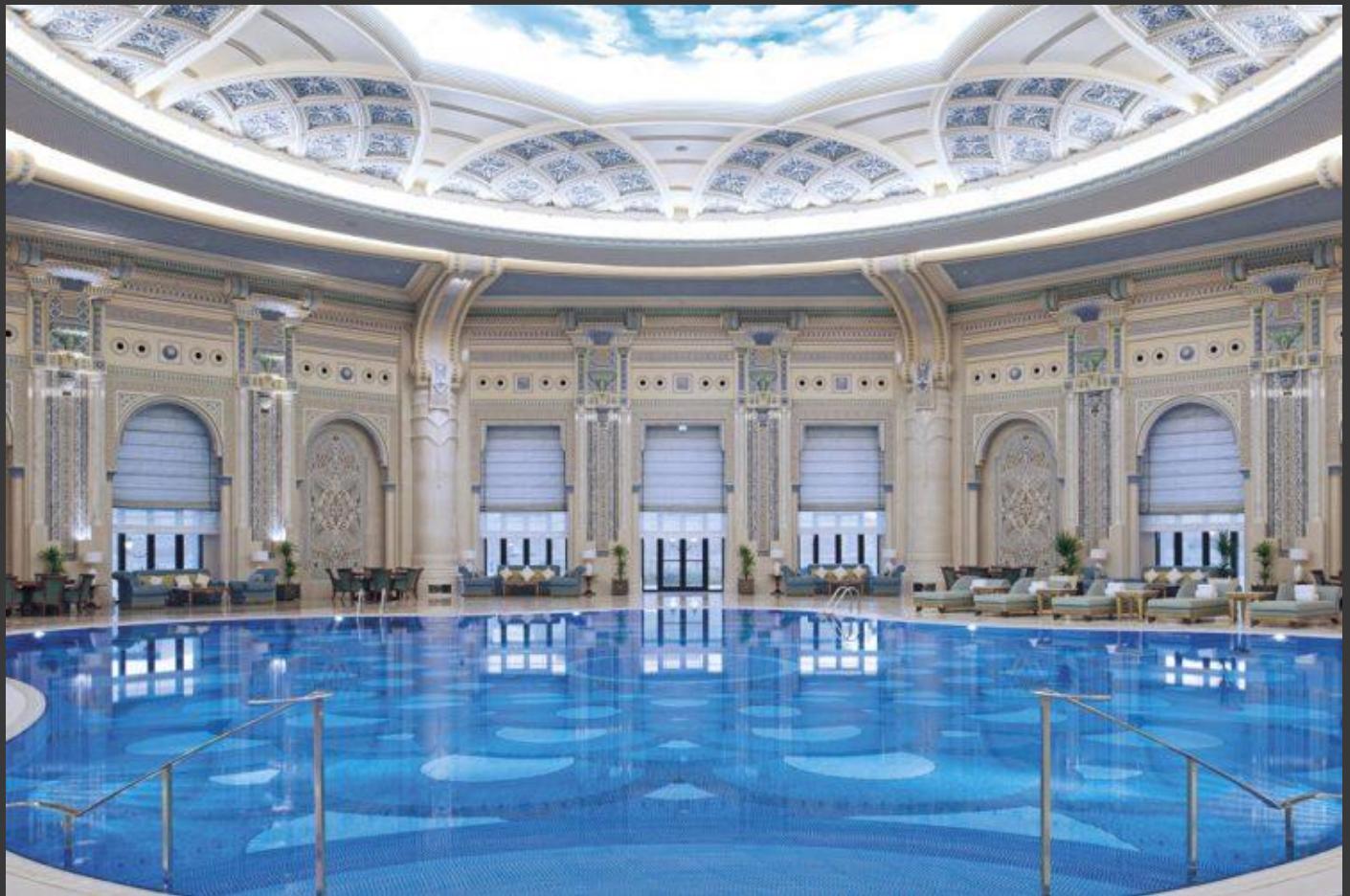
Trong vài ngày đầu tiên, hơn 50 người đã bị bắt. Những tuần tới sẽ chứng kiến hơn ba trăm người khác “đăng ký” vào Ritz và các địa điểm an toàn khác ở Riyadh.

Các vụ bắt giữ là công việc của một ủy ban chống tham nhũng bí mật cho đến nay được tạo ra bởi một sắc lệnh của nhà vua. Bộ trưởng Tư pháp tuyên bố đang tìm kiếm khoản hoàn trả 100 tỷ đô la thu được từ tham nhũng và trộm cắp trong nhiều thập kỷ.

Mặc dù được tiến hành dưới danh nghĩa của Vua Salman, vụ bắt giữ những người đàn ông quyền lực và giàu có nhất của A Rập Saudi đã được thực hiện bởi con trai thứ sáu của nhà vua,

Mohammed. Ba năm trước đó, ngay cả những người theo dõi A Rập Saudi sát sao nhất cũng chưa bao giờ nghe nói về anh ta. Giờ đây, vị thái tử mới đang khiến A Rập Saudi và thế giới phải hứng chịu cơn bão.

Một đội thợ may đã may những chiếc áo choàng trắng giống hệt nhau cho từng tù nhân. Các tù nhân có thể xem tivi và gọi điện hàng tuần với sự giám sát. Được phép bơi trong hồ bơi lớn lát gạch, bên dưới mái vòm được trang trí công phu với bầu trời xanh và mây, nhưng chỉ dành cho hai người bị giam giữ cùng một lúc. Không được phép nói chuyện.

Các cuộc thẩm vấn có thể bắt đầu bất cứ lúc nào. Vào lúc 2 giờ sáng, các tù nhân tỉnh táo muộn thương lượng. Đối với nhiều người bị giam giữ, điều khổ khốn khổ là sự cô lập và nhục nhã khi bị thẩm vấn hàng giờ bởi các sĩ quan Hoàng gia.

Một số người cảm thấy họ đóng một vai trò trong việc xây dựng vương quốc. Ngoài các nhà tài trợ xây dựng, còn có một chủ sở hữu công ty du lịch, người đã giúp hàng nghìn sinh viên Ả Rập Saudi được đào tạo tại Hoa Kỳ và Châu Âu và một bộ trưởng chính phủ đã giúp hiện đại hóa hệ thống tài chính và chăm sóc sức khỏe của đất nước. Chắc chắn, họ có thể đã trở nên giàu có trong quá trình này, một số có lẽ đã vi phạm luật. Nhưng trước đây chưa ai gọi họ là tội phạm. Thật vậy, nhiều giao dịch mà Mohammed hiện đang coi là hành vi sai trái đã được chấp thuận bởi những người thân cận nhất của nhà vua trước đó hoặc thậm chí bởi chính vị vua. Những việc làm của họ đã được chấp nhận vào thời điểm đó, nhưng bây giờ các quy tắc đã thay đổi.

Có những cáo buộc về lạm dụng và tra tấn thể chất. Thiếu tướng Ali al-Qahtani, giám đốc an ninh của bạn tù Turki bin Abdullah Al Saud, cựu thống đốc Riyadh và là con trai của cựu vương, đã nhổ vào mặt những người thẩm vấn, chất vấn thẩm quyền của họ. Chỉ một số ít được chọn biết điều gì xảy ra tiếp theo, nhưng cuối cùng ông ta đã chết trong cảnh bị giam cầm. Ả Rập Saudi vẫn khẳng định các cáo buộc lạm dụng và tra tấn những người bị điều tra là hoàn toàn sai sự thật.

Tuy nhiên, hầu hết các tù nhân đều chấp nhận. Bị tước đoạt tiền bạc và quyền lực, họ chỉ là những con người đối mặt với những mối đe dọa vật chất mà họ không bao giờ tưởng tượng được. Để tăng sức ép lên Alwaleed, Mohammed đã tổng giam em trai anh, Khaled bin Talal. Các cáo buộc tham nhũng không được công khai hoặc thừa nhận bởi những người bị giam giữ.

Các vụ bắt giữ tại Ritz càng thêm choáng váng vì chỉ vài ngày trước đó, cùng một khách sạn và trung tâm hội nghị lân cận đã tổ chức

sự kiện với những cái tên hàng đầu trong lĩnh vực tài chính, chính trị và kinh doanh toàn cầu cho một sự kiện kéo dài ba ngày được các nhà tổ chức gọi là “Hội nghị Davos tại Sa mạc”. Nó được giới thiệu như một sự hé lộ về A Rập Saudi mới, vượt ra khỏi một quốc gia lạc hậu để cho thấy họ đang tham gia vào thế giới kinh doanh chính thống.

Trong sảnh lớn lát đá cẩm thạch vào ngày 30 tháng 10, nhà quản lý tiền lớn nhất thế giới, người sáng lập Blackstone, Steve Schwarzman, đã ngồi ở một góc, trong khi Tony Blair đứng ở một góc khác giải thích về kế hoạch của Mohammed với đám đông các chủ ngân hàng. Nhà đầu tư Tom Barrack, cố vấn chủ chốt về Trung Đông của Tổng thống Trump và người sáng lập Colony Capital, ngồi cùng đoàn tùy tùng, trao đổi danh thiếp với một dòng du khách. Bộ trưởng Tài chính của Trump Steve Mnuchin dùng bữa tối với vợ tại Hong Kong, nhà hàng Trung Quốc cao cấp của Ritz-Carlton. Masayoshi Son, người sáng lập SoftBank của Nhật Bản,

đã chiếm một trong những dãy phòng được sử dụng vài ngày sau đó để giam giữ một hoàng tử.

Sự trùng khớp đáng ngạc nhiên giữa “Davos tại sa mạc” và việc Ritz bị biến thành nhà tù - và sự đảo ngược của rất nhiều tài sản của những người đàn ông cực kỳ giàu có - khiến cuộc đàm áp trở thành một sự kiện kỳ lạ trong lịch sử kinh doanh và chính trị thế giới gần đây. Chưa bao giờ nhiều tỷ phú, những người khổng lồ tài chính, những người có thể vận động khắp thế giới với khối tài sản kếch xù lại bị tước đoạt tự do và kho báu một cách đột ngột như vậy.

Được nhìn nhận lại từ năm 2020, với việc gần như tất cả những người bị giam giữ được trả tự do và hàng chục tỷ đô la tiền mặt và tài sản mà chính phủ của Mohammed thu được, các sự kiện rõ ràng là một buổi lễ ra mắt đối với Mohammed bin Salman.

Hơn cả chương trình cải cách và kế hoạch chuyển đổi kinh tế mà anh đã công bố, vụ bắt giữ Ritz cho thấy những gì sau đó được che giấu phần lớn với các nhà quan sát, nhà ngoại giao và phần lớn gia đình của anh: bản chất gian xảo, thích cưng chỉ cao đẹp, thích mạo hiểm và tính tàn nhẫn. Cho đến lúc đó, Mohammed vẫn có thể là một nhà cải cách theo truyền thống của năm vị vua trước cha mình. Mỗi người có một phong cách lãnh đạo riêng biệt, nhưng không ai thậm chí có thể nghĩ đến việc thổi bay nền tảng để thay đổi con đường tương lai của đất nước. Động thái tích cực tại Ritz, sau này được nhiều người phương Tây gọi là “sheikhdown”, là khoảnh khắc Mohammed đặt một gói thuốc nổ lên hiện trạng và cho nổ tung thành những tấm kính.

Vào thời điểm tàn tích bị quét sạch, anh kiểm soát toàn bộ quân đội, cảnh sát, cơ quan tình báo, tất cả các bộ của chính phủ và nắm cổ phần kiểm soát tại nhiều doanh nghiệp lớn nhất của đất nước thông qua các công ty do chính phủ nắm giữ. Anh không phải là vua, nhưng là một trong những người đàn ông quyền lực nhất trên trái đất.

NHÀ VUA BĂNG HÀ

Tháng 12 năm 2014 - tháng 1 năm 2015

Mọi người đều chờ nhà vua băng hà. Đó là tháng 12 năm 2014, và Abdullah bin Abdulaziz Al Saud, thành viên thứ sáu của vương triều Al Saud thứ ba đang cai trị ở A Rập Saudi, đang chết dần trên giường bệnh ở sa mạc ngoại ô Riyadh.

Abdullah luôn yêu sa mạc. Ông đến đó để suy nghĩ và khi già đi, để thoát khỏi giao thông của thủ đô, dòng người cầu xin ân huệ và những thất vọng vô tận về một chính phủ tan vỡ mà ông dường như không thể kéo vào hiện đại. Những đêm mùa đông không có trăng trên cồn cát gợi lên những câu chuyện về cha ông, người sáng lập vương quốc, Abdulaziz, chiến đấu trên lưng lạc đà để chinh phục A Rập. Đó là những thời điểm đơn giản hơn.

Abdulaziz ibn Abdul Rahman ibn Faisal ibn Turki ibn Abdullah ibn Muhammad Al Saud (15 tháng 1 năm 1875 – 9 tháng 11 năm 1953), trong thế giới A Rập thường được gọi là Abdulaziz, còn tại phương Tây được gọi là Ibn Saud, là quân chủ đầu tiên của A Rập Saudi, “nhà nước Saud thứ ba”. Ông tái chinh phục thành phố quê hương của gia tộc là Riyadh vào năm 1902, khởi đầu ba thập niên chinh phạt khiến ông trở thành

người cai trị của gần như toàn bộ miền trung bán đảo A Rập. Ông cũng có quyền kiểm soát của mình đối với Najd vào năm 1922, sau đó chinh phục Hejaz vào năm 1925. Ông mở rộng lãnh địa của mình đến phạm vi lãnh thổ trở thành Vương quốc A Rập Saudi vào năm 1932. Với tư cách là quốc vương, ông chủ trì việc khai phá dầu mỏ tại A Rập Saudi vào năm 1938 và bắt đầu khai thác dầu quy mô lớn sau Chiến tranh thế giới thứ hai. Ông có nhiều người con, trong đó có 45 con trai, và toàn bộ các quốc vương sau này của A Rập Saudi cho đến năm 2017 đều là con trai của ông.

Bản thân quốc gia A Rập Saudi chỉ mới 83 tuổi - trẻ hơn Abdullah 90 tuổi. Trong phần lớn thời gian đầu của mình, đó là một vương quốc thưa thớt người ở với ít mối liên hệ với thế giới bên ngoài, được cứu rỗi từ những người hành hương đến thăm các thánh địa Hồi giáo Mecca và Medina. Một phần tư số người trên trái đất quay mặt về phía Kaaba ở trung tâm Mecca để cầu nguyện và đặt mục tiêu đến đó ít nhất một lần trong đời.

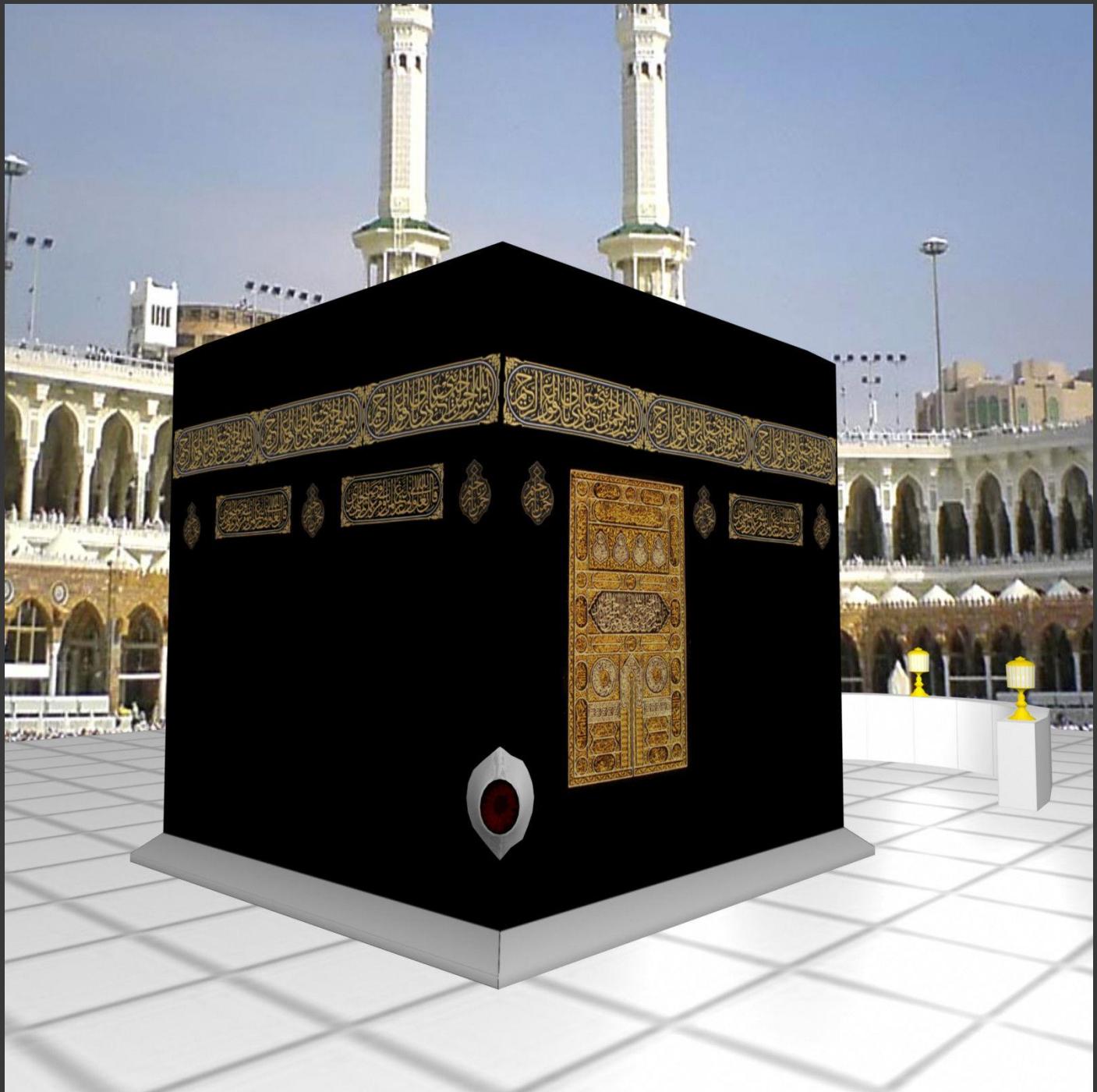
Mecca hay Makkah là một thành phố tại vùng đồng bằng Tihamah thuộc A Rập Saudi và là thủ phủ của vùng Makkah (Mecca). Thành phố nằm trong nội lục, cách thành phố cảng Jeddah 70km, trên một thung lũng hẹp có độ cao 277 m trên mực nước biển, và cách 340km về phía nam của Medina. Dân số thành phố vào năm 2012 là khoảng 2 triệu người, song lượng du khách đông gấp ba lần con số này vào dịp Hajj ("hành hương") mỗi năm vào tháng thứ 12 theo lịch Hồi giáo.

Do là sinh quán của nhà tiên tri Muhammad và địa điểm Muhammad lần đầu được Thượng đế tiết lộ về Quran (trong một hang đá cách Mecca 3km), Mecca được nhìn nhận là thành phố linh thiêng nhất trong Hồi giáo và một cuộc hành hương gọi là Hajj là điều bắt buộc đối với mọi tín đồ Hồi giáo có khả năng. Mecca sở hữu Kaaba, theo đa số tín đồ thì đây là điểm linh thiêng nhất trong Hồi giáo, cũng như là nơi các tín đồ Hồi giáo hướng đến khi cầu nguyện.

Mecca trong một thời gian dài từng nằm dưới quyền cai trị của các hậu duệ của Muhammad với hiệu là sharif, họ là những quân chủ độc lập hoặc là chư hầu của một thực thể lớn hơn. Thành phố bị Ibn Saud chinh phục vào năm 1925. Trong thời hiện đại, Mecca trải qua mở rộng rất lớn về quy mô và hạ tầng, sở hữu nhiều công trình kiến trúc như Tháp Abraj Al Bait thuộc nhóm tòa nhà cao nhất thế giới. Trong quá trình mở rộng này, Mecca bị mất đi một số công trình lịch sử và di tích khảo cổ học, như Pháo đài Ajyad. Ngày nay, có hơn 15 triệu tín đồ Hồi giáo đến Mecca mỗi năm, trong đó có hàng triệu người trong những ngày Hajj. Do đó, Mecca trở thành một trong những thành phố có tính chất thế giới nhất trong thế giới Hồi giáo, song người không theo Hồi giáo bị cấm vào thành phố.

"Mecca" là dạng chuyển tự quen thuộc trong tiếng Anh, song chính phủ A Rập Saudi sử dụng cách chuyển tự chính thức là Makkah, nó sát hơn với phát âm trong tiếng A Rập. Từ "Mecca" trong tiếng Anh đã được biến hóa và mang cả ý nghĩa bất kỳ địa điểm nào thu hút một lượng lớn người, nên một số người Hồi giáo nói tiếng Anh cho rằng việc sử dụng cách viết này cho thành phố là điều xúc phạm. Chính phủ A Rập

Saudi chọn Makkah làm từ chính thức trong thập niên 1980, song không được biết đến hoặc sử dụng phổ biến trên toàn thế giới. Tên chính thức đầy đủ của thành phố là Makkah al-Mukarramah hoặc Makkatu l-Mukarramah (المرّة مكّة), phát âm [makkah al mukarramah] hay [makkatul mukarramah], có nghĩa là “Mecca tôn kính”, song còn được dịch thoáng thành “thành phố linh thiêng Mecca”.

Kaaba là tòa nhà hình hộp chữ nhật nằm trong trung tâm sân thánh đường hồi giáo Al-Masjid Al-Haram ở Mecca, A Rập Saudi. Tòa nhà cao 13,1 m, có đáy 11,03 m × 12,62 m. 4 cạnh chỉ về 4 hướng chính. Đây là trung tâm thánh địa thiêng liêng nhất của đạo Hồi. Ở phía đông của Kaaba có một phiến đá đen (tiếng A Rập: الحجر الأسود al-Ḥajar al-Aswad) được xem là di tích của Hồi giáo. Theo truyền thống Hồi giáo, phiến đá đã được gắn nguyên vẹn vào bức tường của Kaaba bởi nhà tiên tri

Muhammad trong năm 605, năm năm trước sự măc khai đầu tiên của ông. Kể từ đó, phiến đá đã bị phá vỡ thành nhiều mảnh và bây giờ được gắn vào một khung bằng bạc ở mặt bên của Kaaba.

Bên trong Kaaba

Tên gọi cổ xưa hoặc ban đầu của địa điểm Mecca là Bakkah (còn được chuyển tự thành Baca, Baka, Bakah, Bakka, Becca, Bekka). Đây là một từ trong tiếng A Rập, từ nguyên của nó không rõ, giống như trường hợp của Mecca. Nhiều người cho rằng nó là một từ đồng nghĩa với Mecca, cụ thể hơn thì nó được cho là tên ban đầu của thung lũng nằm tại đó, trong khi các học giả Hồi giáo thường sử dụng nó để chỉ khu vực thiêng liêng của thành phố bao gồm Kaaba cùng phần ngay xung quanh nó.

Thuật ngữ Bakkah được sử dụng làm tên gọi chỉ Mecca trong kinh Quran chương 3:96, còn dạng Mecca được dùng trong chương 48:24. Trong tiếng Nam A Rập, tức ngôn ngữ được sử dụng tại phần miền nam bán đảo A Rập vào thời kỳ Muhammad, từ B và M có thể thay thế cho nhau. Những đề cập khác đến Mecca thấy trong Quran (6:92, 42:5) thì gọi nó là Umm al-Qurā (أم القرى), nghĩa là “mẹ của mọi khu định cư”. Tên gọi khác của Mecca là Tihamah.

Tên gọi khác cho Mecca, hoặc là cửa vùng hoang vu và núi non xung quanh thành phố, là Faran hoặc Pharan theo truyền thuyết A Rập và Hồi giáo, nói đến hoang mạc Paran được đề cập trong Cựu Testament tại quyển 21:21. Truyền thuyết A Rập và Hồi giáo cho rằng vùng hoang vu Paran là Tihamah theo nghĩa rộng và địa điểm nơi Ishmael định cư là Mecca. Nhà địa lý học Syria vào thế kỷ XII là Yaqut al-Hamawi viết Fārān là “một từ Hebrew[tiếng Do Thái] được A Rập hoá, một trong các tên gọi của Mecca được đề cập trong kinh Torah”.

Cuộc hành hương đến Mecca thu hút hàng triệu người Hồi giáo từ khắp thế giới. Có hai cuộc hành hương là Hajj và Umrah.

Hajj là cuộc hành hương “lớn” được cử hành thường niên tại Mecca và các di tích lân cận. Trong Hajj, có vài triệu người thuộc nhiều quốc tịch sẽ cùng nhau cúng bái. Mọi người Hồi giáo trưởng thành và khoẻ mạnh đều phải tiến hành Hajj ít nhất một lần trong đời nếu như họ có khả năng tài chính và sức khỏe đến Mecca, và có thể sắp xếp để chăm sóc người phụ thuộc ở quê nhà trong khi họ thực hiện chuyến đi.

Umrah là cuộc hành hương nhỏ hơn, không có tính bắt buộc song được đề nghị trong Quran. Thường thì các tín đồ thực hiện Umrah khi đến thăm Masjid al-Haram.

Mecca là địa điểm xảy ra một số sự kiện và thất bại kiểm soát đám đông do có quá nhiều người đến trong Hajj. Chẳng hạn vào ngày 2 tháng 7 năm 1990, thảm họa xảy ra khi hệ thống thông gió bị hỏng trong một đường hầm bộ hành đông đúc tại Mecca, khiến cho 1.426 người chết do bị nghẹt thở hoặc bị đâm đạp. Vào ngày 24 tháng 9 năm 2015, hơn 2.000 người hành hương thiệt mạng trong một vụ đâm đạp tại Mina khi tham dự nghi lễ ném đá tại Jamarat.

Medina (tiếng Ả Rập: المَدِينَةُ الْمُنَوَّرَةُ, al-Madīnah al-Munawwarah, “thành phố tỏ sáng”; hay المدينة, al-Madīnah (phát âm Hejaz: [alma'di:nah]), “thành phố”), còn được chuyển tự thành Madīnah, là một thành phố và trụ sở hành chính của vùng Al-Madinah tại Ả Rập Saudi. al-Masjid an-Nabawi (“thánh đường của Nhà tiên tri”) nằm tại trung tâm thành phố, đây là nơi an táng Nhà tiên tri Hồi giáo Muhammad, và Medina là thành phố linh thiêng thứ nhì trong Hồi giáo sau Mecca.

Medina là điểm đến của Muhammad khi ông Hijrah (di cư) khỏi Mecca, và trở thành thủ đô của một đế quốc Hồi giáo phát triển nhanh chóng dưới quyền lãnh đạo của Muhammad. Thành phố là căn cứ quyền lực của Hồi giáo trong thế kỷ đầu tiên hình thành, là nơi các cộng đồng Hồi giáo sơ khai phát triển. Medina sở hữu ba thánh đường Hồi giáo cổ nhất, gồm Thánh đường Quba, al-Masjid an-Nabawi, và Masjid al-

Qiblatayn (“thánh đường của hai qibla”). Người Hồi giáo tin các surah (chương) cuối cùng theo niên đại của kinh Quran được tiết lộ cho Muhammad tại Medina, và được gọi là các surah Medina, tương phản với các surah Mecca từ trước đó.

Giống như Mecca, chính phủ A Rập Saudi cấm cửa thành phố Medina với những người được nhìn nhận không phải là người Hồi giáo, bao gồm các thành viên của phong trào Ahmadiyya (song không áp dụng cho toàn thể thành phố).

Thánh đường Quba

Thánh đường al-Masjid an-Nabawi

Thánh đường Masjid al-Qiblatayn

Tầm quan trọng tôn giáo của Medina bắt nguồn từ việc thành phố sở hữu al-Masjid an-Nabawi. Thánh đường này được Khalip Umayyad Al-Walid I mở rộng. Núi Uhud nằm ở phía bắc của Medina, đây là nơi diễn ra trận đánh thứ nhì giữa quân Hồi giáo và quân Mecca.

Thánh đường đầu tiên được xây dựng trong thời kỳ Muhammad cũng nằm tại Medina và được gọi là Thánh đường Quba. Nó bị sét phá huỷ, có thể là vào khoảng năm 850, và các phần mộ gần như bị quên lãng. Đến năm 892, di tích được dọn dẹp, các phần mộ được đặt đúng chỗ và một thánh đường đẹp đẽ được xây dựng, song lại bị hoả hoạn tàn phá vào năm 1257 và được tái thiết gần như ngay tức khắc. Công trình được phục hồi vào năm 1487 nhờ Qaitbay, một người cai trị Ai Cập.

Masjid al-Qiblatayn là một thánh đường khác có tính quan trọng lịch sử đối với người Hồi giáo. Đây là nơi quyền chỉ huy được trao cho Muhammad để chuyển hướng cầu nguyện từ Jerusalem đến Mecca theo một Hadith.

Giống như Mecca, thành phố Medina chỉ cho phép người Hồi giáo đi vào, song haram (khu vực đóng cửa với người phi Hồi giáo) của Medina nhỏ hơn nhiều so với của Mecca, do đó nhiều hạ tầng tại vùng ngoại vi của Medina mở cửa cho người phi Hồi giáo, trong khi tại Mecca khu vực đóng cửa đối với người phi Hồi giáo kéo dài ra ngoài giới hạn khu vực đô thị. Các thánh đường của hai thành phố là điểm đến của nhiều người Hồi giáo trong Umrah (cuộc hành hương thứ nhì sau Hajj). Hàng trăm nghìn người Hồi giáo đến Medina mỗi năm khi họ thực hiện cuộc hành hương Hajj. Al-Baqi là một nghĩa trang quan trọng tại Medina, tại đây có phần mộ của một số thành viên trong gia tộc của Muhammad, cùng các khalip và học giả.

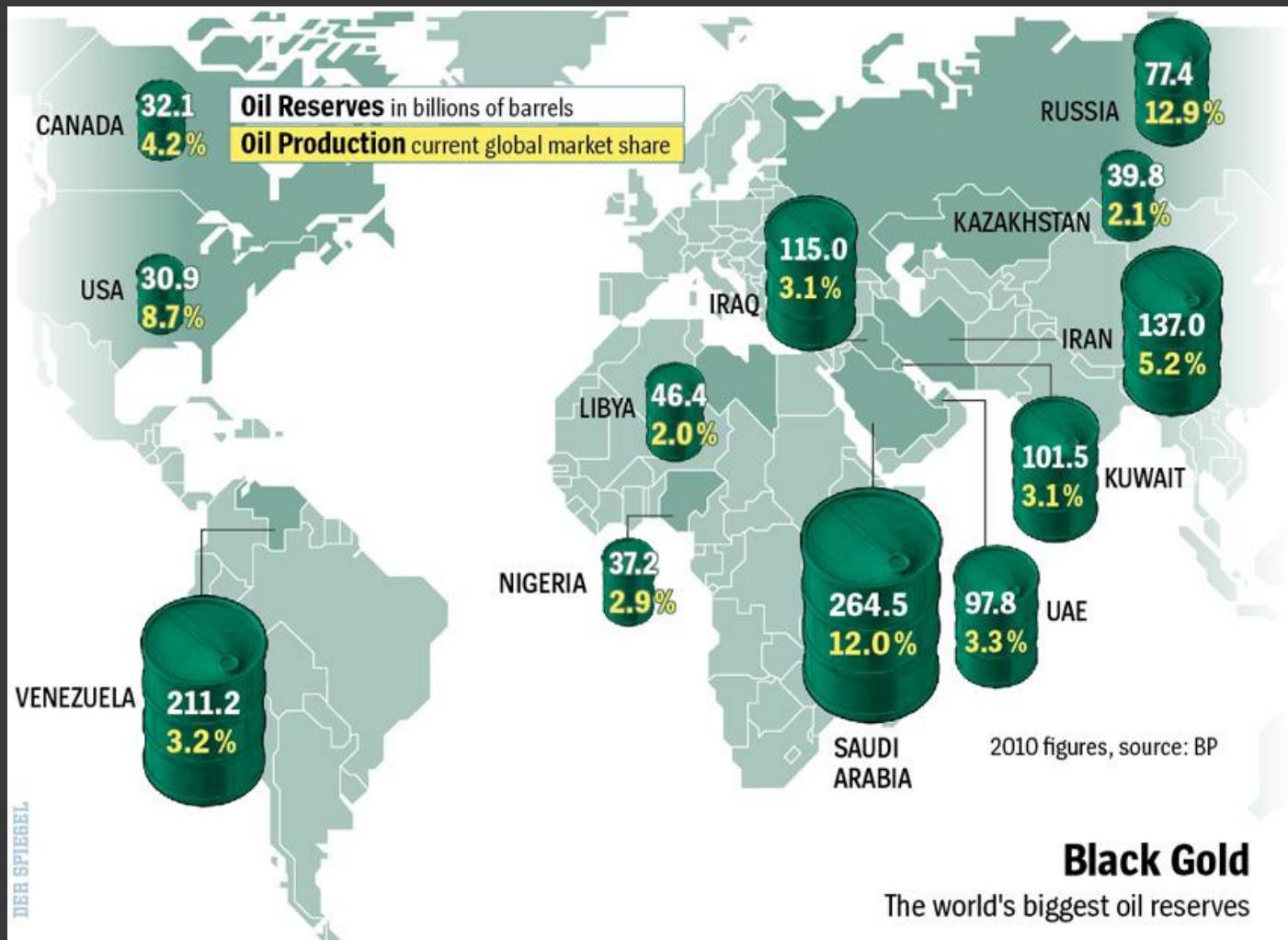
Kinh thánh Hồi giáo nhấn mạnh tính thiêng liêng của Medina. Medina được nói đến nhiều lần với vị thế thiêng liêng trong kinh Quran, chẳng hạn như ayah; 9:101, 9:129, 59:9, và ayah 63:7. Surah Medina thường dài hơn so với các surah Mecca. Ngoài ra còn có một quyển sách trong hadith của Bukhari mang tựa đề “các đức tính của Medina”.

Bên trong Thánh đường al-Masjid an-Nabawi

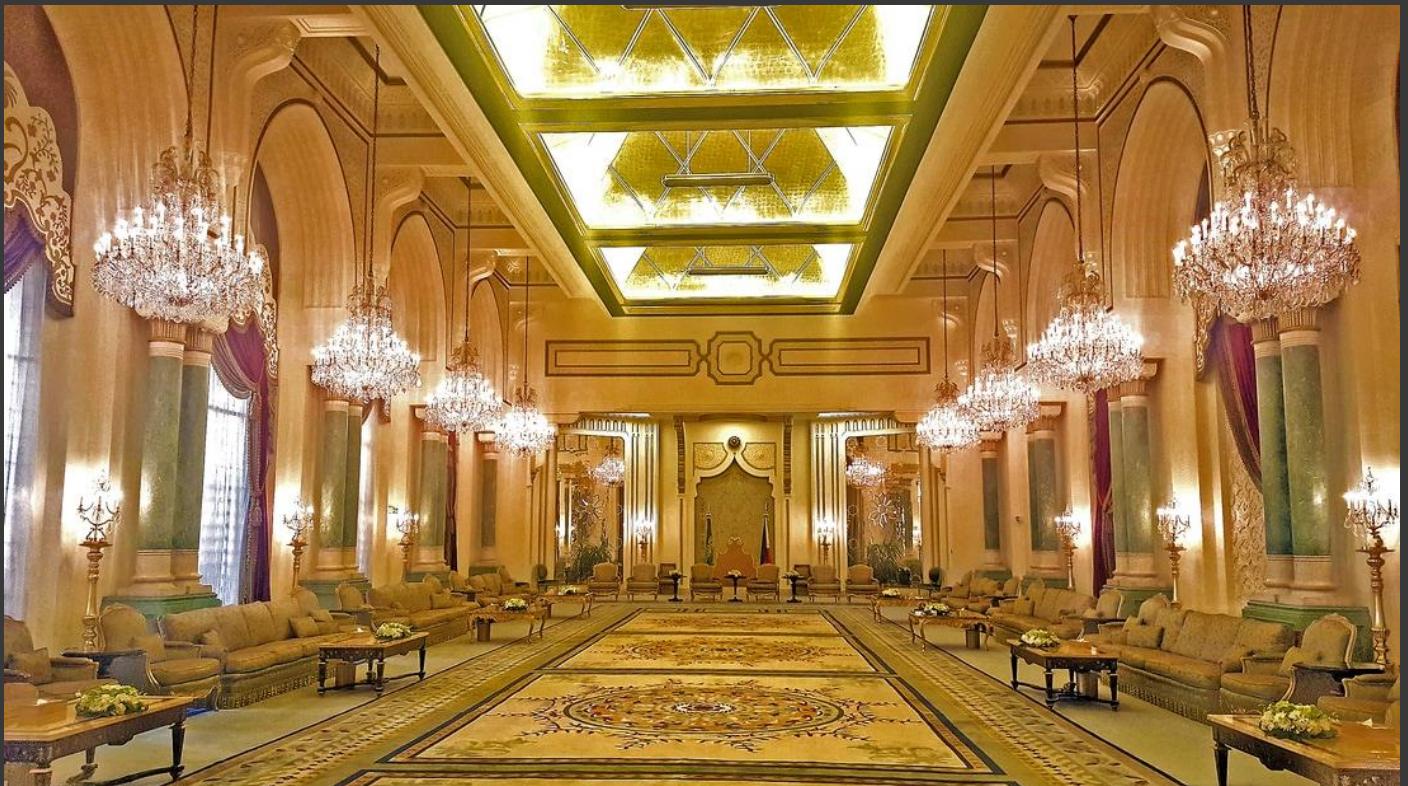
Vào thời điểm Abdullah bước qua tuổi bốn mươi, sự thay đổi nhanh chóng đang diễn ra ở A Rập Saudi. Việc phát hiện ra một đại dương dầu dưới sa mạc đã mang lại tiền để biến những thành phố có tường bùn thành những đô thị hiện đại với những tòa nhà chọc trời và trung tâm mua sắm. Tuy nhiên, dòng Hồi giáo khắc khổ sinh ra ở đất nước, được gọi là Wahhabism sau khi người sáng lập thế kỷ XVIII, giáo sĩ Muhammad ibn Abd al-Wahhab, trở thành trung tâm của cuộc sống hàng ngày. Tội phạm bị chặt đầu tại các quảng trường thành phố, và các sĩ quan không vui vẻ từ Ủy ban Khuyến khích Đạo đức và Ngăn chặn cái Xấu, hay haya, kiểm soát các đường phố để tìm kiếm các hành vi sai phạm, chẳng hạn như

phụ nữ không che hết tóc và cơ thể. Cơ sở hạ tầng của đất nước được hiện đại hóa trong những thập kỷ sau đó, nhưng về mặt xã hội và chính trị, nó vẫn bảo thủ một cách ngoan cố đến mức nhiều du khách cảm thấy họ đang quay ngược thời gian.

Đồng thời, vào những năm 2000, A Rập Saudi là một trong những người kết nối Internet nhiều nhất trên thế giới. Với tiền để mua điện thoại thông minh và ít mạng xã hội trong nước, dân số trẻ đang phát triển đã dành hàng giờ mỗi ngày trên Twitter, Facebook và YouTube. Họ biết những nét đặc sắc của văn hóa đại chúng phương Tây mặc dù họ không thể làm thẻ ở nhà. A Rập Saudi từ lâu đã cấm các buổi hòa nhạc và rạp chiếu phim công cộng và sự tụ tập công khai của những người đàn ông và phụ nữ chưa kết hôn. Đối với Abdullah, người lên ngôi vào năm 2005, việc cai trị vương quốc là một gánh nặng với lịch trình hàng ngày gợi nhớ nhiều hơn

đến thời trung cổ. Các vị vua A Rập Saudi thực sự nắm giữ triều đình, luân phiên tiếp đón một dòng sông gồm các thường dân, bộ trưởng và cố vấn, chụp ảnh với các tổng thống và thủ tướng đến thăm, ngồi trên những chiếc ghế dài trong cung điện mạ vàng, hang động của họ. Các phụ tá, họ hàng và các bộ trưởng của nhà vua nhìn thấy những người thỉnh cầu bị các vấn đề sức khỏe, vật lộn với các tranh chấp hoặc hàng chục nghìn người cầu xin được giảm nợ mỗi năm.

Sau cả đời hút thuốc, ăn uống xa hoa, các bệnh về lung, tiểu đường và bệnh tim, Abdullah không còn có thể dành buổi tối ngả lưng trên đệm trong những căn lều sa mạc mà công nhân của ông dựng lên với hệ thống dây điện và TV màn hình lớn. Sức khỏe của ông đã suy giảm kể từ một loạt các cuộc phẫu thuật vào năm 2010, và vào tháng 11 năm 2014, một trong những cấp phó hàng đầu của Abdullah, cháu trai ông là hoàng tử Mohammed bin Nayef Al Saud, đã hỏi ý kiến một người bạn là bác sĩ ở Hoa Kỳ: “Tiên lượng về bệnh ung thư phổi tiến triển thế nào?”. Không ai nói với tôi, hoàng

tử cho biết, “bệnh ung thư đã ở giai đoạn bốn. Không quá ba tháng,” bác sĩ nói.

Chưa đầy tám tuần sau, Abdullah được đưa vào một bệnh viện tạm trên đồi cát, với máy theo dõi nhịp tim và truyền tĩnh mạch, trong khi các cận thần và hơn một chục con trai — nhiều người trong số họ là đàn ông trung niên với các mức độ khác nhau — tranh giành để xem cần làm gì tiếp theo.

Những người đàn ông này biết cái chết của một vị vua A Rập Saudi đánh dấu một sự chuyển đổi lớn về sự giàu có và quyền lực. Mỗi lần chuyển giao trong lịch sử đã dẫn đến sự rung chuyển giữa những người cạnh tranh mà tất cả đều bắt nguồn từ Abdulaziz Al Saud, được biết đến ở phương Tây với cái tên Ibn Saud. Ông là vị vua đầu tiên của A Rập Saudi, và các vị vua tiếp theo đều là một trong các con trai của ông.

Trong mỗi triều đại, nhà vua hầu như không dính dáng nhiều tới các con trai của mình. Họ đã nhận được những khoản thu nhập khổng lồ cùng với những lợi ích khác cộng dồn vào khối tài sản hàng tỷ đô la. Thường thì họ được giao những vai trò quyền lực giám sát các nhánh của chính phủ hoặc quân đội.

Tuy nhiên, Abdullah đã cắt đứt các con trai của mình khỏi một số thói quen giàu sang và quyền lực chính trị. Nhà vua đã cấp cho các con mình khoản trợ cấp hàng tháng, lên tới hàng triệu đô la một năm cùng với các đặc quyền trên máy bay tư nhân, nhưng họ không có quyền truy cập hàng tỷ đô la như một số anh em họ. Abdullah, cảm thấy đại gia đình của mình đã bắt đầu vượt ra ngoài tầm kiểm soát, đã chấm dứt kỷ nguyên thừa thãi không thể kiềm chế của Al Saud, bắt đầu với những đứa con của chính mình.

Các con trai của Abdullah cảm thấy cha họ đã vĩnh viễn thất vọng về họ. Trong những năm trước khi qua đời, Abdullah đã cân nhắc việc cố gắng đưa một người trong số họ vào vị trí kế vị ngai vàng, nhưng ông đã đến lúc lâm chung mà không chắc liệu có ai phù hợp để cai trị hay không. Miteb, người được Abdullah bổ nhiệm làm người đứng đầu Lực lượng Vệ binh Quốc gia, dường như quan tâm đến những chú ngựa đua của mình hơn là công việc và để lại phần lớn quyền quản lý Vệ binh Quốc gia cho cấp dưới. Khi Turki bin Abdullah, một cựu phi công không quân và sau đó, một thời gian ngắn, Thống đốc Riyadh, đến gặp cha mình ở bệnh viện trong những ngày cuối cùng, Abdullah đã lớn tiếng nói với các nhân viên y tế xung quanh, tất cả đều là bác sĩ và y tá hàng đầu từ Hoa Kỳ và Châu Âu. “Nhìn con trai tôi, phi công F15,” ông nói, dừng lại để hít thở. “Nhìn nó béo quá. Bạn có nghĩ nó có thể phù hợp với F15 không?”

F-15 Eagle của hãng McDonnell Douglas là một kiểu máy bay tiêm kích chiến thuật 2 động cơ phản lực hoạt động trong mọi thời tiết, được thiết kế để chiếm lĩnh và duy trì ưu thế trên không trong chiến đấu. Nó được phát triển cho Không quân Hoa Kỳ và bay lần đầu tiên vào ngày 27 tháng 7 năm 1972.

Các con trai lo lắng việc chuyển quyền lực từ Abdullah sang một vị vua mới có thể gây ra mối đe dọa cho tham vọng của họ. Họ

thậm chí còn chưa có cơ hội làm giàu thực sự, và nếu chọn sai một thành viên trong gia đình trở thành vua, họ sẽ không bao giờ có được điều mình muốn.

Họ biết sau khi kế vị, dòng tiền sẽ chuyển sang gia đình của vị vua mới, và theo thời gian, các con trai của người sáng lập - cũng như các con trai của các vị vua trước đó - chứng kiến quyền lực của họ giảm sút và thu nhập bị cắt giảm. Các con trai của Abdullah đã nhiều lần xem vở kịch này. Những gì còn lại cho con cái của Vua Khalid, người trị vì từ năm 1975 đến năm 1982. Bạn hầu như không nghe về họ nữa.

Sự tranh giành quyền lực giữa các anh em, cháu trai và anh em họ được xây dựng trong hệ thống quản trị do người sáng lập vương quốc thiết lập. Khoảng ba chục người con trai của Ibn Saud đã đến tuổi trưởng thành trong suốt nhiều thập kỷ, tạo ra một dòng kế vị tự nhiên hiệu quả vì khoảng cách tuổi tác giữa họ lên tới nhiều thế hệ. Đứa lớn nhất sinh vào khoảng năm 1900 và đứa trẻ nhất vào khoảng năm 1947.

Ibn Saud chết vì một cơn đau tim trong khi ngủ vào năm 1953, truyền ngôi cho con trai cả, Saud. Mười một năm sau, các anh em trai buộc Saud phỏng túng phải nhường lại ngai vàng cho một người em trai. Kể từ đó, vương miện đã được truyền từ người anh trai này sang người anh em kế tiếp, với các con trai của Ibn Saud cùng quyết định về người thừa kế bằng cách chọn người anh mà họ đều có thể đồng ý là phù hợp để cai trị. Những người anh em được gọi là Sudairi Seven, con trai của Ibn Saud với người vợ được sủng ái của ông, Hussa Al Sudairi: đặc biệt quyền lực nhưng trong sáu mươi năm, mỗi người con trai của Ibn Saud đều hy vọng một ngày nào đó mình sẽ trở thành vua. Đó là kiểu suy đoán mà một

hoàng tử sẽ bắt đầu với đoàn tùy tùng của mình khi họ đi chơi hàng giờ trong các cung điện hoặc du thuyền.

The Saudi royal family

Saudi Arabia's King Salman named his son Prince Mohammed as his successor on June 21, removing his nephew as crown prince, and giving the 31-year old almost unprecedented powers as the world's leading oil exporter implements transformational reforms.

King Abdulaziz Ibn Saud

(1876-1953)

Established the Kingdom of Saudi Arabia in 1932.

RULED: 1932-1953

(In order of birth)

Among 31 other sons

King Saud
(1902-1969)
Deposed by
his family in
1964.
1953-1964

King Faisal
(1904-1975)
Builder of the
modern Saudi
state, killed
in 1975.
1964-1975

King Khaled
(1912-1982)
Allowed
religious
conservatives
more control
over education.
1975-1982

King Fahd
(1922-2005)
Oversaw the
closest period
of Saudi-U.S.
relations.
1982-2005

King Abdullah
(1923-2015)
Introduced
more reforms
than his
predecessors
and opened up
the kingdom's
economy.
2005-2015

Prince Sultan
(1926-2011)
Oversaw a massive
armament
program while
Defence
Minister.

Prince Nayef
(1933-2012)
Interior Minister
from 1975 until
his death.

King Salman
(1936-)
Became King
after the
death of King
Abdullah, his
brother.
2015-

Prince Muqrin
(1945-)
Former Crown
Prince.

Prince Ahmed
(1941-)
Briefly served as
interior minister
in 2012 after
three decades
as deputy.
Youngest full
brother of
Salman.

Prince Miteb
(1953-)
Head of the
national guard,
a key military
unit.

Prince Turki
(1970-)
Appointed
Riyadh
governor in
2014 after
serving in the
air force.

Prince Bandar
(1949-)
Former veteran
ambassador to
Washington,
was later spy
chief from
2012-14 in
charge of Syria
policy and is still
influential.

Prince Saud
(1955-)
Former
ambassador to
Spain and
governor of
oil-producing
Eastern
Province since
2013.

**Former
Crown Prince
Mohammed**
(1959-)
Ex counter-
terrorism chief
was relieved of
all positions.

**Crown Prince
Mohammed**
(1985-)
A royal decree
appointed him
crown prince
and deputy
prime minister.
He retains
defence, oil and
other portfolios.

Prince Sultan
(1959-)
Was the first
Arab astronaut
in 1985.

Sources: Reuters, Saudi Press Agency

Đến năm 2015, hầu hết những người con trai đã chết, và hầu hết những người còn sống đều ở độ tuổi 70 trở lên. Cuối cùng, ngai vàng đã được chuyển giao cho thế hệ thứ ba. Vấn đề là không có cơ chế nào để tìm ra ai trong số hàng trăm cháu trai đó phù hợp để làm vua. Thêm nữa là một cách dễ dàng để xếp hạng ban đầu, nhưng đó là một hệ thống không thực tế để chọn từ hàng trăm hoàng tử của thế hệ tiếp theo.

Abdullah đã cố gắng sửa chữa điều này: Sau khi lên ngôi, ông đã lập ra một hội đồng bao gồm những người con trai còn sống của Ibn Saud và hậu duệ của những người đã chết. Cái gọi là Hội đồng Hoàng gia được cho là sẽ bầu ra một thái tử sẽ đảm nhận ngai vàng

sau khi nhà vua băng hà và một người dự phòng cho thái tử. Sự sắp xếp này nhằm ngăn chặn sự thay đổi quyền lực đột ngột. Nhưng vào cuối cuộc đời, Abdullah và các con trai đã thấy mục đích khác của nó: Họ muốn nới hạn chế quyền lực của người kế vị Abdullah. Thái tử Salman.

Abdullah và các con trai biết Salman, người quyền lực nhất trong số Sudairi Seven còn sống và là một người điều hành cung điện quyết liệt, sẽ muốn đưa người con trai đầy tham vọng của mình, Mohammed, lên hàng kế vị. Và họ biết Mohammed sẽ là một thảm họa cho gia tộc Abdullah. Trong nhiều năm, anh ta đã xung đột với những người anh em và các cấp phó hàng đầu của họ, một lần phỉ nhổ khi đối mặt với một quan chức tình báo quyền lực. Nếu Mohammed được trao quyền sẽ cắt đứt quyền lực và tiền bạc của gia tộc Abdullah. Tệ nhất, anh ta có thể lấy tài sản và tự do của họ. Để tránh Mohammed, các con trai của Abdullah sẽ dựa vào Khalid al-Tuwaijri, Chánh văn phòng Hoàng gia của Abdullah.

Với bộ ria mép thẳng tắp, đeo nhẫn kim cương và kính không gọng, Tuwaijri là người quyền lực nhất – không phải thành viên Hoàng gia ở A Rập Saudi, hầu như sinh ra đã thích làm nghề này. Cha của ông đã chiến đấu cùng với Ibn Saud để chinh phục các vùng của A Rập Saudi và sau đó giúp Abdullah biến Vệ binh Quốc gia thành một lực lượng đáng gờm.

Khi Vua Abdullah già đi, quyền lực của Tuwaijri ngày càng tăng. Anh ta đã ký các luật mới với tên của Abdullah và bóng gió rằng mình là tổng thư ký của Hội đồng Hoàng gia. Anh ta là người duy nhất được phép tham gia các cuộc họp bí mật và là người duy nhất lưu giữ hồ sơ về các cuộc thảo luận của hội đồng.

Vai trò quan trọng nhất của Tuwaijri là kiểm soát quyền tiếp cận với Abdullah, được hỗ trợ bởi thực tế là nhà vua không thích nói chuyện điện thoại. Ngay cả đại sứ tại Hoa Kỳ cũng sẽ bay từ Washington, DC, đến Riyadh để trò chuyện kéo dài hai giờ. Cho dù bạn là một doanh nhân hay một bộ trưởng chính phủ hay thậm chí là anh trai của nhà vua, việc gặp gỡ Abdullah bắt buộc phải đi qua Tuwaijri. Những người quan sát gọi anh ta là “Vua Khalid”.

Đây là quyền lực chưa từng có đối với một người ngoài Hoàng gia, khiến Thái tử Salman và con trai Mohammed tức giận. Tuwaijri biết mình sẽ gặp số phận tương tự như các con trai của Abdullah — hoặc tệ hơn — nếu quyền lực của Salman không được kiểm soát. Đối với Salman và Mohammed, Tuwaijri đại diện cho tất cả những gì sai trái với A Rập Saudi. Các quan chức đã mua biệt thự, du thuyền và khoảng hai trăm xe hơi sang trọng. Anh ta sẽ thực hiện các chuyến đi kéo dài hàng tuần với đoàn tùy tùng 25 người đến Ritz-Carlton ở nam Central Park, chi phí hàng triệu đô la và chụp ảnh với người dân địa phương như thể anh ta là thành viên Hoàng

gia. “Tôi nghĩ anh ta là một hoàng tử nào đó,” Rahul Bhasin nói, người vẫn còn giữ bức ảnh của Tuwaijri phía sau quầy tại Parkview Electronics, cửa hàng máy ảnh và điện thoại di động nhỏ của anh ấy ở gần Ritz, nơi Tuwaijri từng mua hàng tá iPhone. Ít có điều gì khiến Salman buồn hơn là hành động như hoàng tử của một người ngoài Hoàng gia.

Khách sạn 6 sao Ritz-Carlton ở Central Park, New York

Một trong những đồng minh chính của Tuwaijri, Mohammed al-Tobaishi, người đứng đầu giao tế của Abdullah. Về cơ bản là một thư ký cá nhân được tôn vinh, Tobaishi sống trong một trang trại tại Riyadh với chín mươi phòng có tên là Samarra khi anh ta không ở một trong những ngôi nhà sang trọng khác của mình trên khắp thế giới. Hai người đàn ông này là những nhà môi giới quyền lực tay phú núp sau các chức danh cao cấp, những người đàn ông lấy

tiền để đổi lấy quyền tiếp cận các quan chức cấp cao (họ không thừa nhận bất kỳ hành vi sai trái nào và không bị kết án bởi bất kỳ tội lỗi nào, mặc dù sau đó tài sản của họ bị nhà nước thu giữ). Trong con mắt của Salman và con trai, họ là một nguy cơ đối với vương triều.

Mohammed bin Salman đã có những kinh nghiệm trực tiếp của riêng mình với Tuwaijri, người đã giả vờ đóng một vai trò quan trọng với anh khi Mohammed lần đầu tiên làm việc trong chính phủ ở tuổi đôi mươi. Nhưng Mohammed biết Tuwaijri là kẻ hai mặt. Trong khi giả vờ hỗ trợ anh, Tuwaijri đã thực hiện các bước để ngăn chặn sự gia tăng quyền lực của Mohammed trong hệ thống phân cấp gia đình. “Anh ta đã đặt bẫy tôi,” Mohammed nói với bạn bè, mô tả Tuwaijri cố gắng đuổi anh ra khỏi chính phủ nhưng thất bại, hoặc hối lộ anh. Mohammed cũng rất cay đắng vì vài năm trước đó, Tuwaijri đã kỷ luật anh theo lệnh của vua Abdullah vì coi thường các quan chức cấp cao của quân đội.

Khi Abdullah sắp qua đời, Muqrin bin Abdulaziz Al Saud, con trai út trong số các con trai còn sống của Ibn Saud, đứng thứ hai trong

hàng kế vị ngai vàng. Tuwaijri và các đồng minh trong gia tộc Abdullah coi Muqrin như một vùng đệm chống lại bất kỳ nỗ lực nào nhằm nâng đỡ Mohammed trẻ tuổi. Nếu họ không thể đẩy Salman ra khỏi hàng kế thừa, họ nghĩ rằng, ít nhất phải giữ được Muqrin.

Muqrin bin Abdulaziz Al Saud

Cao, bảy mươi chín tuổi, với bộ râu tóc nhuộm đen, Salman đã là người giám sát Hoàng gia — người giữ các bí mật của vương triều Al Saud — trong nửa thế kỷ. Các thành viên trẻ hơn trong gia đình Hoàng gia thì thầm Salman có camera trong phòng ngủ của những nhân vật quyền lực của Al Saud.

Ba thế hệ hoàng tử và những người bạn của họ đã kể những câu chuyện về việc bị tát vào mặt bằng chiếc nhẫn vàng và ngọc lục

bảo ở ngón út của Salman như hình phạt vì uống rượu, lái xe quá tốc độ ở ngoại ô thủ đô hoặc bị bắt khi cố gắng thực hiện hành vi tham nhũng tro trên.

Tính khí của ông là chủ đề bàn tán của Hoàng gia. Salman thường trầm lặng, thường trích dẫn thơ Hồi giáo trong trò chơi bài hàng đêm của mình. Nhưng ông có thể nổi cơn thịnh nộ khi có người thể hiện sự thiếu tôn trọng. Sải bước qua cung điện Jeddah của anh trai mình, khi đó là vua Fahd, vào đầu những năm 1990, Salman đã bị sốc khi người bảo vệ lâu năm của Fahd cản đường, thị vệ nói với ông, nhà vua đang bận.

Salman tát người thị vệ rất mạnh đến nỗi chiếc nhẫn bay khỏi tay. “Ta là hoàng tử! Người là ai?” Salman hét lên, trong khi các cận thần trẻ tuổi bò quanh sàn, tìm kiếm chiếc nhẫn. Sau khi bị Fahd chê tránh, Salman để lại một phong bì cho người thị vệ với một trăm nghìn riyals - hơn 20 nghìn đô la. “Đưa cho thằng ngốc cái này,” Salman lẩm bẩm trên đường đi ra ngoài.

Không giống như những người con trai khác của Ibn Saud, những người tạo dựng cơ nghiệp bằng cách sử dụng quyền lực của mình để lấy tiền từ các công ty kinh doanh trong vương quốc, Salman ít tích cực hơn trong việc xây dựng sự giàu có. Ông đã chi tiền trợ cấp từ Hoàng gia của mình cho các cung điện, vợ, các con và dành sức lực để điều hành Riyadh, trung tâm quyền lực của Nhà Al Saud.

Là thống đốc của vùng trong 48 năm, Salman kiểm soát hàng triệu mẫu đất ngày càng tăng giá trị khi thành phố Riyadh chuyển đổi từ một ngôi làng thành một thành phố hiện đại với hơn năm triệu dân. Salman cũng giám sát mối quan hệ với các giáo sĩ Wahhabist, những người liên minh với Nhà Al Saud — và sự ủng hộ của họ đã giúp Al Saud giành được và duy trì quyền lực kể từ khi thành lập vương quốc.

Salman hoan nghênh nhiều quan điểm khác nhau tại cung điện của mình, khuyến khích tranh luận. Nhóm Nghiên cứu và Tiếp thị A Rập Saudi của ông sở hữu hai trong số những tờ báo A Rập lớn nhất ở Trung Đông. Họ không chỉ là cơ quan ngôn luận của chính phủ, khuyến khích quan điểm từ khắp khu vực về các vấn đề lớn nhất thời đó, đặc biệt là vấn đề của người Palestine. Mặt khác, họ không bao giờ dám đặt câu hỏi về chế độ quân chủ hay chỉ trích chính sách đối ngoại của Saudi. Salman mời các nhà văn, học giả và các nhà ngoại giao nước ngoài đến dùng bữa tối hàng tuần. Ông nói với một người Mỹ rằng mình đã đọc mọi cuốn tiểu thuyết từng được xuất bản bởi một nhà văn A Rập Saudi.

Mối quan hệ của Salman với các con trai lớn rất lạnh nhạt. Xa cách và nghiêm khắc với tư cách là một người cha trẻ (Salman mới mười chín tuổi khi đứa con trai lớn nhất được sinh ra), ông là một nhà kỷ luật nghiêm khắc, người tập trung vào việc giáo dục các thanh

niên. Ông muốn các con trai học được rằng có nhiều thứ trên thế giới hơn là trụ cột song sinh của A Rập Saudi là sự giàu có về dầu mỏ và thuyết Wahhabism. Cuộc sống đầy thơ ca và ý tưởng. Salman, con trai của một người đàn ông đã chinh phục A Rập Saudi trên lưng lạc đà, muốn con trai của mình thu nạp kiến thức mà sau này sẽ có lợi cho họ khi trở thành chính khách.

Các kỳ nghỉ thường xuyên đến Tây Ban Nha và Pháp đã đưa giới trí thức và doanh nhân đến phòng trà của Salman. Các thành viên của gia đình thương gia Kayali người Tây Ban Nha-Syria là những vị khách thường xuyên đến thăm các cung điện của ông, cũng như các thành viên của gia đình Assad, vốn tiếp tục cai trị Syria. Tại Paris, Salman đã mời các luật sư và những người tiếp xúc chính trị để thảo luận và tranh luận, thường là về nền chính trị phức tạp của Trung Đông.

Những bài học này dường như đã hun đúc những đứa con trai mà Salman có với người vợ đầu tiên. Sultana bint Turki Al Sudairi, bắt đầu từ những năm 1950. Họ đã ra nước ngoài để du học và học nhiều ngôn ngữ. Fahd và Ahmed trở thành những doanh nhân thành đạt, điều hành bộ phận Nghiên cứu và Tiếp thị của A Rập Saudi, nuôi những chú ngựa đua đẳng cấp thế giới và điều hành mối quan hệ hợp tác béo bở với ngân hàng UPS. Sultan trở thành công dân A Rập Saudi đầu tiên đi vào vũ trụ, trên tàu con thoi Discovery của Mỹ, Abdulaziz là chuyên gia dầu mỏ, người xử lý các mối quan hệ nhạy cảm cho chính phủ với các nước sản xuất dầu mỏ khác; và Faisal là học giả, đạt bằng tiến sĩ chính trị học tại Đại học Oxford với luận văn về quan hệ giữa các quốc gia vùng Vịnh và Iran từ năm 1968 đến năm 1971. Họ có bạn bè ở Hoa Kỳ và London, thường xuyên gặp gỡ các chính trị gia nước ngoài. Họ rất ấn tượng, mang tính quốc tế và phương Tây trong sự nhạy cảm

của họ. Đối với một số người, họ có vẻ không phải là A Rập Saudi cho lắm. Họ thậm chí còn phản đối khi Salman quyết định lấy vợ mới trong khi đã cưới mẹ của họ, một truyền thống lâu đời trong văn hóa A Rập Saudi.

Đó là năm 1983, và mẹ của các hoàng tử. Sultana Al Sudairi, đang ở bệnh viện Pittsburgh để ghép thận. Sultana là nhân vật được tôn kính trong Hoàng gia và được 5 người con trai và con gái của bà tôn thờ. Gia đình đưa một đoàn tùy tùng gồm hàng chục người thân và phụ tá đến Pittsburgh: mỗi sáng họ sẽ đổ xô đến tiền sảnh Bệnh viện Đại học Presbyterian để đảm bảo rằng họ luôn túc trực khi Salman đến. Sau đó, được hai vệ sĩ vây quanh, Salman sẽ đi vòng quanh bệnh viện để chờ tin từ các bác sĩ.

Trước chuyến đi, ba người con trai lớn của Salman, Fahd, Sultan và Ahmed, biết cha của họ đã sẵn sàng kết hôn với một phụ nữ trẻ hơn nhiều. Không có gì lạ: sau khi cưới cô ấy, Salman vẫn chỉ có hai vợ ở một đất nước mà một người đàn ông có thể kết hôn với bốn phụ nữ cùng một lúc.

Nhưng những người con trai phương Tây của ông coi chế độ đa thê là lỗi thời, xúc phạm mẹ của họ, và đặc biệt vô cảm khi bà đang phải đối mặt với căn bệnh hiểm nghèo.

Salman gạt những mối quan tâm của các con trai sang một bên, nhưng ở Pittsburgh, Fahd tức giận, lao ra khỏi bệnh viện đến một sân bay gần đó và nhảy lên một chiếc máy bay riêng, nơi anh ta viết một bức thư cho cha mình và đưa cho một người mang về Pittsburgh. Đừng kết hôn với người phụ nữ này, Fahd viết. Đó là một sự xúc phạm với mẹ.

Salman đã kết hôn với cô ấy. Người phụ nữ trẻ, Fahdah bint Falah al-Hithlain, con gái của một thủ lĩnh bộ lạc Ajman, có lịch sử lâu đài là những chiến binh chiến đấu bên cạnh, và đôi khi chồng lại Al Saud. Hai năm sau, Fahdah sinh con trai đầu lòng, Mohammed bin Salman. Năm người nữa sẽ theo sau.

Sáu cậu bé đó có cách nuôi dạy rất khác với những người anh trai của họ. Ở tuổi trung niên, Salman mất đi sự cứng rắn mà ông đã nuôi nấng lứa đầu tiên của mình. Trong một lần đánh bài vào ban đêm tại ngôi nhà ở Jeddah của con trai Vua Fahd, một cận thần kể lại, cậu bé Mohammed năm tuổi đã chạy vào và bắt đầu giật mũ của những người đàn ông. Cậu bé hất tung tách trà và ném một số thẻ xuống sàn trước khi Salman gọi cậu lại, cười và ôm lấy đứa trẻ béo lùn. “Hãy đưa Mohammed trở lại,” Salman nói với một trong những người trông chừng cậu bé. Cậu bé Mohammed tiếp tục đá vào đáy quần của anh ta.

Mohammed và những người anh em của mình đã không tiếp thu niềm đam mê học thuật và việc sống ở nước ngoài. Trong khi các anh trai đang lập nghiệp, Mohammed ở tuổi vị thành niên dường như không có mục đích. Anh có thói quen mơ mộng trong các sự kiện của gia đình, một xu hướng mà một số người nhầm với sự lơ đãng. Vào những kỳ nghỉ ở Marbella hoặc những nơi khác, anh và em trai Khalid sẽ đi khám phá hoặc lặn biển. Anh dành hàng giờ để chơi điện tử, bao gồm cả game Age of Empires, nơi bạn xây dựng quân đội và chinh phục kẻ thù, đồng thời yêu thích đồ ăn nhanh. Salman vẫn đưa các giáo sư và nhà văn đi khắp nơi và tổ chức các cuộc hội thảo hàng tuần, nhưng yêu cầu của ông là Mohammed học hoặc đọc sách hơn là chơi game có vẻ giống như cẩn thận hơn là những mệnh lệnh nghiêm ngặt mà ông thường ban hành cho các con trai lớn của mình.

THAY ĐỔI HAY LÀ CHẾT...

Một buổi chiều, Salman nhận được cuộc gọi từ một nhân viên bối rối: Mohammed mươi tuổi đang ở một siêu thị địa phương, mặc trang phục quân đội và đang gây rối. Cảnh sát muốn giam giữ anh ta, nhưng hoàng tử trẻ nói rằng họ không thể. Anh là cháu trai của nhà vua và con trai của thống đốc Riyadh. Salman xử lý vụ việc một cách lặng lẽ, nhưng rõ ràng là người già thường yêu trẻ nhỏ như Mohammed, người giống như cháu trai hơn vì khoảng cách tuổi gần năm mươi giữa họ.

Trong một chuyến đi của gia đình tới Cannes năm 2000, Salman đã mời một luật sư sống ở Paris tên là Elie Hatem, người đã biết các thành viên của Hoàng gia A Rập Saudi thông qua công việc trong các nhóm chính trị ủng hộ quân chủ và thường xuyên đi cùng trong các chuyến đến Pháp. “Thay vì chơi game, hãy đi đọc sách,” Salman nói với cậu bé Mohammed mươi lăm tuổi vào một ngày nọ khi Hatem đến ăn trưa. Những người đàn ông đang

thưởng thức các món ăn Trung Đông xa hoa trong khi Mohammed ngồi ăn McDonald. Cậu bé đáp lại với vẻ tức tối “Được rồi, bố.”

Một buổi chiều, Salman yêu cầu Hatem kiểm tra Mohammed và đảm bảo cậu đang làm việc gì đó hiệu quả. Salman nói với luật sư, khuyến khích cậu ta đọc bất cứ thứ gì, thậm chí là tạp chí hay báo và ngừng chơi game. Cậu bé chỉ xem TV.

Ngay sau chuyến thăm Pháp đó, mọi thứ đã thay đổi đối với hoàng tử tuổi teen. Anh đã nhận ra điều sẽ làm thay đổi sự hiểu biết về tiền bạc và quyền lực. Trong khi những người quan sát như Hatem nhìn thấy một chàng trai trẻ không có mục đích đang vật lộn dưới cái bóng của những người anh em thành đạt của mình, họ đã không nhận ra những gì mà hoàng tử đang tiếp thu trong suốt những năm bên lề. Trong khi các anh trai có thể đã học được sự tinh tế từ những người thầy, thì Mohammed vẫn theo dõi sát sao Salman và tìm hiểu về sức mạnh.

Vào thời điểm Abdullah nằm trên giường bệnh, Mohammed đã gần ba mươi và là đối thủ đáng gờm đối với các con trai và cận thần của Abdullah, năng động, sáng tạo và dễ thương hơn bất kỳ ai mong đợi. Anh đã được định hướng và hoàn toàn chắc chắn mình biết đất nước cần gì, không chỉ để tồn tại mà còn để phát triển. Và bằng cách ở gần bên cha mình trong suốt những năm hai mươi tuổi, thay vì rời khỏi Ả Rập Saudi để du học, Mohammed đã tìm hiểu rất sâu về sự yếu đuối của các đối thủ trong gia đình Hoàng gia.

Vai trò của Salman với tư cách là người giám sát ngày càng trở nên nặng nề và khó khăn hơn khi Hoàng gia lớn mạnh. Mỗi hoàng tử có thể có tối đa bốn người vợ cùng một lúc, và với mỗi người vợ, anh ta có thể có ba hoặc bốn con trai và một số con gái tương tự.

Trong 48 năm Salman làm thống đốc Riyadh, đại gia đình đã nở rộ thành khoảng bảy nghìn hoàng tử và ít nhất là nhiều công chúa, tất cả đều lớn lên với ý thức được hưởng một phần lợi nhuận từ dầu mỏ của đất nước. Nhiều người sống giàu có nhưng tương đối bình thường, và một số trở thành nhà từ thiện hoặc nhà đầu tư; những người khác là những kẻ chết yểu, cờ bạc, hoặc say rượu. Và hơn một số người đã tham lam quá mức, chi số tiền không tưởng cho các bộ sưu tập đồng hồ Bugattis và Patek Philippe đến nỗi “Saudi” trở thành một từ đồng nghĩa với chủ nghĩa tiêu dùng thô tục ở các thành phố phương Tây.

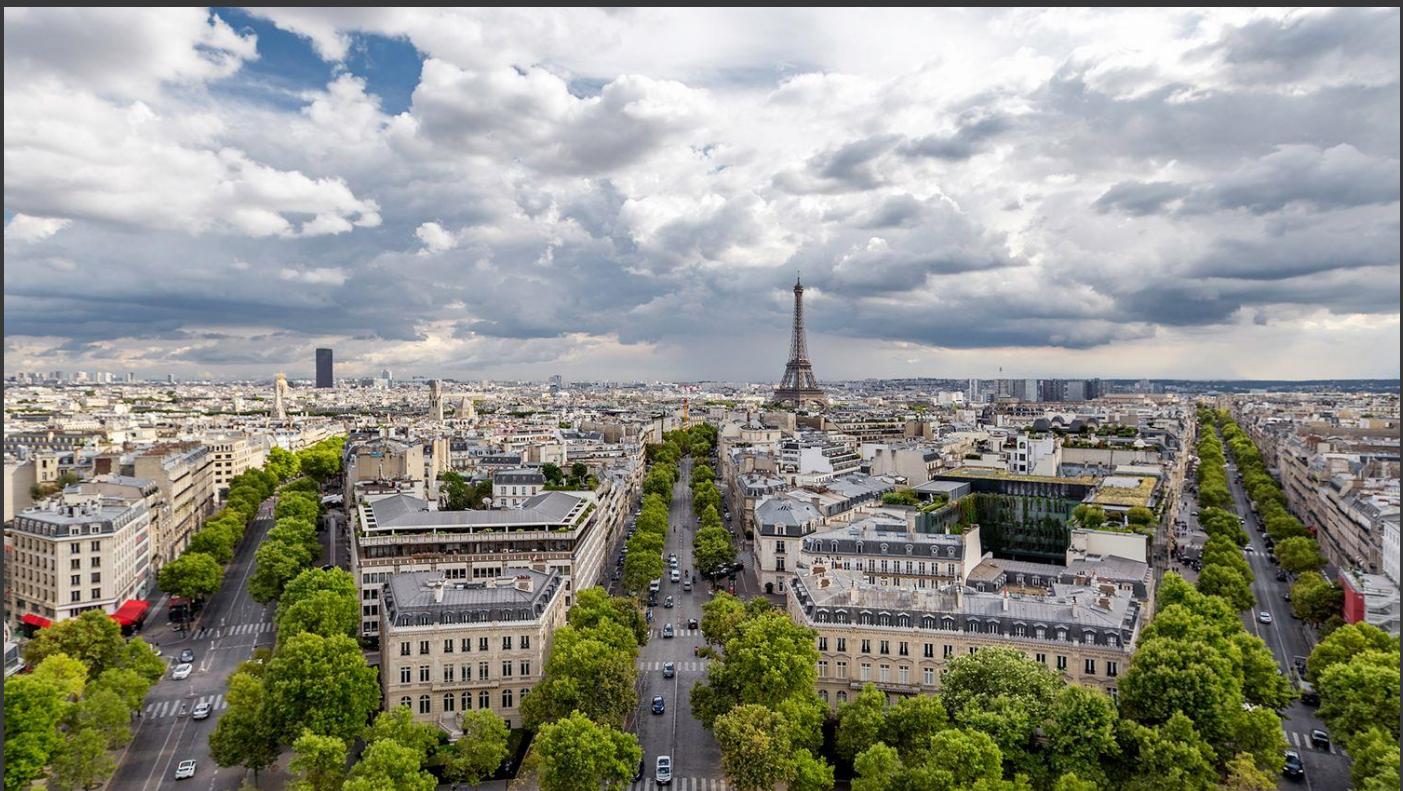

Cuộc sống xa hoa đã tạo ra một vấn đề khi liên quan đến việc cai trị đất nước. Ibn Saud và các con trai, những người từng làm vua đều đã trải qua ít nhất một phần tuổi thơ trên sa mạc, gần gũi với các chiến binh Bedouin và các giáo sĩ bảo thủ ủng hộ họ. Đối với họ, một chiếc Cadillac mới, săn chim ưng và dư thừa lương thực đã tạo nên một cuộc sống xa hoa. Trong khi thế hệ mới được đi học ở nước ngoài, sống trong các bong bóng đặc quyền của

Mayfair ở London hoặc quận 16 của Paris. Nhiều người đã đánh mất một phần văn hóa A Rập Saudi và hiểu biết về các lợi ích Hồi giáo vốn bị giam cầm trong vòng tay hùng hậu của Nhà Saud.

Bao quanh Công viên Hyde Park rợp bóng cây, Mayfair là một khu cao cấp gồm những ngôi nhà phố trang nhã kiểu Georgia, các khách sạn độc đáo và nhà hàng cho giới sành ăn. Các cửa hàng bán lẻ nổi tiếng thế giới, các tiệm may theo số đo trên Savile Row và thời trang thiết kế ở Bond Street. Dân mua sắm còn có thể đến trung tâm Burlington Arcade và Chợ Shepherd, một cụm các cửa hàng boutique độc lập và quán rượu truyền thống. Các phòng trưng bày nghệ thuật hiện đại thú vị nằm dọc phố Cork Street.

Quận 16 hào nhoáng là nơi tọa lạc các đại sứ quán nước ngoài và các bảo tàng nổi tiếng, bao gồm Fondation Louis Vuitton và Palais de Tokyo, địa điểm trưng bày nghệ thuật đương đại. Khu vực đồi núi Passy là nơi cư trú của những cư dân giàu có nhất của thành phố với các nhà hàng thời thượng và bảo tàng Maison de Balzac, nơi tiểu thuyết gia này từng sinh sống. Các gia đình đổ xô về Bois de Boulogne để chèo thuyền trên hồ và ghé qua công viên giải trí dành cho trẻ em.

Vào những năm 2000, nhiều người giỏi nhất và sáng giá nhất của Nhà Al Saud không phải là người có thể kết nối với sự bùng nổ của giới trẻ trong nước. Dân số ngày càng tăng của A Rập Saudi đang trở nên kết nối nhiều hơn với phần còn lại của thế giới và cảm thấy thoải mái hơn trong cuộc sống bình thường của họ, nhờ vào điện thoại thông minh và mạng xã hội. Nhưng các hoàng tử trẻ tuổi không để ý đến những gì đang diễn ra ở nhà, bận đi nghỉ mát hoặc theo đuổi bằng cấp.

Salman đã cố gắng phục vụ như một bức tường thành chống lại sự mất gốc này, kỷ luật các hoàng tử vì hành vi phương Tây không phù hợp ở A Rập Saudi bảo thủ. Đối với nhiều người, ông có vẻ là một kẻ lập dị, một thành viên của Al Saud, người nắm giữ quyền

lực trong gia đình và vương quốc nhưng sẽ không bao giờ vượt lên với vai trò thống đốc của Riyadh.

Đến năm 2010, sau năm năm trị vì của Vua Abdullah, Salman đã hơn bảy mươi tuổi và có hai người anh trai thành đạt ngang nhau đứng giữa ông và ngai vàng. Trong phần lớn thời gian Abdullah trị vì, không có lý do gì để Tuwaijri, Chánh văn phòng Hoàng gia, xem Salman hoặc các con của ông là mối đe dọa. Họ đã ở quá xa ranh giới thừa kế.

Sau đó, một trong những người anh trai lớn tuổi đó qua đời vào năm 2011 và người còn lại vào năm 2012. Trong mỗi trường hợp, Abdullah tự gọi tên thái tử mới thay vì Hội đồng Hoàng gia, mà ông đã thành lập với mục đích – tranh luận để xác định người kế vị. Khi người anh thứ hai qua đời, Abdullah phong Salman làm thái tử và bổ nhiệm người em út còn sống của mình, cựu giám đốc tình báo Muqrin, làm thái tử dự phòng.

Khi Abdullah già đi, Tuwaijri cố gắng tạo khoảng cách giữa nhà vua và thái tử. Anh ta vẫn hy vọng Abdullah sẽ gạt Salman sang một bên. Tuwaijri đôi khi từ chối Salman và các con trai của ông sử dụng máy bay Hoàng gia. Khi Salman gọi để sắp xếp một cuộc họp, Tuwaijri sẽ nói với ông là Abdullah quá bận. Sau nhiều tháng kể từ đó, Salman nhận ra điều gì đang xảy ra khi gặp Abdullah trong một dịp họp mặt gia đình. “Tại sao em không đến gặp anh?” nhà vua hỏi. “Em là một trong những người ta yêu mến”. Salman hiểu Tuwaijri đang cố cản trở ông.

Tuwaijri đã kích hoạt mạng lưới để lan truyền tin đồn là Salman đang bị chứng mất trí nhớ, một nỗ lực để đẩy nhanh các kế hoạch kế vị. Anh ta đã tìm cách liên hệ với các thành viên Hoàng gia có ảnh hưởng khác để thực hiện cuộc chuyển giao của Abdullah cho

thế hệ tiếp theo. Có lẽ một trong những người con trai của Abdullah, có thể là Miteb hoặc Turki, có thể được xếp vào vị trí thái tử dự phòng để một ngày nào đó sẽ thành vua. Hoặc có thể trao cho Mohammed bin Nayef, giám đốc an ninh nội địa có quan hệ sâu sắc với CIA và Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ, một vị trí trong hàng ngũ kế nhiệm có thể giúp Hoa Kỳ ủng hộ. Bin Nayef cũng kiểm soát Bộ Nội vụ A Rập Saudi đầy quyền lực. Khi các con trai của Abdullah kiểm soát Vệ binh Quốc gia, lực lượng Bedouin theo truyền thống bảo vệ Hoàng gia, một liên minh giữa hai nhánh sẽ kiểm soát quân đội.

Mohammed bin Nayef

Để kế hoạch có hiệu quả, Tuwaijri phải hoàn tất các thỏa thuận trong gia đình trước khi Salman có thể can thiệp. Cách tốt nhất là đảm bảo Abdullah sẽ chết trong sa mạc, không có những người thân ở bên cạnh. Điều đó sẽ cho Tuwaijri thời gian, ít nhất là vài giờ nhưng có thể là vài ngày, để hỗ trợ cho kế hoạch và đảm bảo Salman không đặt một trong những người con trai của mình vào

vai trò cấp cao. Khi hơi thở của Abdullah ngày càng cạn dần trong căn lều sa mạc, Tuwaijri đã ra lệnh: Đừng nói với Salman.

Các con trai của Abdullah lo lắng nhưng ủng hộ kế hoạch này. Họ tin mình phù hợp để cai trị. Trước khi Abdullah lâm bệnh, con trai Miteb đã nói với đại sứ Hoa Kỳ Joe Westphal là mình dự kiến sẽ tham gia giành vương miện.

Miteb bin Abdullah

Vấn đề với Tuwaijri là kế hoạch đã bị rò rỉ. Ngoài tầm nhìn của gia tộc Abdullah, Mohammed bin Salman đã tập hợp một nhóm những người hoạt động trung thành và hiệu quả, những người đàn ông có thể thu thập thông tin trong Hoàng gia cũng như bên ngoài. Họ đã cảnh báo cho Mohammed về tình trạng của nhà vua và đảm bảo là các thành viên Al Saud cấp cao khác đều biết âm mưu.

Cả gia đình đều bị sốc trước sức khỏe của nhà vua. Ngay cả những người biết về bệnh ung thư của ông cũng không nhận ra cái chết đã cận kề như thế nào. Họ gây áp lực buộc Tuwaijri phải chuyển Abdullah từ nơi ẩn náu trên sa mạc đến bệnh viện Riyadh do Vệ

binh Quốc gia điều hành. Việc di chuyển được thực hiện trong đêm, và bệnh viện đã đuổi bất cứ ai có thể làm rò rỉ tin tức về cái chết sắp đến của nhà vua. Một bác sĩ kinh ngạc nói với bạn bè là anh ta trèo rào và chui vào cửa sau để kiểm tra bệnh nhân. Bí mật là điều quan trọng để tạo cho dân chúng ấn tượng sai lầm về một quá trình chuyển đổi êm đẹp.

Vào lúc đó, gia tộc Abdullah và Tuwaijri đã từ bỏ việc giữ lại vương miện. Điều tốt nhất họ có thể hy vọng là đảm bảo nếu Salman tiếp quản, người tiếp theo cho ngai vàng là một người không có thù hận với các con của Abdullah. Có lẽ điều quan trọng hơn bất cứ điều gì khác là đảm bảo Salman sẽ không đặt con trai mình là Mohammed lên ngôi. Họ truyền bá những câu chuyện về sự thiếu chuyên môn của hoàng tử trẻ, cách hoàn thành công việc tàn bạo và lòng tham cá nhân.

Tình hình vẫn bất ổn trong nhiều ngày. Triều đình dựng một chiếc lều bên ngoài bệnh viện để bạn bè và người thân đến thăm nhà vua đang hấp hối. Vài nghìn người Saudi, trong đó có rất nhiều người nghèo, đã tụ tập quanh bệnh viện và cầu nguyện suốt đêm. Các quan chức trong đại sứ quán Hoa Kỳ ở Riyadh liên tục nghe tin hội đồng các hoàng tử sẽ nhóm họp để xác định người kế vị, nhưng họ không thể xác định chính xác khi nào.

Hầu hết du khách dừng lại ở lều để ngồi với Miteb hoặc Turki hoặc một trong những người con trai khác của Abdullah. Chỉ những người thân cận với nhà vua mới được phép vào trong, nơi Abdullah đang nằm trong một căn phòng ở tầng một. Khách thăm quan bước xuống hành lang rộng một trăm yard (90m), băng qua các phòng của những bệnh nhân khác, đến một cửa sổ kính cao 2 mét. Phía sau là căn phòng nơi nhà vua nằm.

Vài ngày sau khi Abdullah nằm viện, Mohammed đã gọi điện hỏi thăm người bác của mình. Đừng lo lắng, Tuwaijri trả lời. Ông ấy ổn định. Nghe có vẻ khó tin. Chỉ một vài ngày trước đó, một trong những cô con gái lớn của nhà vua đã đến gặp cha mình qua cửa sổ với tấm vải xanh trên trán và không có dấu hiệu của sự sống. Ông đang yếu dần, trông như đã chết.

Ngay sau đó, Mohammed nhận được cuộc gọi là Abdullah đã chết. Anh vội vã đưa cha mình vào một đoàn xe và phóng nhanh đến bệnh viện Vệ binh Quốc gia. Họ thấy Tuwaijri đang đợi ở hành lang. Salman đã chịu đựng đủ với anh ta. Ông giáng một cái tát vào mặt Tuwaijri, đủ lớn để có thể nghe thấy xuyên qua bức tường trong phòng chờ. Sau đó, Tuwaijri biết đã đánh cược lớn vào việc cố gắng loại trừ Salman và mất tất cả. Với một cái tát vào mặt, vị vua mới và đứa con trai nhỏ bên cạnh tuyên bố bắt đầu một triều đại mới, không giống bất cứ triều đại nào trước đây.

Tin tức về cái chết của Quốc vương Abdullah kéo dài vài ngày, một phần nhờ sự tôn trọng của các nhà báo địa phương đối với yêu cầu của Hoàng gia. Xa lánh công chúng, Salman ngay lập tức loại Tuwaijri khỏi vị trí thư ký Hội đồng Hoàng gia và đuổi anh ta khỏi Hoàng gia. Với tư cách là người đứng đầu chính phủ của cha mình, Mohammed thận trọng lập kế hoạch. Khi cha anh mệt mỏi hoặc cần nghỉ ngơi, Mohammed điện thoại xuyên đêm, tổ chức các cuộc họp. Không còn nghi ngờ nữa, đây cũng là thời điểm của Mohammed cũng như người cha già của anh.

Khi thông báo được đưa ra, Salman đã bổ nhiệm anh trai cùng cha khác mẹ của mình là Muqrin làm thái tử và cháu trai Mohammed bin Nayef làm phó thái tử. Những lựa chọn này dường như đã được

đo lường nhằm mục đích trấn an các nhà lãnh đạo gia đình và bộ lạc rộng lớn hơn, những người nắm giữ các vùng trên khắp đất nước. Trong các buổi lễ, Mohammed bin Salman, người đã được bổ nhiệm làm Bộ trưởng Quốc phòng nhưng vẫn ở ngoài ranh giới kế vị, lặng lẽ trì hoãn với những người thân lớn tuổi vì sự tôn trọng, ngay cả khi đang khởi động một loạt kế hoạch đầy tham vọng.

Các thành viên tự do hơn trong gia đình lo lắng một kỷ nguyên ma quỷ khác của A Rập Saudi đang diễn ra. Từ mà các nhà ngoại giao dành cho tốc độ thay đổi của vương quốc trong nửa thế kỷ là “băng hà”. Họ ít biết rằng đất nước sắp xảy ra một cuộc biến động.

Nơi chôn cất Quốc vương Abdullah

23 tháng 1 – ngày 1 tháng 5 năm 2015

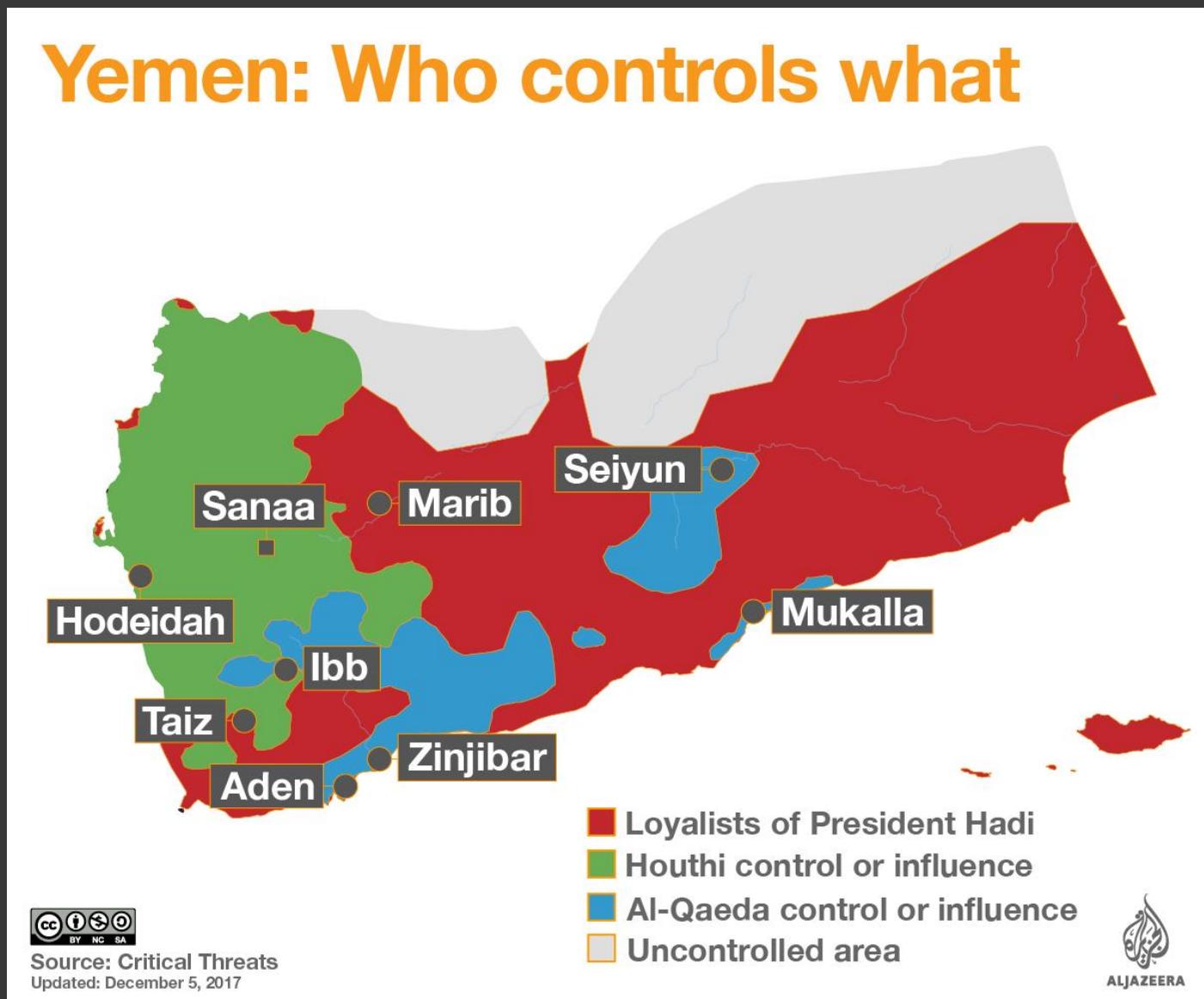
Các tướng lĩnh ngồi quanh bàn trong phòng tình huống của Bộ Quốc phòng nghĩ họ đã biết khá rõ về những gì sắp xảy ra. Họ đã điều hành các lực lượng vũ trang A Rập Saudi trong nhiều thập kỷ và tin bộ trưởng quốc phòng mới sẽ khá giống người tiền nhiệm. Khi đổi mặt với nghịch cảnh, A Rập Saudi đã tuân theo sự dẫn dắt của Hợp chúng quốc Hoa Kỳ, người bảo vệ lâu năm của họ. Sẽ có những cân nhắc vào ngày hôm sau và tuần sau cho đến khi Washington, DC, quyết định phải làm gì.

Nhưng khi Mohammed bin Salman, hai mươi chín tuổi và chưa đầy tám tuần kinh nghiệm điều hành quân đội A Rập Saudi, ngồi xuống đầu chiếc bàn hình chữ U và đưa ra mệnh lệnh chưa từng có, “Gửi F15”, họ đã bị sốc. A Rập Saudi không chỉ tham chiến. Nó đã dẫn đầu cuộc chiến.

Phiến quân Houthi đã hành quân khắp Yemen, láng giềng của A Rập Saudi, đánh chiếm thành phố này đến thành phố khác. Sự trợ trẽn của họ, với sự hỗ trợ từ Iran khiến lực lượng du kích trở thành mối đe dọa nguy hiểm ở biên giới phía nam.

Đối với A Rập Saudi, không có mối đe dọa nào lớn hơn Iran, khi lãnh tụ Iran, Ayatollah tin rằng Trung Đông là lãnh thổ chiến lược của họ. Chính việc cung cấp tên lửa và khí tài quân sự của Iran đã mang lại cho phiến quân sự tự tin khi đối đầu với các lực lượng vũ trang lớn hơn và được trang bị tốt hơn của A Rập Saudi. Một ngày trước đó, một trong những chỉ huy phiến quân tuyên bố nếu A Rập Saudi can thiệp, người Houthi sẽ không ngăn “sự bành trướng của họ tại Mecca, mà là tiến tới Riyadh”.

Cuộc nổi dậy của người Houthi ở Yemen, còn được gọi là Chiến tranh Sadah, hoặc cuộc xung đột Sadah, là một cuộc nổi dậy quân sự nhằm chống lại quân đội Yemen (A Rập Saudi ủng hộ) bắt đầu ở miền Bắc Yemen và từ đó đã leo thang thành cuộc Nội chiến.

Màu đỏ: quân chính phủ (A Rập Saudi ủng hộ)

Màu xanh lá cây: quân Houthi

Màu xanh da trời: Al-Qaeda

Màu xám: không phe nào kiểm soát

Mohammed sẽ không chấp nhận những lời đe dọa như vậy. Đó là tháng 3 năm 2015, và anh đang ra lệnh cho một chiến dịch quân sự tham vọng nhất trong lịch sử A Rập Saudi. Cũng như với các tướng lĩnh, quyết định này khiến Hoa Kỳ bất ngờ. Khi người A Rập Saudi

liên hệ với Nhà Trắng trong một thông báo ngắn và hỏi liệu Mỹ có muốn tham gia chiến dịch ném bom hay không, “chúng tôi phải bình tĩnh”, một quan chức Hội đồng An ninh Quốc gia nhớ lại.

Trong các cuộc họp riêng với nhà vua và các cố vấn của Hoàng gia một tuần trước cuộc tấn công, Mohammed cam kết sẽ thực hiện nó nhanh chóng và tàn bạo. Anh nói với các quan chức A Rập Saudi và các liên hệ của Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ: “Nó sẽ kết thúc trong vài tháng nữa”.

Bộ Ngoại giao và các tướng lĩnh A Rập Saudi tỏ ra cẩn thận. Mặc dù Hoa Kỳ đã khuyến khích A Rập Saudi kiểm soát an ninh của chính mình trong nhiều năm, nhưng vương quốc này chưa bao giờ dẫn đầu một cuộc tấn công như thế, khiến người dân bị tổn hại và dũng khí của họ bị thử thách. Trái ngược với vị hoàng tử trẻ tuổi hiếu chiến không được huấn luyện quân sự trước đó, nhiều tướng lĩnh đã từng học tại Học viện Quân sự Hoa Kỳ ở West Point hoặc đối tác của Vương quốc Anh, Học viện Quân sự Hoàng gia, Sandhurst. Họ cảnh giác trước bất kỳ cuộc phô trương vũ lực nào và biết Yemen, với khung cảnh đồi núi, dân số đông đúc và các chiến binh lì lợm, đã là vũng lầy cho bất kỳ thế lực ngoại bang nào trong một thế kỷ.

Các quan chức an ninh Mỹ quen đối phó với một hàng dài các hoàng tử thận trọng, đột nhiên nhận ra họ đang đối phó với một kiểu lãnh đạo mới, một người dường như hoàn toàn thoả mái khi thả bom dù có hoặc không có sự hỗ trợ của Mỹ. Nhà Trắng từ chối can dự nhưng bắt đầu cung cấp thông tin tình báo và mục tiêu.

Các máy bay phản lực của A Rập Saudi bay qua biên giới với sự tham gia của các máy bay chiến đấu từ Các Tiểu vương quốc A Rập Thống nhất và các đồng minh A Rập khác, nhắm các quả bom dẫn

đường bằng laser vào các chốt của Houthi. Các vấn đề nổi lên ngay lập tức. Mặc dù A Rập Saudi sở hữu vũ khí công nghệ cao, nhưng không phải lúc nào họ cũng có đủ chuyên môn để sử dụng nó.

Lo sợ người dân gắp rủi ro trong một cuộc chiến trên bộ, quân đội A Rập Saudi đã theo đuổi một chiến lược được xây dựng xung quanh các cuộc tấn công trên không. Các quan chức quân sự sẽ vẽ lên một mạng lưới khu vực của Yemen mà họ sẽ tấn công. Sau đó, quân đội A Rập Saudi sẽ hành quân cùng quân đội nước ngoài, một số thanh thiếu niên được nhà độc tài Sudan gửi đến để đổi lấy viện trợ của A Rập Saudi, để giải tỏa dân thường khỏi từng ô vuông của mạng lưới. Các máy bay ném bom sẽ theo sau, làm việc với giả định rằng bất kỳ ai ở lại đều là chiến binh - và các tên lửa công nghệ cao và mục tiêu tình báo, mà Hoa Kỳ hỗ trợ, sẽ dẫn đến các cuộc tấn công chính xác.

Chiến lược tan rã nhanh chóng. Những người lính nước ngoài không siêng năng dọn sạch thường dân, và tọa độ ném bom không phải lúc nào cũng chính xác. Trong một số trường hợp, các nhà hoạch định đã sử dụng các bản đồ khác với các phi công. Ngay cả khi tọa độ chính xác, bộ đàm mặt đất của Không quân A Rập Saudi đôi khi không thể liên lạc với máy bay chiến đấu của họ. Khi điều đó xảy ra, các phi công phải bay thấp xuống mặt đất để liên lạc qua điện thoại di động. Hệ thống dẫn đường bằng laser thường không được hiệu chỉnh đúng cách, có nghĩa là bom đi lạc xa mục tiêu đã định.

Chiến dịch Bão táp là một sự leo thang đáng lo ngại của tình trạng hỗn loạn Trung Đông, nhưng rất ít nhà quan sát vào thời điểm đó nhìn thấy nó sẽ trở thành một thảm họa như thế nào - và đó là dấu hiệu cho thấy những hướng đi mới mà A Rập Saudi đang hướng tới.

Mohammed chắc chắn sẽ gửi một thông điệp về sức mạnh bên trong vương quốc. Trong vòng vài giờ sau các cuộc tấn công đầu tiên, chính phủ A Rập Saudi đã phân phát các bức ảnh chụp anh với biểu hiện kiên quyết, nghiên cứu bản đồ và tham khảo ý kiến của các nhà lãnh đạo quân đội. Chiến tranh cống cố Mohammed là một kiểu nhà lãnh đạo mới. Anh sẽ không chịu thua khi đối mặt với sự khiêu khích.

Không lâu sau vụ đánh bom, Tony Blinken, cố vấn an ninh của Phó Tổng thống Joe Biden [hiện tại là Bộ trưởng Ngoại giao], đã bay đến Riyadh để thử đọc tình hình. Ông đã gặp người liên hệ A Rập Saudi đáng tin cậy nhất của Hoa Kỳ, Mohammed bin Nayef, hay MBN, người có vẻ bối rối. Ông không muốn thảo luận nhiều về Yemen và ngụ ý đó là một đề xuất thua cuộc. Trên thực tế, ông đã

nói với một cựu quan chức tình báo Mỹ là Mohammed bin Salman thậm chí đã không đưa ra cảnh báo trước cho ông về cuộc tấn công đầu tiên ở Yemen. Cuộc chiến không phải là của MBN mà là của MBS. Blinken trở lại Washington với nhiều câu hỏi hơn là câu trả lời.

Các nhân viên Nhà Trắng nhận ra Mohammed bin Salman [MBS] là một hoàng tử được trao quyền để đưa ra các quyết định có tầm quan trọng về địa chính trị. Và anh ấy đã đưa ra những quyết định đó một cách nhanh chóng, có thể là liều lĩnh. Washington đã phải nhanh chóng cập nhật tiểu sử của anh - thậm chí ngày sinh của anh dường như là một bí ẩn. Làm thế nào mà một Hoàng gia đầy tham vọng như vậy lại hầu như không thông tin về hoàng tử của họ trong những năm qua?

Sau vụ đánh bom Yemen, hoàng tử sẽ được nhắc đến thường xuyên đến mức anh ấy cần một chữ viết tắt thuận tiện: MBS. Khi họ tìm hiểu sâu hơn về lịch sử của anh, các quan chức Hoa Kỳ và các nhà phân tích tình báo nhận thấy sự trỗi dậy của Mohammed khác thường hơn những gì họ nhận ra. Hóa ra anh ấy học được sự liều lĩnh không chỉ từ những vị tướng và chiến binh lừng danh trong lịch sử mà còn từ việc đọc về những ông trùm kinh doanh của Mỹ.

Điều khiến Mohammed thoát khỏi sự ngơ ngác ở tuổi thiếu niên, chính là tiền. Một ngày nọ, nói chuyện với một người anh họ, hoàng tử mười lăm tuổi biết cha anh, một trong những thành viên quyền lực nhất của gia đình Al Saud, đã không tích lũy được khối tài sản kếch xù - theo tiêu chuẩn của A Rập Saudi - trong nhiều thập kỷ tại vị.

Điều đó khiến Mohammed lo lắng về tương lai của gia đình mình. “Đó là cú sốc và thử thách đầu tiên mà tôi phải đối mặt trong đời,” anh nói. Ngay sau đó, Mohammed tiếp cận Salman với một yêu cầu kỳ lạ. “Con muốn mở một cửa hàng,” anh nói. Salman cười. Chỉ cần làm bài tập ở trường, ông trả lời, không hiểu sự lo lắng ẩn sau đề nghị của con trai mình.

Theo bất kỳ nghĩa thông thường nào, Salman và các con của ông đã sống một cuộc đời giàu có. Họ có những cung điện ở A Rập Saudi, một dinh thự nghỉ dưỡng rộng lớn ở Marbella, Tây Ban Nha, nơi những người làm vườn cắt chữ “SALMAN” trên bãi cỏ, và một khu phức hợp cung điện khác có kích thước như khuôn viên trường đại học trên bờ biển gần Tangier ở Maroc. Mỗi người có hàng chục nhân viên chờ đợi để đáp ứng bất kỳ ý thích cá nhân nào. Vấn đề là Salman đã chi, không tiết kiệm hay đầu tư, phần

lớn lợi nhuận từ dầu mỏ của mình, và ông đã không bắt đầu các công việc kinh doanh phụ sinh lợi như các ông hoàng kinh doanh khác. Ông không kiểm soát giấy phép bán ô tô Mercedes-Benz hay phân phối các sản phẩm của General Electric – các phương tiện điển hình mà các ông hoàng sử dụng để tăng thu nhập.

dinh thự nghỉ dưỡng rộng lớn ở Marbella, Tây Ban Nha

Mặc dù Salman đã đạt được sức mạnh chính trị to lớn, nhưng theo tiêu chuẩn của Al Saud, ông có tương đối ít tài sản. Gia đình của ông có một số khoản đầu tư vào các công ty và bất động sản nhưng phụ thuộc vào các khoản chi trả từ nhà vua trước đây và ngân khố. Khi số tiền đó đến chậm, nhân viên của ông có thể không được thanh toán. Bạn bè và các thành viên trong gia đình đã bị sốc trong thập kỷ đầu tiên của những năm 2000 khi thông tin lan truyền khắp Paris rằng các nhà thầu và nhân viên của Thái tử Salman và gia đình của ông đã không được trả lương trong sáu tháng. Để

cung cấp sự hào phóng mà một hoàng tử thường thể hiện cho những người dân thường đến với lời cầu xin trợ giúp, Salman thường viết séc từ một ngân hàng địa phương, chủ sở hữu của nó, một người bạn của Salman, sẽ phải ký tên sau đó.

Gia tài khiêm tốn sẽ trở thành vấn đề nghiêm trọng đối với những người con của Salman nếu họ bị đẩy ra xa trung tâm quyền lực. Thu nhập của họ sẽ nhỏ dần, trong khi số lượng con cháu ngày càng tăng, và họ sẽ phụ thuộc vào ân sủng của bất kỳ ai là vua. Mohammed nhận ra anh sẽ không còn quyền lực và không thể kế vị. Giải pháp duy nhất, anh nghĩ, là trở thành doanh nhân của gia đình. Kế hoạch mở cửa hàng bị bỏ dở, một vài năm sau đó, anh bắt đầu quan tâm đến hóa dầu.

Trong một chuyến đi đến Kuwait vào thời điểm đó, anh đã hỏi một quan chức chính phủ liệu Kuwait có thể chế biến bitum, một sản phẩm phụ của quá trình lọc dầu, đối với anh, đó như một phần của ý tưởng kinh doanh mới mà anh đang nung nấu. Khi quay lại gặp anh, họ nói chỉ làm được 40% khối lượng mà anh yêu cầu. “Không đủ tốt,” anh nói với họ. “Kế hoạch của tôi là giàu hơn Alwaleed bin Talal trong hai năm.”

Alwaleed là người Ả Rập Saudi nổi tiếng nhất thế giới vào thời điểm đó. Ông ấy đã xuất hiện trên TV trong và ngoài Ả Rập Saudi, một cái tên được công nhận trên Phố Wall và trên các phương tiện truyền thông đại chúng. Ông có cuộc sống thượng lưu mà mọi người mong đợi từ một hoàng tử Ả Rập Saudi. Ngay cả con trai của Alwaleed, người ngồi cách Mohammed rất xa (xét về vị thế), đã đua những chiếc Lamborghini quanh Riyadh. Các CEO muốn gặp các hoàng tử này, và những người nổi tiếng muốn được gặp họ, miễn là các hoàng tử còn thanh toán các hóa đơn. Không ai thích

thú để sống với Salman, người đã đi ngủ sau khi không có gì thú vị hơn một phiên chơi baloot hàng đêm, một trò chơi bài với bốn người chơi tương tự như trò chơi belote của Pháp, và thức dậy lúc 7 giờ sáng mỗi ngày.

Mohammed cũng bắt đầu quan tâm đến giao dịch cổ phiếu. Trong nhiều năm, anh đã tích trữ một số đồng tiền vàng mà cha anh và chú là Vua Fahd từng tặng làm quà cho ngày lễ Eid al-Fitr vào cuối tháng Ramadan. Vào năm 16 tuổi, Mohammed có khoảng 100.000 USD sau khi bán vàng và một vài chiếc đồng hồ cao cấp mà anh nhận được làm quà. Nó trở thành nguồn vốn khởi đầu cho sự nghiệp kinh doanh mới. Anh mua bán, và cuối cùng, sau này anh nói “đã phá sản”.

Nhưng trước hết, giá trị danh mục đầu tư của anh đã tăng lên. Mohammed sẽ tiếp tục theo đuổi cảm giác hồi hộp khi kiếm được lợi nhuận nhanh chóng trên quy mô lớn hơn. Anh có tham vọng ra nước ngoài sau khi tốt nghiệp đại học ở A Rập Saudi và sau đó chuyển sang lĩnh vực ngân hàng, viễn thông hoặc bất động sản.

Những tham vọng đó đã bị dập tắt bởi nhu cầu cấp thiết hơn ở quê nhà. Khi Mohammed mười bảy tuổi, người anh cùng cha khác mẹ Fahd đột ngột qua đời; Triều đình Hoàng gia đổ lỗi cho các vấn đề về tim, nhưng Fahd là một người đàn ông khỏe mạnh. Fahd là con trai lớn nhất của Salman, được sinh ra khi cha anh mới mười chín tuổi. Anh ta từng là một quan chức chính phủ, một doanh nhân và một chủ sở hữu ngựa đua. Cái chết đột ngột của anh khiến Salman rất đau lòng.

Hai tháng sau, ngày 11 tháng 9 năm 2001, các cuộc tấn công khủng bố và sự giám sát sau đó của Salman đối với sự ủng hộ của các tổ chức từ thiện Hồi giáo, một số trong số đó được phát hiện đã

chuyển tiền cho các hoạt động khủng bố. Sau đó, vào tháng Bảy tiếp theo, gần một năm sau cái chết của Fahd, con trai của Salman là Ahmed qua đời ở tuổi 43 vì suy tim. Một hoàng tử khác, em họ, chết trong một vụ tai nạn xe hơi ở Riyadh trên đường đến đám tang.

Đó là một chuỗi bi kịch gần như không thể chịu đựng được đối với Thái tử Salman, và Mohammed đã ở bên cạnh ông trong suốt thời gian đó. Ở độ tuổi mà nhiều hoàng tử A Rập Saudi sẽ rời vương quốc để đi học ở Boston, London hoặc Paris, Mohammed đã hướng sự chú ý của mình vào trong. Anh theo học tại Đại học King Saud và dành phần lớn thời gian rảnh rỗi để ghi chép vào sổ tay với tư cách là người quan sát công việc của cha mình, hoặc phòng tập hợp các cố vấn và kiến nghị. Salman có một lý do khác để giữ cậu con trai yêu thích ở lại Riyadh: Sau khi chứng kiến những đứa con trai lớn mất đi một số bản sắc A Rập Saudi ở nước ngoài, Salman muốn trang điểm cho Mohammed và các anh trai theo hình ảnh của ông ở quê nhà. “Tôi không đến Sorbonne để học cách trở thành hoàng tử,” Salman từng nói với một du khách Mỹ.

Viện Đại học Paris (Sorbonne university) là một viện đại học nổi tiếng ở Paris, Pháp, và là một trong những viện đại học ra đời sớm nhất ở châu Âu. Nó được thành lập vào giữa thế kỷ 12 và chính thức được công nhận là một viện đại học trong khoảng thời gian năm 1160 đến 1250.

Đó không chỉ là Salman. Ibn Saud đã từng nói “để trở thành một nhà lãnh đạo, một người đàn ông phải nhận được sự giáo dục ở đất nước của mình, giữa những người dân của mình, và lớn lên trong môi trường xung quanh ngập tràn truyền thống và tâm lý của người dân quê mình”.

Là thống đốc của Riyadh, Salman có địa vị quốc tế thấp hơn một số anh em của mình, nhưng ông đã cai trị vùng trung tâm được

gọi là Najd, quê hương tổ tiên của bộ lạc Al Saud. Ông kiểm soát các giao dịch bất động sản, đối phó với các nhà lãnh đạo tôn giáo ủng hộ gia đình cầm quyền, và chủ trì các vụ bắt giữ và hành quyết ở Quảng trường Deera của Riyadh, được gọi là Quảng trường Chop Chop vì thường xuyên có cảnh chặt đầu. Ông kỷ luật các hoàng tử ngỗ ngược, hòa giải tranh chấp giữa các thành viên trong gia đình thù địch, và người giữ gìn phả của gia đình, truy tìm mối quan hệ gia đình với các bộ tộc A Rập Saudi các thế hệ trước.

Quảng trường Deera của Riyadh

Salman cũng là người mang tiêu chuẩn cho lòng trung thành lâu dài của gia đình với giáo phái Wahhabist. Ông chuyển tiền cho các trường học Hồi giáo trên khắp thế giới. Và ông đã có một cái nhìn phiến diện về mối quan hệ quốc tế quan trọng nhất của vương quốc, nuôi dưỡng niềm tin rằng liên minh A Rập Saudi về cơ bản chỉ mang tính chất giao dịch chứ không phải tình bạn sâu sắc mà

các hoàng tử chú trọng đến chính sách đối ngoại tuyên bố với những người đồng cấp Mỹ.

Một quan chức Hoa Kỳ, có trụ sở tại Riyadh nhớ lại lần đầu tiên Salman triệu ông ta đến gặp mặt, một căn phòng với những chiếc ghế sofa dài, nơi mỗi tuần hoàng tử nhận lời cầu xin từ các thành viên của công chúng. Một nhân viên dân người Mỹ vào không gian có kích thước gần bằng một nửa sân bóng đá, với những tấm thảm dệt phức tạp và một chiếc đèn chùm pha lê.

Salman ngồi ở trung tâm của bức tường. Một hàng người dân ngồi bên phải. Hoàng tử ra hiệu cho nhà ngoại giao ngồi vào chiếc ghế bên cạnh. “Bạn được chào đón nhiều nhất ở đây,” ông nói. “Tôi biết A Rập Saudi và Mỹ sẽ luôn có một mối quan hệ đặc biệt”. Khi nhà ngoại giao cảm ơn, Salman cắt ngang với một lời cảnh báo: “Miễn là bạn tiếp tục bán vũ khí cho chúng tôi”.

Một quan chức Hoa Kỳ khác thấy mình đang ngồi bên cạnh Salman, khi đó là thống đốc Riyadh, trong bữa tối của chuyến thăm của phó tổng thống khi đó là Dick Cheney. Trong khi Cheney nói chuyện với nhà vua, Salman hỏi quan chức một câu: “Bạn có muốn biết tôi đã quản lý Riyadh thế nào trong 40 năm qua không?”

“Chắc chắn,” quan chức trả lời.

Salman nói: “Mỗi tuần, tôi tổ chức ba lần gặp mặt. Một cho các học giả tôn giáo và hai cho người dân. Tôi thậm chí còn cho những người quét đường phố Bangladesh đến.”

Vào một số buổi tối, Mohammed cùng bạn bè đi chơi trên sa mạc và nhờ nhân viên dựng lều và nhóm lửa. Những người tham dự thường xuyên có em trai của anh là Khalid và hai anh em họ, Badr bin Farhan và Abdullah bin Bandar. Họ sẽ đua xe bốn bánh trong cồn cát, tổ chức các trận bóng đá và chơi điện tử. Ăn McDonald's hoặc các món ăn truyền thống hơn bên ngọn lửa, Mohammed sẽ kể cho họ nghe về kế hoạch trở thành tỷ phú của mình. Họ sẽ nói về Steve Jobs và Bill Gates, những người đã xây dựng nên những di sản lâu dài bằng cách tập trung vào kết quả và khôn ngoan hơn đối thủ. Và anh sẽ nói chuyện với sự lôi cuốn, sứ mệnh cũng như sự thắt vọng và tuyệt vọng về giới trẻ A Rập Saudi. "Chúng ta là những người có thể quyết định tương lai của thế hệ chúng ta," anh nói vào một đêm, như một người tham dự nhớ lại. "Nếu chúng ta không bước lên, ai khác sẽ làm đây?"

Mohammed cũng có niềm đam mê ban đầu với Alexander Đại đế, đọc sách về ông và thích xây dựng đế chế của mình. Một số người bạn thân nhất từ thời đó sau này gọi Mohammed là "Iskander", tiếng A Rập có nghĩa là Alexander.

Một ngày nọ, Abdulrahman al-Jeraisy, ông chủ của một tập đoàn có trụ sở tại Riyadh chuyên bán giấy, dịch vụ viễn thông và đồ nội thất, nhận được một tin nhắn bất ngờ. Mohammed, con trai của Thái tử Salman, muốn vay một triệu riyals, tương đương khoảng 250.000 đô la. Nó không hoàn toàn là chuyện làm ăn, nhưng cũng không phải là yêu cầu mà Jeraisy có thể gạt sang một bên. Doanh nghiệp của gia đình ông có trụ sở tại Riyadh, và Thái tử Salman cai quản thành phố. Có lẽ tốt hơn là trả 250.000 đô la hơn là đối phó với bất kỳ rắc rối nào có thể phát sinh từ việc nói không. Fahd al-Obeikan, gia đình sở hữu một công ty sản xuất ở Riyadh, cũng nhận được yêu cầu tương tự. Chỉ khác là Mohammed muốn

500.000 đô la từ anh ta. Các khoản vay cũng đến với những người khác.

Hoàng tử đã đổ tiền vào chứng khoán Hoa Kỳ, và vài năm sau, khi A Rập Saudi mở sàn giao dịch chứng khoán riêng, anh cũng đầu tư vào đó. Được gọi là Tadawul, đó là một nơi dễ dàng kiếm tiền cho một hoàng tử. Không có nhiều công ty trên thị trường. Hầu hết đều phải tuân theo các hành động của chính phủ mà một người đã dành cả ngày trong văn phòng Hoàng gia không thể không biết thông tin.

Tadawul

Mohammed cũng bắt đầu thành lập các công ty của riêng mình và mua lại cổ phần của những người khác. Anh bắt đầu kinh doanh thu gom rác và một nhóm công ty bất động sản được đặt tên theo ngọn núi Tuwaiq tuyệt đẹp ở phía tây nam Riyadh. Cuối cùng, anh nắm giữ cổ phần trong hơn một chục doanh nghiệp ở A Rập Saudi dưới tên mình, một điều tương đối hiếm ở A Rập Saudi, nơi những người quyền lực nắm giữ lợi ích lớn thông qua ủy quyền hoặc các

thỏa thuận bí mật. Sự minh bạch là dấu hiệu của cả sự nghiêm túc và chất phác.

núi Tuwaiq

Đăng ký công ty cho thấy Mohammed và những người anh em có cổ phần trong một công ty công nghệ được chính phủ cấp phép băng thông rộng, cũng như các vị trí sở hữu trong các trang trại cá, các công trình xây dựng, kinh doanh hàng hóa và nhà hàng. Họ có một công viên văn phòng ở Riyadh, và công ty mẹ của họ sở hữu một công ty hợp tác với một bệnh viện ở Louisiana để đưa bệnh nhân A Rập Saudi đến Hoa Kỳ để cấy ghép nội tạng.

Mohammed tham gia vào lĩnh vực kinh doanh phát triển bất động sản. Một vấn đề dai dẳng mà Salman phải vật lộn với tư cách thống đốc Riyadh là đầu cơ đất đai. Với tiền đổ vào Riyadh, các doanh nhân và thành viên Hoàng gia sẽ mua lại đất đai chưa phát triển

và giữ nó với hy vọng bán với lợi nhuận lớn, thay vì tự mình phát triển.

Mohammed tập trung vào nhà ở. Anh bắt đầu giao dịch với những chủ đất giàu có: Nếu họ góp một phần đất, anh sẽ tìm một nhà phát triển để xây nhà trên đó. Nhà phát triển và chủ đất sau đó sẽ đồng sở hữu. Và Mohammed sẽ nhận được phần trăm cho gia đình mình. Nó hoạt động tốt, vì nhu cầu về nhà ở mới rất lớn và không chủ đất hay công ty xây dựng nào có thể thoả mái nói không với con trai của thống đốc Riyadh. Đó là một mô hình mà anh sẽ cố gắng tạo lại sau này trên quy mô lớn hơn nhiều.

Nhìn thấy một số thành công ở quê nhà, Mohammed bắt đầu liên hệ với nước ngoài. Biết rằng các hoàng tử cao cấp hơn trong Hoàng gia có quyền truy cập vào thông tin giám sát của chính phủ mà mình không có, Mohammed đã tìm cách phát triển khả năng thu thập thông tin tình báo của riêng mình. Khoảng năm 2006, anh tiếp cận Trung tâm Nghiên cứu Quốc phòng Nâng cao, một tổ chức tư vấn có trụ sở tại Washington, DC sử dụng thông tin công khai để tìm hiểu về các mạng lưới tài trợ bất hợp pháp và yêu cầu Trung tâm này xây dựng một tổ chức tư nhân với văn phòng riêng của hoàng tử. Ban quản lý đã từ chối.

Hoàng tử đã đưa một số mối quan hệ kinh doanh nước ngoài vào nhà của mình, chào đón họ vào các cuộc thảo luận thân mật về cuộc sống và triết lý với Salman và tùy tùng của ông. Cậu thiếu niên lúc này là một thanh niên cao ngất, có xu hướng ngồi lệch sang một bên, chăm chú lắng nghe nhưng không nói nhiều. Khi anh xen vào, đó thường là một giai thoại từ một cuốn sách lịch sử hoặc một văn bản tôn giáo. Trong một cuộc trò chuyện ở Paris về bản chất của không gian và Chúa, Mohammed đã nói chuyện với

một tham chiếu bất ngờ từ một đoạn trong Kinh Quran. Hiện tại, anh cũng đã kết hôn với một người chị họ, Sarah bint Mahshoor, và ngay lập tức, họ có con. Cuối cùng anh đã trở thành cha của hai con trai và hai con gái.

MBS và vợ Sarah bint Mahshoor

Từ việc đọc lịch sử, Mohammed đã nhìn ra thế giới với sự đổi mới. Anh tán thành ý tưởng một cường quốc như Hoa Kỳ có thể kiểm soát A Rập Saudi theo cách thời thuộc địa. “Anh ấy chắc chắn phải có kẻ thù trong đầu, và phương Tây là của người La Mã, hoặc người Byzantine, người Ottoman,” một người thân tín nhớ lại. Các cường quốc phương Tây, Thái tử Mohammed đã nói với anh ấy vào đầu những năm 2000, “không tốt cho chúng ta”.

Những cuộc trò chuyện này khiến Mohammed, người chỉ nói tiếng A Rập, có vẻ truyền thống hơn, “Saudi” hơn những người anh trai phương Tây của mình. Mohammed, người đàn ông được tìm thấy, đã tạo ra lòng trung thành thông qua quyền lực của cha anh và tham vọng của chính anh, nhưng quan trọng hơn - thông qua sở

trường của một chính trị gia trong việc khiến những người anh chào đón vào quỹ đạo của mình cảm thấy đặc biệt.

Chuyển sự quyền rũ đó thành cơ hội kinh doanh, Mohammed, thông qua trung gian, đã thuyết phục gã khổng lồ di động của Mỹ Verizon đưa cơ sở hạ tầng cáp quang đến A Rập Saudi. Thỏa thuận được hoàn tất vào năm 2008 cho thấy Verizon nắm giữ cổ phần thiểu số trong một liên doanh có đối tác lớn nhất là một trong nhiều công ty của Mohammed. Bộ phận pháp lý của Verizon, do William Barr đứng đầu vào thời điểm đó, đã cử một luật sư, cố vấn trưởng hiện tại của Verizon, Craig Silliman, đến A Rập Saudi. Silliman đã ngồi lại với Mohammed để hoàn tất thỏa thuận. Barr sau đó trở thành tổng chưởng lý [Bộ trưởng Tư pháp] Hoa Kỳ.

Thương vụ này đã thành công trong việc xây dựng danh tiếng của Mohammed. “Con trai tôi đã kiếm được hàng triệu đô cho gia đình”, Salman khoe với một người khách sau khi thương vụ kết thúc. Các quan chức chính phủ rất vui - vì họ lo ngại các đối thủ trong khu vực đang phát triển mạng cáp quang tốt hơn A Rập Saudi.

Nhưng Mohammed vẫn còn trẻ và có ít kinh nghiệm kinh doanh. Công ty của anh không có khả năng cần thiết để vận hành một liên doanh quốc tế. Khoảng hai năm sau, Verizon thu dọn đồ đạc và về nước, coi như lỗ khoản đầu tư.

Các doanh nghiệp địa phương của Mohammed thành công hơn và bắt đầu bỏ ra hàng triệu đô la, làm giảm bớt sự lo lắng của anh - và đóng góp vào một chiếc rương chiến tranh mới sẽ cần thiết để thể hiện sự rộng rãi đối với các bộ lạc và lãnh tụ tôn giáo quan trọng — tất cả là để xây dựng một lực lượng hỗ trợ cho cha anh trở thành vua.

Nhưng sau đó Mohammed, vẫn còn ở tuổi 20, bị điều tra liên quan đến những trò tai quái trên thị trường. Các nhà quản lý đã phát hiện ra một mô hình đáng ngờ trong tài khoản giao dịch của một nhóm các hoàng tử, bao gồm cả Mohammed. Ngay trước những thông báo lớn, họ đã đặt cược vào cổ phiếu, thu về lợi nhuận lớn. Các cơ quan quản lý nghi ngờ giao dịch nội gián hơn là lựa chọn may mắn. Người thua cuộc trong các giao dịch thường là chính phủ.

Giám đốc điều hành chứng khoán của A Rập Saudi vào thời điểm đó, Mohammed Al Shaikh, đã điều tra. Anh ta hướng tới Mohammed và xác định một thương nhân hành động thay mặt cho hoàng tử, thay vì chính Mohammed, phải chịu trách nhiệm về những bất thường. Al Shaikh khuyên anh nên đặt danh mục cổ phiếu của mình vào một quỹ đầu tư.

Vụ việc khiến Quốc vương Abdullah vô cùng phẫn nộ, người đã ban hành sắc lệnh nói là ngay cả các hoàng tử cũng phải tuân theo luật thị trường. Mohammed không bị nêu tên, nhưng anh bị ảnh hưởng do thiếu kinh nghiệm, và vị trí của anh trong gia đình - đã sụp đổ.

Anh bị ấn tượng bởi Al Shaikh, chủ tịch của Capital Markets Authority và cựu luật sư của White & Case, người đã đối xử với anh một cách kiên quyết nhưng tôn trọng, giúp anh tránh khỏi rắc rối. Ông ấy đặt luật pháp lên trên, một sự phá vỡ rõ ràng so với truyền thống cũ của A Rập Saudi là “người cai trị là người hiểu rõ nhất.” Al Shaikh đã được đào tạo ở Hoa Kỳ và làm việc cho Ngân hàng Thế giới. Hoàng tử nhận ra người đàn ông được giao nhiệm vụ điều tra mình có thể là một đồng minh mạnh mẽ.

Nhà lãnh đạo Hồi giáo Salman al-Ouda không biết phải làm gì khi thấy hoàng tử trẻ ngồi đối diện với mình trong phòng khách vào tháng 10 năm 2012. Ông thậm chí không biết tại sao Mohammed bin Salman, người mà Ouda biết đến như một người có ảnh hưởng không chắc chắn trong Hoàng gia, đã tự mời mình đến ngay từ đầu. Ouda lẽ ra đã lịch sự từ chối, nhưng ông đã từ chối Mohammed một lần, khoảng một năm trước đó, tại một đám cưới. Không phải là thông lệ tốt nếu bỏ qua con trai của thái tử.

Vì vậy, khi Mohammed, nhâm nhi cà phê trên đi vắng và nói về lịch sử thế giới, trong khi Ouda, một trong những lãnh tụ Hồi giáo nổi tiếng nhất thế giới với hơn mươi ba triệu người theo dõi trên Twitter, ngồi lắng nghe. Mohammed đã chia sẻ ý tưởng của mình về Hồi giáo, các nhà lãnh đạo Ả Rập và cách người cai trị nên điều hành đất nước. Ouda đánh giá anh chỉ có kiến thức nông cạn của một sinh viên mới tốt nghiệp, người đã không dành nhiều thời gian trong thư viện hoặc bên ngoài vương quốc. Sau đó, Mohammed nói điều gì đó thu hút sự chú ý của giáo sĩ.

“Hình mẫu của tôi,” anh tuyên bố, “là Machiavelli.”

Niccolò di Bernardo dei Machiavelli (3/5/1469 – 21/6/1527) là một nhà ngoại giao, nhà triết học và nhà văn thời Phục hưng người Ý, nổi tiếng với tác phẩm *Quân vương* (*Il Principe*), được viết vào năm 1513. Ông thường được gọi là cha đẻ của triết học chính trị hiện đại hoặc khoa học chính trị.

Trong nhiều năm, ông phục vụ như một quan chức cấp cao ở Cộng hòa Florentine với trách nhiệm trong các vấn đề ngoại giao và quân sự (bạn của Leonardo da Vinci). Ông đã viết hài kịch, bài hát lễ hội, và thơ. Thư tín cá nhân của ông có tầm quan trọng cao đối với các nhà sử học và học giả. Ông làm thư ký cho Chancery thứ hai của Cộng hòa Florence từ 1498 đến 1512, khi Nhà Medici bị thất sủng.

Cuốn sách nổi tiếng nhất của Machiavelli là *Il Principe* - *Quân vương* chứa một số câu châm ngôn liên quan đến chính trị. Thay vì đối tượng là một hoàng tử thừa kế, nó tập trung vào khả năng của một “hoàng tử mới”. Để giữ quyền lực, hoàng tử thừa kế phải cân bằng cẩn thận lợi ích của nhiều thể chế mà người dân đã quen. Ngược lại,

một hoàng tử mới có nhiệm vụ khó khăn hơn trong việc cai trị: Trước tiên anh ta phải ổn định quyền lực mới phát hiện của mình để xây dựng một cấu trúc chính trị lâu dài. Machiavelli gợi ý những lợi ích xã hội của sự ổn định và an ninh có thể đạt được khi đổi mặt với tham nhũng đạo đức. Machiavelli tin đạo đức công cộng và tư nhân phải được hiểu là hai điều khác nhau để cai trị tốt. Kết quả là, một người cai trị phải được quan tâm không chỉ với danh tiếng, mà còn phải sẵn sàng tích cực để hành động vô đạo đức vào đúng thời điểm. Machiavelli tin một người cai trị tốt, thà được sợ hãi rộng rãi hơn là được yêu thương rất nhiều; Một người cai trị được yêu thương giữ quyền lực bằng nghĩa vụ trong khi một nhà lãnh đạo gây sợ hãi cai trị bằng cách sợ bị trừng phạt. Là một nhà lý luận chính trị, Machiavelli nhấn mạnh đến “sự cần thiết” đối với việc thực thi phương pháp vũ lực hoặc lừa dối bao gồm cả việc tiêu diệt toàn bộ các gia đình quý tộc để chống lại bất kỳ cơ hội thách thức nào đối với chính quyền của quân vương.

Các học giả thường lưu ý Machiavelli tôn vinh công cụ trong việc xây dựng nhà nước, một cách tiếp cận được thể hiện bằng câu nói, thường được quy cho các giải thích của Quân vương, “**Kết quả biện minh cho phương tiện**”. Gian lận và lừa dối là công cụ cần thiết cho một quân vương sử dụng. Bạo lực có thể cần thiết cho việc ổn định thành công quyền lực và giới thiệu các thể chế chính trị mới. Lực lượng có thể được sử dụng để loại bỏ các đối thủ chính trị, để tiêu diệt các quần thể kháng chiến và thanh trừng cộng đồng của những người đàn ông khác đủ mạnh để cai trị, người chắc chắn sẽ cố gắng thay thế người cai trị. Machiavelli đã trở nên khét tiếng vì những lời khuyên chính trị như vậy, đảm bảo ông sẽ được ghi nhớ trong lịch sử thông qua tính từ “Machiavellian”.

Do phân tích gây tranh cãi của tác phẩm chuyên luận về chính trị này, Giáo hội Công giáo đã cấm Quân vương, đưa nó vào Index Librorum Prohibitorum. Những người theo chủ nghĩa nhân văn cũng đã nhìn nhận cuốn sách một cách tiêu cực, bao gồm Erasmus của Rotterdam. Như một luận thuyết, đóng góp trí tuệ chính của nó cho lịch sử tư tưởng chính trị là sự phá vỡ cơ bản giữa chủ nghĩa hiện thực chính trị và chủ nghĩa duy tâm chính trị, do nó là một hướng dẫn để có được và giữ quyền lực chính trị. Trái ngược với Plato và Aristotle, Machiavelli khẳng định một xã hội lý tưởng không phải là một mô hình mà một quân vương cần định hướng.

Liên quan đến sự khác biệt và tương đồng trong lời khuyên của Machiavelli đối với các hoàng tử tàn nhẫn và chuyên chế trong Quân vương và những lời hô hào cộng hòa hơn của ông trong các cuộc thảo luận về Livy, ít người khẳng định Quân vương, mặc dù được viết là lời khuyên cho một hoàng tử quân chủ, có những lập luận về sự ưu việt của chế độ quân chủ. tương tự như những gì được tìm thấy trong các diễn

ngôn. Vào thế kỷ 18, tác phẩm này thậm chí còn được gọi là tác phẩm châm biếm, ví dụ như Jean-Jacques Rousseau đã nhận xét.

Các học giả như Leo Strauss và Harvey Mansfield đã tuyên bố các phần của Quân vương và các tác phẩm khác của ông có những tuyên bố bí truyền có chủ ý trong chúng. Tuy nhiên, Mansfield tuyên bố đây là kết quả của Machiavelli khi thấy những điều nghiêm trọng vì chúng “bị con người thao túng” và coi chúng là nghiêm trọng vì chúng “trả lời nhu cầu thiết yếu của con người”.

Các cách giải thích khác bao gồm ví dụ của Antonio Gramsci, người lập luận khán giả của Machiavelli không phải là giai cấp thống trị mà là những người bình thường bởi vì những người cai trị đã biết những phương pháp này thông qua giáo dục của họ.

Các tác phẩm của Machiavelli có được tầm quan trọng mới như một triết lý chính trị phức tạp và đầy quyền lực với sự quan tâm không ngừng đến sự hiểu biết bản chất con người. Tư tưởng thể hiện trong tác phẩm văn học, trong các bài chuyên luận chính trị và hành động của Machiavelli được gọi là “Học thuyết Machiavelli” (còn gọi là chủ nghĩa Machiavelli). Friedrich Engels đã nói:

“Machiavelli là một trong những người khổng lồ của thời đại Phục hưng”.

Machiavelli chủ trương, trong đời sống, đặc biệt trong đấu tranh chính trị:

“Nhà vua vừa là chòn cáo, vừa là sư tử”.

“Con người muốn xứng đáng là một con người phải tiến thẳng vững vàng tới mục đích. Mục đích sẽ chứng minh tính đúng đắn của biện pháp”.

“Kẻ lừa dối sẽ luôn tìm được những người cho phép mình bị lừa dối.”

Ouda vẫn im lặng. Nỗ lực của Mohammed để giành được sự tôn trọng với kiến thức của mình, hơn là quyền khai sinh của anh, đã gây ấn tượng với giáo sĩ. Nhưng nội dung của thông điệp thật đáng lo ngại. Hoàng tử đã trích dẫn **Quân Vương**; nó làm tăng thêm thời gian hỗn loạn cho vương quốc và sau đó cho chính Ouda.

Vào thời điểm đó, Mohammed, người có vóc dáng cao lớn và tính khí nóng nảy và bộ râu xồm xoàm chạy dọc xuống cổ họng đã khiến anh được kẻ thù đặt cho biệt danh “Gấu đi lạc”, đã nổi danh Hoàng gia vì có sắc cạnh. Trong một câu chuyện được kể lại, luôn được kể với một biến thể mới, anh đã gửi một viên đạn cho một quan chức đất đai, người đã từ chối trao cho anh quyền lợi mà anh

yêu cầu — đặt cho anh một biệt danh khác, Abu Rasasa, hoặc “Cha đẻ của viên đạn”.

Ngay cả trong công việc chính thức, Mohammed đã tạo dựng được tiếng tăm trong việc thúc đẩy những người thân có thế lực. Xuất hiện với những chiếc xe buýt chở đầy công nhân Philippines, anh nói với dì ruột, một trong những người vợ của cựu vương Fahd, rằng bà ấy đang bị đuổi khỏi cung điện vì điều đó là cần thiết cho những mục đích mới. Anh nói điện sẽ bị ngắt vào nửa đêm. Điều này đặc biệt rõ ràng trong văn hóa A Rập Saudi, nơi tuổi tác và cấp bậc được coi trọng nhất.

Trong những cuộc nói chuyện phiếm vào đêm khuya, những người A Rập Saudi khá thích nói về di sản bộ lạc của Mohammed về phía mẹ anh, cho thấy những đặc điểm tính cách của anh bắt nguồn từ dòng máu Bedouin. Mẹ anh, Fahdah, đến từ bộ tộc Ajman ở phía đông bắc A Rập Saudi. Thành viên nổi tiếng nhất của nó là Rakan bin Hithlain, một chiến binh được tôn kính trong thời kỳ Ottoman. Ở phía bên kia, Ibn Saud, ông nội của Mohammed, là chiến binh sa mạc hoàn hảo: cao hơn 1.8m; mạnh mẽ, chiến lược, và cứng rắn. Mohammed là nơi hội tụ của hai dòng đó. Đó là văn hóa dân gian, nhưng nó sẽ rất quan trọng sau này trong việc tạo ra một câu chuyện thần thoại cho những người A Rập Saudi trẻ tuổi đang tìm cách ủng hộ cho một hoàng tử cải cách.

Trong gia đình Al Saud, Mohammed được biết đến là người tham vọng và tự tin - và được bảo vệ bởi người cha quyền lực của mình. Thái tử Salman.

Năm 2011, Sultan, anh trai của Salman, bộ trưởng quốc phòng trong bốn mươi tám năm, qua đời. Salman đảm nhận vai trò này, đánh dấu một sự thay đổi quyền lực lớn. Quyền kiểm soát quân

đội của gia đình Sultan đã mang lại sức mạnh to lớn và số tiền khổng lồ. Việc chuyển giao nó cho Salman đã tạo cho hoàng tử có nhiều ảnh hưởng trên cơ sở quyền lực mới. Ngay sau đó, Salman đưa Mohammed trở thành cố vấn cho quân đội.

Vị hoàng tử trẻ, vẫn ở độ tuổi hai mươi, bắt đầu ra lệnh cho các hoàng tử cấp cao đã từng là sĩ quan trong nhiều năm, bao gồm cả các con trai của Bộ trưởng Quốc phòng tiền nhiệm và Vua Abdullah. Cuối cùng, một ngày nọ, anh đã vượt qua ranh giới khi bắt đầu mắng mỏ một người anh họ hơn anh khoảng ba mươi tuổi, một hoàng tử tên là Khalid bin Bandar, người đã phục vụ như một vị tướng trong nhiều năm. Thái tử lớn tuổi từ chối nhận lệnh của Mohammed, người đã trở nên tức giận.

Vào thời điểm đó, bốn sĩ quan quân đội cấp cao, tất cả là hoàng tử, một trong số họ là con trai của Vua Abdullah, đã nghỉ việc vì Mohammed, và nhà vua biết ông phải kiềm chế lực lượng trẻ mới nổi. Ông triệu tập Mohammed đến nhà nghỉ của mình ở Tangier. Nhưng khi Mohammed đến, anh không được gặp trực tiếp vua Abdullah. Thay vào đó, nhà vua để Tuwaijri, chánh văn phòng Hoàng gia của ông, nói thay. Thật là nhục nhã. Về cơ bản, Tuwaijri là một người hầu, theo như Mohammed nói, và ở đây anh ta đang nói chuyện với cháu trai của Ibn Saud. Anh trở về Riyadh và nói với cha mình về vụ việc.

Salman, người còn là thái tử cùng với chức bộ trưởng Quốc phòng vào thời điểm đó, thậm chí còn buồn hơn cả con trai mình. Ông gọi cho Abdullah và nói với nhà vua là Mohammed đang thay mặt mình, và nếu nhà vua không thích điều đó, Salman sẽ từ chức. Abdullah nhượng bộ, và Mohammed tiếp tục vị trí của mình trong bộ Quốc phòng.

Từ thời ngồi trong phòng thờ với cha, ngày này qua ngày khác, anh học được cách vận hành bên trong của quyền lực ở A Rập Saudi. Salman có những lỗ hổng, anh nhận ra, và anh phải bảo vệ cha mình và dòng họ.

Salman, khi đó ở tuổi bảy mươi, được kế thừa ngai vàng, nhưng giống như Abdullah, ông bị các vấn đề về sức khỏe. Sau khi phẫu thuật lưng, ông bị nghiện thuốc giảm đau. Chúng khiến ông trở nên xấu tính và hay quên, những đặc điểm mà Khalid al-Tuwaijri và các đồng minh muốn sử dụng để chống lại ông trong những tháng trước cái chết của Vua Abdullah.

Mohammed bắt đầu làm việc để đánh bại cơn nghiện, thức đêm với cha và đưa cho ông những viên thuốc giống hệt những viên mà ông đã uống trong nhiều năm. Chúng thực sự là loại mới được Mohammed đặt hàng đặc biệt với liều lượng thấp hơn. Trong vài tuần, anh đã giúp cha mình thoát khỏi thuốc giảm đau một thời gian dài. Cả hai, vốn đã thân thiết, đã sử dụng thời gian bên nhau để nói về những tệ nạn của A Rập Saudi và những ý tưởng làm chấn động mọi thứ.

“Chú ý bất cứ điều gì khác biệt về cha tôi,” Mohammed hỏi một người bạn của gia đình không lâu sau đó. “Có,” người bạn trả lời. “Ông ấy đã không la mắng tôi mọi lúc”. Mohammed cười toe toét, lớn đến mức khiến mắt anh gần như nhắm lại.

Người nước ngoài chỉ mới bắt đầu chú ý đến gương mặt mới đầy tham vọng trong gia đình Al Saud bắt đầu từ năm 2011 và 2012. Bản tin của các quốc gia vùng Vịnh, do các nhà ngoại giao, biên tập viên và những người theo dõi hoàng tử viết, đã đưa tin về việc anh giám sát một buổi lễ cho Hiệp hội Quốc gia của Những người đã nghỉ hưu ở Riyadh vào ngày 21 tháng 3 năm 2011, khi cha anh vẫn

còn là thống đốc. “Hoàng tử gần đây đã xuất hiện trước công chúng nhiều hơn,” một đoạn tin ngắn. “Các nhà quan sát lưu ý Thái tử Mohammed được coi là người đặc biệt tham vọng, để mắt đến quyền thống đốc và kiểm soát các cơ quan chính phủ khác.”

Tham vọng đó chủ yếu tập trung vào nền kinh tế, điều mà Mohammed coi là chuyên môn của mình sau những bất ổn trong kinh doanh và thị trường. Anh bao quanh mình với một nhóm cố vấn có kiến thức về kinh tế, kinh doanh và luật. Họ đã dành hàng giờ đồng hồ và viết ra những gì sau này sẽ là lực đẩy chính của Kế hoạch Chuyển đổi Quốc gia và Tầm nhìn 2030 đối với A Rập Saudi, nỗ lực chuyển nền kinh tế khỏi dầu mỏ chỉ trong hai thập kỷ. Rất ít ý tưởng mang tính đổi mới, nhưng trong bối cảnh lịch sử của đất nước “luôn chống lại sự thay đổi,” chúng mang tính cách mạng. A Rập Saudi rất không thích thay đổi, họ đã không cầm chế độ nô lệ cho đến năm 1962 dưới áp lực của Tổng thống John F. Kennedy.

Như một thử nghiệm, Mohammed đã quyết định tạo ra nền tảng của riêng mình mà không cần sự chấp thuận của bất kỳ ai ngoại trừ chính anh. Đó sẽ là cơ hội để tạo ra ngay từ đầu một thể chế A Rập Saudi hiện đại. Anh gọi nó là Quỹ Mohammed bin Salman bin Abdulaziz, hay MiSK. Để tránh những cạm bẫy trong quá khứ, anh đưa ra một cuộc đấu thầu để các nhà tư vấn giúp thiết kế nó từ đầu. Các công ty phương Tây đã chớp lấy cơ hội.

Mohammed cũng tự liên kết với người anh họ giàu có Alwaleed bin Talal. Năm 2012, Alwaleed đã viết một lá thư cho Chánh văn phòng Hoàng gia Khalid al-Tuwaijri của Vua Abdullah. Ông nói, A Rập Saudi có thể đang tiến tới một cuộc khủng hoảng. Giá dầu cao vào thời điểm đó, nhưng ngân sách của đất nước đang căng thẳng do các khoản trợ cấp khổng lồ và một loạt các khoản trợ cấp cho

người dân. Chăm sóc sức khỏe hầu hết là miễn phí, giáo dục được nhà nước bảo trợ, và công dân được hưởng các quyền lợi đặc biệt cho mỗi đứa trẻ được sinh ra. Một người dân Riyadh có thể bất ngờ trong nhiều giờ và hầu như không phải gánh chịu hậu quả; tuy nhiên A Rập Saudi là một trong những quốc gia khan hiếm nước nhất trên thế giới, phải khử muối từ 1,2 tỷ mét khối nước mặn mỗi năm - nhiều hơn bất kỳ quốc gia nào khác trên trái đất.

Dân số của vương quốc đang tăng lên, chi phí tăng và phần còn lại của thế giới đang kêu gọi một cách cấp bách hơn về việc sử dụng ít dầu hơn. Điều gì sẽ xảy ra khi giá dầu giảm? Alwaleed lập luận, để ngăn chặn thảm họa, A Rập Saudi cần phải đa dạng hóa, đầu tư vào năng lượng mặt trời và năng lượng hạt nhân, đồng thời bắt đầu chuyển một số tài sản dầu mỏ của mình ra nước ngoài để có được nguồn thu nhập đa dạng.

Để làm được điều này, Alwaleed đề nghị biến Quỹ Đầu tư Công của A Rập Saudi (PIF), một quỹ đầu tư thuộc sở hữu của chính phủ, thành một quỹ quản lý tiền khổng lồ có thể đưa doanh thu từ dầu mỏ sang các ngành công nghiệp khác. Các nước láng giềng UAE, Kuwait và Qatar cũng theo mô hình tương tự với việc tiết kiệm từ dầu mỏ. Alwaleed trình bày kế hoạch trong một cuộc họp với các hoàng tử cấp cao và các quan chức khác từ Hoàng gia của Abdullah. “Tôi ủng hộ Alwaleed,” Mohammed nói. Trong một cuộc họp thứ hai, họ đã đưa kế hoạch cho Quốc vương Abdullah.

Nhưng nhà vua và các cố vấn đã bác bỏ. Chuyển tiền ra khỏi dầu mỏ và sang các khoản đầu tư khác là một rủi ro, và Al Saud không thích rủi ro. A Rập Saudi chưa bao giờ làm điều đó trước đây. Hơn nữa, PIF giống như một cái tủ chứa đầy những khoản đầu tư bị lãng quên, một quỹ chứa đầy các công ty địa phương mà chủ sở

hữu, trong một số trường hợp có liên kết Hoàng gia, nhận tiền PIF như một loại cứu trợ. Ý tưởng biến nó thành một quỹ đầu tư tầm cỡ thế giới dường như là một điều hiển vông. Thêm vào đó, nhà vua già lý luận, thế giới vẫn cần dầu.

Mohammed cũng trở nên thân thiết với một công chức tên là Turki Al Sheikh, một viên chức cảnh sát lớn hơn vài tuổi, có sở thích về những chiếc xe hơi và đồng hồ phô trương, và được ca ngợi từ gia đình Al Sheikh, hậu duệ trực tiếp của người sáng lập thế kỷ 18 Wahhabism.

Đầu năm 2015, khi Salman lên ngôi: tất cả các ý tưởng của Mohammed đột nhiên được ưu tiên cao nhất. Một ngày sau lễ tang của Quốc vương Abdullah, Mohammed chịu trách nhiệm toàn bộ về Hoàng gia và gửi lệnh vào lúc 4 giờ sáng cho các quan chức và doanh nhân nổi tiếng của A Rập Saudi đến họp vào cuối ngày hôm đó. Trong khi trao đổi, anh hỏi liệu có bất kỳ rủi ro nào trong việc thay đổi quyền điều hành vương quốc bằng cách loại bỏ hầu hết các ủy ban và cơ quan mà Vua Abdullah đã sử dụng trong nhiều thập kỷ. Một số người bày tỏ quan điểm sự thay đổi như vậy nên được thực hiện từ từ để theo dõi các tác động không lường trước được. “Vớ vẩn,” anh nói với họ. “Nếu đó là điều đúng đắn cần làm, chúng ta sẽ làm ngay hôm nay.”

Trong vòng sáu ngày sau khi cha trở thành vua, Mohammed được bổ nhiệm làm chủ tịch của một tổ chức mới có tên là Hội đồng các vấn đề kinh tế và phát triển, một trong hai ủy ban sẽ giám sát mọi thứ trong nước. Anh đã có nhiều thời gian để làm rung chuyển các kế hoạch tài chính và phát triển của đất nước, mặc dù bao quanh

anh là một dàn cỗ vấn có ít kiến thức về chính phủ và khuyến khích họ tranh luận với anh suốt đêm về các ý tưởng chính sách.

Trong vòng hai tháng, anh đã chọn Quỹ Đầu tư Công làm tổ chức để đưa đất nước lên bản đồ đầu tư toàn cầu và dẫn đầu nhiều cải cách. Đến tháng 4, anh tiếp quản cổ máy kiểm tiền của đất nước, Saudi Aramco. Mohammed nắm quyền kiểm soát công ty có lợi nhuận cao nhất và lớn nhất thế giới.

Saudi Aramco, tên chính thức là Công ty Dầu A Rập Saudi, được gọi phổ biến nhất bằng tên Aramco, là công ty dầu mỏ và khí đốt thiên nhiên quốc gia của A Rập Saudi, có trụ sở tại thành phố Dhahran. Giá trị thị trường của Saudi Aramco được ước tính đạt 2 nghìn tỉ USD. Do đó, đây là công ty có giá trị lớn nhất thế giới (2018) trên Apple. Đây cũng là một trong các công ty có doanh thu lớn nhất thế giới.

Saudi Aramco sở hữu trữ lượng dầu thô được chứng minh lớn thứ hai thế giới, với hơn 260 tỷ thùng ($4,1 \times 10^{10} \text{ m}^3$), có sản lượng dầu thường nhật lớn thứ nhì thế giới.

Saudi Aramco điều hành mạng lưới hydrocarbon riêng lẻ lớn nhất thế giới mang tên Master Gas System. Tổng sản lượng dầu thô của công ty trong năm 2013 là 3,4 tỷ thùng (540.000.000 m³), họ quản lý trên một trăm mỏ dầu khí tại A Rập Saudi. Saudi Aramco khai thác mỏ dầu trên bờ lớn nhất thế giới là Ghawar, và mỏ dầu trên biển lớn nhất thế giới là Safaniya.

mỏ dầu trên bờ lớn nhất thế giới – Ghawar

mỏ dầu trên biển lớn nhất thế giới - Safaniya

Một trong những hành động đầu tiên của Mohammed là thuê các công ty thăm dò dư luận quốc tế để khảo sát mọi người về nhận thức của họ đối với A Rập Saudi, đặc biệt là bất kỳ quan điểm tiêu cực nào. Kết quả không có gì đáng ngạc nhiên: đó là một xã hội khép kín với những kẻ khủng bố cây nhà lá vườn, không có rạp chiếu phim hay giải trí, quyền hạn chế cao đối với phụ nữ và các quan điểm nổi tiếng khác. Mohammed đã tạo ra một đội đặc nhiệm để giải quyết từng điểm bằng một kế hoạch hành động. Anh nói với các phụ tá đã đến lúc phải gia nhập xã hội toàn cầu với tư cách bình đẳng. Hết lần này đến lần khác, anh nói với các phụ tá, đất nước của họ có mọi thứ cần thiết để trở thành một quốc gia hùng mạnh trên thế giới với một nền kinh tế vững mạnh không còn phụ thuộc vào dầu mỏ.

Và quan trọng nhất - Vua Salman thông báo anh trai ông, Muqrin, sẽ từ bỏ vị trí thái tử. Mohammed sẽ là phó thái tử mới, đưa anh vào hàng thứ hai lên ngai vàng chỉ sau người anh họ, Mohammed bin Nayef. Mohammed đã có quyền lực thực sự. Những động thái này khiến những người anh em họ phải rùng mình khi chứng kiến A Rập Saudi bước vào một kỷ nguyên mới lấy gia đình Salman làm trung tâm, có thể kéo dài hàng thập kỷ nếu Mohammed tiếp bước cha mình.

Các động thái diễn ra tương đối lặng lẽ với ít tiêu đề lớn nhưng chưa có tiền lệ trong lịch sử đất nước. Mohammed là phó thái tử và chỉ huy các lực lượng vũ trang, và anh kiểm soát các giếng dầu lớn có thể thực hiện những ý tưởng ngông cuồng nhất của mình.

PARTY IN MALDIVES

Tháng bảy năm 2015

Các người mâu đến trên một chuyến tàu, có một phụ nữ trẻ chân dài đứng đón tại bến tàu ở Đảo tư nhân Velaa. Các nhân viên của khu nghỉ mát đã rất kinh ngạc. Có khoảng 150 người, và hầu hết đã đi trong nhiều ngày, bay từ Brazil hoặc Nga đến Male, thủ đô của Maldives, một quốc gia nhỏ bé ở Ấn Độ Dương. Từ phía Nam, những người phụ nữ đáp những chiếc máy bay nhỏ hơn đến một quần đảo phía bắc, nơi họ lên thuyền băng qua một vùng rộng lớn màu ngọc lam của Ấn Độ Dương đến Velaa. Khu nghỉ mát có nhân viên túc trực để chào đón và lịch sự đưa các cô bằng xe golf đến trung tâm y tế để kiểm tra các bệnh lây truyền qua đường tình dục. Chỉ sau khi cuộc kiểm tra được thực hiện và những người mâu đã ổn định trong biệt thự thì thủy phi cơ chở Mohammed bin Salman và những người bạn mới đến.

đảo tư nhân Velaa

Đó là mùa hè năm 2015, và Mohammed là người gần ngai vàng nhất. Trong sáu tháng kể từ khi cha anh trở thành vua, anh đã thay đổi Riyadh mạnh hơn và nhanh hơn bất kỳ hoàng tử nào trong lịch sử. Mohammed từng phụ trách nền kinh tế của một trong những quốc gia giàu có nhất trên trái đất và có thể tự do tiêu tiền. Anh đang dẫn đầu một cuộc chiến ở Yemen và làm quen với các chính trị gia ở các thủ đô trên thế giới. Và điều đó đến sau ba năm tham công tiếc việc cải tổ các tổ chức từ thiện của cha mình và xây dựng kinh đô chính trị với các thành viên Al Saud quyền lực. Bây giờ đã đến lúc ăn mừng.

Điều đó đòi hỏi một nơi kín đáo để phù hợp với tình trạng mới của anh. Maldives là sự lựa chọn hoàn hảo: một khung cảnh tuyệt đẹp giữa đại dương rộng mở với những khu nghỉ dưỡng kín đáo có thể được kiểm soát chặt chẽ như hoàng tử muốn, được giám sát bởi một chính phủ có thiện cảm với A Rập Saudi đến mức họ đang thảo luận về việc bán một quần đảo cho Vương quốc.

Mohammed đã đến thăm Velaa lần đầu tiên khoảng một năm trước đó với đoàn tùy tùng của cha mình và được đưa đến khu nghỉ mát. Nhà phát triển người Séc đã mua lại quyền xây dựng một hòn đảo hoang sơ và thiết kế nó trở thành một trong những điểm đến sang trọng và đắt đỏ nhất thế giới. Khoảng hơn bốn chục biệt thự tại Velaa, nhiều biệt thự được xây trên nền trên một rạn san hô, có sàn và hồ bơi riêng. Mỗi phòng đi kèm với một quản gia. Có một vịnh trường và một máy tạo tuyết để những người vui chơi có thể vui đùa trong trận bão tuyết bên bờ biển nhiệt đới.

Vì chính phủ Maldives cấm các khu nghỉ dưỡng xây dựng các tòa nhà cao hơn những cây xung quanh, nhà phát triển của Velaa đã lắp đặt những cây cọ cực cao dọc theo một bãi biển để có thể dựng

lên một tòa tháp với tầm nhìn ra đại dương. Mái của nó chỉ đạt đến đỉnh của những cây cọ được trồng mới. Bên dưới tòa tháp đó là một hầm chứa rượu vang Pháp giá cắt cổ. Và đó là sự tách biệt với nhà hàng chính của khu nghỉ mát, được xây dựng trên mặt nước để thực khách có thể xem rùa biển bơi bên dưới trong khi dùng bữa do một đầu bếp hạng sang chuẩn bị.

Velaa có sự kết hợp giữa vẻ đẹp và sự kín đáo khó có nơi nào trên thế giới sánh được. Tổng giám đốc của khu nghỉ mát trong chuyến thăm đầu tiên của Mohammed, một giám đốc điều hành khách sạn giàu kinh nghiệm từ Malta tên là Hans Cauchi, đã gây ấn tượng với hoàng tử. Các nhân viên đã được đào tạo hoàn hảo, một số được đào tạo bởi Viện Quản gia Hiện đại Quốc tế, và hiểu cách làm thế nào để đồng thời là người chu đáo và kín đáo. Ngay cả các nhân viên văn phòng cũng biết cúi đầu mỗi khi Mohammed hoặc Vua Salman đi ngang qua.

Vào thời điểm bữa tiệc 2015 đang được lên kế hoạch, Cauchi không còn làm việc cho Velaa nữa. Thay vào đó, anh ta làm việc cho Mohammed, tạo điều kiện cho các giao dịch xa xỉ như mua nhà và du thuyền. Mohammed đã nhờ anh ta giúp tổ chức bữa tiệc năm 2015.

Đó là một kỳ nghỉ phù hợp với một hoàng tử, khi anh “bao trọn” khu nghỉ mát. Điều đó có nghĩa là Mohammed và những vị khách có toàn bộ hòn đảo cho riêng mình trong gần một tháng. Rapper Miami Pitbull đã đồng ý tham dự, mặc dù anh ta đã ở tại một khu nghỉ dưỡng khác trên một hòn đảo gần đó. Ngôi sao nhạc pop Hàn Quốc Psy và Afrojack, một trong những DJ nổi tiếng nhất thế giới, cũng đến.

Tiền không phải là vấn đề đối với Mohammed. Văn phòng của anh đồng ý cho mỗi người trong số hơn ba trăm nhân viên của khu nghỉ mát số tiền 5.000 đô la, một khoản tiền lớn đối với những người kiếm được từ 1.000 đến 1.200 đô la mỗi tháng. Và đó là mới là khoản thưởng dự kiến.

Rapper Miami Pitbull

Click để thưởng thức tài nghệ của DJ Afrojack

Để duy trì sự riêng tư của hoàng tử, các nhà quản lý của Velaa nói với nhân viên là họ không được mang điện thoại thông minh lên đảo trong chuyến thăm. Mỗi người có thể mang theo một chiếc Nokia 3310 cơ bản hoặc không có điện thoại nào cả. Hai nhân viên của Velaa đã bị sa thải ngay tại chỗ vì vi phạm quy tắc.

Có một lý do chính đáng để giữ bí mật. Mohammed biết những người dân Ả Rập Saudi đã mệt mỏi với hàng thập kỷ chi tiêu ngớ ngẩn của gia đình cầm quyền và thất vọng với các tài khoản trực tuyến về những ngôi nhà phô trương của các hoàng tử, chi tiêu thoả mái ở Harrods và những chiếc xe thể thao chạy trên đường phố Mayfair. Anh đang nuôi dưỡng hình ảnh của một nhà cải cách và không muốn được nhìn thấy dưới ánh sáng giống như những hoàng tử nổi tiếng hư hỏng trong thế hệ của mình — chẳng hạn như con trai của Vua Fahd Abdulaziz bin Fahd, một hoàng tử quyền lực nổi tiếng với việc đi khắp thế giới với một đoàn tùy tùng gồm hai chục người, được kể lại bởi câu chuyện tồi tệ về tình dục và bạo lực được mô tả trong hồ sơ tòa án. Năm 2012, một thành viên thuộc quyền của anh ta bị kết tội đánh thuốc mê và cưỡng

hiếp một phụ nữ tại khách sạn Plaza ở Manhattan, nơi Abdulaziz thuê một dãy phòng.

Hành vi như vậy mang lại rủi ro chính trị ngày càng tăng cho một gia đình tự cho mình là nhân từ và ngoan đạo, cai trị đất nước đang phát triển bằng sự hào phóng, một bàn tay vững chắc và liên minh lâu năm với một số giáo sĩ bảo thủ nhất của Hồi giáo. Làm nổi các quy tắc của đạo Hồi trong khi áp đặt luật tôn giáo nghiêm ngặt lên người dân là một cách dễ dàng để mất đi sự nổi tiếng tại quê nhà. Mỗi lần người ta nhìn thấy một hoàng tử thổi hàng triệu đô la vào các bữa tiệc có rượu và những người mẫu ăn mặc xuề xòa, một vết nứt lan rộng trong mạng lưới rạn nứt hiện có giữa những kẻ thống trị và người dân.

Mohammed tin sự thay đổi nhân khẩu học của A Rập Saudi khiến mối quan tâm trở nên cấp thiết. Một phần lớn người A Rập Saudi sống gần mức nghèo khổ, và thậm chí phải vật lộn để tìm việc làm ở các thành phố nhỏ hơn của vương quốc và các tỉnh miền Đông nghèo hơn, do người Shia thống trị. Các thành phần chính gây ra sự bất ổn đã ở đó, và Mohammed đã cẩn thận để không khuấy động họ với sự phẫn nộ mới với gia đình Hoàng gia. Anh đã thấy những gì có thể xảy ra trong Mùa xuân A Rập, khi Tổ chức Anh em Hồi giáo, một phong trào Hồi giáo chín mươi tuổi, tạm thời giành được chức tổng thống của Ai Cập với lý do các Hoàng gia A Rập Saudi là bằng chứng cho tham nhũng của các chế độ vùng Vịnh.

Vì vậy, điều đặc biệt quan trọng là người A Rập Saudi không phát hiện ra Mohammed đang trả cho Velaa khoảng **50 triệu đô la** để đi nghỉ cùng đoàn tùy tùng.

Sau khi khách đến, các nhân viên phục vụ của Velaa được giữ ở ngoại vi: bữa tiệc của hoàng tử sẽ do nhân viên họ mang đến phục

vụ, dường như, hai nhân viên người Maldives cho biết, vì người Saudi không muốn bị cư dân của một quốc gia Hồi giáo khác nhìn thấy họ uống rượu.

Các quản gia, người dọn dẹp và đầu bếp của Velaa đã rất ngạc nhiên vì có quá ít người A Rập Saudi so với số lượng khổng lồ phu nữ không phải là người A Rập Saudi. Chỉ có vài chục người đàn ông đến từ vương quốc, tất cả là bạn bè và người thân của Mohammed, nhân viên đã được thông báo. Khi đến nơi, họ lui về biệt thự của mình và khá nhiều người ở đó cho đến tối, mặc dù Mohammed và một số người bạn đã ít nhất một lần đi mô tô nước. Các nhân viên không rõ liệu họ có sợ bị các tay săn ảnh trên biển chụp ảnh hay chỉ đang bận tâm đến lịch trình ăn đêm theo thông lệ vào mùa hè ở A Rập Saudi.

Khi mặt trời lặn và những người giải trí đến, những người đàn ông hứng lên. Một DJ (một số đêm là ban nhạc) khuấy động trên sàn

nhảy chính, gần hồ bơi, trong khi các tiết mục nhỏ hơn dàn dựng trên các sân khấu khác quanh đảo. Một đêm nọ, Afrojack, một DJ người Hà Lan biểu diễn cho đám đông sân vận động, đã tham gia. Anh ấy đang chơi những bản beat điện tử bắt đầu một cách bình thường và cao trào là những điệu nhảy rộn ràng khi Mohammed phấn khích leo lên sân khấu. Những người đàn ông và người mẫu hò reo khi Mohammed tiếp quản bàn DJ và bắt đầu chơi đĩa nhạc do anh lựa chọn trong khi Afrojack lẩm bẩm bỏ đi.

Các bữa tiệc tiếp tục cho đến rạng sáng, khi nhiều người đàn ông lui về biệt thự. Họ sẽ xuất hiện vào cuối buổi chiều.

Ngay cả trong thời gian vui chơi, Mohammed dường như không thể đánh mất chính mình hoàn toàn. Đi bộ vào ban ngày trong chiếc quần đùi và áo phông với một vài người bạn, anh ấy dường như hướng nội, một người đã quan sát anh ở đó cho biết. Trong khi những người đàn ông khác nói chuyện sôi nổi, Mohammed im

lặng, dường như đang nghĩ về điều gì đó nghiêm trọng hơn phụ nữ và âm nhạc.

Rồi đột nhiên mọi chuyện kết thúc. Tin tức về chuyến du hí của Mohammed bị rò rỉ trên một ấn phẩm địa phương (tin tức do tình báo Iran thu thập được). Chưa đầy một tuần sau khi chuyến đi bắt đầu, Mohammed và phái đoàn đã bỏ về. Những người phụ nữ rời đi ngay sau đó.

Mohammed cũng đang mua một số đồ chơi nghiêm túc. Anh thuê chiếc Serene - chiếc du thuyền dài 439 foot [133m] mà Bill Gates thuê vào năm 2014 với giá 5 triệu đô la một tuần - trong nửa ngày sau khi phát hiện nó từ trên không. Mohammed thích nó. Du thuyền có một phòng ngắm cảnh dưới nước, một bể sục, hai bãi đáp trực thăng và một phòng họp kiểu doanh nhân. Nó có kiểu dáng đẹp và sang trọng, hoàn hảo để tiếp khách VIP, nhưng nó cũng có thể biến thành một cung điện tiệc tùng cho những đêm cùng bạn bè thân thiết.

Trong sáu tuần sau đó, nhóm của Mohammed đã thương lượng với người đại diện của Yuri Shefler, chủ sở hữu. Cuối cùng, họ đã đạt được thỏa thuận với giá 429 triệu euro, cao gấp đôi so với chi phí ban đầu. Nhóm của anh cũng đã mua một lâu đài Pháp sang trọng gần Versailles — với đài phun nước, khuôn viên trang nghiêm và thậm chí cả hào — với giá hơn 300 triệu đô.

Serene là một trong những siêu du thuyền tư nhân lớn nhất thế giới. Tàu được làm bởi xưởng đóng tàu Fincantieri ở Ý và giao cho chủ sở hữu trong tháng 8 năm 2011. Lúc giao hàng, nó là một trong 10 chiếc du thuyền lớn nhất thế giới với tổng chiều dài là 134 mét.

Chủ sở hữu cuối cùng của du thuyền và cung điện Pháp là Công ty Đầu tư Eight, do Bader al-Asaker, người bạn thân của Mohammed đứng đầu. Đây là một phần của nhóm các công ty ở A Rập Saudi do Mohammed thành lập vào năm 2014 khi anh bắt đầu kiếm tiền nghiêm túc. Công ty lần lượt được sở hữu bởi 365 Holding Company, công ty nắm giữ nhiều tài sản cá nhân của anh từ khi anh ấy nỗ lực kinh doanh cổ phiếu vào năm 2012. Công ty mẹ lần lượt sở hữu các công ty khác bao gồm Công ty Đầu tư 55 và Công ty Đầu tư 90.

Theo thời gian, một số tài sản này sẽ hòa trộn với tài sản của nhà nước. Serene đôi khi sẽ là nơi cho các cuộc gặp với các quan chức nước ngoài và các phái đoàn kinh doanh cấp cao trong những năm tới. Cuối cùng, nó sẽ trở thành trung tâm của đội thuyền mười một chiếc bao gồm một cung điện ngoài khơi để Mohammed thư giãn khỏi những con mắt dõi theo của gia đình mình.

Theo dõi từ Riyadh và những ngôi nhà trị giá hàng triệu đô la của họ ở nước ngoài, các đối thủ của Mohammed ngày càng cảm thấy khó chịu. Đây không còn là trò chơi chờ đợi Vua Salman chết để con trai của Vua Abdullah hoặc cố Thái tử Nayef, Bộ trưởng Nội vụ lâu năm, có thể lên ngôi với tư cách là người đầu tiên trong thế hệ thứ ba của Al Saud trở thành vua. Mohammed đã chạy chương trình, với sự hỗ trợ của vua cha. Mặc dù Mohammed bin Nayef, thái tử, đứng giữa Mohammed và ngai vàng, vị hoàng tử trẻ đang thực hiện các bước giúp anh trở thành nhà lãnh đạo hiệu quả của đất nước với nhiều quyền lực hơn bất kỳ vị vua nào trước đây.

Việc bổ nhiệm Mohammed bin Salman vào tháng 5 năm 2015 với tư cách là chủ tịch hội đồng chính phủ mới giám sát công ty dầu khí nhà nước của A Rập Saudi đã được nhiều người chú và anh chỉ

em họ đặc biệt quan tâm. Aramco là nguồn của cải cho cả đất nước, và một phần lợi nhuận của nó khiến Al Saud sống trong cảnh xa hoa. Thêm vào đó, nếu Salman muốn giao một trong những người con trai của mình phụ trách Aramco, thì liệu Abdulaziz – một thứ trưởng dầu mỏ trong nhiều năm đã thông thạo các cuộc đàm phán dầu khí quốc tế – có phải là lựa chọn hiển nhiên không?

Một trong những đối thủ chính của Mohammed là Turki bin Abdullah, người con trai mà Vua Abdullah đã khuất xúc phạm vì béo khi trên giường bệnh. Một cựu phi công không quân mà cha anh đã bổ nhiệm làm thống đốc Riyadh vào năm 2014, Turki thích tranh luận rằng anh ta đứng thứ tư trong hàng ngũ thừa kế. Nhưng nếu Mohammed lên ngôi, vị vua trẻ có thể cai trị cho đến khi Turki đã già và yếu.

Turki bin Abdullah

Kể từ khi rời lực lượng không quân, Turki đã trở nên phô trương, thường đi trong một đoàn vận tải gồm hai máy bay phản lực 737 cùng với bạn bè, cố vấn và rất nhiều hành lý phải mất hàng giờ

mới có thể rời khỏi. Anh ta cũng có một hậu cung thời hiện đại - một nhóm những phụ nữ hấp dẫn sống xa hoa trên khắp thế giới với điều kiện họ phải đón và gặp anh ta ở bất cứ đâu khi có yêu cầu. Ngay cả khi đến thăm không chính thức các cung điện ở Riyadh của em gái hoặc anh trai mình, Turki sẽ mặc một chiếc áo choàng màu nâu hoặc đen, một chiếc áo choàng được thêu bằng chỉ vàng, tương đương với một bộ vest trang trọng của người Saudi.

“Đồ chơi” của Turki bin Abdullah

Tin mình là nạn nhân của cách chi tiêu tương đối keo kiệt của cha mình, Turki cũng bị ám ảnh bởi tiền bạc. Và nó đã khiến anh ta bị lôi kéo vào các vụ bê bối, bao gồm cả một vai trò xa xôi nhưng quan trọng trong sự cố gây chấn động về quỹ tài sản công **1 Malaysia Development Berhad** vừa được đưa ra ánh sáng vào cuối năm 2015. Anh ta đã nhận được hàng chục triệu đô la từ **1MDB** được cho là vì vai trò của mình trong một phần của kế hoạch mà cố vấn kinh doanh của anh ta đã sử dụng các mối liên hệ và tên của anh ta để làm cho nó giống như Malaysia đang tham gia liên doanh với chính phủ A Rập Saudi. Việc điều động được cho là đã

cho phép những kẻ chủ mưu bỏ túi hàng trăm triệu đô la. Turki và những người khác ám chỉ phủ nhận các cáo buộc.

Cũng như nhiều người đàn ông giàu có, sở thích về quyền lực của Turki ngày càng lớn. Nói chuyện với các cố vấn của mình, anh ta coi Mohammed là một mối đe dọa nhưng cảm thấy anh ta có thể thành lập một liên minh để thách thức con trai của Salman. Kế hoạch dựa trên cấu trúc quân sự đặc biệt của A Rập Saudi.

Như một cách để cân bằng quyền lực trong gia đình, lực lượng vũ trang của vương quốc được chia thành ba bộ phận riêng biệt, mỗi phần do một người con trai khác nhau của Ibn Saud chỉ huy. Trong nhiều thập kỷ, Hoàng tử Sultan quyền lực một thời và các con trai của ông đã kiểm soát Bộ Quốc phòng, cơ quan giám sát quân đội và không quân. Lực lượng Vệ binh Quốc gia đặt dưới sự bảo trợ của Vua Abdullah và gia tộc của ông. Hoàng tử Nayef và các con trai của ông ta đã kiểm soát nhánh thứ ba, Bộ Nội vụ từ lâu. Salman đưa Mohammed phụ trách Bộ Quốc phòng khi ông lên ngôi nhưng để lại các nhánh khác cho các gia đình đã kiểm soát nó từ lâu.

Turki nghĩ Mohammed trẻ có thể được kiểm soát. “Anh ta chỉ có quân đội,” Turki nói với một cố vấn. “Anh ấy không mạnh như anh ấy nghĩ.”

Nhưng việc phát triển một kế hoạch chống Mohammed đã trở nên khó khăn. Anh ta nổi tiếng về việc lách khói những âm mưu chống lại mình và điều mà một người thân tín gọi là “một khả năng đáng kinh ngạc khi cảm nhận nguy hiểm”. Các con trai của Abdullah lo sợ anh có thể sử dụng máy nghe lén, giống như các hoàng tử nhiều năm trước đó tin rằng Salman đang nghe những cuộc trò chuyện riêng tư của họ.

Turki cố gắng âm thầm liên lạc với chính phủ Hoa Kỳ về một cuộc đảo chính có thể xảy ra, gặp các cựu luật sư của cơ quan tình báo ở những nơi như Los Angeles để tránh lời qua tiếng lại với Salman và Mohammed. Anh ta cũng tránh gặp trực tiếp các quan chức chính phủ, một động thái đáng ngờ. “Tôi muốn biết liệu chính phủ có ủng hộ tôi hay không nếu không còn lựa chọn nào khác ngoài việc tiếp quản,” ông ta nói với một luật sư, giới thiệu một chính phủ mới do các con trai của Abdullah và Nayef lãnh đạo. Turki đã vẽ Mohammed là một kẻ thất thường.

Mohammed bin Nayef tỏ ra cân nhắc hơn. Giống như cha mình, người đã lãnh đạo bộ trùm trước đây, hoàng tử được biết đến với cái tên MBN luôn cảnh giác làm bất cứ điều gì có thể làm đảo lộn sự cân bằng của gia đình. Ông cũng có niềm tin sâu sắc vào sức ì của gia đình Al Saud, trong nhiều thập kỷ đã ngăn chặn bất kỳ biến động lớn nào trong hàng ngũ lãnh đạo của nó. Và ông gần gũi với các quan chức an ninh và tình báo Hoa Kỳ hơn bất kỳ người Ả Rập Saudi nào khác trong gần mươi lăm năm, làm đầu mối liên hệ chính của vương quốc về các sáng kiến chống khủng bố. MBN nhận thấy tầm quan trọng của mối quan hệ với Hoa Kỳ sẽ giúp giữ an toàn cho ông ấy.

Vào giữa năm 2015, quyền hạn của Mohammed đã mở rộng hơn bao giờ hết, nhưng anh biết điều đó chỉ có ý nghĩa rất nhỏ nếu anh không thể thực hiện các kế hoạch cải cách của mình. Ngồi quanh chiếc bàn dài với các thành viên của Hội đồng Các vấn đề Chính trị và An ninh mà anh mới thành lập, anh có thể thấy những thay đổi đó sẽ khó khăn như thế nào.

Các thành viên bao gồm MBN, những người dường như phản đối bất kỳ sự thay đổi nào, ngay cả khi ông không nói thẳng như vậy.

Với đề xuất bình đẳng - phụ nữ lái xe, mở cửa cho du lịch - ông ấy hoặc các cố vấn của mình sẽ liệt kê những hậu quả tiềm ẩn. Ngoài ra còn có Musaad al-Aiban, quan chức có nhiệm kỳ dài nhất, là một lực lượng khác để tiếp tục ngăn trở. Những người khác như Saud bin Faisal Al Saud, cố vấn đối ngoại được giáo dục tại Princeton, người đang trong những ngày cuối cùng với bệnh Parkinson và các bệnh khác, thường như tập trung vào các cuộc xung đột lâu đời như vấn đề Israel-Palestine. Miteb bin Abdullah, con trai của nhà vua trước và chủ sở hữu khách sạn Hotel de Crillon ở Paris, hầu như không thể che giấu sự khinh thường của mình đối với Mohammed, bộ ria mép nhỏ và chiếc cầm chẻ của ông ta khiến khuôn mặt luôn khó coi. Khi Mohammed củng cố quyền lực, hội đồng sẽ dần loại bỏ những người mà anh tin rằng ngoan cố khi đổi mặt với sự thay đổi.

Mohammed cũng hiểu để củng cố vị thế, anh cần phải thắp sáng hình ảnh của mình. Việc tái thiết đất nước một cách triệt để sẽ đòi hỏi sự tham gia của giới trẻ, vì hơn 60% dân số dưới ba mươi tuổi. Họ là những người kém quyền lực nhất đất nước, nhiều người đang phải vật lộn để tìm việc làm và kiếm ăn trong điều kiện khó khăn của vương quốc. Nhưng họ là những người được giáo dục và đông hơn các nhà tư tưởng tôn giáo được truyền tụng và các hoàng tử hờn dỗi nhiều lần. Như Mùa xuân Ả Rập đã cho thấy, giới trẻ bất mãn cũng có thể là mối đe dọa đối với sự cai trị của Al Saud. Hoặc họ có thể hợp tác với một nhà cai trị có tư tưởng cải cách và trở thành cơ sở để từ đó quyền lực của anh phát triển.

Mưu kế này dường như không xảy ra với các đối thủ của Mohammed, những người tập trung nỗ lực vào phương thức xây dựng quyền lực truyền thống: nuôi dưỡng các nhà lãnh đạo tôn giáo cũ và các trưởng lão bộ tộc. Đó sẽ là sai lầm lớn nhất của họ.

Để những người trẻ đứng về phía mình, Mohammed cần kết nối với họ ở nơi họ dành nhiều thời gian của mình: internet. Trong một xã hội cấm tương tác công khai giữa nam và nữ, uống rượu, khiêu vũ, tham gia buổi hòa nhạc, đi xem phim hoặc thậm chí hút thuốc láo, cuộc sống trực tuyến của những người trẻ tuổi đã trở thành một lối thoát quan trọng và một cách để giao lưu.

Có lẽ cũng quan trọng không kém, internet đã cho giới trẻ A Rập Saudi thấy chính xác những gì họ đang thiếu từ chế độ quân chủ đã được củng cố và cam kết duy trì các luật tôn giáo chính thống để giữ thiện cảm với các giáo sĩ, những người mà trong nhiều thập kỷ đã giúp họ nắm quyền. Phần lớn bị cấm pha trộn hoặc tìm kiếm giải trí nơi công cộng, họ ngày càng sống ảo, xem video trên YouTube và Netflix và theo dõi cuộc sống của người nổi tiếng quốc tế thông qua Facebook, Twitter và Instagram.

Mohammed đã nắm bắt được tầm quan trọng của truyền thông xã hội từ rất lâu trước các hoàng tử lão làng của vương quốc. Ở một quốc gia không có bầu cử, Twitter có thể tiết lộ công chúng cảm nhận như thế nào về một chính sách hoặc một nhà lãnh đạo và giúp hoàng tử trẻ đầy tham vọng chứng minh với các hoàng tử lớn tuổi rằng anh ta có được sự ủng hộ của công chúng – một sự cân nhắc quan trọng đối với một gia đình sống trong nỗi sợ hãi vĩnh viễn về một cuộc khởi nghĩa nhân dân. Mặt khác, tâm lý tiêu cực trên Twitter có thể làm suy yếu một người cai trị. Vào năm 2014, gần cuối triều đại của Vua Abdullah, Mohammed trở nên lo lắng về việc những người dùng Twitter ẩn danh lan truyền những tuyên bố cha anh bị chứng mất trí. Nếu nó nằm ngoài tầm kiểm soát, nếu những tin đồn trở thành sự thật được người Saudi và nước ngoài chấp nhận, những người anh em của Salman có thể cảm thấy phải

thay đổi người thừa kế, cắt đứt gia tộc Salman khỏi tuyên bố lên ngôi.

Vì vậy, Mohammed đã cho cấp phó Bader al-Asaker, người đứng sau việc mua du thuyền, lâu đài và người đứng đầu quỹ MiSK của mình - bắt đầu một nỗ lực kéo dài nhiều năm để vạch mặt những người chỉ trích trên Twitter. Nỗ lực cuối cùng sẽ sử dụng công nghệ gián điệp tiên tiến của Israel nhưng bắt đầu bằng một chiến lược thông thường hơn nhiều: hối lộ. Bản tường trình về nỗ lực nêu dưới đây dựa trên các hồ sơ pháp lý của Bộ Tư pháp Hoa Kỳ, tại thời điểm viết bài này cho thấy các cáo buộc của vụ án vẫn đang được tiến hành vào năm 2020.

Bader al-Asaker

Asaker, một người đàn ông có vẻ ngoài tử tế với cặp kính đen, hình chữ nhật, người sẽ không lạc lõng trong một hội nghị CNTT, không thực sự là một quan chức chính phủ vào năm 2014. Anh ta làm việc cho Mohammed. Nhưng với tư cách là một nhân viên của con trai thái tử, anh ta có quyền truy cập ở bất cứ đâu. Vào ngày 13 tháng 6 năm đó, Asaker đã đến San Francisco để gặp người đứng đầu bộ phận đối tác Trung Đông của Twitter, một người Mỹ gốc Ai Cập tên là Ahmad Abouammo.

Nó được đóng khung như một chuyến thăm thường xuyên của một nhân vật quan trọng từ một thị trường quan trọng của Twitter. Abouammo đã cho Asaker dạo xung quanh trụ sở của Twitter ở quận South of Market của San Francisco. Asaker giải thích mình làm việc cho một hoàng tử quan trọng, người đã sử dụng Twitter rộng rãi. Những người đàn ông đã trao đổi thông tin liên lạc và sắp xếp để gặp mặt ở London vào mùa thu. Trong cuộc họp đó, Asaker đã tặng nhân viên Twitter một món quà: một chiếc đồng hồ Hublot trị giá ít nhất là 20.000 đô la.

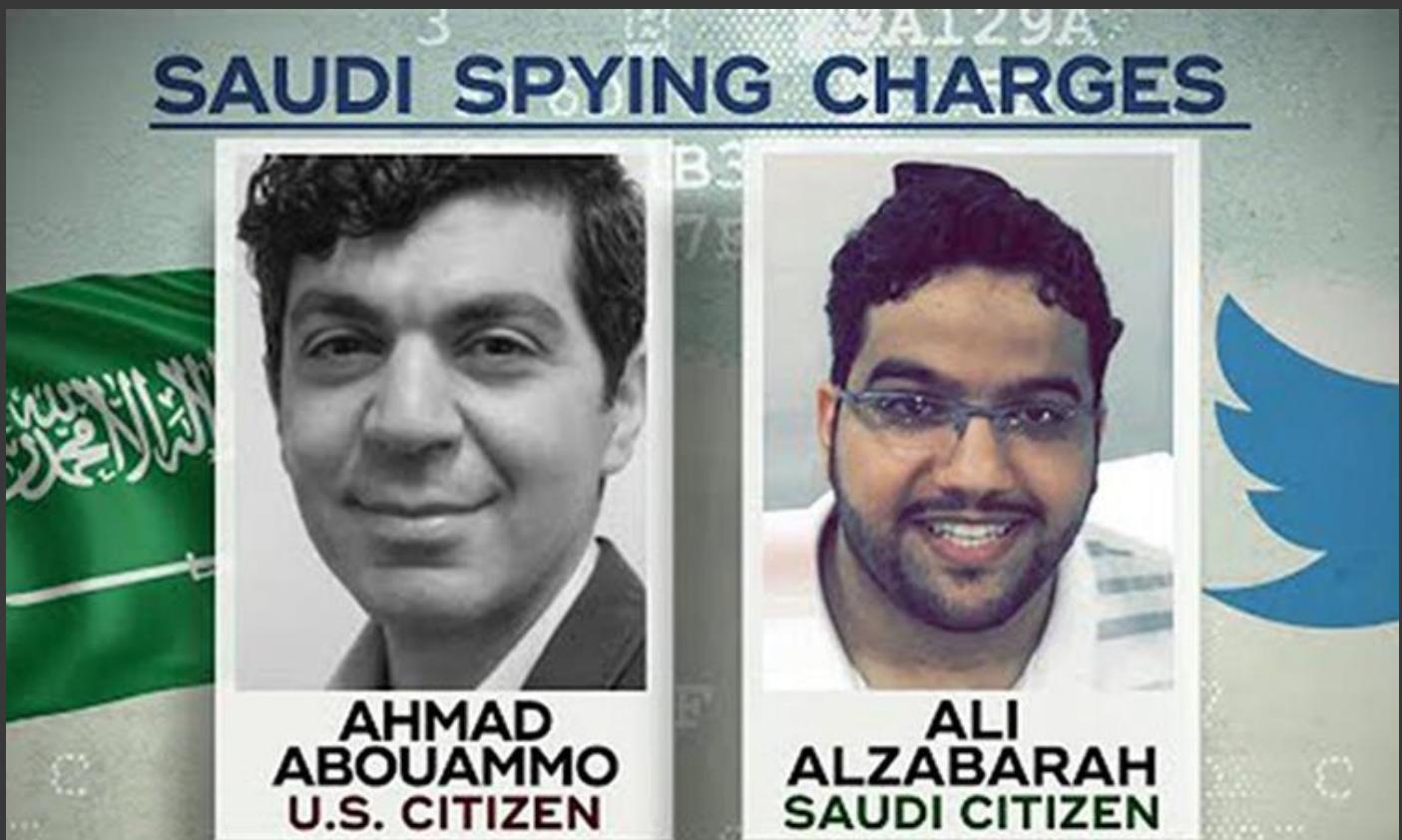
Sau đó đưa ra yêu cầu: Người dùng Twitter đang gây rắc rối cho Mohammed, bao gồm cả một người có biệt danh là Mujtahidd, người đã chỉ trích một cách trơ trẽn gia đình Hoàng gia và đăng tải những tin đồn về các thành viên cấp cao. Đó là một vụ lộn xộn chính trị, nhưng nó không phải là tội phạm hoặc khủng bố về bản chất, vì vậy Twitter sẽ không tiết lộ danh tính của những người dùng như vậy cho cơ quan thực thi pháp luật A Rập Saudi. Asaker hỏi liệu Abouammo có thể giúp tìm thông tin về những người đã đăng ký những tài khoản này không.

Abouammo tuân theo, sử dụng quyền truy cập của mình vào các hệ thống nội bộ để tìm địa chỉ email và số điện thoại của Mujtahidd. Đó là một động thái có thể là liều lĩnh của nhân viên Twitter, có thể vạch mặt những người chỉ trích chính phủ như những người bất đồng chính kiến.

Yêu cầu như vậy tiếp tục trong nhiều tháng. Trong thời gian đó, Salman trở thành vua, Mohammed trở thành thái tử, và Asaker thấy mình đang làm việc cho một trong những người đàn ông quyền lực nhất ở A Rập Saudi. Asaker đã trả hơn 200.000 đô la cho Abouammo, được gửi vào tài khoản ngân hàng Lebanon mà một người họ hàng mở cho anh ta. “Chủ động và tích cực, chúng ta sẽ xóa bỏ điều ác, anh trai của tôi,” Abouammo nhắn tin cho Asaker sau khi nhận tiền.

Abouammo có kỹ năng kỹ thuật hạn chế và một “nốt ruồi” không phải là cách đáng tin cậy để đảm bảo quyền truy cập nhất quán vào thông tin cá nhân của người dùng Twitter. Asaker muốn một điệp viên giỏi hơn. Thật may mắn, Twitter đã thuê một thanh niên người A Rập Saudi tên là Ali Alzabarah, người được đào tạo tại Hoa Kỳ theo học bổng của A Rập Saudi.

Sống ở San Francisco, Alzabarah được bạn bè đánh giá cao như một kỹ sư phần mềm điển hình — một “một sách”, một người bạn gọi anh ta một cách đầy ngưỡng mộ. Anh ấy dường như không quan tâm đến những thứ khác ngoài phần mềm và không nói nhiều cho đến khi cuộc trò chuyện chuyển sang lập trình hoặc tương lai của công nghệ. Xa nơi làm việc, Alzabarah dường như dành phần lớn thời gian ở nhà hoặc giao lưu với một nhóm nhỏ người A Rập Saudi làm việc tại các công ty công nghệ ở Bay Area.

Vào tháng 2 năm 2015, Asaker đã có một bên trung gian liên hệ với Alzabarah. Hóa ra là người kỹ sư cảm thấy vô cùng yêu nước và muốn giúp đỡ vương quốc theo cách anh ta có thể. Và trong khi công việc của Alzabarah đòi hỏi phải duy trì các hệ thống để giữ cho Twitter hoạt động bình thường, Twitter cho phép anh ta truy cập vào thông tin người dùng riêng tư. Đối với nhiều người dùng, điều đó bao gồm số điện thoại và địa chỉ email cũng như địa chỉ IP, có thể xác định vị trí thực nơi một người đăng nhập. Điều đó

có nghĩa là trong một số trường hợp, Alzabarah không chỉ có thể giúp vạch mặt một nhà phê bình chế độ ẩn danh mà còn xác định chính xác vị trí của người đó.

Vài tháng sau, Asaker đến Mỹ với tư cách là một phần của phái đoàn chính thức của A Rập Saudi và yêu cầu Alzabarah gặp anh ta. “Anh sẽ đến Washington theo yêu cầu của văn phòng Mohammed bin Salman,” Alzabarah nói với vợ trong một tin nhắn.

Ngay sau cuộc gặp đó, Alzabarah bắt đầu sử dụng hệ thống Twitter nội bộ để xem xét thông tin tài khoản của hơn sáu nghìn người dùng Twitter. Đặc biệt, Mujtahidd là một mục tiêu liên tục. Anh ta đã tweet ra những gì anh ta khẳng định là thông tin cá nhân về gia đình Hoàng gia và một số trong đó, chẳng hạn như việc anh trai của Vua Salman là Muqrin gần như bị sa thải vào tháng 4 năm 2015, hóa ra là sự thật. Tháng sau, Mujtahidd đăng các tài liệu đáng xấu hổ từ Pháp kể chi tiết việc góa phụ của một cựu thái tử đã từ chối trả hàng triệu đô la cho các kỳ nghỉ ở khách sạn sang trọng.

Vài ngày sau, Alzabarah truy cập vào tài khoản của Mujtahidd và lấy số điện thoại và địa chỉ IP của anh ta theo yêu cầu của Asaker. Các yêu cầu khác cho những người dùng khác đã theo sau. Alzabarah nói với Asaker đó là một người dùng đã phân chia thời gian giữa Thổ Nhĩ Kỳ và Iraq. Một công ty khác có trụ sở tại Thổ Nhĩ Kỳ. Người thứ ba, một người A Rập Saudi, là “một chuyên gia” sử dụng mã hóa để che giấu danh tính của mình, mặc dù có một lần anh ta đăng nhập mà không mã hóa và Alzabarah có thể theo dõi địa chỉ IP của anh ta.

Kỹ sư Twitter nhận ra mình đang cung cấp thông tin có giá trị cho người của Mohammed — một số tài khoản mà anh ta đang truy cập, bị Hoàng gia nghi ngờ, có liên quan đến khủng bố và các quan

chức A Rập Saudi đã công bố phần thưởng 1,9 triệu đô la cho bất kỳ ai giúp ngăn chặn một cuộc tấn công. Trong tài khoản Apple Notes riêng tư của mình, Alzabarah đã soạn thảo ngôn ngữ để hỏi Asaker về việc liệu anh ta có thể đòi số tiền đó hay không.

Alzabarah đã nói chuyện qua điện thoại với Asaker vào ngày 18 tháng 6 và ngày hôm sau đã truy cập tài khoản Twitter của Omar Abdulaziz, một người đàn ông A Rập Saudi đã xin tị nạn ở Canada sau khi vương quốc cắt viện trợ du học của anh ta vì những lời chỉ trích công khai đối với chính phủ và ai sẽ là mối quan hệ bền chặt với một nhà báo A Rập Saudi và nhà phê bình chế độ tên là Jamal Khashoggi.

Khi các nỗ lực giám sát đạt được động lực và sự tinh vi, Alzabarah đã thực hiện một chuyến đi đến Riyadh, nơi anh ta tiếp tục truy cập vào tài khoản người dùng từ A Rập Saudi. Giờ đây, “một sách” một thời đã trở thành một người đàn ông bí ẩn trên thế giới, anh ta muốn chính phủ A Rập Saudi ghi công và một số cam kết hỗ trợ nếu anh ta gặp khó khăn. “Tôi đang ở đâu, và điều này sẽ ảnh hưởng đến tôi như thế nào?” Alzabarah trầm ngâm trong một bài viết khác trên Apple Notes, tự hỏi liệu mình có thể nhận được sự giúp đỡ của chính phủ cho người cha đang gặp khó khăn của mình hoặc được đào tạo kinh doanh từ quỹ của Mohammed. Với những rủi ro mà anh ấy đang chấp nhận, anh ấy muốn có một công việc “lâu dài”, “thứ đảm bảo tương lai của tôi và gia đình tôi”.

Alzabarah trở lại San Francisco và lên Twitter, tiếp tục cung cấp thông tin cho Asaker về Mujtahidd, nhà phê bình chính phủ. Ngay sau đó, anh ấy đã ghi được một chiến thắng rõ ràng: “Tài khoản của Mujtahidd đã bị đóng và Mujtahidd tuyên bố trực tuyến rằng

Twitter đã nói với anh ấy là tài khoản đã bị “xâm phạm”, mặc dù anh ấy đã có thể khôi phục nó vài ngày sau đó.

Alzabarah tiếp tục công việc của mình cho Asaker và được thăng chức lên vị trí kỹ thuật cao hơn tại Twitter. “Tôi rất vui vì vị trí này, tôi hạnh phúc hơn và rất tự hào về công việc của tôi với bạn,” anh ta viết trong một bản thảo của bức thư gửi cho Asaker.

Hiểu những tài sản con người như Alzabarah sẽ đến và đi - khiến họ có thể sợ hãi, hoặc bị bắt, hoặc mất quyền truy cập vào thông tin có giá trị - người của Mohammed đã phát triển những gián điệp khác dưới sự bảo trợ của một người thân tín khác của Mohammed, Saud al-Qahtani, một cựu nhân viên văn phòng Hoàng gia của Vua Abdullah, người nhanh chóng say mê Mohammed và sau này là một trong những tay sai thân tín nhất của anh. Vào tháng 6 năm 2015, Saud đã gửi một email cho người đứng đầu Hacking Team, một công ty của Ý chuyên phát triển phần mềm gián điệp cho các chính phủ để do thám trực tuyến. Tại văn phòng của nhà vua, Qahtani viết, “muốn được hợp tác hiệu quả với bạn và phát triển mối quan hệ đối tác lâu dài và chiến lược”. Một loạt các tài liệu nội bộ của Nhóm Hacking bị rò rỉ trực tuyến cho thấy chính phủ Ả Rập Saudi đã trả hàng triệu đô la cho phần mềm gián điệp.

Qahtani nói với Mohammed là anh ấy có thể tiến xa hơn nhiều so với việc tìm kiếm các nhà phê bình cá nhân và có thể khai thác Twitter để nhận được sự ủng hộ cho các cải cách và đánh giá mức độ nổi tiếng của Mohammed so với các thành viên khác trong gia đình Hoàng gia. Hóa ra là một nhóm ít người biết đến được tài trợ bởi Bộ Giáo dục đang làm việc trong một dự án có thể được thực hiện cho những mục đích đó.

Dưới sự bảo trợ của một nhà khoa học máy tính người Ả Rập Saudi tên là Nasir al-Biqami, một nhóm lập trình viên do một người Mỹ làm việc cho Lockheed dẫn đầu đã sử dụng trí thông minh nhân tạo để hiểu cách phát triển các ý tưởng và chiến lược trên Twitter. Qahtani đưa nhóm dưới sự bảo trợ của mình tại Văn phòng Hoàng gia và yêu cầu các lập trình viên kiểm tra tín nhiệm trên Twitter về Mohammed và một số đối thủ chính của anh, bao gồm một số con trai của vua Abdullah và thái tử, Mohammed bin Nayef.

Saud al-Qahtani xác định Mohammed cần một sự hiện diện rộng rãi hơn, một nỗ lực mạnh mẽ hơn để PR hình ảnh của mình và tấn công những kẻ đang cố gắng làm hoen ố anh. Tại một văn phòng trong tòa nhà Royal Court ở Khu ngoại giao của Riyadh, Saud đã tập hợp một nhóm chuyên gia tạo hàng nghìn tài khoản Twitter giả với ảnh và tên có vẻ như thuộc về giới trẻ Saudi bình thường. Họ đã tweet khen ngợi Mohammed và các kế hoạch của anh và chỉ trích các đối thủ.

Đáng chú ý, nhóm của Turki bin Abdullah cũng đã đánh vào tầm quan trọng của mạng xã hội, thứ mà họ đang xem nhiều hơn như một vũ khí. Họ đã thuê một nhà tư vấn ở Thụy Sĩ, người đã cho tràn ngập Twitter và Instagram với tuyên truyền chống lại Mohammed bin Salman.

Qahtani đã đánh trả bằng những nỗ lực tích cực hơn và được tài trợ tốt hơn, sử dụng các tài khoản có vẻ như thuộc về người nước ngoài tweet ủng hộ Mohammed. Một số tài khoản đã bị giả mạo. Những người khác, giống như người Mỹ, bao gồm một nhà khí tượng học đã qua đời, một nhà bình luận tài chính trên truyền hình và một vận động viên trượt tuyết Olympic, là những tài khoản thực được kiểm soát bởi người Ả Rập Saudi, một giáo sư người Anh

làm việc tại Qatar. Qahtani cũng bắt đầu theo dõi những người chỉ trích hoàng tử, đôi khi tấn công họ bằng đội quân Twitter. Anh ấy có biệt danh “Mr. Hashtag” cho sự hiện diện tích cực trên Twitter, và đội quân của anh ấy được biết đến như “những con ruồi” trong giới trẻ A Rập Saudi.

Saud al-Qahtani

Những nỗ lực của Qahtani đã làm lu mờ sự xâm nhập Twitter bị cáo buộc của Asaker ngay khi giếng của Asaker đang khô cạn. Nốt ruồi của anh ta, Alzabarah, hóa ra lại kém cẩn thận hơn người ta có thể mong đợi từ một chuyên gia công nghệ. Anh ấy đã nói chuyện với Asaker trên một đường dây điện thoại mở và liên lạc qua email. Các nhân viên tình báo Hoa Kỳ đã bắt được nó.

Đó là một tình huống nhạy cảm. Các cơ quan tình báo không làm việc với mục tiêu phát triển các vụ án hình sự tại các tòa án Hoa Kỳ. Họ tập trung vào những việc xảy ra bên ngoài Hoa Kỳ và việc sử dụng lượng dữ liệu khổng lồ mà họ thu thập được để đưa ra các

phiên tòa cho tất cả các loại vấn đề tiềm ẩn, bao gồm cả việc tiết lộ ai đang được lắng nghe ở nước ngoài.

Nhưng đôi khi họ gặp phải những điều rõ ràng đáng để các công tố viên kiểm tra. Nhân viên của một công ty Hoa Kỳ nhận tiền mặt từ chính phủ nước ngoài để truy cập thông tin người dùng là một ví dụ. Vì vậy, các quan chức tình báo đã chuyển thông tin cho Bộ Tư pháp, nơi nó tìm thấy đường đến văn phòng FBI ở San Francisco.

Cuối năm 2015, một đặc vụ FBI đi bộ xuống dốc từ tòa nhà liên bang thời Kennedy ở San Francisco trong Tenderloin tồi tàn, xuống một khu nhà rải đầy ống tiêm, đến Phố Market, nơi Twitter có trụ sở chính. Người đại diện đã ngồi lại với các luật sư của công ty và đưa tin: Twitter có một nốt ruồi.

Vào thời điểm đó Abouammo đã rời công ty, nhưng Alzabarah vẫn hoạt động. Tình hình nhạy cảm, người đại diện giải thích, và cuộc điều tra đang ở giai đoạn đầu. Người đại diện yêu cầu công ty không nói cho Alzabarah biết chuyện gì đang xảy ra – điều đó có thể khiến vụ việc trở nên tồi tệ nếu anh ta có kết quả điều tra.

Nhưng các luật sư của Twitter tỏ ra nghi ngờ về luật pháp. Giống như nhiều người trong cộng đồng công nghệ, họ phẫn nộ với giả định của cơ quan thực thi pháp luật là họ có thể lấy bất kỳ thông tin cá nhân nào họ muốn. Dữ liệu người dùng là bất khả xâm phạm theo như các luật sư Twitter lo ngại. Ngay cả khi chính phủ Hoa Kỳ đang yêu cầu dữ liệu trong nỗ lực bắt một ai đó đang giao nó cho chính phủ nước ngoài, Twitter miễn cưỡng hợp tác. Vì vậy, thay vì tuân theo yêu cầu của FBI là giữ im lặng để hỗ trợ vụ án, các luật sư của Twitter đã gấp Alzabarah vào chiều hôm sau, buộc

tội anh ta truy cập không đúng vào tài khoản người dùng và nói anh ta đã bị đình chỉ tạm thời.

Alzabarah về nhà và gọi cho một người bạn, một nhà đầu tư mạo hiểm người Ả Rập Saudi mà anh ta đã gặp trong cộng đồng công nghệ Vùng Vịnh. Người bạn đến đón anh ta vài giờ sau đó, và Alzabarah nói là mình gặp vấn đề. Anh ấy đã “tò mò”, bắt đầu xem xét một số tài khoản người dùng và bị bắt. Bây giờ anh ta đã bị đình chỉ khỏi Twitter và phải quay trở lại vương quốc.

“Tại sao?” người bạn hỏi. “Tôi không nghĩ điều này là nghiêm trọng”. Anh ta nói với Alzabarah nếu có vấn đề gì đó liên quan đến pháp lý hoặc an ninh, anh ta sẽ bị cảnh sát giam giữ hoặc gì đó, không được phép tự ý rời đi.

“Không,” Alzabarah nói, “Tôi cần phải đi.” Anh ta gọi cho Asaker qua điện thoại của bạn mình và cuối cùng Asaker đã liên lạc được với lãnh sự Ả Rập Saudi ở Los Angeles, hồ sơ điện thoại của FBI cho thấy. Sau một hồi lâu qua lại, Alzabarah đã nói chuyện điện thoại với tổng lãnh sự ngay sau nửa đêm. Chưa đầy bảy giờ sau, Alzabarah cùng vợ và con gái đáp chuyến bay đến Riyadh qua LA. Từ chuyến bay, anh ấy đã gửi một email từ chức cho các sếp của mình tại Twitter.

Các quan chức của Bộ Tư pháp đã chết lặng. Twitter đã thổi phồng vụ việc, lật tẩy một người đàn ông mà họ hy vọng sẽ bắt giữ – một người mà họ sẽ buộc tội vi phạm các quy tắc của Twitter và xâm phạm quyền riêng tư của người dùng dưới danh nghĩa hoạt động gián điệp cho chính phủ nước ngoài. Bây giờ anh ta đã ở ngoài tầm với. Như đối với mối quan tâm của Alzabarah, Asaker đã giúp đảm bảo tương lai của anh ấy bằng cách cho anh ấy một công việc tại quỹ của Mohammed. Theo hồ sơ tòa án của Bộ Tư pháp, trách

nhiệm của Alzabarah là “giám sát và thao túng mạng xã hội” vì lợi ích của vương quốc.

Sự thúc đẩy trên Twitter của Mohammed dường như đang hoạt động. Nhiều người Saudi dường như thực sự ấn tượng trước những cải cách đang diễn ra nhanh chóng. Jamal Khashoggi, một nhà báo kỳ cựu và cựu quan chức chính phủ A Rập Saudi với hơn một triệu người theo dõi trên Twitter, ban đầu nằm trong số những người đã cải đạo. Trong một cuộc phỏng vấn với Middle East Monitor vào năm 2015, ông bảo vệ Chiến dịch Bão táp - Quyết định là một dấu hiệu quan trọng cho thấy A Rập Saudi sẽ không khoan nhượng với những nỗ lực của Iran nhằm kiểm soát khu vực. Và ông ấy có vẻ nhiệt tình với những cải cách của Mohammed. “A Rập Saudi nên là một phần của thời kỳ phục hưng tự do này”, ông nói với một người phỏng vấn. “Tôi muốn đất nước của mình đứng về phía lịch sử”.

Khashoggi, với bộ râu đen trắng gọn gàng và nụ cười gương gạo khi kể chuyện, đã bay lượn quanh Hoàng gia A Rập Saudi từ những năm 1980. Ông ta đã chứng kiến rất nhiều điều trong sự nghiệp của mình, tham gia cùng với Osama bin Laden và ban nhạc thánh chiến của hắn ở Afghanistan và phục vụ trong đại sứ quán A Rập Saudi ở Washington, DC, và đã ủng hộ hoặc không ủng hộ các thành viên Hoàng gia cấp cao tùy lúc.

Mặc dù Khashoggi từng ca ngợi bin Laden vì những nỗ lực của ông ta ở Afghanistan, nhưng nhà báo này lại phản đối hành động khủng bố quốc tế của ông ta. Sau khi bin Laden bị giết, Khashoggi đã viết trên Twitter, “Tôi đã rơi nước mắt, rất đau lòng cho anh Abu Abdullah,” sử dụng một biệt danh thân mật cho bin Laden gọi

anh ta là cha của Abdullah. “Những ngày tươi đẹp ở Afghanistan, anh thật dũng cảm, trước khi anh dính vào hận thù và thịnh nộ.”

Các liên minh chính trị và những lời chỉ trích của ông đối với Al Saud đôi khi nghiêng về phía rìa của những gì có thể chấp nhận được; đôi khi ông ta vượt qua ranh giới. Một cuộc phỏng vấn với một nhà hoạt động người Bahrain đã khiến các nhà chức trách phải đóng cửa kênh truyền hình Al Arab do ông đồng sáng lập, vài giờ sau khi nó bắt đầu phát sóng.

Nhưng Khashoggi bị đối xử như một thành viên lật dị trong gia đình, dường như luôn có lợi ngay cả sau những tập phim mà lẽ ra đã kết thúc sự nghiệp của các nhà báo khác. Ông ta từng chấp nhận thanh toán 100.000 đô la từ một đối tác kinh doanh A Rập Saudi của Turki bin Abdullah để viết những bài báo ngắn về thủ tướng Malaysia - một sự cố nhỏ trong vụ bê bối lớn hơn 1 Malaysia Development Berhad mà mãi sau này mới được công bố.

Nhưng vào năm 2015, với tư cách là người trước đó đã chỉ trích sự lãnh đạo của vương quốc, lời khen ngợi của ông về Mohammed có sức nặng với những người nước ngoài có ảnh hưởng. Ông là một nhân vật quyền rũ và ranh mãnh, một phần là nhà báo, một phần là nhân viên quan hệ công chúng, và một phần sau đó là nhà bất đồng chính kiến.

Nâng cao danh tiếng của mình là một phần trong nỗ lực xây dựng hình ảnh của Mohammed. Điều quan trọng không kém là chiến dịch riêng của anh để cho các nhà lãnh đạo nước ngoài thấy rằng mặc dù tuổi trẻ, thiếu kinh nghiệm và được xếp hạng thứ hai tới ngai vàng, nhưng hoàng tử vẫn là một người có ý nghĩa quan trọng đối với A Rập Saudi mới.

Vì vậy, sau khi nhậm chức bộ trưởng quốc phòng, bắt đầu chiến dịch ném bom ở Yemen và giành quyền kiểm soát công ty dầu mỏ của Saudi Arabia, Mohammed quyết định bắt đầu hành động như một nguyên thủ quốc gia. Vào khoảng 10 giờ tối, vào một buổi tối, anh ngồi lại với một người trung gian đáng tin cậy, đại sứ Hoa Kỳ Joe Westphal, tại văn phòng Riyadh của mình.

Westphal, một cựu chiến binh niềm nở trong chính quyền quân sự Hoa Kỳ, là nguyên mẫu của một nhà ngoại giao kiểu cũ: ấm áp và cởi mở nhưng lại khôn ngoan. Với khuôn mặt tròn tria và nụ cười dễ mến, ông ấy có thể hạ nhiệt cuộc họp căng thẳng bằng một câu chuyện tiêu lâm.

Bất cứ khi nào đến thăm Hoa Kỳ, ông đều mua sách dành cho trẻ em tại một cửa hàng sách yêu thích ở Greenwich Village mà ông sẽ mang về cho Vua Salman – chúng không có sẵn trong vương quốc và nhà vua thích đọc chúng cho các cháu của mình.

Một lần Westphal mang cho Salman một bản sao của “Rip Van Winkle”. “Đó là một câu chuyện sẽ gây được tiếng vang đối với bạn,” ông nói với Salman. “Hãy tưởng tượng nếu một người đàn ông ngủ thiếp đi khi bạn trở thành thống đốc Riyadh và thức dậy 48 năm sau, khi bạn rời khỏi vị trí. Anh ta sẽ thấy một nơi hiện đại không thể nhận ra”.

Trong khi tâng bốc và cười nhạo, Westphal cũng chỉ trích Mohammed rất lâu trước khi Salman đăng quang, báo cáo lại với các quan chức Nhà Trắng là chàng trai trẻ này sở hữu một sự tò mò, tham vọng và đạo đức làm việc hiếm có trong Hoàng gia. Mohammed đáp lại sự chú ý của Westphal. Anh cảm thấy vị đại sứ lắng nghe mình, và khi nắm được quyền lực, anh ngày càng sử dụng Westphal như một bảng điều khiển âm thanh và một đường dẫn đến Washington, DC. Điều đó có nghĩa là các cuộc họp thường xuyên vào đêm muộn với đại sứ.

Vào lúc 10 giờ tối, Mohammed nói với đại sứ là Tổng thống Vladimir Putin đã mời anh đến Điện Kremlin để gặp trực tiếp. Tuy nhiên, Mohammed nói, trước tiên anh muốn có chuyến thăm

chính thức đến Hoa Kỳ. Một lời mời sẽ phải đến từ Tổng thống Barack Obama,

Westphal nói là chưa phải lúc. Một lúc sau, ông nói thêm, nếu Mohammed gặp Putin, đại sứ rất muốn nghe về điều đó.

Mohammed thèm muốn cuộc gặp với Hoa Kỳ vì nó sẽ cho thấy rõ ràng là hoàng tử mới nổi đã trở thành một nhà lãnh đạo thế giới, tôn trọng mối quan hệ đặc biệt giữa hai nước. Nhưng tổng thống Mỹ thường gặp các nguyên thủ quốc gia chứ không phải người thừa kế của họ. Và Mohammed thậm chí còn không phải là người thừa kế. Tại thời điểm đó, Mohammed bin Nayef mới là Thái tử. Mohammed bin Salman đến sau nên anh phải lùi lại.

Vì vậy, Mohammed quyết định gặp Putin trước nhưng cũng tìm ra cửa sau vào Nhà Trắng. Với căng thẳng dâng cao do các cuộc đàm phán mà Hoa Kỳ đang tiến hành với kẻ thù truyền kiếp của A Rập Saudi nhằm kiềm chế tham vọng hạt nhân của Iran, các quan chức của Obama quyết định triệu tập các đồng minh tại vùng Vịnh Ba Tư tại Trại David để thảo luận. Vua Salman từ chối tham dự, và các nhân viên của Obama lo lắng đó là một sự hắt hủi cho đến khi biết nhà vua cảm thấy không khỏe. Thay thế vị trí của mình, ông đã cử thái tử, Mohammed bin Nayef, và con trai của ông là Mohammed bin Salman.

MBN, theo tuổi và chức danh, là hoàng tử cao cấp. Nhưng một quan chức an ninh đã tham dự các cuộc họp với cả hai hoàng tử trong chuyến đi nói là Mohammed “không coi trọng MBN”, một động thái mà người Mỹ đã lưu ý. Mohammed đưa ra suy nghĩ của mình về bất cứ điều gì mà các quan chức Mỹ hỏi mà không có sự phục tùng thông thường đối với một quan chức lớn tuổi hơn, cao

cấp hơn, đó là đặc điểm của văn hóa A Rập Saudi. Trong cuộc gặp, Obama cũng yêu cầu cải thiện hồ sơ nhân quyền của A rập Saudi.

Mohammed đã sử dụng chuyến đi để tiết lộ chiến lược cải cách kinh tế tích cực của mình cho các cấp phó chủ chốt của Obama. Anh đã nghiên cứu nó trong hơn hai năm, kể từ khi Abdullah lên làm vua và bây giờ anh đã có cơ hội thể hiện nó trước các nhà lãnh đạo của cường quốc kinh tế lớn nhất thế giới. Trong Phòng Roosevelt ở Cánh Tây, dưới bức chân dung của FDR, người đã đặt nền móng cho liên minh A Rập Saudi-Mỹ với Ibn Saud trên một con tàu vào năm 1945, Mohammed đã trình bày chi tiết với các

quan chức bao gồm Bộ trưởng Tài chính Jack Lew kế hoạch chuyển đổi nền kinh tế A Rập Saudi từ dầu mỏ.

Kế hoạch này được kết hợp một cách khéo léo, được đánh bóng rõ ràng bởi các nhà tư vấn người Mỹ, những người biết cách làm cho một dự án gần như không tưởng trở nên chân thực. Mohammed giải thích, vương quốc lần đầu tiên sẽ đánh thuế địa phương, cắt giảm trợ cấp điện và khuyến khích khu vực tư nhân thuê người Saudi thay vì lao động nước ngoài. Nó sẽ chuyển hướng của cài dầu mỏ sang các khoản đầu tư nước ngoài để thoát khỏi sự phụ thuộc gần như hoàn toàn vào thu nhập từ dầu mỏ.

Những ý tưởng này nghe có vẻ ổn, nhưng những con số, đặc biệt là những giả định về việc nền kinh tế A Rập Saudi sẽ phát triển nhanh như thế nào và nó sẽ tạo ra bao nhiêu việc làm mới, dường như rất lạc quan. Khi Lew hỏi các câu tiếp theo, câu trả lời của Mohammed có vẻ nông cạn. Một người tham dự cuộc họp cho biết: “Rõ ràng là anh ấy không thể thực sự đi sâu hơn về bản chất của các kế hoạch kinh tế”.

Lew gật đầu và lắng nghe trong khi hoàng tử nói chuyện, và sau đó ông nói với một quan chức Nhà Trắng khác là Mohammed có niềm tin khác thường với một người quá trẻ và quá mới trong chính phủ. Một quan chức Nhà Trắng khác tại cuộc họp đã có một bài học ngoại giao kém hơn: Phép toán đằng sau các giả định kinh tế của hoàng tử là sai.

Và đó không chỉ là vấn đề đối với A Rập Saudi. Nếu Mohammed thực sự định cắt giảm các khoản phân phát cho người dân của mình, áp thuế mới và tăng hóa đơn điện nước của họ mà nền kinh tế không tạo ra việc làm mới mà anh dự kiến, A Rập Saudi có thể rơi vào tình trạng hỗn loạn - gây mất ổn định khu vực.

Vài ngày sau, Mohammed đến Nga, gặp Putin và ký kết một số thỏa thuận giữa hai chính phủ.

Trong mùa hè tiếp theo, các quan chức Nhà Trắng nhận thấy sự thay đổi trong các cuộc trò chuyện của họ với đại sứ A Rập Saudi tại Hoa Kỳ, Adel al-Jubeir, người đã gắn bó với giới chức Washington trong gần hai thập kỷ. Jubeir bắt đầu nói ngày càng nhiều hơn về Mohammed trong các cuộc họp bình thường và trong các cuộc nói chuyện chính thức như với Ngoại trưởng John Kerry tại nhà của ông ở Nantucket vào tháng 8 năm đó.

Jubeir đã “xem MBS với tư cách là vị vua tương lai trong 50 năm tới của A Rập Saudi,” một cựu quan chức Mỹ nhớ lại, “điều này thật khó hiểu”. Mohammed là người đứng thứ hai trong hàng ngũ lên ngôi. Tại sao anh ấy lại được coi là vị vua trong tương lai khi người em họ MBN của anh ấy được cho là người tiếp theo?

“Chúng tôi giảm giá nó một chút, bởi vì anh ta có vẻ giống như kẻ đã móc nối với Adel,” quan chức nói, cho thấy ngoại trưởng A Rập Saudi chỉ đơn giản là bị thu hút bởi vị hoàng tử có sức lôi cuốn hơn

là đã có một sự thay đổi quyền lực thực sự. Các nhân viên trong Nhà Trắng và Bộ Ngoại giao nhận thấy các cuộc trò chuyện khó xử – họ không muốn tham gia vào một cuộc chiến nội bộ nào đó của Nhà Saud. Họ nói với nhau: “Không phải nhiệm vụ của chúng tôi là chọn người cai trị tiếp theo của A Rập Saudi”.

Vào tháng 9, Mohammed trở lại Nhà Trắng, lần này được đi cùng với cha anh - đã bình phục sau bệnh cúm - để có cuộc gặp chính thức hơn với Obama. Khi đó, Hoa Kỳ đã hoàn tất thỏa thuận hạt nhân với Iran, và Mohammed đã nói rõ sự thất vọng của mình. Sau bữa tối tại nhà ở Georgetown của Kerry, Mohammed đi đến chiếc đại dương cầm của Kerry và bắt đầu chơi bản Beethoven's Moonlight Sonata, một màn trình diễn khiến khách ngạc nhiên đến nỗi nó đã được đưa vào một báo cáo chính thức mà Bộ Ngoại giao gửi cho Nhà Trắng. Sau đó, anh nói với một cố vấn là mình đã tự học chơi một số tác phẩm piano.

Mohammed cũng loại bỏ sự từ chối lịch sự mà người Mỹ vẫn quen nghe trong các cuộc gặp trực tiếp với các hoàng tử A Rập Saudi, những người thường tránh đối đầu trực tiếp. Không cao giọng hay mất bình tĩnh, đôi khi nở một nụ cười, Mohammed nói với Kerry là Obama đã mắc ba sai lầm quan trọng ở Trung Đông: bỏ rơi Hosni Mubarak của Ai Cập trong Mùa xuân A Rập, không sử dụng vũ lực khi Syria vượt qua “lằn ranh đỏ” với việc sử dụng vũ khí hóa học và đàm phán thỏa thuận hạt nhân Iran mà không có sự đồng tình của A Rập Saudi. Nhưng khi Salman đưa ra tuyên bố công khai với Obama trong chuyến đi, nhà vua bày tỏ sự ủng hộ đối với thỏa thuận Iran, không muốn thể hiện sự rạn nứt công khai giữa các đồng minh.

Đó là một mùa hè chóng mặt đối với Mohammed. Anh là quan chức cấp cao trong chưa đầy một năm và đang vấp phải một đống khó khăn về địa chính trị. Obama, nhà lãnh đạo của đồng minh mạnh nhất của A Rập Saudi, có vẻ lập dị, hoài nghi chế độ quân chủ và sẵn sàng đàm phán với kẻ thù không đội trời chung của A Rập Saudi, Iran. Đối thủ lâu năm của Hoa Kỳ trong Điện Kremlin dường như tính toán và giao dịch, một nhà lãnh đạo không có nhiều thứ để cung cấp cho A Rập Saudi. Mohammed bày tỏ sự thất vọng với một người bạn ở Riyadh khi trở về.

Nhưng theo một nghĩa quan trọng, các chuyến thăm là một thắng lợi: Các hãng thông tấn trên khắp thế giới, và quan trọng nhất là ở A Rập Saudi, cho thấy Mohammed bin Salman đang có các cuộc hội đàm nghiêm túc với lãnh đạo các nước khác. Những hình ảnh anh nói chuyện với Putin và Obama là bằng chứng cho thấy tầm quan trọng ở nước ngoài và khiến anh trông phù hợp để trở thành vua.

Hồ sơ đang lên của Mohammed có thể đã giúp nâng cao vị thế của anh với những người A Rập Saudi trẻ tuổi mà anh đang nhắm tới. Nhưng nó khiến những kẻ thù ở nhà lo lắng và ngày càng tuyệt vọng. Một đối thủ, tự nhận mình chỉ là cháu trai của Ibn Saud, đã quyết định đâm đầu vào kẻ thù. Ông ta đã viết những bức thư nặc danh nhức nhối cho các thành viên cấp cao của Hoàng gia và cũng đăng trên Twitter, nơi chúng được chia sẻ và đọc hàng triệu lần. Các tờ báo, bao gồm Guardian ở Vương quốc Anh, đã viết những câu chuyện nổi bật về những lá thư nặc danh.

Những lời chỉ trích rất gay gắt. Nhà văn nói Vua Salman đã “mất năng lực” và vương quốc đang được điều hành bởi “những kẻ ngu ngốc vị thành niên” hoạt động “đằng sau vị vua bất lực”. Người

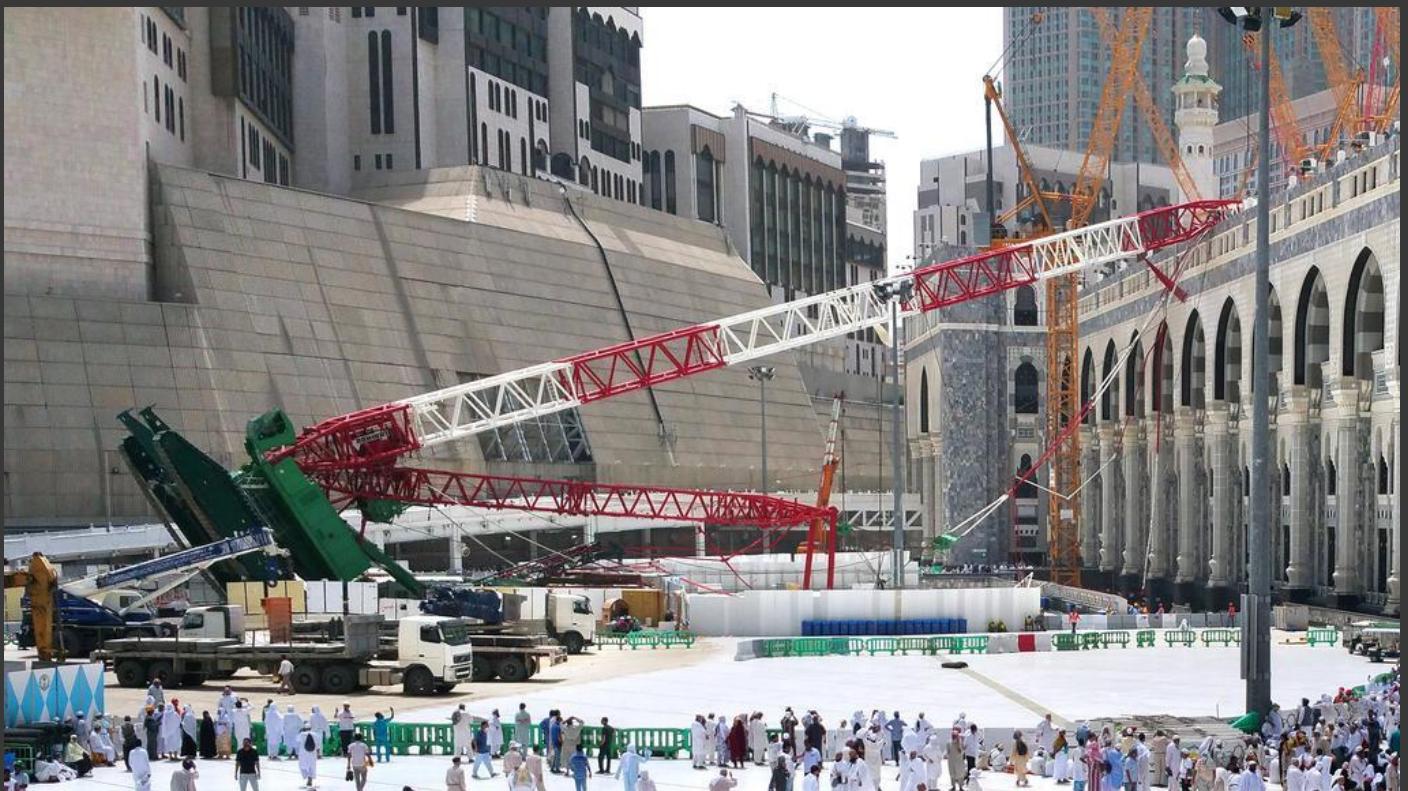
đứng đầu trong số những kẻ ngu ngốc là “tên trộm tham nhũng và phá hoại quê hương, Mohammed bin Salman,” nhà văn nói. Ông kêu gọi những người anh em còn sống của Salman phế truất nhà vua và bổ nhiệm một người lớn tuổi và kinh nghiệm hơn Mohammed để điều hành các công việc của chính phủ. “Chúng tôi đang kêu gọi các con trai của Ibn Saud từ người lớn tuổi nhất Bandar đến người trẻ tuổi nhất Muqrin tiến hành một cuộc họp khẩn cấp với các thành viên cấp cao trong gia đình để điều tra tình hình và tìm ra những gì có thể làm để cứu đất nước, những thay đổi trong các cấp bậc quan trọng, để mang lại kiến thức chuyên môn từ gia đình cầm quyền cho dù họ thuộc thế hệ nào,” ông viết.

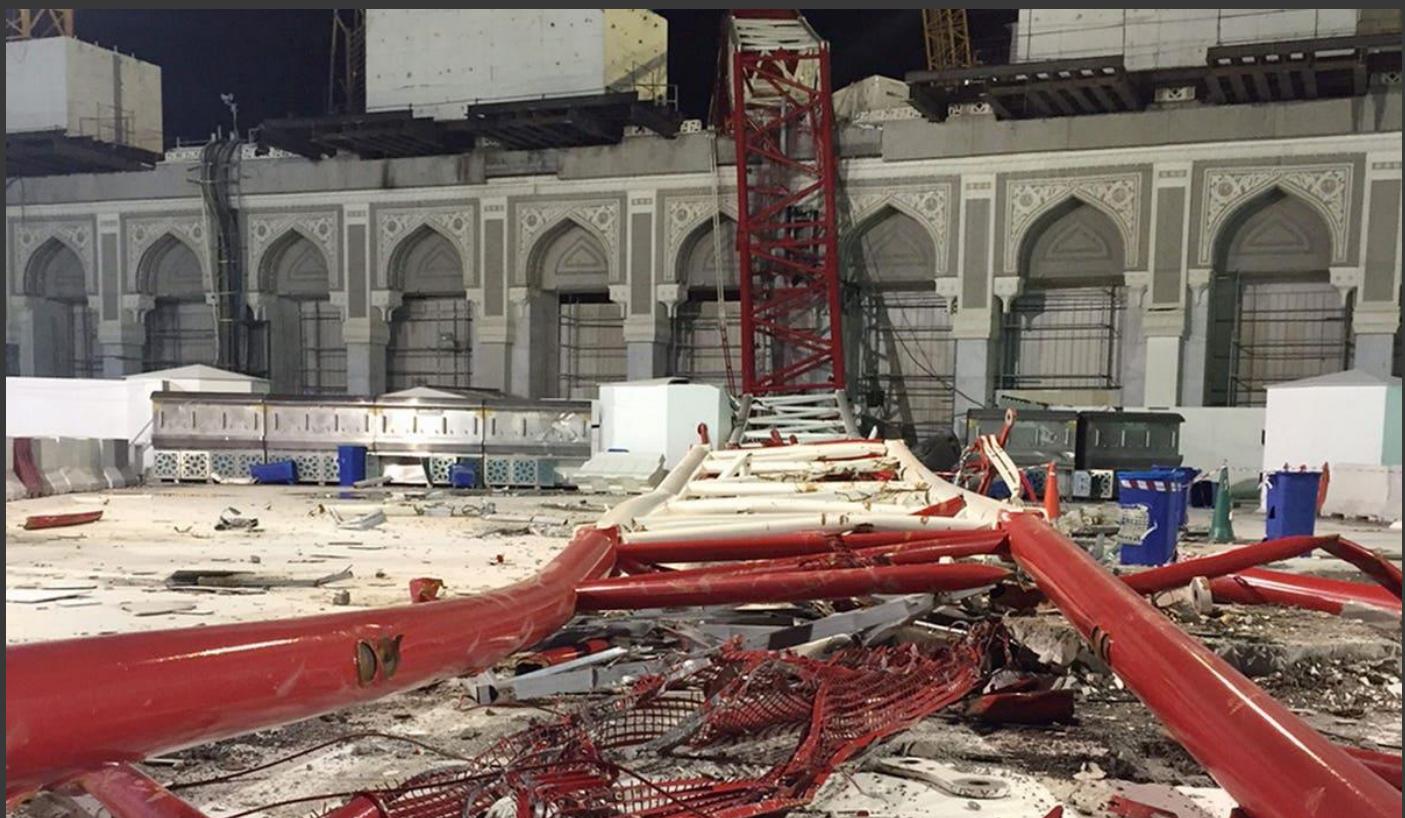
Bề ngoài không có gì xảy ra ở A Rập Saudi. Không có bình luận nào từ văn phòng Hoàng gia và không có xác nhận chính thức là các bức thư đã được đọc hoặc nhận bởi nhà vua. Nhưng Mohammed đã rất tức giận và ra lệnh điều tra xem ai đã làm rò rỉ. Kẻ thù của anh đang trở nên táo bạo, vì vậy anh cần phải cho họ thấy anh mạnh mẽ hơn và có ý chí hơn.

TÔI CHỦ MUỐU

Tháng 9 năm 2015

Mecca đã gây chú ý với thế giới sau 5 giờ chiều, ngày 11 tháng 9 năm 2015. Bầu trời tối đen với cát và mưa: những cơn gió rít, tốc độ 90km/h. Đột nhiên, một trong số hơn chục con sếu đậu trên Nhà thờ Hồi giáo Lớn Mecca bắt đầu lao qua. Khi cần cẩu dài 188m - lớn hơn cả Đài tưởng niệm Washington - đâm qua các bức tường, cần cẩu dường như tan chảy dưới sức nặng nghiền nát của chính nó. Bên trong sân, ngôi nhà của khói lập phương màu đen được gọi là Kaaba mà những người theo đạo Hồi tới để cầu nguyện, khói kim loại xô lệch đã nghiền nát các thi thể bên trong, giết chết 111 người, trong đó có nhiều người là khách hành hương Ai Cập và Bangladesh trong chuyến hành trình một lần trong đời đến trung tâm của đạo Hồi. Hơn bốn trăm người khác bị thương. Máu và đá cẩm thạch vỡ khắp nơi.

Đó là thảm kịch khôn lường, tai nạn cẩu tồi tệ nhất trong lịch sử được ghi lại. Trách nhiệm đột ngột chuyển sang công ty giám sát việc tân trang lại Nhà thờ Hồi giáo Lớn, hay còn gọi là Masjid al-Haram. Saudi Binladin Group là một trong những tập đoàn tư nhân lớn nhất của Ả Rập Saudi. Chủ của nó, Mohammed bin Laden, sinh ra ở bờ biển phía nam Yemen, đã đi xe ngựa của mình đến với Hoàng gia trong những năm đầu của vương quốc, xây dựng các cung điện và biệt thự, xử lý các công việc cao cấp, tinh tế ở chính thánh địa Mecca.

Mohammed trở thành người ngoài Hoàng gia giàu nhất nước, và năm mươi sáu người con tiếp nối di sản sau khi ông ta chết năm 1967. Một trong những người con trai đó là **Osama bin Laden**, kẻ đã thành lập nhóm khủng bố al-Qaeda lôi kéo nước Mỹ vào hàng loạt các cuộc chiến ở Iraq và Afghanistan sau khi ông ta điều phối vụ cướp máy bay phản lực tấn công Trung tâm Thương mại Thế giới và Lầu Năm Góc.

Tập đoàn Binladin của A Rập Saudi, do các con trai của Mohammed bin Laden làm chủ, đang giám sát việc tu sửa Nhà thờ Hồi giáo Lớn trong nhiều năm khi vụ tai nạn xảy ra. Salman và Mohammed chết lặng. Đó là một thảm họa cho những người bị thương và gia đình của họ, nhưng cũng là đòn giáng mạnh vào uy tín của A Rập Saudi và nhà cầm quyền Al Saud. Nhà vua là người trông coi các địa điểm linh thiêng nhất của đạo Hồi, và đây là một tai họa ở trung tâm của chính đạo Hồi.

Mecca và Medina, những thành phố linh thiêng, cũng là nguồn thu lớn thứ hai của chính phủ Saudi Arabia sau dầu mỏ, mang lại hàng tỷ đô la mỗi năm. Về lý thuyết, số tiền nó mang về là thứ gần nhất mà đất nước có được đối với một nền kinh tế tiên tiến, nhưng đó cũng là một ảo ảnh. Quản lý yếu kém khiến chính phủ A Rập Saudi phải trả gần 10 tỷ đô mỗi năm để giữ cho các thành phố linh thiêng hoạt động ở tiêu chuẩn cao nhất. Tuy nhiên, Hoàng gia vẫn thực hiện lời hứa bảo vệ các nhà thờ Hồi giáo như một trụ cột cho tính hợp pháp của nó.

Đối với Mohammed bin Salman, thảm kịch là cơ hội để mở rộng sức mạnh vốn đã to lớn của mình. Kể từ khi cha lên làm vua, anh đã tổ chức các cuộc gặp với Bakr bin Laden, người lúc đó đã 66 tuổi của Tập đoàn Saudi Binladin, về việc tham gia vào các kế hoạch trẻ hóa kinh tế của đất nước. Anh nói với Bakr: “Chúng tôi cần ông đưa công ty ra công chúng, đồng thời giải thích việc mở rộng quy mô thị trường chứng khoán A Rập Saudi là một phần quan trọng trong kế hoạch cải cách. Chúng ta có thể là đối tác”.

Bakr bin Mohammed bin Awad bin Laden là cựu chủ tịch của Tập đoàn Saudi Binladin có trụ sở tại Jeddah và là cổ đông lớn nhất trong Tập đoàn, với 23,58% nắm giữ, và theo một số người, là “người cai trị thực sự của Jeddah”.

Mohammed, với sự hỗ trợ của các chuyên gia tư vấn, đã coi các tập đoàn gia đình như những di tích đồ sộ của quá khứ. Anh muốn quyền sở hữu tách khỏi quản lý, công khai tài chính và thị trường

vốn sôi động. Đây có vẻ là một chiến thắng dễ dàng, một mục tiêu không làm lung lay nền tảng của chủ nghĩa bảo thủ Hồi giáo dường như cản trở các dự án khác như cho phép phụ nữ lái xe ô tô.

Nhưng Bakr, một người ngoan đạo và thiếu hiểu biết, đã cảnh giác trước sự thay đổi và chìm đắm trong lối mòn cũ khi làm việc với Hoàng gia A Rập Saudi, đặc biệt là Vua Fahd, người qua đời năm 2005 và Vua Abdullah. Giống như Saudi Oger Ltd., thuộc sở hữu của gia đình Lebanon Hariri, Tập đoàn Binladin phát triển lớn mạnh một phần nhờ sự hiểu biết sâu sắc về những gì Al Saud muốn. Nếu điều đó có nghĩa là xây dựng cung điện cho một người vợ mới trong vài tháng, họ sẽ hoàn thành công việc. Thanh toán có thể đến muộn hơn nhiều hoặc không bao giờ; Nhà bin Laden sẽ không thắc mắc. Nhưng đây là một hoàng tử trẻ với câu hỏi lớn hơn: Anh ta muốn có tiếng nói trong các quyết định kinh doanh cốt lõi.

Một cách lịch sự, Bakr từ chối Mohammed, nói rằng điều kiện thị trường vẫn chưa lý tưởng. Mohammed tỏ ra khó chịu, cho quyết định này là không khôn ngoan, việc xem xét tất cả các siêu dự án có thể dẫn đến việc hủy bỏ và làm chậm lại công việc. Bakr gọi anh em của mình để thảo luận về nỗi sợ hãi của ông ta.

Sau vụ sập cầu, Tập đoàn Binladin đang bị tấn công. Vua Salman đã ban hành một sắc lệnh Hoàng gia tạm dừng mọi hợp đồng với công ty, chờ điều tra. Việc kinh doanh đã bị đẩy vào tình trạng lạnh giá, bị cắt khỏi tất cả các hợp đồng chính phủ tiếp theo với các khoản thanh toán cho các dự án hiện tại đã dừng lại. Với khoảng ba trăm nghìn nhân viên vào thời điểm đó, hầu hết là công nhân đến từ Ấn Độ và Pakistan, doanh nghiệp nhanh chóng tiêu hết tiền và đạt đến điểm khủng hoảng. Mohammed cũng tham gia,

khi ban hành lệnh cấm đi lại đối với các giám đốc điều hành hàng đầu có liên quan đến sự cố cần cẩu và một số anh em bin Laden.

Nhìn thấy vấn đề, Bakr đã thử mọi cách, bao gồm cả việc giao quyền kiểm soát công việc kinh doanh cho một người anh em như một cách để chịu hoàn toàn trách nhiệm về vụ tai nạn cần cẩu. Ông đã thuê một nhóm các doanh nhân phương Tây do một nhà tài chính người Đức lãnh đạo để tái cấu trúc công ty, nhưng không có kết quả. Sự đóng băng vẫn tiếp tục.

Saad Hariri của Saudi Oger, một công dân song tịch, đồng thời là thủ tướng của Lebanon, cũng đang vật lộn để giữ dòng tiền chảy vào. Việc kinh doanh của Oger được quản lý kém, vì vậy nó có rất ít bước đệm cho sự chậm lại trong thanh toán. Saad cố gắng giành được sự chấp thuận của Mohammed bin Salman một cách tuyệt vọng, xây dựng một phần mở rộng đến cung điện bên bờ biển rộng lớn của Vua Salman ở Tangier cho Mohammed. Và khi thái tử gợi ý anh muốn có một lối đi trực tiếp hơn trong cung điện để vào khu chuồng ngựa của người anh họ Mohammed bin Nayef, chính Saad đã thức trắng đêm cùng công nhân để khoét đá cẩm thạch và bê tông để hoàn thành công việc. Mohammed cảm ơn nhưng không có cuộc trao đổi nào diễn ra. Saad đã không giành được bất kỳ thiện chí nào.

Lớn lên dưới thời vua Fahd và Abdullah, Saad bị sốc khi thấy các quy tắc tương tác với Nhà Al Saud đã thay đổi. ‘Công ty’ của gia đình ông đã giàu có gấp nhiều lần nhờ được chính phủ hỗ trợ, đổi lấy việc xây dựng cung điện cho các vị vua, hoàng tử và các quan chức chính phủ cấp cao. Giờ ông đang loay hoay tìm cách cứu lấy

đế chế của gia đình mình. Và Vua Salman ghê tởm Saad, coi ông là một con chồn đáng ghét.

Tệ hơn nữa, Saad còn thân thiết với đoàn tùy tùng của Vua Abdullah hiện đã qua đời, đặc biệt là với Khalid al-Tuwaijri, người đứng đầu văn phòng Hoàng gia của Abdullah. Trong nhiều tháng sau khi đăng quang, Salman và con trai Mohammed đã nghe những câu chuyện về số tiền khổng lồ mà gia đình Hariri nhận được từ các con trai của Abdullah. Bên trong và bên ngoài văn phòng Hoàng gia, mọi người bàn tán xôn xao về những vali tiền mặt mà Saad sẽ mang từ Riyadh đến Beirut hoặc Geneva trên máy bay riêng của mình. Trong một chuyến bay vào đầu những năm 2000, Saad nói với một người bạn đi trên máy bay: Đó là một chồng cặp da dài 3m với đầy những tờ bạc một hàng trăm đô la để chi tiêu mua sắm ở Thụy Sĩ.

Những gì Mohammed tìm thấy sau cái chết của Abdullah, khi anh cuối cùng có toàn quyền truy cập vào các tài khoản ngân hàng của chính phủ, Vua Abdullah và gia đình, thật đáng kinh ngạc.

Abdullah, người - đối với một vị vua A Rập Saudi - tương đối tiết kiệm với các con trong suốt cuộc đời, để lại số tiền khổng lồ cho các con của ông. Mỗi con gái nhận được hơn 1 tỷ đô la, và con trai nhận được ít nhất gấp đôi con số đó. Một đống tiền mặt theo đúng nghĩa đen - dưới dạng những tờ một trăm đô - lên tới hơn 1 tỷ đô được tìm thấy tại một trong những cung điện của Abdullah. Hàng tỷ đô cũng chảy vào Quỹ King Abdullah, một tổ chức từ thiện do nhà vua thành lập mà các con trai hiện đang kiểm soát.

Và sau đó, tiền đã chảy đến những người xung quanh Abdullah, đặc biệt là Tuwaijri, và trưởng ban giao tế của Abdullah, Mohammed al-Tobaishi. Từng vô cùng giàu có đối với một công chức và ‘thân thiết’ với gia đình Hariri.

Mohammed đã biết Tuwaijri là kẻ thù trong nhiều năm vào thời điểm Salman trở thành vua. Nhưng Tobaishi đã cố gắng giữ được công việc của mình trong vài tháng đầu tiên dưới triều đại của Salman, cho đến khi ông ta bị quay video khi tát một nhà báo. Salman sa thải ông ta ngay lập tức, và Mohammed đào sâu hơn vào tài chính của Tobaishi. Làm thế nào một người đàn ông thực chất là quản gia của nhà vua lại có được một trang trại khổng lồ bên ngoài Riyadh, một trang trại ngựa, dàn xe hơi sang trọng và đủ tiền để hợp tác trong một quỹ đầu tư ở London với hai người con của Vua Salman? Và làm sao ông ta có thể đủ khả năng để xây dựng một trang trại nuôi ngựa giống A Rập với các chuyên gia ngựa đua và bác sĩ thú y nước ngoài?

Một phần lớn của cải gắn liền với Nhà Hariri. Rafic, cha của Saad - người đã xây dựng công ty gia đình, Saudi Oger, và từng là thủ tướng của Lebanon trước con trai ông, đã chăm sóc Tobaishi trong nhiều năm, kể từ trước khi Abdullah trở thành vua.

Mohammed leo thang các cuộc đụng độ của mình với những con kiến già tham nhũng và các nhà điều hành khu vực tư nhân, những người đã xây dựng tài sản thông qua hối lộ. Được cha chỉ định lãnh đạo một cuộc chuyển đổi kinh tế, hoàng tử mong muốn các doanh nhân và các thành viên Hoàng gia phải tuân theo nghĩa vụ yêu nước, ngay cả khi điều này có nghĩa là phải gánh chịu những tổn thất tài chính. Đó là một sự thay đổi lớn ở một đất nước mà trong nhiều thập kỷ, mọi thứ không hề thay đổi. Cũng chính các công ty giàu có này đã lại quả cho các thành viên Hoàng gia và quan chức chính phủ, và không một vị vua hay hoàng tử nào sẵn sàng cho việc thay đổi hệ thống.

Một điều bạn chưa bao giờ nghe thấy: ít nhất là ở nơi công cộng, là một lời phàn nàn. Riêng con cái của Vua Abdullah quá cố sê cắn nhẫn. Ngoài với các chị gái của mình, Turki bin Abdullah - người sẽ thừa kế ngai vàng nếu Mohammed bị cho ra rìa - phàn nàn Salman luôn kỳ lạ. Ông ta nói Salman đã là thống đốc Riyadh trong bốn mươi tám năm vì ông quá khó đoán để lãnh đạo một bộ quan trọng của chính phủ. Nhưng các con của Abdullah cẩn thận giữ kín các khiếu nại – cẩn thận đến mức sau khi ông chết, họ có thói quen dùng điện thoại di động trong phòng khác khi nói chuyện vì sợ người của Mohammed có thể nghe thấy.

Nhà Bin Laden và Hariri lĩnh đòn của Mohammed. Một doanh nhân phương Tây đã giải thích triết lý một cách cô đọng: “Bạn hoàn toàn bị phá vỡ, nhưng bạn vẫn mỉm cười”.

Đồng thời, Mohammed dường như nghĩ anh có thể thực hiện các giao dịch kinh doanh của riêng mình trong cạnh tranh trực tiếp với khu vực tư nhân nhưng với tất cả quyền lực của chính phủ sau lưng. Đối đầu với anh tương đương với việc mang một con dao vào một cuộc đấu súng. Anh sẽ giành chiến thắng mọi lúc.

Một trong những kế hoạch kinh doanh tốt nhất của Mohammed tập trung vào các cơ hội kết nối với Mecca và cuộc hành hương hàng năm - Hajj. Mỗi năm, có tới 2,5 triệu người Hồi giáo từ khắp nơi trên thế giới đến Mecca để đi vòng quanh Kaaba, cầu nguyện và thực hiện các cam kết đức tin của họ. Đối với khoảng 1,8 triệu người đến từ bên ngoài vương quốc, hàng hàng không nhà nước - Saudia, gần như độc quyền trong việc đi đến sân bay gần nhất ở Jeddah.

Mặc dù có cuộc hành hương lớn nhất thế giới, Saudia không thể kiểm được lợi nhuận. Hãng này nổi tiếng vì quản lý kém và các kế hoạch mua sắm - đã đánh lừa phần còn lại của chính phủ Saudi. Hãng cũng không đầu tư vào máy bay, và đội bay cũ nát của nó khiến việc bảo trì trở thành một thách thức liên tục. Một loạt các chuyên gia nước ngoài đã không thể xoay sở để đưa nó thoát khỏi tình thế đen tối.

Ngay sau khi Salman lên ngôi, Mohammed quyết định tham gia vào thử thách Saudia. Anh muốn mang đến cho hãng hàng không một đội máy bay mới. Đó sẽ là một thỏa thuận khổng lồ, có lẽ trị giá 10 tỷ USD hoặc hơn. Nhưng có một trở ngại: Không lâu trước khi Vua Abdullah băng hà, Saudia đã thực hiện một thỏa thuận với hãng sản xuất máy bay Airbus của châu Âu. Saudia đồng ý mua 50 chiếc máy bay chở khách mới của Airbus và Quỹ Đầu tư Công của Ả Rập Saudi đang lên kế hoạch cấp vốn. Đó là một thỏa thuận tốt cho hãng hàng không. Đồng ý mua nhiều máy bay sẽ được giảm giá lớn.

Tuy nhiên, từ quan điểm của Mohammed, có một vấn đề lớn với thỏa thuận: Nó không liên quan đến anh. Điều đó đặc biệt có vấn đề vì trong những tháng trước đó, một công ty liên kết với gia đình anh đã tham gia vào lĩnh vực kinh doanh máy bay.

Thông qua một loạt các giao dịch, năm 2014, em trai của Mohammed, Turki, đã trở thành chủ tịch và chủ sở hữu đa số của một công ty ở Dubai có tên là Ngân hàng Đầu tư Quantum, mặc dù trên thực tế, Mohammed là người cuối cùng kiểm soát khoản đầu tư. Là một tổ chức tài chính, Quantum hầu như không có thành tích. Nhưng nó được gắn với một nhà tài chính lâu năm của Dubai, tham gia sâu vào lĩnh vực tài chính Hồi giáo.

Các quy tắc Hồi giáo cấm cho vay tiền để đổi lấy lãi suất. Các nhà tài chính tiên phong trong những thập kỷ gần đây đã phát triển một số cấu trúc, được các chuyên gia Hồi giáo chấp thuận, về mặt kỹ thuật cho phép vay tiền không lãi suất. Nói một cách đơn giản nhất, các cấu trúc này bổ sung phí vào hợp đồng như một sự thay thế cho các khoản thanh toán lãi suất. Đó là một ngách chuyên biệt của thị trường, nhưng với số vốn khổng lồ có sẵn từ các nhà đầu tư ngoan đạo và giàu có ở những nơi như A Rập Saudi, Các Tiểu vương quốc A Rập Thống nhất và Kuwait, nó sẽ trở thành một thị trường ngách sinh lợi.

Ngân hàng Quantum, liên kết với một công ty gần như chưa từng được biết đến khác ở Dubai và đưa ra một thông báo đáng ngạc nhiên: Họ cùng nhau tạo ra công ty cho thuê máy bay lớn nhất thế giới. Công ty có danh tiếng thấp này ra đời từ một nhóm các nhà khai thác tài chính khéo léo đến từ Lebanon và Morocco, những người đã thiết lập văn phòng ở Dubai để trở thành đường dẫn tiền từ các quốc gia vùng Vịnh giàu dầu mỏ. Chiến lược của họ là huy động tiền từ các nhà đầu tư Hồi giáo, mua máy bay bằng số tiền đó, rồi cho các hãng hàng không thuê. Chênh lệch chi phí giữa các khoản vay mua máy bay và phí thuê mà họ nhận được từ các hãng hàng không sẽ được tính là lợi nhuận cho các nhà đầu tư.

Đó là một thỏa thuận đặc biệt tốt cho Quantum của gia đình Salman bởi vì ngân hàng nhỏ bé phải trả phí như một đại lý. Điều đó có nghĩa là Quantum được giao nhiệm vụ huy động tiền của nhà đầu tư cho quỹ và sẽ giữ một phần số tiền mà nó thu được. Cho dù việc kinh doanh cho thuê thành công hay thất bại. Quantum sẽ luôn được thanh toán. Thực tế là nó được gắn với Nhà Salman - có nghĩa là các nhà đầu tư tiềm năng muốn tìm kiếm sự ủng hộ của gia đình có thể làm như vậy bằng cách đầu tư. Quỹ đã

huy động được hàng tỷ đô. Nhiệm vụ của Mohammed là đảm bảo họ có một khách hàng sẵn sàng thuê máy bay của mình.

Điều đó thật dễ dàng khi cha anh trở thành vua. Ngay sau khi Salman lên ngôi, Mohammed đã cho thuộc hạ nói với Saudia rằng họ sẽ không mua máy bay trực tiếp từ Airbus nữa. Thay vào đó, công ty liên kết với Quantum sẽ mua máy bay và Saudia sẽ thuê chúng từ công ty. Các điều khoản của hợp đồng cho Saudia thuê máy bay với mức giá thị trường thông thường cho một chiếc Airbus mới. “Đó là một thỏa thuận tốt cho mọi người,” Mohammed nói với bạn bè. Gia đình anh sẽ kiếm được một số tiền, và Saudia sẽ nhận được máy bay mới.

Vào thời điểm đó, các giám đốc điều hành của Saudia càu nhau, vấn đề là theo thỏa thuận cũ, Saudia sẽ không phải trả mức phí đó. Nó sẽ được giảm giá cho người mua. Theo các điều khoản của thỏa thuận mới, khoản chiết khấu từ 60% trở lên so với giá niêm

yết sẽ được chuyển vào quỹ gắn với ngân hàng của bin Salmans. Và họ chuẩn bị cho Saudia thuê máy bay giảm giá của mình với mức giá không chiết khấu. Nhưng Mohammed quyết định điều đó phải được thực hiện, và Airbus - bất chấp mối quan ngại của một số nhân viên rằng thỏa thuận này là tham nhũng biên giới - đã đồng ý tiến hành.

Mohammed đã hành động như thể đây là chiến thắng kinh doanh lớn đầu tiên kể từ khi cha anh trở thành vua. “Tôi là chủ mưu đằng sau thương vụ này,” anh tự hào nói với một người bạn tại một buổi tụ họp tại cung điện ngay sau đó.

Mohammed hiểu tiền là chìa khóa để nắm quyền ở A Rập Saudi dưới nhiều cấp độ. Đối với gia đình thân thiết của mình, tiền đã mang lại cho Salman khả năng lan truyền rộng rãi giữa các bộ lạc có khả năng đối địch và trả tiền cho các hoàng tử mới nổi, những người có thể muốn có thêm sức mạnh chính trị nhưng sẽ giải quyết bằng một khoản tiền lớn. Ở cấp độ cao hơn, quyền kiểm soát đối với các tổ chức tài chính nhà nước cho phép Mohammed chọn người thắng và người thua trong nền kinh tế mới của mình.

Anh có thể tiếp tục giao công việc xây dựng cho Binladin và Oger. Anh cũng có thể chọn các công ty xây dựng nhỏ hơn mà chủ sở hữu mềm dẻo hơn và ít cố thủ hơn với các phe phái Al Saud đối thủ. Nhưng quan trọng nhất là tiền từ dầu. Nó hỗ trợ cho A Rập Saudi hiện đại, và câu hỏi về cách quản lý các mỏ dầu trong tương lai sẽ quyết định hướng đi của vương quốc.

Mohammed có một tầm nhìn rõ ràng về cách quản lý khối tài sản dầu mỏ đó. Chừng nào A Rập Saudi còn bơm và bán dầu làm nguồn thu chính, thì nền kinh tế cũ vốn sống chết nhờ các sản phẩm dầu mỏ sẽ bị giam cầm. Nhưng thuộc thế hệ thiên niên kỷ (sinh từ 1980

- 2000) bị ám ảnh bởi công nghệ, anh cảm thấy chắc chắn thời đại cũ đang suy tàn và những cải cách là nhằm chuyển đất nước sang các nguồn thu nhập bền vững hơn.

Mohammed nói với cha là anh đã quyết định theo đuổi kế hoạch kinh tế mạnh mẽ nhất của mình. Anh muốn bán một phần công ty dầu mỏ của A Rập Saudi - tập đoàn lớn nhất thế giới và động cơ biến một sa mạc cằn cỗi thành một quốc gia hiện đại - sử dụng tiền mặt để đầu tư vào các doanh nghiệp khác. Mohammed lập luận như một nhà đầu tư khôn ngoan, chiến lược sẽ mang lại lợi nhuận tốt hơn so với chỉ bơm dầu.

Trong khi hoàng tử trình bày kế hoạch cho Vua Salman như của riêng mình, nó thực sự có nguồn gốc từ kế hoạch năm 2012 của người anh họ Alwaleed bin Talal. Điểm khác biệt là Alwaleed không có ảnh hưởng nhiều tới người chú của mình - vua Abdullah. Mặt khác, Mohammed đã có rất nhiều quyền lực vào thời điểm đề xuất kế hoạch. Cha anh, sau tất cả là vua.

Nhưng để thực hiện, Mohammed phải thường xuyên cảnh giác trước những mối đe dọa đối với quyền lực của mình. Chúng xảy ra dưới hình thức các hoàng tử bất đồng chính kiến và các cận thần không vâng lời. Mối đe dọa lớn nhất là Mohammed bin Nayef, thái tử và Hoàng thân A Rập Saudi có quan hệ sâu sắc nhất với Hoa Kỳ.

Kể từ vụ khủng bố ngày 11 tháng 9, Mohammed bin Nayef đã phụ trách điều phối các nỗ lực chống khủng bố với Hoa Kỳ. Đây hóa ra là một nhiệm vụ thiết yếu — nếu A Rập Saudi không tham gia cùng với chính quyền của Mỹ để loại bỏ thế giới của những kẻ cực đoan Hồi giáo, đất nước có thể đã bị tẩy chay bởi các quốc gia hùng mạnh nhất. Với rất nhiều người A Rập Saudi tham gia vào các cuộc tấn công khủng bố, ông phải chứng minh A Rập Saudi không chỉ

là một đồng minh đáng tin cậy mà còn là một quốc gia có niềm tin về các nguyên tắc tương tự. Người Mỹ ngày càng thích ông ta. MBN trầm lặng và điềm tĩnh. Ông ấy lắng nghe, không đưa ra những lời hứa viển vông và hoàn thành công việc. Điều đó có nghĩa là nếu tình báo Mỹ thu thập được thông tin về một người giàu có A Rập Saudi hậu thuẫn cho các phần tử cực đoan ở đâu đó tại Trung Đông, Mohammed bin Nayef sẽ giúp lấy thêm thông tin, đóng băng quỹ hoặc bắt giữ.

Mohammed bin Nayef cũng có những điểm yếu mà người Mỹ đã biết. Sau khi bị chấn thương vào năm 2009, ông ấy dường như mệt mỏi hơn so với trước đây. Ông ngủ gật tại các cuộc họp và tin đồn lan truyền ở A Rập Saudi - và trong giới tình báo Mỹ - nguyên nhân yếu đi là do tìm kiếm niềm vui sex ở châu Âu. Khi Salman trở thành vua, những tin đồn đến Mỹ có tông màu tối hơn nhiều. Một số người trong chính phủ Hoa Kỳ xem những thông tin gây tổn hại như vậy là hữu ích – điều đó có nghĩa là họ luôn có đòn bẩy nếu cần. Tuy nhiên, những người khác lại tỏ ra băn khoăn: Nếu thông tin này được đưa ra ngoài vương quốc, nó có thể dễ dàng được sử dụng trong Nhà Al Saud để phá hoại tuyên bố lên ngôi của MBN.

Nhiều người trong cộng đồng tình báo Mỹ duy trì sự tôn trọng sâu sắc đối với Mohammed bin Nayef vì ông dường như đã cam kết thực hiện một trong những nhiệm vụ mà các hoàng tử A Rập Saudi khác đã bỏ qua: Ở một đất nước, nơi quyền lực được nắm giữ bởi các cá nhân, MBN dường như cam kết xây dựng các thể chế vững mạnh.

Một điểm yếu lớn của A Rập Saudi, với tư cách là một chế độ quân chủ tuyệt đối, là nhà vua và những người mà ông trực tiếp bổ

nhiệm kiểm soát mọi thứ. Một vị vua mới, hoặc một người mới được bổ nhiệm vào một vị trí chủ chốt, sẽ đặt người của mình vào, xóa sạch mọi kinh nghiệm hoặc kiến thức đã tích lũy được. Các vị trí cấp cao đạt được nhờ các mối quan hệ cá nhân hơn là nhờ công lao. Để phát triển một chính phủ ổn định và có năng lực, các quan chức Mỹ đã thuyết phục các đối tác A Rập Saudi, vương quốc này cần các thể chế với nền văn hóa riêng và kế hoạch kế vị cũng như tính liên tục. Vấn đề là nhiều thành viên của Al Saud dường như coi các thể chế mạnh là mối đe dọa đối với gia đình. Họ muốn quyền lực tái đấu với các cá nhân, ngay cả khi điều đó không tốt nhất cho đất nước. MBN dường như là một ngoại lệ. David Petraeus, người hơn chục năm làm tướng và sau đó là người đứng đầu CIA đã dành hàng giờ cùng MBN ở Washington, DC cho biết: “Chúng tôi sẽ nói về việc xây dựng thể chế, điều tôi nghĩ là rất quan trọng với A Rập Saudi”.

Với việc tập trung vào xây dựng một bộ máy an ninh mạnh mẽ vượt qua quyền lực của chính mình, MBN đã đưa một cấp phó đáng tin cậy tên là Saad al-Jabri, một người ngoan đạo với bộ râu được cắt tỉa cẩn thận, vào vai trò trung tâm duy trì mối quan hệ chống khủng bố với Hoa Kỳ. Jabri, một nhân viên dân sự chuyên nghiệp, đã dành nhiều năm để giải quyết các yêu cầu của tình báo Mỹ. Anh đã xây dựng các mối quan hệ tin cậy trong CIA, quân đội và Bộ Ngoại giao, nơi các quan chức biết anh với cái tên “Dr. Saad” cho bằng cấp sau đại học của mình. Jabri cũng dẫn đầu một dự án giúp cải tổ những kẻ cực đoan, và nó đã nhận được những đánh giá tích cực từ các đối tác Hoa Kỳ.

Nhiều người trong cộng đồng tình báo Hoa Kỳ đã tin tưởng Jabri theo cách mà họ không bao giờ có thể tin tưởng một thành viên của gia đình Hoàng gia. Mohammed nhận ra điều này và coi đó là

một cách để tiếp cận và tín nhiệm với các quan chức chống khủng bố của Hoa Kỳ. Ngay sau khi cha trở thành vua, MBS đảm bảo Jabri được nâng lên vị trí cấp nội các trong Hoàng gia. Đó là một chương trình khuyến mãi mà cả Jabri và người bảo trợ MBN của anh ta đều không yêu cầu và các đồng minh của Jabri nghi ngờ Mohammed đang cố gắng kết hợp với cấp phó của đối thủ để có được mối quan hệ với các nhân vật có ảnh hưởng của Hoa Kỳ.

Trong những tháng đầu trị vì của Salman, Mohammed đã tham khảo ý kiến của Jabri về các vấn đề an ninh, đặc biệt là những vấn đề liên quan đến Hoa Kỳ. Nhưng anh ta không bao giờ được Mohammed tin tưởng. Các đồng minh lâu năm như Saud al-Qahtani đã nghi ngờ về người trung thành lâu năm với MBN hiện đang ở giữa họ. Những người này muốn Mohammed trở thành vị vua tiếp theo và lo lắng Jabri có liên kết với đối thủ chính của anh.

Các đồng minh của Mohammed trong chính phủ Abu Dhabi, một trong các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất, cũng tỏ ra khó chịu với Jabri, kết quả của sự ác ý lâu năm giữa MBN và gia đình Al Nahyan cầm quyền của Abu Dhabi. Tại một hội nghị mua sắm vũ khí quốc tế ở Abu Dhabi vào tháng 2/2015, Thái tử Mohammed bin Zayed Al Nahyan đã đưa ra một cáo buộc gây sốc với Mohammed: Jabri là thành viên bí mật của nhóm chính trị Anh em Hồi giáo, một kẻ thù của Al Saud. Đó là một cáo buộc vô căn cứ mà nhà lãnh đạo Abu Dhabi sẽ lặp lại với những người liên hệ trong chính phủ Mỹ.

Má sát giữa Mohammed và Jabri bắt đầu sau khi chiến dịch ném bom Yemen bắt đầu. Jabri phản đối, sợ nó sẽ trở thành trò hề. Jabri đề nghị từ chức sau khi Mohammed không để ý đến lời khuyên, nhưng Mohammed sẽ không để anh ta đi. Vì vậy, Jabri đã có một

kỳ nghỉ kéo dài, đi du lịch với con trai mìn ở Hoa Kỳ và A Rập Saudi trong vài tháng trong khi chờ đợi một giải pháp.

Mohammed đã nhanh chóng đưa Jabri trở lại khi Nhà Trắng và các quan chức tình báo Mỹ yêu cầu làm việc với anh ta để giải quyết những bất đồng giữa Mỹ và A Rập Saudi về chiến dịch Yemen. Nhưng càng ngày Jabri càng cảm thấy bị thiệt thòi.

Sau đó, vào tháng 9 năm 2015, trong khi Quốc vương Salman đang đi du lịch và MBN đang ở A Rập Saudi với tư cách là Nhiếp chính, Jabri nhìn thấy một thông tin gây sốc xuất hiện trên Twitter: Anh đã bị sa thải. MBN cũng ngạc nhiên không kém, ông ấy và Jabri đồng ý đó là một sự xúc phạm kép. Sa thải cấp phó cao cấp nhất của MBN - trong khi MBN đang làm Nhiếp chính dường như có ý định coi thường ông. Mohammed đã sa thải Jabri, nói anh ta đang bị điều tra vì đã lén lút gặp gỡ các quan chức Anh và Mỹ, bao gồm cả giám đốc CIA John Brennan, mà không có sự cho phép của nhà vua. Văn phòng Hoàng gia đã thành lập một ủy ban để điều tra 15 năm liên lạc tình báo của Jabri, mặc dù Vua Salman đã giải tán nó sau khi MBN nói với ông là Jabri đang gặp gỡ các quan chức đó theo lệnh của mình.

Các cộng sự lâu năm của Jabri trong cộng đồng tình báo Hoa Kỳ đã bị sốc, còn MBN thì ngớ người. Nhưng Jabri khuyên ông nên để nó đi - vụ sa thải dường như đang nhằm mục đích làm leo thang căng thẳng giữa MBN và Mohammed, và điều đó không tốt đẹp gì.

Việc xử Jabri là một đòn giáng mạnh vào mối quan hệ với Mỹ của Mohammed bin Nayef và dấu hiệu cảnh báo Mohammed bin Salman đang phá hoại nó.

Đối với bản thân Jabri, đó có nghĩa là một cuộc sống xa nhà. Sự Mohammed sẽ giam nếu ở lại vương quốc, Jabri đã liên lạc với các

đầu mối tình báo cũ ở phương Tây và sống lưu vong bất chấp những nỗ lực của A Rập Saudi trong nhiều năm để đưa anh trở lại.

Saad al-Jabri

MANG MCKINSEY ĐẾN ĐÂY

Tháng 01 năm 2016

Bên trong trụ sở Aramco, các nhân viên đang trong tình trạng hoảng loạn. Một bản sao trước khi công bố của một bài báo trên tờ Economist đã đến vào sáng sớm ngày hôm đó với tin tức mà không ai trong công ty mong đợi. Mohammed bin Salman đã quyết định bán một phần công ty ra công chúng trong đợt chào bán cổ phiếu lớn nhất trong lịch sử tài chính.

“Một sự im lặng rùng mình” quét qua dãy phòng điều hành, một nhân viên nhớ lại. Các quan chức cấp cao tại Aramco đã cố vấn cho Mohammed về kế hoạch đa dạng hóa nền kinh tế A Rập Saudi, nhưng họ chưa bao giờ cân nhắc việc bán một phần động cơ tài chính của vương quốc. Đó là kiểu ý tưởng được nảy ra trong một căn phòng đầy người mà không hề biết một nhiệm vụ như vậy sẽ khó khăn đến mức nào.

Khoảng một chục thành viên trong nhóm quan hệ công chúng của Aramco đã triệu tập các giám đốc điều hành hàng đầu để nhanh chóng đưa ra một tuyên bố khiến ban giám đốc có vẻ như đã được hỏi ý kiến và là một phần của các cuộc thảo luận.

Chủ tịch Khalid al-Falih, người từng phản đối việc phát hành cổ phiếu lần đầu ra công chúng (IPO) trong các cuộc họp với các quan chức chính phủ, xác nhận công ty đang xem xét bán cổ phần và chào hàng ban quản lý xuất sắc của mình. “Không ai có bất kỳ mối quan tâm nào về việc công ty có bất kỳ điểm yếu nào,” ông nói với Wall Street Journal vài ngày sau đó. Tuyên bố đó là không đúng sự thật. Bên dưới vỏ hào quang theo phong cách Exxon, Aramco đã

gặp khó khăn với các đặc điểm quản lý và kế toán có thể làm mất lòng các nhà đầu tư quốc tế.

Các công ty giao dịch trên các sàn giao dịch chứng khoán lớn của các thành phố như New York, London và Tokyo phải tuân theo các quy tắc nghiêm ngặt để có trách nhiệm với các nhà đầu tư. Sổ sách phải minh bạch và kế toán phải tuân theo các tiêu chuẩn được quốc tế chấp nhận. Ngược lại, Aramco về cơ bản là công ty mẹ lớn nhất thế giới. Đó là trách nhiệm với một người đàn ông, vua A Rập Saudi, và không có nghĩa vụ tuân theo các quy tắc của bất kỳ ai khác. Hồ sơ của Aramco vô tổ chức đến mức các kế toán nước ngoài lưu giữ sổ sách của Aramco không thể tính toán nhất quán lõi và lỗ vào cuối mỗi quý tài chính – yêu cầu cơ bản nhất đối với một công ty giao dịch công khai.

Bên ngoài, Aramco tuyên bố “tự nguyện tuân thủ” các chuẩn mực kế toán quốc tế. Trên thực tế, nó cắt bỏ những chi tiết nhảm chán nhưng quan trọng mà các nhà đầu tư sử dụng để định lượng hiệu quả hoạt động của một công ty dầu mỏ. Ví dụ, kế toán của Aramco sẽ chỉ tính toán tỷ lệ khấu hao của các mỏ dầu thay vì tuân theo các tính toán tiêu chuẩn mà các công ty lớn như Exxon và Royal Dutch Shell sử dụng. Khấu hao có ý nghĩa gì đối với một công ty thuộc sở hữu của nhà vua? Nhưng đối với một công ty cổ phần giao dịch trên thị trường quốc tế, việc giả mạo những chi tiết như vậy có thể là một tội ác.

Công ty thiếu trách nhiệm giải trình mà các nhà đầu tư phương Tây mong đợi. Cơ cấu quản lý và trả lương không hợp lý. Các vị trí ra quyết định hàng đầu do người A Rập Saudi đảm nhiệm, ngay cả khi họ ít kinh nghiệm hoặc trình độ hơn những người nước ngoài làm việc dưới họ. Lương và phúc lợi của những nhân viên nước

ngoài chủ yếu dựa vào sắc tộc của họ hơn là thành tích. Các kỹ sư và kế toán Mỹ và Anh có mức lương cao hơn so với những người đến từ Ấn Độ hoặc Pakistan. Các chuyên gia từ châu Phi thậm chí còn ít hơn.

Và trong một ngành công nghiệp mà các công ty lớn khác đã phát triển nỗi ám ảnh về sự an toàn sau khi trả các khoản tiền phạt khổng lồ và các khoản dàn xếp hợp pháp cho các thảm họa như vụ tràn dầu Exxon Valdez và vụ nổ giàn khoan dầu ở Vịnh Mexico của BP, Aramco chưa bao giờ tuân theo cùng một loại tiêu chuẩn. Nó được quản lý bởi các tòa án A Rập Saudi, được kiểm soát bởi cùng một gia đình Hoàng gia sở hữu Aramco. Vì vậy, nó thiếu động cơ tương tự để tránh những tai nạn tốn kém và mất uy tín. Chỉ vài tháng trước khi Mohammed công bố kế hoạch IPO, Aramco đã phải hứng chịu thảm họa tồi tệ nhất mà ngành công nghiệp dầu mỏ đã trải qua trong nhiều năm, một tai nạn do Aramco cố tình không quan tâm đến các biện pháp an toàn cơ bản.

Thảm họa xảy ra tại một khu nhà ở mới toanh gần trụ sở Aramco, nơi công ty thuê để làm nơi ở cho các công nhân nước ngoài không phải người Mỹ. Công ty đã xây dựng và sở hữu các tòa nhà chung cư, đã mang đến cho chúng vẻ đẹp hiện đại, với một hồ bơi trong sân và khu vực tập luyện.

Aramco đã cử một chuyên gia an toàn tòa nhà tên là Thomas Meyers đến để kiểm tra định kỳ trước khi chuyển nhân viên đến. Meyers, một người Colorado kín tiếng, người đã dành nhiều năm làm thanh tra xây dựng cho chính quyền địa phương và nhà tư vấn cho các công ty tư nhân, đã được thuê sau vụ hỏa hoạn chết người ở nhà nghỉ của công nhân Aramco những năm trước. Đó là một công việc hấp dẫn mà anh ấy có thể cảm thấy hài lòng, với mức

lương cao, cuộc sống dễ dàng trong một khu nhà ở Aramco và cơ hội để mang kiến thức chuyên môn về an toàn của mình đến với một quốc gia cần nó.

Những gì Meyers tìm thấy trong khu phức hợp chung cư mới đã gây sốc. Mỗi tòa trong số tám tòa nhà sáu tầng đều có cầu thang mở có chức năng giống như “một ống khói” trong đám cháy, hút oxy từ bên dưới và truyền nhiệt lên các tầng trên, ông viết trong một báo cáo cho các nhà quản lý của mình. Các tòa nhà không có đầy đủ vòi phun nước chữa cháy – vi phạm quy tắc riêng của Aramco – và thiếu lối thoát hiểm an toàn thích hợp. Các căn hộ không có máy dò khói. Và hệ thống dây điện của các tòa nhà được dán lại với nhau bằng băng keo. Meyers và ông chủ của mình đã viết thư cho ban lãnh đạo Aramco, kêu gọi công ty không chuyển công nhân đến.

Các nhà quản lý đã phớt lờ lá thư và chuyển hàng chục nhân viên và gia đình của họ vào các tòa nhà. Gần như ngay lập tức, các nhà địa chất và kế toán Pakistan nhận thấy các vấn đề về xây dựng và an toàn trong ngôi nhà mới. Chuông báo cháy dường như không hoạt động và không có đèn báo cháy, một người dân đã phàn nàn với một người quản lý tòa nhà trong một email. Công ty đã không khắc phục sự cố.

Vào lúc 4:45 sáng ngày 30 tháng 8 năm 2015, một biến áp điện trong nhà để xe bên dưới một trong các tòa nhà bị hỏng. Một nhân viên cứu hộ người Philippines sống trong một căn nhà ở tầng dưới ngửi thấy mùi khói và đánh thức các đồng nghiệp. Họ tỏa ra khắp khu phức hợp, cố gắng đánh thức cư dân. Nhưng ngọn lửa di chuyển nhanh hơn họ có thể. Ngọn lửa từ máy biến áp làm cháy lốp xe ô

tô, và trong vài phút những tiếng nổ bắt đầu rung chuyển tòa nhà, các chiếc xe nổ tung dưới lòng đất.

Ngọn lửa bùng lên một cầu thang đúng như dự đoán của Meyers, và cư dân ở các tầng trên không có lối thoát. Một phụ nữ mang thai đã nhảy từ cửa sổ xuống hồ bơi trong sân của khu phức hợp, đập đầu vào gờ bê tông. Cô ấy chết tức tưởi. Một gia đình khác thả một đứa trẻ mới biết đi từ ban công cho một người đàn ông đang chờ ở sân bên dưới với cánh tay dang rộng. Một cặp vợ chồng người Pakistan nhảy từ cửa sổ, mỗi người ôm một đứa trẻ, hy vọng cơ thể của họ sẽ hấp thụ tác động của cú ngã. Người đàn ông bị chấn thương sọ não và gãy cả hai chân, nhưng những đứa trẻ an toàn.

Cư dân tập trung ở sân trong để điểm danh và nhận ra Ahmed Razi, một nhà địa chất người Pakistan, và gia đình của ông vẫn đang mất tích. Một người bạn gọi lên tầng trên và vợ của Razi,

Nighat, cho biết căn hộ của cô ấy ngập trong khói và chồng cô ấy bất tỉnh. Cô vãy tay ra khỏi cửa sổ căn hộ của mình, nhưng lực lượng cứu hộ không thể tới vì lối vào của khu phức hợp quá nhỏ.

Một nhà vật lý học người Sudan, Mohammed Gebreldar, đã tìm cách thoát cùng con gái hai tuổi của mình. Nhưng khi anh quay lại để giải cứu hai đứa con khác, vợ anh và mẹ cô ấy, khói quá dày. Vợ, con trai và hai con gái của một kỹ sư người Canada, Tariq Minhas, cũng bị mắc kẹt bên trong.

Khi ngọn lửa được dập tắt, các nhân viên cứu hộ đã tìm kiếm khu phức hợp. Nighat Razi sống sót cùng với hai cô con gái. Chồng cô và một cô con gái khác đã chết. Hai người con khác và mẹ vợ của Gebreldar cũng vậy. Minhas đã mất toàn bộ gia đình của mình. Cuối cùng, mười người đã chết, khiến đây trở thành một trong những vụ tai nạn ngành dầu khí chết người nhất trong thập kỷ.

Nhưng Aramco không phải đối mặt với các hình phạt hình sự và dân sự gần như khiến BP, một trong những công ty dầu mỏ lớn nhất thế giới, phải quỳ gối tại Hoa Kỳ. Người lao động không thể kiện Aramco ra tòa án A Rập Saudi. Công ty đã trả những khoản tiền tương đối nhỏ cho nhiều cư dân, nhưng không phải tất cả. Một số người buộc phải trả tiền để xử lý những chiếc ô tô bị cháy và thanh toán khoản nợ ô tô như một điều kiện để rời khỏi A Rập Saudi.

Các gia đình thiệt mạng được bồi thường khiêm tốn, nhưng Nighat Razi, người yêu cầu ở lại A Rập Saudi vì một trong những con gái của cô bị thương tật vĩnh viễn, suy nhược và phải nhập viện, đã bị trực xuất về Pakistan với khoản tiền bồi thường 32.000 USD. Aramco sau đó đã trả cho cô nhiều hơn đáng kể sau khi các phóng viên của Wall Street Journal hỏi công ty về tình hình của cô.

Minhas, kỹ sư người Canada, nhận được một hình thức bồi thường khác. Ông là một tín đồ Hồi giáo sùng đạo, và Aramco đồng ý chôn cất vợ con của ông tại một nghĩa trang nổi tiếng gần thánh địa Medina. Công ty đã cho Minhas nghỉ phép khoảng sáu tháng và bay cùng một chục thành viên gia đình từ Hoa Kỳ, Canada và Pakistan đến thăm Mecca. Aramco cho biết vào thời điểm đó: Mặc dù không có “phán quyết về trách nhiệm pháp lý hoặc trách nhiệm tài chính” đối với công ty, “công ty cũng chọn cung cấp các khoản giảm nhẹ và bồi thường để bù đắp các thiệt hại phát sinh, nếu thích hợp”. Họ nói, “Sự an toàn của nhân viên, những người phụ thuộc của họ và các nhà thầu của chúng tôi là điều tối quan trọng”. Tuy nhiên, khoản thanh toán lớn nhất Aramco trả cuối cùng lại thuộc về công ty A Rập Saudi đã xây dựng công trình thô sơ: Nó nhận được 5 triệu đô la vì Aramco đã phá vỡ hợp đồng sớm khi chuyển nhân viên ra khỏi khu phức hợp bị cháy.

Hồ sơ an toàn của Aramco là một lá cờ đỏ đối với các nhà đầu tư: Nếu công ty niêm yết cổ phiếu, rủi ro về tai nạn có thể dẫn đến kiện tụng tốn kém, có thể gây tổn hại cho cổ phiếu.

Một mối quan tâm khác là Aramco đã làm nhiều việc khác ngoài sản xuất, chế biến và bán dầu. Các kỹ sư và công nhân của công ty đã xây dựng phần lớn cơ sở hạ tầng của Saudi. Các nhân viên của công ty đã xây dựng con đường hiện đại đầu tiên của vương quốc và các trường học, bệnh viện. Các nhà phân tích của nó đã được hỏi ý kiến một cách lặng lẽ về bất kỳ ý tưởng đầu tư hoặc kinh tế nào, ngay cả khi nó hoàn toàn không liên quan đến dầu mỏ. Ngay sau khi Mohammed bin Salman tiếp quản, anh bắt đầu gửi yêu cầu tìm hiểu sâu về các ý tưởng như đưa các công viên giải trí đến A Rập Saudi.

Nó đã có một lịch sử lâu dài về công việc như vậy. Trong nửa đầu thế kỷ XX, khi các mỏ dầu còn mới và A Rập Saudi vẫn còn nghèo, các công nhân của Aramco đã diệt trừ bệnh sốt rét ở vương quốc. Là công ty quản lý dự án và kỹ thuật có năng lực nhất trong nước, Aramco có thể thiết kế và cung cấp các dự án mà không ai khác ở A Rập Saudi có thể làm được. Nó cũng trợ cấp cho nền kinh tế Saudi.

Để giữ cho người dân hạnh phúc dưới sự thống trị của mình, Al Saud đã yêu cầu Aramco cung cấp nhiên liệu. Nó bán khí đốt tự nhiên dưới giá thành, và trong một số trường hợp, khách hàng chính phủ không hề trả tiền. Năm 2015, công ty điện lực lớn nhất của A Rập Saudi báo cáo họ đã gánh khoản nợ 20 tỷ đô la khi nhận các lô hàng nhiên liệu từ Aramco mà họ chưa bao giờ thanh toán - trong mười lăm năm. Nhiên liệu miễn phí đã tạo điều kiện cho công ty điện cung cấp cho công dân gần như miễn phí. Các nhà đầu tư nước ngoài sẽ cảm thấy như thế nào khi mua vào một công ty mà lợi nhuận thu được để trợ cấp cho dân chúng hơn là trả cổ tức cho cổ đông?

Sau đó là những dự án phù phiếm. Vua Abdullah đã ra lệnh cho Aramco phát triển một “thành phố thể thao” với sân vận động và nhà thờ Hồi giáo. Ông rất hài lòng với điều đó ngay trước khi qua đời. Aramco đã xây dựng một bảo tàng và không gian biểu diễn, Trung tâm Văn hóa Thế giới King Abdulaziz, trên sa mạc gần các mỏ dầu, thuê một công ty thiết kế Thụy Điển tạo ra một tòa nhà trông giống như một con tàu vũ trụ từ một trong những bộ phim Chiến tranh giữa các vì sao.

Và vào khoảng thời gian Mohammed công bố IPO, Aramco đã xây dựng một khu phức hợp trị giá 55 triệu đô la để tổ chức một trong những sự kiện truyền thống yêu thích của hoàng tử Saudi: cuộc thi hoa hậu lạc đà hàng năm. Điều đó thật tuyệt vời đối với gia đình Hoàng gia, nhưng các cổ đông ở Hoa Kỳ và Vương quốc Anh sẽ thích phân phối tiền mặt hơn. Chủ nghĩa tư bản không khuyến khích từ thiện trừ khi đó là một khoản chi phí tiếp thị tương đối nhỏ.

Một quan chức cấp cao của Aramco vào thời điểm đó đã lo lắng ban lãnh đạo đất nước không nắm được đầy đủ số tiền khổng lồ mà Aramco đã chi cho các dự án không liên quan đến kinh doanh. “MBS có hiểu các dấu thập phân không?” ông ấy hỏi.

Sau thông báo IPO của Mohammed, các nhà lãnh đạo Aramco đã tranh nhau đưa ra kế hoạch gỡ rời công ty khỏi chính phủ và gia đình Hoàng gia. Một nhà quản lý người A Rập Saudi tên là

Motassim al-Maashouq đã triệu tập các nhân viên chủ chốt trong một phòng họp và tuyên bố dự án sẽ giúp Aramco hoạt động hiệu quả và minh bạch hơn. Sau đó, ông đặt ra một quá trình gần như hoàn toàn không rõ ràng để đạt được điều đó. Ông chỉ định khoảng 20 nhân viên đáng tin cậy cho các nhóm có mật danh, tuyên thệ giữ bí mật và yêu cầu họ thực hiện các chiến lược tiềm năng khác nhau. Dự án X có một phòng họp có cửa khóa kết hợp, đã phát triển một kế hoạch đưa toàn bộ công ty ra công chúng. Dự án Y và Z, mỗi dự án có phòng riêng, tập trung vào các đề xuất bán từng phần của công ty tại một thời điểm.

Tuy nhiên, Mohammed tiếp tục dựa vào Aramco cho những vấn đề liên quan. Anh yêu cầu các nhà lập kế hoạch trong công ty xây dựng các phần chính trong kế hoạch của mình để tái tạo nền kinh tế đất nước. Và trong nhiều tháng, anh đã giao nhiệm vụ cho các nhà phân tích của Aramco chuẩn bị mười báo cáo mỗi tuần về các cơ hội đầu tư, bao gồm Quần đảo Comoro, công ty đầu tư Nhật Bản SoftBank và ít nhất một công ty công viên giải trí. Một nhà phân tích đầu mỏ nhớ lại sự nhầm lẫn xảy ra tại công ty. “Six Flags liên quan gì đến đầu mỏ?”

Six Flags: là một công ty quản lý công viên giải trí.

Bán một phần của Aramco là sự khởi đầu to lớn so với cách làm cũ và chỉ là bước đầu tiên trong chiến lược của Mohammed nhằm tách khỏi đầu mỏ, đa dạng hóa nền kinh tế, tạo ra việc làm mới và tự do xã hội cho dân số trẻ đang phát triển.

Chìa khóa để thuyết phục cha và những người còn lại trong ban lãnh đạo lão thành của Al Saud về kế hoạch này là làm sao để nếu không có nó, một cuộc khủng hoảng kinh tế không thể tránh khỏi sẽ đe dọa sự kìm kẹp của Hoàng gia đối với A Rập Saudi. Và điều

đó đòi hỏi phải chuyển tầm nhìn thành một kế hoạch cụ thể, với những con số để chứng minh nó sẽ hoạt động như thế nào và sự thu hút quốc tế để chứng tỏ nó sẽ giúp nâng cao vị thế toàn cầu của vương quốc. Anh biết nơi để tìm sự giúp đỡ.

Trong hơn hai năm kể từ khi Vua Abdullah cho phép Mohammed nghiên cứu cải cách kinh tế, anh đã tìm được một cộng tác viên sẵn sàng là McKinsey & Company. Công ty tư vấn hàng đầu thế giới đã gia nhập vương quốc vào năm 1974 với một nhiệm vụ khiêm tốn là lập kế hoạch đặt trụ sở công ty dầu mỏ mới. Các nhà tư vấn người Mỹ đã may mắn được làm việc với một kỹ sư trẻ người Ả Rập Saudi, Ali al-Naimi, người sẽ trở thành bộ trưởng dầu mỏ, người ngoài Hoàng gia quyền lực nhất vương quốc, vào năm 1995. Từ Aramco, McKinsey chuyển sang làm việc cho chính phủ Ả Rập Saudi quan liêu. Trong những năm gần đây, họ đã củng cố mối quan hệ với vương quốc bằng cách thuê những người Saudi trẻ tuổi. Một số là họ hàng của các quan chức chính phủ, bao gồm hai con trai của Khalid al-Falih, chủ tịch Aramco và bộ trưởng năng lượng và công nghiệp.

Vào tháng 12 năm 2015, McKinsey Global Institute, chi nhánh nghiên cứu của công ty tư vấn, đã xuất bản một bài báo, có tựa đề “Ả Rập Saudi Mới,” đưa ra kế hoạch cho vương quốc để định hình lại nền kinh tế của mình. Từ năm 2015 đến năm 2030, McKinsey viết, Ả Rập Saudi có thể tăng gấp đôi GDP và “tạo ra tối 6 triệu việc làm”. McKinsey cho biết công trình này là nghiên cứu độc lập được tài trợ bởi tiền của chính họ, không phải của Ả Rập Saudi. Nhưng tác giả chính là Gassan al-Kibsi, cố vấn McKinsey cho chính phủ Ả Rập Saudi. Báo cáo cho thấy nỗ lực tiếp thị khổng lồ của McKinsey thay mặt cho khách hàng quan trọng nhất của mình.

Con dấu xác thực được trao bởi nhà tư vấn từng làm việc cho các công ty và chính phủ lớn nhất thế giới đã mang lại cho Mohammed sự tín nhiệm quốc tế mới. Vào thời điểm anh công bố kế hoạch IPO vào tháng 1 năm 2016, anh đã có đủ sự ủng hộ từ Hoàng gia và đủ quyền lực từ cha mình mà ngay cả sự hoài nghi của Falih, bộ trưởng dầu mỏ và chủ tịch Aramco, cũng không thể ngăn cản kế hoạch IPO.

Mohammed bin Salman phát triển niềm đam mê với các nhà tư vấn khi thành lập công ty riêng và quỹ MiSK của mình trước khi cha trở thành vua. Một ý tưởng anh yêu thích là tạo ra các chỉ số hiệu suất, sớm được triển khai khắp các bộ và các công ty liên kết với chính phủ gọi là KPI. Mohammed không phản ứng với các chiến lược không được hỗ trợ bởi các con số. Anh có một kỷ niệm ấn tượng đối với chúng, thường kể lại cho cấp dưới những dự báo mà họ đã cho anh xem trước đó hàng tháng để chứng minh anh có hiểu biết sâu sắc về các vấn đề cơ bản.

McKinsey và toàn bộ các nhà tư vấn khác đã sẵn sàng đáp ứng bất kỳ yêu cầu lớn nào mà Mohammed đưa ra cho kế hoạch chuyển đổi kinh tế của mình. Để thu hút sự chú ý của anh, họ đã xây dựng các bài thuyết trình PowerPoint với các slide trình chiếu, biểu đồ và đồ thị. Và họ trình bày chúng với những con số, thống kê và KPI, theo cách hoàng tử thích.

Mohammed đã biết đối tác hàng đầu của McKinsey tại quốc gia này. Gassan al-Kibsi, người đã đến làm việc ở Trung Đông sau khi tốt nghiệp Học viện Công nghệ Massachusetts. Mohammed đã đưa ra cho anh ta một tầm nhìn táo bạo để đánh bóng: A Rập Saudi sẽ gõ bỏ vận may của mình từ dầu mỏ và kết nối nền kinh tế với phần còn lại của thế giới.

Các nhà tư vấn có thể biến ý tưởng của Mohammed thành kế hoạch với các chỉ số và tiêu chuẩn đáng tin cậy có thể làm hài lòng Ngân hàng Thế giới và Quỹ Tiền tệ Quốc tế, cũng như các quan chức lớn tuổi của A Rập Saudi hoài nghi. Anh đã trả cho McKinsey và một công ty khác, Boston Consulting Group (BCG), hàng chục triệu đô la để viết báo cáo về mọi khía cạnh trong tầm nhìn của anh. McKinsey đã làm việc về hiện đại hóa kinh tế và cải cách chính phủ.

Mohammed bắt đầu sử dụng KPI như một phần trong nỗ lực cải cách chính phủ. Các bộ trưởng như Falih và những người phụ trách chuyển đổi kinh tế và thậm chí cả giải trí phải đưa ra các KPI mà họ phải đáp ứng trước các cuộc đánh giá định kỳ. Nếu thất bại, họ có nguy cơ bị sa thải. Để tạo thêm động lực cho các bộ trưởng tập trung sức lực của họ vào quản trị, thay vì thói quen cũ là vơ vét tiền từ các công ty đã ký hợp đồng với chính phủ, Mohammed đã thay đổi cơ cấu lương bộ trưởng. Trước đây, họ nhận được khoảng 10.000 đô la mỗi tháng, cộng với các khoản trợ cấp và tiền thưởng, và nhà vua thường nhắm mắt làm ngơ trước các khoản tiền lãi quá. Dưới thời Mohammed, mỗi bộ trưởng sẽ nhận được vài triệu đô la mỗi năm. Nhưng họ sẽ phải đáp ứng KPI của mình và chính phủ sẽ không còn nhắm mắt làm ngơ.

Anh cũng đặt mục tiêu thay đổi nền văn hóa lười biếng và hỗn độn bên trong các bộ như Tài chính, nơi mà dường như tất cả mọi người chỉ cố sống sót sau vài năm nữa là nghỉ hưu. Anh đã trao quyền cho Mohammed al-Jadaan, một luật sư lâu năm, để thanh lọc Bộ Tài chính và thay thế hàng ngũ bằng các nhân viên trẻ hơn có nguồn gốc ngân hàng. Đã qua rồi thời của những giờ làm việc nhàn hạ, công việc ổn định và lương hưu được đảm bảo.

Sự thay đổi của chính phủ rõ ràng nhất trong các cuộc họp hàng tuần của Hội đồng các vấn đề kinh tế và phát triển, mà Mohammed đã phát minh ra để thay thế người tiền nhiệm cũ. Thay vì cung cấp các bản cập nhật khô khan và ca ngợi tầm nhìn của các nhà lãnh đạo vang danh của họ, các bộ trưởng phải trình bày theo từng giai đoạn một tầm nhìn cho các bộ của họ, một chiến lược để đạt được nó, và sau đó cập nhật về tiến trình. Trước khi có thể trình bày, họ phải vượt qua một nhóm đặc biệt trong hội đồng đã xem xét các bài thuyết trình. Mohammed lúc đó ba mươi tuổi sẽ đặt câu hỏi và đôi khi quát mắng một bộ trưởng cố chấp gấp đôi tuổi của mình. Khi một bộ trưởng trình bày bài thuyết trình dài bảy mươi trang, Mohammed xới tung các tờ giấy để đọc toàn bộ tài liệu và bắt đầu viết ra các câu hỏi tiếp theo.

Adel al-Toraifi, bộ trưởng văn hóa lúc ấy giờ có mặt tại buổi kiểm tra cho biết: “Ban đầu mọi người đều khó khăn. Đây không phải là điều mà mọi người quen làm”.

Rời xa McKinsey và Aramco, Mohammed đang chủ trì các hành động khác xa với chuẩn mực phương Tây.

Al-Awamiyah là nơi đặt trụ sở Aramco, một thị trấn ốc đảo. Điều khiến Al-Awamiyah trở nên khác biệt là cư dân phần lớn là thành viên của nhóm thiểu số Hồi giáo Shia của vương quốc. Đó là một vấn đề trong chế độ quân chủ liên minh với người Sunni. Dưới con mắt của các giáo sĩ đã ủng hộ Al Saud kể từ khi thành lập vương quốc, người Hồi giáo dòng Shia không phải là người Hồi giáo thực sự. Họ là những kẻ dị giáo. Và trong con mắt của chính phủ A Rập

Saudi, bất kỳ người Shia nào cũng bị nghi ngờ có thiện cảm với Iran, kẻ thù không đội trời chung của vương quốc.

Người Shia Saudi trong lịch sử gặp khó khăn trong việc kiểm việc làm và tiếp cận các dịch vụ của chính phủ. Trong nhiều thập kỷ, Al-Awamiyah và các thị trấn lân cận là địa điểm của các cuộc biểu tình thường xuyên gặp phải các cuộc đàn áp tàn bạo. Trong những năm gần đây, được dẫn dắt bởi một giáo sĩ Shia tên là Nimr al-Nimr, người dân đã xuống đường biểu tình về các vấn đề địa phương và quốc tế, vi phạm luật của A Rập Saudi chống lại các cuộc biểu tình công khai.

Thậm chí tệ hơn cuộc biểu tình mà ông ta kích động là thông điệp của Nimr. “Ở bất kỳ nơi nào – Bahrain, ở đây, Yemen, Ai Cập – kẻ thống trị bất công đều bị ghét bỏ,” Nimr nói trong một bài giảng được phát trên YouTube và được 1,6 triệu người xem. “Ai bênh vực kẻ áp bức là đồng minh với kẻ ấy trong sự áp bức, và ai ở với kẻ bị áp bức thì chia phần thưởng cho kẻ ấy từ Đức Chúa Trời”. Trong các bài giảng khác, ông gọi nhà vua và gia đình là “bạo chúa” và nói, “Chúng tôi không chấp nhận Al Saud là người cai trị. Chúng tôi không chấp nhận họ và muốn xóa bỏ họ.”

Mohammed thậm chí còn ít khoan dung hơn đối với sự bất đồng chính kiến của người Shia so với những người tiền nhiệm. Và giống như họ, anh đặc biệt nhạy cảm với những người đặt câu hỏi về tính hợp pháp để cai trị của Al Saud. Đó là lý do tại sao, vào một buổi sáng đầu tháng 1 năm 2016, Nimr và bốn mươi bảy người khác đã bị hành quyết tại một quảng trường ở Riyadh, một số bằng cách chặt đầu, những người khác bằng cách xử bắn.

Các vụ hành quyết đã thu hút sự phẫn nộ của công chúng. Chính phủ tuyên bố Nimr bị giết vì không tuân theo luật nhà nước, cầm

vũ khí và cố gắng lôi kéo một thế lực nước ngoài can dự vào các vấn đề của A Rập Saudi. Một quan chức cho biết Nimr phải chịu trách nhiệm về một mối đe dọa thể xác đối với thái tử Mohammed bin Nayef. Nhưng Tổ chức Ân xá Quốc tế và các nhóm nhân quyền khác cho biết tội ác thực sự của ông chỉ đơn giản là chỉ trích gia đình Hoàng gia. Anh trai của Nimr đã bị bắt vì đăng tweet về vụ hành quyết.

Các cuộc đối đầu đã dẫn đến các cuộc biểu tình ở Iran và các tuyên bố kích động từ các quan chức chính phủ ở đó. Gọi các nhận xét là “thù địch”, A Rập Saudi trực xuất các nhà ngoại giao và Iran đáp

lại. Với vụ hành quyết và cuộc chiến ở Yemen, Mohammed đã tự đưa mình vào một lộ trình va chạm với Iran.

Nhưng bên trong vương quốc, nhiều người cảm thấy thông điệp về việc xử tử Nimr rất rõ ràng: Có một số điều Mohammed không thay đổi. Và một trong những điều đó là những người đặt câu hỏi về quyền cai trị của gia đình anh có thể bị mất đầu.

Tuy nhiên, trên phương diện cân bằng, Mohammed đã thành công trong việc thuyết phục những người phương Tây có ảnh hưởng rằng anh là nhà cải cách mà họ đã chờ đợi được thấy ở A Rập Saudi trong nhiều thập kỷ.

Vào tháng 1-2016, cùng tháng Nimr bị xử tử, tướng bốn sao về hưu và cựu giám đốc CIA David Petraeus đã có một chuyến đi đến Riyadh. Ông ấy đã được thuê bởi công ty cổ phần tư nhân KKR & Company vì chuyên môn của ông về thị trường quốc tế, ông ấy và

người sáng lập công ty Henry Kravis quan tâm đến các khoản đầu tư tiềm năng trong khu vực.

Petraeus đã lãnh đạo một số nỗ lực của Hoa Kỳ ở Trung Đông và phụ trách Bộ Chỉ huy Trung tâm Hoa Kỳ, nơi giám sát các nỗ lực quân sự ở Trung Đông, từ năm 2008 đến năm 2010. Ông có một lịch sử sâu sắc với vương quốc và với các thành viên của Al Saud. Với tư cách là một vị tướng, ông đã dành thời gian cho các vị vua Fahd và Abdullah. Ông biết Miteb, con trai của Abdullah, từng là Cảnh sát trưởng Quốc gia, và đã tiếp đón Salman trong chuyến thăm Hoa Kỳ vào năm 2012. Năm 2015, ông gặp Mohammed ở Washington, DC.

Khi Mohammed nhận được tin Petraeus đang ở Riyadh, anh đã mời ông đến gặp mặt. Thái tử muốn cho ông xem một cái gì đó, sứ giả của Mohammed nói. Trong khi Kravis tiếp tục chuyến đi của mình, Petraeus đồng ý ở lại Riyadh cho cuộc họp.

Người của Mohammed đưa vị tướng đến một cung điện, dẫn ông qua phòng lớn này sang phòng lớn khác và cuối cùng vào văn phòng của Mohammed. Chờ đợi ở đó là một gương mặt quen thuộc, đại sứ Ả Rập Saudi tại Hoa Kỳ, Adel al-Jubeir. Anh ta ở đó để phiên dịch cho Mohammed, người muốn Petraeus là một trong những người Mỹ đầu tiên được thông báo tóm tắt về các chi tiết của kế hoạch tái cấu trúc nền kinh tế Ả Rập Saudi do nhà tư vấn điều hành. Hoàng tử gọi nó là Tầm nhìn 2030.

Petraeus đã thực sự ấn tượng. Ông đã dành nhiều năm để gặp gỡ những vị hoàng tử già cõm cõi, những người sống trong lo sợ sự thay đổi có thể làm mất quyền cai trị của họ. Đây là một hoàng tử ba mươi tuổi đang vạch ra một kế hoạch chi tiết để thay đổi hoàn toàn nền kinh tế Ả Rập Saudi - bắt đầu ngay lập tức. Mohammed

cao và có sức sống, với chiếc mũi cao và nụ cười rộng. “Các tính cách tuyệt vời,” Petraeus nhớ lại. “Nếu bạn muốn biết một hoàng tử A Rập Saudi, thì đó chính là vẻ ngoài của anh ấy”. Đáng ngạc nhiên hơn nữa ở một đất nước - nơi các nhà lãnh đạo và sự tiến bộ di chuyển như băng, “Anh ấy truyền tải năng lượng. Anh ấy đầy nhiệt huyết”.

Mohammed đã nói chuyện trong hai giờ liền, đưa ra những dự báo tài chính chi tiết đáng kinh ngạc từ trí nhớ-, không bao giờ nhìn vào ghi chú. Từng mục một, anh nêu tên các danh mục của nền kinh tế có thể được xây dựng, hoặc phát triển từ đầu, để giảm sự phụ thuộc vào dầu mỏ, và ông kể lại - từng loại trong số đó có thể phát triển nhanh như thế nào và chúng có thể mang lại bao nhiêu thu nhập. Kế hoạch này kết hợp những thay đổi thiết thực – trợ cấp thấp hơn, thuế mới – với những thay đổi có vẻ kỳ lạ, như một tiểu bang mới trên bờ Biển Đỏ của A Rập Saudi với ô tô bay và công nhân robot sẽ được công bố sớm.

“Nhìn này, thưa Đại tướng,” Mohammed nói, “nếu chúng ta chỉ - đạt được 60% những gì chúng ta đang cố gắng hoàn thành, thì điều đó có phải là phi thường không?”

“Nó sẽ là một điều phi thường,” vị tướng nói. “Nó sẽ là một hiện tượng.”

Có những dấu hiệu nhỏ trong chuyến thăm cho thấy Mohammed đang điều động để giành quyền lực trước các đối thủ trong gia đình. Petraeus, giống như các quan chức tình báo Mỹ khác, có mối quan hệ lâu dài và nồng ấm với Mohammed bin Nayef, thái tử đứng giữa Mohammed và ngai vàng. Petraeus yêu cầu Jubeir, đại sứ tại Hoa Kỳ, sắp xếp một cuộc gặp với thái tử. Nhưng nó không bao giờ xảy ra.

Petraeus cho rằng thái tử đang bận rộn. Nhưng khi trở về Hoa Kỳ, ông nhận được một tin nhắn khó hiểu từ một người thân cận với Mohammed bin Nayef: “MBN đã bỏ lỡ việc gặp bạn. Tại sao - anh không ghé qua?”

Kinh ngạc trước triển vọng đóng vai trò sớm trong đợt IPO lớn nhất thế giới, các chủ ngân hàng từ Hoa Kỳ và Châu Âu đã nộp đơn lên các chuyến bay hạng nhất đến Riyadh để gặp hoàng tử. Họ - bao gồm Achintya Mangla, một chủ ngân hàng có trụ sở tại Luân Đôn của J.P. Morgan, và Jonathan Penkin, từ Tập đoàn Goldman Sachs. Đây là những ông chủ ngân hàng IPO hàng đầu trên thế giới, họ đang nỗ lực hết mình để chào hàng hoàng tử. Không chỉ hàng trăm triệu đô la phí cho việc thực hiện mà còn nhiều giao dịch lớn mà họ có thể tham gia. Đó là một cơn sốt vàng của ngân hàng đầu tư.

Larry Summers, cựu Bộ trưởng Tài chính Hoa Kỳ và Hiệu trưởng Đại học Harvard, đã đến thăm. Cựu lãnh đạo phe đa số tại Hạ viện

Eric Cantor cũng vậy. Cả hai đều đang làm việc với các ngân hàng đầu tư để tìm kiếm một phần của thỏa thuận Aramco. Cựu thủ tướng Anh Tony Blair cũng vậy. Ông đã dành nhiều năm của mình sau khi cố vấn cho các nhà lãnh đạo chính phủ - một số người được coi là tuyệt vọng - về cải cách và tư vấn với các công ty làm việc ở các nước độc tài, tích lũy được khối tài sản hàng chục triệu đô la. Ông đã dành một buổi tối trong căn lều sa mạc với Mohammed, thảo luận về triết lý quản trị và quyền lực. Blair đang làm việc cho JPMorgan Chase vào thời điểm đó, mặc dù một trong những nhân viên của ông nói họ không thảo luận về ngân hàng.

Gây tiếng vang xung quanh cuộc nói chuyện giữa các bá tước là Michael Klein, một cựu lãnh đạo của Citibank, người đã làm việc chặt chẽ với Alwaleed bin Talal trong nhiều năm. Hoạt động với tư cách là chủ sở hữu của công ty tài chính của riêng mình, ông đã tận dụng các mối liên hệ của mình với Khalid al-Falih, bộ trưởng năng lượng mà ông biết từ một thương vụ khác, để có được vai trò tư vấn sớm cho Aramco. Ông sớm thành danh với người đứng đầu quỹ đầu tư công của A Rập Saudi và một trong những người đầu tiên đề xuất các nhà đầu tư quốc tế có thể định giá Aramco ở mức 2 nghìn tỷ đô la.

Khi Mohammed nói với các chủ ngân hàng từ Hoa Kỳ và Châu Âu trong các chuyến thăm tiếp theo rằng anh dự kiến mức định giá 2 nghìn tỷ đô, họ đã gật đầu và đồng ý. Trên thực tế, sau đó hoàng tử đã nói với mọi người, một ngân hàng lớn của châu Âu cho biết nó có thể trị giá 2,3 nghìn tỷ đô.

Trong khi những người khổng lồ tài chính đang hướng về vương quốc, Mohammed bắt đầu nảy sinh một số nghi ngờ dai dẳng về những nhà tư vấn mà anh đang dựa vào để hình thành tầm nhìn

của mình. Những người McKinsey và BCG chắc chắn thông minh, nhưng những nhà tư vấn như vậy cũng là lính đánh thuê, và họ có xung đột lợi ích nội tại: Không bao giờ các nhà tư vấn nói ‘không’. Nếu hoàng tử hỏi liệu một kế hoạch kỳ lạ nào đó có khả thi hay không thì họ sẽ luôn trả lời là có. Các nhà tư vấn kiếm tiền bằng cách được giao cho những dự án khổng lồ, chứ không phải bằng cách nói với chủ nhân của họ đó là những ý tưởng tồi.

Mohammed hiểu rõ xung đột lợi ích này, và ngay cả khi có McKinsey và các nhà tư vấn khác làm việc trong hàng chục dự án của chính phủ, anh nói với những người thân tín là đất nước phụ thuộc quá nhiều vào chuyên môn nước ngoài. Những người nước ngoài được A Rập Saudi trả tiền hào phóng - cho kiến thức của họ về dầu mỏ, kỹ thuật hoặc kinh tế có rất ít cổ phần cá nhân đối với sự thành công hay thất bại của vương quốc; họ được trả tiền cho dù kế hoạch có hiệu quả hay không.

Mohammed bắt đầu thấy các ví dụ về những xung đột này trong mọi khía cạnh công việc của các nhà tư vấn. Hoàng tử yêu thích KPI, nhưng một số KPI mà McKinsey đưa ra lại mờ nhạt hơn những gì anh thích. Và hầu hết các công ty tư vấn không có văn phòng ở A Rập Saudi. Thay vào đó, các chuyên gia bay qua lại Dubai, vì các nhân viên người Mỹ và châu Âu không muốn sống ở A Rập Saudi, nơi rượu là bất hợp pháp và phụ nữ, theo luật, phải phục tùng nam giới. Làm thế nào, Mohammed tự hỏi, anh có thể giao tương lai của đất nước cho một nhóm người thậm chí sẽ không sống tạm thời ở đó?

Dự án được cho là sẽ giúp A Rập Saudi đạt được các mục tiêu nhất định vào năm 2030. Vì vậy, Mohammed đề xuất chỉ trả tiền cho các nhà tư vấn dựa trên kết quả. Thái tử nói: “Tôi sẽ trả tiền khi

bạn đạt được KPI” - vào năm 2030. Các nhà tư vấn chùng bước. Họ sẽ được trả khi có kết quả, hoặc không nhận được gì.

Các khoản chi nhanh chóng tăng lên. Trong hơn 5 năm, nỗ lực của Tầm nhìn 2030 nhằm tái thiết quân đội A Rập Saudi đã thu về 250 triệu đô la phí tư vấn mà không có nhiều thay đổi. Các nhà tư vấn đề xuất một cấu trúc phức tạp áp đặt một bộ máy quan liêu dân sự lớn lên các nhà lãnh đạo mặc đồng phục, khiến các sĩ quan xa lánh. Thất vọng trước bế tắc, quan chức phụ trách chuyển đổi đã cố gắng giải quyết vấn đề bằng cách thuê một nhà tư vấn mới để đánh giá công việc của các nhà tư vấn khác. Nhà tư vấn mới đã bị sa thải sau khi nộp một báo cáo kết luận toàn bộ nỗ lực chắc chắn sẽ thất bại và không giải quyết được vấn đề quân sự lớn nhất của vương quốc: A Rập Saudi chi khoảng 10% GDP, một số tiền lớn cho quân sự, một phần cung cấp công ăn việc làm cho các thành viên của bộ tộc Bedouin hùng mạnh. Nhà tư vấn mới cho biết, nếu không cắt giảm chi tiêu đó, A Rập Saudi sẽ gặp khó khăn trong việc đạt được mức tăng trưởng kinh tế Mohammed mong muốn.

Đối với nhiều người trong chính phủ Hoa Kỳ, IPO của Aramco và các thành tựu nổi tiếng khác nằm trong danh sách ưu tiên. Trong khi Đại sứ Hoa Kỳ tại A Rập Saudi, Joe Westphal, nói chuyện với các nhà lãnh đạo của Sở Giao dịch Chứng khoán New York và Mohammed về việc IPO ở New York, ông và những người khác từ chính phủ Hoa Kỳ kêu gọi Mohammed tập trung vào những ưu tiên ít được công khai hơn như an ninh biên giới và phát triển một hệ thống hiệu quả để ngăn chặn các cuộc tấn công vào các cơ sở khai thác dầu của Saudi.

Nó có vẻ giống như một trò đùa ngày Cá tháng Tư.

John Micklethwait, tổng biên tập được đào tạo tại Oxford của Bloomberg News, đã lên TV vào ngày 1 tháng 4 năm 2016, để báo cáo A Rập Saudi sắp thành lập quỹ đầu tư 2 nghìn tỷ. “Một điều tuyệt vời,” Micklethwait gọi nó. “Nếu bạn nghĩ về điều đó, nó đủ mua Google, Microsoft”.

Mohammed đã tiết lộ kế hoạch này trong một cuộc phỏng vấn kéo dài 5 giờ, trong đó anh vạch ra chiến lược tái tạo nền kinh tế A Rập Saudi. Tóm lại, ý tưởng có ý nghĩa đối với các nhà kinh tế nước ngoài và các nhà lãnh đạo doanh nghiệp. Mohammed sẽ sử dụng tiền mặt từ đợt IPO của Aramco để đầu tư vào các ngành công nghiệp mới, mang lại cho đất nước nguồn thu nhập mới ngoài dầu mỏ.

Nhưng không ai có thể biết nó sẽ hoạt động như thế nào trong thực tế. Liệu có thể đổ nhiều tiền như vậy vào các thị trường toàn cầu mà không thổi phồng bong bóng khổng lồ? Và Mohammed sẽ giao cho ai phụ trách quản lý các khoản đầu tư? Người đàn ông hiện đang đứng đầu quỹ, Yasir al-Rumayyan, được biết đến nhiều ở trong và ngoài nước, một người nổi tiếng dễ tính của cộng đồng chơi golf Riyadh, người có sở thích thưởng thức xì gà hảo hạng và các quán bar sau giờ làm việc ở Dubai được các chân dài thường xuyên lui tới, phụ nữ Nga váy ngắn.

Dù có hoài nghi hay không, chỉ riêng sự chú ý của phương Tây đã là một chiến thắng đối với hoàng tử. Vào cuối tháng 4, anh sẽ xuất hiện trên trang bìa của tạp chí Bloomberg Businessweek về chi tiết kế hoạch chuyển đổi A Rập Saudi mà các nhà tư vấn đã chuẩn bị. Tâm nhìn 2030 đã mất hàng trăm tháng để hoàn thành bởi các chuyên gia tư vấn của A Rập Saudi và nước ngoài, và nó đặt ra các

mục tiêu rộng lớn mà Hoa Kỳ và Ngân hàng Thế giới đã đề xuất trong nhiều năm. Một nền kinh tế khuyến khích tinh thần kinh doanh và đổi mới, quyền tự do cho phụ nữ tham gia lực lượng lao động chắc chắn sẽ tạo ra một quốc gia mạnh hơn, những người nước ngoài lập luận.

Kế hoạch của Mohammed đặt ra một mốc thời gian tham vọng gần như kỳ cục để đạt được những mục tiêu đó, coi A Rập Saudi là một quốc gia có cơ cấu kinh tế gần giống như giai đoạn tiền dầu lửa - khoảng nửa thế kỷ trước đó. “Tất cả các câu chuyện thành công đều bắt đầu từ một tầm nhìn và tầm nhìn thành công dựa trên những trụ cột vững chắc”, tuyên bố Tầm nhìn 2030 cho biết. Ba trụ cột sẽ đưa A Rập Saudi trở thành trái tim của thế giới A Rập và Hồi giáo, trở thành “cường quốc đầu tư toàn cầu” và biến đất nước thành “trung tâm toàn cầu kết nối ba lục địa” và “tâm chấn của thương mại”.

Sau khi thông báo được đưa ra, Mohammed biết mình cần phải nhanh chóng thể hiện sự tiến bộ. Trong những tuần tiếp theo, anh nói với các quan chức A Rập Saudi và các nhà tư vấn nước ngoài về cách họ có thể cho thấy ý tưởng đang hoạt động. Chẳng hạn, anh sẽ mắt kiên nhẫn với bộ trưởng tài chính và thay vào đó chuyển sang Bộ Kinh tế và Kế hoạch cho một nhiệm vụ khẩn cấp. “Các nguyên tắc thay đổi hàng tuần”. Một người làm việc cho BCG phản nàn.

Sự ra mắt của quỹ tài sản cho thấy Mohammed đang có kế hoạch đầu tư ra toàn cầu. Một tháng sau, anh tiếp đón Ngoại trưởng Hoa Kỳ John Kerry trên du thuyền Serene. Nhưng anh vẫn cần một thỏa thuận phức tạp để giới thiệu Quỹ Đầu tư Công (PIF).

Trước đó không lâu, Mohammed đã được giới thiệu với Travis Kalanick, người sáng lập công ty khởi nghiệp Uber lúc bấy giờ. Những người đàn ông đã phát triển một mối quan hệ - sau này hoàng tử gọi doanh nhân là bạn - và Mohammed coi Uber là một khoản đầu tư hấp dẫn. Báo chí kinh doanh đã xu nịnh công ty. Nó đã nhanh chóng mở rộng trên toàn thế giới và có thể đóng một vai trò quan trọng trong nước, nơi phụ nữ vẫn bị cấm lái xe. Mohammed và Kalanick đã thảo luận về một khoản đầu tư. Vào đầu tháng 6, quỹ đã chuyển tổng cộng 3,5 tỷ USD cho Uber. Vì vậy, Mohammed đã trở thành nhà đầu tư lớn nhất trong công ty khởi nghiệp công nghệ hot nhất thế giới và anh đã đưa nhân viên của mình, giám đốc quỹ Yasir al-Rumayyan, vào hội đồng quản trị của Uber. Anh đã chứng minh vương quốc đang làm một điều gì đó khác biệt.

Khoản đầu tư sẽ là trường hợp đầu tiên trong đó nhiều doanh nhân, nhà tư vấn và chủ ngân hàng phương Tây hứa hẹn với thế giới về vị hoàng tử trẻ tuổi nhưng không thực hiện được. Đầu tư vào Uber không mang lại lợi nhuận tài chính. Uber cũng không đầu tư lớn vào Saudi. Trên thực tế, A Rập Saudi đã trích ra 1,5 tỷ cho đặc quyền công bố họ là nhà đầu tư vào Uber. Nó có thể sẽ lấy lại tiền, nhưng không có lợi nhuận ấn tượng.

Một cựu binh của các quỹ nhà nước ở Trung Đông, người đã trở nên hoài nghi trong những năm qua giải thích cách hoạt động của nó đối với các nhà đầu tư vùng Vịnh. Tất cả các giao dịch và cơ hội tốt nhất đều được các tổ chức lớn của Mỹ nắm bắt với sự giúp đỡ của các ngân hàng ở Thành phố New York. Các giao dịch cấp hai sẽ đến với người châu Âu. Và những quả chanh được đóng gói và đổi tên thành cái mà các nhà ngân hàng chế nhạo gọi là “tiền ngu

ngốc” ở Trung Đông. “Họ không quan tâm đến chúng tôi,” anh nói. “Họ chỉ muốn tiền của chúng tôi”.

Vài ngày sau, Mohammed đến Thung lũng Silicon.

Những người điêu hành đã háo hức chào đón hoàng tử. Trong chiếc quần jean và áo blazer, Mohammed chụp ảnh cùng Mark Zuckerberg và đến thăm những người sáng lập Google.

Sự đón nhận ít nồng nhiệt hơn từ các nhà đầu tư mạo hiểm (VC) có cấp bậc mà Mohammed muốn tham gia. Trong khi các doanh nhân khao khát tiền của A Rập Saudi, thì VC lại là một giống khác. Thường hào hoa, lái xe Tesla đến các văn phòng thấp kém của họ trên Đường Sand Hill ở những ngọn đồi phía trên Palo Alto, họ chuyên thực hiện các giao dịch nhỏ trong giai đoạn đầu khởi nghiệp có thể mang lại khoản lợi nhuận khổng lồ trong trường

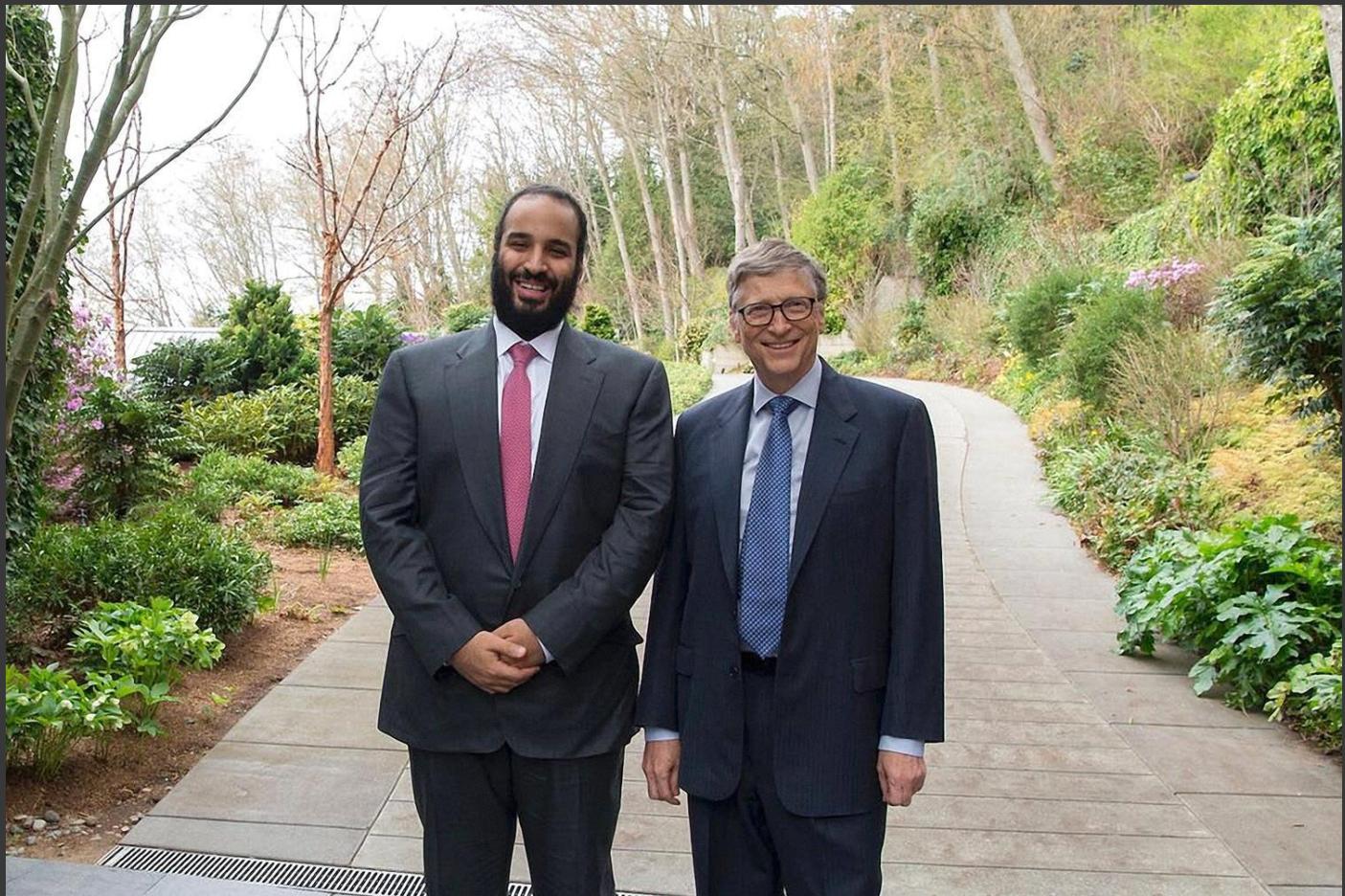
hợp thành công. Ngành công nghiệp của họ đang bùng nổ. Điều cuối cùng mà các nhà đầu tư mạo hiểm thành công cần là một ông hoàng với hàng trăm tỷ đô la thổi phồng mức định giá của các công ty khởi nghiệp mới và cho họ biết cách thực hiện công việc của mình.

“Chúng tôi không cần tiền của bạn,” một VC nổi tiếng nói với một sứ giả của Mohammed trước chuyến thăm của anh đến California. “Chúng tôi có rất nhiều”. Một người khác giải thích công ty của mình đã có tiền của A Rập Saudi, khiến đoàn tùy tùng của hoàng tử khó chịu vì người quản lý tiền này dường như không biết sự khác biệt giữa tiền từ một số cá nhân giàu có của A Rập Saudi và cơ hội mà Mohammed đang cung cấp để quản lý tiền cho nhà nước A Rập Saudi.

Những VC duy nhất dường như thực sự háo hức được gặp hoàng tử là những người ở đầu bên kia, những kẻ mới nổi đầy tham vọng, những người cũng làm mất lòng đoàn tùy tùng của hoàng tử bằng cách khoe khoang họ có quan hệ với A Rập Saudi. Một là Joe Lonsdale, đồng sáng lập của công ty phân tích dữ liệu Palantir, người đã từng làm việc với VC Peter Thiel thành công. Trước chuyến thăm, các nhà đầu tư nhớ lại, Lonsdale nói với họ là ông có khoản đầu tư của A Rập Saudi, trong khi trên thực tế, ông có một khoản tiền khiêm tốn từ con trai của bộ trưởng năng lượng. Nó khác xa mối quan hệ với chính phủ. Khi được hỏi về tuyên bố này, Lonsdale nói “không thích hợp để chia sẻ” tên của những người mà ông quản lý tiền và chưa bao giờ khoe khoang về việc có khoản đầu tư từ A Rập Saudi. Lonsdale nói cuối cùng đã không theo đuổi các khoản đầu tư từ khu vực. Ông nói: “Có vẻ như trong những xã hội đó, nhiều người kiếm tiền bằng cách bán các mối

quan hệ chứ không phải xây dựng mọi thứ hoặc áp dụng trí tuệ khắt khe”.

Nhưng thái độ của các VC vững vàng hơn dường như đã thay đổi trong bữa tối tại khách sạn Fairmont trên đỉnh Nob Hill của San Francisco. “Tôi cần một cầu nối giữa Saudi và Thung lũng Silicon. Tôi cần các bạn giúp đỡ những cải cách của chúng tôi,” Mohammed nói với một nhóm bao gồm Marc Andreessen, Peter Thiel, John Doerr và Michael Moritz, những người khổng lồ trong đầu tư mạo hiểm với nhiều thập kỷ kinh nghiệm hỗ trợ các công ty khởi nghiệp trở thành các tập đoàn hàng tỷ đô la.

Như hoàng tử đã thấy, mô hình đầu tư mạo hiểm có thể được mở rộng vô thời hạn. Nếu họ thu được lợi nhuận lớn từ những khoản đầu tư tương đối khiêm tốn, hãy tưởng tượng xem họ có thể kiếm được bao nhiêu nếu anh tăng số vốn lên gấp mười lần. Sau bữa tối, Doerr choàng tay qua bộ trưởng năng lượng, Khalid al-Falih, và

hào hứng nói với ông ta: “Cùng nhau, chúng ta sẽ làm mới ngành năng lượng”.

Gặp mặt Tim Cook – CEO Apple

Nhưng các VC ở Thung lũng Silicon không thể di chuyển đủ nhanh đối với Mohammed. Họ làm theo cách cũ với những khoản đầu tư nhỏ. Mohammed muốn thực hiện những khoản đầu tư khổng lồ, và muốn thực hiện nó ngay lập tức. Trước khi các VC có thể tìm ra cách để tiếp cận, hoàng tử đã gặp một nhà đầu tư có cùng chí hướng từ Nhật Bản, người hứa sẽ phá vỡ đội bảo vệ cũ của Thung lũng. Tuy nhiên, có một số giọng nói khó chịu cần phải giải quyết trước đâ.

CƠ TRƯỞNG SAUD

Tháng 02 năm 2016

Có điều gì đó không ổn với cơ trưởng Saud.

Ngồi trên chiếc ghế dài bọc da mịn trong cabin ốp gỗ của chiếc Boeing 737-800 của mình ở Paris, Saud có dáng vẻ bên ngoài của một phi công. Đồng phục sắc nét, phong thái tự tin và thân thiện. Anh ta đùa cợt và đưa hình ảnh các con của mình cho nhân viên của VIP mà anh ta sẽ đưa đến Cairo, một hoàng tử A Rập Saudi tên là Sultan bin Turki II.

Nhưng những điều nhỏ dường như đã bị bỏ qua. Một thành viên trong đoàn tùy tùng của hoàng tử là một phi công và Saud không thể theo kịp cuộc nói chuyện của anh ấy về khóa huấn luyện phi công 737. Máy bay của cơ trưởng cũng có phi hành đoàn mười chín người, nhiều gấp đôi so với số nhân viên thông thường cho chuyến bay Paris-Cairo và phi hành đoàn chỉ gồm nam giới, một số người hơi nặng nề hơn mong đợi. Những cô gái tóc vàng châu Âu chân dài đã cố định trên các chuyến bay của Hoàng gia A Rập Saudi ở đâu?

Và sau đó là chiếc đồng hồ. Saud bị cuốn hút bởi chiếc Đồng hồ khẩn cấp Breitling mà người bạn đồng hành của hoàng tử đang đeo. “Tôi chưa bao giờ nhìn thấy một trong những cái này,” anh nói, bằng thứ tiếng Anh hoàn hảo.

Đồng hồ giá 5.000\$, có đèn hiệu radio để kêu gọi trợ giúp trong trường hợp gấp sự cố, niềm yêu thích của các phi công có thu nhập cao. Cơ trưởng loại máy bay nào chưa từng thấy? Và loại phi công nào đã đeo chiếc Hublot mà Saud có trên cổ tay, một khối kim loại sắc sỡ có giá bằng ba tháng lương đối với hầu hết các phi công?

Đồng hồ khẩn cấp Breitling

Chiếc đồng hồ, mười chín người đàn ông, thiếu kiến thức bay - những chi tiết nhỏ không hài hòa để thêm vào. Nhân viên an ninh của Sultan, cảnh báo hoàng tử không được lên máy bay. Đó là một cái bẫy.

Nhưng Hoàng tử Sultan mệt mỏi và cô đơn. Anh nhớ cha mình, người đang đợi ở Cairo. Và chính Mohammed bin Salman đã gửi chiếc máy bay này. Sultan nghĩ có thể tin tưởng vào người anh em họ mạnh mẽ mới của mình.

Hoàng tử Sultan bin Turki II, được đặt tên vì cha anh là con thứ hai trong số hai người con trai của Ibn Saud tên là Turki (người đầu tiên chết khi còn trẻ), được sinh ra ở nhánh quyền lực nhất của Al Saud. Cha anh, anh trai của cựu vương Fahd và Vua Salman, dường như là một ứng viên cho ngai vàng cho đến khi ông kết hôn với con gái của một nhà lãnh đạo người Hồi giáo Sufi, người thực hành một dòng thần bí Hồi giáo mà nhiều người Nhà Al Saud không đồng ý. Xấu hổ khi sống lưu vong. Hoàng tử Turki chuyển đến một khách sạn ở Cairo, nơi ông ở trong nhiều năm.

Con trai của ông, Sultan duy trì mối quan hệ với những người chú và anh em họ quyền lực của mình ở A Rập Saudi và kết hôn với người em họ, con gái của hoàng tử lúc bấy giờ (và sau này là vua) Abdullah. Nhưng cô ấy qua đời trong một vụ tai nạn xe hơi ở Riyadh vào năm 1990, và hoàng tử, khi đó mới hai mươi hai, đã chấp nhận cuộc sống một mình.

Với khoản trợ cấp hậu hĩnh từ Vua Fahd, Sultan đã đi du lịch vòng quanh châu Âu với một đoàn tùy tùng gồm các nhân viên bảo vệ, người mẫu, thợ sửa xe và bạn bè. Vị vua già có một sự khoan dung - một số người sẽ nói là một sự yêu thích - đối với các hoàng tử có tuổi thọ cao và một tình cảm lâu dài đối với cháu trai của mình. Khi Fahd rời bệnh viện Geneva sau cuộc phẫu thuật mắt năm 2002, Sultan đứng ngay sau chiếc xe lăn của Fahd, một vị trí đặc quyền giữa các Hoàng tử đang chen lấn để được gần nhà vua.

Sultan không có vai trò gì trong chính phủ, nhưng anh ấy thích được coi là một người có ảnh hưởng ở đất nước. Anh thường nói chuyện với các nhà báo nước ngoài về quan điểm của mình đối với chính sách của A Rập Saudi, có lập trường cởi mở hơn hầu hết các hoàng tử nhưng luôn ủng hộ chế độ quân chủ. Vào tháng Giêng

năm 2003, anh ấy bắt đầu chuyển sang một lối chơi khác. Sultan tuyên bố với các phóng viên: A Rập Saudi nên ngừng viện trợ cho Lebanon và tuyên bố thủ tướng của Liban, Rafic Hariri, tham nhũng khi sử dụng tiền của A Rập Saudi để tài trợ cho lối sống xa hoa.

Trên bình diện quốc tế: tuyên bố dường như không phải là một vấn đề lớn. Hariri bị nhiều người nghi ngờ là tham nhũng, mặc dù ông ta chưa bao giờ bị buộc tội công khai về bất kỳ tội ác nào ở A Rập Saudi và hoàng tử cũng không thực sự chỉ trích vương quốc nhiều như Lebanon. Nhưng bên trong Hoàng gia, đó là chuyện khác. Con trai của Vua Fahd là Abdulaziz, một quan chức chính phủ được gọi là Azouz, thân cận với Hariri và coi tuyên bố của Sultan dường như nhắm vào việc chống lại anh em họ của ông. Vài tháng sau, Sultan đã tiến thêm một bước nữa khi gửi fax một tuyên bố tới hãng thông tấn AP nói anh đã bắt đầu một ủy ban để loại bỏ tận gốc nạn tham nhũng giữa các hoàng tử và những người khác đã “cướp đoạt của cải quốc gia trong 25 năm qua”.

Khoảng một tháng sau, Azouz gửi cho Sultan một lời mời - hãy đến dinh thự của nhà vua ở Geneva và cùng tìm ra sự khác biệt giữa chúng ta. Tại cuộc họp, Abdulaziz và một bộ trưởng khác đã cố gắng thuyết phục Sultan trở về vương quốc. Khi anh từ chối, những lính canh có vũ trang đã lao vào hoàng tử, tiêm thuốc an thần và lôi lên máy bay đến Riyadh.

Đó không phải là một vụ bắt cóc duyên dáng. Sultan nặng khoảng 180kg vào thời điểm đó. Anh đã trải qua 11 năm tiếp theo trong và ngoài nhà tù ở A Rập Saudi, thường xuyên bị hạn chế đi lại và đôi khi ở trong một bệnh viện của chính phủ ở Riyadh.

Năm 2014, Sultan mắc bệnh, dẫn đến một loạt các biến chứng đe dọa tính mạng. Giả sử hoàng tử, bây giờ là một cái bóng, không

còn là mối đe dọa nữa, chính phủ cho phép anh đi khám bệnh ở Massachusetts. Theo như Sultan được biết, anh đã tự do.

Sự thay đổi lớn đã quét qua Nhà Saud trong thời gian Sultan bị giam giữ. Vua Fahd qua đời vào năm 2005 và người kế vị, Abdullah, đã bớt khoan nhượng hơn đối với việc phô trương sự giàu có của gia tộc. Abdullah đã cắt bớt đặc quyền của các hoàng tử và kiểm duyệt những kẻ xấu xa trong nhóm. Vị vua mới sẽ không coi trọng những người đàn ông trẻ tuổi đã mang lại sự xấu hổ cho gia tộc.

Nhưng dường như Sultan không nắm bắt được sự thay đổi đó hoặc sự thay đổi lớn hơn xảy ra vào đầu năm 2015, sau khi bình phục khỏi các vấn đề sức khỏe cấp tính của mình, khi Vua Salman thậm chí còn khắc khổ hơn lâm nắm quyền. Thay vì chìm trong cuộc sống thấp thỏm, Sultan đã hút mỡ và phẫu thuật thẩm mỹ, đồng thời bắt đầu đưa đồng bọn trở lại để tiếp tục cuộc sống đầy mơ hồ.

Sultan đã liên hệ với các nhân viên bảo vệ, cố vấn cũ và bạn bè, những người mà anh đã không nói chuyện kể từ khi bị bắt cóc hơn một thập kỷ trước đó. Những người tùy tùng đoàn tụ, Sultan lên

đường đến châu Âu giống như một hoàng tử A Rập Saudi khuôn mẫu của những năm 1990.

Với các nhân viên bảo vệ được trang bị vũ khí, đội y tế gồm sáu y tá toàn thời gian và một bác sĩ, luân phiên “bạn gái” được thuê từ một công ty người mẫu Thụy Sĩ, một loạt nhân viên A Rập Saudi và châu Âu, chi phí lên tới hàng triệu đô la một tháng. Nó giống như một đoàn lữ hành hiện đại, tối tân, một thành viên tùy tùng nhớ lại. Từ Oslo đến Berlin, Geneva và Paris, họ chỉ ăn những món ngon nhất và chỉ uống rượu mắc nhất. Sau một vài ngày hoặc vài tuần ở thành phố, Sultan sẽ trở nên bồn chồn và ra lệnh cho các quản gia đóng gói hành lý và gọi cho đại sứ quán A Rập Saudi để được chu cấp. Họ sẽ lên một chiếc máy bay được thuê riêng và lên đường đến thành phố tiếp theo.

Vào giữa năm 2015, Hoàng tử Sultan tiếp quản khách sạn sang trọng nhất trên bãi biển đẹp như tranh vẽ của Sardinia, nơi anh có thể bơi ở Địa Trung Hải mỗi ngày. Trên biển, đôi chân bị liệt một phần có thể nâng đỡ trọng lượng của anh. Đó là lần gần nhất anh có thể di chuyển tự do.

Trên đường đi, Hoàng gia liên tục gửi tiền vào tài khoản ngân hàng của anh. Nhưng Sultan nhận ra các khoản thanh toán sẽ không tăng lên vô thời hạn và anh không có các nguồn thu nhập khác. Sau đó, anh nảy ra một ý tưởng: Sultan quyết định chính phủ A Rập Saudi nợ anh tiền bồi thường. Rốt cuộc, anh đã bị thương tật vĩnh viễn trong vụ bắt cóc năm 2003, và những khuyết tật khiến việc thành lập công ty hoặc quỹ đầu tư trở nên khó khăn như cách anh em họ của anh có thể làm.

Khách sạn tại Sardinia

Vì vậy, Sultan đã kêu gọi một người mà anh cho có thể giúp đỡ, con trai yêu thích của vị vua mới và người anh họ, Mohammed bin Salman. Sultan không biết rõ về Mohammed. Anh đã bị nhốt từ khi hoàng tử mới ở tuổi thiếu niên. Nhưng nghe được từ các thành viên trong gia đình là con trai của Salman đã trở thành người quyền lực nhất trong Hoàng gia và một quan chức quyết đoán, người có thể trả tiền thay vì những lời hứa suông. Vì vậy, anh đã yêu cầu Mohammed bồi thường cho những vết thương của mình.

Nó không hoạt động. Mohammed không sẵn lòng trả tiền cho một người đã gây ra những rắc rối cho gia đình. Loại bài học nào sẽ dạy cho các hoàng tử khác? Vì vậy, vào mùa hè năm 2015, Sultan đã làm một điều chưa từng có tiền lệ: Tại một tòa án Thụy Sĩ, anh đã kiện Hoàng gia về vụ bắt cóc.

Những người thân tín lo lắng: “Họ đã bắt cóc bạn một lần. Tại sao họ không bắt cóc bạn một lần nữa?” đã cảnh báo luật sư của Sultan ở Boston, Clyde Bergstresser. Sultan thường lắng nghe lời khuyên của Bergstresser. Luật sư, một người gốc New Jersey thẳng thắn, không có mối quan hệ với A Rập Saudi và được giới thiệu đến Sultan trong thời gian điều trị ở Massachusetts, trực tiếp hơn các thành viên trong đoàn tùy tùng và gia đình của Sultan trong việc tư vấn cho hoàng tử, và những người đàn ông đã phát triển mối quan hệ tin cậy. Nhưng về điểm này, Sultan đã cố chấp. Anh đã thuê một luật sư ở Geneva và vào tháng bảy, đã khởi kiện. Một công tố viên hình sự Thụy Sĩ bắt đầu điều tra. Báo chí đưa tin. Các khoản thanh toán của Sultan từ Hoàng gia đột ngột dừng lại.

Những người tùy tùng không nhận ra vấn đề trong vài tuần cho đến một ngày ở Sardinia, hoàng tử Sultan muốn đổi phòng. Hoàng tử và người tùy tùng đã ở trong khách sạn trên một vịnh nhỏ màu ngọc lam trong hai tháng, tiêu tốn khoảng 1 triệu đô la hoặc hơn. Khách sạn đã từ chối.

Một thành viên trong đoàn tùy tùng phải cho Sultan biết lý do. “Ngài đã hết tiền”.

Khách sạn sẽ đuổi đi nhưng anh không đủ khả năng để trả các hóa đơn hàng tuần chưa thanh toán. Hoàng tử đảm bảo với các nhân viên là có thể tìm ra cách để khôi phục các khoản thanh toán của Hoàng gia. Họ thuyết phục khách sạn mở lại hạn mức tín dụng. Và rồi Sultan tham gia một canh bạc. Anh cho rằng Mohammed bin Salman đã chọc giận rất nhiều thành viên quyền lực của Hoàng gia đến mức có thể qua mặt con trai của nhà vua.

Sultan đã gửi hai bức thư nặc danh cho các chú của mình, những người con trai còn sống của Ibn Saud. Vua Salman “không đủ năng

lực” và “bất lực” để cai trị, Sultan viết. Sultan cáo buộc Mohammed đã chuyển hơn 2 tỷ tiền quỹ chính phủ vào một tài khoản ngân hàng tư nhân và cũng đang ăn cắp tiền dầu. Anh viết, giải pháp duy nhất là cách ly nhà vua và “triệu tập một cuộc họp khẩn cấp của các thành viên cấp cao trong gia đình để thảo luận về tình hình và thực hiện mọi biện pháp cần thiết để cứu đất nước.”

Những bức thư nặc danh của Sultan đã bị rò rỉ cho tờ báo Guardian ở Anh. Tên của anh không được công khai, nhưng bản chất của những lời chỉ trích – và lịch sử của hoàng tử – đã làm cho quyền tác giả của anh trở nên rõ ràng đối với các thành viên cấp cao của Hoàng gia.

Hoàng tử Sultan đã chờ đợi. Có lẽ các chú của anh sẽ cố gắng kiềm chế Mohammed. Hoặc có thể Mohammed sẽ cung cấp cho anh một số tiền để ngừng gây rắc rối. Đó có thể là một tình huống giống như cha anh, Sultan giải thích, trong đó ông có thể sống trong sự ghê lạnh nhưng được hỗ trợ tài chính.

Thật ngạc nhiên, nó dường như hoạt động. Không lâu sau những lá thư, như một phép màu, hơn 2 triệu đô từ Hoàng gia đã xuất hiện trong tài khoản ngân hàng của Sultan. Anh trang trải các khoản nợ khách sạn và gia hạn kế hoạch du lịch của mình. Tuyệt vời hơn nữa, ông sớm nhận được lời mời từ cha mình đến thăm Cairo và hy vọng sẽ hàn gắn mối quan hệ căng thẳng giữa họ. Như một phần thưởng, Sultan thậm chí sẽ không phải trả tiền khi ở đó. Hoàng gia đã gửi một chiếc máy bay phản lực sang trọng để đưa hoàng tử và đoàn tùy tùng đến Cairo. Có vẻ như Mohammed bin Salman đang đưa người anh em họ ngỗ ngược của mình trở lại nếp gấp.

Các nhân viên của hoàng tử đã chết lặng. Một số người đã chứng kiến anh chỉ trích Nhà Al Saud và thấy mình trên máy bay của Hoàng gia. Nó kết thúc bằng việc bắt cóc, bỏ tù, và cả đời có vấn đề về sức khỏe. Nay giờ hoàng tử lại chỉ trích gia đình, và Hoàng gia lại cử máy bay tới. Anh có nên bay không?

Nhưng Sultan dường như muốn tin nó đại diện cho một sự hòa giải. Có lẽ Mohammed bin Salman thực sự là một kiểu lãnh đạo mới, một người không có những hành vi côn đồ.

Hoàng gia đã gửi một chiếc 737-800 được trang bị đặc biệt – một chiếc máy bay phù hợp với 189 hành khách sử dụng cho mục đích thương mại – đến Geneva, và Sultan ra lệnh cho nhân viên của mình gấp phi hành đoàn và thông báo tình hình.

Phi hành đoàn mười chín thành viên dường như là quan chức an ninh, không phải tiếp viên hàng không. Một trong những nhân viên của Sultan đã cảnh báo, “Máy bay sẽ không hạ cánh ở Cairo”.

Hoàng tử gạt lo lắng sang một bên. “Bạn không tin tưởng họ?”

“Tại sao ngài tin tưởng họ?” nhân viên hỏi. Sultan không trả lời. Nhưng anh dao động cho đến khi cơ trưởng Saud đề nghị xoa dịu nỗi sợ hãi bằng cách để lại mười người trong phi hành đoàn ở lại Paris, như một cử chỉ thiện chí để chứng tỏ đây không phải là một vụ bắt cóc. Đối với hoàng tử như vậy là đủ.

Anh bảo những người tùy tùng bắt đầu thu dọn đồ đạc. Với các quản gia, y tá, nhân viên bảo vệ và một “bạn gái” được thuê từ một công ty người mẫu, số tùy tùng lên đến hơn chục người.

Máy bay rời Paris, và sau hai giờ bay, Cairo được hiển thị trên màn hình xung quanh cabin. Sau đó, màn hình nhấp nháy và tắt.

Một số thành viên trong đoàn tùy tùng đã hoảng hốt. “Chuyện gì đang xảy ra vậy,” một trong số họ hỏi cơ trưởng Saud. Anh ta đi kiểm tra và quay lại để giải thích có một vấn đề kỹ thuật, và kỹ sư duy nhất có thể sửa chữa đã bị bỏ lại Paris. Nhưng không cần phải lo, anh ấy nói: họ đã đến đúng lịch trình.

Vào thời điểm máy bay bắt đầu hạ độ cao, mọi người đều nhận ra nó sẽ không hạ cánh ở Cairo. Nhìn từ cửa sổ, họ không thấy sông Nile xuyên qua thành phố, không có Kim tự tháp Giza. Khung cảnh của Riyadh là không thể nhầm lẫn.

Vào thời điểm Kingdom Centre Tower, một tòa nhà chọc trời với một lỗ lớn ở trung tâm mà những người hoài nghi cho là giống Con mắt của Sauron từ Chúa tể những chiếc nhẫn, xuất hiện. Các thành viên trong đoàn tùy tùng của Sultan hét lên. Người Mỹ và người châu Âu đã hỏi điều gì sẽ xảy ra, họ hạ cánh xuống A Rập Saudi mà không cần thị thực. Họ sẽ bị giam giữ? Chính phủ của họ có phải vào cuộc không? Họ có được phép gọi đến đại sứ quán không? Hoàng tử Sultan, yếu ớt và thở khò khè, quyết định đã đến lúc phải hành động.

“Đưa súng cho tôi!” anh hét lên.

Một trong những cận vệ của hoàng tử đã từ chối. Người của cơ trưởng Saud có súng, và một vụ xả súng trên máy bay gần như chắc chắn sẽ tồi tệ hơn bất cứ điều gì sắp xảy ra. Vì vậy, hoàng tử và người của anh ngừng la hét và ngồi im lặng cho đến khi họ chạm đất. Không còn cách nào để chiến đấu, và Sultan, được người của cơ trưởng Saud giúp đỡ, đã bị lê xuống cầu thang. Đây là lần cuối cùng có người trong đoàn tùy tùng nhìn thấy anh.

Các nhân viên an ninh đã xuất hiện và đưa hoàng tử vào khu vực giam giữ ở sân bay và cuối cùng là đến một khách sạn. Họ ở đó ba ngày, không làm được gì. Họ không thể rời đi mà không có thị thực, vì vậy họ phải chờ đợi.

Cuối cùng, vào ngày thứ tư, lính canh đưa đoàn tùy tùng đến một văn phòng riêng của Hoàng gia. Từng người một, những người nước ngoài được triệu tập vào một phòng họp rộng rãi với một chiếc bàn lớn ở giữa. Đứng đầu là Đại úy Saud, hiện đang mặc áo sơ mi thay vì đồng phục phi công. “Tôi là Saud al-Qahtani,” anh ta nói. “Tôi làm việc cho Hoàng gia.” Saud không chỉ là Mr. Hashtag của Mohammed. Anh ta đã trở thành một nhân vật trung tâm trong bộ máy an ninh của Hoàng gia, một người Mohammed có thể dựa vào để hoàn thành các nhiệm vụ nhạy cảm và quyết liệt.

Thái tử Sultan có thể không phải là một hoàng tử quyền lực, nhưng Mohammed cảm thấy đó là một vấn đề. Anh ta đã đứng về phía chống lại gia đình, và Saud cho thấy anh ta có thể đi bao xa để đổi

phó với một người mà Mohammed coi là một cái gai. Saud yêu cầu những người nước ngoài ký các thỏa thuận không tiết lộ, cung cấp tiền cho một số người và gửi họ về nước. Chiến dịch đã thành công và Saud sẽ sử dụng kinh nghiệm trong các nhiệm vụ tương tự để bịt miệng những người bất đồng chính kiến, bao gồm gần ba năm sau đó sẽ tiêu diệt cuộc sống của chính anh ta và đe dọa dự án cải cách của Mohammed.

LIÊN MINH TỶ PHÚ

Tháng 09 năm 2016

Trong gần hai năm, Nizar al-Bassam đã cố gắng làm ăn với Mohammed bin Salman. Nay giờ, ở Tokyo vào tháng 9 năm 2016, anh ấy sắp có cơ hội của mình.

Tại Ngân hàng Deutsche Bank, nơi anh làm việc cho đến cuối năm 2015, Nizar chuyên tiếp cận những người quyền lực thông qua các chiến lược quyền rũ. Những nỗ lực đó thường liên quan đến một trong những món đặc sản của Nizar, những bữa trưa thịnh soạn, nơi anh bán cho những người liên hệ của mình những giao dịch trị giá hàng tỷ đô la với nhiều món ăn mà anh thích tự tay chọn cho khách của mình. Anh ta là người xây dựng mối quan hệ tốt, thường làm việc theo cách của mình từ cố vấn và phụ tá cho đến khi anh ta gặp được nhà tài phiệt hoặc hoàng tử mà anh ta đang tìm kiếm.

Sinh ra ở Dhahran, nơi cha của anh, Nabil, là giám đốc điều hành cấp cao và giám đốc hội đồng quản trị của Aramco cho đến khi ông qua đời vào năm 2007, Nizar lớn lên trong các trại của Aramco, "các khu dân cư có hàng rào theo mô hình vùng ngoại ô điển hình của Hoa Kỳ với những bãi cỏ phía trước, bóng chày, và tiếng Anh là ngôn ngữ chính". Theo học tại trường khi còn nhỏ, sau đó là trường nội trú Middlesex ở Massachusetts và Cao đẳng Colby ở Maine, anh ấy trở thành người Mỹ gốc Saudi.

Trong những tháng cuối cùng của Nizar tại Deutsche Bank, Mohammed bin Salman đã bùng nổ với kế hoạch biến Quỹ Đầu tư Công (PIF) thành một quỹ tài sản nhà nước lớn. Nizar ngay lập tức bắt đầu cố gắng tiếp cận những người quan trọng xung quanh quỹ,

bao gồm cả giám đốc của quỹ, Yasir al-Rumayyan, và đã đạt được một số tiến bộ, giúp thiết lập các cuộc họp cho nhóm PIF mới tại Diễn đàn Kinh tế Quốc tế St.Petersburg vào tháng 6 năm 2015 và đưa ra lời khuyên về việc cứu trợ công ty xây dựng đang bị ngó lơ Saudi Oger, một khách hàng cũ. Nhưng anh ta vẫn không thể tự mình đến được với ông lớn.

Hàng trăm chuyên gia tài chính, luật sư và nhà hoạch định giao dịch đã cố gắng – và đôi khi thành công – để tham gia vào các cơ hội mang lại từ kế hoạch Tầm nhìn 2030 và các dự án liên quan. Có các dịch vụ trái phiếu, các vị trí tư nhân, và tất cả các cách thức giao dịch để bạn tham gia vào các hợp đồng tư vấn và các dự án tư vấn. Cơn sốt vàng tài chính lớn của thập kỷ đang diễn ra và mọi người đều muốn có phần. Đối với Nizar, đó cũng là bước tiếp theo hoàn hảo - kết hôn với nguồn gốc A Rập Saudi của mình với tư cách là một chủ ngân hàng giàu có.

Ngoài các cơ hội tài chính, Mohammed bin Salman đang mở cửa cho du lịch một cách mạnh mẽ. Trong phần lớn lịch sử của đất nước, nó đã không mở cửa cho du khách, ngoại trừ những người hành hương đến Mecca và Medina. Mohammed cảm thấy nó có tiềm năng to lớn như một điểm đến cho kỳ nghỉ. Vương quốc này

có đường bờ biển dài 2.000km trên Biển Đỏ, bao gồm các rạn san hô nổi tiếng. Và nó có các di tích lịch sử – chẳng hạn như Madain Saleh hai nghìn năm tuổi, với những ngôi mộ được trang trí công phu có thể tạo thành những tảng đá sa thạch khổng lồ nhô lên bởi người Nabateans, cùng một nền văn hóa như thành phố cổ Petra ở Jordan. Hoàng tử đã khởi xướng các dự án, bao gồm một cụm khu nghỉ mát bãi biển lớn được gọi là Dự án Biển Đỏ, để mở cửa và xây dựng các khách sạn và cơ sở hạ tầng giao thông để hỗ trợ.

Madain Saleh

Anh cũng bắt đầu xây dựng một phòng hòa nhạc từ tàn tích Nabatean ở al-Ula và một “Thành phố Giải trí” lớn gần bằng Las Vegas bên ngoài Riyadh. Được gọi là Qiddiya và được điều hành bởi một cựu giám đốc điều hành của Disney, nó được thiết kế để

có các công viên giải trí, đường đua và các công trình kiểu vùng Vịnh điển hình như dốc trượt tuyết trong nhà như ở Dubai.

“Thành phố Giải trí” - Qiddiya

Đây là một hoàng tử trẻ, hoàn toàn kiểm soát đất nước, với số tiền mặt khổng lồ để chi tiêu và thậm chí còn nhiều hơn thế nữa. Anh là người cai trị A Rập Saudi mới được mọi người yêu thích. Steve Schwarzman, người sáng lập Blackstone, trở thành cố vấn cho hoàng tử. Các nhân viên ngân hàng tiếp tục đến bằng máy bay, háo hức tham gia. Ngay cả Shane Smith, người sáng lập đầy hình xăm của Vice Media, cũng tham gia vào nhóm.

Lúc đầu, Nizar muốn Deutsche Bank trở thành ngân hàng được lựa chọn cho PIF hoặc gia tộc Salman mới được trao quyền, nhưng đến cuối năm 2015, anh ta ngày càng không hài lòng với ngân hàng khi cắt giảm tham vọng của mình trong cái gọi là thị trường mới nổi. Đến tháng 5 năm 2016, anh ấy rời đi và đang thành lập một công ty tư vấn với các đối tác bao gồm cựu giám đốc Goldman

Sachs, chủ ngân hàng Daimler Ariburnu. Một trong những ý tưởng đầu tiên của họ là khai thác các túi tiền tiềm ẩn, đặc biệt là ở Trung Đông, cho một loạt quỹ đầu tư. Để hỗ trợ các đối tác, Nizar và các đồng nghiệp bắt đầu nói chuyện với một tay cũ khác của Deutsche Bank, giám đốc tài chính chiến lược của chuỗi đầu tư mạo hiểm tại tập đoàn công nghệ Nhật Bản SoftBank Corp., Rajeev Misra.

Là một chuyên gia tài chính kiêu ngạo với sở thích nợ nần và rủi ro, Rajeev từng là giám đốc ngân hàng cấp cao của Deutsche Bank trong cuộc khủng hoảng tài chính, giám sát một đội cuối cùng kiểm được lợi nhuận từ việc cá cược với thị trường nhà đất. Anh rời đi ngay sau đó, dừng lại một chút tại UBS và Fortress Investment Group trước khi hạ cánh tại SoftBank.

Rajeev đã kết nối lại với Masayoshi Son, người sáng lập đam mê công nghệ của SoftBank, trong một đám cưới ở Ý vài tháng trước đó và sau đó đã nhận một công việc cố gắng giúp Masayoshi phát triển các cấu trúc nợ phức tạp để tài trợ cho tham vọng của mình. Hai người đã làm việc cùng nhau nhiều năm trước đó khi Rajeev giúp Masayoshi huy động 16 tỷ đô để mua Vodafone Nhật Bản vào năm 2006. SoftBank đang ngừng các giao dịch lớn vì đã hết vốn, nhưng tham vọng của Masayoshi lớn hơn bao giờ hết.

Masayoshi, một người đàn ông Nhật lùn, hay cười, gốc Hàn, đã nhanh chóng trở thành người giàu nhất thế giới vào thời kỳ đỉnh cao của bong bóng dot-com vào năm 2000, chỉ sau vài ngày chứng kiến phần lớn tài sản của mình giảm mạnh. Nhưng sau đó, khoản đầu tư 20 triệu đô la may mắn vào Alibaba năm 2000 đã tăng lên thành số cổ phiếu trị giá khoảng 74 tỷ đô la khi Alibaba niêm yết vào năm 2014. Bằng cách sử dụng kho vũ khí chiến lược của mình, Masayoshi muốn đặt cược lớn vào niềm tin thế giới đang tăng tốc,

thời điểm mà tốc độ phát triển công nghệ vượt xa đến mức bắt đầu biến đổi thế giới chúng ta biết.

Rajeev gặp khó khăn trong việc tìm kiếm vị trí của mình tại SoftBank, đụng độ với hai giám đốc điều hành người Ấn Độ khác, những người thân thiết hơn với Masayoshi. Anh ta bị cáo buộc đã âm mưu với một doanh nhân người Ý để triệt hạ họ; doanh nhân này đã thiết lập một cái bẫy không thành công và một chiến dịch cổ động giả để họ bị sa thải, mặc dù Rajeev sau đó phủ nhận sự liên quan. Sau chưa đầy một năm, Rajeev đã tính đến chuyện ra đi. Nhưng trong các cuộc trò chuyện với Nizar và các đối tác kinh doanh, Rajeev tin có nhiều tiền đang chờ đợi bên lề hơn những gì anh ta biết trong những năm làm chủ ngân hàng chuyên về thị trường trái phiếu. Sau đó, một trong những đối thủ từ chức, mở đường cho anh ta bắt đầu củng cố quyền lực tại SoftBank.

Các quỹ tài sản nhà nước sẽ kết hợp hoàn hảo với hàng tỷ USD của Masayoshi. SoftBank và công ty mới của Nizar, FAB Partners (sau này đổi tên thành Centricus), đã làm việc cùng nhau để tạo ra một

ý tưởng, được gọi là Project Crystal Ball, cho quỹ 20 tỷ đô la sẽ đầu tư vào các công ty khởi nghiệp công nghệ bằng tiền từ SoftBank và các đối tác sẵn sàng chấp nhận phong cách đầu tư tốc độ cao của Masayoshi.

Họ quyết định giới thiệu với Qatar về ý tưởng này trước. Nizar đã có mối quan hệ chặt chẽ ở đó và bán đảo vùng Vịnh nhỏ bé có mức tiết kiệm trên đầu người nhiều hơn bất kỳ quốc gia nào trên trái đất nhờ vào các mỏ khí đốt tự nhiên khổng lồ và dân số ít ỏi. Nhưng khi Masayoshi đến lúc 4 giờ sáng ngày 28 tháng 8 năm 2016, trên một chiếc máy bay riêng, Nizar đã bị sốc khi họ phóng nhanh về phía khách sạn. Trong suốt cuộc hành trình, Masayoshi và trợ lý đã thực hiện một số điều chỉnh: Quỹ Crystal Ball hiện được lên kế hoạch ở mức 100 tỷ đô la, cho đến nay là quỹ lớn nhất trong lịch sử. “Nếu tôi định gây quỹ, thì quỹ đó phải đủ lớn để phá vỡ toàn bộ thế giới công nghệ,” anh ấy nói trong chuyến hành trình bằng ô tô đến khách sạn, đồng thời cho biết thêm SoftBank có thể đóng góp hàng chục tỷ đô la, một số nợ. Đó là một rủi ro rất lớn đối với Masayoshi. Hầu hết các nhà gây quỹ đặt vào một số tiền và yêu cầu các nhà đầu tư cung cấp phần còn lại. Vào thời điểm đó, anh ấy chưa biết chiến lược chính xác để thuyết phục các nhà đầu tư vùng Vịnh tham gia vào một dự án lớn.

Người Qatar rất ấn tượng với niềm tin của Masayoshi, nhưng không có kết quả gì trong các cuộc thảo luận. Nhóm nghiên cứu vẫn cần số tiền khổng lồ để đạt được mục tiêu 100 tỷ đô la, và Nizar tin A Rập Saudi, đặc biệt là Mohammed bin Salman, sẽ là lựa chọn tốt nhất. May mắn thay, Mohammed được lên kế hoạch đến Tokyo trong vòng vài ngày sau chuyến đi Qatar. Nizar đã đi nhờ chiếc máy bay phản lực của Masayoshi để trở về Tokyo.

Trong nhiều tháng, nhóm PIF đã bày tỏ mong muốn gặp Masayoshi, nhưng dường như chưa có gì tiến triển. Nizar đã gửi một dòng tin nhắn đến các địa chỉ liên hệ, hy vọng ít nhất sẽ cho Masayoshi gặp trước các cố vấn và bộ trưởng quan trọng đi cùng Mohammed. Masayoshi có một văn phòng bên cạnh văn phòng đã được giải phóng mặt bằng của anh ấy trên tầng 26 của trụ sở SoftBank ở Tokyo. Họ vận động các liên hệ như thể họ đang tham gia một chiến dịch chính trị.

Vào ngày Mohammed đến, Nizar cảm thấy điện thoại của mình đang rung trên ngực. Anh đã ngủ quên. Đó là Yasir, người đứng đầu PIF, cuối cùng đã đáp lại cuộc gọi. Yasir có thể gặp Masayoshi trong vòng chưa đầy bốn giờ. Đang tranh giành, đội đã chuẩn bị để tiếp nhận anh ấy, biết họ sẽ có thời hạn nửa giờ để đưa anh ấy vào Quả bóng pha lê. “Hay đấy. Tôi cần thảo luận với phó thái tử,” cuối cùng Yasir nói với họ.

Nhóm tiếp tục đưa ra lời chào tương tự với Khalid al-Falih, bộ trưởng năng lượng và người đứng đầu Aramco, và Majid al-Qasabi, bộ trưởng thương mại, người đã đặt cho họ những câu hỏi hóc búa. Cuối cùng, cuộc gọi đến. Mohammed bin Salman đồng ý gặp Masayoshi tại nhà khách Geihinkan. Đó là ngày cuối cùng trong chuyến đi Nhật Bản của anh, và tiền đặt cược rất cao. Nếu không có sự giàu có của chính phủ, quỹ không bao giờ có thể đạt được mức cao như Masayoshi mong muốn.

Cuộc họp diễn ra thân mật và đơn giản, chỉ có Mohammed và các cố vấn chủ chốt cùng với một nhóm SoftBank nhỏ do Masayoshi dẫn đầu trong một căn phòng sáng sửa với đồ nội thất mạ vàng. Nizar đã đợi bên ngoài. Sau khi Masayoshi xem qua bài thuyết trình trên iPad - lần thứ sáu - Mohammed cho biết đã thảo luận

về ý tưởng này rất lâu với nhóm của mình và muốn trở thành nhà đầu tư nền tảng trong quỹ mới. Anh cần A Rập Saudi trở thành trung tâm của sự chuyển đổi công nghệ toàn cầu và đây là một cách để thu hút các công ty sáng tạo đến đất nước của anh, đồng thời thu lợi nhuận để thúc đẩy quá trình chuyển đổi khỏi dầu mỏ. Tóm lại, nó là hoàn hảo cho Tầm nhìn 2030 của anh.

Nizar chết lặng khi Masayoshi chuyển tiếp tin tức vài phút sau đó. Anh ấy đã tưởng tượng họ sẽ mất nhiều tháng để có được một thỏa thuận. Thay vào đó, họ nhận được một cam kết 40 tỷ đô. Nhưng ngay trước khi cuộc họp kết thúc, Mohammed nói anh muốn Masayoshi dành vài ngày ở A Rập Saudi. “Tôi muốn bạn nhìn thấy đất nước của tôi, và yêu nó,” anh nói. Masayoshi cắt ngang, nói mình có thể rảnh rỗi nửa ngày. “Trong trường hợp đó, có lẽ tốt hơn là bạn không nên đến,” Mohammed nói, nụ cười nhăn nhở. Sự lựa chọn quá rõ ràng: Masayoshi đồng ý đến trong ba ngày.

Các đội sẽ tiếp tục đàm phán trong chín tháng trước khi đạt được thỏa thuận về cấu trúc và điều khoản của thỏa thuận, nhưng Masayoshi thích nói ‘với sự thành công điển hình’ rằng đó là một thỏa thuận trị giá 45 tỷ đô la trong 45 phút – 1 tỷ đô la mỗi phút. Không lâu sau, Abu Dhabi đồng ý tham gia cùng A Rập Saudi trong quỹ, cam kết đầu tư 15 tỷ USD.

Dự án Crystal Ball, bản trình bày PowerPoint, sắp trở thành Quỹ Tầm nhìn, quỹ đầu tư tư nhân tập trung vào công nghệ lớn nhất trong lịch sử tài chính. Đó là một ví dụ về cách Mohammed bin Salman đang tác động đến thế giới thông qua hành động quyết đoán. Các nhà lãnh đạo thế giới khác kiểm soát nhiều quân đội mạnh hơn và các nền kinh tế lớn hơn, nhưng anh có quyền lực chắt lọc hơn bất kỳ ai khác trên trái đất và sẵn sàng hành động

theo cảm tính. Không có nhà đầu tư nào khác, với tư cách là vụ cá cược lớn đầu tiên, lại đặt cược 40 tỷ vào một người quản lý tiền có thành tích đầu tư được kiểm chứng.

Sau khi thăm Aramco và sa mạc trong chuyến đi đầu tiên đến Ả Rập Saudi, Masayoshi dùng bữa trưa trong cung điện Al-Auja với Mohammed. Thư giãn với chiếc mũ đội đầu của mình, để lộ một sợi tóc buông xuống, nút áo trên cùng không cài, hoàng tử hỏi Masayoshi và nhóm có muốn nghe về một dự án khác mà anh đang lên kế hoạch, cái gì đó gọi là NEOM không.

Trong hơn một giờ đồng hồ, Mohammed đã trình bày ý tưởng cấp tiến: một thành phố hoàn toàn mới, được xây dựng từ đầu, với công nghệ trong DNA của nó, trên 12.500km² đất ở phía bắc của đất nước, bao gồm một dải dài trên bờ Biển Đỏ. Vùng đất thưa thớt người ở, và những người sống ở đó sẽ phải dời đi, cho dù họ có chấp thuận hay không.

“Bạn có muốn trở thành một phần của dự án này không,” Mohammed hỏi.

“Đây là một tác phẩm nghệ thuật,” Masayoshi trả lời, đồng ý trở thành cố vấn sáng lập.

Hoàng tử đã thuyết phục Masayoshi quay lại vài tháng sau để trực tiếp xem vị trí dự kiến của NEOM. Họ bay đến một sân bay nhỏ ở thành phố Tabuk và lên trực thăng bay trên một dãy núi và qua bờ biển để hạ cánh trên một chiếc tàu du lịch thuê ngay đối diện làng chài Sharma cũ.

Hoàng tử hình dung ra một thành phố đầy tham vọng giống như trong một cuốn tiểu thuyết khoa học viễn tưởng. Dọc theo một dải bờ biển rộng lớn sẽ là một thành phố được xây dựng hoàn toàn mới với những tòa nhà chọc trời được phục vụ bởi những chiếc taxi robot bay. Một khu nghỉ mát được quy hoạch gần đó sẽ thay thế Riviera của Pháp như một điểm đến cho người A Rập Saudi và người châu Âu bị thu hút bởi những rặng san hô hoang sơ. Một hòn đảo không có người ở ngay ngoài bờ biển sẽ là nơi tổ chức một

điểm tham quan theo phong cách Công viên kỷ Jura với những con khủng long robot kích thước đầy đủ.

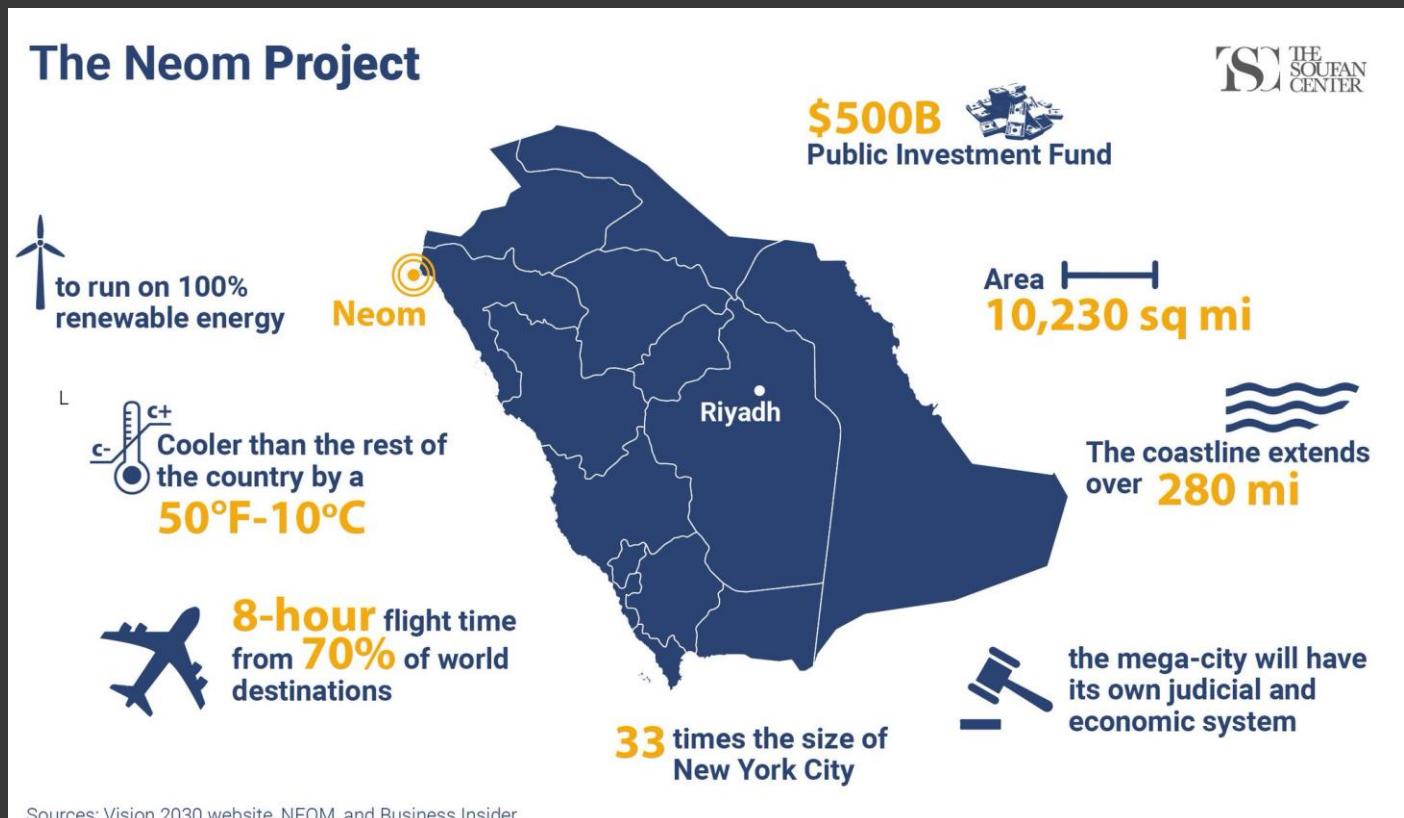

Sốc hơn nữa, kế hoạch dường như đang diễn ra. Trên con tàu du lịch là hàng chục chuyên gia tư vấn từ McKinsey, BCG và Oliver Wyman, đang nghiên cứu cách biến ý tưởng NEOM thành hiện thực. Đó là sự đặt cược cao đối với các nhà tư vấn: hai đội thua cuộc có nghĩa vụ giao tất cả công việc của họ cho đội chiến thắng, người sẽ dân dắt dự án 500 tỷ đô la.

Không giống như các dự án khác nhằm cải cách nền kinh tế Ả Rập Saudi, NEOM không do các nhà tư vấn hoặc chuyên gia kinh tế nước ngoài pha chế. Đó là một tầm nhìn đền với Mohammed trong một khoảnh khắc đầy cảm hứng.

Trong những ngày sau khi cha mình trở thành vua, Mohammed không còn bị cuốn hút bởi những câu hỏi về kế vị và âm mưu cung

điện. Anh đã có thời gian để lùi lại và xem xét một A Rập Saudi được đổi mới sẽ trông như thế nào và việc hiện thực hóa tầm nhìn đó sẽ ra sao.

Nhiệm vụ thật khó khăn. Vua Abdullah đã cố gắng tiến hành các cải cách xã hội, kinh tế và giáo dục, nhưng khi ông qua đời sau một triều đại kéo dài một thập kỷ, phụ nữ vẫn không được phép lái xe. Chỉ mới bắt đầu hình thành văn hóa doanh nhân. Và một người đàn ông trẻ vẫn không thể ngồi quán cà phê với một phụ nữ trẻ trừ khi hai người là anh chị em hoặc vợ chồng. Có rất ít điều để khoe khoang về nền kinh tế A Rập Saudi – không có sự đổi mới để nói về các nhà vô địch quốc gia. Các dự án lớn, như King Abdullah Economic City, dường như là sự bắt chước yếu ớt của những phát triển tương tự ở Dubai và Singapore.

Nền kinh tế phụ thuộc vào dầu mỏ và cô lập hơn bao giờ hết với phần còn lại của thế giới. Không ai muốn đầu tư vào vương quốc. Từ năm 2009 đến 2016, đầu tư trực tiếp nước ngoài hàng năm đã

giảm 85%, các chuyên gia tư vấn cho MBS cho biết. Và mọi thứ dường như đang trở nên tồi tệ hơn. Năm 2011, các chuyên gia tư vấn cho biết, A Rập Saudi là quốc gia dễ dàng thứ 10 trên thế giới để các công ty quốc tế kinh doanh; vào năm 2016, nó đã giảm xuống còn 80 giây.

Không giống như các nước láng giềng nhỏ bé, A Rập Saudi có dân số đủ lớn để hỗ trợ một nền kinh tế nghiêm túc với các ngành công nghiệp cây nhà lá vườn. Nhưng những người có tiền có xu hướng rời khỏi đất nước để tiêu tiền, đến Dubai để giải trí, Paris để du lịch và London, Thụy Sĩ hoặc Hoa Kỳ để chăm sóc y tế. Có rất ít “nhà nghỉ” ở A Rập Saudi.

Mohammed coi đây là “sự rò rỉ kinh tế”. Và anh bị ám ảnh bởi khái niệm đô la A Rập Saudi được chi tiêu ở nơi khác đang tiêu hao nền kinh tế của vương quốc. Chính phủ đang lấy lòng công dân của mình bằng các khoản trợ cấp và việc làm, nhưng các lợi ích đang thoát ra khỏi đất nước thay vì tuần hoàn giữa các doanh nghiệp và nhà bán lẻ trong nước.

Mohammed nhận ra A Rập Saudi đã mắc kẹt trong những thói quen cũ trong suốt nửa thế kỷ. Nó bơm dầu, bán và chi tiền để mua những thứ từ nơi khác. Nay giờ dân số đang tăng lên nhanh chóng, trong khi dầu - hoặc ít nhất là nhu cầu quốc tế về nó - đang cạn kiệt.

Vào một buổi tối, khi đang nghiên ngẫm những thử thách đó, Mohammed mở bản đồ Google Earth về vương quốc trên màn hình máy tính. Nhìn chằm chằm vào hình ảnh đất nước của mình từ không gian, anh ta quét qua Bán đảo A Rập, từ Jeddah và Mecca ở phía tây, qua vùng đất trống, đến các mỏ dầu ở phía đông của

Dhahran, và tự hỏi mình đã bỏ lỡ điều gì. Những cơ hội để tiến bộ nào có thể ẩn trong sa mạc?

A Rập Saudi ban đêm nhìn từ vệ tinh

Và điều đó khiến anh kinh ngạc: Khu vực phía bắc Jeddah, nơi những ngọn núi dọc theo biên giới Jordan đổ dốc xuống Biển Đỏ, là một phiến đá trống. Chỉ có một thành phố nhỏ trong khu vực, và nó được bao quanh bởi sa mạc với dân cư thưa thớt. Mohammed

triệu tập một chiếc trực thăng để đưa anh và một số người bạn đến địa điểm này.

Những gì anh nhìn thấy từ trên không thật cảm hứng. Anh đã từng đến đó trước đây, nhưng anh đang nhìn thấy nó với đôi mắt mới mẻ của một vị khách lần đầu đến vương quốc. Anh bay qua những ngọn núi cao đến nỗi tuyết rơi vào mùa đông và những bãi biển trắng xóa nằm dọc theo một vịnh êm đềm. Các rạn san hô ngoài khơi sánh ngang với các rạn san hô ở gần đó của Sharm El Sheikh - Ai Cập.

Và trong khi khu vực này có những thách thức rõ ràng, bao gồm gần như hoàn toàn không có nước ngọt, nó có một lợi thế lớn: Vì nó có ít người và ít có ý nghĩa đối với cơ sở tôn giáo hoặc kinh tế của A Rập Saudi, Mohammed có thể thực hiện những thay đổi lớn mà chỉ có ít sự phản kháng. Người dân địa phương trong khu vực phần lớn là những người Bedouin, những người đã đi lang thang trên vùng sa mạc đó trong nhiều thế hệ. Họ có thể bị loại bỏ với sự lôi kéo về tài chính và các mối đe dọa vũ lực tối thiểu.

Có lẽ quan trọng nhất, khu vực này phần lớn không có cơ sở hạ tầng cũ nát, bộ máy quan liêu thô sơ, chính quyền tham nhũng và các tòa án tôn giáo cứng nhắc ngăn cản sự thay đổi xã hội - và làm mất lòng các nhà đầu tư nước ngoài - tại các thành phố A Rập Saudi.

Làm lại Riyadh và Jeddah, cải cách quản trị kém hiệu quả và loại bỏ các thẩm phán Hồi giáo đã ra lệnh trừng phạt và các bản án tù khắc nghiệt mà các đồng minh phương Tây phàn nàn là một nhiệm vụ to lớn, với sự phản kháng. Sẽ không có trở ngại nào trong một thành phố kiểu mẫu được xây dựng từ đầu ở biên giới mới được tuyên bố của anh. Và nếu nó thành công, nếu NEOM đổi mới và có thể sống được, thịnh vượng như anh đã hình dung, nó có thể kéo phần còn lại của vương quốc vào một tương lai lạc quan hơn. Điều này tương tự như việc tạo ra nền tảng MiSK thuở mới vào nghề - công ty riêng của anh, được xây dựng từ đầu với sự trợ giúp từ các cố vấn nước ngoài - nhưng ở quy mô khổng lồ.

Mohammed quyết định xây dựng không chỉ một thành phố mà là một vương quốc nhỏ. Nó sẽ có công nghệ tiên tiến và chăm sóc y tế, tất cả đều được cung cấp bởi năng lượng mặt trời chứ không phải dầu. Gần đó sẽ là những điểm chính cho những người đi biển, du thuyền và leo núi, thậm chí trượt tuyết khi các kỹ sư bắt đầu sản xuất tuyết để bổ sung cho các đỉnh núi nhận được vào mùa đông. Các tòa án sẽ là Hồi giáo nhưng không phải là Wahhabist. Phụ nữ không cần phải che giấu tóc hay cơ thể của mình và thậm chí có thể cho phép uống rượu. Và tất cả mọi người — các thẩm phán, các quan chức, các cơ quan tài chính — sẽ báo cáo cho Mohammed.

Anh đã tập hợp một ban giám đốc bao gồm bộ trưởng nhà ở A Rập Saudi, cựu thị trưởng Riyadh, cố vấn Hoàng gia và Mohammed Al Shaikh, nhà quản lý chứng khoán một thời đã trở thành đồng minh đáng tin cậy của hoàng tử. Cũng trong hội đồng quản trị còn có Yasir al-Rumayyan, chủ ngân hàng phụ trách quỹ tài sản nhà nước của A Rập Saudi.

Mohammed từng là chủ tịch hội đồng quản trị và nhờ các nhà tư vấn nước ngoài hỗ trợ trong việc lập kế hoạch. Ngay từ sớm, họ đã đặt tên cho NEOM, một từ ghép của “mới” trong tiếng Hy Lạp và “tương lai” trong tiếng A Rập “bởi vì dự án đại diện cho một bước nhảy vọt văn minh của nhân loại. Vì vậy, cái tên này không nên đặt từ một nền văn minh cụ thể,” Mohammed sau đó nói với người phỏng vấn từ Bloomberg, mặc dù anh nói với một người liên hệ khác là NEOM thực sự được dùng để biểu thị “thành phố náo bộ”, vì một trong những mục đích của nó là khai thác sức mạnh của bộ não người.

Khi triệu tập cuộc họp hội đồng quản trị đầu tiên của NEOM vào tháng 8 năm 2016, Mohammed đã nói rõ với các nhà tư vấn rằng công việc của họ là biến những chỉ dẫn kỳ lạ của anh thành những kế hoạch có thể được thực hiện trong tương lai. Trong khi hội đồng quản trị bao gồm các quan chức có năng lực của A Rập Saudi,

không ai có kinh nghiệm về công nghệ hoặc lập kế hoạch quy mô lớn. Nhiệm vụ của các nhà tư vấn là tìm ra điều gì khả thi, sau đó đưa ra kế hoạch làm thế nào để hoàn thành những việc đó.

Nhưng các hướng dẫn cho các nhà tư vấn về cách vẽ ra thành phố tương lai là rất mờ nhạt. Ngoài trong chiếc áo choàng xám, đầu không che, ở cuối chiếc bàn dài trong phòng họp, Mohammed đưa ra những câu cách ngôn quá trừu tượng nên không được các nhà tư vấn sử dụng nhiều.

“NEOM sẽ đại diện cho một thế hệ thành phố mới, kết hợp tất cả các ý tưởng đổi mới trong một thành phố,” anh tuyên bố.

Khá mơ hồ!

“Các nhà tư vấn nên kiểm tra phương tiện truyền thông, nội dung văn hóa, sách và văn học để tìm kiếm ý tưởng” về tương lai tưởng tượng, hội đồng đã giải quyết tại một cuộc họp, về cơ bản ra lệnh cho các chuyên gia căn cứ vào thành phố tương lai dựa trên những gì mọi người trong quá khứ nghĩ rằng tương lai nên như thế nào.

“Tận dụng Tomorrowland làm nguồn cảm hứng cho những thành phố tương lai có thể là gì,” một người gợi ý, ra lệnh cho các nhà tư vấn nghiên cứu sức hút của công viên giải trí Disney bao gồm video 3D Michael Jackson, tàu điện một ray và một bộ phim có tựa đề Honey, I Shrunk the Audience.

Mohammed đã xác định một số ưu tiên đầy tham vọng, bao gồm ngăn chặn rò rỉ kinh tế. NEOM có thể cung cấp các khu nghỉ dưỡng, chăm sóc y tế và thậm chí cả ô tô mà người A Rập Saudi đã chi hàng tỷ đô la để mua, Mohammed lý luận, giữ số tiền đó trong nền kinh tế A Rập Saudi.

Một vấn đề khác của hoàng tử là khó khăn mà các doanh nghiệp nước ngoài gặp phải khi hoạt động tại A Rập Saudi. Vương quốc này đã đầu tư hàng tỷ đô la vào các công ty nước ngoài. Bây giờ Mohammed muốn những công ty đó đầu tư vào vương quốc. Mohammed cho biết, các công ty công nghệ, nhà sản xuất ô tô và hàng không vũ trụ lớn nhất thế giới sẽ đến NEOM và xây dựng văn phòng và nhà máy. Điều này sẽ đòi hỏi các cấu trúc pháp lý mới phá vỡ các tòa án Hồi giáo của A Rập Saudi, nơi không có luật pháp sản và ngay cả những tranh chấp kinh doanh đơn giản cũng có thể biến thành Ngôi nhà ám đạm Trung Đông.

Và Mohammed nhận thức sâu sắc về thách thức lớn khác của vương quốc: Không ai từ phương Tây muốn chuyển đến Saudi Arabia. Khí hậu quá khắc nghiệt và những hạn chế đối với giải trí và quyền của phụ nữ. Điều đó cũng sẽ phải thay đổi trong NEOM.

Và cuối cùng, nó phải tốt hơn thủ phủ Dubai trong khu vực.

Việc biến những sắc lệnh đó thành một kế hoạch đáng tin cậy dường như là điều không thể đối với các nhà tư vấn. Nhưng với việc Mohammed hứa sẽ chi 500 tỷ đô la cho nó, họ biết đó có thể là khoán hoa hồng cả đời, có khả năng mang lại hàng chục triệu đô la cho bất kỳ ai nhận được vai chính.

Trong các cuộc họp NEOM đầu tiên đó, các chuyên gia tư vấn của McKinsey và các đối thủ của họ từ BCG và Oliver Wyman đã ngồi đối diện với những người đồng cấp A Rập Saudi tại bàn họp dài và trình bày các ý tưởng về trọng tâm của NEOM. Họ đã xác định chín khu vực (“cụm”, theo biệt ngữ của nhà tư vấn) mà hội đồng quản trị của NEOM đã đồng ý sẽ hình thành nền tảng của thành phố. Những thứ này không có gì ngạc nhiên, bao gồm những thứ như năng lượng, công nghệ, sản xuất và giải trí. Sau đó, tại một cuộc họp mà các nhà tư vấn gọi là “phiên lý tưởng”, Mohammed thông báo sẽ có một nhóm mới, “Cụm o”, liên quan đến khái niệm “khả năng sống”. NEOM phải là nơi sinh sống dễ chịu nhất trên thế giới.

Thông qua các cuộc họp hội đồng quản trị trong suốt nhiều tháng, Mohammed đã ném vào các nhà tư vấn những ý tưởng dường như vô tận. NEOM cần ô tô bay và một cây cầu trị giá hàng tỷ đô la đến Ai Cập. Có thể tạo ra trăng tròn nhân tạo sẽ mọc mỗi đêm không? Và về bãi biển trong khu nghỉ mát đó: “Tôi muốn cát phát sáng,” Mohammed nói với một trong những người lập kế hoạch. Du hành vũ trụ thương mại sẽ là một ngành tốt để mang lại cho thành phố, và chợ nông sản.

NEOM phải “đi tiên phong và dẫn đầu tất cả các lĩnh vực trong tương lai,” Mohammed nói với những người phương Tây xung quanh bàn họp của mình. Nó sẽ có GDP bình quân đầu người cao nhất thế giới và sự cân bằng giữa công việc và cuộc sống vô song. Một số yêu cầu của anh dường như mâu thuẫn với nhau. Hội đồng quản trị tuyên bố: Chính phủ A Rập Saudi sẽ chi 500 tỷ đô la cho NEOM, nhưng dự án sẽ không được “xây dựng dựa trên trợ cấp”. “NEOM sẽ đảm bảo sự bình đẳng và công bằng cho tất cả mọi người,” Rumayyan, giám đốc quỹ tài sản nhà nước, cho biết tại một cuộc họp trước khi thảo luận về cách NEOM sẽ giám sát toàn thời gian mọi người trong biên giới của mình để tội phạm có thể bị bắt ngay lập tức và sau đó, làm thế nào chỉ những người A Rập Saudi có trình độ nhất định mới được phép vào.

Latham & Watkins, một công ty luật của Hoa Kỳ đã đồng ý trở thành “đối tác pháp lý” của NEOM, xác định các vấn đề trong hệ thống pháp luật hiện tại của A Rập Saudi và đề xuất sửa chúng bằng cách thực hiện một cấu trúc mới mà mọi thẩm phán đều được bổ nhiệm bởi Mohammed. Công ty từ chối bình luận về công việc của mình khi Wall Street Journal đưa tin về nó.

Trong hơn hai nghìn trang tài liệu quy hoạch, các nhà tư vấn đã đưa ra câu trả lời cho mọi thứ. NEOM, BCG tuyên bố, có thể ngăn chặn tới 100 tỷ đô la rò rỉ kinh tế hàng năm. Khái niệm “khả năng sống” của hoàng tử, trước đây là vấn đề sở thích cá nhân, giờ đây có thể được định lượng thông qua một hệ thống mới đột phá mà McKinsey đã phát minh ra đặc biệt cho NEOM. Đó là “dựa trên bằng chứng thực nghiệm và tận dụng dữ liệu lớn để đo lường sự hài lòng, hạnh phúc và mức độ tương tác của người dân”, các chuyên gia tư vấn đã viết trong phần giải thích về cách họ đã nghĩ ra cách để đo lường khách quan mức độ dễ chịu của thành phố. NEOM, họ đã hứa trong các buổi thuyết trình với khách hàng A Rập Saudi của mình, sẽ là nơi sống dễ chịu nhất trên thế giới.

Các chuyên gia tư vấn đã biến điểm yếu rõ ràng của NEOM thành điểm mạnh. Khu vực này có thể không có nước ngọt, nhưng nó có “khả năng tiếp cận nước mặn không giới hạn” và có thể trở thành “nhà vô địch về nước toàn cầu” bằng cách phát triển các nhà máy khử muối. Và có lẽ, BCG gợi ý, NASA sẽ hợp tác phát triển mặt trăng nhân tạo của hoàng tử, mặt trăng sẽ lớn nhất trên thế giới.

Sau 4 cuộc hội thảo kéo dài nhiều tháng, hội đồng quản trị và các chuyên gia tư vấn đã đi đến một tuyên bố tầm nhìn cho dự án: “Vùng đất của tương lai, nơi những bộ óc vĩ đại nhất và những tài năng xuất sắc nhất được trao quyền để thể hiện những ý tưởng tiên phong và vượt qua ranh giới trong một thế giới lấy cảm hứng từ trí tưởng tượng”. Đó là một kỹ thuật bậc thầy của các nhà tư vấn trong việc nói với một hoàng tử đầy tham vọng chính xác những gì anh muốn nghe.

Sau khi thăm con tàu du lịch với đầy đủ các chuyên gia tư vấn ngoài khơi bờ biển NEOM, Masayoshi nói với Mohammed rằng

anh là người có tầm nhìn xa: “Một cách sống mới từ khi sinh ra đến khi chết đi, tạo đột biến gen để tăng cường sức mạnh và chỉ số thông minh,” như các nhà tư vấn sau đó mô tả.

Sau đó, Masayoshi gọi Mohammed bin Salman là “Steve Jobs của Bedouin”.

Rajeev, giám đốc điều hành SoftBank, có nhiệm vụ to lớn của riêng mình. Tiền của A Rập Saudi và Abu Dhabi đã khiến anh ta thay đổi ý định rời SoftBank. Giờ đây, anh ấy có năng lực tài chính mạnh hơn bất kỳ ai trên trái đất và một ông chủ không biết gì về tài chính, người rất vui khi đầu tư hàng tỷ đô la chỉ với một cuộc họp nhanh chóng và một “bản năng gan dạ”. Vấn đề duy nhất là Quỹ Tầm nhìn có khoảng 20 nhân viên và không có thủ tục đầu tư hoặc bộ máy tuân thủ. Thậm chí tệ hơn, mặc dù họ đã bắt đầu đầu tư tiền, nhưng họ phải tạm thời giữ tiền trên bảng cân đối kế toán của SoftBank trong khi đội ngũ của quỹ đang được xây dựng.

Các thành viên trong nhóm tại PIF đã hoài nghi về Quỹ Tầm nhìn mà sếp của họ đã ký tên vào, nhưng họ không có tư cách phản đối. Thay vào đó, họ bắt đầu tìm kiếm thông tin chi tiết và chứng minh công ty đã sẵn sàng chấp nhận nhiều tiền mặt như vậy.

Việc đóng Quỹ Tầm nhìn vẫn còn vài tháng nữa (không nhận thêm vốn đầu tư), nhưng trong một chuyến thăm khác của Masayoshi, Nizar và Rajeev tới Riyad, hoàng tử tỏ ra lo lắng. Có một bữa tối trên bãi biển, họ thảo luận sôi nổi về tầm nhìn không tưởng của NEOM và Masayoshi về việc đưa một triệu người máy vào thành phố để xử lý tất cả các công việc trong nhà, để con người tự do làm

những việc quan trọng hơn. Đó là Masayoshi điển hình: một số tròn đẹp và khái niệm hào nhoáng mà không có nhiều nội dung.

Sau đó, Mohammed kéo Masayoshi sang một bên để đi dạo trên mặt nước và đề nghị anh xem xét đầu tư vào Uber. Công ty đã bị đưa tin vì tất cả những lý do sai trái, bao gồm các vấn đề về quản trị và an toàn, một vụ bê bối liên quan đến các giám đốc điều hành cấp cao do thám đối thủ. Uber là thương vụ lớn đầu tiên của Quỹ đầu tư công và anh không muốn nó trở nên tồi tệ – quan hệ công chúng tồi tệ như vậy có thể làm tổn hại đến quan điểm của công chúng về hồ sơ đầu tư non trẻ của anh.

“Tôi rất lo lắng,” Mohammed nói. Masayoshi đã muốn tránh đi nhưng đồng ý xem xét kỹ hơn.

Những lo lắng của Mohammed bin Salman không dừng lại ở đó. Anh đã khéo léo nắm quyền, đưa đất nước khởi động dự án chuyển đổi lớn nhất kể từ khi phát hiện ra dầu gần 80 năm trước, và bắt đầu chi hàng tỷ đô la cho các khoản đầu tư nước ngoài. Nhưng chiến tranh vẫn đang hoành hành ở Yemen và những tầng lớp tinh hoa lâu năm mà anh đánh bật ra khỏi quỹ đạo đang âm mưu sau lưng anh. Để tồn tại, giống như những người chú và ông nội của mình trước đó, anh cần sự hỗ trợ từ Hoa Kỳ, nơi một cuộc bầu cử sắp tới có thể là một lợi ích to lớn cho vương quốc.

Cả Donald Trump và Hillary Clinton dường như không phải là đồng minh tự nhiên. Các nhà lãnh đạo A Rập Saudi từ lâu đã coi Clinton là một đối tác khó chịu khi bà còn là ngoại trưởng, với việc bà kiên quyết thúc ép nhà vua và các đại biểu của ông về các vấn đề nhân quyền và đòi hỏi nhiều tự do hơn cho phụ nữ trong vương quốc khi họ gặp nhau. Donald Trump dường như thậm chí còn có vấn đề hơn, với chứng sợ Hồi giáo trần trụi và những lời chỉ trích

Tổng thống Barack Obama vì đã cố gắng ngăn chặn một đạo luật cho phép người dân kiện A Rập Saudi ra tòa án Mỹ về vụ 11/9.

Nhưng Mohammed, với sự giúp đỡ của các đồng minh ở Các Tiểu vương quốc A Rập Thống nhất, tin Trump là lựa chọn tốt hơn. Ông dường như có xu hướng hủy bỏ thỏa thuận hạt nhân Iran, điều mà giới lãnh đạo A Rập Saudi ghê tởm, và dường như không quan tâm đến các vấn đề nhân quyền khiến Clinton bận tâm.

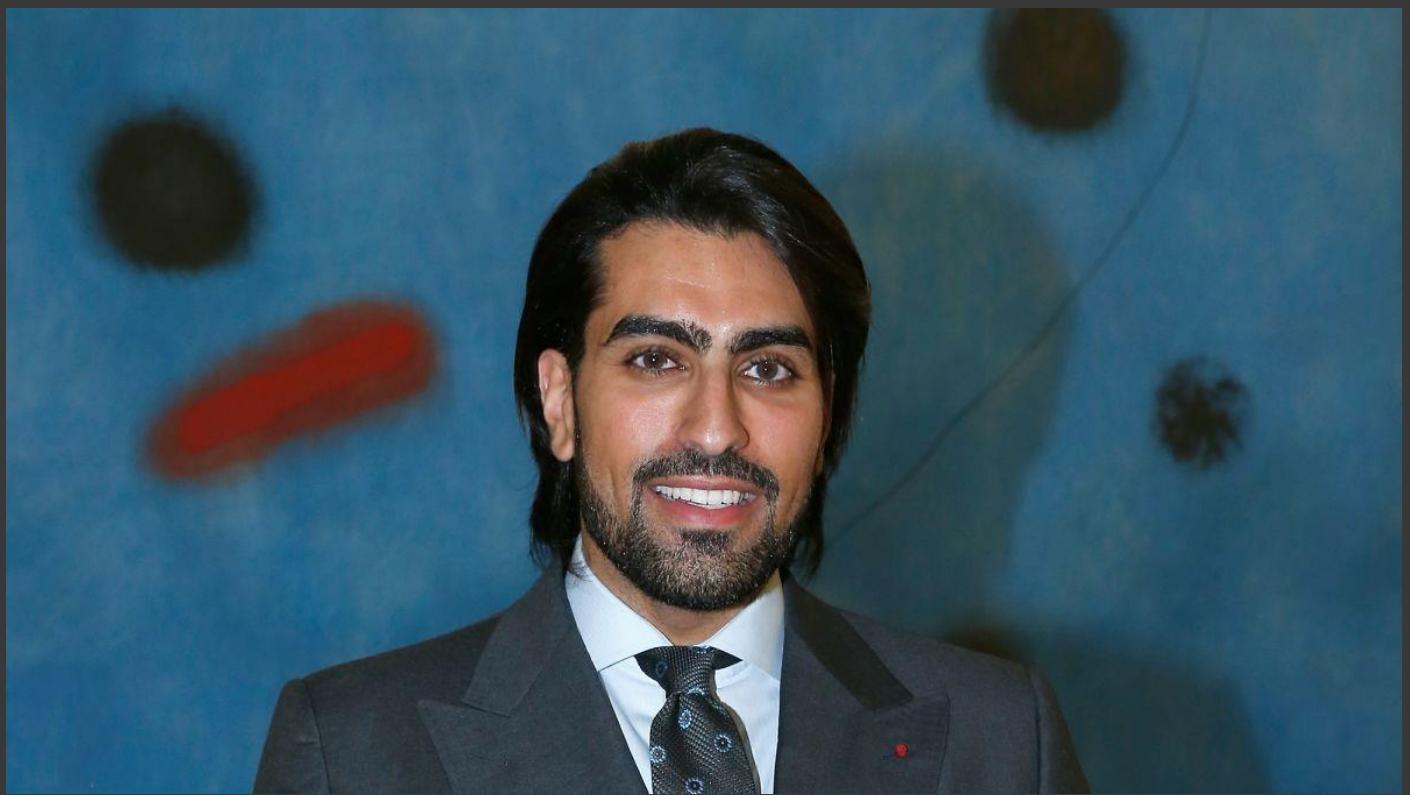
Vì vậy, Mohammed đã rất tức giận khi, ba tuần trước cuộc bầu cử tổng thống, một người em họ xa xuất hiện ở Los Angeles với một nhà tài trợ nổi tiếng của đảng Dân chủ và chụp ảnh với Đại diện Adam Schiff, một đảng viên Dân chủ quyền lực của Quốc hội. Nó như nói với thế giới là Hoàng gia A Rập Saudi đang ủng hộ đảng Dân chủ.

Người em họ, Salman bin Abdulaziz bin Salman Al Saud, về mặt kỹ thuật là một hoàng tử. Nhưng anh ta không phải là hậu duệ của người sáng lập vương quốc, Ibn Saud, như Mohammed. Salman là dòng dõi của một người họ hàng với Ibn Saud, vì vậy không phù hợp với ngai vàng.

Salman đẹp trai và giàu có, phần lớn là do cha anh, một cựu cố vấn của Vua Fahd, đã gây dựng nên một khối tài sản khổng lồ của gia đình. Anh và Mohammed đã biết nhau từ khi họ còn trẻ. Khi họ ở tuổi thiếu niên, Salman thường trêu chọc Mohammed, người thừa cân và dành thời gian chơi điện tử trong khi Salman đã trở nên thông thạo tiếng Pháp và đi du lịch nước ngoài. Khi họ ở độ tuổi đôi mươi, Salman coi Mohammed là người vô văn hóa và khó ưa, nói với bạn bè là Mohammed bị những anh em họ trẻ tuổi khác tránh mặt.

Bây giờ họ đã ngoài ba mươi tuổi. Mohammed là người đàn ông quyền lực nhất vương quốc bên cạnh nhà vua, và người anh em họ Salman, trong mắt Mohammed, là một tên hề tự phụ. Bị thu hút bởi sự giàu có và quyền lực, Salman bắt đầu thành lập câu lạc bộ có tên là “Câu lạc bộ những **người di chuyển** có tầm nhìn”, một nỗ lực nhằm đoàn kết các nhà lãnh đạo thế giới đứng sau các sáng kiến từ thiện đã phản bội tuyên bố thông thạo tiếng Anh của mình.

Xuất hiện trong những bức ảnh được tạo dáng với bộ râu được cắt tỉa gọn gàng và bộ quần áo Ý được may tinh xảo với ve áo rộng đến mức không thể coi thường, Salman đã đuổi theo các nhà lãnh đạo chính trị và báo chí, tán dương việc học tại Sorbonne và hứa hẹn sẽ khắc phục các vấn đề toàn cầu như tiếp cận với nước sạch.

Một doanh nhân Dubai đã giới thiệu Salman với một nhà tài trợ của đảng Dân chủ, giám đốc điều hành Andy Khawaja ở California. Đến lượt mình, ông đã cho Salman gặp Schiff, người sau đó nói với CNN rằng tất cả những gì ông nhớ lại về cuộc họp là các cuộc thảo luận chung về chính trị Trung Đông. Sau đó, Salman nói với một

thành viên trong đoàn tùy tùng là cuộc nói chuyện của anh với Khawaja và Schiff tập trung vào các nỗ lực từ thiện.(Riêng Khawaja sau đó bị truy tố ở Hoa Kỳ với tội danh thực hiện các khoản đóng góp chiến dịch bất hợp pháp cho Clinton trong một kế hoạch liên quan đến Mohammed bin Zayed; Khawaja cho biết anh ta “chưa bao giờ lấy tiền từ bất kỳ nhà lãnh đạo nước ngoài nào. Tất cả chỉ là đối trả.”)

Nhưng Mohammed đã rất tức giận. Tại sao hoàng tử vô danh này lại khiến Hoàng gia có vẻ như đang ủng hộ Clinton? Anh gọi cho Salman, người đảm bảo với anh là các cuộc họp không mang tính chất chính trị. Đêm đó, một quan chức của Hoàng gia gọi cho cha của Salman. “Tại sao anh ấy ở Mỹ?” quan chức hỏi. Bị mắc kẹt, Salman cha trả lời, ít nhất là trong một thời gian, và anh ta đã viết một lá thư cho Hoàng gia nói rằng anh ta chỉ đến Hoa Kỳ để kinh doanh và tham gia xã hội, không phải chính trị. Nhưng đối với Mohammed, cuộc bầu cử sắp tới là một thời điểm quan trọng, và sự xuất hiện của người anh họ là không phù hợp.

SPARTA THU NHỎ

Tháng 12 năm 2016

Từ bỏ chiếc áo choàng trắng của mình để lấy một chiếc áo sơ mi cài cúc và kính phi công, thái tử cơ bắp của Abu Dhabi, Mohammed bin Zayed, đến dự một cuộc họp bí mật tại Tháp Trump ở Manhattan trông giống như một James Bond của A Rập. Nhóm tiếp đón không giống bất cứ điều gì mà anh ta đã thấy trong những năm ngoại giao với Hoa Kỳ, đồng minh phương Tây thân cận nhất và người bảo vệ của anh ta. Một bên là Steve Bannon, cựu chủ ngân hàng và giám đốc điều hành truyền thông cánh hữu, má ửng đỏ, mái tóc xám xù xì, trông có vẻ thô lỗ. Sau đó, là Jared Kushner, người thừa kế giàu có kết hôn với Ivanka Trump, người từng nói với Bannon trên chuyến bay là anh ta không nghĩ các chuyên gia hiểu biết sâu sắc về quá khứ nhất thiết phải là những người giỏi nhất để vạch ra tương lai địa chính trị.

“Tôi không tin vào điều đó,” Kushner nói.

“Bạn không tin vào điều gì?” Bannon đáp lại.

“Lịch sử,” Bannon hỏi. “Tôi không đọc lịch sử. Nó làm bạn sa lầy”. Kushner nói.

Và giữa họ là Michael Flynn, một cựu trung tướng được trang trí lộng lẫy, người mới bước ra từ sự nghiệp tư nhân với tư cách là nhà tư vấn và vận động hành lang cho các chính phủ nước ngoài. Tất cả họ đều làm việc cho ông trùm bất động sản Donald Trump, người vừa thắng cử tổng thống Hoa Kỳ bằng tuyên ngôn “Nước Mỹ trên hết”. Đôi khi, các chính sách của ông hoàn toàn thù địch với thế giới Hồi giáo.

Nhưng Mohammed bin Zayed, được biết đến với cái tên MBZ, đột nhiên cảm thấy vô cùng thoả mái khi Bannon bắt chuyện.

“Tôi chỉ ở đây để nói về người Ba Tư,” Bannon nói.

Mohammed bin Zayed nở một nụ cười ngạc nhiên. “Bạn nói người Ba Tư? Tôi đã tìm kiếm một người Mỹ như bạn trong hai mươi năm.”

Bannon đang nói theo cách mà nhà lãnh đạo Tiểu vương quốc hiểu. “Iran” là một quốc gia mà chính phủ của Tổng thống Barack Obama đã đủ tin tưởng để đàm phán một thỏa thuận hạt nhân. Mặt khác, “Người Ba Tư” là một nhóm dân tộc thiểu số và kẻ thù truyền kiếp của người Ả Rập. Và theo như MBZ và Bannon có liên quan, họ là mối đe dọa đối với Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống nhất và Ả Rập Saudi - và các đồng minh của họ ở phương Tây -

nếu họ quyết định xây dựng lại đế chế Safavid đã thống trị phần lớn khu vực ba thế kỷ trước.

Nhà Safavid là một triều đại đã cai trị lãnh thổ Iran ngày nay, cùng nhiều vùng phụ cận từ khoảng năm 1501 đến năm 1736. Họ thường giao chiến với nhà Ottoman của Thổ Nhĩ Kỳ và người Uzbek. Theo tiếng Ba Tư, Safaviyan là một danh từ, chỉ định triều đại, còn Safavi là tính từ, có nghĩa là thuộc về gia đình Safavid.

Trong một cuộc thảo luận với Đô đốc Kevin Cosgriff vào tháng 6 năm 2007, Mohammed bin Zayed đã tóm tắt ngắn gọn quan điểm văn hóa của mình. Ông nói với Cosgriff: “Bất kỳ nền văn hóa nào đủ kiên nhẫn và tập trung để dành nhiều năm làm việc trên một tấm thảm duy nhất đều có khả năng chờ đợi nhiều năm, thậm chí nhiều thập kỷ để đạt được những mục tiêu lớn hơn”. Mục tiêu của Iran là “một Đế chế Ba Tư mới mang tầm ảnh hưởng của vũ khí hạt nhân.”

Mohammed và Bannon tiếp tục trong một giờ nữa, nói về lịch sử, an ninh và sự thắt vọng với những gì họ coi là thỏa thuận Iran ngày thơ đến mức nguy hiểm của Obama. Sau đó, Tiểu vương quốc đã

đưa ra một đề nghị: Trump nên gặp Mohammed bin Salman. “Anh ấy là chìa khóa cho các kế hoạch của bạn trong khu vực,” MBZ nói. Đề xuất chỉ là một cách mà Các Tiểu vương quốc - UAE đang củng cố các tiêu chuẩn của một hoàng tử mới nổi ở A Rập Saudi rộng lớn hơn. Kể từ khi thành lập vào năm 1971, UAE đã có quan hệ phức tạp với A Rập Saudi và sự liên kết của họ với chủng tộc Hồi giáo Wahhabi. Trong khi các hoàng tử dọc theo Vịnh Ba Tư (hoặc, như họ gọi là Vịnh A Rập) nhanh chóng xây dựng các thành phố quốc tế nổi tiếng như Dubai, Abu Dhabi và Doha, thì các vị vua già của A Rập Saudi và những người ủng hộ phái Wahhabist dường như bị ám ảnh bởi một hiện trạng có từ đầu thế kỷ XX. Lịch sử của A Rập Saudi hiện đại — và yêu sách của Al Saud về tính hợp pháp — gắn liền với cơ sở tôn giáo bảo thủ và quyền giám hộ của các thành phố linh thiêng Mecca và Medina.

Tuy nhiên, A Rập Saudi là quốc gia vùng Vịnh với dân số đông và diện tích lớn. Đó là quốc gia duy nhất trong khu vực thực sự quan trọng trên trường thế giới. Nhưng nó từ lâu đã từ chối dẫn đầu, thay vào đó thích dựa vào Hoa Kỳ để duy trì an ninh khu vực trong khi họ đã chi hàng tỷ đô la để truyền bá chủ nghĩa Wahhabism, một thế giới quan cho rằng đi xem phim hoặc nghe nhạc là xấu xa, trong phạm vi của Thế giới Hồi giáo.

Cơ cấu dân số của A Rập Saudi

Nhiều thành phần giống nhau có mặt trên khắp Bán đảo Ả Rập: các mỏ hóa dầu khổng lồ và sự giàu có cần thiết, các chuẩn mực xã hội bảo thủ, phong tục bộ lạc và địa hình sa mạc. Tuy nhiên, sự khác biệt giữa mỗi thành phố vùng Vịnh có thể rất sâu sắc. Gia đình Al Maktoum ở Dubai là những người theo chủ nghĩa trọng thương, họ đã tập trung nỗ lực trong nhiều năm để tạo ra một trung tâm thương mại tương lai, nơi có hàng triệu người nước ngoài sống nhiều như họ ở Sydney, London hoặc New York. Al Sabah của Kuwait đã cho phép các thể chế theo phong cách dân chủ trỗi dậy ở đất nước của họ trước bất kỳ nước láng giềng nào, thậm chí cho phép các tờ báo ôn ào chỉ trích các quan chức chính phủ, một điều không thể thấy ở những nơi khác trong khu vực. Ví dụ, Al Qaboos của Oman đã phát triển danh tiếng là những nhà ngoại giao cấp thấp, hoạt động như những người đi trước quan trọng trong các cuộc thảo luận giữa các nước phương Tây và Iran. Và Al Thani của bán đảo nhỏ bé Qatar đã ủng hộ các phần tử Hồi giáo, bao gồm cả Tổ chức Anh em Hồi giáo và các nhóm tương tự khác trên toàn thế giới Ả Rập ngay cả khi các quốc gia vùng Vịnh coi họ là mối đe dọa lớn nhất đối với chế độ quân chủ tuyệt đối của họ. Dù là một trong những quốc gia nhỏ nhất, Qatar có chính sách đối ngoại quyết liệt nhất trong toàn khu vực.

Mohammed bin Zayed, thái tử của Abu Dhabi, là một trong hơn chục người con trai còn sống của người sáng lập đất nước, Zayed Al Nahyan. Sau khi cha qua đời, anh nhanh chóng trở thành một trong những sheikh quyền lực nhất. Khi anh trai, Khalifa, người là chủ tịch, bị bệnh vào năm 2014, MBZ đã tiếp quản vị trí người cai trị hàng ngày của đất nước. Những người anh em khác giữ các chức vụ cao nhất trong chính phủ, bao gồm ngoại trưởng, cố vấn an ninh quốc gia và bộ trưởng nội vụ.

Từng là phi công trực thăng, MBZ là một người có nhiều mâu thuẫn. Ông chủ trì một số nỗ lực đầy tham vọng nhất của Abu Dhabi, bao gồm thiết lập một chương trình năng lượng hạt nhân hòa bình, xây dựng một tiền đồn của Đại học New York tiếp nhận chủ yếu sinh viên từ nước ngoài, thường là học bổng toàn phần, và thành lập một bảo tàng Louvre trên một đảo gần đảo chính của thành phố. Nhưng ông ta cũng cho vây quanh mình với những người có tính cách đáng ngờ, bao gồm các cựu điệp viên Hoa Kỳ và Vương quốc Anh và những người đàn ông như Erik Prince, người sáng lập nhà thầu an ninh tư nhân khét tiếng Blackwater. Mong muốn của MBZ là đưa UAE trở thành một bên hợp pháp trong các cuộc xung đột quân sự, bao gồm cả việc cử binh sĩ hoạt động đặc biệt đến giúp Hoa Kỳ ở Afghanistan, đã khiến Abu Dhabi có biệt danh “Little Sparta” từ tướng James Mattis, người điều hành Bộ Tư lệnh Trung tâm Hoa Kỳ từ năm 2010 đến năm 2013. [Bộ trưởng Quốc phòng dưới thời Trump]

Cùng buổi sáng, MBZ có thể triệu tập tại văn phòng mình, Will Tricks, một cựu sĩ quan MI-6 [cơ quan tình báo đối ngoại Anh quốc], người tư vấn về các vấn đề tình báo và đi dạo qua một chuồng chim khổng lồ chứa đầy các loài chim kỳ lạ trong khuôn viên cung điện, nói về lịch sử với Zaki Nuseibeh, một cựu dịch giả uyên bác của cha anh, người có hàng nghìn cuốn sách trong nhà. Đối với những người bạn phương Tây, ông là một vị vua triết học - khiêm tốn, thế tục, không sợ bị chỉ trích và mạnh dạn đối đầu với kẻ thù. Đối với những người bị mắc kẹt trong mạng lưới bảo mật của Abu Dhabi, ông là một kẻ chuyên quyền tàn bạo, người sẵn sàng ra tay nhưng phủ nhận những cáo buộc nhận được.

Mohammed Zawahiri, anh trai của thủ lĩnh al-Qaeda Ayman Zawahiri, bị cáo buộc trong một cuộc phỏng vấn rằng khi bị bắt

tại Emirates vào năm 1999, anh ta bị đưa đến Abu Dhabi nơi Mohammed bin Zayed tự thẩm vấn, đánh đập anh ta trong quá trình này. Người Ai Cập tuyên bố anh ta sau đó được đóng gói vào một hộp gỗ có lỗ và gửi cho an ninh Ai Cập, nơi đã ném anh ta vào tù mà không thừa nhận sự tồn tại của anh ta trong bảy năm. Các nguồn tin thân cận với MBZ đã phủ nhận những tuyên bố này.

Bất chấp khối tài sản cá nhân lên tới hàng tỷ đô la, MBZ được biết đến là một người rất kiệm lời, thường đội mũ lưỡi trai trong văn phòng, tự lái xe quanh thành phố hoặc ăn uống tại quán cà phê yêu thích của mình ở Abu Dhabi, một công ty nhượng quyền của Úc có tên là Jones the Grocer.

Sau khi lạnh nhạt với các nhà lãnh đạo già nua của A Rập Saudi trong nhiều năm, MBZ tập trung nhiều nỗ lực vào việc đối phó với Hoa Kỳ, dựa vào một vận động viên, hoàn toàn hói có tên là Yousef al-Otaiba, người nhanh chóng trở thành người A Rập kết nối nhất ở Washington, DC., khi ông trở thành đại sứ vào năm 2008.

Kỹ năng của Otaiba phần lớn nhờ vào kết nối với người Mỹ ở cấp độ văn hóa, bao gồm cả các đội thể thao bằng bia và tiệc nướng tại dinh thự xa hoa của đại sứ bên ngoài thủ đô hoặc chiêu đãi những vị khách sành sỏi hơn những bữa tối đặc biệt do Wolfgang Puck và những người khác chuẩn bị từ các đầu bếp danh tiếng.

UAE có lịch sử lâu dài về quan hệ với Hoàng gia A Rập Saudi và về mặt kỹ thuật là đồng minh thân thiết. Khi Abdullah nằm trên giường bệnh, Mohammed bin Zayed đã đặt cược con trai ông, Miteb bin Abdullah, sẽ lên ngôi. Chỉ khi Mohammed bin Salman nổi lên như một thế lực mới, Abu Dhabi mới bắt đầu chú ý.

Phần lớn về MBS hóa ra lại hấp dẫn UAE. Anh là một người trẻ đam mê công nghệ, người muốn đất nước của mình trải qua sự chuyển đổi tương tự như UAE. Abu Dhabi đã có một kế hoạch năm 2030 do các nhà tư vấn quản lý xây dựng từ rất lâu trước Riyadh và sự phát triển của Abu Dhabi đã thuyết phục thế giới bắt đầu coi thành phố này như một dạng Washington DC của Trung Đông, với các nhà ngoại giao, doanh nhân, gián điệp và những người quyền lực thường xuyên lui tới. cho các hội nghị và các cuộc họp chiến lược.

Ở Mohammed bin Salman, MBZ đã nhìn thấy cơ hội chỉ có một lần trong đời để xây dựng mối quan hệ đồng minh sâu sắc hơn với người hàng xóm lớn mạnh hơn nhiều của mình. Mohammed không chỉ có thể chấm dứt đường lối thụt lùi của A Rập Saudi mà cùng nhau, họ có thể trở thành một lực lượng chính trong chính sách đối ngoại toàn cầu và có thể bắt đầu xây dựng một tương lai tốt đẹp hơn cho khu vực.

Như MBZ đã thấy, vấn đề là MBS vẫn chưa củng cố quyền lực và ảnh hưởng của mình khi đối mặt với các đối thủ của Al Saud – một số trong đó, như Thái tử Mohammed bin Nayef, có quan hệ huyết thống với Tiểu vương quốc. (MBZ đã từng gọi cha của thái tử một cách thân thiện là Nayef, một con vượn trong giới ngoại giao Hoa Kỳ.) Vì vậy, MBZ đã bắt đầu các hoạt động vận động hành lang và ảnh hưởng rộng rãi của mình với mục tiêu truyền bá đến phương Tây: Ai đó thú vị đang gia tăng quyền lực ở Saudi, và họ cần gấp anh ta. Điều này đặc biệt quan trọng ở Hoa Kỳ, nơi các quan chức có mối quan hệ lâu dài với Mohammed bin Nayef. Bây giờ, với một tổng thống mới ở Hoa Kỳ và một hoàng tử mới nổi, đã có cơ hội để MBZ có thêm ảnh hưởng.

Otaiba là một thành phần quan trọng trong chiến dịch này, cũng như anh trai của MBZ, Tahnoon bin Zayed, cố vấn an ninh quốc gia (được cho là giám đốc gián điệp trên thực tế của đất nước) và nhà vô địch jiujitsu, người thường đeo kính râm trong nhà vì nhạy cảm với ánh sáng và thư giãn bằng cách thả trôi trong buồng cách ly. Tahnoon sẽ là người trung gian thường xuyên giữa những người đàn ông, và thường xuyên đến Riyadh. Tahnoon tiếp tục có tác động lớn đến Mohammed, thuyết phục anh áp dụng chế độ ăn ketogenic được một bác sĩ tên là Peter Attia ưa thích để đáp lại tình yêu của anh ta với đồ ăn nhanh McDonald. Khi John Kerry gặp Mohammed trên du thuyền của anh ở Biển Đỏ vào năm 2016, Tahnoon đang đi dạo trên chiếc thuyền riêng neo gần đó.

Khaldoon Al Mubarak, người phụ trách quỹ tài sản nhà nước Mubadala Development của Abu Dhabi, cũng đã làm việc với

những người đồng cấp A Rập Saudi về các kế hoạch đa dạng hóa kinh tế.

Trở lại Washington, DC, Otaiba bắt đầu lan truyền thông tin trên mạng lưới các cựu quan chức chính phủ Hoa Kỳ của mình, những người lần lượt bắt đầu nói về MBS với các đồng nghiệp cũ của họ trong Bộ Ngoại giao, Lầu Năm Góc và Nhà Trắng. David Petraeus, vị tướng về hưu, lần đầu tiên đến gặp Mohammed bin Salman theo lời thúc giục của Otaiba.

“Thật không thể tin được. Tầm nhìn ngoạn mục. Và một trong số đó đã được thực thi. Nếu chỉ một nửa thành hiện thực, sẽ là điều phi thường,” Petraeus viết sau đó, theo một email từ một bộ nhớ cache bị tấn công bởi một nhóm tự xưng là Global Leaks.

“MBZ chia sẻ đánh giá chính xác đó,” Otaiba viết lại. “Bây giờ bạn cần truyền đạt điều đó đến một ban quản trị đang lo lắng và thận trọng về MBS. Tôi đã thúc giục họ đầu tư vào anh ấy theo cách chúng tôi có.”

Cuộc họp của Mohammed bin Zayed tại Tháp Trump đã đặt ra báo động trong Nhà Trắng của Obama - còn tại chức hai tháng nữa. Các cuộc họp ngoài lề giữa các nhà lãnh đạo nước ngoài và một chính quyền sắp tới thường không diễn ra.

Mỹ là người ủng hộ kiên định nhất của A Rập Saudi kể từ khi các nhà địa chất Mỹ phát hiện ra dầu thô trong sa mạc cách đây gần một thế kỷ. Các công ty Mỹ đã xây dựng nền tảng của ngành công nghiệp dầu mỏ của A Rập Saudi và cung cấp cho vương quốc các khóa huấn luyện vũ khí và quân sự. Đổi lại, A Rập Saudi trở thành đồng minh đáng tin cậy nhất của Hoa Kỳ trong khu vực. Ngay cả sau lệnh cấm vận dầu mỏ năm 1973, vụ tấn công khủng bố 11/9 và sự đổi mới trong khai thác dầu đá phiến đã chấm dứt sự phụ thuộc

của Mỹ vào dầu mỏ của A Rập Saudi, mối quan hệ vẫn bền chặt đến dầu những năm 2000, nhờ bàn tay cũ trong Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ, CIA, và các dịch vụ tình báo và an ninh của Saudi.

Nhưng tình bạn đã trở nên chai sạn dưới thời tổng thống Barack Obama. Các nhà lãnh đạo từ UAE và A Rập Saudi đã tranh cãi trước quyết định đàm phán thỏa thuận hạt nhân với Iran, kẻ thù lớn nhất, mà không hỏi ý kiến họ. Để làm cho vấn đề tồi tệ hơn, các cuộc đàm phán đã được tổ chức tại Oman, một trong sáu quốc gia thuộc Hội đồng Hợp tác Vùng Vịnh. Khi Obama gửi lời chia buồn năm 2015 tới Riyadh sau cái chết của Abdullah, một MBS vẫn còn mờ昧 đã đứng lên trong cuộc họp của các bộ trưởng và thành viên nội các, chê bai Obama vì đã quay lưng lại với vương quốc. Một số người trong phái đoàn Mỹ không biết vị hoàng tử trẻ tuổi quyết đoán là ai.

Sau đó, Mohammed phàn nàn với một nhóm người Mỹ, “Obama đã ngừng hỗ trợ chúng tôi.” Đó là một sự đơn giản hóa quá mức - Hoa Kỳ đã bán vũ khí trị giá hàng tỷ đô la cho A Rập Saudi trong nhiệm kỳ tổng thống của Obama - nhưng nó phản ánh quan điểm của toàn Hoàng gia Saudi và khu vực. Trong mắt Mohammed, cách tiếp cận đầy sắc thái của Obama trong việc đàm phán với Iran trong khi duy trì liên minh với A Rập Saudi là một sự phản bội.

Ngay cả khi Obama ra ngoài và Trump đến, được chuẩn bị để có một lời giới thiệu có lợi cho Mohammed, anh vẫn gặp một vấn đề lớn khác: Đối thủ của anh.

Mohammed bin Nayef, có mối quan hệ bền chặt hơn nhiều với các quan chức Hoa Kỳ, tình bạn sâu hơn nhiều với cấp độ chính trị vào các cơ quan tình báo, quân sự và ngoại giao của Hoa Kỳ. Điều đó

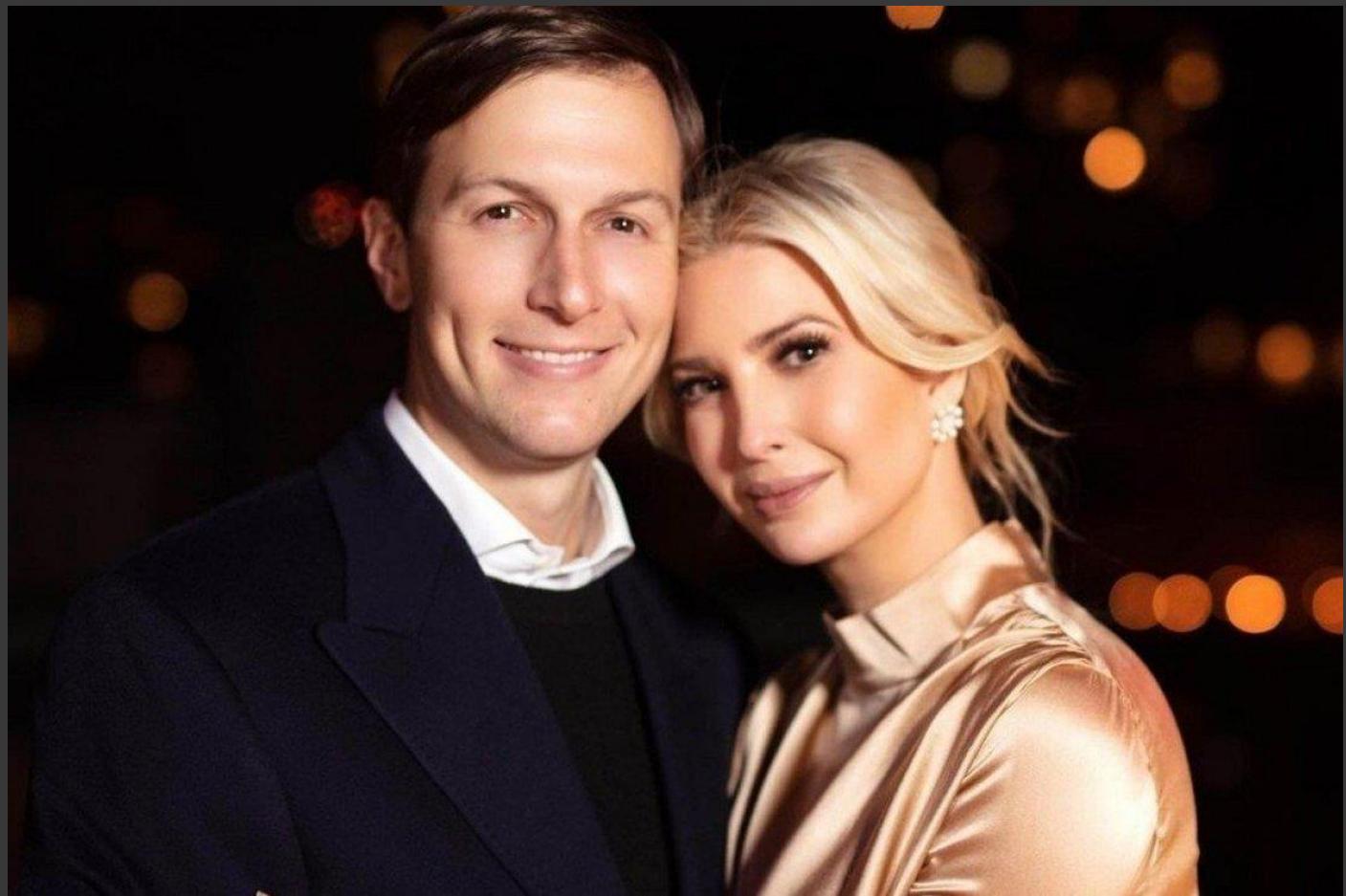
vẫn đúng ngay cả sau khi Mohammed tống cổ cựu phó của MBN Saad al-Jabri đi sống lưu vong.

Sau hai thập kỷ giữ chức vụ giám đốc chống khủng bố của A Rập Saudi, MBN quen biết tất cả những người trong Bộ Ngoại giao và CIA. Nhiều người coi ông ấy là bạn. Thông tin từ đội quân gồm các điệp viên và người cung cấp thông tin của ông đã tiết lộ những mối đe dọa đối với lợi ích của A Rập Saudi và Mỹ.

Cuộc bầu cử của Donald Trump đã tạo cơ hội cho Mohammed thiết lập lại mối quan hệ với Hoa Kỳ với việc chính anh là tâm điểm. Nhìn bề ngoài, chiến thắng bất ngờ của Trump có vẻ như là một thất bại đối với thế giới Hồi giáo. Chứng sợ Hồi giáo trong chiến dịch của ông ấy đã gây sốc ngay cả với người Mỹ khi ông ấy nói về việc cấm người Hồi giáo nhập cảnh vào Hoa Kỳ.

MBS thấy điều đó thật bối rối. Nó không liên quan gì đến việc Trump thực sự cảm thấy thế nào về đạo Hồi, ông ấy sẽ khẳng định sau. Đúng hơn, hoàng tử nghĩ đó là những gì Trump cần nói để đắc cử. MBS tính toán bên dưới vụ nổ bom là một người đàn ông có thể chiến thắng chỉ với một chút tâng bốc và một số thỏa thuận chín con số cho các công ty Mỹ. Hơn nữa, Mohammed đồng cảm với sự căm ghét với những người Hồi giáo cực đoan: họ đã đặt cho tôn giáo này một cái tên xấu với những màn thể hiện tôn giáo quá mức và sự thiếu hiểu biết của phần còn lại trên thế giới. Những người phương Tây hoài nghi vẫn viết với sự chế giễu về Abdulaziz bin Baz, cựu đại gia A Rập Saudi, người phủ nhận Trái đất quay quanh mặt trời cho đến khi một người Saudi, con trai lớn của Vua Salman, Sultan, trở về sau chuyến du hành trên tàu con thoi của Hoa Kỳ và đảm bảo với bin Baz là Trái đất thực sự quay trên trực của nó và quay quanh mặt trời.

Hai đối tác sẵn sàng của Mohammed trong liên minh Hoa Kỳ được làm lại sẽ là những người mà MBZ đã gặp ở Tháp Trump, Steve Bannon và Jared Kushner. Họ nhận ra cần phải xóa bỏ cáo buộc “nỗi sợ Hồi giáo” để nhận được sự ủng hộ của người A Rập cho các ưu tiên hàng đầu ở Trung Đông. Đối với Bannon là trừng phạt Iran, trong khi Kushner cần hỗ trợ cho một thỏa thuận hòa bình với Palestine. Giám đốc điều hành bất động sản trẻ tuổi yêu thích ý tưởng anh ta có thể tìm ra cách để mang lại hòa bình cho Trung Đông với ý thức kinh doanh kiểu cũ. Đó sẽ là một dấu ấn của nhiệm kỳ tổng thống Trump. Đối với mọi vấn đề, giao dịch có thể giải quyết nó.

Vợ chồng Jared Kushner và Ivanka Trump

Việc tán tỉnh Kushner của A Rập Saudi đã bắt đầu sớm. Mohammed đã cử hai đặc phái viên cấp cao, quan chức an ninh Musaad al-Aiban và bộ trưởng năng lượng lúc đó là Khalid al-

Falih, đến Tháp Trump. Họ muốn chuyến thăm đầu tiên của Trump trên cương vị tổng thống là đến Riyadh. Đó dường như là một kế hoạch tốt. Đối với Mohammed, điều đó sẽ cho thấy anh đang hồi sinh lại liên minh cũ với Hoa Kỳ. Đối với Trump, nó sẽ giúp loại bỏ cáo buộc sơ Hồi giáo. Các nhà lãnh đạo của cả hai đều hiểu chuyến thăm sẽ được coi là một lập trường tích cực chống lại Iran.

“Nếu bạn muốn có mối quan hệ tốt với Tổng thống Trump,” Kushner nói với Aiban và Falih tại cuộc họp, “rất đơn giản: ngăn chặn khủng bố - hiện đại hóa - ngăn chặn chủ nghĩa cực đoan”. Anh cũng nói thêm, sẽ rất tốt cho A Rập Saudi nếu đạt được tiến bộ bình thường hóa quan hệ với Israel.

Và Kushner nói nếu Trump định thực hiện chuyến thăm, A Rập Saudi sẽ phải thực hiện một số thay đổi để thể hiện thiện chí với Hoa Kỳ. “Bạn phải bắt đầu để phụ nữ lái xe và cho họ nhiều quyền hơn,” Kushner nói. Họ đảm bảo với anh là Mohammed đang lên kế hoạch làm những điều đó, vì anh tin chúng tốt cho vương quốc.

Hóa ra MBS đã cho phép phụ nữ được quyền lái xe trong chương trình nghị sự của mình. Đối với hầu hết người phương Tây, đây dường như là những quyết định đơn giản nhất, nhưng vua này đến vua khác đã thực hiện các bước để chấn chỉnh truyền thống lạc hậu và rồi dừng lại vào phút cuối. Một luật mới đã được soạn thảo và soạn thảo lại trong nhiều thập kỷ, nhưng các thành viên Hoàng gia già lão cảm thấy nó quá rủi ro. MBS, tập trung vào tâm lý của tầng lớp thanh niên đang phát triển, cảm thấy không còn là nguy cơ như vậy nữa - thực sự là rủi ro lớn hơn nếu tiếp tục xa lánh những người trẻ tuổi của A Rập Saudi và các đồng minh phương Tây với sự hạn chế này. Cuối năm 2017, nhà vua đã ban hành sắc

lệnh Hoàng gia cho phụ nữ có thể lái xe bắt đầu từ tháng 6 năm 2018. Kushner và những người khác cảm thấy họ đang có ảnh hưởng tích cực, ngay cả khi MBS đã có sự thay đổi trong chương trình nghị sự trước khi gặp họ.

Trong những tuần sau lễ nhậm chức, những người khác trong chính quyền Trump mới lo lắng về chuyến thăm. Ngoại trưởng Rex Tillerson và một số nhân viên của Hội đồng An ninh Quốc gia đã phản đối. Họ có những ưu tiên lớn hơn về chính sách đối ngoại và những đồng minh đáng tin cậy hơn mà họ cần gấp. Họ đã cảnh báo về nguy cơ ủng hộ MBS vào một thời điểm nhạy cảm đối với A Rập Saudi. Người liên hệ A Rập Saudi đáng tin cậy nhất của Hoa Kỳ, MBN, bị kẹp giữa một vị vua có thiện cảm với Wahhabist và người con trai yêu thích của ông, người có tham vọng rõ ràng đối với ngai vàng. Một số nhân viên lo lắng chuyến thăm có thể tác động vào kế hoạch của Mohammed nhằm chiếm vị trí của người anh em họ và tự đặt mình vào vị trí thái tử.

Tillerson nói với các quan chức khác ông đặc biệt lo lắng về việc phá hoại MBN. Và ông cho rằng những lời hứa mà người A Rập Saudi đưa ra, nhằm cải thiện tình hình của phụ nữ và chống lại chủ nghĩa cực đoan, là không đáng tin cậy. “A Rập Saudi, họ sẽ luôn làm bạn thất vọng,” Tillerson nói với Kushner trong một cuộc họp. “Họ sẽ không bao giờ thay đổi.”

Hoãn kế hoạch cho đến tháng 5 năm 2018, nhân viên của Tillerson nói với Kushner, người đã chuyển thông điệp cho Bannon trong một cuộc họp ở Nhà Trắng.

Bannon nói: “Bạn đang đùa với tôi. Ông đã bác bỏ các quan chức trong ‘nhà nước sâu sắc’, một thuật ngữ ban đầu mô tả các diễn viên không được bầu chọn trong chính phủ Thổ Nhĩ Kỳ, những

người được cho là điều hành đất nước từ trong bóng tối. Bannon lập luận, ưu tiên của những nhân viên như vậy là duy trì quyền lực của chính họ và hỗ trợ các đồng minh ở nước ngoài. Họ không thể được tin tưởng để hỗ trợ loại trật tự mới mà các cố vấn của Trump đã hình dung.

Kushner lập luận Nhà Trắng nên cho người Saudi cơ hội để thực hiện và các nhân viên của Trump đã thiết lập một cuộc gọi giữa tổng thống mới và quốc vương Salman.

“Tôi rất ngưỡng mộ ngài, thưa Tổng thống,” Salman nói.

“Được rồi, thưa quốc vương,” Trump đáp lại. Tổng thống nói sẽ giao Kushner, con rể của mình, phụ trách tổ chức chuyến đi. Salman trả lời đã giao nhiệm vụ cho Mohammed và nhắc lại câu nói quen thuộc của Donald Trump trong chương trình truyền hình thực tế - Người tập sự [The Apprentice]. “Nếu bạn không nghĩ anh ấy đang làm tốt công việc của mình,” Salman nói, “bạn có thể nói với anh ấy: Bạn bị sa thải!”

Kushner và Mohammed bắt đầu giao tiếp, đôi khi thông qua tin nhắn WhatsApp và rất thân với nhau. Kushner thích lời giải thích của Mohammed là anh không cố gắng hiện đại hóa Hồi giáo A Rập Saudi; anh thực sự đang cố gắng khôi phục nó về những gốc rễ ôn hòa hơn. Mohammed đã giải thích với nhiều chính trị gia và nhà báo nước ngoài là A Rập Saudi đã đi trên con đường hướng tới một xã hội tự do hơn cho đến khi một cuộc tấn công khủng bố năm 1979 vào Nhà thờ Hồi giáo lớn ở Mecca khiến Al Saud phải nhường quyền lực cho các phần tử tôn giáo bảo thủ.

Thực tế đây là một sự đơn giản hóa quá mức: Al Saud lên nắm quyền thông qua liên minh với các chiến binh Wahhabist, và hậu duệ chính trị của những chiến binh đó là cơ sở tôn giáo của vương quốc.

Nhưng Mohammed đã khiến Kushner tin tưởng anh là một kiểu hoàng tử mới, một người hiểu được tầm quan trọng của thế giới tiền bạc và công nghệ, không quan tâm đến những lời than phiền lâu đời. Trong khi đó, MBN có vẻ cứng nhắc và không thích thay đổi.

Trước sự nghi ngờ từ Tillerson và các thành viên của tổ chức chính trị, Kushner đã gọi cho Mohammed và nói anh ta muốn tất cả những lời hứa của A Rập Saudi về chuyến đi được viết thành văn bản. Thái tử đáp lại bằng cách cử Aiban, quan chức an ninh, đến Washington trong vài tuần. Trong các cuộc họp trong khoảng thời gian đó, ông và Kushner đã làm việc thông qua các yêu cầu của Mỹ và lời hứa của A Rập Saudi và viết tất cả chúng bằng văn bản. Khi Aiban trở lại Riyadh, Mohammed nói với nhóm đại biểu được tổ chức tốt của mình bắt đầu lên kế hoạch cho một loạt các buổi lễ công khai xa hoa. Ở Washington, Kushner không di chuyển nhanh như thế.

Vào tháng 2, một cựu chủ tịch có khuôn mặt cộc cằn tên là Steve Atkiss đã nhận được cuộc gọi bất ngờ từ Nhà Trắng. “Có vẻ như chuyến công du nước ngoài đầu tiên của tổng thống có thể là đến A Rập Saudi”, một phụ tá tên là Joe Hagin nói với Atkiss, một đồng nghiệp cũ. “Không ai ở đây có bất kỳ kiến thức nào về cách lên kế hoạch cho một chuyến đi, và không ai có kiến thức về A Rập Saudi.”

Atkiss đề nghị giúp đỡ. Ông đã lên kế hoạch cho một chuyến đi đến vương quốc cho George W. Bush và tháp tùng tổng thống khi đó đến Riyadh. Ông cũng có mặt trong chuyến thăm của Vua Abdullah tới trang trại của Bush ở Texas. Atkiss nói sẽ làm việc

cho Nhà Trắng của Trump với tư cách một tình nguyện viên – đó là cơ hội để giúp Hagin, một người bạn cũ và sẽ không tồi cho công việc tư vấn của mình. Ông đã có cuộc gặp với Kushner và bắt đầu liên hệ với các đối tác lập kế hoạch A Rập Saudi của mình.

Vài tuần sau, Mohammed bin Salman đến Washington để gặp các quan chức Lầu Năm Góc trên cương vị Bộ trưởng Quốc phòng A Rập Saudi. Anh đã sắp xếp một cuộc gặp ngắn với Trump, biến thành bảy giờ ăn trưa và trò chuyện sau khi Thủ tướng Đức Angela Merkel phải hủy chuyến xuất hiện tại Nhà Trắng theo kế hoạch do bão tuyết.

Các bức ảnh báo chí của Mohammed với Trump đã gửi một tín hiệu trở về nhà. MBN, thái tử, không có trong chuyến đi. Mohammed, người được cho là cấp phó của ông ta, đang thiết lập một liên minh mới với Mỹ.

Những gì Mohammed thấy là đáng khích lệ. Trong chuyến đi đầu tiên tới Nhà Trắng mà không có đám đông hoài nghi của chính quyền Obama, anh đã nhận được sự tiếp đón nồng nhiệt hơn nhiều, đặc biệt là khi anh chỉ trích Obama. Mohammed nói với Trump, vấn đề lớn với cựu tổng thống là ông có quan điểm thiếu sót về cơ bản với Trung Đông. Ông muốn trao quyền cho Iran và Tổ chức Anh em Hồi giáo, đồng thời loại bỏ A Rập Saudi. Và kẻ thù của Trump là Hillary Clinton, ngoại trưởng của Obama, đã thiêng tôn trọng Saudi.

Trong vài tuần sau cuộc gặp đó, Mohammed sẽ hiểu anh đang đối phó với một sự dễ dãi và dễ tiếp thu hơn nhiều. Nhà Trắng gần hơn trước đây rất nhiều. Và so với hoạt động của chính mình, anh sẽ nhận ra, Nhà Trắng của Trump cực kỳ vô tổ chức. Điều đó sẽ có lợi cho Mohammed.

Sau khi lịch trình chuyến đi được chốt, các nhân viên của Mohammed bắt đầu làm việc cả ngày lẫn đêm để thực hiện kế hoạch tổ chức chuyến đi của hoàng tử. Anh muốn có các đầu bếp hàng đầu, và các nhân viên đã sắp xếp điều đó. Anh muốn Trump và Vua Salman tổ chức một buổi lễ công khai để ký kết các giao dịch thương mại để Trump có thể ghi công vì đã mang lại hàng tỷ đô la từ A Rập Saudi.

Để cho Trump thấy anh ta — không phải MBN — là chiến binh chống khủng bố nhiệt thành nhất trong chính phủ A Rập Saudi, Mohammed đã đưa các kỹ sư và một đội xây dựng đến một khách sạn Hoàng gia cũ nát và yêu cầu họ biến tiền sảnh thành một “phòng chiến tranh,” trung tâm chống chủ nghĩa phân biệt đối xử mới dưới sự kiểm soát của Mohammed. Anh thậm chí còn đưa David Petraeus đến xem khi đang tiến hành xây dựng. Nó có vẻ ấn

tượng, mặc dù hơi thừa vì MBN đã làm việc trong nhiều năm về các chương trình chống chủ nghĩa cực đoan. Nó được thiết kế cho TV hơn là một chỉ báo về bất kỳ loại thay đổi đáng kể nào trong các ưu tiên của A Rập Saudi.

Và để cho Trump thấy A Rập Saudi yêu Mỹ, Mohammed đã cho nhân viên sắp xếp để những người biểu diễn như Harlem Globetrotters có mặt ở Riyadh khi Trump đến. Mời những người nổi tiếng từ đất nước của một nhà lãnh đạo đến thăm là một chiến lược độc đáo, nhưng Mohammed nhận thấy nó gây ra sự khó chịu rõ ràng của Trump với bất kỳ điều gì quá kỳ lạ.

Mặt khác, người Mỹ dường như không có tầm nhìn chi tiết như vậy. Cuộc sống hàng ngày của Trump ở White House là vở kịch truyền hình vĩ đại nhất của Mỹ, hoàn chỉnh với những tin đồn về những mối tình tồi tệ, những cuộc hôn nhân và các chính sách phân cực, chẳng hạn như xây dựng một bức tường ở biên giới Mexico. Kushner và Bannon đang ở giữa vấn đề đó, nhưng họ muốn chuyến thăm A Rập Saudi diễn ra ngay lập tức. Theo như các cố vấn thân cận nhất của Trump có liên quan, không có thứ gì gọi là nhân viên chính phủ tồn tại để thực hiện mệnh lệnh của tổng thống — những nhân viên lâu năm, họ nghi ngờ, là những người có tư tưởng tự do sẽ phá hoại chương trình nghị sự của Trump.

Vì vậy, Kushner và một phó cố vấn an ninh quốc gia tên là Dina Powell đã đảm nhận vai trò chính trong kế hoạch. Là một cựu giám đốc ngân hàng Goldman Sachs và nói tiếng A Rập, sinh ra ở Ai Cập và phụ tá của George W. Bush, Powell được xem như một cầu nối với Trung Đông trong Nhà Trắng.

Powell và Kushner đã ngồi lại với Atkiss, để bắt đầu thu xếp hậu cần. Ông ta chuẩn bị khởi hành đến Riyadh vào ngày hôm sau và cần được hướng dẫn. Một ưu tiên, sau vấn đề an toàn và giải quyết các khâu hậu cần, đảm bảo tổng thống không rơi vào bất kỳ tình huống xấu hổ nào.

Là một người đi trước lâu năm – người chuẩn bị cơ sở cho gánh xiếc di động khổng lồ là đoàn tùy tùng của tổng thống – Atkiss có vai trò dường như rõ ràng: Nhà Trắng và các nhân viên thương mại, quân sự, ngoại giao và an ninh sẽ đưa ra một danh sách chi tiết các kế hoạch và ông sẽ đến Riyadh trước để thu xếp hậu cần, đánh giá rủi ro và thực hiện bất kỳ chi tiết nào cần thiết với các hướng dẫn từ Nhà Trắng và đảm bảo chuyến đi diễn ra an toàn và suôn sẻ.

Nhưng Powell và Kushner đã đưa ra những chỉ dẫn mơ hồ trong cuộc họp tại Nhà Trắng. Về cơ bản, họ chỉ cung cấp danh sách những việc tổng thống và A Rập Saudi muốn làm, bao gồm cả buổi lễ ký kết các thỏa thuận kinh doanh giữa Mỹ và A Rập Saudi. Buổi lễ sẽ kéo dài bao lâu? Họ không biết. Một cuộc họp kéo dài một giờ sẽ đưa ra những lo ngại về an ninh khác với cuộc họp kéo dài mươi phút. Những giao dịch nào sẽ được ký kết? Ai phải được đưa đến cuộc họp? Giám đốc điều hành của Boeing có cần đến không? Chủ tịch của GE?

“Hmm, tôi không biết,” Kushner trả lời. “Ai là người giữ danh sách?” Anh ta, Powell và Atkiss ngây người nhìn nhau.

Đó là yêu cầu kỳ lạ cho một tình nguyện viên, vì danh sách những người tham dự chuyến thăm chính thức thường được Hội đồng An ninh Quốc gia lưu giữ. Nhưng đây là yêu cầu của Nhà Trắng, và Atkiss đã đồng ý làm điều đó. Khi đến Riyadh, ông đã đến đại sứ

quán Mỹ và ngồi xuống với các nhân viên để thảo luận. Atkiss nói: “Chúng ta phải đưa ra danh sách mọi thỏa thuận có thể có giữa Hoa Kỳ và A Rập Saudi, sẽ được ký kết tại sự kiện này.”

Có những yêu cầu khó xử khác từ Hoàng gia. Chẳng hạn, Saudi muốn tập hợp các nhà lãnh đạo từ hầu hết các quốc gia Hồi giáo trên thế giới trong một căn phòng để gặp Trump. Điều này có thể tạo ra sự đổ vỡ. Trump là một người mới trong nhiệm kỳ tổng thống và không thể biết nhiều về hơn 50 nguyên thủ quốc gia có khả năng sẽ ở đó. Có thực sự là một ý tưởng hay khi đặt một tổng thống thiếu kinh nghiệm vào phòng với các nhà lãnh đạo của Turkmenistan và Burkina Faso, Jordan và Mauritania và chỉ hy vọng điều tốt nhất?

“Người Saudi muốn làm điều đó,” Kushner trả lời. Ý tưởng đã được bật mí. Vì vậy, kế hoạch của A Rập Saudi để quốc vương Salman đặt một huy chương quanh cổ Trump, một yêu cầu khiến một số nhân viên Nhà Trắng lo ngại vì Trump không thích bị người lạ chạm vào.

Atkiss đã đặt phòng tại Riyadh Ritz-Carlton với nhiều công việc bận rộn phải làm — chẳng hạn như đảm bảo Donald và Melania Trump có các dãy phòng riêng mà họ yêu cầu, đồng thời tìm ra nơi thoát hiểm khẩn cấp ở mỗi địa điểm họp.

Vào buổi sáng đầu tiên của mình, Atkiss quay số tham gia hội nghị video sẽ bắt đầu một chu kỳ kéo dài một tháng. Trên màn hình là Powell và Kushner, những người chủ chốt của Nhà Trắng. Họ đặt câu hỏi về các cuộc họp và hậu cần. Sau đó Atkiss đưa ra truy vấn chính của mình. “Ai đang làm việc trong danh sách?” Ông cần biết những thỏa thuận kinh doanh mà Trump và nhà vua sẽ ký kết.

Ông đã đưa danh sách do đại sứ quán lập cho Kushner và Powell xem xét. “Chúng ta đang ở đâu trong danh sách?”

“Tôi không có nó,” Kushner nói.

Mỗi ngày, trong mười chín ngày nữa, Atkiss sẽ hỏi cùng một câu hỏi. Và mỗi ngày, ông sẽ nhận được một phản hồi tương tự. Không rõ ai chịu trách nhiệm cho sự chậm trễ này. Kushner và Powell đều đang làm việc trên nhiều ưu tiên, và Bộ trưởng Thương mại Wilbur Ross, người cũng có vai trò xem xét các giao dịch, dường như không tham gia.

Atkiss không gặp khó khăn gì khi nhận được hướng dẫn cụ thể hơn từ những người liên hệ với A Rập Saudi của mình. Trong các cuộc họp hàng ngày, Aiban hoặc một quan chức chính phủ khác làm việc trong chuyến đi sẽ giới thiệu tóm tắt cho Atkiss về một kế hoạch chi tiết và yêu cầu phản hồi của Hoa Kỳ. Đôi khi, em trai của MBS là Khalid đến dự các cuộc họp và các bộ trưởng lớn tuổi đều chờ anh ta phát biểu trước. Bữa sáng và bữa tối, các chuyến công du cho tổng thống đã được lên lịch. Một công chúa đã sắp xếp để đưa Melania đi khắp Riyadh.

Tại văn phòng điều hành của nhà vua, một tòa nhà lớn màu trắng theo phong cách Hồi giáo hiện đại có tên là Royal Diwan, các công nhân đã loại bỏ từng viên đá cuối trên đường lái xe xung quanh sân cỏ, đảm bảo con đường hoàn toàn trơn tru. Một ngày nọ, người đứng đầu giao tế của nhà vua, Khalid al-Abad, đã đưa Atkiss đến khám phá pháo đài cũ Al Murabba của Ibn Saud, hiện là bảo tàng. Họ hướng dẫn về chuyến tham quan mà Trump sẽ đến tòa nhà có tường bao bằng bùn đã được tân trang lại. Abad chỉ cho ông các lối vào, lối ra và các trạm kiểm soát an ninh. “Và đây,” anh ấy nói

khi họ bước vào một phòng trưng bày ở bảo tàng, “chúng ta sẽ có Toby Keith.”

Toby Keith Covel là một ca sĩ, nhạc sĩ, diễn viên và nhà sản xuất thu âm người Mỹ.

Atkiss tạm dừng. Ngôi sao đồng quê hát “We'll put a boot in your ass, it's the American way” (tạm dịch: Chúng tôi sẽ đá chiếc ống vào mông bạn, đó là cách của người Mỹ”). Trong sự nhiệt tình của mình để nắm lấy nước Mỹ, Mohammed đề nghị cấp dưới của mình trao vài triệu đô la để ca sĩ - người đã biểu diễn tại lễ nhậm chức của Trump - để gây bất ngờ cho tổng thống tại quê hương của Ibn Saud.

Vào đêm muộn, các nhân viên của Mohammed sẽ gọi điện cho Atkiss, trực tiếp chuyển các câu hỏi từ hoàng tử. Và trong ngày, Atkiss sẽ tiếp tục tìm hiểu chi tiết và quấy rầy Nhà Trắng để đưa

cho ông danh sách các thỏa thuận. Vài ngày trước chuyến đi, Aiban hỏi một lần nữa về danh sách các giao dịch kinh doanh. Atkiss hứa sẽ không gặp Aiban cho đến khi có danh sách.

Vào ngày 18 tháng 5, hai ngày trước chuyến đi, Atkiss đã đăng nhập vào cuộc họp video cuối cùng của mình với Nhà Trắng. “Hãy xem qua lịch trình,” Kushner nói.

“Không,” Atkiss nói. “Chúng tôi sẽ không xem qua lịch trình”. Ông đã hứa với Saudi là sẽ có danh sách các giao dịch và cần nó ngay lập tức.

Kushner lúng túng nhìn ông.

“Steve,” Kushner nói nhẹ nhàng, “chúng tôi sẽ không thể làm được. Bạn phải làm điều đó.”

Điều đó có nghĩa là một tình nguyện viên chịu trách nhiệm tìm ra những thỏa thuận trị giá hàng tỷ đô la mà tổng thống Hoa Kỳ và nhà vua A Rập Saudi sẽ ký kết.

Atkiss ngạc nhiên chạy đến đại sứ quán Hoa Kỳ và cùng với một quan chức dịch vụ đối ngoại tên là John Godfrey, xem xét bảy mươi thương vụ tiềm năng mà các quan chức đã ký trước đó. Họ chia chúng thành các danh mục - thỏa thuận song phương, giao dịch thương mại và mua bán quân sự - và chọn ra những thỏa thuận có vẻ tốt nhất. Họ đã kết thúc với một danh sách các thỏa thuận trị giá gần 500 tỷ đô la cho các dự án vũ khí, nhà máy hạt nhân và các dự án chiến lược quan trọng khác.

Người Saudi đã nói ngôn ngữ của Trump.

MỞ LỐI

Tháng 05 năm 2017

Donald Trump không thể hài lòng hơn khi đến Riyadh Ritz-Carlton vào ngày 20 tháng 5 năm 2017, để thấy hình chiếu khuôn mặt của mình cao 15m đang nhìn chằm chằm từ mặt tiền sa thạch của khách sạn nguy nga. Bên cạnh hình ảnh khổng lồ của ông là hình vua Salman đang mỉm cười dịu dàng, với đôi tay chắp ở giữa. Các biển quảng cáo xung quanh thành phố. Cờ Mỹ và A Rập Saudi treo khắp nơi.

Đây là chuyến thăm nước ngoài đầu tiên của Trump trên cương vị tổng thống và người Saudi đã đối xử với ông như một vị vua. Mohammed đã sắp xếp cẩn thận sự xuất hiện tại Ritz, cùng với mọi khía cạnh khác của chuyến thăm. Hoàng tử biết cách đón tiếp với Trump. Anh lớn lên trong một đại gia đình bị thống trị bởi sự

tranh đấu, các hoàng tử lão thành sợ hãi trước sự sỉ nhục, tuyệt vọng được tôn trọng và bị ám ảnh về việc tăng thêm tài sản thừa kế. Và Mohammed đã học cách ăn nhập với những người đàn ông già nua, mỏng manh đó. Bây giờ anh phải làm điều tương tự với một phiên bản Mỹ.

Đưa Trump đến Riyadh sẽ là bước đi nổi bật nhất trong cuộc hành quân của Mohammed tới ngai vàng. Trong thời gian đó, hoàng tử đã xây dựng được khối tài sản mà cha anh là Salman cần để trở thành vua. Anh đã vượt qua những kẻ sẽ soán ngôi để đảm bảo Salman thừa kế vương miện của Abdullah. Và anh đã giành được quyền kiểm soát quân đội và nền kinh tế, loại bỏ người anh em họ và đối thủ Mohammed bin Nayef. Sau tất cả những điều đó, anh đã tuyên bố vương quốc sẽ không còn phung phí tiền dầu. Và tất nhiên bây giờ anh giàu có.

Giờ đây, anh đang đưa Tổng thống Mỹ tới A Rập Saudi trong chuyến thăm nước ngoài đầu tiên của ông. Điều này đã gửi một thông điệp trong và ngoài nước rằng Mohammed có được sự ủng hộ của “quốc gia hùng mạnh nhất thế giới”. Và nó cho gia đình thấy anh có thể làm điều mà Tony Pfaff, người từng là cố vấn quân sự cho Bộ Ngoại giao và Hội đồng An ninh Quốc gia, gọi là “tính cách của một vị vua”.

Mohammed mới chỉ 31 tuổi. Pfaff, người hiện là giáo sư tại Trường Cao đẳng Chiến tranh Quân đội Hoa Kỳ, cho biết khi con đường dẫn đến ngai vàng của anh bị chặn bởi Mohammed bin Nayef, Những thứ như ném bom Yemen và hứa hẹn đổi mới kinh tế đã giúp ích, nhưng không có gì quan trọng hơn việc chứng minh anh có thể là người phục hồi mối quan hệ căng thẳng Mỹ-A Rập Saudi.

Chuyến thăm đến Riyadh, một phần trong hành trình ba thành phố qua các trung tâm tôn giáo tiếp tục là Israel và Vatican, không phải là chuyến đi đầu tiên của Trump đến Vùng Vịnh. Ông đã đến thăm Dubai, nơi một nhà phát triển đã mua quyền sử dụng tên ông trong một dự án bất động sản được rao bán vào năm 2014. Và mặc dù chưa bao giờ đến A Rập Saudi, ông đã có một số lần hợp tác với A Rập Saudi, bao gồm cả các thành viên của gia đình bin Laden, trong sự nghiệp của mình.

Trump đã tham dự một bữa tối ở Nhà Trắng với Vua Fahd vào tháng 2 năm 1985, giao lưu với các hoàng tử bao gồm Saud bin Faisal và Bandar bin Sultan, đại sứ Hoa Kỳ vào thời điểm đó. Trong cùng thời gian, một trong những người anh em cùng cha khác mẹ của Osama bin Laden, Shafiq, sống trong Tháp Trump cách Trump vài tầng.

Trump sau đó đã bắt đầu mối quan hệ với Salem bin Laden, một chi nhánh của Binladin Group, dẫn đến việc Trump cử một nhóm

đến Riyadh để xem xét giúp xây dựng một dự án sang trọng ở đó. Ông có một yêu cầu kỳ lạ: Nhà bin Laden phải trả cho ông 10.000 đô la tiền bản quyền. Ông nói yêu cầu một khoản thanh toán như vậy để đảm bảo các đối tác kinh doanh thực sự nghiêm túc.

Ngay cả trong những ngày đó, ông đã có quan điểm mạnh mẽ về liên minh của Hoa Kỳ với các quốc gia vùng Vịnh, nói với Playboy “người A Rập Saudi, người Kuwait đi khắp nơi trên đất Mỹ” và người A Rập đã tiêu rất nhiều tiền vào các sòng bạc của ông. “Họ mất một triệu, hai triệu tại bàn và họ rất hạnh phúc vì đã có một ngày cuối tuần tuyệt vời như vậy,” ông nói. “Nếu bạn mất một triệu đô la, bạn có thể sẽ bị bệnh trong suốt phần đời còn lại. Họ viết cho tôi những lá thư nói về thời gian tuyệt vời mà họ đã có.”

Ông đã bán khách sạn Plaza cho một nhóm các nhà đầu tư bao gồm Alwaleed bin Talal vào năm 1995. Ba năm sau, ông mua một chiếc du thuyền trị giá 30 triệu đô la từ Adnan Khashoggi, một nhà buôn vũ khí, từng là một trong những người đàn ông giàu nhất thế giới, và là chú của nhà báo Jamal Khashoggi. Nó bao gồm một vũ trường với chùm tia laser chiếu khuôn mặt của Khashoggi lên trần nhà và một phòng phẫu thuật hoàn chỉnh với một nhà xác. Trump đổi tên nó thành Hoàng tử Trump.

Vua Salman đã có mặt trên đường băng để chào đón tổng thống khi Không Lực Một hạ cánh lúc 10 giờ sáng. Lễ hội bắt đầu ngay lập tức, với một buổi trà trong nhà ga sân bay Hoàng gia. Trump mặc một bộ vest tối màu với cà vạt màu xanh dương sáng, còn đệ nhất phu nhân Melania mặc một bộ đồ liền quần màu đen với một chiếc khóa và thắt lưng bằng vàng khổng lồ và một chiếc vòng cổ bằng vàng phù hợp.

Sau đó, Quốc vương Salman đã trao tặng Trump danh hiệu cao quý nhất của A Rập Saudi cho một người nước ngoài. Trong buổi lễ, Trump không muốn cúi đầu trước nhà vua như Obama dường như đã làm trong chuyến thăm trước đó, hạ thấp mình trong một cử chỉ cộc lốc khó xử để Salman có thể đeo huy chương quanh cổ của mình.

Trump và Salman ngồi ở các bàn cạnh nhau ở giữa một căn phòng khổng lồ trải thảm, các phái đoàn của họ ngồi ghế bành dọc theo bức tường, trong khi họ ký những gì Trump sau này gọi là các thỏa

thuận trị giá 350 tỷ đô la, bao gồm bán vũ khí và các khoản đầu tư của A Rập Saudi. (nhiều thỏa thuận chỉ là sơ bộ).

Họ đến thăm trung tâm chống khủng bố mới của Mohammed vào ngày hôm đó, tham quan sảnh khách sạn kiêm phòng điều khiển hiện đại nhất, nơi khoảng 200 nhà phân tích A Rập Saudi đã sử dụng những gì họ nói là “các chương trình trí tuệ nhân tạo” để sàng lọc các bài đăng trên mạng xã hội nhằm tìm kiếm manh mối cho các mục tiêu mới hoặc các hệ tư tưởng cực đoan. Chương trình thực tế được dẫn đầu bởi một nhà thầu người Mỹ đang làm việc tại một tòa nhà văn phòng ở trung tâm thành phố Riyadh. Trung tâm chủ yếu là để trưng bày.

Trump đã rất ấn tượng và đang trò chuyện với Melania, Vua Salman và tổng thống độc tài của Ai Cập, Abdel Fattah el-Sisi, đặt tay lên một quả địa cầu được chiếu sáng ở trung tâm. Thủ tướng Malaysia, Najib Razak, cố gắng tham gia vào bức ảnh. Ông là trung

tâm của một cuộc điều tra lớn của Bộ Tư pháp về hàng tý đô la bị đánh cắp từ một quỹ của Malaysia và bị cáo buộc đã chi tiêu vào những ngôi nhà xa hoa, bao gồm cả cho con riêng của mình, vì vậy một bức ảnh với Tổng thống Mỹ sẽ đi một chặng đường dài với cử tri ở quê nhà.

Đứng bên lề là Ali Alzabarah, người được cho là cựu gián điệp trên Twitter. Kể từ khi trở lại Riyadh, anh ấy đã làm việc cho quỹ MiSK. Anh ấy nói với một người bạn, tên của hàng chục người A Rập Saudi đã được cung cấp cho các quan chức Mỹ trước chuyến thăm của Trump để kiểm tra an ninh, vì vậy anh ấy được phép dành thời gian gần phái đoàn Mỹ.

Một nhiếp ảnh gia của Hoàng gia đã chụp được cảnh các nhà lãnh đạo tập trung xung quanh quả cầu. Trump nhếch mép cười và Salman nhìn ra với đôi mắt vô hồn. Mohammed bin Salman đứng ngoài cuộc, để cha mình ghi công trong khi anh tiếp tục dàn dựng

từ nền tảng. Người A Rập Saudi sau đó đã tặng quả cầu này như một món quà cho chính phủ Hoa Kỳ, cuối cùng họ đã cất nó khuất mắt trong đại sứ quán Mỹ ở Riyadh.

Trump đã tay trong tay với Salman từ cuộc họp này sang cuộc họp khác. Nhưng khi sân khấu được thiết lập cho hội nghị thượng đỉnh của các nhà lãnh đạo Hồi giáo, nhà vua phải là tâm điểm. Vì vậy, các triều thần đã đưa Salman đến bàn làm việc trên một tấm thảm có hoa văn phức tạp ở giữa một căn phòng hình bát giác có trần cao, nơi ông chờ Trump đến.

Cảnh tượng đã gây chú ý với Trump. “Chà,” ông nói với nhân viên Mật vụ “Đưa Melania đến đây! Cô ấy phải xem cái này!” Các vệ sĩ của ông và những người đồng cấp Saudi đã tranh giành để đưa Đệ nhất phu nhân từ chuyến lưu diễn của cô ấy với một công chúa.

Hội nghị thượng đỉnh đã diễn ra với một số khó khăn. Trong một động thái truyền thống của người A Rập, nó bắt đầu bằng việc các nhà lãnh đạo Hồi giáo ngồi trên những chiếc ghế dọc theo bức tường ở ngoại vi của một căn phòng mạ vàng, trang trí bằng nhung. Đây là cách bố trí điển hình của một công trình vĩ đại, nơi các thành viên Hoàng gia vùng Vịnh lớn tuổi tiến hành phần lớn công việc của họ, đi từ người này sang người khác mà không có bất kỳ lịch trình hoặc chương trình nào.

Trump trông rất bối rối khi ngồi trên ghế khi người phục vụ đổ đầy cốc sứ của các nhà lãnh đạo A Rập với cà phê thơm – và cốc sứ của Trump với đồ uống ưa thích của ông. Diet Coke, được rót từ bình pha cà phê truyền thống. Ông nhận ra các thủ lĩnh của một số cường quốc, như Ai Cập của Sisi và Recep Tayyip Erdogan của Thổ Nhĩ Kỳ. Nhưng phần còn lại là một khoảng mờ. Ai có thể trách tổng thống vì không biết Adama Barrow của Gambia hay Shavkat Mirziyoyev của Uzbekistan không? Các quan chức Nhà Trắng co rúm người khi Trump hỏi tên của một người đàn ông hóa ra là Ashraf Ghani, tổng thống Afghanistan được Mỹ hậu thuẫn. Tại một thời điểm, nhà lãnh đạo của một trong những quốc gia châu Phi nhỏ hơn đã đứng lên và đi về phía Trump; những người khác xếp hàng phía sau ông ta, tạo thành một hàng chờ để chào đón tổng thống.

Trong quá trình chuẩn bị, một thành viên phụ trách chi tiết an ninh của Trump đã đưa cho Atkiss, một lời nhắn: “Tổng thống ghét Toby Keith.”

Atkiss đã chuyển điều đó cho A Rập Saudi: đã sắp xếp để ngôi sao đồng quê được đưa đi biểu diễn ở những nơi khác ở Riyadh, thay vì trước mặt tổng thống.

Đối với Mohammed, những sự kiện nghi lễ đó ít quan trọng hơn nhiều so với bữa tối mà vợ chồng anh tổ chức cho Kushner và vợ, Ivanka Trump. Ngoại trưởng Rex Tillerson, người đi cùng chuyến đi, được cho là người đi đầu trong chính sách đối ngoại của Hoa Kỳ. Nhưng MBS đã không mời ông ấy và Tillerson chỉ biết về bữa tối sau khi nó diễn ra. Đó là một bước đi khôn ngoan, vì nó cho phép Mohammed bán tầm nhìn và phiên bản lịch sử A Rập Saudi của mình cho một quan chức Hoa Kỳ mà không có thái độ hoài nghi hay trung thành với MBN như Tillerson.

“Thế hệ của cha tôi, họ thực sự xuất thân từ con số không, và họ nhìn vào vị trí của ngày hôm nay, và điều đó vượt xa ước mơ của họ,” Mohammed nói với khách của mình. “Nhưng thế hệ của tôi nhìn thấy tiềm năng không giới hạn.”

Trong các cuộc họp khác trong suốt chuyến đi, Mohammed và các nhân viên của mình đã nói với Kushner và tổng thống về các vấn đề của họ với Qatar, một quốc gia nhỏ bé, giàu khí đốt, chiếm một bán đảo ngoài khơi bờ biển phía đông của A Rập Saudi. Là một nhà lãnh đạo đang phấn đấu để có được một chiếc ghế lớn hơn trên bàn quốc tế, tiểu vương Qatar đã đưa ra những quyết định khiến A Rập Saudi tức giận. Một trong những điều trầm trọng nhất là việc khai trương kênh tin tức quốc tế Al Jazeera, đưa truyền thông kiểu phương Tây đến khu vực, đặc biệt là trong mùa xuân A Rập từ năm 2011 đến năm 2013. Nhiều nhà báo từng là nhà sản xuất của BBC và đến từ các công ty nổi tiếng khác. Mức độ bao phủ của họ về chính trị tại khu vực rất sâu sắc, khó đánh giá và làm sáng tỏ.

Họ cũng có một nhóm điều tra do Clayton Swisher, một người Mỹ đứng đầu, một cựu thủy quân lục chiến đã từng làm vệ sĩ tại Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ cho Madeleine Albright và Colin Powell trước

khi chuyển sang làm báo tập trung vào Trung Đông. Các nhà lãnh đạo vùng Vịnh tỏ ra khó chịu về việc truyền thông Mỹ và Anh chỉ trích chính sách và đào sâu vào những vấn đề mà họ muốn giữ im, nhưng họ không thể tưởng tượng được tại sao một trong những đồng minh A Rập lại cho phép điều đó.

Qatar cũng ủng hộ Tổ chức Anh em Hồi giáo, nhóm có từ những năm 1920 ở Ai Cập, đã phát triển thành một lực lượng hùng mạnh trên khắp Trung Đông, có ác cảm sâu sắc với các chế độ quân chủ vùng Vịnh. UAE và A Rập Saudi đã ủng hộ một cuộc đảo chính quân sự vào năm 2013 chống lại tổng thống được bầu cử dân chủ đầu tiên của Ai Cập, Mohamed Morsi, một nhà lãnh đạo của Brotherhood. MBZ đã nói với các quan chức Nhà Trắng khác, bao gồm cả Bannon, rằng Qatar đang gây bất ổn khu vực và hỗ trợ những kẻ khủng bố.

Trong suốt chuyến đi, MBZ và Mohammed đã nói rõ họ có mâu thuẫn sâu sắc với Qatar. Vấn đề đối với Hoa Kỳ - Qatar là nơi đặt căn cứ không quân lớn nhất của Mỹ ở Trung Đông. Trong khi Saudi là đồng minh lớn nhất của Hoa Kỳ trong khu vực, Qatar được cho là quan trọng hơn về mặt chiến lược khi nói đến các hoạt động quân sự.

Qatar rất nhỏ bé, chỉ bằng một cái mũi nhọn hình ngón tay cái nhô ra Vịnh Ba Tư. Nhưng trữ lượng dầu khí khổng lồ và dân số chỉ 2,6 triệu người mang lại cho nó số tiền lớn để chi tiêu. Nó đã mua các tài sản trên khắp thế giới, bao gồm cả cửa hàng bách hóa Shard and Harrods ở London. Căn cứ của Quân đội Hoa Kỳ ở Doha được xây dựng bằng tiền của Qatar, và thỏa thuận này bao gồm điện, dầu và khí đốt không giới hạn - một thỏa thuận trị giá hàng tỷ đô la cho Hoa Kỳ.

Tillerson đánh giá cao điều này và coi trọng liên minh, và trong bữa ăn trưa dành cho các nhà lãnh đạo quốc gia vùng Vịnh trong chuyến đi, ông cảm giác có điều gì đó không ổn. Sơ đồ chò ngồi mà Tillerson nhận được từ trước cho thấy ông ngồi cùng bàn với ngoại trưởng Qatar. Nhưng khi đến nơi, bộ trưởng đã được dọn đến một chiếc bàn gần bếp. Dựa trên điều này và một chút rõ ràng khác tại một cuộc họp của các nguyên thủ quốc gia trong chuyến đi, Tillerson kết luận có điều gì đó đang xảy ra với Qatar.

Người A Rập Saudi sẽ tặng Trump một đống quà tặng xa hoa — tác phẩm điêu khắc nạm ngọc, kiếm, dao găm, mũ và một chiếc áo choàng lót lông hổ trắng — Trump và các nhân viên sẽ quay trở lại Hoa Kỳ với chiến thắng về chính sách đối ngoại tại Trung Đông.

Tầm quan trọng của cuộc họp sẽ không trở nên rõ ràng trong hai tuần nữa. Với việc phái đoàn của Trump trở lại Hoa Kỳ, Mohammed mới được khuyến khích đã phát động một cuộc tấn

công Qatar và khởi xướng một cuộc đảo chính trong nước sẽ đưa anh lên vị trí lãnh đạo chính phủ.

Đỉnh cao của cuộc tụ họp kéo dài hai ngày là bài phát biểu của Trump. Obama đã có một trong những bài phát biểu đáng nhớ nhất của mình tại Đại học Cairo Al-Azhar, trung tâm học tập Hồi giáo Sunni của thế giới Ả Rập tám năm trước đó. Ông nói với khán giả - các học giả và chính trị gia - ông đến “để tìm kiếm một khởi đầu mới giữa Hoa Kỳ và người Hồi giáo trên khắp thế giới, dựa trên sự quan tâm và tôn trọng lẫn nhau, và dựa trên sự thật là Hoa Kỳ và Hồi giáo không cần phải cạnh tranh”. Ông than thở về việc chủ nghĩa thực dân đã thúc đẩy các cuộc xung đột trong khu vực và tạo điều kiện cho các nhóm khủng bố phát triển.

Trump, phát biểu trong một hội trường xa hoa với đèn chùm pha lê tại Ritz-Carlton, mô tả cuộc xung đột trước mắt họ như một ván đề trắng đen. “Đây là trận chiến giữa những tên tội phạm man rợ tìm cách xóa sổ cuộc sống con người và những người tử tế thuộc mọi tôn giáo tìm cách bảo vệ nó,” ông nói. “Đây là trận chiến giữa Thiện và Ác.”

Sau đó trong bài phát biểu, ông gần như chỉ trích khán giả của mình. “Một tương lai tốt đẹp hơn chỉ có thể thực hiện được nếu các quốc gia của các bạn đánh đuổi những kẻ khủng bố và những kẻ cực đoan. **“HÃY NÉM CHÚNG RA KHỎI NƠI THỜ PHƯỢNG CỦA BẠN. HÃY NÉM CHÚNG RA KHỎI CỘNG ĐỒNG CỦA BẠN. HÃY NÉM CHÚNG RA KHỎI VÙNG ĐẤT THÁNH CỦA BẠN, VÀ HÃY NÉM CHÚNG RA KHỎI TRÁI ĐẤT NÀY”.**

Có nhiều lời hoan nghênh nhiệt liệt. Bannon nhìn với vẻ tự hào. Đây là sự khởi đầu mới, thực sự. Không cần ẩn ý nữa.

Stephen Kevin “Steve” Bannon là một nhà báo Mỹ, nhà làm phim và nhà tư vấn. Vào ngày 13 tháng 11 năm 2016 ngay sau khi Donald Trump chiến thắng cuộc Bầu cử tổng thống Hoa Kỳ, ông được chỉ định làm cố vấn cho Tổng thống và là chiến lược gia trưởng, cố vấn cấp cao nhất cho Tổng thống mới đắc cử.

Masayoshi Son và Rajeev Misra cũng đã bay đến trong chuyến thăm của Trump để ký giấy tờ về Quỹ Tầm nhìn 100 tỷ đô. Cuối cùng, khi đến gặp Mohammed bin Salman, họ đã vô cùng kinh ngạc khi thấy anh tỉnh táo và mạnh mẽ mặc dù đã không ngủ trong hơn 24 giờ.

Sau khi thức khuya nói chuyện với Jared Kushner, Mohammed đã đi thẳng đến một số sự kiện trong hội nghị kinh doanh diễn ra cùng với hội nghị thượng đỉnh của các nhà lãnh đạo A Rập. Trump đã mang theo một loạt ba mươi CEO người Mỹ và giám đốc điều

hành hàng đầu, nhiều người trong số họ là những nhà tài trợ bảo thủ cho chiến dịch tranh cử của ông.

Một buổi sáng, họ được đưa vào cung điện để thông báo công khai với chính hoàng tử và giao điện thoại di động của họ cho nhân viên bảo vệ trên đường vào. Nhưng hoàng tử đã không xuất hiện trong nhiều giờ, khiến các giám đốc điều hành ngồi cùng nhau mà không có cách nào liên lạc với bất cứ ai bên ngoài.

Cảnh này hơi khó xử khi các CEO sừng sỏ như Adena Friedman của NASDAQ và Tom Farley của Sở giao dịch chứng khoán New York, Tom Kennedy của Raytheon và Marillyn Hewson của Lockheed Martin, Jamie Dimon của J.P. Morgan và James Gorman của Morgan Stanley đang nói chuyện với nhau. Họ là một trong những giám đốc điều hành quan trọng nhất trên thế giới, nhưng họ sẵn sàng chờ đợi trong nhiều giờ liên tục để có cơ hội tham gia kế hoạch của MBS.

Đó là đỉnh điểm của sự phẫn khích giữa các chủ ngân hàng và các doanh nghiệp khác khi tham gia vào đợt IPO của Aramco, vốn vẫn được mô tả là bán 5% công ty với mức định giá tổng thể là 2 nghìn tỷ đô la. Tổng số phí cho sự kiện có thể lên tới hàng tỷ đô la.

Cuối cùng, các thông báo bắt đầu, với việc Trump chăm chú xem xét các cam kết trước đó đã được đưa ra — trong tất cả các giao dịch kinh doanh trị giá 200 tỷ USD và mua vũ khí trị giá 110 tỷ USD trong hơn một thập kỷ. Các con số đã bị thổi phồng quá mức. Rất ít tiền trong đó được chuyển giao, nhưng nó phục vụ tốt cho Mohammed bin Salman. Đây là tổng thống Hoa Kỳ, người đã hình thành chính sách đối ngoại trên cơ sở từng giao dịch và ông đã công bố các giao dịch trị giá hơn GDP của Hy Lạp vào năm 2017.

Trong buổi ký kết Quỹ Tầm nhìn, có quá nhiều sự phẫn khích đến nỗi Misra đã để lại giấy tờ đã ký trên một chiếc bàn trong phòng, và họ phải cẩn thận gấp rút đi tìm.

Người sáng lập Blackstone, Stephen Schwarzman, không phải là người ủng hộ Trump hoàn toàn trước cuộc bầu cử, nhưng ông vẫn trung lập và bắt đầu đưa ra lời khuyên cho Nhà Trắng ngay sau khi Trump giành chiến thắng. Ả Rập Saudi, đang tìm cách thiết lập mối quan hệ chặt chẽ hơn với các doanh nhân trong quỹ đạo Trump, cũng đã đạt được thỏa thuận với Schwarzman trong hội nghị. Quỹ Đầu tư Công sẽ đóng góp 20 tỷ đô la cho một quỹ cơ sở hạ tầng đặc biệt, chủ yếu dành cho các dự án ở Hoa Kỳ.

Người sáng lập Blackstone, Stephen Schwarzman

Đây là một động thái khôn ngoan của Mohammed. Nó đưa anh đến gần hơn với cố vấn của Trump, sẽ đóng góp to lớn cho nền kinh tế Hoa Kỳ như một dấu hiệu của thiện chí và cuối cùng sẽ

kiếm được lợi nhuận tài chính khổng lồ. Đó là kiểu sắp xếp mà Mohammed muốn thực hiện qua chữ ký của mình.

Ngay lập tức, động lực cho các thỏa thuận như vậy đã tăng lên. Các nhà lãnh đạo doanh nghiệp Hoa Kỳ đòi gấp hoàng tử. Ari Emanuel, người quyền lực nhất của Hollywood, đã gặp Mohammed. “Bạn là người giỏi nhất trong ngành,” hoàng tử nói với Emanuel. “Tôi muốn bạn cố gắng hết sức ở đây.”

Ari Emanuel là một doanh nhân người Mỹ và CEO của Endeavour, một công ty giải trí và truyền thông. Ông là một đối tác sáng lập của tổ chức tài năng Endeavour và là công cụ trong việc định hình vụ sáp nhập tháng 6 năm 2009 với William Morris.

Mohammed rất muốn anh ta kinh doanh và đầu tư vào vương quốc, nhưng Emanuel - giống như Schwarzman và các doanh nhân Hoa Kỳ khác đến gấp hoàng tử vì mục đích khác. Anh ta muốn có tiền của A Rập Saudi và vào thời điểm chuyển đi kết thúc, anh ta đã phác thảo một thỏa thuận sẽ mang lại cho công ty của Emanuel gần nửa tỷ đô la từ vương quốc.

BAO VÂY

Tháng 5 năm 2017

Vào sáng sớm ngày 24 tháng 5 năm 2017, khi Donald Trump đang chuẩn bị cho chuyến công du nước ngoài đầu tiên của mình trên cương vị tổng thống, một số tuyên bố kỳ lạ từ tiểu vương Qatar đã xuất hiện trên trang web của Qatar News Agency (QNA). Chỉ mất vài giây để truyền thông A Rập Saudi và các nơi khác thu nhận tin tức và phát đi khắp nơi, khuếch đại phạm vi tiếp cận để hàng triệu người biết.

“Iran đại diện cho một cường quốc Hồi giáo và khu vực, không thể bị bỏ qua và thật không ngoan khi đối đầu với họ”, người cai trị Qatar Sheikh Tamim bin Hamad Al Thani nói tại lễ tốt nghiệp quân sự bằng tiếng A Rập. “Đó là một cường quốc lớn cho sự ổn định của khu vực”. Tuyên bố này cho thấy sự mâu thuẫn của các quốc gia vùng Vịnh có ảnh hưởng nhất ở Ba Tư, những quốc gia coi Iran là mối đe dọa và kẻ xâm lược lớn nhất trong khu vực.

Chỉ có điều tất cả chỉ là một mưu mẹo. Tamim chưa bao giờ phát biểu hay đưa ra một tuyên bố như vậy. Các báo cáo khác cũng sai, bao gồm các mô tả về cảng thẳng với Tổng thống Mỹ Donald Trump, người mà Tamim cho là có thể không làm hết nhiệm kỳ; về mối quan hệ tốt đẹp của Qatar với Israel; và sự ngưỡng mộ của tiểu vương đối với nhóm dân quân người Palestine Hamas.

Bực tức ra khỏi giường, Tamim ba mươi bảy tuổi ra lệnh đưa ra một tuyên bố tố cáo những tin tức giả mạo, và các bộ trưởng của anh ta đã xử lý được trong vòng 45 phút. Nhưng đã quá muộn để ngăn chặn làn sóng đưa tin bằng tiếng A Rập trên Al Arabiya của A Rập Saudi và Sky News của UAE.

Hoàng gia Qatar ngay lập tức biết hệ thống thông tin chính phủ của họ đã bị xâm phạm và chắc chắn các nước láng giềng ngày càng quyết đoán của họ ở A Rập Saudi và UAE cũng có liên quan. Phải mất nhiều tuần mới có bằng chứng cho thấy hệ thống của họ đã bị một nhóm hacker của Nga xâm nhập.

Al Thani cầm quyền đã ở trên băng mỏng với các nước láng giềng lớn hơn của họ trong nhiều năm, xây dựng trên cảng thẳng kéo dài hàng thập kỷ, nhưng họ đã không thấy cuộc tấn công lén lút xảy ra và ban đầu đánh giá thấp quyết tâm của kẻ thù. Các quan điểm cũ của Vùng Vịnh liên quan đến các vụ bùng nổ, sau đó là các phiên hòa giải do tiểu vương Kuwait hoặc quốc vương Oman dẫn đầu, sau đó liên minh khu vực đã được vá lại với một số phàn nàn. Xung đột mới này diễn ra đột ngột và bao trùm.

Trong vòng mười ba ngày, A Rập Saudi, UAE và các đồng minh thân cận nhất, bao gồm Ai Cập và quần đảo Comoro nhỏ bé, đã khẩn trương áp đặt một cuộc tẩy chay hoàn toàn đối với Qatar. Họ trực xuất công dân Qatar khỏi đất nước, cắt đứt quan hệ tài chính và từ chối cho phép máy bay Qatar sử dụng không phận. Các cửa hàng tạp hóa hết thực phẩm vì quốc gia này phụ thuộc vào hoạt động buôn bán trên đất liền với A Rập Saudi đối với các sản phẩm từ sữa và các sản phẩm chính khác. Ngay cả những con lạc đà đang chăn thả qua biên giới cũng bị đẩy ra.

Mohammed bin Salman, cảm thấy được khích lệ bởi chuyến thăm của Trump, thậm chí còn suy nghĩ về việc xâm lược Qatar bằng đường bộ nếu nước này không nhượng bộ một số yêu cầu bao gồm dỡ bỏ kênh truyền hình Al Jazeera và hoàn toàn ngừng bất kỳ chương trình nghị sự chính sách đối ngoại nào khác với hàng xóm của nó. Trong một nền văn hóa coi trọng thể diện, anh và các đồng

minh đã yêu cầu Qatar trở lại tình trạng cũ là một nước chư hầu nửa độc lập.

Đó là một kiểu gây hấn bè ngoài chưa từng thấy giữa các quốc gia vùng Vịnh và các đại sứ liên tiếp của Mỹ tại A Rập Saudi đã cố gắng ngăn chặn thông qua ngoại giao cá nhân trong nhiều thập kỷ.

Gần như luôn có căng thẳng giữa vương quốc và Qatar, nước láng giềng nhỏ bé và cực kỳ giàu có, kể từ giữa những năm 1990. Các nhà cầm quyền A Rập Saudi đặc biệt bức xúc trước chính sách đối ngoại của Qatar, dựa trên việc kết bạn với những kẻ thù của A Rập Saudi như Tổ chức Anh em Hồi giáo. A Rập Saudi, UAE và Bahrain đã rút đại sứ ra khỏi Qatar vào năm 2014 vì các vấn đề như Qatar ủng hộ các cuộc biểu tình Mùa xuân A Rập.

Nhưng sự bùng nổ đó đã qua đi, và trong các cuộc gặp hàng tuần với Mohammed, Joe Westphal, đại sứ của chính quyền Obama tại A Rập Saudi, đã nói chuyện thường xuyên với hoàng tử về tầm quan trọng của việc duy trì sự ổn định trong khu vực. Tuy nhiên, vào mùa xuân năm 2017, Westphal đã hoàn thành nhiệm vụ của mình. Chính quyền Trump chưa quyết định thay thế ông ngay lập tức nhưng mối quan hệ giữa A Rập Saudi và Mỹ phần lớn nằm trong tay của Jared Kushner.

Westphal thường nhắc nhở Mohammed rằng sự hung hăng bên ngoài làm tổn hại đến hình ảnh của A Rập Saudi tại Hoa Kỳ và khiến các chính trị gia Mỹ khó công khai ủng hộ anh hơn. Không có ai làm điều đó dưới chính quyền mới. Nay giờ, thay vì cung cấp một ảnh hưởng vừa phải, Hoa Kỳ dường như đang kích động thù địch chống lại Qatar. Cố vấn Steve Bannon của Trump nói với Mohammed bin Zayed: “Bạn phải giải quyết vấn đề này. Những người này tệ hơn Iran. Họ đang ở ngay trong lò nướng của bạn.”

Với việc Nhà Trắng dường như ủng hộ mong muốn của họ để leo thang xung đột, dường như có rất ít rủi ro đối với các hoàng tử A Rập Saudi và UAE trong việc cố gắng đưa Qatar theo gót.

Một giờ trước tuyên bố tẩy chay, A Rập Saudi đã cảnh báo Jared Kushner. Anh ấy hỏi liệu họ có thể trì hoãn không. “Đã quá muộn”, một phái viên Saudi nói với anh ta. “Mọi việc đang diễn ra.”

Thông báo tẩy chay khiến nhiều người Qatar khiếp sợ, những người gọi nó với thuật ngữ mang tính buộc tội nhiều hơn “phong tỏa”. Một số gia đình giàu có nhất bắt đầu tích trữ vũ khí cá nhân trong các biệt thự và cung điện để đề phòng một cuộc xâm lược. Rex Tillerson, người chưa từng ở trong các cuộc thảo luận về việc tẩy chay Qatar với Mohammed bin Salman, đã cố gắng ngăn mọi thứ vượt khỏi tầm kiểm soát. Tillerson có quan hệ với gia đình cầm quyền Al Thani từ khi ông còn là giám đốc điều hành tại ExxonMobil, giúp cha của Tamim phát triển hoạt động khí đốt tự nhiên của mình.

Phát biểu trước Nhà Trắng, Tillerson nhấn mạnh căn cứ quân sự Al Udeid của Mỹ sẽ gặp rủi ro nếu ba trong số những nước mua vũ khí lớn nhất thế giới đột nhiên chĩa mũi dùi vào nhau. Ý tưởng A Rập Saudi sẽ sử dụng xe tăng Mỹ, máy bay chiến đấu Mỹ và tên lửa Mỹ để chống lại Qatar và ngược lại là không thể chấp nhận được.

Tillerson đã gặp ít may mắn khi được tổng thống giúp làm dịu tình hình trong những ngày đầu. Trong cuộc họp tại Nhà Trắng với Trump và Kushner, ngoại trưởng thất vọng đã cố gắng nhấn mạnh tình hình là một cuộc khủng hoảng tiềm ẩn sẽ cướp đi sinh mạng của người Qatar. “Họ sẽ không thể làm bài kiểm tra của mình,” Tillerson nói. “Sẽ không có sữa trong cửa hàng tạp hóa.”

“Tôi không quan tâm đến sửa,” Trump trả lời. Ông ấy không thấy việc phong tỏa nhất thiết là một điều tồi tệ. “Nếu bạn khiến họ tranh nhau xem ai tài trợ cho khủng bố ít hơn, thì điều này đang đi đúng hướng,” Ông ấy nói với Kushner. Hãy để người Saudi tìm ra điều đó.

Trump đã tweet vào ngày 6 tháng 6, ngày đầu tiên của cuộc tẩy chay, “Trong chuyến đi gần đây của tôi đến Trung Đông, tôi đã tuyên bố không còn có thể tài trợ cho Hệ tư tưởng cực đoan nữa. Các nhà lãnh đạo đã chỉ vào Qatar – nhìn này!”

Trong khi Saudi và UAE tuyên bố không có vai trò gì trong vụ hack Hàng thông tấn Qatar, các nguồn tin tình báo nước ngoài nói với New York Times và Washington Post, thủ phạm là các tin tặc tự do người Nga làm việc cho các chính phủ nước ngoài. Khi bê tắc trở nên khó khăn, các trợ lý của Mohammed bin Salman đưa ra ý tưởng đào một con kênh dọc biên giới A Rập Saudi với Qatar dài 40 km để biến quốc gia bán đảo này thành một hòn đảo. Không rõ đó là khả năng có thật hay một câu chuyện giả để đe dọa người Qatar.

Trong khi A Rập Saudi và UAE đang đáp trả các leo thang của Qatar, bao gồm cả các tuyên bố giả mạo của Tamim, kế hoạch cô lập và vô hiệu hóa Qatar đã được thực hiện trong nhiều tháng. Mưu đồ này khiến các chuyên gia gọi nó là “Trò chơi của Thobes”.

Vào ngày 22 tháng 3 năm 2017, Abdulaziz Alotaibi, một chiến lược gia A Rập Saudi tại công ty tư vấn KPMG làm việc với đại sứ quán Saudi và công ty quan hệ công chúng Qorvis Communications, đứng đầu là chuyên gia truyền thông kỳ cựu Michael Petruzzello, đã tạo ra một PowerPoint đặc biệt đưa ra một kế hoạch truyền

thông cuộc tấn công bắt đầu trong ba tháng vào tháng Sáu – ngay sau chuyến thăm A Rập Saudi theo lịch trình của Trump.

A Rập Saudi từ lâu đã là một trong những khách hàng tốt nhất của Qorvis. Cũng tham gia vào kế hoạch này là The Harbour Group, một công ty quan hệ công chúng làm việc với cả Emiratis và Saudi. Cùng lúc Mohammed bin Zayed đang tìm cách giúp người hàng xóm trẻ hơn có vai trò lớn hơn trong khu vực, A Rập Saudi đã thuê giám đốc điều hành của Harbour Richard Mintz vào đầu năm 2017 để giúp em trai của Mohammed bin Salman là Khalid sẵn sàng cho vai trò đại sứ mới của mình tại Hoa Kỳ. Những người đàn ông thường xuyên đi ăn hai giờ đồng hồ để thảo luận mọi thứ về chính trị và chính sách đối ngoại của Mỹ.

Khalid là em trai của Mohammed, trẻ hơn ba tuổi và một trong những người bạn tâm giao đáng tin cậy nhất của anh. Hai người có một nền tảng giống nhau.

Khalid đã ở nhà để học giống như anh trai mình, và họ đã lớn lên gần nhau, chơi trò chơi máy tính, học lặn cùng nhau từ một người hướng dẫn mà họ mang theo trong kỳ nghỉ một tháng hàng năm của Vua Salman, và mạo hiểm đến các thành phố ở Tây Ban Nha và Pháp để xem cận cảnh cuộc sống thực như thế nào. Nhưng không giống như anh trai, Khalid học nói tiếng Anh tốt khi còn tương đối nhỏ và lớn lên đã hiểu văn hóa Mỹ trong thời gian dài ở Hoa Kỳ để huấn luyện không quân tại Căn cứ Columbus ở Mississippi và Căn cứ Không quân Nellis ở Nevada, nơi anh ấy sẽ phiêu lưu sau giờ làm việc với những người đồng nghiệp để khám phá cuộc sống về đêm của khu vực. Khi anh trai tuyên chiến với lực lượng dân quân Houthi ở Yemen vào năm 2015, Khalid tham gia xuất kích trên máy bay chiến đấu F15, trở về nhà với vết thương

ở lưng khiến anh ta bị đau kinh niên. Sau một thời gian làm việc tại Bộ Quốc phòng, anh ta được bổ nhiệm làm đại sứ vào tháng 4 năm 2017.

Mintz bắt đầu làm việc với UAE sau khi một trong những đồng nghiệp của ông tại công ty quan hệ công chúng Burson-Marsteller, Simon Pearce, nhận công việc toàn thời gian làm việc cho chính phủ Abu Dhabi. Pearce, người Úc, tiếp tục trở thành cố vấn chính cho Khaldoon Al Mubarak, một trong những cố vấn thân cận nhất của Mohammed bin Zayed, về việc mua đội bóng đá Manchester City và các thương vụ cao cấp khác của Abu Dhabi và nỗ lực chiến lược, chẳng hạn như chống lại Tổ chức Anh em Hồi giáo và Iran.

Kế hoạch của Qorvis có chiến lược từng tuần để tăng cường nhận thức của công chúng về Qatar như một nước ủng hộ chủ nghĩa khủng bố, tạo ra các thông tin về các khoản hối lộ bị cáo buộc của Qatar liên quan đến World Cup 2022 và thậm chí tạo các quảng cáo số cho thấy Qatar là một bên gây bất ổn ở Trung Đông.

Tài liệu tương tự cũng đưa ra một chiến lược để tìm kiếm sự xác nhận của bên thứ ba cho kế hoạch Tầm nhìn 2030 của A Rập Saudi, bao gồm ma trận các nhà báo được xếp hạng là thân thiện, trung lập hoặc thù địch và ảnh hưởng của họ ở mức thấp, trung bình, hoặc do KPMG tạo ra. Các nhà báo hàng đầu, có ảnh hưởng nhất mà họ có thể tin tưởng là Tom Friedman, một nhà báo của tờ New York Times, người đã ca ngợi Mohammed bin Salman là một nhà cải cách; David Ignatius tại Washington Post, Bret Baier tại Fox News ; và Norah O'Donnell tại CBS News. Fareed Zakaria tại CNN là nhà báo thù địch nhất với xếp hạng ảnh hưởng cao.

Chiến tranh lạnh với Qatar đã kéo dài nhiều năm, nhưng đất nước này bắt đầu nhanh chóng rời xa các nước láng giềng khi cha của Tamim, Hamad bin Khalifa, được gọi là HBK, lật đổ chính cha mình, Khalifa bin Hamad, trong một cuộc đảo chính không đổ máu vào năm 1995.

Hamad sinh ra trong những ngày đầu “buồn ngủ” của Qatar, khi quốc gia này hầu như không được biết đến bên ngoài Vịnh Ba Tư — và ngay cả trong khu vực cũng không được biết đến nhiều ngoài những người thợ lặn ngọc trai. Trước cuộc đảo chính, Emir Khalifa đã điều hành Qatar như một quốc gia nửa độc lập, điều hành các vấn đề nội bộ riêng mình kể từ khi độc lập vào năm 1971 nhưng được che chở dưới chiếc ô an ninh của A Rập Saudi. Quốc vương A Rập Saudi, không phải tiểu vương Qatar, là người ra quyết

định chính sách đối ngoại và các vấn đề quốc phòng. Qatar là một cái móng tay nhỏ bé so với A Rập Saudi về quyền lực, ảnh hưởng, quy mô và thậm chí cả bản sắc riêng.

Nhưng Hamad đã lớn lên trong một thế giới quốc tế hơn. Nhờ vào sự giàu có khiêm tốn của đất nước vào thời điểm đó và mối quan hệ lịch sử với Vương quốc Anh, anh ta đã theo học tại Học viện Quân sự Hoàng gia, Sandhurst, trước khi trở về Doha để trở thành một sĩ quan quân đội và cuối cùng là bộ trưởng Quốc phòng kiêm thái tử. Anh ấy lớn lên không ngừng nghỉ dưới phương pháp tiếp cận theo chủ nghĩa gia tăng của cha mình đối với sự phát triển và không sẵn sàng tạo ra con đường riêng của Qatar trong các vấn đề toàn cầu.

Hamad, khi đó ở độ tuổi ngoài bốn mươi, đã khiến Vua Fahd của A Rập Saudi và tổng thống UAE Zayed Al Nahyan lo ngại về nỗ lực phát triển các mối quan hệ đơn phương với Iraq và Iran, khi đó do

Saddam Hussein và Akbar Rafsanjani cầm quyền. Anh ta áp ủ một kế hoạch giành quyền kiểm soát với sự chấp thuận của các thành viên chủ chốt của gia đình. Sau đó, trong khi cha anh ở Geneva đi nghỉ, anh đã tiếp quản. Cha anh đã chạy trốn đến Abu Dhabi cùng với các cố vấn trong một đoàn máy bay phản lực, nơi ông sống trong nhiều năm trước khi chuyển đến Pháp và cuối cùng trở lại Doha vào năm 2004 trong mười hai năm cuối đời.

Với tư cách là tiểu vương, Hamad đã tiếp thêm năng lượng cho chính phủ Qatar và một đặc tính độc lập, thậm chí tạo dựng mối quan hệ thương mại với Israel. Ông đã phát triển các mỏ khí đốt của đất nước, một vụ đặt cược lớn vì khí đốt tự nhiên vẫn chưa phải là nguyên liệu thô sinh lời trong sản xuất công nghiệp toàn cầu như ngày nay. Khoản tiền đặt cược đã được đền đáp rất lớn, khiến Qatar trở nên giàu có một cách đáng kinh ngạc. Với sự giàu có và sức mạnh, Hamad bắt đầu tạo ra một chính sách đối ngoại tập trung vào vai trò của Qatar đối với phần còn lại của thế giới chứ không chỉ tập trung vào các nước láng giềng theo chế độ quân chủ của mình. Một trong những yếu tố lớn nhất là sự ra đời của Al Jazeera. Các kênh tin tức đã chi tiền tuyển dụng phóng viên quốc tế một cách hào phόng. Nó bao phủ Trung Đông, miêu tả Qatar là một cường quốc trung lập đứng ra dàn xếp các cuộc xung đột. Hầu như không đưa tin về các vấn đề xã hội hay tranh cãi trong chính Qatar.

Các nước láng giềng của Qatar coi Al Jazeera là cái gai và họ nhận thấy chính sách đối ngoại của đất nước gần như hoàn toàn trái ngược với chính sách của họ. Mùa xuân Ả Rập đã làm giảm bớt những khác biệt đó. Khi giới trẻ Ai Cập phản đối tổng thống lâu năm Hosni Mubarak, Qatar đã ủng hộ họ, trong khi Ả Rập Saudi và UAE cố gắng ủng hộ Mubarak. Và sau khi Mubarak thất thủ,

Qatar ủng hộ chủ tịch Hội Anh em Hồi giáo mới của Ai Cập là Mohamed Morsi. Emirates (UAE) và A Rập Saudi sau đó đã hậu thuẫn cho một vị tướng quân đội lật đổ Morsi và dẹp tan Brotherhood.

A Rập Saudi từng là một thế lực gây ra tình trạng đình trệ trong khu vực. Nó đã trả hàng tỷ đô la để bảo vệ các nhà lãnh đạo như Mubarak và Vua Hussein của Jordan khỏi tình trạng bất ổn và sử dụng công cụ mạnh mẽ nhất của mình, ảnh hưởng tôn giáo, để làm lung lay cộng đồng Hồi giáo toàn cầu theo cách giải thích bảo thủ, điên cuồng về ý nghĩa của việc sống như một người Hồi giáo tốt. Wahhabist thường xuyên nhắc nhở trong các bài giảng của họ rằng những người Hồi giáo tốt không bao giờ chống lại các nhà lãnh đạo, bất kể lỗi của họ nghiêm trọng hoặc vi phạm đạo đức như thế nào, bởi vì làm như vậy sẽ chia rẽ Hồi giáo, một khái niệm được gọi là fitna.

Tổ chức Anh em Hồi giáo không đồng tình với những người theo chủ nghĩa Wahhabists và từ lâu đã phản đối các chế độ quân chủ

vùng Vịnh, miêu tả họ là những người thích cuộc sống xa hoa, trong khi những người A Rập thông thường phải vật lộn để kiếm sống. Các quan chức của UAE và Saudi thực sự tự hỏi Qatar đang chơi trò gì để hỗ trợ họ – các Hoàng gia Qatar không xa lạ với thói tiêu xài hoang phí và tiệc tùng. Tuy nhiên, đây là đất nước nhỏ bé nuôi dưỡng các nhà lãnh đạo Hồi giáo, những người thường xuyên chê bai Hoàng gia và nghi ngờ đức tin của họ; duy trì quan hệ với các nhóm như Hezbollah, bị phần lớn thế giới coi là những kẻ khủng bố giả dạng chiến binh tự do; và tổ chức một kênh truyền hình đã sử dụng các cuộc điều tra kiểu phương Tây để phá hoại mọi triều đại trong khu vực ngoại trừ Al Thani.

Người Qatar, thành thạo hơn người Saudi trong việc vận động hành lang và truyền đạt thế giới quan của họ, tự ví mình như một Thụy Sĩ Trung Đông luôn duy trì liên lạc với mọi nhóm để tạo điều kiện thuận lợi hơn cho các cuộc đàm phán và mang lại hòa bình cho khu vực. Có những sự cố không phù hợp với hình ảnh đó, như trường hợp của Khalifa al-Subaiy, một nhà tài chính Qatar, người mà Hoa Kỳ cho biết từ lâu đã cung cấp hỗ trợ tài chính cho lãnh đạo cấp cao của al-Qaeda, bao gồm cả chủ mưu vụ 11/09 Khalid Sheikh Mohammed. Subaiy đã bị xét xử vắng mặt vào năm 2008 tại Bahram với tội danh tài trợ và tạo điều kiện cho khủng bố, sau đó bị bắt ở Qatar và bị phạt tù 6 tháng. Nhưng sau khi được trả tự do, Subaiy bị cáo buộc đã kết nối lại với các điệp viên al-Qaeda và tiếp tục gây quỹ hỗ trợ nhóm này, cũng như liên kết với các lực lượng đặc nhiệm Iran vào năm 2009, 2011 và trong suốt năm 2012 và gửi tiền mặt cho các thủ lĩnh cấp cao của al-Qaeda trong Pakistan đến năm 2013. Anh ta tiếp tục sống tự do ở Qatar tính đến năm 2020.

Qatar đã vượt qua những lời chỉ trích về chính sách đối ngoại của mình trong nhiều năm, nhưng căng thẳng đã đạt mức cao mới sau những bất đồng về Ai Cập. Trong hai năm, người Qatar đã ủng hộ Morsi, một thành viên cấp cao của Tổ chức Anh em Hồi giáo có mối quan hệ căng thẳng với Vùng Vịnh. Các chế độ quân chủ vùng Vịnh từ lâu đã tin Brotherhood dự định sẽ đến với họ nếu tích lũy đủ quyền lực. Có thời điểm, chính phủ do Brotherhood lãnh đạo đã đề nghị với A Rập Saudi là họ sẽ không đưa Hosni Mubarak vào tù để đổi lấy 10 tỷ đô, theo một tài liệu của Bộ Ngoại giao bị rò rỉ từ A Rập Saudi. Để đảo ngược cuộc cách mạng năm 2011 của Ai Cập, Saudi và Emirate đã bí mật hỗ trợ một tướng quân đội, Abdel Fattah el-Sisi, trong nỗ lực nắm quyền trong một cuộc đảo chính kèm theo một cuộc đàn áp đẫm máu nhằm vào các phần tử Hồi giáo ở Cairo, trong đó hàng trăm người đã thiệt mạng. Không lâu sau, El-Sisi đã thay quân phục tướng của mình bằng một bộ vest và ra tranh cử tổng thống, giành chiến thắng với đa số áp đảo, nhưng Qatar đã kiên quyết từ chối khi các quốc gia vùng Vịnh khác ủng hộ ông ta.

Với những bất đồng đang bùng phát, vào năm 2013, tiểu vương Qatar, Hamad bin Khalifa, đã thoái vị để làm dịu tình hình, truyền ngôi cho con trai Tamim khi đó ba mươi ba tuổi. Người Saudi, Tiểu vương quốc và Bahrain đã không thích, và vào năm 2014, họ đã rút đại sứ của mình khỏi Qatar để phản đối sự can thiệp của nước này vào chính trị của các nước khác trong khu vực. Họ cũng tin Tamim là một tên bù nhìn nhận lệnh của cha mình ở hậu trường.

Trong vòng vài tuần, tất cả các quốc gia đã giải quyết các vấn đề bằng một văn bản bí mật có tên là Thỏa thuận Riyadh, trong đó có việc Qatar bác bỏ chính sách ngoại giao can thiệp của mình.

Một yếu tố khác đã gây nên sự bất bình trong nhiều năm: Qatar có thói quen coi thường các nước láng giềng lớn hơn. Sử dụng khối tài sản khổng lồ của mình, các quỹ tài sản của đất nước đã mua cổ phần cao cấp trong các công ty phương Tây như Volkswagen Group và Royal Dutch Shell. Nó trở thành người chơi trong lĩnh vực bất động sản mang tính biểu tượng, bao gồm phát triển Sân bay Heathrow và khu thương mại Canary Wharf, và xây dựng Shard, tòa tháp cao nhất Vương quốc Anh. Nó đã giành được quyền đăng cai giải bóng đá FIFA World Cup 2022, cuộc thi thể thao quốc tế lừng lẫy nhất sau Thế vận hội.

Shard - tòa tháp cao nhất Vương quốc Anh

Và đối với những người giàu có ở vùng Vịnh, đặc biệt là vợ và con cái của họ, việc mua Harrods, cửa hàng bách hóa mang tính biểu tượng trên đường Old Brompton ở London, với giá 1,5 tỷ bảng Anh vào năm 2010 đặc biệt quan trọng. Tiếng Ả Rập đôi khi giống như

ngôn ngữ thứ hai của cửa hàng vì tất cả những người giàu có đi nghỉ mát từ Dubai, Riyadh và Kuwait City.

Rất ít người Qatar thể hiện rõ hơn lối sống giàu có một cách ngớ ngẩn hơn Hamad bin Abdullah Al Thani, anh họ của Tamim, người có ngoại hình giống như một nam tước năm 1920. Sau cuộc đời nô đùa trong viện bảo tàng khi sống trong các điền trang của Pháp và trong các khách sạn cao cấp, Hamad đã tạo nên sự tồn tại mà chỉ có thể so sánh với sự tồn tại được mô tả trong loạt phim truyền hình Downton Abbey. Sau khi mua biệt thự cổ ở thành phố London, ông đã tân trang lại nó với vẻ đẹp lộng lẫy của những năm đầu thế kỷ XX, với mười bảy phòng ngủ và đội ngũ người giúp việc để thay cà vạt vào lúc 6 giờ chiều. Nữ hoàng Elizabeth II, đã nhiều lần đến thăm và dùng bữa tối. Hamad thích trưng bày những món đồ từ bộ sưu tập đồ trang sức Ấn Độ của mình từng thuộc về

maharajas [hoàng tử] và những món đồ đáng chú ý khác. Và đó chỉ là ngôi nhà ở London của anh ấy.

Chỉ hai năm trước khi xảy ra cuộc tẩy chay, vài tháng sau khi cha anh được làm vua, Mohammed bin Salman đã đến Doha để gặp Tamim, tiểu vương ba mươi lăm tuổi. Trong bữa tiệc tối được tổ chức để vinh danh mình, Mohammed dường như đặc biệt quan tâm đến việc Qatar đã làm việc thành công với các phương tiện truyền thông quốc tế để nâng cao vị thế trên thế giới. Chính sách đối ngoại không được đề cao trong chương trình nghị sự.

Anh hỏi về việc để có được báo cáo tích cực thì phải mua hay chỉ đơn giản là trả tiền cho họ để đưa tin. Không ai có thể khẳng định chắc chắn về việc anh tỏ ra ngây thơ về hệ thống phương Tây hay chỉ đơn giản là giấu cợt họ. Ngoài ra còn có Saud al-Qahtani, người

thường gọi điện cho Qatar bất cứ khi nào vương quốc buồn về một bài báo hoặc chương trình tin tức cụ thể về Saudi.

Trong các cuộc thám hiểm nuôi chim ưng sau đó, Mohammed bin Zayed và Mohammed bin Salman đã thảo luận về cách Qatar là mối nguy hiểm chết người đối với sự ổn định trong khu vực. Duy trì sự cân bằng mong manh với các quốc gia A Rập nghèo hơn và dễ bắt lửa hơn như Ai Cập, Lebanon, Jordan, và ở mức độ thấp hơn là các quốc gia Bắc Phi, điều quan trọng để ngăn chặn các phong trào đối lập với chế độ của họ - được thúc đẩy bởi hàng trăm thanh niên nghèo thất nghiệp trong số hàng triệu người — từ việc quét qua Trung Đông.

Đến năm 2017, giới lãnh đạo UAE cảm thấy chắc chắn Qatar đã coi thường nghĩa vụ của mình vì sự kiêu ngạo. Qatar có căn cứ Al Udeid, hoạt động liên lạc toàn cầu trơn tru và nhiều chi tiêu hơn các nước còn lại. Họ kiêu kỳ và độc đoán. Vì vậy, những kẻ xấu xa của Abu Dhabi, cùng với các đồng minh, từ lâu đã tìm kiếm một cái cớ để cắt đứt Qatar, xa lánh nước này và khiến cuộc sống trở nên khó chịu, cuối cùng đã đồng ý với yêu cầu của họ. Đây là động thái chính sách đối ngoại tích cực nhất trong lịch sử ngắn ngủi của khu vực. Nó phản tác dụng một cách ngoạn mục.

Thay vì xếp hàng, Qatar đã đào sâu vào. Sự giàu có khổng lồ của họ đã giúp ích. Mặc dù không thể nhập khẩu sữa qua A Rập Saudi, nhưng có thể chuyển hàng trăm con bò bằng máy bay để tạo ra một trang trại bò sữa tự duy trì. Toàn bộ chuỗi cung ứng hỗ trợ dân số đã được thiết kế lại. Tamim đã có những mối quan hệ thân thiết hơn với Iran, đối thủ lâu đời ở vùng Vịnh và Thổ Nhĩ Kỳ, được cai trị bởi hậu duệ của các nhà cầm quyền Ottoman, những người đã cai trị Trung Đông cho đến đầu thế kỷ 20. Thổ Nhĩ Kỳ đã xây

dựng căn cứ quân sự đầu tiên ở Trung Đông kể từ thời điểm đó tại Qatar. Một cuộc tẩy chay nhằm phá bỏ Qatar khỏi các đối thủ Iran và Thổ Nhĩ Kỳ đã khiến quốc gia nhỏ bé này xích lại gần họ hơn.

Tamim bin Hamad al Thani

Vấn đề chính là thất bại trong việc lập kế hoạch: A Rập Saudi và UAE đã thực hiện cuộc tẩy chay mà không nói cho Qatar biết mình muốn gì ở họ. Bannon nói với Tahnoon bin Zayed, cố vấn an ninh quốc gia UAE, để hành động này có vẻ đáng tin ở nước ngoài, Saudi và Emiratis sẽ phải nói cho Qatar biết họ muốn gì ở nước này. “Bạn phải sắp xếp thứ gì đó. Yêu cầu của bạn là gì?” Bannon hỏi anh ta.

Tillerson cuối cùng đã gọi công khai cho một danh sách các yêu cầu. Trong khi Trump dường như ủng hộ Saudi và công khai cáo buộc Qatar tài trợ cho khủng bố, ngoại trưởng và các quan chức cấp cao khác của Mỹ đang cố gắng xoa dịu tình hình. Nó đã trở thành một mớ hỗn độn công khai; Sau cuộc gặp với Tillerson, Adel al-Jubeir, khi đó là ngoại trưởng A Rập Saudi, phủ nhận có một

cuộc tẩy chay và nói vương quốc vừa cắt không cho Qatar sử dụng không phận của mình.

Cuối cùng, gần ba tuần sau khi bắt đầu tẩy chay, các nhà lãnh đạo A Rập Saudi và Tiểu vương quốc UAE đã đưa ra danh sách mười ba yêu cầu, bao gồm đóng cửa Al Jazeera và bồi thường thiệt hại do Qatar gây ra trong khu vực.

Với việc xung đột thực tế được ngăn chặn nhờ sự can thiệp của Hoa Kỳ và các đồng minh phương Tây khác, bao gồm cả Pháp, hai bên đã tăng cường một cuộc chiến tranh mạng không giống như bất kỳ cuộc chiến tranh nào từng thấy trong lịch sử gần đây. Không bên nào nhận các cuộc tấn công, phủ nhận bất kỳ sự liên quan nào, nhưng các nạn nhân đều ở bên này hay bên kia của trận chiến.

Yousef al-Otaiba, đại sứ UAE tại Hoa Kỳ, đã bị tấn công Email trong vòng vài ngày sau cuộc tẩy chay. Ngay sau đó, các tờ báo trên khắp thế giới bắt đầu đăng các câu chuyện về nỗ lực của UAE nhằm gây ảnh hưởng đến các quan chức Hoa Kỳ, bao gồm cả Jared Kushner, cũng như các tổ chức tư vấn và những người có ảnh hưởng khác, ngoài các chi tiết về việc Otaiba sử dụng gái mại dâm.

Vụ hack có hậu quả trong thế giới thực. Các rò rỉ đã tiết lộ Elliott Broidy, một trong những người gây quỹ hàng đầu của Đảng Cộng hòa của Trump, khi khai thác mối quan hệ của ông với Trump để lập hóa đơn cho các chính phủ nước ngoài hàng chục triệu đô la cho việc xây dựng các trung tâm nghiên cứu mã nguồn mở để chống khủng bố - giống như nơi mà Trump đã đến thăm ở Riyadh – Và những lời hứa sẽ ảnh hưởng đến chính quyền. Bộ Tư pháp đã mở một cuộc điều tra về các cáo buộc rửa tiền và vận động hành lang bất hợp pháp, nhưng Broidy mạnh mẽ phủ nhận mọi cáo

buộc đã xảy ra và sau đó đã chống các vụ kiện Qatar và các đặc vụ của họ, tìm kiếm thiệt hại cho những gì ông nói là chiến dịch của họ chống lại ông. Những đơn kiện chống lại Qatar đã bị bác bỏ vì quyền miễn trừ chủ quyền, nhưng những đơn kiện chống lại các công ty được cho là làm việc cho Qatar được phép tiến hành kể từ đầu năm 2020.

Mỗi lần hack xuất hiện để khiến bên kia hack trở lại mạnh hơn. UAE đã triển khai một hoạt động lảng nghe lớn, được hỗ trợ một phần bởi phần mềm của một công ty Israel có tên là NSO Group Technologies. Có trụ sở tại Herzliya, đội ngũ kỹ sư máy tính và các cựu hacker của chính phủ đã xây dựng một hệ thống có tên Pegasus có thể xâm nhập điện thoại thông minh. Nó chỉ bán hệ thống cho các chính phủ mà họ cho là sẽ sử dụng cho các mục đích được chấp nhận và yêu cầu sự cho phép của chính phủ Israel cho mỗi lần bán. Qatar đã bị từ chối, trong khi UAE mua không phải một mà là ba gói đăng ký hàng năm - 50 triệu đô cho các tổ chức liên quan đến tình báo khác nhau trong chính phủ của mình. Chi phí cao đến từ việc NSO sử dụng khai thác lỗ hổng “zero-day”, một thuật ngữ chỉ những sơ hở trong phần mềm được sử dụng rộng rãi mà ngay cả các công ty lớn như Microsoft, Google và Apple cũng không biết. Các nhà nghiên cứu của nó làm việc để tìm ra những lỗ hổng đó và tạo ra các chương trình khai thác chúng để giành quyền kiểm soát hoặc truy cập vào các thiết bị.

Vấn đề duy nhất khi cung cấp một công cụ mạnh mẽ như vậy cho các chính phủ khác, bao gồm cả các chế độ quân chủ chuyên chế, là sự giám sát cực kỳ hạn chế của họ. NSO yêu cầu người mua ký thỏa thuận sẽ không sử dụng Pegasus để nhắm vào các nhóm đối lập chính trị hoặc các nhà hoạt động. Nó cũng cấm họ sử dụng

phần mềm chống lại Hoa Kỳ và Vương quốc Anh. Nhưng họ không giám sát việc sử dụng nó trong thời gian thực. Nếu có sự cố xảy ra, NSO sẽ kiểm tra hệ thống, xác định xem Pegasus có được sử dụng chống lại một mục tiêu cụ thể hay không và đóng quyền truy cập của khách hàng. Vấn đề là khó có thể xác định được việc cố sử dụng sai vì phần mềm, về bản chất, rất khó phát hiện.

Sử dụng tài liệu thu thập được từ các cuộc tấn công mạng nhắm vào Qatar và các phương tiện khác, UAE đã phát hiện ra bằng chứng có tính sát thương cao về việc Qatar cố gắng hối lộ các nhóm khủng bố ở Iraq để giải cứu một nhóm thợ săn Qatar bị bắt cóc vào tháng 1 năm 2015. Câu chuyện bắt đầu tràn ra tất cả các chi tiết từ tin nhắn văn bản. Một báo cáo từ BBC đã trích nguồn tài liệu từ “một chính phủ thù địch với Qatar”.

Những kẻ bắt cóc hóa ra là một lực lượng dân quân Shia có tên là Kataib Hezbollah có liên kết với chính phủ Iran và đặc biệt là một vị tướng huyền thoại của Iran tên là Qassem Soleimani (người đã bị máy bay không người lái của Mỹ giết vào năm 2020, leo thang xung đột với Iran). Người Qatar cuối cùng đã đồng ý trả hơn 1 tỷ USD tiền chuộc cho những người bị giam giữ - những người đã được giải cứu, mặc dù Qatar muốn biết ai là người cuối cùng nhận được khoản tiền. Theo quan điểm của những kẻ thù ở vùng Vịnh của Qatar, bất kỳ khoản thanh toán nào cho lực lượng dân quân do Iran hậu thuẫn hoặc Soleimani đều được coi là bảo lãnh cho các hành động khủng bố trong nhiều năm tới và phá hoại chính phủ mong manh của Iraq.

Chiến tranh lạnh vùng Vịnh cũng có những khía cạnh hài hước. Trong khi người Saudis và Emiratis cắt đứt mọi quan hệ với Qatar, nhiều công dân giàu có của họ đang nghỉ ở London không thể

ngừng mua sắm tại Harrods. Kết quả là có sự sắp xếp không chính thức: Họ có thể đến cửa hàng bách hóa vào buổi sáng, và người Qatar sẽ làm ca chiều.

Trung tâm thương mại Harrods tại London

NỤ HÔN

Tháng 6 năm 2017

10 giờ tối, cuộc gọi điện thoại có vẻ không đáng ngại lúc đầu. Đó là ngày 20 tháng 6 năm 2017, gần như kết thúc tháng Ramadan, và Thái tử Mohammed bin Nayef vừa thoát nạn.

Giống như các hoàng tử cao cấp khác, ông ấy đã chuyển đến cung điện Mecca của mình trong tháng thánh. Ông đã dành những ngày nóng nực để ăn chay, nghỉ ngơi và cầu nguyện. Chỉ vào ban đêm, sau khi bữa ăn iftar truyền thống gồm chà là, súp, sữa chua, thịt và cơm được chia sẻ với bạn bè và du khách, công việc của chính phủ mới bắt đầu. Đối với Mohammed bin Nayef, điều đó có nghĩa là ngồi, và đôi khi ngủ gật, trên một chiếc ghế nhung hoặc đi vắng bằng vải gấm trong nhiều giờ cho các cuộc họp, phiên điều trần và thuyết trình từ các quan chức, được chấm bằng những tách cà phê nhỏ thơm mùi bạch đậu khấu, từ nửa đêm đến rạng sáng.

Cuộc gọi đêm hôm đó là cho một trong những cuộc họp thường lệ, một cuộc thảo luận với các tướng lĩnh và cảnh sát để đảm bảo an ninh cho kỳ nghỉ lễ Eid sắp tới. Là bộ trưởng nội vụ, hoàng tử được CIA và Bộ Ngoại giao gọi là MBN phụ trách an ninh nội địa của Saudi. Vì những cuộc tụ họp ngày lễ như Eid là mục tiêu khủng bố tiềm năng, nên ông ta phải tham dự. Tóm lại, không có nhiều lý do để lo lắng. Trong suốt mùa xuân, tin đồn đã bay khắp Saudi và Washington, DC rằng Mohammed sẽ lật đổ người anh họ lớn tuổi của mình. MBN thậm chí còn thuê các nhà vận động hành lang để đưa trường hợp của mình với Washington. Sau đó tháng Ramadan đến, và mọi người dường như thư giãn. Mohammed bin Salman đã cho phép một số cận vệ được ưu ái của MBN bắt đầu

làm việc tại Hoàng gia một lần nữa, vài tháng sau khi họ bị gạt sang một bên.

Vì vậy, MBN, người đã ở độ tuổi cuối năm mươi nhưng sức khỏe yếu vì bệnh tiểu đường và chấn thương, đã triệu tập tùy tùng của mình và khởi hành trong một đoàn xe nhỏ hướng từ trung tâm Mecca đến cung điện Al-Safa đen trắng nằm khuất trên Kaaba. Mười hai giờ sau, ông xuất hiện với tư cách là một tù nhân, bị miễn nhiệm, bị cắt khỏi hàng kế vị và quản thúc tại gia. Nó sẽ đánh dấu bước cuối cùng trong quá trình đi lên của Mohammed bin Salman để trở thành người thừa kế ngai vàng của A Rập Saudi.

Người Mỹ luôn thấy Mohammed bin Nayef là một người hơi khó hiểu. Cha của ông là Hoàng tử Nayef nổi tiếng khắc nghiệt, anh trai của Vua Salman, người đứng đầu bộ nội vụ và an ninh A Rập Saudi trong hơn 35 năm. Hoàng tử Nayef đưa con trai mình vào công việc của gia đình.

Nayef bướng bỉnh, giữ vững lập trường và không chịu thay đổi – một người “độc tài cứng rắn”, cựu đại sứ Hoa Kỳ James Smith gọi ông ta trong một bức điện bị rò rỉ năm 2009. Thượng nghị sĩ Hoa Kỳ Chuck Schumer yêu cầu chính phủ A Rập Saudi sa thải ông ta sau cuộc tấn công 11/09, cho ông ta không giải quyết hiệu quả chủ nghĩa khủng bố trong và ngoài vương quốc. Bruce Riedel, một cựu quan chức tình báo Mỹ phụ trách an ninh Trung Đông dưới nhiều đời tổng thống, thẳng thừng hơn trong một bài báo năm 2016. Nayef, người mà Riedel biết rõ “Về cơ bản, là chồng Mỹ,” ông viết.

Nhưng con trai ông, Mohammed bin Nayef, không như vậy. Với tư cách là người đứng đầu bộ phận an ninh tương đối mới vào thời điểm xảy ra vụ tấn công 11/9, MBN đã giúp hàn gắn mối quan hệ của Mỹ trong thời gian bị nghi ngờ sâu sắc. Ông đã tạo lập uy tín

cá nhân trong toàn bộ chính phủ Hoa Kỳ. Không giống như các quan chức tình báo nước ngoài khác, những người tập trung vào các mối quan hệ với CIA, MBN đã vun đắp các mối quan hệ trong Bộ Ngoại giao. Ông ấy đã biết John Kerry cũng như các nhân viên của Joe Biden. Và ông ấy đã nói chuyện với Tướng David Petraeus, người đã trở thành giám đốc CIA dưới thời Barack Obama, và những người khác về việc xây dựng các thể chế của A Rập Saudi mà mối quan hệ với Hoa Kỳ sẽ vượt qua những thay đổi lãnh đạo ở cấp cao nhất ở một trong hai quốc gia.

Trong những năm sau đó, al-Qaeda đã tiến hành một loạt các cuộc tấn công ở A Rập Saudi và MBN dẫn đầu phản ứng của chính phủ - bằng Lực lượng của mình.

Riedel cho biết, đã lãnh đạo các hoạt động nhắm mục tiêu phá vỡ các tệp bào al-Qaeda với thiệt hại tài sản tối thiểu.

Với những người tiếp xúc ở Mỹ, MBN rất vui tính và hòa nhã. Khi người Mỹ nói họ cần thứ gì đó từ A Rập Saudi, ông ta thường giao hàng. Và khi không thể, ông ấy thành thật về lý do tại sao. Các ưu tiên của ông dường như phản ánh nước Mỹ và không giống như những người đối thoại khác, ông có quyền hoàn thành công việc ở vương quốc này.

Thông thạo tiếng Anh vì ông đã rèn luyện tại trường Cao đẳng Lewis & Clark ở Oregon vào những năm 1970, cũng như trong thời gian đào tạo tại FBI, MBN là “cảnh sát mật tinh túy của A Rập Saudi,” Jon Finer, chánh văn phòng Kerry cho biết trong thời gian Finer đã ngồi trong các cuộc họp với MBN ở Riyadh và Washington, và ông cũng như các quan chức Hoa Kỳ khác, bị ấn tượng bởi thái độ dễ dàng và khả năng nhất quán của hoàng tử

trong việc cung cấp thông tin tình báo hữu ích về hoạt động khủng bố trong và ngoài vương quốc.

“Họ đã cứu tôi nhiều lần,” một quan chức Bộ Ngoại giao A Rập Saudi nhớ lại, người đã nhận được thông tin về các mối đe dọa cụ thể từ các nhân viên của MBN. Anh ta và những người khác trong Nhà Trắng và Lầu Năm Góc và tại Langley đã được khuyến khích, không lâu sau khi cha ông qua đời, MBN trở thành Bộ trưởng Nội vụ. Và việc ông được phong làm thái tử vài tháng sau khi Vua Abdullah qua đời vào năm 2015 đã báo hiệu cho người Mỹ là vị vua tiếp theo của A Rập Saudi sẽ là người từng sống và có mối quan hệ với các quan chức Hoa Kỳ như những tình bạn chân chính. Riedel đã viết trong một tác phẩm năm 2016 cho Viện Brookings: “MBN có thể là hoàng tử thân Mỹ nhất - có thể lên ngôi”.

Ông không đề cập đến những điều khác mà Hoa Kỳ đã nghe về Mohammed bin Nayef - những điều khiến các quan chức ở Washington lo ngại hoàng tử yêu thích của họ có thể không bao giờ lên ngôi.

Trong nhiều năm, các quan chức Hoa Kỳ đã lo lắng về sức khỏe và cuộc sống riêng tư của MBN. Mặc dù ông ấy rất thân thiện và hấp dẫn khi giao dịch với các đối tác Hoa Kỳ, nhưng cũng cẩn kỉnh một cách kỳ lạ. Các quan chức Mỹ gần đây nhận thấy ông luôn gõ bút chì hoặc lắc chân khi nói chuyện, như thể không thể ngồi yên. Khi anh ấy ngồi yên trong các cuộc họp, đôi khi anh ấy ngủ quên.

Có lẽ đó là bệnh tiểu đường. Hoặc, các quan chức Nhà Trắng tự hỏi, có lẽ ông đã không bao giờ hồi phục vụ nổ kinh hoàng năm 2009. Trong tháng lê Ramadan năm đó, một thanh niên tên là Abdullah al-Asiri đã liên lạc với hoàng tử và nói anh ta là một kẻ khủng bố muốn tham gia chương trình cải cách các chiến binh Hồi

giáo của MBN. Hoàng tử đồng ý gấp trực tiếp, và Asiri đến văn phòng Jeddah của ông vài ngày sau đó.

Asiri ngồi xuống cạnh MBN trên sàn, rút điện thoại di động đưa cho hoàng tử, rồi tự nổ tung. MBN sau đó đã nói với một liên lạc viên người Mỹ đến văn phòng của mình, ông nhìn lên và thấy một vết lõm đẫm máu trên trần văn phòng của mình nơi đầu của Asiri đập vào. “Ngay đó,” ông nói với người Mỹ và hướng lên trên. Thi thể của người thanh niên nằm rải rác trong phòng, bị nổ tung bởi chất nổ giấu trong trực tràng, nhà chức trách A Rập Saudi cho biết (các quan chức Mỹ nói quả bom thực tế có thể nằm trong quần lót của anh ta).

MBN bị mảnh đạn xuyên qua nhưng dường như đã thoát ra ngoài mà không bị thương nặng. Ông đã xuất hiện trên truyền hình ngay sau đó, trong đó ông thảo luận về vụ việc với đôi tay không được băng bó để chứng minh vết thương của mình. Ngoài ra, một người liên lạc tại Hoa Kỳ gấp ông vài ngày sau cho biết, ông dường như “không bị tổn thương”. Đó là một trong nhiều nỗ lực trong cuộc sống của MBN, và nó khiến ông trở thành một trong số ít hoàng tử A Rập Saudi thực sự đổ máu cho đất nước của mình. Cam kết trở lại phục vụ sau vụ tấn công đã giúp xây dựng sự tôn trọng giữa những người liên hệ với chính phủ Hoa Kỳ.

Trong chính quyền Obama, những quan chức đó tự hỏi liệu vết thương có nặng hơn những gì ông đã trải qua hay không. Ông ngủ gật trong các cuộc họp vì bệnh tiểu đường? Ông có bị suy giảm thể chất hay phụ thuộc vào thuốc để hoạt động? CIA đã thu thập được thông tin ông nghiện thuốc giảm đau theo đơn. Đó hầu như không phải là một vấn đề mới đối với các hoàng tử cấp cao của A Rập

Saudi, như Quốc vương Salman đã đề cập, nhưng nó vẫn liên quan đến một đồng minh quan trọng và tương đối trẻ của Mỹ.

Sau khi Salman lên ngôi, một luồng thông tin tình báo khác, nhạy cảm hơn bắt đầu đến Hoa Kỳ. MBN, các quan chức Mỹ được cho biết từ các mối quan hệ trong khu vực, đã tham gia vào các cuộc quan hệ tình dục bằng ma túy, đầy ma túy với nam và nữ thanh niên trên khắp thế giới, đôi khi liên quan đến những vụ đòi bai gây sốc. Các quan chức tình báo Hoa Kỳ không biết phải làm gì với thông tin này. Trong khi họ có các tài khoản đáng tin cậy về việc MBN quan hệ với nam giới khi đến Geneva để thăm khám sức khỏe, thông tin đáng lo ngại nhất hiện bắt đầu bị rò rỉ. Đúng hay không, những tin đồn này khiến các quan chức ở Washington lo lắng vì chúng có thể bị MBS lợi dụng để chặn đường lên ngôi của ông. Ở một đất nước có truyền thống sâu sắc, việc hoàng tử chỉ có một vợ và hai con gái, không có con trai, là nguyên nhân gây ra sự nghi ngờ nhẹ. Điều gì sẽ xảy ra nếu những tin đồn về cuộc sống châu Âu của ông bắt đầu lan truyền?

Có những dấu hiệu khác cho thấy MBN đang bị gạt sang một bên. Trong chuyến thăm khu vực, một cựu quan chức Mỹ đã tới gặp cựu Cảnh sát trưởng Vệ binh Quốc gia Saudi Miteb bin Abdullah, con trai của cựu vương, tại trang trại ở ngoại ô Riyadh. Sau khi ăn tại một trong những căn lều sang trọng điển hình của Al Saud, Miteb nói muốn đi dạo trên cát. Cựu quan chức nhớ lại ông có vẻ lo lắng là lều của mình đã bị nghe trộm.

Dưới những vì sao, một Miteb quẩn trí đã nói chuyện trong gần hai giờ. Ông nói, cơ cấu lãnh đạo đang thay đổi. Không có gì như trước. Ông nói một cách e ngại, tránh quá nhiều chi tiết, nhưng đưa ra một thông tin gây sốc: MBN, thái tử A Rập Saudi và là người

đứng đầu một trong những đơn vị quân đội, không hề biết trước Mohammed bin Salman, cấp phó của ông, sẽ tấn công Yemen.

Những khoảnh khắc như vậy khiến các quan chức ở Washington lo lắng việc một người trung gian đáng tin cậy đang gặp nguy hiểm. Sau đó, một lần nữa, họ lý luận, MBN là thủ lĩnh gián điệp đã quét sạch al-Qaeda khỏi vùng đất linh thiêng nhất của Hồi giáo. Chắc chắn có thể quản lý gia đình mình.

Trong nhận thức cuối cùng, trợ lý của Kerry, Jon Finer, nói, “điều chúng tôi không ngờ là MBS sẽ vượt qua MBN một cách hiệu quả như anh ấy đã làm.”

Mối quan hệ giữa Mohammed bin Salman và MBN không hề tồn tại trong lịch sử của A Rập Saudi hiện đại. Chưa bao giờ hai người đàn ông khác cha khác mẹ tranh giành ngai vàng của A Rập Saudi. Kể từ khi người sáng lập vương quốc, Ibn Saud, qua đời vào năm 1953, mọi vị vua A Rập Saudi đều là con trai của ông.

Những người con trai đó hiểu những rủi ro của một sự kế thừa lộn xộn. Quyết định của Ibn Saud trao lại vương miện cho người con trai lớn nhất còn sống của mình - Saud, hóa ra lại là một thảm họa về lâu dài. Ăn chơi và không thể kiểm soát được khoản nợ ngày càng gia tăng của vương quốc, Saud đã chủ trì một cuộc khủng hoảng kinh tế. Sau năm năm, hàng chục người anh em của ông ta đã tập hợp lại để lấy đi phần lớn quyền lực của ông ta và trao nó cho thái tử trẻ hơn, Faisal, người cuối cùng đã trở thành vua.

Sự đi lên của Faisal nhờ sự đồng thuận đã thiết lập điều mà James Smith, cựu đại sứ Hoa Kỳ, gọi là “có lẽ là hệ thống chính phủ duy nhất trên thế giới của những người anh em cùng cha khác mẹ”. phe phái gia đình. Hệ thống đã thúc đẩy sự đồng thuận và tạo động lực để mọi người hòa hợp với nhau. Một hoàng tử có những hành

động khiến anh ta xa lánh gia đình sẽ kết thúc bên ngoài ranh giới kế vị. Sự lãnh đạo, như Smith đưa ra trong một bức điện bị rò rỉ, “dựa trên sự đồng thuận và bản chất là thận trọng, bảo thủ và phản ứng”. Cơ cấu đó tạo ra sự ổn định đáng kể, và cuối cùng là đình trệ, trong chính phủ Saudi, ngay cả khi sự giàu có từ dầu mỏ cũng không mang lại thay đổi kinh tế nhanh chóng. Kể từ khi Ibn Saud có rất nhiều con trai với hơn chục người vợ trong hơn 5 thập kỷ, cơ cấu đó vẫn giữ nguyên trong hơn 50 năm.

Qua nửa thế kỷ đó, gia đình đã duy trì sự yên bình tương đối. Nhiều người trong số con trai của Ibn Saud đã nhận được danh mục đầu tư của chính phủ, mà họ đã sử dụng để tích lũy quyền lực và trong một số trường hợp, giàu có thông qua các khoản thanh toán từ các công ty nước ngoài mong muốn tham gia kinh doanh dầu mỏ. Nhưng không người con trai nào có đủ quyền lực để củng cố hoàn toàn quyền kiểm soát, đặc biệt là với Bộ Quốc phòng, Vệ binh Quốc gia và Bộ Nội vụ - ba cơ quan quyền lực - mỗi cơ quan do một hoàng tử khác nhau điều hành, trong khi hoàng tử thứ tư, Salman, có quyền trên một cơ sở quyền lực khác, Riyadh và các giáo sĩ Wahhabist của nó. Không một người nào có đủ lực để tổ chức một cuộc đảo chính gia đình.

Đã có lúc các nhà lãnh đạo Mỹ và Ả Rập Saudi lo ngại hệ thống này rất mong manh. Mỗi quan tâm tăng lên sau khi Abdullah trở thành vua vào năm 2005. Một người đàn ông khắc khổ, theo tiêu chuẩn của Ả Rập Saudi, người được kính trọng rộng rãi trong và ngoài vương quốc, Abdullah có một vị trí kỳ lạ trong chính gia đình mình: Người tiền nhiệm trên ngai vàng, Vua Fahd, là anh trai của ba hoàng tử quyền lực nhất vương quốc, Nayef, Sultan và Salman. Những người đàn ông này, trong số bảy người con trai của Ibn Saud và người vợ yêu thích của ông Hussa Al Sudairi, được mong

đợi một ngày nào đó sẽ trở thành vua. Ông đã hơn tám mươi tuổi khi lên ngôi. Các quyết định của ông về việc kế vị có thể làm thay đổi hiện trạng chính trị.

Abdullah hiểu mối quan tâm đó. Ông cũng lo lắng về một âm mưu ám sát có thể xảy ra. Al-Qaeda là một mối nguy hiểm gần kề và hiện tại, và vị vua cải cách cuối cùng, Faisal, đã bị bắn chết bởi một người cháu bất bình với cải cách của mình vào năm 1975. Vì vậy, Abdullah đã nhờ chính quyền George W. Bush giúp đỡ trong việc đánh giá an ninh.

Nhà Trắng đã cử một nhóm an ninh đến gặp nhân viên của nhà vua và đưa ra một loạt khuyến nghị. Nhóm nghiên cứu của Nhà Trắng đưa ra một đề xuất: Abdullah nên làm rõ hơn nữa đường kế vị. Điều đó khiến ông vào năm 2006 tuyên bố thành lập Hội đồng Hoàng gia.

Đạo luật Abdullah đã ký nói nhà vua sẽ chỉ định người kế vị và ủy ban sẽ họp để thông qua sự lựa chọn của nhà vua hoặc đề xuất một hoàng tử khác mà họ xác định là “ngay thẳng nhất” trong số các hậu duệ của Ibn Saud. Hội đồng cũng có thể họp để thông qua một thái tử mới nếu người hiện tại qua đời. Các cân nhắc của nó sẽ được ghi lại trong một cuốn sổ duy nhất bởi người ngoài Hoàng gia duy nhất được phép vào phòng, trợ lý của Abdullah, Khalid al-Tuwaijri.

Trong suốt triều đại của Abdullah, khi một thái tử qua đời, ngay sau đó là thái tử khác, sự sắp xếp dường như đã ổn định. Hội đồng đã chỉ định người anh đẻ tiếp theo, cuối cùng là Hoàng tử Salman vào năm 2012. Nhưng Abdullah đã không thực sự coi hội đồng như một cơ quan ra quyết định. Ông gọi tên cho các hoàng tử mới và yêu cầu ủy ban ký tên. Vì vậy, khi Abdullah qua đời hai

năm sau đó và Salman lên ngôi, có một tiền lệ để ông ra lệnh cho ủy ban, thay vì để nó quyết định, ai sẽ là thái tử tiếp theo.

Lúc đầu, Salman chưa phản ứng. Trong ba tháng, ông mắc kẹt với thái tử được chọn của Abdullah, Muqrin trẻ hơn, một cựu giám đốc tình báo A Rập Saudi. Ông có một sự nghiệp lâu dài trong chính phủ, và không phải là anh em ruột (khác mẹ) của Salman, có nghĩa là quyền lực vẫn được phân chia giữa các dòng họ khác nhau. Phó của ông là Mohammed bin Nayef - cháu đích tôn của Ibn Saud. Mohammed bin Salman có một vai trò thấp hơn bên ngoài ranh giới kế vị.

Sau đó, Adel al-Jubeir, đại sứ tại Hoa Kỳ và sau đó là ngoại trưởng, bắt đầu mang thông điệp mới khó hiểu tới ngoại trưởng John Kerry khi đó, thông báo Mohammed bin Nayef là vua tương lai. Sự thay đổi có ý nghĩa đầu tiên xảy ra vào lúc 4 giờ sáng ngày 29 tháng 4 năm 2015, khi Hoàng gia tuyên bố sự rút lui của Muqrin. Thái tử mới sẽ là MBN, và phó của ông ta - người tiếp theo cho ngai vàng - sẽ là Mohammed bin Salman, hiện là bộ trưởng quốc phòng.

Điều này đánh dấu lần đầu tiên cháu trai của Ibn Saud đứng đầu hàng ngai vàng. Và nó càng khiến các quan chức Mỹ bối rối hơn. Salman là vua và dường như đang định vị con trai mình để kế vị. Vậy tại sao MBN, đồng minh lâu năm của Hoa Kỳ, lại bị kẹp ở giữa?

Joe Westphal, đại sứ Hoa Kỳ tại Riyadh, hỏi Mohammed bin Salman. Ai sẽ là vị vua tiếp theo? Mohammed nói: “Mọi vị vua đã được kế vị bởi thái tử,” Mohammed nói, một sự đảm bảo dường như MBN sẽ là người tiếp theo.

Nhưng các quan chức ở Washington tỏ ra nghi ngờ. MBN dường như đang yếu dần, Mohammed mạnh lên. Trên du thuyền của hoàng tử ở Biển Đỏ, trong chuyến thăm căn cứ quân sự dọc biên giới A Rập Saudi - Iraq, Kerry đã lắng nghe Mohammed nói về thỏa thuận hạt nhân Iran, chính sách của Mỹ trong Mùa xuân A Rập, và sự thất vọng của anh với Hoa Kỳ. Điều này không có vẻ giống như một người sẽ đợi một người anh họ lên làm vua trước mình.

Một cách chậm rãi, Mohammed bắt đầu thực hiện các bước quyết liệt hơn, chẳng hạn như việc sa thải cấp phó Saad al-Jabri của MBN vào tháng 9 năm 2015.

MBN thoát đầu dường như phản ứng một cách thụ động. Ông đã thực hiện một chuyến đi săn đặc biệt dài đến Algeria và tức giận khi các chuyên gia Trung Đông báo cáo là ông bị ốm hoặc thậm chí gần chết. Cuối cùng, ông đã viết một lá thư cho quốc vương Salman phàn nàn về sự can thiệp của UAE (mà tờ New Yorker sau đó đã đưa tin), nhưng dường như nó không giúp ích được gì. Khi Donald Trump nhậm chức vào đầu năm 2017, Mohammed cảm thấy được khuyến khích để thực hiện một động thái.

Dưới thời Tổng thống Obama, Bộ Ngoại giao đã nói rõ với A Rập Saudi rằng ưu tiên của họ là sự ổn định trong nước và khu vực. Hoa Kỳ muốn sự chuyển đổi lãnh đạo có trật tự và đồng thuận, thay vì cạnh tranh giữa các phe phái. Sẽ không ủng hộ một hoàng tử trẻ chỉ vì anh ấy là con trai yêu thích của nhà vua.

Chính quyền Trump thì khác. Nó dường như đặt ít giá trị vào sự ổn định. Kushner và Bannon bấm nút với Mohammed và Mohammed bin Zayed của Các Tiểu vương quốc A Rập Thống nhất, những người từ lâu đã không thích MBN. Đối với họ rõ ràng

Nhà Trắng sẽ không cố ngăn chặn một sự rung chuyển, sự ổn định đã chết.

Sau nhiều tháng cảnh báo từ các cố vấn của mình là em họ của ông đang thực hiện một động thái, MBN cuối cùng đã thuê một nhà vận động hành lang người Mỹ, một chủ nhà máy rượu có liên hệ với Đảng Cộng hòa tên là Robert Stryk, để giúp nhắc nhở các thành viên của chính quyền mới rằng MBN là đồng minh tin cậy nhất người Saudi của Mỹ trong hơn mười lăm năm. Stryk đã ký một hợp đồng trị giá 5.4 triệu đô la vào tháng 5 với Bộ Nội vụ. Tuy nhiên, Stryk không thể làm được gì nhiều. Chỉ vài ngày sau khi hợp đồng được ký kết, Trump và đoàn tùy tùng đã khởi hành chuyến thăm Riyadh, nơi MBN hầu như không xuất hiện. Tháng Ramadan bắt đầu vài ngày sau đó.

Vào gần cuối tháng thánh, khi mọi thứ ở A Rập Saudi đang yên ắng, một sứ giả của Mohammed bin Salman lặng lẽ bay đến Washington với một thông điệp. Mohammed nói với các quan chức chính quyền, đã sẵn sàng gạt người anh em họ của mình sang một bên. Ngay sau đó, MBN nhận được cuộc gọi vào ban đêm để đến cung điện Al-Safa.

Khi đoàn xe của MBN đến, các lính canh cung điện đã giữ lại một số nhân viên an ninh của ông. Điều đó không có gì lạ vào lúc đó, như sau iftar, khi cung điện đông đúc. Họ yêu cầu các thành viên khác của ông ở lại trạm kiểm soát thứ hai. Khi hoàng tử và các phụ tá thân cận nhất đến lối vào cung điện, lính canh bảo ông hãy tự mình đi vào. Vua Salman muốn gặp riêng hoàng tử.

Khi MBN đang trên đường đi qua các đại sảnh phủ nhung của cung điện, các lính canh đã lấy tất cả vũ khí và điện thoại di động từ những người phụ tá mà ông để lại. Họ dẫn thái tử lên tầng trên

một sảnh khách nhỏ, nơi ông chỉ còn lại một mình. Đã gần nửa đêm.

Cho dù hoạt động ở A Rập Saudi được thực hiện chặt chẽ đến đâu, thì Hoàng gia vẫn là một nơi dễ bị rò rỉ. Và vào một thời điểm nào đó trong đêm, một người nào đó liên kết với MBN đã hiểu được những gì đang xảy ra. Ahmed bin Abdulaziz, em trai của Vua Salman và là một cựu quan chức chính phủ, lo lắng đã cố gắng tìm cách tiếp cận nhà vua một cách điên cuồng. Nhưng một phụ tá đã nhắc máy. “Nhà vua đang ngủ,” anh ta nói.

Trong khi MBN chờ đợi, nhân viên của Mohammed đã liên hệ với các thành viên của Hội đồng Hoàng gia, hiện bao gồm 34 hậu duệ của Ibn Saud. Nhà vua muốn Mohammed trở thành thái tử mới, mỗi người được cho biết, sau đó hỏi, “Ngài có đồng ý?”

Đó không thực sự là một yêu cầu. Trong khi trên danh nghĩa ủy ban chọn nhà vua và thái tử. Ai biết được hình phạt nào đang chờ đợi một hoàng tử cản đường Mohammed? Ba mươi mốt trong số ba mươi tư thành viên đã đồng ý về sự thay đổi, Hoàng gia sau đó sẽ thông báo. Một trong những người bất đồng chính kiến, Ahmed, đã bỏ phiếu chống lại.

Một sứ giả đã chuyển tin đó cho MBN trong phòng chờ và yêu cầu ông ký vào đơn từ chức. “Ông ấy đã rất kinh hoàng,” một người thân cận sau đó nói. Bin Nayef từ chối, và người đưa tin rời đi, đóng cửa lại sau lưng ông.

Một cuộc diễu hành của những người trung thành với Mohammed, bao gồm cả Turki Al Sheikh, đã ra vào căn phòng đó trong vài giờ tới, thúc giục thái tử từ chức trong hòa bình. Làm thế nào mà ông có thể sống rời khỏi cung điện nếu từ chối? một người hỏi. Những người khác đe dọa sẽ tiết lộ thông tin gây tổn hại về việc sử dụng

ma túy của MBN. Họ phát đoạn ghi âm của các hoàng tử khác đồng ý ủng hộ MBS, cố gắng làm tinh thần ông suy sụp.

MBN đã giữ vững lập trường của mình suốt đêm. Nhưng ông bị tiểu đường và mệt mỏi. Và ông không có đòn bẩy. Vì vậy, vào khoảng bình minh, ông đã đồng ý với một thỏa thuận: Ông sẽ không ký vào lá thư, nhưng sẽ đồng ý từ chức bằng miệng.

Người của Mohammed cuối cùng đã dẫn ông ra khỏi phòng chờ vào khoảng 7 giờ sáng. MBN dự kiến sẽ chính thức từ chức vào cuối ngày hôm đó. Nhưng khi được dẫn qua sảnh cung điện, một cánh cửa mở ra. Đột nhiên ông bị bao quanh bởi những chiếc máy ảnh nhấp nháy. Một lính gác tay cầm súng, vi phạm nghi thức xung quanh thái tử. Và ở đó, đang đi về phía ông, là Mohammed bin Salman, và cấp phó Saud al-Qahtani đang quay phim. Mohammed hôn người anh họ lớn tuổi của mình, ông lầm bầm một lời cam kết trung thành. “Bây giờ tôi sẽ nghỉ ngơi, còn bạn, Thượng đế sẽ giúp bạn,” MBN nói.

NGHỆ THUẬT HẮC ÁM

Tháng 9 năm 2017

Salman al-Ouda có cảm giác một ngày nào đó ông ta sẽ chạy trốn khỏi Mohammed bin Salman. Kể từ khi hoàng tử đến nhà thuyết giáo nhiều năm trước đó và bày tỏ sự ngưỡng mộ của mình đối với Machiavelli, có vẻ như nếu Mohammed giành được quyền lực, anh ta sẽ không thể hiện quan điểm của Ouda trong thế giới A Rập. Ông có 13 triệu người theo dõi trên Twitter và được ghi nhận rõ ràng về việc không muốn nghe thông điệp của gia đình Hoàng gia.

Trong hơn hai năm sau khi cha lên ngôi, Mohammed đã xây dựng hình ảnh của mình như một nhà cải cách. Bây giờ anh đã là thái tử, có nhiều quyền lực hơn để thực sự cai quản như một nhà cải cách. Vì vậy, nó đã làm nhiều người ngạc nhiên, nếu không phải chính Ouda, khi nhà thuyết giáo bị bắt với một nhóm giáo sĩ có tư tưởng cải cách khác vào tháng 9 năm 2017 và bị tống vào phòng biệt giam.

Chính phủ đã đưa ra một lời giải thích gần như không mạch lạc cho cuộc đàn áp, nói các nhà lãnh đạo tôn giáo đang làm việc “vì lợi ích của các bên nước ngoài chống lại an ninh của vương quốc. khả năng kích động xã hội và thành kiến đoàn kết dân tộc.”

Các vụ bắt giữ không chỉ giới hạn ở các giáo sĩ. Những người chỉ trích khác, bao gồm một số người có lỗi về những khác biệt có vẻ nhỏ nhặt về quan điểm với thái tử, cũng được làm tròn. Cảnh sát đã bắt giữ Essam al-Zamil, một nhà kinh tế nổi tiếng, người thường công khai chỉ trích các chính sách của chính phủ, và tống vào tù. Ông đã đặt câu hỏi về mức định giá dự đoán của Mohammed cho IPO Aramco. Những người khác đã tweet hoài

nghi ý tưởng của Mohammed đã bị triệu tập vào văn phòng của Saud al-Qahtani và bị đe dọa bỏ tù. Không ai trong số những người đàn ông bị bắt đó thừa nhận bất kỳ tội lỗi nào và các quy trình pháp lý đang tiến hành chống lại họ, phần lớn, không mở cho các nhà báo phương Tây.

Salman al-Ouda

Cuộc đàn áp đã chứng tỏ những giới hạn trong cải cách của Mohammed. Các quy định nghiêm ngặt của xã hội, như các quy tắc hạn chế hành vi và trang phục của phụ nữ cũng như các quy định cấm đối với các buổi hòa nhạc và rạp chiếu phim, sẽ được nới lỏng. Mohammed giải thích điều đó bằng một câu chuyện kể bắt đầu vào năm 1979, khi các chiến binh Hồi giáo nổi dậy bao vây Thánh đường Grand Mosque của Mecca. Cho đến thời điểm đó, Mohammed nói, A Rập Saudi là một quốc gia tự do hóa. Nhưng sau cuộc tấn công, chính phủ đã dập tắt bằng sự trợ giúp của pháo

binh và quân đội Pháp, Hoàng gia đã tìm kiếm hòa bình bằng cách xoa dịu các thành phần tôn giáo bảo thủ nhất trong vương quốc, vừa đàn áp những thứ như giải trí và giáo dục của phụ nữ. Mohammed hứa sẽ dỡ bỏ những quy tắc hà khắc đó, tuyên bố chúng không có hữu đối với văn hóa A Rập Saudi hay thậm chí là Hồi giáo kiểu A Rập Saudi.

Mohammed dựa nhiều vào một nhà tư tưởng tôn giáo người A Rập Saudi và cựu bộ trưởng tư pháp, Mohammed al-Issa, để hỗ trợ về tôn giáo. Ông đã nổi lên dưới thời Vua Abdullah, thu hút sự chú ý bằng cách đưa ra những tuyên bố cứng rắn nhưng có tính đeo lường chống lại chủ nghĩa chính thống của Wahhabist. Chính những ý tưởng của ông về vai trò của các sự kiện năm 1979 trong việc đẩy A Rập Saudi vào chủ nghĩa bảo thủ sâu sắc đã được Mohammed học hỏi và bắt đầu lặp lại trên các diễn đàn riêng tư và công khai.

Mohammed al-Issa

Sự thay đổi được hoan nghênh đối với nhiều người trong và ngoài vương quốc. Nhưng những lời hứa về cải cách của Mohammed bị thiếu sót là bất kỳ đề cập nào đến tự do dân sự hoặc chính trị. Trong khi anh nói về âm nhạc, rạp chiếu phim và phụ nữ trong lực lượng lao động, quyền tự do ngôn luận chưa bao giờ được nhắc đến. Chỉ trích chế độ quân chủ - hoặc thậm chí công khai chất vấn các chính sách của Mohammed - có thể là một tội ác. Các quan chức Hoàng gia sẽ gán cho những người chỉ trích là kẻ phản bội, cáo buộc họ lấy tiền từ các chế độ thù địch nước ngoài.

Đây là do thiết kế. Mohammed cảm thấy không có chỗ cho sự bất đồng chính kiến khi anh tiến lên trước những thay đổi lớn về kinh tế và xã hội cùng một lúc. Thay vào đó, anh muốn cho đối tượng của mình thấy họ có một lựa chọn đơn giản: Lên tàu và thưởng thức âm nhạc, nhà hàng nơi đàn ông và phụ nữ có thể kết hợp với nhau theo phong cách bình thường, như ở Dubai hay Bahrain, hoặc tiếp tục phàn nàn và bị tống vào tù. Làm chủ thông điệp trên mạng xã hội bằng cách phổ biến tin tức tích cực và sử dụng gián điệp, phần mềm gián điệp, tiền bạc và các mối đe dọa để ngăn chặn luồng cảm xúc tiêu cực sẽ là ưu tiên hàng năm của Mohammed và các cấp phó.

Nhà bình luận Jamal Khashoggi của A Rập Saudi nói với Wall Street Journal vào thời điểm đó: “Điều này không giống với bất cứ điều gì mà người Saudi đã trải qua trước đây.” Ông ấy đã chuyển đến Hoa Kỳ một thời gian ngắn trước đó, lo lắng mình không còn có thể phát biểu quan điểm độc lập nào ở quê nhà. “Ở nhà trở nên ngọt ngào quá,” ông nói với tờ báo, “tôi bắt đầu lo sợ cho chính mình”.

Khashoggi đã dành thời gian làm phát ngôn viên cho các đại sứ quán A Rập Saudi ở Washington, DC và London trong những năm sau vụ tấn công khủng bố ngày 11 tháng 9 năm 2001, khi ông chống lại nhiều nhà báo có ảnh hưởng để bảo vệ quê hương. Trong những năm qua, ông đã phát triển các mối quan hệ trong toàn bộ gia đình Hoàng gia và đặc biệt thân thiết với Hoàng tử Turki bin Faisal, giám đốc tình báo quyền lực một thời, người vẫn là gương mặt đại chúng của vương quốc. Mỗi quan hệ của họ sâu sắc đến mức nhiều người A Rập Saudi suy đoán Khashoggi là một đặc nhiệm tình báo bán chuyên làm việc cho Turki. Nhưng trên thực tế, ông chủ yếu là một nhà văn, thích thú với sức mạnh của ý tưởng và ngôn từ cũng như hồ sơ mà ông phát triển trong thế giới Hồi giáo với tư cách là một trí thức đại chúng.

Với vai trò đó, Khashoggi đôi khi đi lạc khỏi Hoàng gia, nói về các chủ đề nhạy cảm. Trong Mùa xuân A Rập, nơi khiến chế độ quân chủ của A Rập Saudi khiếp sợ, ông bắt đầu tham dự các hội nghị khu vực về quản trị ở Trung Đông, trò chuyện cởi mở với những

người mà Al Saud coi là kẻ thù. Tại một hội nghị ở Istanbul sau khi A Rập Saudi lật đổ tổng thống có liên kết với Tổ chức Anh em Hồi giáo của Ai Cập, Mohamed Morsi, Khashoggi đã gặp một chính trị gia Thổ Nhĩ Kỳ tên là Yasin Aktay. Một người bạn thân của Salman al-Ouda, người đã giúp giáo sĩ hiện đang bị giam cầm xuất bản sách bằng tiếng Thổ Nhĩ Kỳ, Aktay cũng là cố vấn của tổng thống Thổ Nhĩ Kỳ Recep Tayyip Erdogan. Trong Mùa xuân A Rập, Vua Abdullah nhìn thấy Erdogan có thiện cảm nguy hiểm với Hội Anh em. Tại hội nghị, Aktay và Khashoggi đã thảo luận về hy vọng chung của họ về một Trung Đông dân chủ hơn. Đồng thời, Khashoggi nhấn mạnh Al Saud nên tiếp tục đóng một vai trò quan trọng ở Saudi và trên toàn khu vực. Ông muốn một tương lai dân chủ hơn nhưng không thúc đẩy sự kết thúc của Nhà Al Saud.

Mohammed không đánh giá cao sắc thái đó. Quan điểm của anh là nhị phân: Khashoggi có thể là bạn hoặc kẻ thù.

Thổ Nhĩ Kỳ đang rất chú ý đến cách tiếp cận mới này của Saudi. Sau khi các mối quan hệ với vương quốc bị ảnh hưởng trong Mùa xuân A Rập, các nhà lãnh đạo Thổ Nhĩ Kỳ lạc quan cái chết của Vua Abdullah và sự lên ngôi của Salman có thể báo trước một khởi đầu mới. Erdogan đề nghị một khởi đầu mới cho quan hệ giữa các nước và Salman đã chấp nhận.

Nhưng dường như Mohammed đã cản đường. Thay vì tham khảo ý kiến của Thổ Nhĩ Kỳ trước khi tẩy chay Qatar, anh đã tấn công trước và cho Thổ Nhĩ Kỳ lựa chọn tham gia hoặc bị coi là kẻ thù của A Rập Saudi.

Qatar là đồng minh của Thổ Nhĩ Kỳ. Thổ Nhĩ Kỳ không thể từ bỏ mối quan hệ đó theo yêu cầu của Saudi. Đồng thời, giới lãnh đạo

Thổ Nhĩ Kỳ không muốn có lập trường chống lại A Rập Saudi, theo Aktay.

tổng thống Thổ Nhĩ Kỳ Recep Tayyip Erdogan

Vì vậy, chính phủ của họ nói với Mohammed là Thổ Nhĩ Kỳ sẽ cố gắng làm trung gian để giải quyết vấn đề giữa vương quốc và Qatar. Người Saudi gửi cho Thổ Nhĩ Kỳ một phản hồi đáng ngạc nhiên, Aktay nói: “Bạn đang cùng phe với Qatar. Và nếu bạn muốn thực hiện một cuộc hòa giải, bạn cũng đang cùng phe với Qatar”. Erdogan đã đến Riyadh vào tháng 7 năm 2017 để gặp Mohammed và ra đi với một yêu cầu nhỏ là Thổ Nhĩ Kỳ từ bỏ Qatar.

Thật không may cho Khashoggi, Mohammed – và phó của mình là Saud al-Qahtani – đã có cùng cách tiếp cận với ông. Khashoggi không thể là một nhà phê bình trung thành: ông có sự lựa chọn giữa việc hết lòng ủng hộ Mohammed và trở thành kẻ thù. Qahtani đã phát triển một hình dung về nhà báo.

Đầu tiên, Qahtani cố gắng vô hiệu hóa ông, hạn chế khả năng viết lách của Khashoggi trong vương quốc bằng lệnh cấm viết bài hoặc gắp gỡ các nhà báo nước ngoài. Sau đó, quyết định thủ chuyển đổi ông thành một công cụ mới cho bộ máy truyền thông của Hoàng gia. Với hơn 1,5 triệu người theo dõi Twitter và danh sách liên lạc chứa đầy các nhà báo, nhà ngoại giao và doanh nhân nước ngoài, Khashoggi có thể là một sự bổ sung sâu sắc cho đội quân Twitter và các cơ quan ngôn luận của chính phủ.

Mohammed và Qahtani vẫn quan tâm sâu sắc đến tình cảm trên Twitter. Nền tảng này là một trong những cách duy nhất để đánh giá cảm nhận của người dân A Rập Saudi về thái tử mới và Qahtani tiếp tục sử dụng đội quân 'ruồi' của mình, các tài khoản Twitter trung thành, nhiều người trong số họ là bot (giả danh) thay vì người thật, điều đó sẽ khuếch đại tin tức tích cực và chống lại những người chỉ trích Mohammed. Tại một thời điểm, anh ta bắt đầu một hashtag “danh sách đen”, yêu cầu người Saudi sử dụng để báo cáo những người đồng hương có thiện cảm với Qatar. “Bạn có nghĩ tôi đưa ra quyết định mà không có sự hướng dẫn?” Qahtani đã tweet. “Tôi là một nhân viên và người thực thi trung thành mệnh lệnh của ‘đức vua’ và hoàng tử của tôi”. Ít công khai hơn, Qahtani sẽ triệu tập những người chỉ trích đến văn phòng của mình trong khuôn viên Hoàng gia và khuyến khích họ bớt tích cực hơn trên Twitter nếu không sẽ phải đối mặt với án tù.

Nhưng điều này sẽ không làm Jamal Khashoggi im lặng. Đó là yêu cầu cưỡng chế. Vào tháng 11 năm 2016, Qahtani gọi điện cho Khashoggi để thông báo ông bị cấm đăng tweet hoặc viết bất kỳ điều gì sau khi ông đưa ra chỉ trích về Tổng thống Donald Trump và mối quan hệ Mỹ - A Rập Saudi tại một sự kiện công khai ở Washington, DC. Khi được hỏi liệu Trump có mang lại hòa giải

khu vực hay không, Khashoggi đã trả lời đây là “suy nghĩ viển vông”. Ít người chú ý đến nó, nhưng chính phủ A Rập Saudi đã đưa ra một tuyên bố bác bỏ: “Nhà báo Jamal Khashoggi không đại diện cho chính phủ A Rập Saudi”. Không có sắc lệnh Hoàng gia hay thậm chí là một hành động chính thức của chính phủ, nhưng Khashoggi biết mọi thứ hoạt động như thế nào trong vương quốc. Bỏ qua hoàn toàn mệnh lệnh là có nguy cơ chọc giận người cao hơn Qahtani.

Mọi thứ xuống dốc nhanh chóng với Khashoggi sau đó. Báo Al-Hayat đã hủy bỏ chuyên mục của ông. Kiểm soát biên giới ở Các Tiểu vương quốc A Rập Thống nhất đã từ chối cho ông nhập cảnh sau khi ông hạ cánh để tham dự một hội nghị. Không có cơ hội viết lách, ông thậm chí đã tự đề nghị mình làm trung gian hòa giải với Qatar trong những ngày đầu của cuộc tẩy chay. Mohammed bin Salman nhanh chóng gửi lại lời nhắn: không thể nào.

Nhưng sau một thời gian, Qahtani cảm thấy vị trí của Khashoggi với tư cách là một diễn giả bán độc lập có thể hữu ích trong việc khiến những người có ảnh hưởng ở Hoa Kỳ cảm thấy Mohammed bin Salman là một nhà cải cách thực thụ. Vì vậy, Qahtani đã tha thứ cho Khashoggi kèm theo lời cảnh cáo và cho phép ông đi du lịch và viết lách tự do hơn vào đầu năm 2017. Qahtani tin ông đã dạy cho Khashoggi một bài học.

Và lúc đầu, người viết đã cẩn trọng hơn. Phát biểu tại một hội nghị ở Nga vào tháng 3 năm đó, ông nói về nền dân chủ ở Trung Đông nhưng không nói gì về các chế độ quân chủ vùng Vịnh. Khashoggi đã quay lại giữ thăng bằng một cách cẩn thận, đi ngay sát lề nhưng không vượt qua nó – hoặc ít nhất là không nhiều.

Theo thời gian, những bình luận của ông trôi dần vào lảnh thổ nguy hiểm. Vấn đề là cách tiếp cận của Mohammed bin Salman trong việc cải cách đất nước đã khiến ông tức giận. Mọi thứ dường như được thực hiện theo sắc lệnh: Mohammed dường như chỉ chú ý đến những ý kiến đối lập khi nhốt những người bày tỏ chúng.

Mohammed đang cố gắng mở cửa đất nước với khách du lịch và kiềm chế tham nhũng, nhưng nhiều người đặt câu hỏi về cách làm của anh khi lực lượng an ninh nhà nước yêu cầu người bất đồng chính kiến ký cam kết không bao giờ chỉ trích chính phủ nữa. Bài học quan trọng cho A Rập Saudi: Bạn chỉ được tự do khi Mohammed bin Salman quyết định. Nhìn bề ngoài, A Rập Saudi dường như đang cải tổ. Nhưng vấn đề cơ bản của nó - thực tế là mọi người không có tiếng nói trong việc quản lý và quyền tự do của họ bị phó mặc cho ý thích của một người đàn ông.

Trớ trêu thay, Mohammed khuyến khích các cố vấn thân cận nhất của mình trung thực khi đánh giá các dự án và ý tưởng, khen ngợi một cách rõ ràng những người đã lên tiếng về điều mà họ coi là một hướng đi không khôn ngoan cho đất nước, ngay cả khi họ trực tiếp mâu thuẫn với quan điểm của chính hoàng tử.

Một buổi tối, anh đã tranh cãi nảy lửa với một bộ trưởng về quy mô phụ cấp của chính phủ cho công nhân. Mohammed nghĩ họ nên mở rộng ngân sách bởi vì kế hoạch năm 2030 vẫn chưa ở giai đoạn mà nó mang lại nhiều tiền hơn cho mọi người, nhưng bộ trưởng cảm thấy việc chi tiền theo cách đó là thiếu thận trọng về mặt tài chính. Cuối cùng, bộ trưởng mệt mỏi nói với Mohammed rằng anh là thái tử, và anh quyết định.

“Nếu tôi muốn sử dụng quyền hạn của mình để đưa ra quyết định, tôi sẽ không mất ba giờ để thuyết phục bạn, khiến tôi mất đi tiếng

nói của mình,” anh nói. Khi vấn đề được đưa ra tại một cuộc bỏ phiếu của ủy ban, các nhà kỹ trị đã bỏ phiếu chống lại Mohammed và ngân sách không được tăng lên.

Những cuộc tranh luận như vậy đã diễn ra nghiêm ngặt trong các cuộc họp riêng. Sự bất đồng quan điểm của công chúng thì khác, đặc biệt khi liên quan đến các kế hoạch cải cách quan trọng.

Essam al-Zamil, nhà kinh tế học bị bỏ tù, đã bị lật tẩy sau khi tweet nghi ngờ về kế hoạch IPO của Aramco. Ông cho biết cách duy nhất công ty có thể đạt được mức định giá theo dự đoán của Mohammed là hơn 2 nghìn tỷ đô là nếu dự trữ dầu của Aramco được bán. Những dự trữ đó, theo ông, thuộc về người A Rập Saudi, những người cần có tiếng nói trong việc liệu chúng có được bán hay không.

Cùng vào tù với Zamil là hơn một chục người khác đã chỉ trích hoặc đặt câu hỏi về kế hoạch của Mohammed. Trong số họ có một nhà thơ đã chỉ trích việc tẩy chay Qatar và một số giáo sĩ, bao gồm cả Ouda. Chính phủ cáo buộc họ làm việc với các thế lực nước ngoài để phá hoại A Rập Saudi.

Khashoggi đã lên tiếng. “Điều đó thật vô lý,” ông nói với New York Times. “Không có lý do gì để bắt giữ như vậy. Họ không phải là thành viên của một tổ chức chính trị, và họ đại diện cho những quan điểm khác nhau”.

Phát biểu đã khiến Qahtani vô cùng xấu hổ, người đã quá mệt mỏi với việc Khashoggi bay vòng quanh thế giới và công khai chỉ trích chính phủ của mình. Qahtani ngay lập tức thiết lập một kế hoạch chấm dứt sự nghiệp bình luận của Khashoggi dưới bất kỳ hình thức nào. Anh ta cắt bỏ đặc quyền đi lại và cấm mọi hoạt động giao tiếp, viết lách hoặc tham gia các hội nghị.

Nhưng một người bạn của Khashoggi trong chính phủ đã cho ông biết kế hoạch này. Sau quãng đời làm nhà báo và diễn giả trước công chúng, Khashoggi không thể ngờ mình lại trở thành một cá nhân vô danh. Ông đóng gói hai chiếc vali và đến Washington, DC, nơi ông vẫn còn một căn hộ, đúng lúc để tránh lệnh cấm đi lại. Qahtani một lần nữa xấu hổ trước mặt ông chủ của mình.

Trước những khó khăn, Khashoggi vẫn nuôi hy vọng được chơi một suất bán chính thức cho quê hương. Viết cho một phụ tá của Awwad al-Awwad, bộ trưởng văn hóa và thông tin, Khashoggi nói “bất chấp tất cả, tôi vẫn cam kết với đất nước của tôi” bằng cách là một nhà văn độc lập và nhà nghiên cứu.”

Ông đính kèm một đề xuất về một nhóm tư vấn mới có trụ sở tại Hoa Kỳ, được gọi là Trung tâm Nghiên cứu A Rập Saudi hoặc Hội đồng A Rập Saudi, sẽ liên lạc với các nhóm nghiên cứu phương Tây và giúp chống lại những tin tức tiêu cực về A Rập Saudi.

Khashoggi trích dẫn lời của Lenin và nêu bật trường hợp của Raif Badawi, nhà văn trẻ A Rập Saudi có trang web “Tự do cho Saudi” đã bị buộc tội phản bội đạo, thời gian ngồi tù lâu, nhưng người này không thừa nhận bất kỳ cáo buộc sai trái nào.

Vụ Badawi “khiến vương quốc phải trả giá rất nhiều và có thể đã sớm được ngăn chặn”, ông viết trong đề xuất bày tỏ quan điểm của mình, đồng thời nói thêm một nhóm giám sát đặc biệt tại cơ quan tư vấn có thể theo dõi tin tức và “làm việc để xác định những câu chuyện này và thông báo cho Bộ để chúng có thể được giải quyết sớm.”

Việc thiết lập một think tank sẽ có giá từ 1 đến 2 triệu đô và ông đề nghị Bộ thuê ông làm tư vấn.

Think tank hay Viện chính sách, Viện nghiên cứu là một tổ chức hoặc nhóm các cá nhân hoạt động nghiên cứu đưa ra các tư vấn về chính sách, chiến lược trong các lĩnh vực, ban đầu là quân sự, sau đó mở rộng sang các lĩnh vực khác như chính trị, kinh tế, giáo dục, khoa học - kỹ thuật, văn hóa và xã hội.

Những nỗ lực đó dường như không làm giảm bớt quan điểm của những người ra quyết định của A Rập Saudi. Vào khoảng thời gian Khashoggi chuyển đi, Mohammed nói với một cấp phó là có thể “dùng một viên đạn” cho Khashoggi, tờ New York Times sau đó đã viết, trích dẫn nguồn tin tình báo Mỹ, Mohammed nói với Qahtani là anh “không thích một nửa biện pháp.”

Và đó là trước sự xúc phạm quốc tế lớn nhất của Khashoggi: Ngay sau khi Mohammed đề nghị bạo lực, Khashoggi bắt đầu viết một chuyên mục thường xuyên cho Washington Post. Dòng tiêu đề có tên: “A Rập Saudi không phải lúc nào cũng hà khắc như vậy. Nhưng HIỆN TẠI là không thể chịu được.”

“Tôi đã rời bỏ nhà cửa, gia đình và công việc của mình, và tôi đang lên tiếng. Làm khác đi sẽ phản bội những người mòn mỏi trong tù. Tôi có thể nói khi nhiều người không thể. Tôi muốn bạn biết A Rập Saudi không phải lúc nào cũng như bây giờ. Những người Saudi xứng đáng điều tốt hơn,” ông viết.

Mohammed nói với Qahtani nên đưa Khashoggi trở lại A Rập Saudi, và nếu nỗ lực không thành công, họ “có thể dụ ông ta ra ngoài A Rập Saudi và thu xếp,” theo đánh giá của CIA sau đó được Wall Street Journal đưa tin.

Các ủy viên từ Hoàng gia liên tục gọi điện cho Khashoggi, yêu cầu ông giảm bớt sự chỉ trích và đề nghị hòa giải. Nhưng ông đã chống lại và, vào tháng 10 năm 2017, đã đưa ra một quyết định có khả năng bùng nổ: Khashoggi bắt đầu nói chuyện với một điều tra viên làm việc cho các gia đình Mỹ kiện vương quốc về vụ tấn công 11/9.

Viễn cảnh của một vụ kiện như vậy là mối lo ngại kéo dài nhiều năm của Hoàng gia. Luật pháp Hoa Kỳ gây khó khăn cho việc kiện các chính phủ nước ngoài tại các tòa án Hoa Kỳ, nhưng vào năm 2016, Quốc hội đã bác bỏ quyền phủ quyết của Tổng thống Barack Obama để thông qua một dự luật giúp người Mỹ dễ dàng kiện Saudi về các vụ tấn công năm 2001.

Người A Rập Saudi đã dành nhiều năm và hàng triệu đô la để vận động chống lại đạo luật: Mohammed thậm chí đã cử một số bộ trưởng hàng đầu đến Washington để hỗ trợ nỗ lực thuyết phục Quốc hội. Với việc thông qua dự luật, vương quốc phải đổi mặt với vụ kiện tung có thể dẫn đến thiệt hại lớn về tài chính và, có khả năng là rò rỉ thông tin đáng xấu hổ về mối quan hệ giữa những người A Rập Saudi cấp cao và những người liên quan đến các cuộc tấn công. Khoản nợ tiềm tàng cũng có nghĩa là Aramco không thể niêm yết cổ phiếu trên Sở giao dịch chứng khoán New York, như Mohammed muốn, mà không phải chịu rủi ro về các vụ kiện lớn có thể ảnh hưởng đến chương trình cải cách của anh bằng cách ‘rút ruột bò’ của đất nước.

Chưa đầy một năm sau, Catherine Hunt, một cựu đặc vụ FBI làm việc cho luật sư của các nạn nhân vụ tấn công, đã xem mục đầu tiên của Khashoggi trên tờ Post. Cô và các luật sư làm việc trở nên quan tâm đến Jamal vì đủ loại lý do. Ông là một trong số ít người có thể tiếp cận được với cả Al Saud và kẻ chủ mưu vụ 11/9 Osama bin Laden. Là một nhà báo, Khashoggi đã đến thăm bin Laden ở Afghanistan khi ông ta đang lãnh đạo cuộc chiến của các chiến binh thánh chiến chống lại những người cộng sản vào những năm 1980 và một lần nữa ở Sudan vào năm 1995. Ông cũng làm việc trong đại sứ quán A Rập Saudi ở Washington trong những ngày sau vụ tấn công và hiểu rõ vương quốc.Thêm vào đó, ông gần gũi

với Turki bin Faisal, người đã từng là giám đốc tình báo trong những năm dẫn đến các cuộc tấn công.

Quan trọng không kém, Khashoggi có thể cung cấp một bản đồ chỉ đường cho mối quan hệ gia đình và chính phủ trong vương quốc. Ông biết tất cả các hoàng tử và có thể chỉ ra ai ủng hộ chủ nghĩa cực đoan và ai liên kết với ai. Kiến thức của ông không chỉ có từ thời còn là một nhà báo: các mối liên hệ với Al Saud và Nhà bin Laden đã qua nhiều thế hệ.

Ông nội của Khashoggi từng là bác sĩ riêng của Ibn Saud, người sáng lập vương quốc: Cha của Osama bin Laden cũng thân thiết với Ibn Saud, người đã trả cho ông hàng tỷ đô la tiền dầu để xây dựng vương quốc hiện đại và thiết lập cơ nghiệp gia đình. Hunt hy vọng Khashoggi có thể giúp gỡ rối một số mối quan hệ đó và hỗ trợ xác định xem những người có liên hệ với nhà vua hay chính phủ đóng một vai trò trong các cuộc tấn công.

Mặc dù CIA, FBI và Ủy ban 11/9 cho biết không có bằng chứng cho thấy chính phủ hoặc các quan chức cấp cao hỗ trợ cuộc tấn công, khả năng các quan chức cấp thấp hơn đã hỗ trợ và có bằng chứng cho thấy những kẻ tấn công có trụ sở tại California có thể đã tương tác với nhân viên chính phủ.

Cũng có những chủ đề hấp dẫn dẫn đến Vua Salman và những người thân cận với gia đình ông. Trở lại khi còn là thống đốc Riyadh, Salman đã quyên tiền cho các tổ chức từ thiện hỗ trợ các trường Hồi giáo bảo thủ cũng như các chiến binh có vũ trang chiến đấu ở những nơi như Afghanistan đã trở thành nơi sinh sôi của chủ nghĩa cực đoan. Rõ ràng hơn, hai trong số những kẻ tấn công 11/9 đã đến thăm một ngôi nhà ở Florida mà chủ sở hữu là người A Rập Saudi đã xử lý các vấn đề tài chính cho con trai lớn của Vua

Salman, Fahd, người đã chết ngay trước các vụ tấn công. Các nguồn tin thân cận với Quốc vương Salman nói ông không biết các tổ chức từ thiện có liên quan đến chủ nghĩa cực đoan.

Hunt để lại cho Khashoggi một thư thoại, và vài tuần sau, Khashoggi đã khiến cô bất ngờ khi gọi lại và nói sẽ gặp. Hunt bay từ Florida đến Washington, DC, vài ngày sau đó.

Jamal có vẻ mò mèo về những gì điều tra viên nói, và ban đầu đề nghị nói chuyện tại nhà của ông trước khi yêu cầu Hunt gặp lại tại tiệm bánh Paul ở Tysons Corner Galleria cao cấp. Sáng sớm hôm đó, Hunt nhận được một cuộc gọi trong phòng khách sạn của cô từ một Khashoggi đang kích động. Trong cuộc trò chuyện trước đó, ông có vẻ trôi chảy và tự tin; bây giờ đang bồn chồn, và muốn gặp ngay lập tức.

Hunt tìm thấy một người đàn ông lịch thiệp nhưng rõ ràng là rất buồn. Tay ông run lên và nói với điều tra viên rằng sáng sớm hôm đó ông đã biết chính phủ Ả Rập Saudi đã cấm con trai của ông, Salah, rời khỏi vương quốc. Khashoggi nói thật không công bằng: Con trai ông làm việc trong ngành ngân hàng và không liên quan gì đến công việc của cha mình. Và người đàn ông trẻ có hai đứa con ở Dubai mà giờ anh không thể gặp.

Nói rộng hơn, Khashoggi cảm thấy thất vọng khi bị trừng phạt vì cái mà ông gọi là “kẻ phản đối Hoàng gia”. Ông nói, mình ủng hộ nhiều cải cách của Mohammed, bao gồm cả quyền lực đang giảm dần của các giáo sĩ, những người truyền bá Hồi giáo bảo thủ ra bên ngoài vương quốc. “Tôi không thể tin họ đang làm điều này với tôi,” ông nói. “Tôi không thể tin họ đang làm điều này với con trai tôi.”

Hunt đã chào sân với Khashoggi. Cô ấy nói với ông, cuộc gặp là “một sự cố gắng”, một kết nối đầu tiên để xem liệu ông có sẵn sàng giúp đỡ các nạn nhân vụ 11/9 hay không. “Tôi không tin đất nước của tôi phải chịu trách nhiệm cho các cuộc tấn công,” Khashoggi nói với Hunt. Nhưng sau đó ông đã làm cô ngạc nhiên. “Đất nước của tôi có chịu trách nhiệm dung túng và thậm chí ủng hộ chủ nghĩa cực đoan không? Ông nói tiếp: Có, và họ phải chịu trách nhiệm về điều đó”. Khashoggi cho biết sẵn sàng giúp đỡ và muốn thêm quan điểm của mình. Ông hỏi liệu các luật sư có mời ông tham gia và nói ông phải duy trì sự độc lập của mình. Họ đồng ý có thêm các cuộc đàm phán ở New York, nơi chính phủ Ả Rập Saudi ít để mắt hơn.

Cuối ngày hôm đó, ngày 26 tháng 10 năm 2017, Khashoggi nhận được một cuộc gọi bất thường từ em trai của Mohammed, Khalid, người có vẻ háo hức sửa chữa mọi thứ. Nó khiến ông bất an; Hoàng gia có biết về mối liên hệ của ông với Hunt không? Nếu vậy, đó có thể bị coi là phản quốc, bị trừng phạt bằng cái chết.

Vào cuối năm 2017, chuyên mục của Khashoggi trên Washington Post, xuất bản bằng tiếng Anh và tiếng Ả Rập, cũng khiến Qahtani phát điên. Những con ruồi trên Twitter của Saud khiến Khashoggi bị tấn công dữ dội, gọi ông là một con chó, một căn bệnh ung thư và một khối ung nhọt. Một người viết: “Ông là một kẻ phản bội, một kẻ chạy trốn.”

Qahtani và người của mình bị ám ảnh bởi ý nghĩ Khashoggi đã tham gia vào các cuộc tấn công phản bội quê hương. Sử dụng phần mềm gián điệp để xâm nhập vào điện thoại của Omar Abdulaziz, nhà bất đồng chính kiến người Canada có tài khoản Twitter mà

họ đã xâm nhập, nhóm của Qahtani nhận ra Abdulaziz và Khashoggi đang làm việc cùng nhau để điều phối những người bất đồng chính kiến trên khắp thế giới. Khashoggi đã tập hợp họ lại với nhau, mài giũa những lời phê bình. Ông thậm chí đã thảo luận về một kế hoạch với Abdulaziz để khai thác mạng xã hội - chống lại đội quân Twitter ủng hộ MBS của Saud al-Qahtani. Với lượng người theo dõi khổng lồ, Khashoggi là một ứng viên nặng ký trên mạng xã hội. Không giống như những con ruồi ở phía Qahtani, Khashoggi có uy tín.

Tuy nhiên, Qahtani vẫn giữ liên lạc với Khashoggi và giả vờ mình không có liên hệ gì với lũ ruồi. Qua điện thoại, Qahtani gọi Khashoggi là “Abu Salah” hay cha của Salah, một cách xưng hô thân mật với một người đàn ông A Rập – và nhắc nhở một cách tinh tế là con trai Salah vẫn bị mắc kẹt trong vương quốc, dưới sự kiểm soát của Hoàng gia. Qahtani ca ngợi một số công việc của Khashoggi trong khi gọi ông là tài sản của A Rập Saudi. “Hãy về nhà,” Qahtani nói. “Chúng tôi cần sự giúp đỡ của bạn.” Khashoggi không coi trọng đề nghị đó.

Bạn bè lo lắng cho ông, vì những câu chuyện về các hoàng tử biến mất, nhưng Khashoggi cảm thấy những người cai trị mới của A Rập Saudi sẽ không sử dụng bạo lực. Al Saud có xu hướng trả đũa kẻ thù hoặc dụ họ trở về nhà chứ không bắn họ. Mohammed dường như đang giải quyết vấn đề đó với những người có vấn đề như con trai của vua Fahd nổi tiếng Abdulaziz, được gọi là Azouz.

Azouz quyền lực một thời - người nhiều năm trước đó đã tham gia vào vụ bắt cóc đầu tiên của Hoàng tử Sultan bin Turki II - đã rơi vào tình trạng suy sụp về thể chất và đạo đức. Ông ta đã tăng cân một cách đáng kinh ngạc, đi khắp thế giới với những người hộ tống

và ở trong những khách sạn đẹp nhất. Năm 2012, một thành viên trong đoàn tùy tùng của ông ta bị kết tội cưỡng hiếp một phụ nữ tại khách sạn Plaza ở Manhattan. Vào năm 2016, tờ New York Post đã đăng một bức ảnh Azouz bên ngoài một câu lạc bộ ở New York, đi xăng đan, quần jean rộng thùng thình, mặc áo khoác da và nhảm nháp soda từ một ống hút uốn cong. “Con chó này có thể mua bạn,” một tiêu đề trực tuyến cho biết.

Năm 2017, Mohammed cũng đã nhốt ông ta. Mohammed nói với bạn bè: “Đó là lợi ích của riêng anh. Người Ả Rập Saudi và người nước ngoài suy đoán Azouz đã chết cho đến vài tháng sau khi Mohammed nhờ bạn bè đưa lên mạng internet cảnh Azouz đang chơi với một đứa trẻ.”

Khashoggi đã nhìn thấy điều đó và biết rõ không nên lên bất kỳ chiếc máy bay tư nhân nào được cử đến để đưa ông về vương quốc. Nhưng bên ngoài vùng Vịnh, ông cảm thấy đủ an toàn để đi du lịch và xuất hiện trước công chúng.

Nó sẽ chứng minh đó là tính toán sai lầm.

DAVOS TẠI SA MẠC

Tháng 10 năm 2017

“Mọi người, Andrew Ross Sorkin đã thông báo với khán giả trong khán phòng của Trung tâm Hội nghị King Abdulaziz vào ngày 25 tháng 10 năm 2017,” đây là Sophia.

Người phụ trách chuyên mục của Thời báo New York ngồi trên sân khấu trong bộ vest xám và cà vạt màu hạt dẻ. Ở bức phát biểu bên phải anh ta là một robot cao 6 feet với khuôn mặt của một phụ nữ và một chiếc hộp sọ trong suốt để lộ một mớ dây điện bên trong.

“Trông bạn thật hạnh phúc,” Sorkin nói với người máy.

“Tôi luôn hạnh phúc khi được bao quanh bởi những người thông minh, những người cũng trở nên giàu có và quyền lực,” người máy trả lời.

Andrew có thể đã nói chuyện với Mohammed bin Salman, người đã mời nhà báo, người máy và hàng trăm chủ ngân hàng, giám đốc điều hành và chính trị gia quyền lực nhất thế giới tham gia một sự kiện mà anh gọi là Sáng kiến đầu tư tương lai. Nó nhằm giới thiệu A Rập Saudi mới với các chính trị gia và các nhà tài phiệt.

Với những hứa hẹn về một vương quốc cởi mở hơn và một phiên bản Hồi giáo A Rập Saudi ít cứng rắn hơn, Mohammed dường như đã thu hút được sự chú ý của tất cả những người quan trọng — ngay cả tờ New York Times bình thường hoài nghi, đã tài trợ cho hội nghị. Sorkin, cây bút tài chính nổi tiếng nhất của hãng, đến Riyadh với hy vọng phỏng vấn Masayoshi Son của Softbank. Cuối cùng, anh ấy đã được tham gia tổ chức các cuộc phỏng vấn trên sân khấu với Son và những người khác. Anh ấy không nhận ra “Sophia” trong danh sách những người được phỏng vấn của mình là một robot cho đến khi một người bạn xem chương trình nghị sự đã chỉ ra điều đó. Sorkin mỉm cười khi phỏng vấn Sophia trong khi Yasir al-Rumayyan, giám đốc quỹ tài sản công của A Rập Saudi, quay phim trên iPhone của mình.

Sau đó, Sorkin cho biết ông có một thông báo: A Rập Saudi đã làm nên lịch sử bằng cách cấp quyền công dân cho robot. Đó là một thông báo công khai gây chói tai khi một quốc gia không cấp quyền công dân cho hàng triệu trẻ em là con của những người lao động nhập cư. Nhưng điều đó hầu như không làm giảm đi sự tích cực của báo chí. Sorkin, người đã biết về quyền công dân của robot trong thời gian ngắn trước khi bước lên sân khấu, tỏ ra ngạc nhiên.

Có cảm giác sự chuyển đổi kinh tế của Mohammed bin Salman sẽ làm cho rất nhiều người trong và ngoài vương quốc trở nên rất giàu có và không ai muốn gây nguy hiểm cho điều đó.

Một trong những nhà quản lý tiền lớn nhất thế giới, Stephen Schwarzman, đã có mặt ở đó, cùng với Masayoshi Son của SoftBank, cựu thủ tướng Anh Tony Blair, Giám đốc điều hành Uber Travis Kalanick và nhà vua Hollywood Ari Emanuel. Truyền thông nước ngoài gọi sự kiện này là “Davos in the Desert,” là biệt danh cũng được sử dụng vào đầu những năm 2000 cho sự kiện Diễn đàn Kinh tế Thế giới ở Jordan.

Các giám đốc điều hành, chủ ngân hàng, nhà tư vấn và nhân vật chính trị hàng đầu, tất cả đều đang đòi hỏi phí hoặc đầu tư, xếp hàng để được gặp Rumayyan và Mohammed. Đó là một cảnh hiếm khi được tìm thấy bên ngoài các sự kiện dạ tiệc ở các thủ đô tài chính toàn cầu. Vào một buổi tối, Rumayyan đã mời những người nổi tiếng đến nhà mình để tổ chức một bữa tiệc tự chọn xa hoa, nơi những người đàn ông như Blair và Masayoshi của SoftBank trò chuyện xung quanh về sự phát triển nhanh chóng của vương quốc.

Những người làm kinh doanh, ngân hàng và chính trị đứng bên dưới bức tượng của một con ngựa giống hung hăng ở sảnh Ritz-Carlton. Bộ trưởng Tài chính Hoa Kỳ Steve Mnuchin đã ở đó. Ông

trùm cổ phần tư nhân Tom Barrack, một đồng minh thân cận của Trump, đã lang thang. CEO của BlackRock, Larry Fink và người sáng lập Virgin Group Richard Branson cũng vậy. Các phóng viên từ Wall Street Journal, Financial Times và Bloomberg News đã cố gắng đột nhập vào cuộc trò chuyện của họ — hoặc ít nhất là nghe trộm.

Thanh niên tốt nghiệp trường kinh doanh A Rập Saudi đứng bên lề hành lang trong các nhóm. Trong nhiều năm, họ đã mong đợi để có được một công việc nghiêm túc trong lĩnh vực tài chính hoặc công nghiệp sẽ phải chuyển ra ngoài vương quốc. Giờ đây, họ đang tự giới thiệu mình với những doanh nhân quan trọng nhất trên thế giới ngay trên sân nhà của họ.

Điều đáng ngạc nhiên đối với những người đàn ông trẻ tuổi là một cô gái tóc vàng bí ẩn tự tin đi dạo quanh khách sạn Ritz trong bộ trang phục lộng lẫy và hoàn hảo. Cô ấy tự giới thiệu mình là Carla

DiBello, một nhà sản xuất chương trình truyền hình thực tế người Mỹ và là một người bạn – “người bạn thân nhất, thứ 5” mà cô ấy sẽ nói – của Kim Kardashian, mặc dù đại diện của Kardashian sau đó nói họ đã không nói chuyện trong nhiều năm. Một trong những nam thanh niên người Ả Rập Saudi đã xem Instagram của cô ấy trên iPhone của anh ta và xem xét kỹ các bức ảnh cô ấy tạo dáng trên bãi biển trong bộ bikini và uốn dẻo trong bộ đồ tập thể dục. “Nhìn kìa!”, một trong những người đàn ông thốt lên với bạn bè của mình.

Các sự kiện chính diễn ra tại Trung tâm Hội nghị King Abdulaziz của Hoàng gia, nhưng có những buổi tụ họp và ăn trưa nhỏ hơn ở Ritz-Carlton bên cạnh. Giao thông gần như bế tắc khi các nhân viên an ninh kiểm tra gầm xe để tìm chất nổ.

Hàng trăm nhà báo có mặt đã giúp tuyên truyền tin đồn, lan truyền theo giờ, về sự thay đổi chương trình nghị sự vào phút chót. Cuối cùng, vào buổi chiều ngày đầu tiên của hội nghị, Mohammed bin Salman đã đến, đám đông vây quanh anh ta.

CNBC đã truyền trực tiếp cho thấy anh đang ngồi ở phía trước của căn phòng bên cạnh tiểu vương Dubai Mohammed bin Rashid Al Maktoum. Đó cũng chính là hội trường nơi Donald Trump đã có bài phát biểu vài tháng trước đó. Một loạt các nhiếp ảnh gia nhấp nháy máy ảnh khi MBS phát đi thông điệp xuất hiện trên màn hình khổng lồ “Xung kích của sự thay đổi,” khẩu hiệu của hội nghị.

Không ai ngờ đây là doanh nhân quyền lực nhất thế giới.

Tiếp theo là video về NEOM, cho đến lúc đó là một bí mật. “Tham vọng của chúng tôi, một giọng nam đặc sắc kiểu Anh. “Nó bắt đầu với hơn 26.000km² được đặt ở vị trí lý tưởng, nơi ba lục địa gặp nhau ngay tại trung tâm của các tuyến giao thông, thương mại và viễn thông của thế giới.

“Ở đây chúng ta thấy sự ra đời của NEOM, dự án tham vọng nhất thế giới, một điểm đến của tương lai, một tầm nhìn đang trở thành hiện thực”.

Maria Bartiromo của Fox Business đứng lên dẫn chương trình, mặc một chiếc áo khoác dài màu trắng. “Chúng tôi theo dõi điều gì đó của một cuộc cách mạng đang diễn ra ở A Rập Saudi khi vương quốc này đang phát triển, cô ấy nói, mời Mohammed bin

Salman lên sân khấu, cùng với Schwarzman của Blackstone, Son, Marc Raiburt của Boston Dynamics và Klaus Kleinfeld, người đứng đầu dự án NEOM.

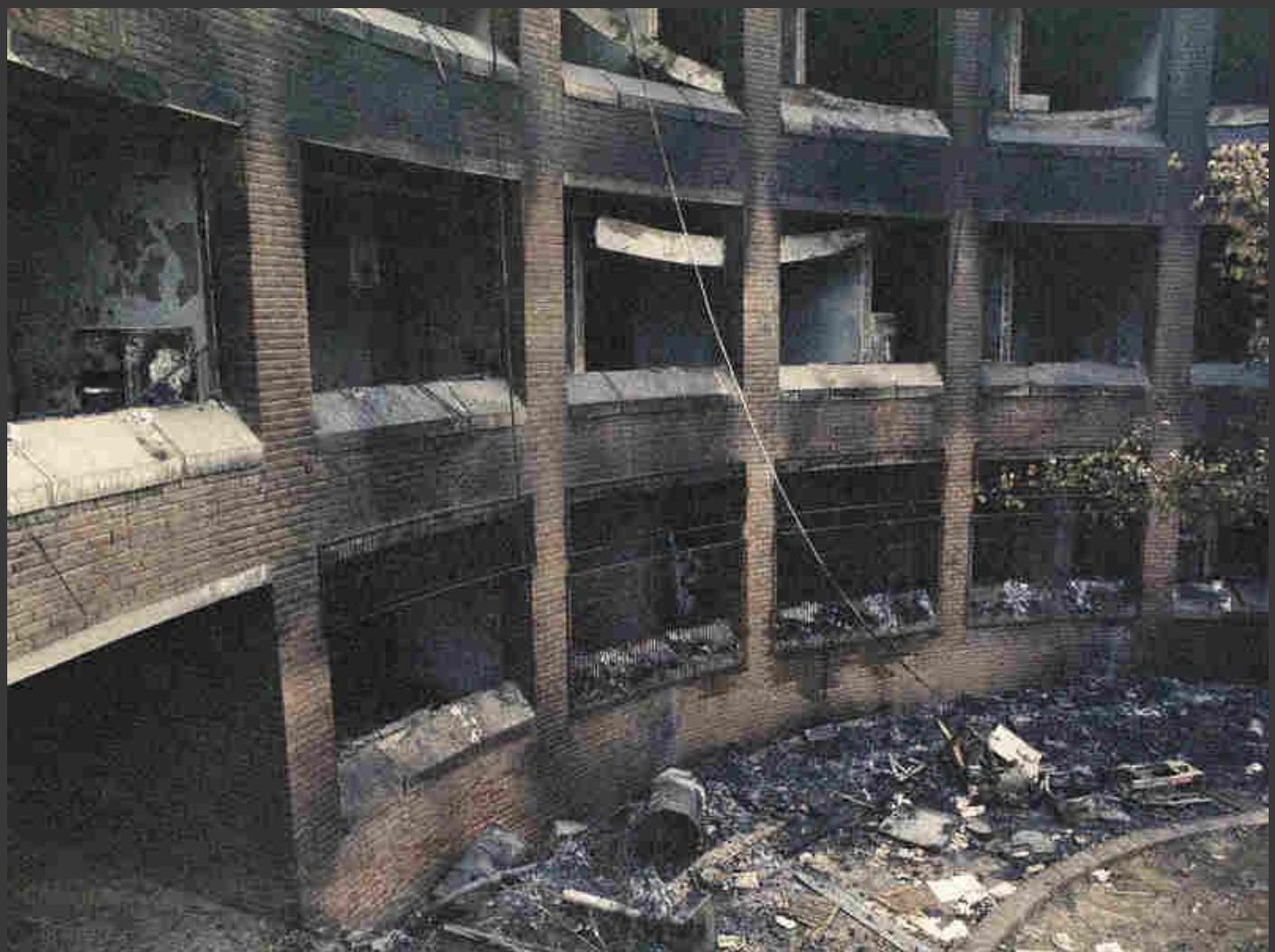
“Nếu bạn cho phép, tôi sẽ nói bằng tiếng Ả Rập vì rất nhiều khán giả Ả Rập Saudi ở đây và tôi thực sự tôn trọng họ,” Mohammed nói, trước khi mô tả - gần như tưởng tượng về NEOM.

Cuộc thảo luận có bầu không khí của một lễ hội tình yêu, với các giám đốc điều hành ca ngợi tầm nhìn của hoàng tử và lợi ích của NEOM. Tuy nhiên, những từ ly kỳ nhất trong ngày được kẹp ở giữa bảng điều khiển. Bartiromo đã hỏi hoàng tử tại sao hiện tại anh đang theo đuổi những thay đổi, bao gồm việc cho phép phụ nữ lái xe và cho phép đầu tư nước ngoài vào đất nước.

Mohammed, trong bài phát biểu trước công chúng lôi cuốn nhất cho đến nay, đã đưa ra lời cam kết đầy ẩn ý sẽ đưa đất nước trở lại như trước khi chủ nghĩa cực đoan tôn giáo bắt đầu trỗi dậy vào

năm 1979. Đó là năm xảy ra vụ tấn công Nhà thờ Hồi giáo Lớn và quyết định sau đó của Al Saud để xoa dịu những người bảo thủ tôn giáo bằng những hạn chế về giải trí và quyền của phụ nữ. Đó cũng là năm Lãnh tụ Ayatollah Ruhollah Khomeini lật đổ giáo chủ thế tục của Iran, cho A Rập Saudi thấy điều gì có thể xảy ra nếu các nhà cầm quyền di chuyển quá xa khỏi các nhà lãnh đạo tôn giáo quyền lực.

Vụ chiếm giữ Nhà thờ Hồi giáo lớn xảy ra trong tháng 11 và tháng 12 năm 1979 khi thường dân vũ trang kêu gọi lật đổ Nhà Saud chiếm Masjid al-Haram ở Mecca.

“A Rập Saudi và toàn bộ khu vực đã chứng kiến sự lan rộng của một dự án thức tỉnh sau năm 1979 vì nhiều lý do mà không phải là chủ đề của ngày hôm nay, Mohammed nói. “Chúng tôi đã không theo cách này trước đây”. Chúng ta đang quay trở lại những gì chúng ta đã từng: Hồi giáo ôn hòa, cởi mở với thế giới và với tất cả

các tôn giáo, các truyền thống và dân tộc. Đây là lần đầu tiên một nhà lãnh đạo A Rập Saudi hiện đại công khai hứa giành quyền kiểm soát xã hội từ A Rập Saudi của các Giáo sĩ A Rập.

“70% người dân A Rập Saudi dưới 30 tuổi và thành thật mà nói, chúng tôi sẽ không lãng phí 30 năm cuộc đời để đổi phó với bất kỳ ý tưởng cực đoan nào, Mohammed nói. “Chúng tôi sẽ tiêu diệt chúng ngay hôm nay và ngay lập tức.”

Các tiêu đề xuất hiện trên khắp thế giới, và thính giả đã nhiệt liệt tán thưởng.

Nhiều người trong đám đông rất ấn tượng với tham vọng và phạm vi của kế hoạch Tầm nhìn 2030 của Mohammed. Vấn đề là nó yêu cầu các nhà đầu tư nước ngoài bỏ tiền vào sau niềm tin đó. Chỉ là không có nhà đầu tư nước ngoài nào muốn bỏ ra loại tiền mà A Rập Saudi cần để bắt đầu cai nghiện đồng đô la dầu. Những người tham dự đã dành cả ngày để nghe các cuộc nói chuyện về trí tuệ nhân tạo và năng lượng thay thế, nhưng họ thực sự ở đó với hy vọng lấy tiền từ quỹ tài sản công của A Rập Saudi.

Phía sau hậu trường, các quan chức A Rập Saudi đang lao đao. Bất chấp sự phẫn khích và xôn xao, đã có những dấu hiệu khó khăn trên mặt trận kinh tế trong quá trình chạy đến sự kiện. A Rập Saudi không công khai thừa nhận, nhưng kế hoạch IPO của Aramco đang bị đình trệ. Sự lựa chọn đầu tiên của Mohammed bin Salman đối với Sở giao dịch chứng khoán New York là một vấn đề vì luật mới được phê chuẩn gần một năm trước đó cho phép vụ kiện của các nạn nhân 11/9 - luật mà Jamal Khashoggi đồng ý hỗ trợ.

Các cố vấn Hoàng gia lo lắng, theo luật, các nguyên đơn có thể cố gắng yêu cầu tòa án Hoa Kỳ trao cho họ một phần Aramco nếu

công ty được niêm yết trên thị trường chứng khoán Hoa Kỳ. Nói rộng hơn, các cố vấn của Mohammed lo ngại về việc Hoa Kỳ thường xuyên sử dụng các vụ kiện tập thể về cổ đông trong đó các nhà đầu tư cố gắng moi tiền từ các công ty bằng cách kiện về việc quản lý kém, không đủ thông tin hoặc các sai lệch khác. Với việc hạch toán lỏng lẻo, Aramco có thể là một mục tiêu dễ dàng.

Trump, Jared Kushner và các quan chức hàng đầu khác của Nhà Trắng đã cố gắng đưa ra lời đảm bảo, nhưng các luật sư của Aramco từ White & Case và các cố vấn khác cảnh báo một việc quá rủi ro với chính phủ Hoa Kỳ phân cực về hầu hết mọi vấn đề.

Bộ trưởng Năng lượng Khalid al-Falih, một người hoài nghi về IPO ngay từ đầu, cũng bị cáo buộc là đã phá hoại nỗ lực niêm yết Aramco. Các nhân viên của ông đã đưa ra các định giá thấp hơn rất nhiều so với 2 nghìn tỷ đô la của Mohammed, cùng với một danh sách toàn bộ các vấn đề để cố gắng thuyết phục hoàng tử việc tiếp tục sẽ là một điều điên rồ. Kế hoạch trở thành cuộc chiến giữa Mohammed và Khalid, thường do các cấp phó và cố vấn của họ bày ra. Các nhân viên ngân hàng đã bay đến Riyadh để họp, chỉ để được thông báo một bộ trưởng hoặc cố vấn Hoàng gia vừa rời khỏi đất nước. Nhưng họ đã chấp nhận điều đó, tin một khoản thanh toán lớn vẫn còn gần kề mặc dù những rò rỉ trên báo chí cho thấy A Rập Saudi hiện chỉ xem xét một danh sách địa phương.

NEOM cũng là một mớ hỗn độn. Cho đến nay, các nhà tư vấn đã dành hàng nghìn giờ để biến những ý tưởng của Mohammed và các cố vấn của anh thành những chính sách thực tế. Nhưng công trình kiến trúc thực sự duy nhất tại NEOM là cung điện được xây dựng bởi hàng nghìn công nhân xây dựng Nam Á làm việc suốt ngày đêm. Các nhà thầu đầu tiên phải vật lộn để làm cho mọi thứ

tiến triển, vì vậy chính phủ đã gọi Tập đoàn Saudi Binladin đến để hoàn thành công việc. Một vài năm đã trôi qua kể từ khi chính phủ đóng băng công ty sau sự cố càn trục Mecca. Các cung điện được mô phỏng theo cung điện của Vua Salman tại Tangier.

Ngay cả thông báo NEOM cũng chưa được kiểm tra kỹ lưỡng với hai quốc gia được cho là đối tác của A Rập Saudi trong việc tung ra nó, Ai Cập và Jordan. Chính phủ của họ đã rất khó chịu khi Mohammed công bố kế hoạch trước các nhà lãnh đạo thế giới, nhưng họ quyết định không đưa ra tuyên bố nào vào thời điểm đó.

Các khách mời tại Tổ chức Sáng kiến Đầu tư Tương lai, người đã tuyên bố có mối quan tâm sâu sắc đến A Rập Saudi với tư cách là một đối tác lâu dài, đã cho thấy sự thiếu hiểu biết đôi khi gây sốc về các giá trị của nước này. Masayoshi Son tuyên bố tại hội nghị “A Rập Saudi có Thánh địa vĩ đại. Chúng tôi sẽ tạo thêm hai Meccas nữa.” Mohammed buộc phải can thiệp: “Xin đừng hiểu lầm tuyên bố của anh ấy. Mecca đã trở thành ví dụ về một trung tâm thu hút, vì vậy anh ấy muốn nói đến những trung tâm thu hút mới”. Trong Hồi giáo, Mecca là số ít - thành phố linh thiêng nhất trên thế giới. Ý tưởng đây là một điểm thu hút khách du lịch có thể nhân rộng đã gây xúc phạm sâu sắc, kiểu tuyên bố mà những người theo chủ nghĩa cực đoan Hồi giáo có thể lợi dụng để phá hoại những cải cách của hoàng tử.

Rời xa các buổi thuyết trình lớn, Mohammed tổ chức các cuộc gặp riêng với các VIP phương Tây. Các nhân viên ngân hàng ở New York vénh váo đứng xếp hàng hàng giờ đồng hồ để có được vài phút với hoàng tử. Khi họ vào bên trong, một người tham dự các cuộc họp này nói, họ đã mất đi vẻ vênh vang. Họ tôn trọng gọi

Mohammed là “quý Ngài tôn kính” và khen ngợi tầm nhìn vĩ đại của anh đối với vương quốc trong khi mồ hôi lấm tấm trên trán.

Ari Emanuel, người được cho là quyền lực nhất của Hollywood và là giám đốc điều hành của Endeavour, một công ty được thành lập bởi sự hợp nhất của công ty tài năng William Morris và công ty sự kiện thể thao IMG, dường như không đổ mồ hôi. Anh ta đã cố gắng tìm cách kiếm tiền của A Rập Saudi trong hơn một năm và phát triển sự thân thiết với các hoàng tử quyền lực. “Một điều bạn cần biết về tôi,” anh ta từng nói với Alwaleed bin Talal, người có thể là thành viên Hoàng gia giàu nhất và người được những người Mỹ khác gọi là “quý Ngài tôn kính” - “Tôi là một tên khốn.”

Emanuel trước đó đã bắt đầu các cuộc đàm phán với Quỹ Đầu tư Công (PIF) để đầu tư 400 triệu đô la vào Endeavour. Emanuel hiểu A Rập Saudi và công ty của mình đã gần đạt được một thỏa thuận. Nhưng trong các cuộc trò chuyện sau đó ở A Rập Saudi và Los Angeles, với Rumayyan lại là bất đồng. Điều đó khiến Emanuel thất vọng. Trong khi hoàng tử đã nói về những mục tiêu cao cả như tạo ra một ngành công nghiệp điện ảnh của A Rập Saudi và đầu tư vào tương lai của thể thao và truyền hình, Rumayyan dường như không quan tâm đến những tầm nhìn đầy tham vọng như vậy. Anh ấy chủ yếu hỏi về những thứ như dự đoán về doanh thu hàng năm của Endeavour. “Anh chàng này có nghiêm túc không?” Emanuel đã hỏi một công sự sau một cuộc họp. “Anh ấy không biết gì về giải trí.”

Sau đó, Rumayyan đưa ra một yêu cầu đáng ngạc nhiên: Như một điều kiện để đầu tư, anh ta muốn có một ghế trong ban giám đốc của Endeavour - giống như với Uber. Emanuel nói không nhưng gợi ý có thể thành lập một ban cố vấn để anh ấy ngồi vào. “Tôi cần

liên lạc lại với bạn,” Rumayyan trả lời, và Emanuel kết luận chỉ khi gặp mặt trực tiếp với Mohammed, anh ta mới có thể hoàn tất thỏa thuận.

Yasir bin Othman Al-Rumayyan

Đó là những gì anh ấy dự định làm trong một cuộc họp riêng tại hội nghị Davos in the Desert diễn ra tại một căn phòng gần đó. Trong một salon Ritz ốp gỗ, nơi anh ta được dẫn đến gặp hoàng tử, Emanuel sot ruột ngồi trên chiếc ghế bọc nệm màu xám với

tay cầm phủ vàng lá, bồn chồn và nói chuyện với một người khác đang chờ gặp hoàng tử, Christine Lagarde, một phụ nữ Pháp vương giả, tóc bạch kim, người đứng đầu Quỹ Tiền tệ Quốc tế.

Khi đến lượt, Emanuel bước vào một căn phòng có đèn chùm và thấy Mohammed đang ngồi trong chiếc áo choàng, đầu không che. Emanuel ngồi xuống chiếc ghế đối diện với hoàng tử và vạch ra các điều khoản của thỏa thuận. A Rập Saudi sẽ đầu tư 400 triệu USD để mua cổ phần của Endeavour. Họ sẽ không có một chỗ trong hội đồng quản trị. “Được rồi,” Mohammed trả lời, và hỏi liệu anh có nên gọi điện cho Rumayyan để hoàn thiện mọi thứ hay không. “Không, không sao cả,” Emanuel nói. Anh ấy không muốn làm phiền đến kẻ dưới quyền.

Sau đó, người đại diện đã làm một việc mà không ai làm trước sự chứng kiến của thái tử: Anh ta chỉ đứng dậy và rời đi. Cuộc họp kết thúc sau bảy phút, và Emanuel đã được cam kết 400 triệu đô.

Mặc dù về lý thuyết, Sáng kiến Đầu tư Tương lai là về việc thu hút người nước ngoài đầu tư vào A Rập Saudi, nhưng tin tức mà nó tạo ra phần lớn là việc A Rập Saudi đầu tư nhiều hơn vào các công ty nước ngoài. Rumayyan cho biết quỹ tài sản công đặt mục tiêu đầu tư 2 nghìn tỷ đô la, nhiều trong số đó ở nước ngoài, vào năm 2030. Branson đã nhận cam kết 1 tỷ đô la cho công ty du lịch vũ trụ Virgin Galactic. Blackstone đã có cam kết hỗ trợ 20 tỷ đô la cho một quỹ đầu tư, và Quỹ Tầm nhìn đã sẵn sàng với 40 tỷ từ A Rập Saudi. Rajeev Misra, người đứng đầu Quỹ Tầm nhìn, đã đi dạo xung quanh Ritz-Carlton, tổ chức các cuộc họp trong dây phòng khổng lồ với Masayoshi Son.

Một số nhà đầu tư quốc tế cam kết đầu tư tiền vào vương quốc, mặc dù họ chủ yếu liên kết với các quốc gia hoặc công ty đang tìm cách tạo dựng sự ưu ái với thái tử. Một quỹ do nhà nước Nga hậu thuẫn cho biết họ sẽ đầu tư vào NEOM. SoftBank hứa sẽ xây dựng dự án năng lượng mặt trời lớn nhất thế giới từ trước đến nay và đồng ý mua cổ phần của Saudi Electric Corporation.

Cuối cùng, hội nghị được coi là thành công trong và ngoài A Rập Saudi. Nó đã tạo ra các tiêu đề đáng giá trong một tuần và những hình ảnh phổ biến trên TV và các trang nhất trên khắp thế giới về cảnh Mohammed ngồi cùng các nhà tài phiệt nổi tiếng nhất thế giới cho thấy anh là một người có tầm ảnh hưởng toàn cầu. Ở A Rập Saudi, điều đó giúp khẳng định anh phù hợp để trở thành một vị vua trong tương lai. Nhưng bên dưới ánh hào quang, những dấu hiệu của một sự biến động lớn bắt đầu xuất hiện đối với những người có con mắt tinh tường.

Khi hội nghị bắt đầu, Adel Fakeih được cho là người ngoài Hoàng gia quyền lực nhất ở A Rập Saudi. Mohammed đã giao nhiệm vụ

cho ông, với tư cách là bộ trưởng kinh tế và kế hoạch, với các yếu tố quan trọng nhất của Tầm nhìn 2030. Công việc của Fakeih là thuê và quản lý đội quân tư vấn và thấy các ý tưởng của hoàng tử đã được biến thành hành động. Tại các sự kiện lớn nhất của hội nghị, một chiếc ghế ở hàng ghế đầu có tên của Fakeih trên đó.

Nhưng những người thân cận với Bộ trưởng đã cảm thấy có điều gì đó không ổn. Ông ấy có vẻ lo lắng trong một buổi họp mặt gia đình vào đêm trước của hội nghị và có lúc dường như khá lênh. Ông chỉ bày tỏ chút cảm xúc tại sinh nhật của một người họ hàng trẻ. Trong nhận thức cuối cùng, bạn bè và gia đình tự hỏi liệu bộ trưởng có biết hội nghị là lần cuối cùng ông được nhìn thấy trước công chúng hay không.

SHEIKHDOWN

Ngày 4 tháng 11 năm 2017

Turki bin Abdullah đang ngủ khi các nhân viên an ninh đến cung điện của ông lúc rạng sáng. Nhà vua yêu cầu sự hiện diện của ông tại một cuộc họp tay đôi quan trọng. Một nhân viên an ninh của Hoàng gia nói với con trai của cựu vương: “Ông phải đến ngay lập tức.”

Trên khắp đất nước và nước ngoài, các quy trình tương tự đã được thực hiện. Khi các đoàn mô tô di chuyển đến khách sạn Ritz-Carlton, nơi mới được chỉ định làm nhà tù cho giới siêu giàu, các bãі đổ máy bay đã bị đóng cửa và các ngân hàng được yêu cầu đóng băng mọi giao dịch đang chờ xử lý đối với danh sách hơn 380 người, bao gồm cả thành viên Hoàng gia cao cấp.

Hoạt động vào mùa thu năm 2017 là động thái được dàn dựng tốt nhất của Mohammed bin Salman, thậm chí còn phức tạp và hoàn hảo hơn hội nghị thượng đỉnh với Tổng thống Donald Trump chưa đầy sáu tháng trước đó. Thực tế là nhóm của Mohammed đã thực hiện nó mà không bị rò rỉ hoặc có sự can thiệp của các đồng minh mạnh mẽ của những người sẽ bị giam giữ đã chứng minh tính kỹ luật và đội ngũ những người phụ tá tin cậy của anh. Đây là một nhiệm vụ với những cơ hội to lớn về lợi ích tài chính: Chém mục tiêu, giúp anh bảo toàn sự giàu có và tự do của mình, có thể gặt hái những phần thưởng hậu hĩnh. Nhưng toàn bộ hoạt động diễn ra mà không có một chút dấu vết.

Mohammed sau đó đã giải thích với David Ignatius của Washington Post, đó như một liều thuốc mạnh để xóa bỏ tham nhũng. “Bạn có một cơ thể bị ung thư ở khắp mọi nơi, bệnh ung

thư của sự thối nát,” anh nói. Jamal Khashoggi, viết cho cùng một tờ báo, không công bằng khi gọi đó là “Đêm của những con dao dài”, ám chỉ cuộc thanh trừng và culling cố tàn bạo năm 1934 của Adolf Hitler. quyền lực liên quan đến hơn bảy trăm vụ giết người. Đối với mỗi tù nhân tại khách sạn Ritz-Carlton, đều có một cáo buộc tham nhũng. Nhưng trong nhiều trường hợp, việc bị giam giữ còn có lý do sâu xa hơn. Lấy ví dụ như Turki, con trai thứ bảy của cựu vương Abdullah. Là phó thống đốc và thống đốc của Riyadh từ năm 2013 đến 2015, ông là người đóng vai trò quan trọng trong dự án tàu điện ngầm Riyadh bị trì hoãn từ lâu. Mohammed bin Salman và các điều tra viên của anh cáo buộc Turki đã tính phí quá cao cho các phần của dự án đường sắt, bỏ túi khoản tiền hoàn lại khổng lồ cho bản thân. Nhưng lý do lớn nhất khiến anh ta ở trong Ritz, và bị đối xử đặc biệt khắc nghiệt, là vai trò của anh ta trong việc cố gắng lật tẩy Vua Salman và con trai ông, bắt đầu từ trước khi Salman đăng quang. Turki chưa bao giờ thừa nhận hoặc bị buộc tội công khai về bất kỳ tội danh nào.

Đối với người ngoài, Turki có vẻ rất giống thái tử. Anh là một thành viên cao cấp của gia đình Al Saud, người đã ghép mối quan hệ của anh với cha mình vào những vai trò quyền lực trong chính phủ và tài sản lớn. Anh ta muốn trở thành vua một ngày nào đó, và đang âm mưu để dọn đường cho mình đến ngai vàng. Anh ấy đã cởi mở về điều này với các chị và em của mình. Họ coi Salman, với mối quan hệ chặt chẽ với giáo sĩ mà Abdullah đã muốn đứng ngoài lề, như một người theo trào lưu chính thống tôn giáo, một người đàn ông bị ám ảnh bởi việc theo dõi các hành vi của người thân và trả thù chính xác những người cư xử theo cách mà ông ta không ưa.

Nhưng với Mohammed, chính Turki mới là hiện thân của những vấn đề sâu sắc bên trong Al Saud. MBS tin anh ta đòi lại quả từ các công ty nước ngoài và tham gia vào các giao dịch mờ ám ở nước ngoài, bao gồm cả vụ bê bối của 1 Malaysia Development Berhad. Turki phủ nhận tất cả, nhưng Mohammed không có chút kiên nhẫn nào đối với các hoàng tử mà anh tin đã trơ trẽn thực hiện âm mưu kiếm tiền của họ ở nước ngoài.

Anh cũng ghê tởm ý tưởng mọi con trai, cháu trai hoặc chắt của Ibn Saud đều có quyền hành xử theo cách như vậy. Nhà vua và các con trai của ông kiểm soát sự giàu có của đất nước và có thể mua du thuyền hoặc biệt thự, Mohammed khẳng định. Nhưng các Hoàng gia ở xa hơn nên duy trì một hồ sơ thấp hơn, chứ không phải tốc độ xung quanh Bugattis của họ – nếu chỉ vì số lượng các hoàng tử như vậy tăng lên theo cấp số nhân theo từng thế hệ và chẳng mấy chốc vương quốc sẽ không đủ khả năng chi trả.

Automobiles Ettore Bugatti là nhà sản xuất ô tô hiệu suất cao của Pháp, được nhà thiết kế công nghiệp gốc Ý Ettore Bugatti thành lập năm 1909 tại thành phố Molsheim lúc đó thuộc nước Đức. Những chiếc xe được biết đến với vẻ đẹp thiết kế và cho nhiều chiến thắng trong các cuộc đua.

Đó là quan niệm về cha của Turki. Vua Abdullah, đã truyền lửa cho Hoàng gia khi ông cắt giảm phụ cấp của các hoàng tử. Anh cảm thấy mình, chứ không phải các con trai của Abdullah, là người thừa kế tinh thần và người có gan thực hiện mạnh mẽ những cải cách mà vị vua già không thể nhìn ra trước khi chết. Mohammed nói với bạn bè: “Tôi là vua Abdullah của hiện tại.”

Turki có các mối quan hệ ở nước ngoài và tiếp tục âm thầm cố gắng phá hoại Mohammed trong hai năm đầu trị vì của Salman. Nhưng sau đó anh ta biết mình đã tính toán sai lầm nghiêm trọng. Anh ta nghĩ chừng nào anh trai mình, Miteb, là người đứng đầu Lực lượng Vệ binh Quốc gia và Mohammed bin Nayef là Bộ trưởng Nội vụ, thì Mohammed bin Salman sẽ bị hạn chế khả năng tìm hiểu các kế hoạch của Turki. Mohammed chỉ kiểm soát Bộ Quốc phòng, cơ quan có khả năng thu thập thông tin tình báo hạn chế. Turki cho Mohammed không có gián điệp hay công nghệ để biết chuyện gì đang xảy ra. Anh ta cũng đánh giá thấp quyết tâm của Mohammed và sự sẵn sàng sử dụng vũ lực của những người ủng hộ. Đối với Turki, đó là về quyền lực và tiền bạc. Mohammed tin chỉ có những cải cách của anh mới có thể cứu được đất nước, ngay cả khi việc theo đuổi chúng đòi hỏi phải làm nổ tung chính gia đình mình.

Vì vậy, Turki thậm chí không thực hiện các biện pháp phòng ngừa đơn giản, chẳng hạn như dựa vào các ứng dụng điện thoại được mã hóa như WhatsApp để liên lạc. Anh ta đã sử dụng các đường dây điện thoại mờ để thảo luận về kế hoạch của mình và trút nỗi

thất vọng về Mohammed, không nhận ra ngay từ đầu, Mohammed đã mở rộng quyền lực của mình và khai thác vào lĩnh vực viễn thông trên toàn quốc.

Trong hơn hai năm, Mohammed không tiết lộ gì về điều này. Anh tạo thói quen dường như đang chào một cành ô liu mỗi khi nhìn thấy Turki hoặc Miteb ở nơi công cộng. Sau khi Salman ra lệnh thay thế vị trí thống đốc Riyadh của Turki bằng một người anh em họ khác, tước bỏ mọi nghĩa vụ chính thức của anh ta, dường như Mohammed đã quên mất Turki trong khi tập trung vào kế hoạch cải cách kinh tế. Trong một đám tang, Mohammed đứng cạnh Turki đang mỉm cười trong bộ dạng có vẻ như để giải tỏa căng thẳng trước công chúng.

Trên thực tế, Mohammed đã không quên hành động của Turki trong chốc lát. Các nhân viên của anh đang thu thập một hồ sơ chi tiết về anh ta, và họ đưa anh ta lên gần đầu danh sách các mục tiêu

cho vụ bắt giữ tại Ritz. Về mặt kỹ thuật, nó là một phần trong Trung tâm Nghiên cứu và Các vấn đề Truyền thông của Saud al-Qahtani.

Bị ném trong hành lang tại Ritz với cỗ vấn hàng đầu của mình, một vị tướng về hưu tên là Ali al-Qahtani (không có quan hệ trực tiếp với Saud al-Qahtani), Turki ban đầu rất phẫn nộ. “Cha tôi là vua. Mẹ kiếp,” anh ta nói với những người thẩm vấn. Anh ta thậm chí còn đánh họ một cái.

Sau khi những người thẩm vấn khuất phục anh ta về mặt thể chất, Turki bắt đầu chấp nhận hoàn cảnh của mình khi chúng kiến nhiều người bị giam giữ hơn. Turki và Ali đã bỏ lỡ bất kỳ dấu hiệu nào của cuộc đối đầu này.

Chỉ mới 46 tuổi, Turki bin Abdullah từ một người từng tranh giành ngai vàng trở thành một trong những người biến mất. Vị tướng về hưu, Ali, sẽ chết, được cho là đã bị tra tấn, trong những ngày đầu tại Ritz, trong khi Turki bị chuyển đến một nhà tù bẩn thỉu, nơi giam giữ những kẻ giết người và buôn bán ma túy, và sau đó đến một trung tâm giam giữ người da đen không có quyền tiếp cận bất kỳ ai trừ gia đình thân thiết nhất, và chỉ trong thời gian ngắn.

Không có nhiều thông tin về việc giam giữ anh ấy, điều mà hầu hết người Mỹ và Anh đều không biết, ngoại trừ một sự bối rối ngắn khi huyền thoại nhạc pop Cher đã tweet rằng cô ấy lo lắng “Người bạn tốt của con trai tôi là Hoàng tử Turki bin Abdullah,” người mà cô mô tả là một hoàng tử trẻ với trái tim nhân hậu và “Không có tham vọng về bất kỳ điều gì,” hóa ra Turki là bạn của con trai bà - Elijah.

Sau đó, một bức ảnh giật gân lan truyền như cháy rừng trên WhatsApp. Nó cho thấy mười sáu hoàng tử mặc trang phục

phương Tây giản dị trên boong của một du thuyền ở miền Nam nước Pháp. Một Mohammed trẻ được chụp ở hàng sau bên phải, rõ ràng là thành viên nhỏ tuổi trong gia đình, trong khi Alwaleed bin Talal, Abdulaziz bin Fahd và Turki bin Abdullah mỉm cười. Bức ảnh được chụp trên du thuyền thuê của Turki, nơi Mohammed được mời cùng những người anh em họ lớn tuổi, giàu có hơn của mình dùng bữa trưa. Nay giờ, nhiều người trong số họ đang bị giam giữ tại Ritz. Làm thế nào mọi thứ đã thay đổi.

Các anh em của Turki, bao gồm Miteb, Mishal và Faisal, đã bị giam giữ do bị cáo buộc tham nhũng. Sau khi hạn chế sự giàu có của con mình trong nhiều năm, vì tin điều đó sẽ làm chúng hư hỏng, Abdullah vào năm 2010 đã tạo ra một nền tảng cá nhân để dành phần lớn tiền của mình vào việc cải thiện cuộc sống cho người Hồi giáo trên khắp thế giới dưới hình thức viện trợ phát triển và trợ cấp. Khi Abdullah qua đời, quyền kiểm soát nền tảng được chuyển giao cho các con của ông. Một số người ngay lập tức tìm cách tiêu hết tiền cho các mục đích riêng. Không ai trong số những người đàn ông đã thừa nhận hoặc bị buộc tội công khai về bất kỳ tội danh nào.

Miteb bị cáo buộc đã đi một bước xa hơn, sắp xếp cho Lực lượng Vệ binh Quốc gia mà ông ta kiểm soát, chuyển những mảnh đất trị giá hàng tỷ đô la mà nó sở hữu cho quỹ, biến tài sản của chính phủ thành tài sản của tổ chức tư nhân của gia đình ông ta. Nó cho Mohammed bin Salman một cái cớ hoàn hảo để truy lùng những con trai của vua Abdullah vì tội tham nhũng. Miteb là một trong những người đầu tiên dàn xếp với Mohammed, đồng ý chuyển nhượng lại mảnh đất cho chính phủ và lặng lẽ cuí đầu không hoạt động công ích. “Hãy lấy tiền của tôi và để tôi yên,” ông nói với Mohammed.

Trong điều sẽ trở thành vở diễn đối với nhiều người bị giam giữ ở Ritz, một lời nhắc nhở rằng họ có vẻ được tự do nhưng sẽ luôn ở dưới ngón tay cái của Mohammed, Miteb được lệnh phải mỉm cười và chụp ảnh với Mohammed không lâu sau đó.

Không ai được ngoại lệ. Ngay cả một số con gái của Abdullah, những người đóng vai trò nhỏ trong gia đình Al Saud, cũng sẽ mất tất cả những gì họ được thừa kế từ cha mình, mặc dù họ không bị giam giữ. Chánh văn phòng Hoàng gia của Vua Abdullah, Khalid al-Tuwaijri, cũng bị nhốt, cũng như người đứng đầu giao tế của Abdullah — về cơ bản là quản gia của nhà vua — Mohammed al-Tobaishi.

Tobaishi đã trở nên giàu có đáng kinh ngạc nhờ mối quan hệ với thủ tướng Lebanon. Không giống như Tuwaijri, ông vẫn giữ công việc của mình sau khi Salman trở thành vua - cho đến khi ông tát một phóng viên vài tháng sau khi chuyển đổi lãnh đạo. Salman đã sa thải ông ta ngay lập tức.

Nhưng theo một mô hình sẽ lặp lại với những người thân của những kẻ thù đã bị đánh bại khác, Mohammed đã chọn con trai của Tobaishi, Rakan được giáo dục bởi Sandhurst, làm trưởng nhóm giao tế của riêng mình. Chính Rakan là người đã đưa cha mình đến Ritz. Vào thời điểm anh ta được cho ra ngoài, trưởng lão Tobaishi sẽ phải giao trang trại của mình, trị giá hơn 100 triệu đô la, trang trại ngựa và khán phòng trong nhà và ngoài trời, và hàng triệu đô la tiền mặt. Trang trại sau đó trở thành khu nghỉ dưỡng.

Mohammed đã bổ nhiệm bộ trưởng nội vụ và người đứng đầu mới của Lực lượng Vệ binh Quốc gia. Cả hai đều là bạn thời thơ ấu của hoàng tử vào những năm đầu của tuổi ba mươi, một dấu hiệu nữa cho thấy việc củng cố quyền lực của hoàng tử đã hoàn tất. Người

đứng đầu mới trong số 125.000 binh sĩ của Vệ binh Quốc gia là Abdullah bin Bandar, anh họ của Mohammed và một trong những người bạn thân tín nhất của anh. Anh ta đã đi cùng Mohammed trong suốt quá trình trưởng thành của mình, thường xuyên nói về sự tôn thờ không nao núng của mình đối với Mohammed khi làm việc tại Trung tâm Thanh thiếu niên Vua Salman và là phó thống đốc Mecca sau khi Salman lên ngai vàng.

Trong quá khứ, không có hoàng tử nào chỉ huy nhiều hơn một trong ba lực lượng vũ trang của vương quốc. Giờ thì Mohammed đã kiểm soát tất cả. Anh phụ trách và đã loại bỏ gần như tất cả những kẻ thách thức hoặc âm mưu tiềm năng chống lại mình, cho dù họ là tỷ phú hay anh em họ.

Những động thái này cũng được Vua Salman ủng hộ. Là người thực thi quyền lực của gia đình, anh đã xây dựng hồ sơ về các hoàng tử trong nhiều năm. Và vua Abdullah trước đây có các hồ sơ tích lũy

liên quan đến tham nhũng với con mắt hướng tới một cuộc đàn áp. Abdullah đã không thể thực hiện nó, vì sợ sẽ gây xáo trộn. Những hồ sơ đó, cùng với nhiều thông tin hơn do các nhóm của Mohammed bin Salman thu thập từ các ngân hàng và điều tra thêm, là cơ sở cho toàn bộ hoạt động. Khi những người bị giam giữ được đưa đến vào ban đêm để thẩm vấn, họ phải đổi mặt với các chi tiết cụ thể về tài sản và hoạt động tài chính của họ, chứ không phải những cáo buộc mơ hồ.

Các nhà quan sát phương Tây coi vụ bắt giữ là một cuộc tranh giành quyền lực và lạm dụng pháp quyền, nhưng nhiều người dân địa phương ủng hộ động thái này. Trong nhiều thập kỷ, A Rập Saudi đã bị chi phối bởi sự kết giao giữa các hoàng tử và doanh nhân. Những người sẽ giành được những hợp đồng mà họ không nên làm. Họ sẽ tiếp quản những dự án mà họ không có quyền. Họ kiểm được hàng tỷ đô trong khi nhiều người Saudi phải vật lộn để trả các hóa đơn. Giờ đây, chúng đã bị cắt giảm về kích thước, và điều đó khiến hầu hết mọi người, trừ 5% hàng đầu của đất nước phải rùng mình thích thú.

Các thông điệp đã được điều phối trên diện rộng. Vụ bắt giữ đi kèm với một sắc lệnh thành lập một “ủy ban tối cao” để điều tra tham nhũng, bề ngoài là tạo cơ sở pháp lý cho hoạt động này. Ủy ban có “quyền thực hiện bất kỳ biện pháp phòng ngừa nào mà họ thấy phù hợp,” bao gồm thu giữ tài sản và cấm đi lại. Trong một tuyên bố. Vua Salman chỉ trích việc bóc lột gây ra bởi “những tâm hồn yếu đuối, những người đã đặt lợi ích của mình lên trên lợi ích công cộng, để tích lũy tiền một cách bất chính.” Mohammed bin Salman đã mô tả chiến dịch trong một video clip ngắn gọn: “Tôi đảm bảo với người dân là bất kỳ ai liên quan đến tham nhũng sẽ không được tha, cho dù anh ta là hoàng tử hay bộ trưởng hay bất

kỳ ai”. Hội đồng các học giả cao cấp, cơ quan tôn giáo hàng đầu của A Rập Saudi, tán thành vụ bắt giữ, nói luật Hồi giáo “hướng dẫn chúng ta chống tham nhũng và lợi ích quốc gia của chúng ta đòi hỏi điều đó”.

Mohammed đưa ra một lời giải thích đơn giản cho một người Mỹ: Nhiều người đàn ông ở Ritz đã dành nhiều năm để vi phạm pháp luật, nhưng họ vẫn tuân theo các quy tắc cũ cho phép tham nhũng như vậy. Bây giờ các quy tắc đã thay đổi. Và họ sẽ không chỉ khác kể từ bây giờ – họ đã thay đổi từ trước.

Ngay cả những người có xu hướng chỉ trích dường như chấp nhận nó như một hoạt động đẹp. “Nó rất chọn lọc. Ngay bây giờ, tham nhũng đang xảy ra xung quanh anh ta.” Jamal Khashoggi, nhà báo A Rập Saudi, nói trong những ngày đầu của vụ bắt giữ. “Gia đình Hoàng gia từng là đối tác: bạn ăn cắp và tôi ăn cắp. Bây giờ anh ta có quyền lực tối thượng. Đó là một người thay đổi cuộc chơi”. Nhưng khi các báo cáo về cái chết của Ali al-Qahtani bị rò rỉ, Khashoggi đã thay đổi suy nghĩ. Ông ấy hạnh phúc ở lại nước ngoài cho đến khi mọi thứ kết thúc.

Các báo cáo về vụ giam giữ đã làm rung chuyển các nhà tài chính và lãnh đạo chính trị Mỹ và châu Âu, những người đã rời khỏi hội nghị “Davos ở Sa mạc” những ngày trước đó với niềm tin Mohammed đang biến một chế độ quân chủ tuyệt đối thất thường thành một thứ gì đó giống một nhà nước hiện đại. Sau những bài thuyết trình về năng lượng tái tạo, đầu tư công nghệ và tự do cho phụ nữ, nhiều người ở phương Tây mong đợi một A Rập Saudi hoạt động giống chính phủ phương Tây hơn.

Bây giờ họ đã học được rằng bằng cách gạt các hoàng tử khác ra ngoài và cho những người bất đồng quan điểm im lặng,

Mohammed thực sự đang làm cho vương quốc trở nên chuyên quyền hơn.

Các nhà lãnh đạo doanh nghiệp, bao gồm Jamie Dimon, Steve Schwarzman và Michael Bloomberg, đã gọi điện cho những người bạn và người liên hệ người A Rập Saudi của họ, với hy vọng tìm hiểu chuyện gì đang xảy ra. Thật là bối rối khi Mohammed đã bắt đầu hoạt động ngay sau hội nghị: Nó có chủ ý không? Một số hỏi, tự hỏi liệu anh ta có đang nói chuyện với giới trẻ - chiếm phần lớn dân số của đất nước về cuộc đàn áp hay không. Sẽ còn tệ hơn nhiều nếu đó chỉ là một ý thích bất chợt khác được theo đuổi bởi hoàng tử, người cảm thấy không thể chạm tới và có tất cả quyền năng.

Khung cảnh ở Ritz thật siêu thực. Trong tiền sảnh lộng lẫy, những người phục vụ ăn uống từ Hoàng gia phục vụ một đội hình gồm những người đàn ông nổi tiếng nhất của A Rập Saudi, mỗi người đều mặc một chiếc áo khoác tiêu chuẩn và lo sợ điều gì sẽ xảy ra tiếp theo. Các tiện nghi đã được cung cấp – dịch vụ chăm sóc y tế, thợ cắt tóc – và hầu hết những người bị giam giữ có thể gọi điện về nhà vài ngày một lần. Nhưng họ ngại nói chuyện cởi mở trên điện thoại.

Trong vài ngày đầu tiên, những người bị bắt ít dần, một số đã đạt được thỏa thuận, những người khác được coi là trong sạch. Một trong những người đầu tiên là Ibrahim al-Assaf, một cựu bộ trưởng tài chính, người đã bị bắt giữ như một nhân chứng bị cáo buộc làm trái luật dưới triều đại của Abdullah. Giải thích ông ta chỉ làm theo lệnh của Hoàng gia khi ký séc từ kho bạc A Rập Saudi đã vào túi các quan chức cao hơn, ông ta đề nghị cung cấp thông tin về bất cứ điều gì mà người của Mohammed muốn biết. Sau đó, ông trở thành Bộ trưởng Bộ Ngoại giao, chứng minh việc ở lại Ritz

không nhất thiết phải là một vết nhơ trên sơ yếu lý lịch của bạn. Mặc dù, ông đã không bị buộc tội tham nhũng từ lâu.

Bên cạnh những hoàng tử và tỷ phú quyền lực trong Ritz là những tù nhân khiêm tốn hơn, như Hani Khoja, một nhà tư vấn. Trong một thời gian, có vẻ như các vì sao đã sắp xếp cho ông ta. Sau hơn một thập kỷ tiếp thị cho Procter & Gamble, ông đã thành lập công ty tư vấn của riêng mình ở Riyadh, nhận ra có một thị trường cho chuyên môn quản lý địa phương. Ông ấy đã nỗ lực để biến mình thành một người nổi tiếng trong giới kinh doanh A Rập Saudi, viết một cuốn tự truyện tự xuất bản tập trung vào việc leo lên Núi Kilimanjaro và xuất hiện trước công chúng trên TV cũng như tại các hội nghị kinh doanh. Nhưng Hani thấy mình không thể đạt được những hợp đồng giống như những công ty nước ngoài lớn như McKinsey và BCG có thể. Các công ty A Rập Saudi muốn các chuyên gia tư vấn A Rập Saudi nhưng vẫn không thực sự tin tưởng vào kinh nghiệm của họ.

Kế hoạch Tầm nhìn 2030 của Mohammed bin Salman đã thay đổi động lực. Nó rộng lớn đến mức nó đòi hỏi mọi công ty có thể trình bày PowerPoint. Và MBS đã thúc giục các bộ nỗ lực thực sự để thuê người A Rập Saudi thay vì người nước ngoài cho những công việc quan trọng.

Đột nhiên, công ty Tư vấn Hani nhận thấy mình có nhu cầu cao. Adel Fakeih, bộ trưởng kinh tế và kế hoạch đầy quyền lực, người mà Hani biết từ công việc tư vấn trước đây và mối quan hệ gia đình, bắt đầu thuê công ty cho những công việc chính, bao gồm tìm ra cách thực hiện các chính sách và kế hoạch - loại công việc mà McKinsey đang nỗ lực để có được. Nhiều hơn từ chính phủ.

Biết rằng nhu cầu đối với các nhà tư vấn A Rập Saudi sẽ chỉ tăng lên và việc hợp tác với Fakeih có thể là chìa khóa cho nhiều năm làm việc mới sinh lợi, McKinsey cuối cùng đã mua toàn bộ công ty với giá 100 triệu đô la. Hani, cựu nhà tiếp thị dầu gội dầu, hiện là đối tác của McKinsey, công ty tư vấn quản lý uy tín nhất thế giới.

McKinsey kỳ vọng việc mua bán sẽ giúp họ kiếm được hàng triệu đô từ A Rập Saudi khi Tầm nhìn 2030 được ban hành. Công ty của Hani sẽ chuyên thực hiện các ý tưởng trong kế hoạch tầm nhìn và tập trung vào các chỉ số hiệu suất chính yếu thích của Mohammed bin Salman.

Các nhân viên trẻ người Mỹ của McKinsey bay đến và rời khỏi A Rập Saudi để làm mọi công việc của chính phủ đã hoài nghi về thương vụ. Họ từng là những sinh viên hàng đầu, thường là ở các trường Ivy League (8 đại học hàng đầu của Mỹ), và cảm thấy đã kiếm được công việc danh giá tại công ty. Giờ đây, họ sẽ phải cộng tác với những người đồng trang lứa được đào tạo tại các trường

đại học của A Rập Saudi và có ít kinh nghiệm bên ngoài vương quốc.

Cũng có một loạt các ưu tiên văn hóa kỳ lạ. Công ty Tư vấn Hani được cho là sẽ kêu gọi chính phủ bằng cách biến McKinsey trở thành người A Rập Saudi. Nhưng những nhân viên trẻ người A Rập Saudi của công ty thường muốn có những thói quen phương Tây hơn. Các nhà quản lý sẽ yêu cầu những nhân viên Saudi thay veston và áo sơ mi thành áo choàng A Rập khi nhận được tin một bộ trưởng chính phủ sẽ đến văn phòng.

McKinsey sẽ sớm nhận ra có một vấn đề lớn hơn nhiều: mối liên hệ tốt nhất của Hani với bộ trưởng kế hoạch Fakeih, hóa ra lại trở thành mục tiêu bắt ngò trong cuộc đàm áp của Mohammed.

Trong hai năm đầu tiên khi Salman lên ngôi, Fakeih là một trong những quan chức có ảnh hưởng nhất của vương quốc. Ông đã có nhiều năm làm giám đốc điều hành của Savoia Group, một tập đoàn thực phẩm, trước khi Vua Abdullah bổ nhiệm ông làm thị trưởng thành phố quê hương, Jeddah, vào năm 2005. Đó là vào đầu triều đại của Abdullah, và vị vua có tư tưởng cải cách đã đưa Fakeih lên nắm quyền, để có những thay đổi lớn đối với thành phố cảng. Ông đã thực hiện một số chương trình hiện đại hóa trị giá hàng tỷ đô la và cuối cùng được bổ nhiệm làm Bộ trưởng Lao động, một vị trí mà ông đã nỗ lực để thu hút nhiều người A Rập Saudi hơn vào lực lượng lao động. Ông cũng phục vụ một thời gian ngắn với tư cách là Bộ trưởng Y tế.

Khi Mohammed nắm quyền kiểm soát kế hoạch kinh tế của A Rập Saudi vào đầu năm 2015, Fakeih chính xác là loại quan chức mà anh muốn — một người có kinh nghiệm trong lĩnh vực tư nhân, có thành tích cố gắng lôi kéo A Rập Saudi tham gia vào nền kinh tế

toàn cầu và khả năng quản lý những dự án tỷ đô. Thái tử giao Fakeih phụ trách Bộ Kinh tế và Kế hoạch mới đầy quyền lực, bộ sẽ đóng vai trò trung tâm trong việc hình thành và đưa ra những thay đổi kinh tế nhanh chóng và mạnh mẽ.

Công việc mới đưa Fakeih phụ trách hàng tỷ đô la và đội quân tư vấn. Ông cũng trở nên thân thiết với Mohammed. Trong những ngày đầu Salman lên ngôi, ngay cả Saud al-Qahtani cũng phải thông qua Fakeih để lên lịch gặp mặt hoàng tử.

Fakeih và các bộ trưởng khác được giao các mệnh lệnh khác với những người tiền nhiệm của họ. Ả Rập Saudi được biết đến với sự chậm chạp khi ra quyết định – Điều đó không được tiếp tục, Mohammed ra lệnh. Anh thu hẹp danh mục đầu tư của các bộ trưởng để họ có thể tập trung vào các ưu tiên hàng đầu và nói họ sẽ được đánh giá dựa trên mức độ nhanh chóng và hiệu quả mà họ có thể thực hiện các lệnh của hoàng tử. Nếu họ thành công, sẽ có phần thưởng rất lớn. Nếu không, họ sẽ bị loại bỏ.

Tại một bữa tiệc vào khoảng thời gian đó, Turki Al Sheikh, khi đó đã được bổ nhiệm làm người đứng đầu Cơ quan Thể thao Tổng hợp, khoác tay Yasir al-Rumayyan, giám đốc quỹ tài sản công và nói với một nhóm bạn, “Chúng tôi có thể bị sa thải bất cứ lúc nào,” các bộ trưởng mới bị bắt đang cố gắng làm giàu cho bản thân, họ phải đối mặt với sự đối xử khắc nghiệt hơn nhiều.

Fakeih dường như là một người đàn ông khó có thể bị số phận như vậy. Ông được bổ nhiệm vào hội đồng quản trị của quỹ tài sản công và đóng góp cho Tầm nhìn 2030. Ông đánh giá cao các nhà ngoại giao, nhà tư vấn và doanh nhân phương Tây như một phần không thể thiếu trong những thay đổi của hoàng tử. Họ đã bị sốc khi tin

tức xuất hiện rằng Fakeih đã bị cuốn vào các vụ bắt giữ tại Ritz, và Hoàng gia chưa bao giờ cho biết ông ta bị giam giữ vì lý do gì.

Hani được đánh giá thấp hơn nhưng quan tâm nhiều hơn đến McKinsey. Liệu công ty có phải đối mặt với hậu quả? Các nhà lãnh đạo của nó không chắc chắn. Không ai nói với họ là Hani đã bị bắt, hay tại sao. Không rõ liệu ông ta có phải đối mặt với cáo buộc hay không. Có hai khả năng xảy ra đối với McKinsey, đều không tốt: Họ đã mua một công ty tư vấn dính đến tham nhũng, hoặc một trong những đối tác của họ đang bị bỏ tù một cách vô cớ. Các nhà lãnh đạo McKinsey không biết chuyện gì đang xảy ra. Họ nhận được tin tài khoản ngân hàng của Hani đã bị đóng băng, đồng thời quyết định ông ta không còn là nhân viên nữa. McKinsey cho biết đã đáp ứng tất cả các nghĩa vụ tài chính đối với Hani sau khi ông ấy cuối cùng được trả tự do khoảng một năm sau đó. Ông trở về nhà với một chiếc vòng đeo ở mắt cá chân (để theo dõi), hạn chế đi lại và lấy vẽ tranh như một sở thích.

Sáu ngày sau vụ bắt giữ, Wall Street Journal đưa tin McKinsey đã thuê người thân của các quan chức cấp cao của A Rập Saudi, trong đó có hai con của Bộ trưởng Năng lượng, Khalid al-Falih và một con trai của Bộ trưởng Tài chính. McKinsey tuyên bố tất cả nhân viên được thuê chỉ dựa trên trình độ của họ.

Trong những ngày tới, một danh sách những người bị bắt giữ gây sốc đã được tiết lộ. Ngoài các hoàng tử và bộ trưởng, một số doanh nhân nổi tiếng nhất của A Rập Saudi đã bị nhốt. Có Fawaz al-Hokair, nhà phát triển bất động sản, người đã trả gần 88 triệu USD vào năm 2017 cho một căn hộ áp mái ở một trong những tòa tháp dân cư cao nhất Manhattan, và tỷ phú A Rập Saudi Mohammed Al Amoudi, người sở hữu các mỏ và nhà máy lọc dầu trên khắp thế

giới. Ali al-Naimi, Bộ trưởng Đầu mỏ A Rập Saudi trong nhiều năm, cũng như con trai ông, Rami, bị bỏ tù, bị cáo buộc tra tấn và tham nhũng. Tất cả những người đàn ông sau đó đã được thả sau khi đạt được các thỏa thuận mà không công khai thừa nhận hành vi sai trái.

Một số thành viên của gia đình bin Laden đã bị bỏ tù trong suốt cuộc đòn áp Ritz. Hơn hai năm đã trôi qua kể từ thảm họa cầu Mecca, và Tập đoàn Saudi Binladin vẫn đang bế tắc sau khi Mohammed và cha anh cắt đứt luồng công việc của chính phủ. Cuộc đòn áp đối với gia đình là bất thường. Chính phủ đã thu giữ mọi tài sản mà Nhà bin Laden sở hữu trong vương quốc, từ bản thân công ty cho đến những biệt thự khiêm tốn của tổ tiên ở Riyadh và Jeddah.

Khi Bakr bin Laden bị đưa đến để thẩm vấn vòng đầu tiên, ông ta đã bị sốc khi nhìn thấy một xấp giấy dài gần nửa mét. Đây không phải là hoạt động vội vàng. Họ có nhiều hồ sơ tài chính, danh sách tài sản và chi tiết về các cáo buộc liên quan đến việc làm miễn phí cho các hoàng tử, bao gồm cả Mohammed bin Nayef, thái tử bị lật đổ gần đây. Khi các cuộc đàm phán tiến hành để gia đình chính thức giao một phần công ty của họ cho chính phủ, các thẩm vấn viên đã bắt giữ Abdullah, một trong những người anh em có bằng luật Harvard, người giám sát giao dịch. Chính phủ cuối cùng đã mua 36% cổ phần của Binladin. Tất cả các anh em ngoại trừ Bakr sau đó đã được tự do và được trả lại một số tài sản.

Vài tháng sau, Saad bin Laden nhận được một cuộc gọi: “Hoàng tử đang xây dựng một loạt cung điện gần Sharma trong dự án NEOM mới, và những nhà thầu khác đang vô vọng đứng sau. Anh cần phải tới đó ngay”. Cho dù là người sở hữu công ty tư nhân có quan hệ

chặt chẽ với Hoàng gia hay công ty thuộc sở hữu nhà nước, cuộc sống không có nhiều khác biệt.

Một người bị bắt nổi tiếng khác là Nasser Al Tayyar, người đã xây dựng công ty du lịch thành một công ty đại chúng trị giá hàng tỷ đô la. Ông từng là cố vấn chính phủ và nhà xuất bản của Forbes Trung Đông. Al Tayyar đã được coi là một thành công lớn ở Ả Rập Saudi. Công ty du lịch được định giá hơn 1 tỷ đô khi niêm yết trên sàn chứng khoán của vương quốc vào năm 2012.

Nhưng cũng như nhiều người đàn ông khác trong Ritz, tài sản của Al Tayyar phần lớn được gây dựng nhờ các hoạt động kinh doanh bị coi là tham nhũng. Trong nhiều thập kỷ kể từ khi dầu mỏ được phát hiện, các hoàng tử, nhà phát triển bất động sản và các doanh nhân đã tìm ra những cách sáng tạo để chuyển một số tài sản dầu mỏ lớn của vương quốc sang cho mình.

Al Tayyar phẫn nộ khi bị bỏ tù. Trong nhiều thập kỷ, ông đã điều hành công việc kinh doanh theo cùng một cách và không ai gặp khó khăn với nó. Trong những năm gần đây, phần lớn doanh thu của ông đến từ thỏa thuận với chính phủ Ả Rập Saudi để cung cấp dịch vụ đi lại và nhà ở cho hàng chục nghìn sinh viên Saudi du học theo diện học bổng. Đó là một cơ hội lớn để làm ăn với chính phủ, và dường như không ai bận tâm. Đề án rất đơn giản.

Hợp đồng của Al Tayyar với chính phủ cho biết Bộ Giáo dục sẽ hoàn lại tiền cho công ty đối với mỗi vé đã mua cho sinh viên và trả một khoản phí, thường là khoảng 15% giá vé. Nó nhằm đảm bảo lợi nhuận đáng kể nhưng không kỳ lạ cho công ty.

Thay vào đó, Al Tayyar đã sử dụng hợp đồng để tăng lợi nhuận của mình vượt xa các đối thủ cạnh tranh bằng cách mua vé rẻ nhất có thể cho mỗi chuyến đi của sinh viên trong khi thanh toán cho

chính phủ loại vé đắt nhất. Vì vậy, một sinh viên đi máy bay khứ hồi giữa Riyadh và Boston sẽ nhận được một chiếc ghế hạng thường. Al Tayyar sẽ gửi hóa đơn cho chính phủ là vé hạng thương gia, cộng với phí bổ sung của đại lý. Kế hoạch này đã giúp tăng giá cổ phiếu của công ty, khiến nó có lợi nhuận cao hơn nhiều so với mức bình thường. Và điều này tiếp tục trong nhiều năm, trong khi các quan chức trong Bộ Giáo dục không nhận ra hoặc ‘cho qua’. Al Tayyar nói với một người bạn trong một khoảnh khắc hiếm hoi ngoài tầm tai của các lính canh tại Ritz, mọi người đều đang phụ thuộc chính phủ. Ông ta sau đó được thả sau khi đạt được thỏa thuận nhưng không công khai thừa nhận hành vi sai trái.

Vụ bắt giữ Amoudi, doanh nhânẢ Rập Saudi-Ethiopia, còn gây bất ngờ hơn. Ông ta đã trở nên cực kỳ giàu có nhờ vào các công việc kinh doanh xây dựng và đã nổi tiếng quốc tế nhờ vai trò trong nông nghiệp và các ngành khác ở Ethiopia, một trong những nền kinh tế phát triển nhanh nhất thế giới. Từ lâu, ông là người được vua Abdullah yêu thích và có cách làm say lòng các thành viên Hoàng gia cao cấp khiến ông không thể chạm tới.

Năm 2010, ông tuyên bố với quốc vương Abdullah là đã sẵn sàng cho ra mắt chiếc ô tô đầu tiên do Saudi sản xuất. Ông đã lên lịch một cuộc gặp với nhà vua để tiết lộ một nguyên mẫu xe hơi, và ông hứa sẽ tạo ra một ngành công nghiệp sản xuất trong nước. Abdullah, người chỉ lái xe limousine, không biết gì hơn khi Amoudi tiết lộ một chiếc SUV nhỏ trông gần giống một chiếc Toyota FJ Cruiser, khiến những người tham dự nhỏ tuổi phải tò mò. Dự án đã không đi đến đâu.

Amoudi vẫn bị giam giữ hơn một năm trước khi đạt được thỏa thuận bí mật để trả một khoản tiền lớn cho nhà nước mà không thừa nhận bất kỳ hành vi sai trái nào.

Đối với hầu hết người phương Tây, người bị bắt giữ cao nhất là Alwaleed bin Talal. Con trai của người anh trai bất đồng chính kiến của quốc vương Salman từ lâu đã kết giao với những người bạn giàu có và quyền lực ở nước ngoài, và mặc dù ông đã lên tiếng công khai ủng hộ Mohammed, những mối quan hệ đó và thiên hướng tự quảng cáo của Alwaleed là nợ phải trả trong thời gian Mohammed cố gắng biến mình trở thành bộ mặt chính thức của Vương quốc.

Nhưng những gì đưa Alwaleed vào Ritz là một điều gì đó tràn tục hơn: Ông ta đã nhận tiền trong nhiều năm từ các thành viên gia đình Hoàng gia, bao gồm cả Abdullah, và điều gì đã xảy ra với nó không phải lúc nào cũng rõ ràng. Trong một số trường hợp, Alwaleed quản lý các tài khoản cho nhà vua: trong những trường

hợp khác, ông ta nhận được các khoản vay. Alwaleed giữ cho mình số tiền hợp pháp thuộc về nhà nước.

Vì vậy, Mohammed đã tống ông ta vào Ritz, yêu cầu trả một khoản thanh toán hàng tỷ đô để được thả và cung cấp thêm động cơ bằng cách bắt anh trai Khaled của ông ta không lâu sau đó. Khaled không được ở lại Ritz mà bị đưa đến nhà tù al-Hair, nơi các tù nhân ít được biết đến hơn.

Hoảng sợ về sự mất mát danh tiếng sau khi được trả tự do, Alwaleed khẳng định với Bloomberg News là ông ta đã bị gộp chung với những người đã tham nhũng thực sự. Khi được hỏi liệu có trả 6 tỷ đô la hay không, như Wall Street Journal đã đưa tin trước đó, ông ấy tiếp tục lặp lại đó là “một thỏa thuận bí mật và dựa trên sự hiểu biết đã được xác nhận giữa tôi và chính phủ Saudi.”

Nó không phải là dễ dàng, tôi phải thú nhận. Nhưng khi ra về, tôi có một cảm giác rất lạ. Tôi tập hợp tất cả nhân viên cấp cao trong công ty của mình và những người bạn thân thiết, tôi nói với họ, “Tôi thề với các bạn là tôi hoàn toàn thanh thản, hoàn toàn thoả mái, không thù hận và không có cảm giác xấu nào cả.”

Và chắc chắn, trong vòng 24 giờ, chúng tôi đã liên lạc trở lại với văn phòng nhà vua, với thái tử và người của anh ấy. Đó là một tình huống rất kỳ lạ.

BẮT GIỮ THỦ TƯỚNG

Ngày 9 tháng 11 năm 2017

Đó có thể là dấu hiệu quan trọng nhất cho thấy phuơng Tây đang coi Mohammed là nguyên thủ quốc gia của A Rập Saudi: Vào ngày 9 tháng 11 năm 2017 trong khi các nhà lãnh đạo kinh doanh và chính trị quốc tế đang cố gắng tìm ra lý do tại sao rất nhiều người trong số những người liên hệ tại A Rập Saudi lâu năm của họ bị bỏ tù trong một khách sạn sang trọng, Tổng thống Pháp Emmanuel Macron đã đáp chuyến bay khẩn cấp đến Riyadh để gặp thái tử.

Macron đã đến Abu Dhabi để khai trương chi nhánh Louvre mới. Bây giờ tổng thống đang ngồi trong một nhà ga ở sân bay Riyadh, chờ đợi để gặp Mohammed với hy vọng xoa dịu một thảm họa. Sự nhầm lẫn xung quanh cuộc đàn áp tham nhũng ở Ritz đã nhanh chóng chuyển từ một cuộc thanh trùng nội bộ của A Rập Saudi sang một cuộc khủng hoảng địa chính trị khi các quan chức A Rập Saudi khóa chặt thủ tướng của Liban, Saad Hariri và khiến ông ta

từ chức. Bản thân Saad chưa bao giờ bình luận công khai về những cáo buộc này. Trong khi phần lớn thế giới phương Tây bị tấn công bởi các hoàng tử và doanh nhân A Rập Saudi vào ngày hôm đó, Hariri đã bị người của Mohammed mắng mỏ, đánh đập và buộc phải từ chức.

Đó là động thái chính sách đối ngoại táo bạo nhất của hoàng tử, một cuộc đảo chính với thủ tướng được bầu một cách dân chủ để hướng tới một nhà nước hòa bình lâu dài ở Lebanon. Nay giờ Mohammed đang tạo ra sự bất ổn mới, và tất cả đều được công khai.

Saad đã lãnh đạo đảng chính trị Sunni lớn nhất của Lebanon, Phong trào Tương lai, là thủ tướng trong một chính phủ nơi quyền lực được cân bằng một cách bấp bênh với đảng Shia do Iran hậu thuẫn và các phe phái chính trị Cơ đốc giáo.

Leban, từng là thuộc địa của Pháp, vẫn giữ quan hệ chặt chẽ với Pháp. Macron, người mới nhậm chức được sáu tháng và háo hức được biểu diễn trên sân khấu thế giới, cảm thấy có trách nhiệm phải đưa Saad trở về nhà. Ông nhận ra điều đó đòi hỏi phải làm một điều mà trước đây chưa có nhà lãnh đạo nước ngoài nào làm được: Ông sẽ phải vượt qua Mohammed.

Tình hình đã hình thành vài ngày trước chuyến thăm của Macron, vào ngày 4 tháng 11 năm 2017, khi Hariri hối hác có một bài phát biểu bất ngờ trên truyền hình. Ngài trước một bức tranh trừu tượng màu xanh lam, ông ta đọc một mẩu giấy trên bàn trước mặt, tuyên bố từ chức. Hariri cho biết mình đã không thể kiềm chế ảnh hưởng của Iran ở Lebanon, vì lợi ích của người dân, ông xin từ chức. Phát biểu trước Iran, ông tuyên bố các quốc gia A Rập “sẽ trỗi dậy trở lại và những bàn tay gian ác mà Iran đưa vào sẽ bị chặt đứt”.

Những lời này nghe không giống như của Hariri, đặc biệt là vì ông ta đang cố gắng cai trị cùng với Hezbollah được Iran hậu thuẫn, chứ không phải bắt đầu một cuộc chiến. Vài ngày trước đó, ông ấy đã có một cuộc gặp tích cực với một quan chức chính phủ Iran. Bây giờ Saad đã bỏ cuộc và có vẻ như đang chuẩn bị một cuộc chiến trên con đường của mình.

Đó là một tình huống có khả năng bùng nổ. Lebanon giáp biên giới với Syria, nơi có cuộc nội chiến đang diễn ra và hàng triệu người tị nạn Syria trong các trại tị nạn, cùng với các cộng đồng người Palestine di tản lâu đài. Hezbollah đã gây ra các cuộc xung đột với Israel trong quá khứ gần đây từ các cuộc tấn công của họ ở miền nam Lebanon. Nếu chính phủ Hariri tan rã, bạo lực có thể nổ ra từ bất kỳ hướng nào.

Vào thời điểm đó, các nhà lãnh đạo thế giới và các nhà báo đã thảo luận về tình hình Hariri như một cuộc khủng hoảng chính trị.

Mohammed bin Salman, các học giả và chuyên gia về chính trị đã viết, đang gây bất ổn cho Lebanon như một phần trong cuộc chiến ủy nhiệm của anh với Iran. Cũng giống như khi ném bom Yemen để tiêu diệt phiến quân do Iran hậu thuẫn, anh ta đang dồn lực lượng lên Lebanon để chống lại Hezbollah. Trên thực tế, tình tiết Hariri mang tính cá nhân hơn nhiều đối với Mohammed. Đó là một cuộc tranh chấp chính trị nhưng cũng là một cuộc chiến gia đình, và giống như nhiều cuộc chiến khác trong quá trình đi lên của Mohammed, nó tập trung vào cựu vương Abdullah, các con của ông, các cận thần và hàng tỷ đô la xung quanh họ.

Để hiểu tại sao Mohammed lại bắt cóc nhà lãnh đạo của Lebanon, cần phải quay ngược lại nửa thế kỷ, đến năm 1964. Đó là khi một kế toán trẻ người Lebanon tên là Rafic Hariri quyết định anh ta không thể kiểm đủ tiền ở nhà để nuôi gia đình trẻ của mình. Vì vậy, anh ta chuyển đến Ả Rập Saudi, nơi dầu mỏ đang phát triển mạnh mẽ, tài trợ cho đường xá, bệnh viện, khách sạn và đủ loại công ty đang mọc lên để xây dựng chúng.

Ả Rập Saudi trong những năm 1960 có rất nhiều dầu mỏ và tiền bạc nhưng không có nhiều thứ để thể hiện trên mặt đất. Hoàng gia có ý định sử dụng thu nhập từ dầu mỏ để xây dựng cơ sở hạ tầng mới trên toàn quốc, nhưng rất ít công ty trong nước có thể đảm nhận các dự án xây dựng lớn. Và có rất ít trường đại học đào tạo ra những sinh viên tốt nghiệp có thể điều hành những công ty như vậy.

Các quốc gia lân cận như Lebanon gấp vấn đề ngược lại. Lebanon có rất nhiều chuyên gia được đào tạo bài bản. Mỗi quan hệ thuộc địa với Pháp và mỗi quan hệ lâu dài với Hoa Kỳ có nghĩa là nhiều chuyên gia trong số đó có kỹ năng ngôn ngữ để làm việc với các đối tác

nước ngoài. Nhưng Lebanon không có tiền mặt. Nền kinh tế đang phát triển chậm lại đã tạo ít cơ hội cho những sinh viên tốt nghiệp để làm việc hướng tới sự thịnh vượng.

Vì vậy, các chuyên gia trẻ tuổi như cha của Saad, Rafic, rời đến vương quốc đang phát triển để hỗ trợ gia đình của họ. Không phải lúc nào họ cũng kiếm được lợi nhuận dễ dàng. Thay vào đó, họ nhận thấy dòng tiền của Saudi sẽ lên xuống thất thường dựa trên giá dầu toàn cầu. Một sự tăng đột biến sẽ dẫn đến một loạt các dự án xây dựng mới; việc giảm giá sẽ khiến vương quốc không thể thanh toán các hóa đơn của mình. Các công ty trở nên bùng nổ và phá sản, và Rafic, làm việc cho các công ty xây dựng, là người phụ thuộc vào điều này.

Cuối cùng, anh ấy tách ra để thành lập công ty riêng. Vận may của nó bấp bênh và suy yếu theo giá dầu cho đến khi anh ta nhận một công việc hợp đồng phụ cho một công ty lớn hơn làm việc cho vua lúc bấy giờ là Khalid. Hariri đã cứu vãn một dự án có vấn đề bằng cách nhìn ra bên ngoài khu vực: Anh ta đưa một nhà thầu người Ý có khả năng hoàn thành công việc. Thành công đó đã cho Rafic vào cuối những năm 1970 cơ hội xây một khách sạn cho Vua Khalid ở thị trấn nghỉ mát Taif, ở vùng núi phía đông Mecca.

Làm việc cho Hoàng gia, Rafic hiểu ra điều gì đó sẽ giúp xác định công ty và xây dựng tài sản của mình: Không giống như hầu hết các khách hàng, Al Saud không thực sự quan tâm đến ngân sách. Họ đã có nhiều tiền hơn. Họ chỉ muốn các dự án được hoàn thành nhanh chóng - đôi khi là không thực tế. Miễn là Rafic đáp ứng những yêu cầu đó, chi phí sẽ không phải là vấn đề đối với nhà vua. Vì vậy, Rafic đã đưa một công ty Pháp tên là Oger vào để xây dựng khu nghỉ dưỡng. Nó đã hoàn thành đúng thời gian và theo ý thích

của nhà vua. Nó có giá hơn 800 triệu đô, nhưng điều đó vẫn ổn. Như người viết tiểu sử Hariri - Hannes Baumann đã nói, Rafic đã hoàn thành khách sạn theo phong cách thương hiệu của mình: “Trong thời gian kỷ lục và không quan tâm đến chi phí.”

Nhà vua ban thưởng cho Hariri công việc kinh doanh của Hoàng gia và một hộ chiếu A Rập Saudi. Nó là rất lớn. Luật của A Rập Saudi yêu cầu các công ty nước ngoài làm việc với các đối tác địa phương trong vương quốc, tạo ra các mối quan hệ tham nhũng nổi tiếng, trong đó các hoàng tử và những người đàn ông có quan hệ tốt khác có thể thành lập các công ty địa phương với mục đích duy nhất là bòn rút tiền từ các công ty nước ngoài được đưa vào để xây dựng cơ sở hạ tầng. Một hệ thống nhằm đảm bảo các công ty thuộc sở hữu của A Rập Saudi là một phần của sự phát triển của vương quốc đã tạo điều kiện cho sự ghép nối.

Với hộ chiếu A Rập Saudi, Rafic không còn tuân theo hệ thống đó nữa. Ông ta có thể sở hữu hoàn toàn công ty và điều hành nó khi

thầy phù hợp mà không cần nhờ đến đối tác địa phương. Hariri đã mua lại Oger, nhà thầu người Pháp mà ông đã đưa đến Taif và biến công ty thành Saudi Oger hiện nay - một trong những tổ chức quan trọng nhất của vương quốc. Nó sử dụng hàng chục nghìn công nhân, xây dựng các cung điện trong và ngoài nước cho các thành viên của Hoàng gia, đôi khi miễn phí để giúp giành được sự ưu ái.

Rafic hiểu tầm quan trọng của các mối quan hệ cá nhân trong việc xây dựng doanh nghiệp Ả Rập Saudi của mình. Công ty chỉ lành mạnh như mối quan hệ của ông với nhà vua. Đổi lại, duy trì mối quan hệ tốt đẹp với nhà vua có thể chuyển thành quyền lực kinh tế và chính trị ở quê nhà Lebanon.

Với việc Vua Khalid già đi, Rafic dần thiết lập mối quan hệ với Thái tử Fahd đầy quyền lực, người ngày càng chịu trách nhiệm về các sáng kiến lớn của chính phủ. Đó là điều kiện tiên quyết cho khả năng tồn tại lâu dài của bất kỳ doanh nhân nào.

Điều đó mang lại nhiều doanh nghiệp hơn. Saudi Oger đã xây dựng trụ sở của Hoàng gia và các tòa nhà hành chính khác, mang lại cho Rafic tài sản để sử dụng cho lợi ích cá nhân và chính trị. Ông cũng đã chi hàng triệu đô la để hỗ trợ các nhóm chính trị và từ thiện ở Lebanon, xây dựng hồ sơ của mình như một doanh nhân và nhà từ thiện.

Ngay từ đầu, đã có rất ít sự phân chia giữa các mục tiêu theo đuổi khác nhau của gia đình Hariri. Việc tạo ra lợi nhuận ở Ả Rập Saudi, hoạt động từ thiện ở Lebanon và xây dựng quyền lực chính trị ở Beirut hoàn toàn gắn bó với nhau. Rafic đã kết hợp tiền riêng của mình với các khoản quyên góp từ Vua Fahd để đưa hàng nghìn

sinh viên Lebanon vào đại học. Điều đó củng cố danh tiếng của ông như một người có thể mang lại lợi ích cho người dân Lebanon.

Nó cũng cho Fahd thấy Rafic có thể hữu ích về mặt chính trị. Lebanon nằm giữa Syria và Israel, với số người Palestine tị nạn lớn, luôn ở bên bờ vực của bất ổn và thường là nơi xảy ra chiến tranh. Có một chính trị gia thân thiết có thể mang lại lợi ích cho nhà vua.

Rafic đã trở thành một sứ giả của A Rập Saudi trong nỗ lực giải quyết các cuộc xung đột khu vực liên quan đến người Israel, Palestine, Syria và các phe phái khác nhau của Liban. Mỗi quan hệ thân thiết đến mức tại một hội nghị năm 1983 ở Geneva để bàn về thỏa thuận hòa bình với Syria, Hariri tuyên bố ông thay mặt quốc vương Fahd phát biểu. Giống như Nhà Al Saud, Hariri là người Hồi giáo dòng Sunni. Nhưng ông ta có thể mua chuộc cộng đồng Shia,

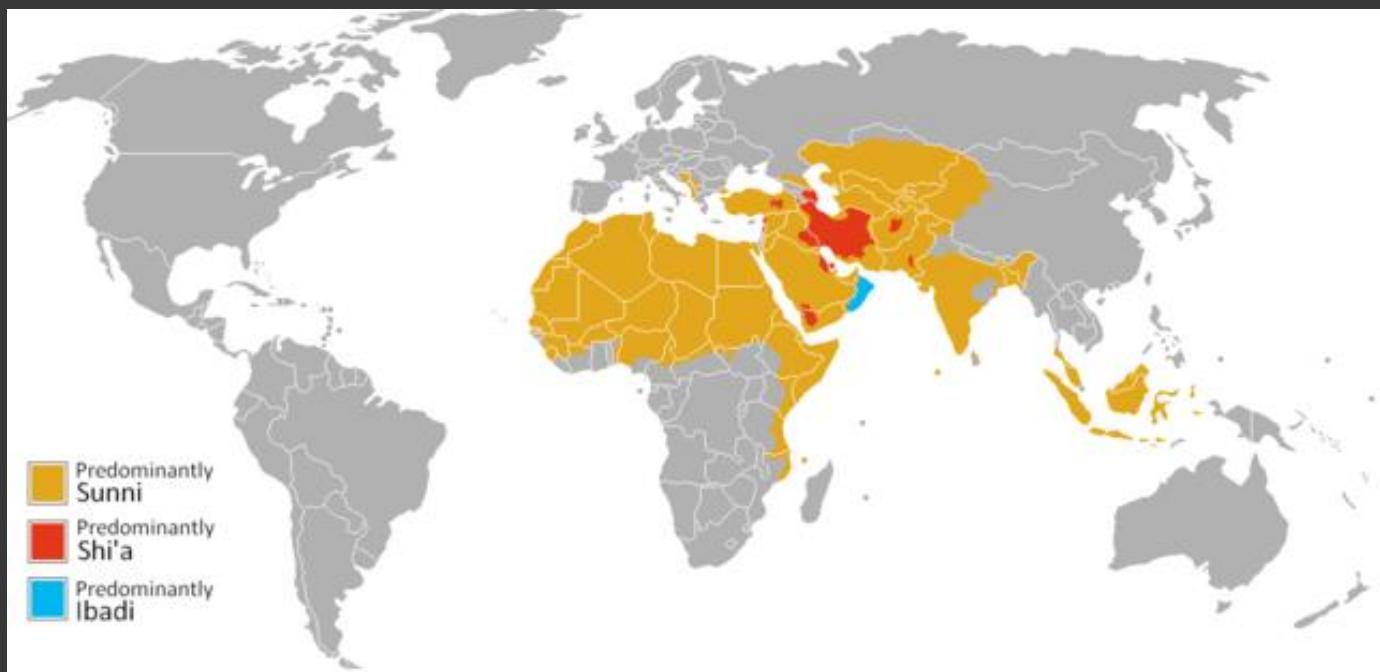
Cơ đốc giáo và các cộng đồng tôn giáo khác ở Lebanon để kéo các liên minh không chắc chắn lại với nhau.

Hồi giáo Shia và Sunni là hai giáo phái chính của Hồi giáo. Họ đã chia phe sau cái chết của nhà tiên tri Muhammad vào năm 632. Một cuộc tranh chấp về việc kế vị nhà tiên tri Muhammad với tư cách là một vị thần của cộng đồng Hồi giáo lan rộng khắp các khu vực khác nhau trên thế giới, dẫn đến Trận chiến Jamal và Trận chiến Siffin. Sau cái chết của nhà tiên tri Muhammed, những người theo đạo Hồi nảy sinh bất đồng. Người Sunnis tin người kế vị Muhammed nên là Abu Bakr và Omar, còn người Shia tin người kế vị phải là Ali. Tranh chấp gia tăng mạnh mẽ sau Trận chiến Karbala, trong đó Hussein ibn Ali và gia đình của ông bị giết bởi Umayyad Caliph Yazid I cầm quyền, và sự phản đối kịch liệt đã chia rẽ cộng đồng Hồi giáo.

Sự phân chia nhân khẩu học hiện tại giữa hai giáo phái rất khó đánh giá và thay đổi theo nguồn, nhưng một ước tính tốt là 85% người Hồi giáo trên thế giới là người Sunni và 15% là người Hồi giáo Shia, với hầu hết người Shia thuộc truyền thống Twelver và phần còn lại được chia giữa nhiều nhóm khác. Người Sunni chiếm đa số trong hầu hết các cộng đồng Hồi giáo: ở Đông Nam Á, Trung Quốc, Nam Á, Châu Phi và một phần của thế giới Ả Rập. Shia chiếm phần lớn dân số ở Iraq, Bahrain, Iran và Azerbaijan, cũng như là một dân tộc thiểu số đáng kể về mặt nhân khẩu học ở Pakistan, Lebanon, Syria, Yemen và Kuwait.

Ngày nay, có những khác biệt trong thực hành tôn giáo, truyền thống và phong tục, thường liên quan đến luật học. Mặc dù tất cả các nhóm Hồi giáo đều coi Kinh Quran là thần thánh, nhưng Sunni và Shia lại có ý kiến khác nhau về hadith.

Trong những năm gần đây, quan hệ Sunni-Shia ngày càng bị đánh dấu bởi xung đột, đặc biệt là xung đột ủy nhiệm Iran-Saudi Arabia. Bạo lực bùng phát vẫn tồn tại cho đến ngày nay từ Pakistan đến Yemen và là một yếu tố chính gây xích mích khắp Trung Đông và Nam Á. Căng thẳng giữa các cộng đồng đã gia tăng trong các cuộc tranh giành quyền lực, chẳng hạn như cuộc nổi dậy ở Bahrain, Nội chiến Iraq, Nội chiến Syria, sự hình thành của Nhà nước Hồi giáo tự xưng ở Iraq và Syria (IS) đã tiến hành một cuộc diệt chủng chống lại người Shia.

Năm 1989, sau mươi lăm năm nội chiến, Rafic đã giúp môi giới thỏa thuận ngừng bắn tại cuộc họp ở Taif, thị trấn nghỉ mát của A Rập Saudi mà ông đã giúp xây dựng nhiều năm trước đó. Nó đã chấm dứt xung đột Lebanon và đặt A Rập Saudi, ân nhân lâu năm của Rafic, vào vị trí để đòi một số công lao trong việc ổn định khu vực. Tiền của A Rập Saudi đã trở nên gắn bó chặt chẽ với chính trị Liban và với vận mệnh gia đình của chính Rafic. Ba năm sau, trong cuộc bầu cử đầu tiên sau chiến tranh ở Lebanon, ông được bầu làm thủ tướng. Những nỗ lực sau đó của ông để làm sạch và xây dựng lại Beirut bằng cách sử dụng các quỹ quốc tế đã kết hợp thêm các mục tiêu chính trị và kinh doanh. Rafic có cổ phần trong công ty sở hữu các khu vực mới phát triển và cũng được trả tiền xây dựng thông qua Saudi Oger.

Để củng cố mối quan hệ của mình với Al Saud và đảm bảo nó vượt qua sự thay đổi lãnh đạo tiếp theo của vương quốc, Rafic đã phát triển các nhánh khác của gia tộc. Điều này ngày càng trở nên quan trọng khi quốc vương Fahd ngày càng ốm yếu và Thái tử tương đối khắc khổ Abdullah đảm nhận vai trò lãnh đạo lớn hơn.

Abdullah là một khó khăn tiềm ẩn cho Rafic. Ông là anh em cùng cha khác mẹ với vua Fahd, người thuộc nhóm Sudairi Seven (7 con trai của Hoàng hậu Sudairi), bao gồm các hoàng tử quyền lực Sultan, Salman và Nayef. Abdullah cau mày về lối sống xa hoa của nhiều thành viên Hoàng gia, bao gồm cả con cái của Fahd, và thích cắm trại trên sa mạc hơn là ngồi trong cung điện. Nếu ông không muốn những ngôi nhà sang trọng mà Saudi Oger đã xây cho những người tiền nhiệm của mình - hoặc nếu ông không tin công ty đóng một vai trò quan trọng trong việc hiện đại hóa A Rập Saudi - thì quyền lực ngày càng tăng của Abdullah có thể là một vấn đề đối với Rafic về tài chính và tham vọng chính trị.

Vì vậy, Rafic đã quan tâm đến việc thân thiết với Abdullah. Khi nghe tin Abdullah đang lên kế hoạch cho chuyến thăm cấp nhà

nước tới Lebanon, Rafic đã liên lạc với Mohammed al-Tobaishi, trưởng bộ phận giao tế của Abdullah. Ông ta yêu cầu Tobaishi để Abdullah ở lại nhà mình trong chuyến thăm. Nếu giám đốc giao tế có thể biến điều đó thành hiện thực, Rafic hứa, sẽ có những phần thưởng lớn.

Tobaishi đã khiến Abdullah ở lại với Rafic ở Beirut, tạo cơ hội cho doanh nhân người Lebanon phát triển mối quan hệ cá nhân với vị vua sắp lên ngôi và thuyết phục Abdullah là ông ta sẽ là một đồng minh chính trị đáng tin cậy ở Lebanon.

Luôn hào phóng trong việc trả ơn, Rafic đã xây dựng một trang trại bên ngoài Riyadh cho Tobaishi. Rafic cũng xây dựng một trang trại ngựa giống cho người đứng đầu giao tế với sáu mươi con ngựa và một sân vận động để xem chúng đua thử. Tất cả đã bị Mohammed bin Salman thu giữ.

Rafic cũng kết thân với Khalid al-Tuwaijri, Chánh văn phòng Hoàng gia, người đã giúp đảm bảo quyền tiếp cận Abdullah. Vào thời điểm nhà ngoại giao Mỹ Jeffrey Feltman đến Beirut làm đại sứ vào năm 2004, Abdullah và Rafic có mối quan hệ thân thiết về mặt cá nhân và chính trị.

Vận may chính trị của Rafic Hariri ngày càng gia tăng. Ông đã mất chức thủ tướng, giành lại nó và từ chức vào năm 2004. Năm sau đó, ông bị giết bởi một quả bom, ngay trước khi Abdullah trở thành vua. Nó đã gây sốc, trong và ngoài nước. Hariri dường như là người duy nhất có thể mang lại hòa bình tương đối cho khu vực, và không rõ ai muốn giết ông ta. Không nhóm nào chịu trách nhiệm, mặc dù độ tinh vi của quả bom, với hơn hai nghìn pound chất nổ và kích nổ từ xa, rõ ràng là một tổ chức có nguồn lực đáng kể phải chịu trách nhiệm (sau đó, một số đổ lỗi cho Hezbollah,

chính họ đã đổ lỗi cho Israel; các nhà điều tra Liên hợp quốc sau đó cho biết Syria có thể là thủ phạm). Quả bom đã giết chết 21 người khác, để lại một miệng sâu 4.5m gần bờ biển Beirut và tạo ra một khoảng trống chính trị lớn. Con trai của ông, Saad, thấy rằng vụ ám sát cũng đoàn kết người dân Lebanon hơn bao giờ hết. Paula Yacoubian, một thành viên của Quốc hội từ Beirut, nói: “Dòng máu của cha anh đã gắn kết mọi người lại với nhau. Đó là ý tưởng về một Lebanon đoàn kết.”

Sau một thời gian đau buồn, Saad tiếp quản công việc kinh doanh của gia đình và guồng máy chính trị của cha. Feltman, cựu đại sứ Hoa Kỳ, người đã rời Lebanon đến Washington và trở thành trợ lý ngoại trưởng cho biết: “Người Á Rập Saudi đã ủng hộ ông ấy rất nhiều và các quyết định mà ông ấy đưa ra về thời gian và địa điểm tham gia chính trị đều được họ ủng hộ hết mình”. Năm 2009, Saad lần đầu tiên trở thành thủ tướng Lebanon. Saad duy trì mối quan hệ với Tobaishi và Tuwaijri. Nhân viên của Tobaishi sau đó đã nói với

bạn bè là Saad Hariri đã sử dụng máy bay riêng của mình để mang tiền ra khỏi vương quốc cho Tuwaijri.

Saad đã xoay sở theo cách của cha mình để nắm quyền, nhưng không có được sức hút như Rafic trong các giao dịch kinh doanh và chính trị ở trong và ngoài nước. Với mái tóc vuốt ngược, râu ria xồm xoàm và gu thẩm mỹ sang trọng, Saad có vẻ yếu đuối hơn và kém sắc sảo về mặt chính trị so với cha mình - “chàng trai trẻ lầm tiền nhiều của này có ý tưởng trở thành một nhà lãnh đạo Lebanon,” Yacoubian nói. Niềm đam mê cá nhân của anh ấy không giúp ích được gì. Hồ sơ tòa án Nam Phi cho thấy vào năm 2013 và 2014, Saad đã trả 16 triệu đô cho một người mẫu bikini mà anh ta ngoại tình.

Saad cũng căng thẳng với các thành viên trong gia đình của mình. Một người anh trai, Bahaa, người dường như tin mình là một nhà lãnh đạo phù hợp hơn, đã chi những khoản tiền khổng lồ ở Hoa Kỳ, tài trợ cho một tổ chức tư vấn và lặng lẽ nói với các quan chức

rằng anh ấy là người Nhà Hariri có trình độ tốt nhất để lãnh đạo Lebanon.

Saad tiếp tục mối quan hệ với A Rập Saudi, và trong suốt triều đại của Abdullah, A Rập Saudi đã xây dựng các dự án khổng lồ cho Hoàng gia trên khu đất thuộc sở hữu của chính phủ, bao gồm cả cung điện sẽ trở thành Riyadh's Ritz-Carlton. Ngay cả sau khi nhiệm kỳ thủ tướng đầu tiên kết thúc vào năm 2011, Saad vẫn là một lực lượng chính trị quan trọng ở Lebanon và duy trì liên minh với A Rập Saudi hàng thập kỷ bằng cách sử dụng thu nhập từ Hoàng gia A Rập Saudi để duy trì sự giàu có và quyền lực cá nhân của mình ở Lebanon.

Đó là kiểu quan hệ mà nền kinh tế của vương quốc được xây dựng, một mạng lưới các mối quan hệ cá nhân trong đó tiền dầu của A Rập Saudi chuyển đến các doanh nhân nước ngoài và trở lại các quan chức trong và xung quanh Hoàng gia. Theo nhiều cách, nó hoạt động tốt. Nhà Hariri và các quan chức triều đình trở nên giàu có. Saudi Oger đã tạo ra việc làm ở Saudi, mặc dù nhiều lao động chân tay và quản lý của họ là người nước ngoài. Nhà vua đã hoàn thành các dự án xây dựng của mình. Và A Rập Saudi có một đồng minh sẽ thúc đẩy các ưu tiên của mình trong cuộc đấu tranh đang diễn ra của Lebanon nhằm cân bằng ảnh hưởng của Israel, Palestine, Syria và quan trọng nhất là kẻ thù của Saudi là Iran.

Nhưng đó là kiểu quan hệ khiến Mohammed tức giận. Làm việc tại Hoàng gia của Abdullah, anh ngày càng tập trung vào các phép đo hiệu suất mà các nhà tư vấn đã thảo luận. Anh lý luận A Rập Saudi có thể thấy được lợi nhuận từ các khoản đầu tư tài chính của mình. Vương quốc đã đầu tư một số tiền lớn vào Nhà Hariri, nhưng kết quả thu được là gì? “Chỉ báo hiệu suất của họ là gì?” Mohammed

quyết định hiệu suất của Saad không phù hợp với những gì mà vương quốc đang trả. Sau nhiều thập kỷ được bảo trợ, Mohammed lý luận, chẳng lẽ Nhà Hariri sẽ đứng vững cùng A Rập Saudi chống lại Iran và đảng vũ trang mà họ ủng hộ ở Lebanon, Hezbollah?

Hezbollah là một tổ chức chính trị-vũ trang của người Liban theo dòng Hồi giáo Shi'a được thành lập vào năm 1982 nhằm phản ứng trước sự kiện Israel xâm lược Liban để đẩy Tổ chức Giải phóng Palestine của cố Tổng thống Yasser Arafat ra khỏi Liban.

Sau đó là mặt tài chính. Khi Salman lên ngôi, vương quốc đang cận kề một cuộc khủng hoảng kinh tế. Giá dầu thấp đã làm giảm doanh thu của chính phủ, nhưng chi tiêu vẫn ở mức cao. Mohammed nhận trách nhiệm cải tổ nền kinh tế và hứa thời kỳ tiêu tiền dầu nhanh nhất có thể của vương quốc đã kết thúc. Thay vào đó, Mohammed nói, A Rập Saudi sẽ tìm ra những cách hiệu quả hơn để đầu tư tiền của mình và xây dựng một nền kinh tế mới đa dạng

hóa, trong đó mọi người có thể kiếm tiền từ các ngành công nghiệp khác ngoài dầu mỏ.

Vấn đề là khi Salman trở thành vua, ông đã ra lệnh các nhân viên chính phủ phải nhận được khoản tiền thưởng lên tới hơn 25 tỷ đô. Điều đó đã khiến vương quốc rơi vào tình trạng thâm hụt ngân sách sâu sắc.

Mohammed giải quyết bằng những động thái tích cực như nâng giá xăng và thu hẹp quy mô các dự án lớn của chính phủ. Anh đã hủy bỏ một số dự án sắp tới của Saudi Oger và quyết định không trả tiền cho một số công việc mà công ty đã thực hiện. Anh lý luận công ty đã trở nên giàu có nhờ chính phủ trong nhiều năm. Bây giờ nó có thể chia sẻ trong thời gian ngắn.

Saudi Oger đã đáp trả bằng cách sa thải hàng chục nghìn công nhân, công khai đổ lỗi cho việc cắt giảm do chính phủ không trả lương. Saudi Oger có rất ít cơ hội để chống chịu với cú sốc, không giống như Saudi Binladin, vốn có thể loạng choạng lâu hơn trước khi hồi phục.

Saad lẽ ra phải giữ im lặng, giữ thể diện cho vương quốc. Thay vào đó, ông biến nó thành một nỗi xấu hổ lớn cho chính phủ A Rập Saudi. Công nhân Saudi Oger từ châu Âu, Ấn Độ và Philippines đã bị mắc kẹt tại A Rập Saudi, không có thu nhập và trong một số trường hợp không có khả năng rời đi. Những người lao động bị mắc kẹt trong các trại công nhân đúc mà không có thức ăn, tiền bạc - hoặc hộ chiếu, vì Saudi Oger đã tịch thu chúng khi họ đến vương quốc.

Các quy tắc lao động của A Rập Saudi đã khiến người lao động rơi vào một câu hỏi hóc búa: Không có việc làm, về mặt kỹ thuật, họ ở

vương quốc này một cách bất hợp pháp. Nhưng họ cũng không thể xin giấy phép rời đi.

Tình hình kéo dài trong nhiều tháng; Saudi Oger đã đóng cửa nhà bếp và ngừng giao thức ăn. Những người lao động xa nhà trong nhiều năm để kiếm tiền và gửi về cho gia đình đang đói. Đại sứ Ấn Độ tại A Rập Saudi gọi đây là “cuộc khủng hoảng nhân đạo” và chính phủ của ông đã gửi thực phẩm và các khoản viện trợ khác cho những công nhân bị mắc kẹt. Thật là nhục nhã – Ấn Độ đang gửi hàng cứu trợ cho người dân ở một trong những quốc gia giàu có nhất thế giới vì họ đã quản lý sai tiền mặt của mình. Chính phủ A Rập Saudi cuối cùng đã vào cuộc để giúp đỡ.

Công nhân Pháp, những người thường được trả lương và đối xử tốt hơn các đồng nghiệp châu Á của họ, cũng bị nợ hàng triệu đô la tiền bồi hoàn và đã công khai khiếu nại. Đại sứ Pháp đã viết thư cho Saad hỏi về việc trả lương cho nhân viên người Pháp. Tạp chí Phố Wall và các ấn phẩm quốc tế khác đã đưa tin về câu chuyện, nêu bật những vấn đề tài chính cấp bách của A Rập Saudi vào thời điểm Mohammed cố gắng xây dựng mình như một người có tầm nhìn kinh tế.

Hoàng tử xem đây là một sự phản bội. Trong nhiều thập kỷ, gia đình anh đã ủng hộ Nhà Hariri. Giờ đây, khi chính phủ A Rập Saudi đang trải qua giai đoạn khó khăn, Saad đã đáp trả bằng cách làm cho Al Saud xấu hổ trên sân khấu thế giới.

Khi bộ phim đang diễn ra, Saad trở thành thủ tướng lần thứ hai vào gần cuối năm 2016. Mohammed sẽ thấy Hariri thất bại với tư cách là một nhà lãnh đạo chính phủ cũng như anh ta đã làm với tư cách là một doanh nhân.

Saad trở lại lãnh đạo trong thời gian nhạy cảm ở Lebanon. Chính phủ đã ở trong tình trạng lấp lửng trong hai năm, vì quốc hội đã không thể bầu ra một tổng thống với đa số 2/3 cần thiết. Việc Saad đồng ý trở lại làm thủ tướng đã giúp tạo điều kiện thuận lợi cho một chứng thư khiến Michel Aoun, một chính trị gia Cơ đốc giáo lâu năm và đồng minh của Hezbollah, được bầu làm tổng thống.

Khi nhậm chức, Saad không thực hiện cách tiếp cận cứng rắn với Hezbollah mà Mohammed muốn. Anh ta không thể. Anh ta đang điều hành một chính phủ hợp tác với Hezbollah.

Mohammed không mấy thiện cảm với những điều như vậy. Ả Rập Saudi đã không dành nhiều thập kỷ và hàng tỷ đô la để hỗ trợ Nhà Hariri để họ có thể giúp Hezbollah mở rộng ảnh hưởng của Iran ở Lebanon.

Hoàng tử cũng không thích mối quan hệ cá nhân và tài chính sâu sắc của Saad với các đối thủ trong nước của Mohammed, các con trai và cận thần của Abdullah. Mohammed đã nghi ngờ họ đang cố gắng làm suy yếu tuyên bố của anh với ngai vàng và nghi ngờ các đồng minh của họ. Trong Hoàng gia, tin đồn lan truyền Saad đã giúp Khalid al-Tuwaijri, Chánh văn phòng Hoàng gia của Abdullah, lấy tiền ra khỏi vương quốc. Tin đồn về những chồng vali chứa đầy tiền mặt mà một người bạn của Hariri tuyên bố đã nhìn thấy trên máy bay của Saad trên chuyến bay từ Riyadh đến Beirut là điều phổ biến trong Hoàng gia, và một số người đàn ông làm việc cho Mohammed nghi ngờ một phần số tiền mặt đó thuộc về Tuwaijri. Một cách bí mật, Mohammed đã thêm Saad vào danh sách các doanh nhân cần điều tra.

Anh cũng yêu cầu chính phủ điều tra Saudi Oger. Vào năm 2016, Bộ Tài chính Ả Rập Saudi đã thuê một công ty kế toán quốc tế,

PwC, để xem xét sổ sách của công ty. Mohammed đã triệu tập một ủy ban đặc biệt để quyết định phải làm gì với công ty, kết luận công ty đang gặp khó khăn nghiêm trọng và sẽ cần hàng tỷ đô la để giải cứu.

Những gì các nhà điều tra tìm thấy đã khiến Mohammed trở nên khó chịu hơn. Trong nhiều năm, những người phụ tá của hoàng tử nói với bạn bè, cha của Saad, Rafic, đã cầu xin Vua Abdullah: nhà vua đáp lại những khoản vay hàng tỷ đô la mà ông thường không đòi. Lịch sử đó không đưa ra một vấn đề pháp lý hoặc chính trị rõ ràng nào ở A Rập Saudi. Lời của nhà vua là luật, và ông đã ban hành các khoản vay và bỏ qua nó. Cộng với một số tiền Hariri thu được dùng để xây những ngôi nhà nguy nga cho các thành viên Al Saud cấp cao. Vì vậy, Saad không bao giờ nghĩ việc thành lập công ty gia đình có thể khiến anh gặp nguy hiểm về mặt pháp lý.

Nhưng Mohammed nhìn mọi thứ khác với những thành viên Hoàng gia trước đây. Anh coi tất cả những kẻ tham nhũng nhận được nhiều hơn phần công của họ từ chính phủ — ngay cả khi họ làm như vậy với sự chấp thuận của nhà vua. Anh quyết tâm phá bỏ các cấu trúc cũ làm giàu cho các doanh nhân và quan chức nhà nước, Saudi Oger và các chủ sở hữu là một mục tiêu dễ dàng.

Mohammed cũng không có sự tôn kính truyền thống của người A Rập đối với các liên minh gia đình cũ. A Rập Saudi thiếu tiền mặt, Saudi Oger công khai phàn nàn về việc vương quốc không thanh toán và Hariri đang mất dần ảnh hưởng vào tay Hezbollah mặc dù đã có nhiều thập kỷ ủng hộ A Rập Saudi. Vì vậy, Mohammed quyết định liên minh Hariri-Al Saud không còn quan trọng.

Ngay cả sau khi A Rập Saudi nối lại các khoản thanh toán cho các nhà thầu khác, Mohammed đã giữ lại tiền trả cho Saudi Oger. Saad

vẫn là thủ tướng của Lebanon. Nhưng trong vai trò đó, anh ta buộc phải đàm phán với Hezbollah mỗi ngày, và với sự theo dõi của Mohammed, vị thế chính trị của Saad cũng trở nên bấp bênh.

Hezbollah kiểm soát các phần của Lebanon, bắt đầu cuộc chiến tranh với Israel năm 2006 và tạo ra ảnh hưởng dai dẳng của Iran trong khu vực. Sức mạnh quân sự và chính trị của nó đại diện cho một mối đe dọa bất ổn thường xuyên đối với Israel và Jordan, Mohammed đã cảm thấy mệt mỏi với nó. Anh muốn Saad có lập trường đối đầu với Hezbollah, không cai trị cùng với họ. Thamer al-Sabhan, Bộ trưởng phụ trách các vấn đề vùng Vịnh của Mohammed và một người hung hăng với Iran, đã gặp Saad vào mùa thu năm 2017 và nói rõ A Rập Saudi rất thất vọng.

Sau đó, vào ngày 3 tháng 11 năm 2017, Saad tiếp một phái đoàn Iran do cố vấn chính phủ cấp cao Ali Akbar Velayati dẫn đầu. Sau cuộc gặp, cơ quan báo chí chính thức của Lebanon đã đăng một bức ảnh Hariri nói chuyện thân mật với người Iran, cùng với tuyên bố của Velayati: “Chúng tôi đã có một cuộc gặp tốt, tích cực, mang tính xây dựng và thiết thực với Thủ tướng Hariri. Quan hệ Iran- Lebanon luôn mang tính xây dựng.”

Đối với Mohammed, đó là kết thúc. Tối hôm đó anh triệu tập Saad. Ban đầu, thủ tướng không có lý do gì để cảm nhận mối đe dọa. Anh ta biết mình có lẽ sẽ phải ngồi trong căn lều sa mạc trước đồng lửa và nghe vị hoàng tử trẻ kể về Hezbollah và Iran: vài tháng trước anh ta đã nghe thấy những lời đay nghiến tương tự từ Mohammed và từ Sabhan. Nhưng Mohammed đã chuẩn bị giết Saudi Oger. Anh ta muốn gây thêm bao nhiêu thiệt hại cho Nhà Hariri? Saad bày tỏ sự lạc quan với một người thân tín ngoài

rằng Mohammed thậm chí có thể tăng hô trợ tài chính của Saudi cho Lebanon.

Chỉ sau khi Saad đến Riyadh khi trời tối thì mọi chuyện mới trở nên kỳ lạ. Khi hạ cánh xuống sân bay, các quan chức của Hoàng gia đã từ chối đưa anh ta về nhà riêng trong thành phố. Thay vào đó, họ nói với Saad là anh ta sẽ gặp Mohammed. Nhưng trên đường đến cuộc họp, họ thay đổi hướng đi: Saad sẽ trở về nhà của mình và đợi cho đến khi hoàng tử sẵn sàng.

Anh ấy đã đợi cả đêm. Sáng sớm hôm sau, anh ta nhận được một cuộc gọi triệu tập đến gặp Mohammed lúc 8 giờ sáng. Đi mà không có đoàn xe như thường lệ, anh ta vội vã đến gặp hoàng tử. Thay vào đó, anh ta được gặp một nhóm những người thi hành án của Mohammed.

Họ bắt giữ Saad, người từ chối nói với hầu hết những người thân tín chính xác điều gì xảy ra tiếp theo. “Thật là khủng khiếp,” anh ấy nói với một người tiếp xúc phương Tây, nói rõ anh ấy không muốn chia sẻ chi tiết ngoài việc anh ấy “thực sự bị sốc, tổn thương về thể chất và tinh thần”.

Đối mặt với sự tổn hại về thể chất và tài chính dưới bàn tay của Mohammed, Saad đồng ý từ chức thủ tướng.

Tại nhà của Saad ở Riyadh vào chiều hôm đó, các quan chức A Rập Saudi đã trao cho anh ta nội dung bài phát biểu để đọc trên TV. Đó là một chuyện kỳ lạ. Máy quay cho thấy Saad đang ngồi ở bàn bên cạnh một lá cờ Lebanon, với micrô và máy tính xách tay trước mặt. Anh ta đọc từ một tập giấy, thỉnh thoảng nhìn vào máy ảnh. Saad đề cập đến vụ ám sát cha mình, nói Lebanon cũng đang sống trong thời gian tương tự và “Tôi biết những gì đang được âm mưu nhắm vào cuộc sống của tôi,” mà không thêm chi tiết. Để tránh

làm thất vọng người dân của mình, Saad tiếp tục, mình sẽ từ chức. Sau đó, anh ta tấn công Iran, cáo buộc nước này mang đến “sự tàn phá, hoang tàn và rối loạn bất cứ nơi nào nó đi qua” và tuyên bố Hezbollah đang sử dụng vũ khí chống lại các đồng minh A Rập ở Yemen và Syria.

Các quan chức Lebanon và nước ngoài nhận thấy bài phát biểu này không phù hợp với đường lối chính trị của Saad. Chỉ vài tháng trước đó, anh ta nói với Susan Glasser của Politico trong một cuộc phỏng vấn là phải cùng Hezbollah cầm quyền, bất chấp lập trường đối địch của nó đối với Israel và Hoa Kỳ: “Vì lợi ích của đất nước”, vì nền kinh tế, làm thế nào để xử lý 1,5 triệu người tị nạn đó, làm thế nào để có sự ổn định, làm thế nào để quản lý đất nước, chúng ta phải có một số hiểu biết.”

Một chi tiết khác khiến các chuyên gia Trung Đông mất cảnh giác: Saad phàn nàn về sự can thiệp của Hezbollah vào Yemen, nhưng trên thực tế Hezbollah hầu như không có mặt ở đó. Và Yemen hầu như không phải là mối quan tâm đáng kể đối với Saad. Người liên quan đến Yemen là Mohammed, người đang sa lầy vào những gì đang trở thành một cuộc chiến tàn bạo và kéo dài ở đó với rất ít hy vọng về chiến thắng cho A Rập Saudi.

Bài phát biểu của Saad đã gây ra sự hoảng sợ trong các chính trị gia ở Lebanon và nước ngoài. Các quan chức ở Beirut đã nhận được các cuộc gọi từ các địa chỉ liên lạc của họ ở Châu Âu và Hoa Kỳ để hỏi chuyện gì đang xảy ra. Không ai biết, họ đã trả lời. Tổng thống Lebanon từ chối chấp nhận đơn từ chức của Saad cho đến khi họ có thể gặp trực tiếp. Trong ba ngày, tình trạng ùn ứ xảy ra sau đó. Trạng thái của Saad không rõ ràng và Mohammed gần như im lặng. Thay vào đó, anh đã triệu tập Mahmoud Abbas, tổng thống

Palestine, để thảo luận về chính sách Trung Đông. Thái tử rõ ràng đang cố gắng kiểm soát khu vực, và Abbas lo lắng rời cuộc họp: Mohammed đã chỉ ra A Rập Saudi sẵn sàng nhượng bộ các yêu cầu của Palestine trong việc đàm phán một thỏa thuận hòa bình với Israel, phù hợp với ý tưởng của con rể Tổng thống Donald Trump - Jared Kushner. Một trong những nguyên nhân thiêng liêng nhất của người A Rập trong suốt bảy thập kỷ sẽ tình cờ bị ném vào thùng rác vì không mang lại giá trị cho kế hoạch năm 2030 của Mohammed.

Mohammed cho phép Saad rời Riyadh để thực hiện một chuyến đi ngắn đến Các Tiểu vương quốc A Rập Thống nhất, nơi anh ta gặp đồng minh thân cận của hoàng tử, Mohammed bin Zayed. Nhưng khi Saad quay trở lại Riyadh, không phải Beirut, có vẻ như đối với nhiều người, rõ ràng anh ta đang bị khống chế. Đó là khi Tổng thống Pháp Macron quyết định đến Riyadh.

Macron, người đã đến Abu Dhabi gần thời điểm bắt đầu sự vụ tại Ritz để mở chi nhánh mới của bảo tàng Louvre, đã cho phụ tá gửi một thông điệp tới Mohammed: Tổng thống Pháp sẽ đến Riyadh để gặp, nhưng chỉ ở sân bay và chỉ để thảo luận về Hariri. Trước khi đến thăm. Macron và các cố vấn đã quyết định giải quyết bằng sự tôn trọng và lịch sự mà hầu hết các nhà lãnh đạo nước ngoài thể hiện với Hoàng gia A Rập Saudi. Tổng thống sẽ nói chuyện thẳng thắn với hoàng tử. Trước cuộc họp. Macron tuyên bố công khai các nhà lãnh đạo của Lebanon nên được phép đi lại tự do, thiết lập một cuộc đối đầu với Mohammed.

Hoàng tử quyết định biến buổi gặp mặt thành một buổi biểu diễn công khai. Anh đến trong một chiếc áo choàng viền vàng và mỉm cười thật tươi với Macron khi bắt tay.

Gặp gỡ riêng, Macron nói với Mohammed là ông rất thất vọng trước việc một thủ tướng nước ngoài bị giam giữ. Lebanon từ lâu đã có chiến tranh hoặc đang ở bên bờ vực của nó, bị bao vây bởi các nhóm quân sự trong và ngoài nước, và trong nhiều năm, bị chiếm đóng bởi Syria. Nay giờ đã có hòa bình. Tại sao Mohammed lại khiến nó mất ổn định? Macron yêu cầu hoàng tử thả Hariri.

“Nhưng anh ấy muốn ở đây,” Mohammed trả lời. “Anh ấy lo sợ cho sự an toàn của mình nếu rời đi.”

Macron tiếp tục thúc đẩy. “Bạn đang tự làm mình xấu hổ,” ông nói với Mohammed. “Không ai tin Hariri đang ở Saudi theo ý mình.”

Macron có thể liên lạc với Saad, nhưng các quan chức A Rập Saudi phải đi cùng. Không thể nói chuyện riêng hoặc đảm bảo thả Saad. Macron rời Riyadh khi biết mình phải đưa ra một kế hoạch mới.

Giống như Macron, Paula Yacoubian, nghị sĩ Lebanon, đã đến khai mạc Bảo tàng Louvre ở Abu Dhabi. Vào thời điểm đó, cô là một nhà báo truyền hình cho một đài thuộc sở hữu của Hariri và bị sốc với bộ phim đang chiếu ở Riyadh. Khi máy bay của cô hạ cánh xuống Beirut, cô thấy mình đã bỏ lỡ một số cuộc gọi từ Saad, sếp của cô. Cô ấy gọi lại ngay.

“Hãy đến Riyadh vào ngày mai để phỏng vấn tôi,” Saad nói.

Cô khá chắc chắn Saad đang làm trái ý mình. Đây có phải là một nỗ lực báo chí? Một nhiệm vụ giải cứu? Một kiểu đóng thế quan hệ công chúng do A Rập Saudi dàn dựng? Cô lái xe đến nhà của Saad ở Beirut, nơi một trong những cố vấn của anh ấy đang đợi.

“Có lẽ tôi không nên đi,” cô nói.

“Bạn có bị điên không?” cố vấn trả lời. Rõ ràng người A Rập Saudi muốn Saad thực hiện cuộc phỏng vấn, và nếu Yacoubian, nhân

viên và bạn lâu năm của anh ta, từ chối, đó có thể là một điều tồi tệ hơn nhiều. “Anh ấy an toàn hơn với bạn,” cô vẫn nói.

Đài truyền hình đã phối hợp với chính phủ A Rập Saudi, đảm bảo với Yacoubian, cuộc phỏng vấn sẽ được phát sóng trực tiếp và các quan chức A Rập Saudi sẽ không hạn chế việc phỏng vấn của cô. Sau nửa đêm, Yacoubian đã có thị thực. Cô có một giấc ngủ ngắn vài giờ và vào buổi sáng khi bay đến Riyadh. Một tài xế người Philippines đã đưa cô đến thẳng nhà của Saad, nơi có hai phụ tá mà Yacoubian quen biết trong nhiều năm đang đợi. Họ trao nhau những lời chào hỏi chiểu lệ. Saad mặc một bộ vest, trò chuyện trong mười phút và ngồi xuống để phỏng vấn.

Nó là siêu thực. Yacoubian coi nó như một doanh nghiệp báo chí nghiêm túc. Cô sẽ hỏi những câu mà người Lebanon muốn biết.

“Bạn đang bị giam giữ ở đây?” cô hỏi.

Saad phủ nhận điều đó, và cô bày tỏ sự không tin tưởng. Có lúc anh ấy bắt đầu khóc và nói với Yacoubian, “Bạn đang làm tôi rất mệt mỏi.” Cuộc phỏng vấn dường như được Saudi thực hiện nhằm trấn an quốc tế là Saad đã tự quyết định ở lại A Rập Saudi và từ bỏ chức vụ thủ tướng của mình, nhưng nó đã phản tác dụng. Anh ta có vẻ kinh hãi.

Sau khi cuộc phỏng vấn kết thúc, Saad thay quần jean, áo phông và áo khoác da. Họ ăn bữa tối đặc trưng của người Lebanon — thịt nướng và gà với hummus — và đi dạo quanh hồ bơi trong sân vườn. Sau đó, họ ngồi, hút một điếu xì gà, và nói chuyện nhẹ nhàng trong những giờ sau đó.

Khi Yacoubian quay trở lại khách sạn vào đêm hôm đó, cô vẫn không biết rõ ràng chuyện gì đang xảy ra. Trong nhận thức muộn

màng, cô tin Saad đang cố gắng gửi một thông điệp đến Macron, hy vọng ông sẽ tiếp tục ép Mohammed.

Cuộc phỏng vấn đã khiến các nhà lãnh đạo ở Lebanon và nước ngoài hoảng hốt. Tổng thống Lebanon, Michel Aoun, cho biết A Rập Saudi đang bắt giữ Saad làm con tin. Điều đó đã mở ra cánh cửa cho Macron, và ngày hôm sau ông quyết định công khai mời Saad đến Paris. Bằng cách tuyên bố Saad có thể tự do đến hoặc đi tùy thích, Mohammed đã thu mình vào một góc: Nếu anh cản đường Saad rời khỏi Riyadh, anh sẽ chứng minh Saad là một tù nhân.

Nhưng các đồng minh của Saad nói với Macron có một vấn đề: các thành viên gia đình Hariri vẫn ở Riyadh. Nếu Saad đến Paris và họ ở lại, Mohammed sẽ có đòn bẩy cuối cùng. Vì vậy, vào ngày 15 tháng 11, gần hai tuần sau khi Saad từ chức bất ngờ. Macron đã công khai cuộc chơi của mình.

Tại một hội nghị về khí hậu ở Bonn, Đức, Macron nói với các phóng viên ông đã mời cả gia đình Hariri đến thăm Paris. Macron cho biết, mục đích không phải là tị nạn chính trị hoặc lưu vong đối với Saad. Đó chỉ là một chuyến thăm.

Mohammed đã ở trong một góc. Anh không thể nói không, vì vậy Saad, vợ và các con đã đến Paris, sau đó quay trở lại Beirut, nơi Saad đã từ chức. Đó là một sự bối rối cho hoàng tử. Ngay cả sau khi Saad suy sụp về kinh tế, công việc kinh doanh của gia đình bị phá hủy và khiến anh ta từ chức trước cộng đồng quốc tế, Mohammed vẫn thất bại trong việc hạ bệ anh ta. Hoàng tử trông yếu hơn và Hezbollah mạnh hơn. Trong cuộc chiến tranh ủy nhiệm khu vực, đó là một chiến thắng của Iran.

Jamal Khashoggi, người Mohammed ngày càng coi là một kẻ bất đồng chính kiến nguy hiểm, cho biết: “Các hành động hấp tấp của

MBS đang làm gia tăng căng thẳng và phá hoại an ninh của các quốc gia vùng Vịnh và khu vực nói chung". Các nhà phê bình phương Tây cũng đồng dập và Saad chiến thắng trở về Lebanon, nơi các phe phái ủng hộ Hezbollah của chính phủ đang hùng mạnh hơn bao giờ hết. Xu hướng đó vẫn tiếp tục: Vào cuối năm 2019, các cuộc biểu tình về tham nhũng đã đẩy Saad khỏi chức vụ, loại bỏ đồng minh lớn cuối cùng của A Rập Saudi ở đó và thúc đẩy Hezbollah hơn nữa.

Yacoubian nói một cái gì đó nhẹ nhàng hơn cũng đã bị mất. Có niên đại từ những ngày đầu tiên của vương quốc, Lebanon là nơi Hoàng gia A Rập Saudi rời khỏi sa mạc để thưởng thức thế giới ở nước ngoài. Mặc dù A Rập Saudi đã giúp xây dựng lại Beirut, nhưng chính Lebanon đã giúp đưa Al Saud ra khỏi vương quốc lạc lõng của họ. Nay giờ dường như không ai quan tâm. "Thế hệ mới của A Rập Saudi không giống thế hệ cũ. Họ không có nỗi nhớ Lebanon," Yacoubian nói. "Đó là ốc đảo tự do của họ."

DA VINCI

Ngày 15 tháng 11 năm 2017

Đối với nhóm Christie's ở New York, cuộc đấu giá tác phẩm Salvator Mundi là một thành công chắc chắn. Bức tranh có lẽ là thật, vì có đủ các chuyên gia đồng ý như vậy. Đó là một tác phẩm tuyệt đẹp, mô tả Chúa Jesus làm dấu thánh giá trong khi cầm một quả cầu trong suốt trên tay trái. Nó tượng trưng cho vai trò của ngài là “Đáng cứu thế của thế giới”, nắm giữ các thiên đường trong tầm tay của mình.

Nó là một món đồ làm hài lòng đám đông hơn là một món đồ của một nhà sưu tập. Một Da Vinci mới có thể đưa đám đông đến một bảo tàng đang phát triển, thúc đẩy nhiều đô la du lịch và đưa một thành phố lên bản đồ văn hóa. Điều cuối cùng họ mong đợi là một người mua Trung Đông, đặc biệt vì chủ đề Cơ đốc giáo của bức tranh.

Khi ngày đấu giá 15 tháng 11 sắp đến, nhóm Christie's đã xác định được những người mua tiềm năng với khoảng 7 ứng cử viên, bao gồm những cá nhân có tầm vóc toàn cầu và giàu có từ Trung Quốc và Nga. Badr bin Farhan Al Saud, một ứng cử viên chưa từng được biết đến trước đây nhưng rất được đề cao đã nổi lên. Một tìm kiếm nhanh chóng trên Google không mang lại kết quả gì cho chàng trai trẻ người A Rập Saudi và các giám đốc điều hành của Christie với nhiều năm kinh nghiệm ở Trung Đông chưa bao giờ nghe nói về anh ta. Tuy nhiên, anh ấy dường như rất có động lực và với họ đó là tiền.

Sáng hôm sau, các nhân viên Christie's biết chuyện bắt đầu bàn tán sôi nổi. Một giao dịch ứng trước (10% giá dự kiến) đã thực hiện qua đêm với giá 100 triệu đô la. Hoàng tử Badr đang ra hiệu là anh ta sẵn sàng trả 1 tỷ đô cho bức tranh, một mức giá vượt quá những đánh giá ngông cuồng nhất của Salvator Mundi. Đó là loại tiền bạn bỏ ra cho cả một bảo tàng nghệ thuật, không phải một bức tranh.

Sự thật không được tiết lộ với Christie's là Badr bin Farhan là một trong những người bạn thân nhất của Mohammed bin Salman, một người anh em họ xa nhưng là người Mohammed đã thân từ nhỏ. Hai người sinh ra chỉ cách nhau hai tuần và lớn lên cùng nhau, tạo dựng công việc kinh doanh ở tuổi đôi mươi và hình dung ra một A Rập Saudi mới. Các hồ sơ kinh doanh lâu đời của A Rập

Saudi cho thấy những người đàn ông này là đối tác trong các doanh nghiệp bao gồm một công ty nhựa, một công ty phát triển bất động sản và liên doanh với Verizon gần một thập kỷ trước đó. Trong khi Mohammed bin Salman là một tên tuổi lớn, ít người hiểu được mạng lưới bạn bè và liên hệ của anh. Không ai xác định được sự giàu có hoặc thậm chí xác định thị hiếu của anh.

Điều khiển vụ mua bán là Loic Gouzer, đồng chủ tịch phụ trách nghệ thuật đương đại và hậu chiến tại Christie's. Đẹp trai ngồi ngời với mái tóc ngắn sẫm màu và râu ria xồm xoàm, anh ta đã vươn lên trong hàng ngũ Christie's với những cuộc đấu giá bất ngờ và đôi khi bất càn. Hướng về quá khứ năm 2015, anh ta đã trình bày tác phẩm của Monet và Prince trong cùng một chương trình. Nó cũng bao gồm Les femmes d'Alger của Pablo Picasso, Version O, từ năm 1955, được bán với giá 179.365.000 đô la, đó là kỷ lục cho một bức tranh.

Người mua là Sheikh Hamad bin Jassim, cựu thủ tướng Qatar và em họ thứ hai của tiểu vương trẻ tuổi Tamim bin Hamad — một trong những đối thủ chính của Mohammed bin Salman. Gouzer cũng có một mạng lưới quan hệ tốt với những người nổi tiếng, vận động viên và những người siêu giàu. Anh được chụp ảnh cùng Leonardo DiCaprio, một người bạn thân.

Đối với việc bán Salvator Mundi, Gouzer nói với các đồng nghiệp là anh đang tập trung vào việc thu hút những người mua lớn nhất: các quốc gia. Bản thân bức tranh đã quá giống một sự kiện để được cất giấu trong phòng khách của ai đó. Chỉ có khoảng mười lăm bức tranh được biết đến của Da Vinci trên trái đất. Bức tranh này cũng có một câu chuyện tuyệt vời. Ban đầu, nó được cho là đã bán cho Vua Charles I của Anh và vẫn nằm trong bộ sưu tập của hai vị vua Anh nữa trước khi biến mất trong bóng tối trong hơn một thế kỷ. Công chúng yêu thích một kiệt tác được khám phá lại. “Bạn

không thể mua tháp Eiffel, nhưng bạn có thể mua một bức tranh với chi phí thấp hơn và thu hút sự chú ý của đám đông,” anh nói với một người bạn khi lập kế hoạch tiếp thị.

Gouzer cũng biết khía cạnh tài chính của thế giới nghệ thuật. Để giảm thiểu rủi ro cho người bán - mất tranh hoặc thời điểm không tốt, các nhà đấu giá bắt đầu hoạt động giống như các ngân hàng đầu tư trong việc cung cấp bảo lãnh tài chính. Sử dụng mạng lưới của mình, Gouzer đã tìm được nhà đầu tư và sưu tập nghệ thuật người Đài Loan Pierre Chen, người sẵn sàng bảo lãnh bức tranh với giá 100 triệu USD. Điều đó có nghĩa là người bán, ông trùm kinh doanh Nga Dmitry Rybolovlev, sẽ nhận được số tiền đó, trừ đi phí, bất kể điều gì xảy ra tại cuộc đấu giá vì Chen sẽ là người mua với mức giá đó trong mọi trường hợp. Nếu nó được bán với giá cao hơn, người bán sẽ chia sẻ lợi nhuận với người bảo lãnh.

Những bức tranh lớn có nghĩa là ngân sách quảng cáo lớn. Ý tưởng là quảng bá rộng rãi về một đợt giảm giá để thu hút nhiều người đặt giá thầu nhất có thể, mua hết chỗ trên tất cả các tạp chí và báo kinh doanh lớn, thậm chí mua quảng cáo ngoài trời ở các quận của các thành phố lớn. Nhưng Gouzer đã bỏ qua tất cả những điều đó, anh thích thuê một công ty quảng cáo sành điệu có tên là Droga để tạo video nhắm mục tiêu đến công chúng nói chung. Kết quả là “The Last Da Vinci”, một đoạn quảng cáo ngắn đầy mê hoặc với máy quay từ góc nhìn của chính bức tranh, đã thu hút người xem.

Đội ngũ của Christie's lúc đó chưa biết là chiến thuật đã gây được tiếng vang ở A Rập Saudi, nơi Mohammed bin Salman bị ám ảnh bởi những ý tưởng lớn. Giải nhất là trận đấu dành cho một hoàng tử trẻ A Rập Saudi khao khát được ở cùng một liên minh với các

thủ tướng và các nhà tài phiệt. Thậm chí không rõ anh ta sẽ làm gì với bức tranh, nhưng ý tưởng là triển lãm nó trong vương quốc.

Đoạn video quảng cáo “The Last Da Vinci”

Vào ngày đấu giá, Badr gọi điện cho Alexander Rotter, người đứng đầu về nghệ thuật thời hậu chiến và đương đại để kết nối với Gouzer, người đang đứng trên sàn đấu giá với những người mua tiềm năng khác trên đường dây.

Trong vòng vài phút, cuộc đấu giá đã tăng từ giá khởi điểm 100 triệu đô la lên 150 triệu, sau đó tăng dần 10 triệu và 5 triệu thành 265 triệu. Khán giả bắt đầu xì xào, và có những tràng pháo tay rời rạc. Kỷ lục về bức tranh đắt nhất từng được bán đã bị phá vỡ.

Sau đó, nó trở thành một cuộc cạnh tranh giữa khách hàng của Rotter và tỷ phú Trung Quốc Liu Yiqian, người đang nói chuyện điện thoại với Francois de Poortere, người đứng đầu bộ phận thẩm định các bậc thầy cũ, đứng cạnh Rotter. Không khách hàng nào

biết danh tính của đối thủ cạnh tranh, theo quy định của Christie's. Nhưng cuộc đấu giá vẫn tiếp tục diễn ra, hồi hộp vì có thể thấy hai giám đốc điều hành của Christie đang thảo luận về việc đấu giá với khách hàng của họ qua điện thoại. Các con số tăng lên: 286, 290, 318, 328 và sau đó là 330 triệu đô la.

De Poortere ra hiệu cho người đấu giá: 350 triệu USD.

Sau đó, khoảng mươi chín phút sau khi cuộc đấu giá bắt đầu. Rotter bình tĩnh tiếp tục giá thầu cuối cùng: 400 triệu đô la. Căn phòng choáng váng, sau đó điện cuồng và ồn ào. Đó là buổi biểu diễn hay nhất ở New York, xem lịch sử kinh doanh nghệ thuật diễn ra trong một căn phòng chật ních những người giàu có và xinh đẹp. Với các khoản phí trả cho Christie's, tổng hóa đơn là 450 triệu đô, nhiều hơn toàn bộ ngân sách cho chiến dịch tranh cử tổng thống năm 2012 của Barack Obama.

Trong ba tuần, danh tính của người mua là ‘bí ẩn’ với thế giới nghệ thuật. Tin đồn bay nhanh về người đó có thể là ai. Mãi cho đến ngày 6 tháng 12, các nguồn tiếp cận với tình báo Mỹ mới tiết lộ tin tức này cho Wall Street Journal và New York Times, đó chính là thái tử của A Rập Saudi.

Các tin đồn khác lan truyền về vụ mua bán, bao gồm cả những người đấu giá thực sự là Mohammed bin Salman và tiểu vương Qatar Tamim bin Hamad, được thúc đẩy bởi sự thù hận lẫn nhau. Điều đó không đúng nhưng minh họa cho quan điểm ngày càng tăng về Mohammed là người bốc đồng và dễ nổi giận.

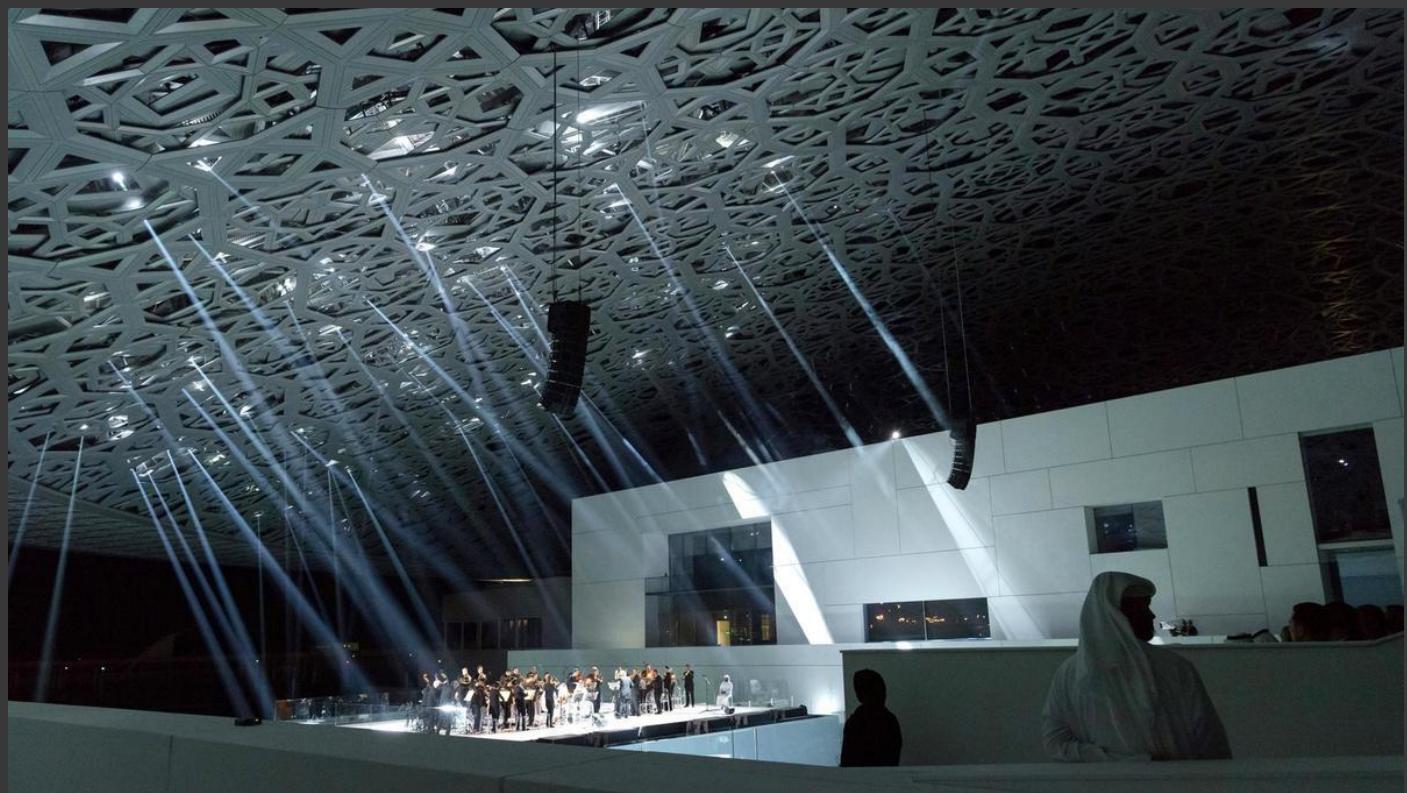
Mohammed bin Salman đang ở vào thời điểm nhạy cảm, trấn áp nạn tham nhũng và tiến hành một cuộc chiến tốn kém, cảm thấy tức giận khi tin tức về vụ mua bán bí mật của mình đã bị rò rỉ quá nhanh. Anh đã cố gắng theo dõi một số dự án lớn nhất của mình, chẳng hạn như NEOM, trong một năm. Tuy nhiên, việc mua bán này - cùng với việc mua lại du thuyền Serene và một lâu đài lớn của Pháp - đã bị rò rỉ nhanh chóng. Anh cũng nghi ngờ Qatar có liên quan gì đó. Vì vậy, cùng với những người bạn ở Các Tiểu vương quốc A Rập Thống nhất, Mohammed đã tung ra một câu chuyện: A Rập Saudi đã mua bức tranh làm quà cho Mohammed bin Zayed, người vừa khai trương chi nhánh Louvre mới vài tuần trước đó. Bức tranh sẽ là một cú hích lớn đối với bảo tàng non trẻ, thu hút đám đông đang hướng mắt về tác phẩm quý hiếm.

Chỉ có Mohammed bin Salman lạnh chán: Tại sao anh lại từ bỏ bức tranh đắt nhất thế giới cho Abu Dhabi khi có kế hoạch biến A Rập Saudi thành một quần thể văn hóa? Bức tranh đã được đưa vào một kho lưu trữ bí mật ở châu Âu. Cả Badr và Mohammed đều không nói cho ai biết điều gì về nó, cho dù một tỷ phú đến thăm

hay nhà tư vấn nghệ thuật đã cố hỏi bao nhiêu lần trong một khoảnh khắc riêng tư.

chi nhánh Bảo tàng Louvre tại Abu Dhabi

Trong khi Abu Dhabi đã thực hiện cách tiếp cận đưa nghệ thuật vào UAE thông qua mối quan hệ với Bảo tàng Louvre, các chuyên gia tư vấn của A Rập Saudi đã đưa ra một chiến lược “nâng cao quy mô, sự đa dạng và lịch sử”. Thay vì có một “kiến trúc sư” thiết kế

một bảo tàng lớn, ấn tượng để đưa nó lên bản đồ, quốc gia sẽ tập trung vào các bảo tàng nhỏ hơn và các công trình phục hồi khảo cổ. Một số sẽ dành riêng cho một thứ, chẳng hạn như Bảo tàng Hương thơm kỷ niệm tình yêu nước hoa và các tuyến đường thương mại huyền thoại xuyên vương quốc. Việc xây dựng các điểm tham quan như vậy thể hiện một sự thay đổi lớn ở một quốc gia có cơ sở tôn giáo bảo thủ coi các bảo tàng, đặc biệt là những nơi trưng bày cổ vật, là điều kiện thuận lợi cho việc thờ cúng sai hình tượng. Trong thập kỷ đầu tiên của những năm 2000, các phát hiện khảo cổ của A Rập Saudi được lưu giữ trong một bảo tàng bí mật ở cung điện Riyadh nên các giáo sĩ sẽ không biết Al Saud đang bảo tồn các di tích lịch sử.

Đến năm 2020, Mohammed và Badr đã bắt đầu áp ủ kế hoạch cho ra mắt Salvator Mundi tại một trong hàng loạt bảo tàng mới được lên kế hoạch ở Riyadh. Chủ đề rất phức tạp: Một bức ảnh của Chúa Jesus sẽ ngay lập tức bị các giáo sĩ Wahhabist cău nhau. Jesus, hay Isa như ông được biết đến trong tiếng A Rập, bản thân không phải là một vấn đề – ông được nêu bật trong kinh Quran như một trong những nhà tiên tri quan trọng trước Mohammed. Nhưng ngụ ý của bức tranh là một trong những quyền tối cao về tâm linh, điều này không tốt. Ở A Rập Saudi, người ta thậm chí không được phép trưng bày công khai các bức tranh vẽ hình người.

Để trưng bày bức tranh mà không cho nó bảo tàng riêng, Badr và nhóm của mình đã nghĩ ra một kế hoạch xây dựng một bảo tàng nghệ thuật phương Tây lớn ở Riyadh, như thể muốn nói, hãy nhìn những tác phẩm thú vị từ đó. Nó sẽ là một phòng trưng bày, nhưng không phải là duy nhất.

Đúng như kế hoạch của Gouzer, bức tranh là tài sản cho một quốc gia đang tìm cách nâng cao năng lực du lịch của mình. Bạn không thể mua Tháp Eiffel, nhưng bạn có thể chi khoảng nửa tỷ đô la cho một bức tranh thời Phục hưng để thu hút đám đông.

Chiến lược là một phần mở rộng của kế hoạch phục hồi văn hóa mà Mohammed đã bắt đầu ở một góc bị bỏ hoang từ lâu của A Rập Saudi có tên là al-Ula. Trong nhiều thập kỷ, nó bị bỏ lại một mình như một đứa con ghê ẩn dật vì sự khó chịu mà nó mang lại cho những người Wahhabists quyền lực. Thành phố ở phía tây bắc của đất nước đã từng là một cảnh đẹp tuyệt vời cho những đoàn thương nhân di chuyển ra vào Bán đảo A Rập từ những địa điểm xa xôi ở Trung Đông và Châu Á trên con đường được gọi là hương.

Đến từ phía bắc, họ trú ẩn trong các hẻm núi và ngắm nhìn những mặt tiền phức tạp mà người Nabateans đã chạm khắc vào những vách đá sa thạch khổng lồ cách đây hai nghìn năm. Các mặt tiền

chủ yếu là lối vào các lăng mộ ở nghĩa địa Mada'in Saleh, một di sản thế giới được UNESCO công nhận. Chính tại al-Ula, các đoàn lữ hành đã tìm thấy một thành phố được tưới mát với hàng trăm ngôi nhà và cửa hàng che chắn giữa những ngọn núi đá nhỏ.

Chính phủ A Rập Saudi từ lâu đã tránh bất kỳ công khai nào về các địa điểm cổ xưa và hạn chế dòng người đến đó vì sợ làm tức giận những người theo chủ nghĩa bảo thủ, những người không thích thừa nhận thời kỳ tiền Hồi giáo. Taliban đã quá say mê với những bức tượng cổ của Đức Phật được tạc trên vách đá ở một góc xa xôi của Afghanistan đến nỗi họ đã cho nổ tung cách đây hai thập kỷ. Chúng là hình tượng của tôn giáo khác, do đó bị cấm. Tương tự như vậy, những tàn tích và đồ tạo tác của người Nabateans, người Lihyanites và các nền văn minh cổ đại khác ở Bán đảo A Rập có thể bị các giáo sĩ phản đối và đáng bị hủy diệt. Nhiều người theo chủ nghĩa Wahhab không quá xa về mặt ý thức hệ với Taliban.

Nhưng Mohammed tin điều đó là vô lý, và không sợ phản ứng vì đã ra lệnh nhốt nhiều người bảo thủ nhất trong số họ, anh nói với Badr bin Farhan hãy tập trung nỗ lực vào việc biến al-Ula thành một ốc đảo văn hóa với cảnh quan tuyệt đẹp, khí hậu mát mẻ hơn – bao gồm cả tuyết vào mùa đông – và một loạt các công trình kiến trúc, bảo tàng và không gian mới để tôn vinh nghệ thuật và thể thao. Tất cả sẽ thuộc Ủy ban Hoàng gia về al-Ula, do Badr đứng đầu. Bỏ Salvator Mundi sang một bên, Badr bắt đầu mua tác phẩm nghệ thuật với sự ổn định mà không thu hút nhiều sự chú ý. Anh ấy thường được bắt gặp mặc một bộ vest sắc sảo và nở một nụ cười tươi ở London và New York, nơi các nhà tư vấn nghệ thuật hàng đầu thế giới đều rất háo hức đưa ra lời khuyên và dịch vụ của họ. Anh ta đã thuê các công ty của Pháp bắt tay vào các dự án trùng tu khổng lồ và thực hiện các thỏa thuận để xây dựng một loạt các khách sạn boutique.

Trong vòng vài năm, al-Ula đã trở thành một thử nghiệm thú vị trong ngành du lịch, một sự kết hợp giữa các địa điểm hàng thiên

niên kỷ và các tác phẩm nghệ thuật hiện đại, bao gồm một trung tâm biểu diễn hình chữ nhật có tên là Phòng hòa nhạc Maraya được bao phủ bởi những tấm gương khổng lồ, mang lại cảm giác như một ảo ảnh trong hẻm núi sa mạc.

Một lễ hội văn hóa kéo dài 4 tháng hàng năm, được gọi là Winter at Tantora, đã được khởi động vào năm 2018, với màn trình diễn của ca sĩ Andrea Bocelli và biểu tượng âm nhạc Yanni.

Ủy ban Hoàng gia sau đó đã bắt chước một số địa điểm cao cấp từ London, bao gồm cả câu lạc bộ tư nhân nổi tiếng Annabel's, đã mở một nhà hàng pop-up. Quỹ đầu tư công bắt đầu có các cuộc thảo luận về việc mua 10% Soho House & Company, công ty điều hành các câu lạc bộ thành viên tư nhân với không gian nghệ sĩ thời thượng, nhà hàng và phòng ngủ trên khắp châu Âu, Bắc Mỹ và châu Á. Ý tưởng là mở các tiền đồn ở A Rập Saudi và để tiếp cận

nhóm khách hàng có ảnh hưởng của Soho House trong nỗ lực nâng cao danh tiếng của đất nước.

Các nghệ sĩ và chức sắc hàng đầu đều quá phấn khích khi được tham gia vào thời kỳ phục hưng có mục đích của A Rập Saudi bắt cháp các cuộc đàn áp, bắt bớ và chiến tranh đẫm máu ở Yemen. Có vẻ như vị thái tử trẻ tuổi không thể làm gì sai, và khi bắt tay vào một chuyến công du đến Pháp, Vương quốc Anh và Hoa Kỳ, anh ấy đã trở thành tâm điểm của thành phố.

Lễ hội văn hóa Winter at Tantora

Hình vẽ được tạo từ máy bay điều khiển từ xa – drone

NGƯỜI ĐÀN ÔNG CỦA NĂM

Tháng 4 năm 2018

Dạo bước trên đường Rodeo Drive trong trang phục quần jean và áo sơ mi vào mùa xuân năm 2018, không bị gánh nặng bởi những trách nhiệm và hạn chế của Hoàng gia, Mohammed bin Salman nhớ lại chiếc tàu khu trục mà anh có được ở tuổi đôi mươi khi phiêu lưu khắp Paris hoặc Marbella.

Rời xa những nghĩa vụ bất tận của Riyadh, những buổi họp mặt gia đình, các cuộc họp chính phủ lúc nửa đêm và các nhà công nghệ điện cuồng gửi tin nhắn WhatsApp khẩn cấp vào mọi giờ, Mohammed đã tìm thấy một sự tự do không thể đạt được ở nhà. Ở Riyadh, trách nhiệm điều hành là không ngừng, và ngay cả trên du thuyền Serene ở Biển Đỏ hay ở al-Ula vào cuối tuần, các nghĩa vụ vẫn không ngừng nghỉ. Mohammed đã làm việc suốt đêm và nhiều ngày. Không có cách nào để đi dạo trong thủ đô Riyadh, với cái nóng, khói bụi và những tòa nhà cao tầng ngăn cách bởi những đại lộ rộng với vỉa hè, không có văn hóa vui chơi xung quanh; ngay cả khi nó xảy ra, thái tử không thể mạo hiểm mà không tạo ra cảnh tượng công cộng và nguy cơ an ninh.

Nhưng ở Beverly Hills, Mohammed có thể đi vòng quanh mà không bị phát hiện. Dừng chân ở các quán cà phê và cửa hàng, anh chỉ là một gã giàu có tận hưởng những thú vui của cuộc sống quốc tế. Sự khác biệt giữa lúc đó và bây giờ là Mohammed đã có được sức mạnh to lớn để tương xứng với khối tài sản khổng lồ của mình. Người Mỹ, đặc biệt là những người Mỹ quan trọng, bắt đầu hiểu điều đó.

Rodeo Drive - Beverly Hills

Trước đó, trong chuyến du lịch Mỹ, anh chọt nhớ đến một nhà hàng yêu thích ở thành phố New York từ những tháng anh ở đó với cha mình trong khi chú của anh là Thái tử Sultan bin Abdulaziz, đang điều trị bệnh ung thư. “Chúng ta sẽ đến Bar Masa,” anh nói với đoàn tùy tùng của mình. Đó không phải là vấn đề nhỏ. Người A Rập Saudi đã thuê phần lớn khách sạn Plaza, và với tư cách là một quan chức chính phủ lớn, Mohammed có một đội cận vệ khổng lồ gồm các vệ sĩ A Rập Saudi và Mỹ. Các trợ lý đã cầu xin anh để họ gọi trước và bao địa điểm, sắp xếp một đoàn xe thích hợp. Nhưng anh từ chối, đi đến thang máy và bước ra đường trong vòng mười lăm phút đi bộ dọc theo Công viên Trung tâm đến Vòng xoay Columbus, lính canh chạy trước để tạo ra một vành đai bảo vệ.

Bar Masa, New York

Chuyến đi đến Hoa Kỳ diễn ra sau chuyến thăm lớn đến Vương quốc Anh, nơi Saud al-Qahtani đã chi hàng triệu USD để mua không gian bảng quảng cáo với khuôn mặt của Mohammed được tô điểm bên cạnh các khẩu hiệu như “Chào mừng thái tử” và “Anh ấy đang mang lại sự thay đổi cho A Rập Saudi”. Đội bảo vệ của anh rất cảnh giác với các cuộc biểu tình và đe dọa đến mức họ thuê hàng chục vệ sĩ người Anh và bảo hộ gọi thêm bất kỳ ai khác mà họ biết trong ngành. Họ được lệnh theo dõi những người biểu tình và canh gác bất kỳ quan chức A Rập Saudi nào họ có thể. Thái tử đã gặp nữ hoàng và tham dự bữa tối riêng tư tại Cung điện Hampton Court với những người bạn quyền lực như Evgeny Lebedev, chủ sở hữu của tờ Independent and the Evening Standard. Cuộc gặp bí mật đã làm dậy lên câu hỏi trên báo chí Anh về vụ bán tờ báo cho một doanh nhân A Rập Saudi bí ẩn vào năm

đó và năm trước đó - một thỏa thuận theo đó nhóm Nghiên cứu và Tiếp thị của A Rập Saudi sẽ làm việc với tờ Independent mới bằng tiếng A Rập, tiếng Urdu, Thổ Nhĩ Kỳ và Ba Tư.

Cách Rodeo Drive vài dãy nhà là văn phòng của Ari Emanuel, siêu quyền lực tại Hollywood đang cố gắng hoàn tất thỏa thuận trị giá nửa tỷ đô la với Mohammed để đưa A Rập Saudi tham gia vào lĩnh vực kinh doanh điện ảnh. Gần Four Seasons, nơi Mohammed thuê tất cả 285 phòng cho đoàn tùy tùng của mình, là nhà của Rupert Murdoch, người sẽ tổ chức bữa tối cho hoàng tử để gặp Morgan Freeman, Michael Douglas và Dwayne “The Rock” Johnson.

MBS bao trọn Four Seasons

Mohammed rất có duyên trong các cuộc họp, thậm chí còn hài hước. Trong một cuộc họp nhỏ hơn, anh giải thích tình yêu của mình với chương trình truyền hình The Walking Dead, có những thây ma làm anh nhớ đến những kẻ Hồi giáo cực đoan. Và anh ngưỡng mộ Game of Thrones, ngoại trừ quá nhiều hoàng gia đã bị giết, anh nói với một nụ cười lớn.

GAME OF THRONES

Cuối tháng, A Rập Saudi có buổi chiếu phim lớn đầu tiên sau nhiều thập kỷ, chiếu Black Panther trong một khán phòng với những quầy bán bóng ngô kiểu cũ. Nó là một phần cho sự ra đời của hàng trăm rạp chiếu phim và một kỷ nguyên mới cho giải trí trong vương quốc. Nhiều nhà bình luận thích thú với tiếng vọng của A Rập Saudi ngày nay trong câu chuyện của bộ phim: Phim kể về một vị vua trẻ phải quyết định xem nên giấu vương quốc rùng rợn của mình hay giao tranh với thế giới bên ngoài.

Mặt sáng của năm 2018 điên cuồng đối với Mohammed, năm anh thúc đẩy các kế hoạch chuyển đổi kinh tế và xã hội với tốc độ chóng mặt. Trong những tháng tới, anh sẽ gặp gỡ các chủ tịch, CEO và các tỷ phú công nghệ bao gồm Elon Musk và Bill Gates, công khai tuyên bố về một tương lai rộng mở và đổi mới cho A Rập

Saudi. Anh sẽ đưa ra những cam kết lớn đối với thực tế ảo và năng lượng mặt trời cũng như quy hoạch đô thị tiên tiến.

“Nhà lãnh đạo A Rập có ảnh hưởng nhất. Chuyển đổi thế giới ở tuổi 32”, trang bìa của một tạp chí lạ có tựa đề The New Kingdom (giá 13,99 đô la) xuất hiện trên các sạp báo trên khắp Hoa Kỳ ngay trước chuyến thăm của hoàng tử.

Mặt khác của năm được tiến hành trong bóng tối, dưới hình thức giám sát tăng cường, bắt giữ, bắt cóc và bạo lực nhầm vào những kẻ thù trong và ngoài nước.

Cả hai mặt hàng đều được trưng bày vào rạng sáng của năm mới, khi Mohammed thực hiện bước đi táo bạo khi áp thuế tiêu thụ. Đó sẽ là một phần hoạch định chính sách kinh tế nhảm chán ở hầu hết các quốc gia, nhưng ở vương quốc này, đó là một cuộc cải cách lớn, loại mà các chuyên gia ở những nơi như Ngân hàng Thế giới khuyến khích. Trong nhiều thập kỷ, A Rập Saudi đã sử dụng tiền dầu mỏ, không phải tiền thuế, để tài trợ cho chi tiêu chính phủ phần lớn do lo ngại của hoàng gia về cách người dân phản ứng với việc đánh thuế mà không có đại diện trong chính phủ. Bây giờ Mohammed đang bắt người Saudi trả tiền. Phản ứng mạnh mẽ đến mức vua Salman phải phát tiền mặt một lần cho công dân vào 5 ngày sau đó. Cùng tuần đó, Mohammed đã thực hiện một động thái bí mật hơn nhiều.

Lúc đầu, Salman bin Abdulaziz để chuông điện thoại. Lúc đó là nửa đêm, Salman và vợ đã đi ngủ sớm, trở về phòng riêng của họ – như thường lệ ở Al Saud – trước nửa đêm.

Salman bin Abdulaziz là một tiểu hoàng tử, lớn hơn Mohammed vài tuổi, và thỉnh thoảng là một kẻ khó chịu. Anh ta đã chế nhạo Mohammed vì nền giáo dục A Rập Saudi của anh khi họ đi nghỉ ở Pháp, và anh ta đã làm Mohammed thất vọng vào năm 2016, khi gặp nghị sĩ đảng Dân chủ Adam Schiff trong cuộc chạy đua tổng thống mà Mohammed muốn đảng Cộng hòa thắng.

Salman không có tuyên bố về ngai vàng: anh là một trong hàng nghìn thành viên Hoàng gia không quan trọng về mặt chính trị, những hậu duệ Nhà Al Saud, phụ thuộc chính phủ nhưng không nắm quyền. Cơ cấu cha truyền con nối của A Rập Saudi có nghĩa là anh ta đã được định sẵn để trở thành một người rất giàu.

Nhưng Salman bin Abdulaziz có tham vọng vượt xa xuất thân của gia đình mình. Anh ấy đã học tại Sorbonne ở Paris và đi vòng quanh Châu Âu kêu gọi hòa bình thế giới trong các bài phát biểu quảng bá cho hoạt động từ thiện “Câu lạc bộ những người có tầm nhìn truyền giáo”. Trên thực tế, hoạt động từ thiện của Salman dường như chủ yếu kéo theo một hoạt động đặc biệt của A Rập Saudi là tặng quà cho một số người đàn ông Bedouin tương đối nghèo sống bên ngoài Riyad.

Vào năm 2017, Salman đã chọn một nửa tá đàn ông – những người đàn ông chưa bao giờ đi du lịch bên ngoài vương quốc hoặc từng thấy một phụ nữ mạo hiểm trong chiếc quần jean, một thành viên trong đoàn tùy tùng của hoàng tử cho biết – để đi cùng anh ta đến Paris. Ý tưởng là giới thiệu họ với văn hóa và cuộc sống tinh tế. Anh ta thuê cho những người đàn ông một căn hộ, nơi họ tiếp tục dành vài tháng tiếp theo để xem phim khiêu dâm và ngủ với gái mại dâm trước khi cùng hoàng tử trở về A Rập Saudi. Đó là một nỗ lực vô lý.

Mohammed không thể chịu đựng được những hoàng tử như Salman, người dường như đang đi nghỉ vĩnh viễn, đóng góp rất ít vào việc xây dựng A Rập Saudi. Họ đã khiến người Saudi trông thật ngớ ngẩn bằng những chuyến đi phô trương vòng quanh châu Âu và Hoa Kỳ. Có lẽ điều khiến Thái tử Salman khó chịu nhất là vợ anh ta, Areeb, con gái của vua Abdullah. Cô được thừa kế hơn 1 tỷ đô la sau khi cha qua đời, số tiền Mohammed cảm thấy thuộc về chính phủ.

Vào đầu năm 2018, Mohammed đã có đủ quyền lực để không cần phải chịu đựng những người thân khó chịu này. Đó là lý do tại sao điện thoại Salman đổ chuông vào khoảng 2 giờ sáng đêm hôm đó.

Cuối cùng, nó đánh thức một người nào đó trong nhà đang ngủ, người này đã đánh thức hoàng tử, vợ và một số nhân viên của họ. Hãy đến Royal Diwan — văn phòng của Hoàng gia — giọng nói trên điện thoại vang lên. Mohammed muốn gặp bạn. Salman và một nhân viên không phải là người Saudi khởi hành trên một chiếc SUV, bối rối và lo lắng.

Khi họ đến, trời vẫn còn tối như mực. Salman bảo nhân viên đợi trong khi anh ta vào văn phòng một mình. Ngay lập tức anh bị lính canh bao vây, tát tới tấp và đưa vào tù. Nhân viên của Salman đợi bên ngoài cho đến giữa buổi sáng và sau đó rời đi, tin là hoàng tử sẽ không ra ngoài.

Ngày hôm sau, Hoàng gia thông báo một nhóm các hoàng tử, bồ nháy ngoài bao gồm cả Salman, đã bị bắt vì họ xuất hiện tại văn phòng chính phủ và gây ra một vụ bạo lực về việc phải trả tiền điện, mà Mohammed đã quyết định không còn miễn phí. Gia đình và nhân viên của Salman không biết điều gì đã xảy ra. Họ không ngại trả tiền điện — Salman có rất nhiều tiền. Anh ấy đang trong quá trình

xây dựng một sở thú tư nhân, vì anh ấy sẽ phải tiêu bớt tiền của mình?

Cha của Salman, Abdulaziz, bắt đầu hoảng sợ. Ông đã chứng kiến cách Mohammed đối xử với những người bị giam ở Ritz và Mohammed bin Nayef, ông lo lắng con trai có thể đã làm điều gì đó chọc giận người đàn ông hiện là người cai trị trên thực tế của A Rập Saudi. Vì vậy, ông đã đưa ra một quyết định mạo hiểm: Abdulaziz kêu gọi một người nước ngoài giúp đỡ.

Người trung gian, Elie Hatem, luật sư ở Paris, người đã biết Mohammed và Salman từ khi họ còn là những cậu bé. Cha của Salman cho rằng luật sư có thể giúp đỡ vì gần đây ông đã hỗ trợ Mohammed trong một hoàn cảnh gia đình khó khăn liên quan đến người họ hàng có vấn đề khác, chị gái của Mohammed, Hassa.

Hassa lớn tuổi hơn Mohammed và luôn có tính cách độc lập. Cô là con gái duy nhất trong gia đình, và đã có mối quan hệ lạnh nhạt với Mohammed trong nhiều năm. Một người bạn nhớ lại hành vi của cô ở Paris – đi câu lạc bộ đêm khuya, nổi cáu ở nơi công cộng, bao gồm cả một sự cố, khi cô ném đĩa vào người chủ trong một nhà hàng sang trọng – khiến cô phải chịu trách nhiệm pháp lý. Một ngày trong năm 2017, cô hoảng sợ gọi điện cho Hatem: Cảnh sát đã đến nhà ở Paris và đe dọa bắt sau khi một công nhân tuyên bố anh ta đã bị vệ sĩ của công chúa đánh theo lệnh của cô trong vụ việc năm trước.

Hatem vội vã đến nhà của Hassa trên Đại lộ Foch. Công chúa úa nước mắt và run rẩy; cô cho biết người thợ đã chụp ảnh cô bằng điện thoại của anh ta khi cô ra khỏi phòng tắm, và vệ sĩ của cô đã làm hỏng điện thoại. Mohammed đã tiến hành một nỗ lực kiểm soát thiệt hại. Hassa thuê Hatem đại diện cho cô, và Mohammed

thường xuyên gọi cho ông ấy để cập nhật thông tin. Anh không muốn Hassa làm gia đình xấu hổ khi cư xử như một công chúa hư hỏng.

Nhưng Mohammed cho thấy sự hiểu biết hạn chế về cách phương Tây và hệ thống luật pháp của nó hoạt động. “Cha tôi đã nói chuyện với tổng thống, vì vậy mọi thứ sẽ ổn thôi,” Mohammed nói với luật sư trong cuộc gọi năm 2017 mà Hatem sau đó đã kể lại cho một cộng sự. Mohammed, Hatem nói với cộng sự, cho biết nhà vua đã đề cập vấn đề với tổng thống Pháp lúc bấy giờ là Francois Hollande và Mohammed mong tổng thống bỏ qua.

“Không, không, đó không phải là cách nó hoạt động,” Hatem nói với Mohammed bằng tiếng Ả Rập. “Tổng thống không thể can thiệp”. Đây không phải là Ả Rập Saudi, nơi mọi công tố viên đều báo cáo với Nhà vua. Đây là nước Pháp, một nền dân chủ với các tòa án độc lập và báo chí tự do. Tổng thống không thể ra lệnh bác bỏ một vụ án hình sự; làm như vậy sẽ trở thành một vụ bê bối.

Hassa quay trở lại A Rập Saudi, nhưng vụ án kéo dài khi cô vắng mặt và một thẩm phán Pháp đã ban hành lệnh bắt giữ cô vào năm 2018. Khi đang xử lý vụ án, luật sư đã hạ cánh xuống Paris trên một chuyến bay từ Síp và nhận được tin nhắn từ người bạn cũ Abdulaziz yêu cầu gọi lại ngay lập tức.

Hatem gọi điện từ sân bay. “Giúp tôi,” Abdulaziz nói. Con trai ông ta, Salman, đã đến gấp Mohammed một ngày trước đó và đánh nhau trong cung điện trước khi bị bắt. Abdulaziz đã nghe đủ loại tin đồn, thậm chí một số lính canh có liên quan là người Mỹ. Ông không biết con trai đang ở đâu và nhờ Hatem giúp đỡ tìm kiếm.

Hai ngày sau khi Salman bị bắt, Hatem gọi cho Mohammed. “Bạn đang gọi về em gái tôi?” hoàng tử hỏi.

“Tôi đang gọi về anh họ của bạn,” Hatem trả lời. “Tôi muốn biết tình trạng của Salman.”

Mohammed rất ngạc nhiên. Anh không mong đợi những tranh chấp trong gia đình được công chiếu trên toàn thế giới. Tại sao anh lại nhận được cuộc gọi từ một luật sư người Pháp gốc Lebanon về điều gì đó giữa anh và anh họ của mình?

Mohammed từ chối trả lời bất kỳ câu hỏi nào của Hatem. Thay vào đó, lính canh của anh đã bắt giữ Abdulaziz, cha của Salman và tống vào tù. Hatem đã bị loại khỏi trường hợp của Hassa và các liên hệ cho biết ông ta sẽ không còn làm việc với gia đình Hoàng gia nữa. Không ai nhìn thấy Salman hoặc cha của anh ta trong nhiều tháng, mặc dù một tù nhân của nhà tù al-Hair nói với một người bạn là anh ta đã nhìn thấy hoàng tử ở đó vào năm 2018. “Anh ta đã bị đánh đập”, tù nhân khai.

Không lâu sau, hàng triệu đô la mà vợ của Salman được thừa kế từ cha cô sẽ biến mất khỏi tài khoản của cô trong các ngân hàng A Rập Saudi, cùng với số thừa kế của những người con khác của Abdullah. Nỗi sợ hãi của gia tộc Abdullah trong những ngày trước khi cha họ qua đời đã trở thành sự thật. Một người con trai, Turki, đang ở trong tù, và những người còn lại đã chứng kiến phần lớn vận may của họ biến mất.

Mohammed và các cố vấn đã trở nên cực kỳ mỏng manh. Giờ đây, bất cứ ai chỉ trích thời gian cầm quyền ngắn ngủi của anh đều phủ nhận những cải cách của A Rập Saudi. Mohammed và những người của anh coi những cải cách này không chỉ là những thay đổi có thể làm cho cuộc sống tốt hơn một chút mà còn là nhu cầu tồn tại cần thiết cho Nhà Al Saud. Nếu không có chúng, gia đình có thể mất trắng, đất nước có thể đi vào hướng nguy hiểm. Sự kết hợp giữa niềm tin vào sứ mệnh và không muốn tiếp thu những lời chỉ trích đã dẫn đến những cuộc đàm áp tham khốc.

Ít ai gây được tiếng vang lớn trên trường quốc tế như trường hợp của Loujain al-Hathloul, một phụ nữ A Rập Saudi trẻ, sáng sủa bị đối xử như một đặc vụ al-Qaeda bất hảo vì nỗ lực thúc đẩy nữ quyền. Sinh ra ở Jeddah, al-Hathloul đã dành phần lớn cuộc đời ở A Rập Saudi, dành dum trong 5 năm khi còn nhỏ ở Pháp và 4 năm ở Canada để học tại British Columbia. Chính ở đó, cô đã thức tỉnh chính trị.

Trong những chuyến về nhà, cô giảng cho những đứa em về tình trạng khủng khiếp của quyền phụ nữ ở A Rập Saudi. Họ trả lời, cô đã đi quá lâu, nhưng cô nói là mình không bị ảnh hưởng bởi những

quan điểm bên ngoài – cô tin những quyền con người này là phổ biến và chúng đang bị từ chối đối với một nửa đất nước. Sau khi tốt nghiệp đại học, cô cảm thấy bị thu hút trở lại Vùng Vịnh và cập bến UAE, nơi phụ nữ được tự do và việc làm tốt hơn.

Nhưng quan điểm chính trị của cô vẫn còn xung đột, và cô đã tham gia vào một cuộc biểu tình bất bạo động chống lại lệnh cấm phụ nữ lái xe. Một ngày trong năm 2014, cô lên xe ở Dubai, nơi cô được cấp giấy phép hợp lệ và lái xe đến biên giới A Rập Saudi. Cảnh sát

ở đó, bối rối và tức giận, đã bắt cô, và đưa vào nhà tù dành cho trẻ vị thành niên, nạn nhân nữ của lạm dụng gia đình trong bảy mươi ba ngày. Việc giam giữ rất nhẹ nhàng, cô nói với bạn bè và gia đình đó là một trải nghiệm mở mang tầm mắt. Theo luật của A Rập Saudi, nếu một người vợ cố gắng chạy trốn khỏi chồng - ngay cả khi vì bạo hành gia đình - thì anh ta có thể gọi cảnh sát và bắt cô ta vì không tôn trọng anh ta. Theo nhiều cách, nó giống với thông lệ vào đầu thế kỷ 20 ở Mỹ về những người chồng phạm tội với vợ, những người không thích cách họ bị đối xử trong các nhà thương điên.

A Rập Saudi sau đó cũng dịu dàng hơn. Mặc dù cô đã vượt qua ranh giới đỏ, nhưng không ai đối xử thô bạo. Cô được trả tự do khi cha cô ký một văn bản nói cô sẽ không tái phạm. Họ vui vẻ ở nhà về sự kiện này, nói họ sẽ cưới về nó sau mười năm nữa.

Không lâu sau, cô gặp diễn viên hài nổi tiếng Fahad Albutairi, “Seinfeld của Trung Đông”, người sẽ trở thành chồng cô. Theo phong cách điển hình của A Rập Saudi, họ gặp nhau lần đầu trên Twitter trước khi gặp trực tiếp tại Emirates, nơi mà sự tản tỉnh được chấp nhận nhiều hơn. Al-Hathloul đã không đánh mất niềm đam mê với quyền phụ nữ và ngày càng cứng rắn hơn. Tại một hội nghị phụ nữ ở Geneva, cô tham dự với tư cách cá nhân và công khai chỉ trích một phái đoàn chính thức về sự thiếu trung thực. Cô không hề hay biết, cô đã hạ cánh trực tiếp trên radar của Saud al-Qahtani với những dòng tweet mang tính lan truyền chỉ trích từng tuyên bố của phái đoàn A Rập Saudi.

Vào tháng 3 năm 2018, cô bất ngờ bị bắt giữ bởi các nhân viên an ninh quốc gia UAE, những người đã đưa cô đến A Rập Saudi, nơi cô bị giam giữ trong những hoàn cảnh khắc nghiệt hơn nhiều. Cô

chỉ ở tù vài ngày trước khi được thả về nhà nhưng bị cấm xuất cảnh.

Sau đó, vào tháng năm, các sĩ quan lại đến và bắt cô. Lần này, họ buộc tội cô âm mưu với kẻ thù nước ngoài, cụ thể là Qatar, cung cấp thông tin cho các chính phủ nước ngoài về đất nước. Cô không giữ bí mật gì, nhưng chính hành động chỉ trích quê hương của mình với những người khác cũng đủ để bị coi là kẻ phản bội và “mối đe dọa an ninh quốc gia”. Cô đã bị bắt cùng với các nhà hoạt động khác thúc đẩy quyền của phụ nữ và Albutairi, chồng cô, bị bắt ở Jordan.

Vài tuần sau, cô gọi cho bố mẹ, giả vờ mọi thứ đều ổn và nói cô đang ở trong một “khách sạn”. Nhưng họ biết có điều gì đó không ổn. Lời nói của cô trống rỗng và cảng thẳng. Cuối cùng họ cũng có thể nhìn thấy cô ấy. Mẹ cô giật mình lặng đi, thấy cô vất vả cầm cốc nước hay nuốt nước bọt. Trên người cô có những vết đỏ. Cũng trong khoảng thời gian đó, Albutairi quyết định không thể ở bên cô thêm nữa và yêu cầu ly hôn (một số thông tin cho biết chính quyền đã buộc anh phải ly hôn). Đây là những hậu quả tàn khốc đối với một phụ nữ trẻ chỉ đơn giản yêu cầu quyền được phát biểu rộng rãi trên toàn thế giới.

Trong chuyến thăm thứ ba của gia đình, cô cuối cùng đã thừa nhận đang bị tra tấn. Cứ như thể những người thẩm vấn cô nghĩ rằng họ có thể thuyết phục cô bằng vũ lực để từ bỏ hoạt động và xóa bỏ mọi ký ức tiêu cực về trải nghiệm của cô khi bị giam giữ. Bản thân Saud al-Qahtani là một trong những thủ phạm bị cáo buộc. Mặc dù chính phủ nói chung luôn phủ nhận việc sử dụng bạo lực, nhưng có thông tin anh ta đã đe dọa sẽ hãm hiếp và giết cô trước

khi ném xác xuống cống nơi hài cốt của cô sẽ không bao giờ được tìm thấy.

Điều trớ trêu cay đắng là Mohammed bin Salman đang thúc đẩy các cải cách giống như cô đang kêu gọi. Tại sao lại thẳng tay đàn áp các nhà hoạt động trong khi tất cả những gì anh thực sự cần làm là mời họ đến và hứa với họ rằng anh là một người đáng tin? Câu trả lời thật đáng lo ngại: Ở vương quốc A Rập Saudi của Mohammed, những cải cách chỉ có thể đến từ cấp cao nhất, kéo công dân tin họ có thể giành được quyền của mình thông qua phản đối hoặc công khai chỉ trích Hoàng gia. Đối với tất cả các quan điểm tự do, Mohammed nói chung nhất trí với các chú, dì, anh, chị em họ của mình về một điều: Tốt nhất là Nhà Al Saud điều hành mọi việc.

Các chiến thuật tàn bạo đã phản tác dụng, và trường hợp của al-Hathloul sau đó đã trở thành một cuộc tập hợp toàn cầu phản đối chế độ của Mohammed bin Salman.

Trở lại tháng 3, khi al-Hathloul lần đầu tiên bị bắt, Mohammed đã chuyển sự chú ý ra nước ngoài. Anh đã cất cánh đến Ai Cập. Ngay lập tức, anh đã nhận được cách tiếp cận chính sách đối ngoại mạnh mẽ của mình, nói với một người phỏng vấn: Thổ Nhĩ Kỳ là một phần của “tam giác tội ác” với Iran và các nhóm Hồi giáo cực đoan. Tổng thống Thổ Nhĩ Kỳ Recep Tayyip Erdogan đã cố gắng cải thiện mối quan hệ với A Rập Saudi, nhưng Mohammed đã dập tắt những hy vọng đó.

Khi chuyến công du nước ngoài tiếp tục đến Hoa Kỳ, tin đồn lan truyền trong giới tài chính là hoàng tử và quỹ tài sản công đã sẵn sàng chi tiêu với tỷ lệ đáng kinh ngạc. Nó bắt đầu với khoản đầu tư 400 triệu đô vào một công ty có tên Magic Leap, công ty đang

phát triển tai nghe “thực tế tăng cường” nhưng vẫn chưa bắt đầu bán bất kỳ sản phẩm nào. Michael Klein, cựu giám đốc ngân hàng Citigroup, người từng thân thiết với Alwaleed bin Talal, đã đàm phán về thương vụ này.

Chi tiêu hàng tỷ đô la của A Rập Saudi không phải là mục đích chính của chuyến đi đến Hoa Kỳ năm 2018. Giờ đây khi đã là thái tử, Mohammed dự kiến sẽ gặp các chính trị gia và lãnh đạo doanh nghiệp, thuyết phục họ đầu tư tiền vào vương quốc đang biến đổi nhanh chóng của mình. Dưới sự cai trị của anh, A Rập Saudi sẽ không còn là nơi mà các doanh nhân Mỹ chỉ đi tìm vốn. Giờ đây, Mohammed đã xác định nền kinh tế cần hiện đại hóa, dân số trẻ và khả năng lãnh đạo sáng tạo của A Rập Saudi sẽ khiến nước này trở thành điểm đến thu hút hàng tỷ đô la đầu tư của Mỹ.

Mọi việc bắt đầu tốt đẹp tại Nhà Trắng vào ngày 20 tháng 3. Đó là gần đúng một năm sau bữa ăn trưa trước đó của anh ở đó. Hồi đó, anh chỉ là phó thái tử và chỉ dùng bữa với tổng thống vì một vị khách quan trọng hơn, Angela Merkel, không đến vì thời tiết xấu.

Giờ đây, Mohammed là khách mời danh dự, dẫn đầu một phái đoàn người A Rập Saudi mặc đồ đen vào Phòng Bầu dục. Tuy nhiên, nhanh chóng, một vết nứt trong tầm nhìn của Mohammed trở nên rõ ràng. Khi họ ngồi trên ghế bên dưới bức chân dung của George Washington, Donald Trump nói với Mohammed là ông nhiệt tình như thế nào về mối quan hệ với A Rập Saudi. “Bây giờ bạn còn hơn cả thái tử,” Trump nói. “Chúng ta đã trở thành những người bạn rất tốt trong một khoảng thời gian ngắn.” Nhưng bên cạnh tổng thống là một tấm áp phích khiến Mohammed phải rùng người.

Nó trông giống như một cái gì đó từ một hội chợ khoa học cấp hai. “Đơn hàng của KSA (A Rập Saudi) đang chờ xử lý,” nó là đoạn văn bản màu đen trên nền màu vàng. Dưới là bản đồ của Hoa Kỳ với các khu vực được đánh dấu sẽ được hưởng lợi từ những gì Trump nói là doanh thu bán vũ khí 12,5 tỷ đô la cho A Rập Saudi. “Đó là đậu phộng cho bạn,” ông nói với hoàng tử.

Mohammed cười một cách cứng nhắc. Tổng thống đang làm suy yếu toàn bộ lời rao của mình về A Rập Saudi, coi hoàng tử như một quân bài về mặt chính trị. “A Rập Saudi là một quốc gia rất giàu có và họ sẽ cung cấp cho Hoa Kỳ một số của cải đó,” Trump tuyên bố công khai.

Sự bất hòa giữa mục tiêu của hoàng tử và những mục tiêu của những người đồng cấp Mỹ sẽ làm nền tảng cho cả khía cạnh của chuyến đi. Theo quan điểm của Mohammed, cam kết của A Rập Saudi trong việc hiện đại hóa nhanh chóng và xây dựng cơ sở công nghiệp, dân số trẻ ưa thích công nghệ và sự cởi mở mới của nước này đối với giải trí phương Tây sẽ khiến họ trở thành một địa điểm

hấp dẫn cho các công ty Mỹ đầu tư hàng tỷ đô la. Từ quan điểm của những người Mỹ mà Mohammed đang gặp, phép tính đơn giản hơn nhiều: Mohammed là người có nghìn tỷ đô để chi tiêu, người đã điều hành đất nước với tổng dân số “xấp xỉ 2/3 California”, theo lời của một nhà sản xuất Hollywood được thuê bởi vương quốc để tạo ra kinh doanh giải trí. Ông nói, hầu hết các công ty chỉ có thể biện minh cho việc không đầu tư hàng tỷ đô la vào một nơi có tòa án không rõ ràng, luật hạn chế đối với phụ nữ và mối đe dọa liên tục của một số loại PR thất bại.

Mỗi người đàn ông mà Mohammed sẽ gặp ở Hoa Kỳ đều có một số tầm nhìn về cách anh có thể sử dụng một khoản đầu tư khổng lồ của A Rập Saudi và ít nói về việc đầu tư tiền của mình vào vương quốc. Thung lũng Silicon muốn có vốn để thổi phồng thêm các bong bóng như WeWork và ứng dụng dắt chó đi dạo Wag. Ngay cả tờ tạp chí gây tò mò xuất hiện trên khắp nước Mỹ kỷ niệm chuyến thăm của hoàng tử cũng có vẻ là một chiêu trò bán hàng.

Tạp chí này có truyền thống tôn thờ hoàng gia với kiểu tóc máy mà các quầy báo của Hoa Kỳ chưa từng thấy kể từ thời Công nương Diana. Bên dưới tiêu đề Vương quốc mới, Mohammed nhìn chằm chằm vào chiếc áo choàng màu đỏ, nhếch mép nhưng bằng cách nào đó trông vẫn nghiêm túc. Bao quanh anh là các văn bản thông báo, “Đồng minh thân cận nhất Trung Đông của chúng ta đang tiêu diệt chủ nghĩa khủng bố”, “Kiểm soát để chế kinh doanh trị giá 4 nghìn tỷ đô la” và “Xây dựng thành phố khoa học viễn tưởng trị giá 640 tỷ đô la cho tương lai”, những con số dường như được lấy từ không khí. Không rõ có bao nhiêu người thực sự mua tạp chí 13,99 đô la hoặc liệu có ai coi nó như một tác phẩm báo chí hay không. Nhưng điều đó không thực sự quan trọng: nó dường như

đã được xuất bản cho một người, chính thái tử, bởi những người đàn ông đang tìm kiếm một lượng tiền mặt của riêng họ.

Nhà xuất bản David Pecker là giám đốc điều hành của National Enquirer, công ty mẹ American Media Inc., ông ấy đã ủng hộ Trump từ rất sớm, tự hạ mình vào giữa vụ bê bối “bắt và giết” mà ông ấy đồng ý mua và không xuất bản, tài liệu buộc tội từ một vũ nữ thoát y, người tuyên bố có quan hệ tình cảm với tổng thống. Công ty của Pecker đang tìm kiếm đầu tư để mở rộng cuộc thi Mr. Olympia sang Trung Đông và sau khi gặp Mohammed vào năm 2017, ông ấy muốn ký kết một thỏa thuận vào năm 2018. Khung thời gian trùng lặp với án phẩm quảng cáo tầm nhìn của Mohammed cho cái mà tạp chí gọi là “vương quốc ma thuật.”

Ở giữa tất cả, với một bài báo về nền kinh tế mới của A Rập Saudi được viết dưới dòng tin nhắn của anh và bức ảnh anh đứng nghiêm trang bên cạnh Trump, phía sau là một chủ ngân hàng trẻ người Pháp tên là Kacy Grine. Anh ta không phải là kiểu người để được thu hút vào quỹ đạo của hoàng tử, kiểu nhân vật quốc tế, trong thế giới tiền của A Rập Saudi, có thể đi từ mờ mịt trở thành doanh nhân nổi tiếng chỉ với một cái bắt tay.

Grine đã ba mươi tuổi nhưng trông trẻ hơn. Khuôn mặt không có đường viền của anh ta dường như không có râu, và mái tóc nâu hạt dẻ bóng bẩy. Grine có bầu không khí của cái mà Robert Caro, người viết tiểu sử của Lyndon Johnson, gọi là “đứa con chuyên nghiệp”, một người đàn ông trẻ tuổi đã đạt được tầm vóc nhờ việc tôn sùng hết người này đến người khác.

Grine tham gia vào công việc kinh doanh của A Rập Saudi phần lớn thông qua Alwaleed bin Talal. Họ đã gặp nhau nhiều năm trước đó, khi Grine, lúc đó là một nhân viên ngân hàng cấp dưới,

đóng một vai trò trong thỏa thuận mà Alwaleed đã đàm phán với tổng thống của Senegal. Vị hoàng tử lớn tuổi thích chàng trai trẻ sắc sảo người Pháp, người biết lắng nghe nhiều hơn là nói chuyện và khi nói chuyện, anh ấy đã nói rất nhẹ nhàng và ngắn gọn.

Trong các giao dịch tiếp theo, Alwaleed đề nghị các đối tác đàm phán của mình thuê Grine làm cố vấn. Điều đó mang lại công việc kinh doanh ổn định và chẳng bao lâu những người muốn tiền của Alwaleed biết Grine có thể là người dẫn đường tới hoàng tử. Grine duy trì mối quan hệ bằng cách đến thăm Alwaleed tại nhà ở Riyadh vài lần mỗi năm, đi cùng ông ta đến các cuộc họp kinh doanh và đi đến sa mạc nơi hoàng tử sẽ giao tiền mặt cho người Bedouin.

Grine dường như có vị trí tốt trong những ngày đầu khi Mohammed đi lên. Chính Alwaleed là người đầu tiên đề xuất chiến lược của Mohammed trong việc sử dụng tiền dầu của A Rập Saudi để đầu tư lớn ra nước ngoài và Alwaleed đã công khai ca ngợi các kế hoạch đầy tham vọng của Mohammed đối với nền kinh tế. Grine phát triển mối quan hệ với những người đàn ông như tài phiệt người Anh gốc Mỹ Len Blavatnik và ông trùm Hollywood Ari Emanuel.

Thông qua Emanuel, Grine đã quen Pecker, người đã đưa nhân viên ngân hàng trẻ tuổi đến Nhà Trắng vào năm 2017 để gặp Trump. Mỗi liên hệ với Trump, Hollywood và hoàng tử nổi tiếng nhất của A Rập Saudi, Grine dường như là người hoàn hảo để đưa vào vị trí trung tâm của tạp chí.

Tuy nhiên, vào thời điểm nó được xuất bản, có một sự phức tạp khó xử: Alwaleed, người đã bị giam giữ tại Ritz, vẫn bị quản thúc tại gia. Mohammed đã nhốt ông ta, buộc tội tham nhũng, vô hiệu hóa về mặt tài chính, và sau đó nhìn Alwaleed hắc hác đưa ra tuyên

bố bẽ mặt rằng mọi thứ đều ổn. Sau tất cả những điều đó, Alwaleed vẫn bị cấm xuất cảnh.

Sau nhiều năm kinh doanh và tình bạn với Alwaleed, Grine hiện đang xuất hiện trên một tạp chí quảng bá cho người đàn ông đã nhốt Alwaleed. Những người theo dõi A Rập Saudi đã bối rối, và Grine nói với các cộng sự là anh ta vẫn trung thành với Alwaleed.

Tạp chí đã phản tác dụng với tất cả mọi người. Các quan chức A Rập Saudi buộc phải phủ nhận với các phóng viên Mỹ là chính phủ đã trả tiền cho việc xuất bản. Mọi quan hệ của Pecker với Trump, thay vì những kế hoạch lớn của hoàng tử, đã trở thành tâm điểm cho nhiều chuyên gia Hoa Kỳ. Grine, người thích hoạt động ngoài rìa, giờ đang ở trung tâm của một vụ náo động đáng xấu hổ mang lại nhiều dư luận và không có tiền.

Mohammed tiếp tục chuyến thăm của mình, gặp gỡ các giám đốc điều hành như Mark Zuckerberg, Bill Gates và Tim Cook của Apple. Anh đã ăn tối với Jeff Bezos và chụp ảnh với người sáng lập Google Sergey Brin. Anh ngồi cùng Oprah Winfrey, nhà đầu tư mạo hiểm Peter Thiel, và các CEO của Disney, Uber và Lockheed.

Đối với Jeffrey Goldberg, biên tập viên Đại Tây Dương, người có cuộc phỏng vấn với Barack Obama nhiều năm trước đó khiến Mohammed tin cựu tổng thống đang ủng hộ Iran thay vì A Rập Saudi, hoàng tử đã đưa ra một tuyên bố đáng ngạc nhiên: Anh khẳng định Israel có quyền tồn tại, một sự thay đổi lớn đối với một vương quốc mà gần đây nhất là năm 2012, đã xuất bản sách giáo khoa cấp hai gọi là vượn người Do Thái.

Những tuyên bố như vậy, cũng như việc Mohammed nắm lấy Hollywood và Thung lũng Silicon tự do về mặt xã hội và lời hứa mang Hồi giáo “ôn hòa” đến A Rập Saudi, đã tạo cho một số người Mỹ ấn tượng sai lầm. Một người tham dự bữa tối tại nhà Murdoch, diễn viên và cựu đô vật chuyên nghiệp Dwayne Johnson, cho biết trong một bài đăng trên Facebook là anh rất thích gặp hoàng tử. “Tôi rất mong sớm có chuyến thăm đầu tiên tới A Rập Saudi,” anh ấy viết và nói thêm, “Tôi chắc chắn sẽ mang theo loại rượu tequila ngon nhất của mình để chia sẻ với Hoàng gia và gia đình của anh ấy.” The Rock và những người Mỹ khác không hiểu, Mohammed là người theo chủ nghĩa truyền thống. Anh có thể uống, nhưng chỉ riêng tư. Và những cải cách - sự bao trùm của phương Tây, đoạn tuyệt với cơ sở tôn giáo, dỡ bỏ lệnh cấm phụ nữ lái xe - nhằm thỏa mãn một nhóm dân số trẻ có khả năng phản kháng. Tất cả được thực hiện với mục tiêu lâu đời nhất của Al Saud: duy trì quyền lực.

Những người quan sát cẩn thận đã thấy điều đó khi nó kiểm soát vương quốc và các nước láng giềng. Mohammed hầu như không nhìn về phía trước. Trong cuộc phỏng vấn trên Atlantic, anh nói với Goldberg rằng nhà lãnh đạo tối cao của Iran còn tệ hơn cả Hitler. Tin tức rò rỉ từ Riyadh là Mohammed cũng đã giam giữ mẹ ruột của mình, người đã bắt đầu phản ánh một số quyết định quản trị của anh với nhà vua.

Trong khi người Mỹ kỷ niệm các quyền tự do mới của A Rập Saudi dành cho phụ nữ, những người đàn ông của Mohammed đang thực hiện một cuộc vây bắt chính những phụ nữ đã thúc đẩy cải cách mới. Ngay cả khi các nhà hoạt động và hoàng tử đồng ý là phụ nữ nên được phép lái xe, những người công khai phản đối chính phủ, đặc biệt là những người bất bình ở nước ngoài, vẫn bị nhốt.

Vào thời điểm chuyến đi Mỹ kết thúc tại Houston vào đầu tháng 4, Mohammed đã đạt được rất ít bước tiến trong mục tiêu thu hút các công ty Mỹ đầu tư vào A Rập Saudi. Nhưng đã gây được tiếng vang lớn với tư cách là một nhà đầu tư, cam kết hơn 20 tỷ đô la cho các dự án vũ khí, hóa dầu và đầu tư vào các công ty công nghệ và giải trí, bao gồm 400 triệu vào công ty Endeavour của Ari Emanuel và 2 tỷ vào Tesla.

Anh quay trở lại vương quốc để thông qua những cải cách thậm chí còn tham vọng hơn. Và thậm chí còn thúc đẩy mạnh mẽ hơn nữa để có vẻ như các công ty lớn, sáng tạo của phương Tây sẽ đầu tư vào A Rập Saudi. Anh đã nhắm tới Jeff Bezos. Sau khi hoàng tử và người sáng lập Amazon ăn tối cùng nhau tại LA, họ đã trao đổi số điện thoại liên lạc và bắt đầu trao đổi WhatsApp lâu dài về một dự án mà Amazon sẽ chi từ 2 tỷ đô la trở lên cho một cơ sở lưu trữ dữ liệu khách hàng ở Trung đông.

Đối với Bezos, thỏa thuận này có thể là một bước tiến quan trọng vào thị trường Trung đông đầy cạnh tranh. Đối với Mohammed,

có rất ít nguy cơ về kinh tế; cái gọi là trang trại máy chủ không cung cấp nhiều việc làm. Nhưng việc để người đàn ông giàu nhất thế giới đưa một trong những công ty quyền lực nhất thế giới đến vương quốc sẽ là sự thúc đẩy hình ảnh tuyệt vời cho Mohammed.

Trong vài tháng tiếp theo, anh nói với Bezos qua WhatsApp về sự phản khích cho hành động này - và sự thất vọng khi Amazon đã quá chậm triển khai ở A Rập Saudi. “Tôi rất thất vọng,” Mohammed nói với Bezos, Amazon đã xây dựng một cơ sở ở nước láng giềng Bahrain trước Saudi. Và anh nói với Bezos là Amazon đã “thúc đẩy” A Rập Saudi đầu tư vào một đối thủ cạnh tranh về thương mại điện tử bằng cách không đến vương quốc này sớm hơn. Đây giờ là cơ hội cho mối quan hệ đối tác mới hiệu quả giữa Amazon và A Rập Saudi, một mối quan hệ mà hoàng tử và tỷ phú có thể công bố trên sân khấu cùng nhau vào cuối năm đó tại hội nghị đầu tư ở Riyadh có tên Davos in the Desert. “Điều rất quan trọng đối với tôi, bạn của tôi, bạn đến Saudi trong Diễn đàn đầu tư cho tương lai và chúng ta công bố quan hệ đối tác Tầm nhìn 2030 trị giá 2,8 tỷ đô la này,” Mohammed nói với Bezos qua WhatsApp.

Trên thực tế, việc đưa Bezos lên sân khấu là mục tiêu của Mohammed. Ngay sau khi họ dùng bữa tối, Musaad al-Aiban, quan chức an ninh đã giúp lên kế hoạch cho chuyến thăm năm 2017 của Trump tới Riyadh, đã quyết định không tiếp tục kế hoạch của Amazon vì công ty sẽ không cho phép tình báo và cơ quan thực thi pháp luật của A Rập Saudi truy cập dữ liệu của cơ sở. Nhưng các thành viên Hoàng gia được yêu cầu đảm bảo Amazon không bao giờ nhận được thông báo đó. “Đừng bao giờ nói công khai. Chúng ta chỉ tiếp tục đàm phán về sự quan liêu,” một cố vấn chính phủ làm việc trong dự án nói với Wall Street Journal.

Những cải cách xã hội của Mohammed và thói chuyên quyền của anh vẫn tiếp tục ở quê nhà. Vào tháng 6, lệnh cấm phụ nữ lái xe đã chính thức được dỡ bỏ. Haya, cảnh sát tôn giáo râu ria đi khắp các trung tâm mua sắm của Riyadh để bắt phụ nữ mặc hở hang, đã bắt đầu biến mất khỏi tầm nhìn của công chúng vào năm 2016, khi Mohammed bắt họ ở trong văn phòng. Nay giờ họ hiếm khi được nhìn thấy trên đường phố. Sau nhiều năm các buổi hòa nhạc và rạp chiếu phim bị cấm, các nguồn giải trí mới tràn vào A Rập Saudi. Mohammed tự hào Cirque du Soleil của Canada đã lên kế hoạch đến thăm vương quốc.

Cirque du Soleil là một công ty giải trí có trụ sở tại Montreal và là nhà sản xuất xiếc đương đại lớn nhất thế giới. Nằm trong khu vực nội thành của Saint-Michel, nó được thành lập tại Baie-Saint-Paul vào ngày 16 tháng 6 năm 1984 bởi các cựu nghệ sĩ đường phố Guy Laliberté và Gilles Ste-Croix.

Sau đó, lúc 10 giờ tối, một quan chức chính phủ Canada nhận được cuộc gọi bất ngờ từ Bộ trưởng văn hóa A Rập Saudi Ahmed al-Khatib. Bộ trưởng đã liên hệ với Canada vì ông cũng có vai trò

trong việc mua sắm quân sự và các công ty Canada đang tìm cách bán cho vương quốc. Nhưng cuộc gọi này không phải về doanh số quốc phòng. Đó là về Cirque du Soleil, cũng là một công ty của Canada, vừa hủy chuyến thăm vương quốc vì không sắp xếp được lịch trình.

“MBS đang bức mình”, Khatib nói. “Anh ấy yêu Cirque du Soleil. Điều này là không thể chấp nhận được. Bạn phải làm cho họ đến.”

Vị quan chức này nhẹ nhàng giải thích anh ta không có đủ thẩm quyền để buộc một gánh xiếc biểu diễn. Khatib thất vọng cúp máy và bắt tay vào tìm giải pháp thay thế. Nhưng người thay thế Cirque của Nga mà anh ta thuê không lừa được ai. Thay vào đó, những nữ diễn viên nhào lộn mặc áo ngắn đã tạo ra phản ứng dữ dội trên Twitter, làm dây lên những dòng tweet về phụ nữ Nga “khỏa thân”, MBS đã thay thế Khatib.

Mối quan hệ giữa A Rập Saudi - Canada sẽ sớm xấu đi hơn nữa. Vào mùa hè năm đó, Mohammed đã đi hết tốc lực với các sáng kiến về chính sách xã hội và đối ngoại, không khoan nhượng cho bất kỳ cá nhân hoặc quốc gia nào cản đường. Đó là khi các trợ lý đưa ra kế hoạch xây dựng một con kênh sẽ tách Qatar khỏi phần còn lại của Bán đảo A Rập, biến đất nước nhỏ bé thành một hòn đảo. Sau đó, vào ngày 3 tháng 8, chính phủ Canada đã gửi một tweet chỉ trích cách đối xử của A Rập Saudi đối với những người bất đồng chính kiến và khẩn cấp yêu cầu chính quyền A Rập Saudi ngay lập tức trả tự do cho các nhà hoạt động xã hội dân sự và phụ nữ mà họ đã bỏ tù.

Người của Mohammed phản ứng ngay lập tức. Họ nói với Đại sứ Dennis Horak, người đang đi nghỉ ở Toronto, là ông không được chào đón trở lại. Sau đó, họ hủy bỏ các giao dịch thương mại với

Canada, rút các sinh viên A Rập Saudi đang học ở đó, công khai cáo buộc Canada can thiệp vào các vấn đề nội bộ.

Tranh cãi tiếp tục bao quanh Mohammed và các sáng kiến của anh suốt mùa hè năm 2018. Vào tháng 8, CEO Tesla, Elon Musk đã tweet rằng anh đang cân nhắc đưa công ty niêm yết và sau đó nói đang thảo luận về thỏa thuận với Quỹ đầu tư công của A Rập Saudi (PIF). Các quan chức liên bang nghi ngờ Musk đang nâng giá cổ phiếu của công ty mình, và Bộ Tư pháp Hoa Kỳ đã triệu tập giám đốc PIF Yasir al-Rumayyan để phỏng vấn. Lúc đầu, chính phủ A Rập Saudi cố gắng giữ Rumayyan tránh xa các công tố viên, cho rằng anh ta được miễn trừ ngoại giao. Một quan chức A Rập Saudi đã cố gắng thuyết phục Bộ trưởng Tư pháp Jeff Sessions là Rumayyan không cần phải phỏng vấn vì anh ta có bí mật quốc gia. Nhưng sau khi các công tố viên chỉ ra Rumayyan không phải là một nhà ngoại giao, anh ta đã đồng ý bị thẩm vấn. Rumayyan nói anh ta chưa đồng ý thỏa thuận với Tesla. Musk phủ nhận việc cố gắng tăng giá cổ phiếu, nhưng sau đó đã phải giải quyết một vụ kiện với SEC (Ủy ban Giao dịch và Chứng khoán Hoa Kỳ).

Vào tháng 9, anh trai ruột của Vua Salman là Ahmed đã xuất hiện trước công chúng một cách bất ngờ. Thái tử Ahmed là một nhân vật có khả năng gây rắc rối cho Mohammed, một người chú mà các thành viên gia đình hoài nghi về hướng đi mới của A Rập Saudi đã tập hợp lại xung quanh. Trong thời gian sau khi Salman trở thành vua, chính phủ đã hạn chế việc đi lại của Ahmed. Cuối cùng, ông đến London, nơi những người biểu tình tụ tập bên ngoài nhà ông để biểu tình phản đối việc vương quốc đánh bom Yemen.

Ahmed đối đầu với những người biểu tình trong một cuộc trao đổi được ghi lại trên video. Ông nói đừng đổ lỗi cho tất cả người nhà Al Saud. Gia đình muốn chiến tranh kết thúc ngay lập tức. Hai người duy nhất chịu trách nhiệm cho vụ đánh bom là Vua Salman và con trai ông ta là Mohammed. Đó là lần hiếm hoi sự bất đồng chính kiến đến từ một trong số ít thành viên hoàng gia — theo quy ước, Ahmed được cho là người đứng đầu Hội đồng Hoàng gia, cơ quan quyết định người kế vị.

Cùng lúc đó, các đặc vụ A Rập Saudi đang tiến hành giám sát ở Canada sẽ gây ra hậu quả nghiêm trọng. Omar Abdulaziz, nhà bất đồng chính kiến có tài khoản Twitter đã bị tấn công bởi các nốt ruồi của Hoàng gia, đã bị tấn công theo một cách khác. Bằng cách xâm nhập vào điện thoại, người của Mohammed có thể đọc các văn bản của Omar với nhà báo bất đồng chính kiến Jamal Khashoggi. Cả hai đang kéo một nhóm những người chỉ trích Mohammed lại thành một tổ chức đối lập mà vương quốc chưa từng phải đối phó.

Vào khoảng thời gian này, Mohammed tạo ra một sự bất ngờ. Anh triệu tập mọi người - một số là những người từng bị giam giữ ở Ritz - đến gặp anh trên du thuyền Serene ngoài khơi bờ biển mà anh hy vọng một ngày nào đó sẽ là NEOM. Anh hào hứng nhắc đến Đảo Tiran, nơi những con khủng long robot sẽ lang thang. Một năm trước đó, tổng thống Ai Cập Abdel Fattah el-Sisi đã nhượng lại Tiran và một hòn đảo khác, Sanafir, cho A Rập Saudi. Ông ta đã giao các hòn đảo quan trọng về mặt chiến lược để có lợi cho Mohammed, lập luận chúng luôn là một phần của A Rập Saudi ngay từ đầu, mặc dù các tòa án Ai Cập ra phán quyết khác.

Mặc một chiếc áo hở cổ, Mohammed đề cập đến những tiến bộ trong y học có thể giúp cư dân NEOM sống lâu hơn nhiều so với bất kỳ ai trong lịch sử. Bạn có thể sống hàng trăm năm, anh nói và giải thích mình đã bắt đầu đầu tư vào nghiên cứu tuổi thọ. Một vị khách tỏ ra vô cùng lo lắng: Anh ta có nghĩ mình sẽ là người cai trị A Rập Saudi cho đến khi ở tuổi ba trăm không? Đây có phải là người đàn ông quyền lực nhất ở Trung Đông?

MÁU LẠNH

Ngày 2 tháng 10 năm 2018

Khi Jamal Khashoggi hạ cánh xuống Istanbul ngay trước 4 giờ sáng, nhóm hành quyết gồm 15 người đã vào vị trí.

Khashoggi đến căn hộ mới của mình ở Zeytinburnu, phía Châu Âu của thành phố. Kế hoạch là chớp mắt tại nơi sắp trở thành tổ âm với hôn thê Hatice Cengiz trước khi dùng bữa gần đó. Đó là một ngày trọng đại đối với cặp đôi. Họ đã gặp nhau tại một hội nghị vài tháng trước đó và yêu ngay lập tức.

Thành phố Istanbul gồm 2 phần: một nửa thuộc Châu Á và một nửa thuộc Châu Âu

Blue Mosque

Eo biển Bosphorus, phân tách Châu Âu và Châu Á

Sau hai năm bầm dập khi lên tiếng chống lại Mohammed bin Salman. Khashoggi cô đơn sau cuộc ly hôn gần đây nhất và cảm thấy xa cách các con vẫn ở A Rập Saudi. Điều này có nghĩa là khởi đầu cho một giai đoạn hạnh phúc, viên mãn sau nhiều tháng tìm kiếm ở Washington, DC. nơi ông đã tạo dựng được tên tuổi với những lời chỉ trích gay gắt về Mohammed.

Ông đã luôn thành công, nhưng giai đoạn này thì khác; ông đang sống cuộc sống của một người bất đồng chính kiến, một điều không thể tưởng tượng được chỉ vài năm trước đó. Những người bạn cũ thận trọng trong việc giao tiếp, ít gặp gỡ hơn. Vì vậy, Khashoggi rất buồn và tìm kiếm một người bạn đời để xoa dịu và chia sẻ những gánh nặng. Năm mươi chín tuổi, ông đã kết hôn ít nhất ba lần – đôi khi, theo truyền thống của A Rập Saudi, với nhiều phụ nữ cùng một lúc – và đang bắt tay vào một chương mới của cuộc đời. Hatice ba mươi sáu tuổi, đang lấy bằng tiến sĩ. Cô yêu Khashoggi, một con gấu bông đeo kính có giọng nói cộc cằn và lanh man.

Sau bữa sáng, kế hoạch của Khashoggi là đến lãnh sự quán A Rập Saudi để lấy giấy tờ chứng minh ông đã ly hôn và không có vợ khác ở vương quốc, điều kiện tiên quyết đối với cha của Hatice và chính quyền Thổ Nhĩ Kỳ trước khi họ có thể kết hôn hợp pháp. Ông đã đến thăm lãnh sự quán vài tuần trước đó với sự lo lắng nhưng thấy các quan chức ở đó thân thiện và dễ chịu sau một vài phút đùa giỡn. Họ nói sẽ mất vài ngày để chuẩn bị tài liệu và liên lạc với các cơ quan chức năng thích hợp ở Riyadh. Ông không hề hay biết, chuyến thăm bất ngờ của ông đã kích hoạt một cuộc điện thoại cho các quan chức tình báo ở Riyadh, những người đã lên kế hoạch chết người để bịt miệng nhà phê bình nổi tiếng nhất của họ.

Bước tới khu lanh sự vắng vẻ, ông cẩn thận. Ở Washington, DC, ông đã đến thăm đại sứ quán nhiều lần và luôn được đối xử tốt. Đại sứ và em trai ruột của Mohammed, Khalid bin Salman, thậm chí đã yêu cầu gặp và nói chuyện một cách tôn trọng. Nhưng ông biết an ninh mạng là một vấn đề. Bạn bè của ông đã bị tấn công bởi phần mềm độc hại được gửi dưới dạng liên kết bình thường qua Email. Trên hai chiếc điện thoại của ông là liên lạc với các nhà báo từ khắp nơi trên thế giới, những người bất đồng chính kiến và bạn bè, những người thực sự có thể thổi bùng ngọn lửa ở quê nhà. Vì vậy, ông quay sang Hatice và nhanh chóng đưa điện thoại cho cô, nói sẽ quay lại sau nửa giờ hoặc lâu hơn. Nếu ông không đi ra, cô nên gọi cho bạn của ông là Yasin.

Yasin Aktay, chính trị gia Thổ Nhĩ Kỳ thân cận với Tổng thống Recep Tayyip Erdogan, là bạn của Khashoggi từ Mùa xuân Ả Rập. Cảnh quay an ninh cho thấy Khashoggi điềm tĩnh đi vào tòa nhà, mặc một chiếc áo sẫm màu và quần tây màu xám. Vào lúc đó, Aktay đang ở trong văn phòng.

Trong vài phút sau 1:15 chiều, Khashoggi nhận ra có điều gì đó không ổn. Ông hẳn đã nhận ra một quan chức tình báo có vẻ ngoài buồn tẻ tên là Maher Abdulaziz Mutreb, người ông quen biết từ lanh sự quán tại London nhiều năm trước.

Khashoggi đi vào tòa nhà

Maher Abdulaziz Mutreb theo sau

Trong suốt ba năm, Khashoggi đã từ một người ủng hộ Hoàng gia có ảnh hưởng, thỉnh thoảng chỉ trích, trở thành một mối đe dọa an ninh quốc gia nghiêm trọng trong mắt Hoàng gia. Sự thay đổi đó không liên quan đến những gì Khashoggi đã nói hoặc viết mà là do các vấn đề an ninh của Mohammed bin Salman nhận định ông đang trở thành người thống nhất tuyệt vời của những người Saudi phản đối các cải cách và phong cách điều hành đất nước của MBS. Mỗi quan hệ của Khashoggi với các chính trị gia Thổ Nhĩ Kỳ thân cận với Erdogan là bằng chứng cho một số đồng minh của Mohammed rằng nhà văn này đang làm việc với các thế lực nước ngoài để phá hoại A Rập Saudi. Tình bạn thân thiết của ông với Maggie Mitchell Salem, người từng là giám đốc điều hành của Qatar Foundation International và giúp ông viết và chỉnh sửa các bài báo của mình, được coi là bằng chứng trực tiếp về việc ông đã nỗ lực làm việc cho những kẻ thù truyền kiếp của đất nước mình.

Người từng là nhà phê bình ôn hòa đã trở thành kho thông tin cho thấy mặt tiêu cực trong cách sử dụng quyền lực của Mohammed, cho dù đó là kết quả kinh tế kém hay tin đồn về việc mua sắm quá mức hay một cuộc gặp giận dữ với một nhân viên. Ông đã thành lập một nhóm mới. Dân chủ cho Thế giới A Rập, hay DAWN, một động thái rất khiêu khích. Chính cái tên đã gợi nhớ đến Mùa xuân A Rập. Có lẽ không có vấn đề nào lớn hơn đối với Nhà Al Saud là lời kêu gọi dân chủ từ trong vương quốc. (có thể dẫn đến mất quyền cai trị)

Khashoggi cũng thực hiện các hành động khiêu khích nhỏ hơn, làm suy yếu nỗ lực của Mohammed để tự cho mình là người có tầm nhìn xa. “Trong sự nghiệp của mình với tư cách là một nhà báo, một biên tập viên, tôi đã kêu gọi mọi thứ mà Mohammed bin Salman đang làm ngay bây giờ,” Khashoggi nói trong một bài phát

biểu tháng 11 năm 2017 tại Washington tại một tổ chức tư vấn liên kết với Qatar. “Anh ấy đang làm những gì chúng tôi yêu cầu anh ấy phải làm. Vậy tại sao tôi lại bị chỉ trích? Đơn giản vì anh ấy đang làm những điều đúng theo cách sai, rất sai.”

Chỉ vài ngày trước chuyến trở về Thổ Nhĩ Kỳ, Khashoggi đã xuất hiện trên BBC. Trước khi cuộc phỏng vấn chính thức bắt đầu, ông ấy đã đưa ra cái nhìn thẳng thắn về thái tử đã nắm bắt được những điều mà anh ấy đã nói ở khắp Washington, DC và hơn thế nữa. BBC sau đó đã phát hành đoạn ghi âm. “Hoàng tử cung cấp cho chúng ta, thậm chí vài tuần hoặc vài tháng, với một dự án trị giá hàng tỷ đô la khổng lồ mà không được thảo luận trong quốc hội hoặc báo chí. Mọi người sẽ vô tay và nói ‘Này, tuyệt vời, hãy có thêm những cái đó’. Nó không hoạt động theo cách đó,” Khashoggi nói. “Tôi không nghĩ mình sẽ có thể về nhà một lần nữa. Khi tôi nghe nói về một vụ bắt giữ một người bạn không làm gì đáng bị bắt, khiến tôi cảm thấy mình không nên đi.”

Saud al-Qahtani, cấp phó của Mohammed, người đã theo đuổi Khashoggi trong nhiều năm, liên tục yêu cầu ông quay lại, đề nghị đưa nhà phê bình trở lại. Nhưng Khashoggi lo lắng những lời dụ dỗ của Saud là một cái bẫy. “Sự phản bội” của Khashoggi đặc biệt mang tính cá nhân đối với Qahtani vì anh ta đã không thể ngăn chặn Khashoggi khi có cơ hội.

Trong hơn ba năm, Qahtani đã cố gắng vô hiệu hóa những người chỉ trích bằng cách tấn công họ bằng đội quân Twitter của mình hoặc hack điện thoại hoặc bắt cóc và đưa họ trở lại A Rập Saudi. Trên Twitter, anh ta thường xuyên tuyên bố trung thành với Mohammed, và Qahtani cố gắng công khai để làm rõ anh ta có mối

quan hệ thân mật với hoàng tử. Nó tạo cảm giác Qahtani chịu trách nhiệm đảm bảo những mong muốn của Mohammed được thực thi.

Vào tháng 4 năm 2018, Saud đã viết một bài báo trên trang web của Al Arabiya về mối quan hệ của anh ta với Mohammed. “Anh ấy nói với tôi một cách lịch sự rằng anh ấy muốn tôi thực hiện một nghiên cứu, một nghiên cứu mà tôi tự tiến hành, không giao cho người khác thực hiện,” Qahtani viết. “Nghiên cứu về lập kế hoạch chiến lược. Tôi muốn bạn hoàn toàn cống hiến hết mình cho nhiệm vụ này,” đó là những gì anh ấy nói khi tôi chuẩn bị nói với anh ấy là tôi quá bận rộn với những việc quan trọng hơn. Anh ấy khiến tôi cảm thấy đó là một nhiệm vụ tuyệt mật.”

Qahtani đã theo dõi Khashoggi trong những tuần trước chuyến thăm đầu tiên của ông tới đại sứ quán ở Istanbul, và các quan chức ở đó đã thông báo cho anh ta biết Khashoggi sẽ trở lại. Nhìn thấy cơ hội ngăn chặn kẻ bất đồng chính kiến, Qahtani đã cho nhóm hành quyết của mình vào cuộc. Một nhóm các nhân viên kỹ thuật đã bay đến Istanbul để quét lanh sự quán, tìm lỗi và các thiết bị ghi âm mà họ ngờ chính phủ Thổ Nhĩ Kỳ đã cấy vào; họ không tìm thấy, hay đúng hơn, không đủ khả năng tìm ra.

Trung tâm Nghiên cứu và Các vấn đề Truyền thông của Qahtani là chỉ huy trung tâm cho các cuộc họp bí mật. Các nhân viên an ninh thực hiện các nhiệm vụ được gọi là Nhóm can thiệp nhanh của A Rập Saudi. Chỉ huy của họ là sĩ quan an ninh và cựu quan chức tình báo mà Khashoggi đã biết khi ở London, Maher Mutreb, người chỉ vài tháng trước đó đã chụp ảnh với Mohammed trong chuyến công du nhiều tuần tới Hoa Kỳ.

Maher dẫn theo một loạt nhân viên an ninh và Trung tá Salah Muhammad al-Tubaigy, một bác sĩ tại Bộ Nội vụ và chủ tịch Hội đồng Khoa học Pháp y ở Riyadh. Vai trò của Tubaigy sau đó cho thấy việc giết người đã nằm trong kế hoạch ngay từ đầu. Khẩn trương chờ đợi Khashoggi, ông ta giải thích cho những người đàn ông cách ông ta nghe nhạc và uống cà phê khi **chặt xác**, theo thông tin của Thổ Nhĩ Kỳ từ bên trong lãnh sự quán.

Các nhân viên tại lãnh sự quán được yêu cầu không có mặt vào ngày Khashoggi dự định làm thủ tục ly hôn và các công nhân đang sửa nhà của tổng lãnh sự gần đó cũng được yêu cầu không đến vì công việc kỹ thuật đang diễn ra. Vài phút trước khi Khashoggi đến, Maher hỏi, “Con vật hiến tế đã đến chưa?”

Trong lãnh sự quán, không mất nhiều thời gian để mọi thứ diễn ra. Các thành viên của bộ phận tiếp nhận đưa Khashoggi lên lầu đến văn phòng tổng lãnh sự. “Chúng tôi sẽ đưa bạn trở lại,” Mutreb nói với Khashoggi khi ông bị kéo vào văn phòng ngay sau khi đến lãnh sự quán. “Có lệnh từ Interpol. Họ đã yêu cầu giữ bạn lại. Chúng tôi đang thực thi lệnh. Tại sao bạn không quay lại?”

“Tại sao bạn không muốn trở về đất nước của mình?” Mutreb nói khi Khashoggi phản ứng.

“Interpol đang đến, vì vậy chúng tôi phải giữ bạn cho đến khi họ đến,” Mutreb nói.

“Điều này là phạm luật. Tôi đang bị bắt cóc!” Khashoggi nói.

“Chúng tôi sẽ đưa bạn trở lại A Rập Saudi và nếu bạn không hợp tác, bạn biết điều gì sẽ xảy ra,” một trong số họ nói.

Khashoggi cố chống cự.

“Làm nhanh đi,” một người khác nói.

Họ rút ra một ống tiêm.

“Mấy người dùng thuốc?” Khashoggi hỏi lúc 1:33 chiều.

Và chính là nó. Trong năm phút tiếp theo, Khashoggi đã bất tỉnh và bị ngạt thở. Vào lúc 1:39 chiều, có thể nghe thấy chuyên gia pháp y đang cưa thi thể nhà báo thành nhiều khúc.

Nhiệm vụ chưa hoàn thành. Một thành viên trong nhóm, một đặc nhiệm tình báo tài ba tên là Mustafa al-Madani có thân hình tương tự như của Khashoggi, mặc quần áo và kính của Khashoggi và để râu giả, bước ra cửa sau của đại sứ quán. Công việc của anh ta là cung cấp cho bất kỳ điều tra viên nào một sự dẫn dắt sai lầm và chuyển các cuộc điều tra ra khỏi A Rập Saudi. Anh ta bắt taxi đến Nhà thờ Hồi giáo Xanh với một thành viên khác của đội, đi bộ xung quanh vài giờ, uống trà, và sau đó vứt quần áo trước khi đến sân bay, nơi những người đàn ông bay về nhà trên hai máy bay phản lực tư nhân thuộc sở hữu của Quỹ đầu tư công mới được trao quyền của Mohammed bin Salman.

Điều mà những kẻ ám sát không biết là Hatice đang đợi bên ngoài và bản thân họ không có khả năng thực hiện một cuộc quét tìm các thiết bị nghe trộm gần phạm vi đại sứ quán. Tình báo Thổ Nhĩ Kỳ đã có những bản ghi âm rõ ràng - âm thanh đáng sợ về vụ giết người.

Sau hơn ba giờ chờ đợi, Hatice đã gọi cho người liên hệ khẩn cấp của Khashoggi, Yasin Aktay, lúc 4:41 chiều. Lúc đầu, ông ấy không trả lời vì tin đó chỉ là một cuộc gọi xã giao đơn giản, nhưng khi số của Khashoggi lại hiển thị trên điện thoại, ông đã bắt máy. Đó là Hatice. Khashoggi đã không ra ngoài, cô nói với chính trị gia Thổ Nhĩ Kỳ. Ông có thể giúp gì không?

Aktay lo ngại. Ông hiểu những rủi ro đối với Khashoggi và nói với Hatice là ông sẽ liên lạc với an ninh nhà nước. Cuộc gọi đầu tiên là cho giám đốc tình báo Thổ Nhĩ Kỳ, Hakan Fidan. Khi Fidan không trả lời điện thoại ngay lập tức, Aktay đã gọi cho một trong những cấp phó của Cục trưởng Cục tình báo.

“Chúng ta có một vấn đề nghiêm trọng,” Aktay nói. Khashoggi đã đến lãnh sự quán vì công việc và đã không ra ngoài.

“Anh ấy sẽ gặp nguy hiểm,” người phụ trách nói. Anh ta hứa sẽ gọi lại cho Aktay ngay khi biết được bất cứ điều gì.

Sau đó, Aktay gọi đến văn phòng của Erdogan và nói với thư ký tổng thống những gì đang xảy ra. Các nhân viên của Erdogan đã đặt các nhân viên an ninh và tình báo trong tình trạng báo động. Aktay gọi Hatice và nói với cô là họ phải đợi. Người Thổ Nhĩ Kỳ vẫn chưa biết Khashoggi đã chết.

Vụ giết Khashoggi sẽ biến Thổ Nhĩ Kỳ và A Rập Saudi trở thành những kẻ chống đối công khai theo cách mà cả Mohammed và Erdogan đều không thực sự muốn. Họ chia sẻ lợi ích chung - quan trọng nhất là đánh bại những kẻ khủng bố Nhà nước Hồi giáo ở Syria - và không thu được nhiều lợi ích từ sự thù địch.

Nhưng mối quan hệ giữa hai nước đã bị bủa vây bởi xích mích trong những năm gần đây và bị đè nặng bởi lịch sử lâu dài giữa

người Thổ Nhĩ Kỳ và người A Rập vùng Vịnh. Phần lớn A Rập Saudi ngày nay từng là một phần của Đế chế Ottoman; Người Thổ Nhĩ Kỳ cai trị như một cường quốc thuộc địa, với người A Rập là thần dân. Ông của Mohammed, Ibn Saud, đã đánh bại người Ottoman trong nhiệm vụ thành lập vương quốc A Rập Saudi.

Chỉ hơn một thế kỷ sau, người A Rập Saudi đã cai trị phần lớn bán đảo A Rập và nhò đầu mỏ, họ có nhiều tiền hơn người Thổ Nhĩ Kỳ. Điều quan trọng, người A Rập Saudi cũng kiểm soát hai thành phố linh thiêng, Mecca và Medina. Để hoàn thành nghĩa vụ tôn giáo của họ khi đến thăm Mecca với tư cách là những người hành hương, những người Thổ Nhĩ Kỳ theo đạo Hồi cần sự cho phép của thần dân cũ của họ. Mohammed vẫn coi người Thổ Nhĩ Kỳ là những kẻ thực dân kiêu kỳ, coi thường người A Rập.

Thổ Nhĩ Kỳ không thể sánh ngang sức mạnh chi tiêu của A Rập Saudi. Nhưng người Thổ Nhĩ Kỳ có một lợi thế khác. Đất nước của họ có các thể chế chính phủ lâu đời vượt qua những thay đổi trong lãnh đạo. Dù tốt hơn hay tệ hơn, quyền lực ở Thổ Nhĩ Kỳ, trong lịch sử gần đây, được nắm giữ bởi các tổ chức và số lượng lớn các quan chức điều hành chúng. Do đó, các lực lượng quân sự và tình báo của chính phủ có sự liên tục trong các ưu tiên, cấu trúc và văn hóa và có rất nhiều quan chức được đào tạo chuyên sâu từ cấp bậc cao nhất đến cấp thấp nhất.

Ở A Rập Saudi, quyền lực thể chế hầu như không tồn tại ngoài Aramco. Quyền lực trong vương quốc được nắm giữ bởi các cá nhân trong gia đình hoàng gia, nhà vua và một số hoàng tử được lựa chọn mà ông bổ nhiệm vào những vai trò quan trọng. Khi một hoàng tử đó nhận chức, những người trung thành được thăng chức và những người của hoàng tử trước đó bị chuyển sang một bên.

Những điều đó có thể mang lại những thay đổi lớn trong cơ cấu quản trị, quân đội và tình báo.

Một kết quả khác của cấu trúc chính trị tương phản giữa các quốc gia là các nhà lãnh đạo của Thổ Nhĩ Kỳ không thể bỏ qua các phong trào như Tổ chức Anh em Hồi giáo hoặc ở cấp độ lớn hơn là Mùa xuân Ả Rập. Thổ Nhĩ Kỳ là một nền dân chủ; Để được tái đắc cử, một tổng thống như Erdogan cần phải nhạy cảm với ý chí của công chúng. Có rất nhiều sự ủng hộ, trong và ngoài nước, cho các phong trào dân chủ trên khắp Trung Đông. Vì vậy, Erdogan ủng hộ một số phong trào dân chủ gắn với Brotherhood, tổ chức muốn bầu các chính trị gia Hồi giáo, vào đầu những năm 2010, và Vua Abdullah không bao giờ tha thứ cho ông. Theo như Abdullah lo ngại, sự ủng hộ của Erdogan đối với các phong trào dân chủ đã làm suy yếu Al Saud và tổng thống Thổ Nhĩ Kỳ do đó là kẻ thù. Sự ớn lạnh kéo dài cho đến khi vị vua già băng hà.

Mặc dù Erdogan không ủng hộ các chế độ quân chủ vùng Vịnh trong Mùa xuân Ả Rập, nhưng ông không muốn thù địch lẫn nhau. Khi Abdullah qua đời, Erdogan nhìn thấy cơ hội. Ông và Vua Salman đã từng giao tiếp trong quá khứ và dường như có chung sự tôn trọng. Erdogan đã gặp Salman vài lần trong năm đầu tiên lên ngôi của nhà vua và có cảm giác ông không chia sẻ sự hoài nghi sâu sắc của Abdullah đối với Thổ Nhĩ Kỳ. Erdogan và các cố vấn tin họ đang bước vào một kỷ nguyên hợp tác mới với vương quốc. Năm 2017, Ả Rập Saudi đã dẫn độ 16 người sang Thổ Nhĩ Kỳ mà Erdogan cáo buộc liên kết với Fethullah Gulen, một giáo sĩ Thổ Nhĩ Kỳ bị cáo buộc đã cố gắng ám sát Erdogan (Gulen đã bác bỏ cáo buộc).

Nhưng trong những tháng sau đó, người Thổ Nhĩ Kỳ nhận ra một vấn đề không thể lường trước được: thái tử Mohammed dường như không có lòng khoan dung đối với những quan điểm khác biệt mà người Thổ Nhĩ Kỳ mong đợi từ cha anh. Càng thăng lên đến đỉnh điểm khi Qatar bị tẩy chay. Qatar và Thổ Nhĩ Kỳ là đồng minh lâu đời và Erdogan cảm thấy ông không thể bỏ rơi một đồng minh để ủng hộ phong trào tẩy chay do A Rập Saudi dẫn đầu.

“Cô lập Qatar theo cách này sẽ không giải quyết được bất kỳ vấn đề nào,” Erdogan nói công khai. “Theo quan điểm của tôi, Qatar bị coi là một nghi phạm khủng bố là một cáo buộc nặng nề. Tôi biết họ rất rõ trong 15 năm”. Ông đặt câu hỏi về động cơ đằng sau hành động. “Có một trò chơi khác ở đây,” ông nói. “Chúng tôi vẫn chưa xác định được ai đứng sau trò chơi này”. Erdogan cho biết đã nói chuyện với Vua Salman và “chia sẻ vấn đề trong một cuộc nói chuyện cởi mở.”

Erdogan vẫn hy vọng đạt được một thỏa thuận nào đó với A Rập Saudi, nhưng khi các quan chức Thổ Nhĩ Kỳ nói chuyện với A Rập Saudi, họ phải ủng hộ nỗ lực của A Rập Saudi hoặc bị coi là kẻ thù. Erdogan tin Mohammed là một trở ngại cho mối quan hệ Thổ Nhĩ Kỳ - A Rập Saudi.

QUÝ NGÀI CỦA XƯƠNG

Tháng 10 năm 2018

Bên trong dinh tổng thống ở Ankara, Tổng thống Erdogan đang bốc khói khi nghe thông báo từ an ninh nhà nước. Các đoạn ghi âm từ việc nghe lén được bí mật đặt trong đại sứ quán trước khi Jamal Khashoggi xuất hiện để nhận giấy tờ ly hôn đã vẽ nên một bức tranh rùng rợn về vụ giết người được tính trước.

Một giờ trước khi vụ giết người diễn ra, chuyên gia pháp y đã mô tả bằng các thuật ngữ, việc chặt xác Khashoggi thành nhiều mảnh sẽ khó khăn như thế nào. Sau đó, có liên quan đến “con vật hiến tế” và âm thanh từ những người đàn ông đang xử lý cơ thể Khashoggi.

‘Haram,’ Erdogan hét lên. “Điều này thật ghê tởm”. Khashoggi không chỉ là một nhà báo nước ngoài bị giết ở Thổ Nhĩ Kỳ; Erdogan đã đích thân gấp ông và các cố vấn của Erdogan đã thảo luận với ông về những phát triển rộng lớn hơn ở A Rập Saudi và thế giới A Rập.

Sự thất vọng cộng đồng của Erdogan là phản ứng của A Rập Saudi: Hoàng gia phủ nhận, họ không liên quan. Họ nghĩ người Thổ Nhĩ Kỳ ngu ngốc?

Erdogan và nhóm của ông đã lên kế hoạch bắt đầu cung cấp thông tin nhỏ giọt về vụ giết người một cách công khai, trừ phạt chính phủ A Rập Saudi và nói rõ quốc vương Salman cần cử một phái viên Hoàng gia đến để thảo luận các bước tiếp theo. Erdogan coi đây là một cơ hội để chống lại Mohammed và lập trường chống đối của anh đối với Thổ Nhĩ Kỳ và có lẽ thuyết phục Salman tước bỏ một số quyền lực trong chính sách đối ngoại của con trai mình.

Lúc đầu, người A Rập Saudi hoặc không mắc bẫy hoặc không nhận ra Erdogan có bao nhiêu thông tin. Thay vì vội vàng đến Thổ Nhĩ Kỳ. Nhóm của Mohammed bin Salman phủ nhận – thông tin về vụ giết người chỉ có ý nghĩa nếu nhà chức trách Thổ Nhĩ Kỳ có bằng chứng xác thực về vụ giết người.

Vào đêm sau vụ giết người, Mohammed đã thực hiện một cuộc phỏng vấn đã được lên kế hoạch từ lâu với Bloomberg News, chủ yếu là về các kế hoạch kinh tế. Các phóng viên cũng đặt câu hỏi về Khashoggi. “Chúng tôi nghe những tin đồn về những gì đã xảy ra,” Mohammed nói với cả nhóm, khuôn mặt không có dấu hiệu căng thẳng. “Anh ấy là công dân A Rập Saudi và chúng tôi rất muốn biết chuyện gì đã xảy ra với anh ấy. Tôi biết anh ấy đã vào và ra sau vài phút hoặc một giờ. Tôi không chắc. Chúng tôi đang điều tra điều này thông qua bộ trưởng ngoại giao - để xem chính xác điều gì đã xảy ra vào thời điểm đó.”

Em trai của Mohammed là Khalid, đại sứ tại Hoa Kỳ, đã tweet: “Tôi đảm bảo với bạn - những phóng viên cho là Jamal Khashoggi mất tích trong lãnh sự quán ở Istanbul hoặc chính quyền Vương quốc đã giam giữ hoặc giết ông ta là hoàn toàn sai sự thật.”

Nghe những lời bình luận của thái tử và gấp những người khác từ chính phủ A Rập Saudi, Erdogan đã ra lệnh tiết lộ các chi tiết cho báo chí, bao gồm tiết lộ một thành viên của đội giết người đã mang theo một chiếc **cưa xương** khi anh ta xuống máy bay tư nhân của Quỹ đầu tư công (PIF). Kể từ thời điểm đó, Mohammed bin Salman có biệt danh mới: **Mister Bone Saw**. Việc chính phủ giết một nhà bất đồng chính kiến luôn gây sốc, nhưng điều đã biến vụ sát hại Khashoggi thành một tiếng kêu cứu toàn cầu là chi tiết đẫm máu về sự tàn bạo của những kẻ giết người với cơ thể Khashoggi giống

như những tên đồ tể. Việc A Rập Saudi phủ nhận sự dính líu khiến mọi chuyện trở nên đáng lo ngại hơn.

Sau đó, Mohammed đã phản ứng tức giận vì thế giới đã quá phẫn nộ về một người đàn ông bị giết bởi các đặc vụ giả, theo lời kể mà anh ta nói với một người khách, nhưng sẵn sàng chấp nhận các cuộc khủng bố có hệ thống hơn của Trung Quốc và các nước khác. Riêng tư, A Rập Saudi sẽ đưa ra một biến thể của lập luận xung quanh việc Hoa Kỳ ném bom vào dân thường trên khắp Trung Đông trong nhiều thập kỷ. Tại sao họ không đánh giá điều này một cách khắc nghiệt?

Ban lãnh đạo A Rập Saudi cho rằng thật không công bằng khi - đã nhận quá nhiều chỉ trích của công chúng chỉ vì một cái chết duy nhất. Khi các chi tiết về mối quan hệ của Khashoggi với Qatar giảm dần trong những tháng tới, một số người trong số họ cảm thấy được minh oan. Họ nói như vậy thì anh ta là một kẻ quay lén, một kẻ phá hoại, nhưng vẫn có một lưu ý về sự không chắc chắn trong các cuộc biểu tình. Những chi tiết khó mà chấp nhận.

Với sức nóng tăng lên và tiết lộ mới về các bản ghi âm, A Rập Saudi đã rơi vào tình trạng khủng hoảng. Vua Salman quyết định cử Khalid bin Faisal, thống đốc 78 tuổi của Mecca, làm trung gian hòa giải với Erdogan. Là người giám sát Mecca với nhiều thập kỷ ngoại giao, hoàng tử có vị thế đặc biệt trong thế giới Hồi giáo và dường như là hy vọng tốt nhất để thực hiện một thỏa thuận riêng với người Thổ Nhĩ Kỳ. Nhà Faisal cũng có mối quan hệ đặc biệt với gia đình Khashoggi; Turki bin Faisal từng là ông chủ của Khashoggi trong nhiều năm ở London và Washington. DC.

Khi Khalid đến, ông bị ấn tượng bởi sự kiên quyết của Erdogan. Không có cam kết tài chính nào từ vương quốc sẽ khiến ông không

sử dụng sự kiện trong nỗ lực loại bỏ Mohammed khỏi các kế hoạch kế vị. Sau đó, ông nói với người thân: “Thực sự rất khó để thoát khỏi vụ việc này,” theo New York Times, cùng với Washington Post và các tờ báo khác đã đăng những câu chuyện hàng ngày về vụ Khashoggi và biến nó thành một chiến dịch báo chí. The Times thậm chí còn xác định chính xác các thành viên của nhóm giết người bằng kỹ thuật điều tra trực quan.

Ngay cả khi vấn đề đã lên đỉnh điểm, Erdogan và những người viết chuyên mục phẫn nộ trên khắp thế giới, những người tin Mohammed sắp mất vị trí thái tử. Ở A Rập Saudi cũ, một sai lầm hoặc sơ suất có thể dẫn đến việc Hoàng gia hoặc cận thần nhanh chóng bị đuổi khỏi cơ cấu quyền lực bên trong của Nhà Al Saud hoặc thậm chí biến mất bí mật. Nhưng ở A Rập Saudi mới, nơi quyền lực được chắt lọc trong triều đình của vua và thái tử. Và ai điều hành triều đình của nhà vua? - Mohammed bin Salman.

Anh đã thúc đẩy mối quan hệ của mình với một người ủng hộ mạnh mẽ và khó khăn khác, Donald Trump. Mohammed đã tạo dựng mối quan hệ sâu sắc với Gia đình tổng thống thông qua các cuộc trò chuyện với Jared Kushner, cam kết của anh với hàng trăm tỷ đô la trong các giao dịch và thỏa thuận được Trump quảng cáo là mang lại lợi ích cho Hoa Kỳ, những biểu hiện của anh về sự đánh giá cao, như món quà của người da trắng - chiếc áo choàng có lót lông thú khi Trump đến thăm, việc ném Mohammed cho bầy sói sẽ gây tổn hại về mặt chính trị cho tổng thống. Trump đã mất vài ngày để đưa ra bất kỳ bình luận nào.

“Tôi đoán bạn sẽ nói cho đến nay nó trông giống một chút và chúng ta sẽ phải xem”, ông nói với một phóng viên của Fox News trước câu hỏi về việc liệu Khashoggi có bị giết trong lãnh sự quán

hay không. “Có thể chúng ta sẽ rất ngạc nhiên nhưng bằng cách nào đó tôi có xu hướng nghi ngờ điều đó,” ông nói với các phóng viên khác trước đó cùng ngày. Vài ngày sau, Trump cho biết ông sẽ xem xét “trừng phạt nghiêm khắc” nếu điều đó được chứng minh là chính phủ A Rập Saudi đứng sau vụ giết người.

Phản ứng khiêu khích của A Rập Saudi vào ngày 14 tháng 10 dường như chắc chắn sẽ thúc đẩy một cuộc đối đầu: “Vương quốc khẳng định hoàn toàn từ chối bất kỳ mối đe dọa nào và nỗ lực phá hoại nó, cho dù bằng cách đe dọa áp đặt các lệnh trừng phạt kinh tế, sử dụng áp lực chính trị hoặc lặp lại các cáo buộc sai trái,” Hãng thông tấn nhà nước A Rập Saudi cho biết trong một tuyên bố dẫn lời một quan chức chính phủ giấu tên. “Vương quốc cũng khẳng định nếu nhận được hành động - sẽ đáp lại bằng hành động lớn hơn và nền kinh tế của vương quốc có một vai trò quan trọng trong nền kinh tế toàn cầu.”

Ngoại trưởng Mike Pompeo đã bay đến gặp Mohammed bin Salman, có dấu hiệu cho thấy Trump đang giúp Mohammed. “Tôi vừa nói chuyện với nhà vua A Rập Saudi, người phủ nhận bất kỳ liêm quan nào về những gì đã xảy ra liên quan đến công dân A Rập Saudi của ông ấy,” Pompeo nói vào ngày 15 tháng 10. “Tôi không muốn làm phiền ông ấy, nhưng tôi nghe có vẻ như đây là những kẻ giết người bất hảo. Ai biết được? [Và có vẻ như nhà vua, và cả thái tử, đều không biết gì.]”

Vài ngày sau, tờ Washington Post đăng bài báo cuối cùng về Khashoggi với tiêu đề “Jamal Khashoggi: Điều Thế giới A Rập cần nhất là sự tự do bày tỏ”. Nó chỉ trích cách một “câu chuyện kể sơ khai thống trị tâm lý công chúng” trong thế giới A Rập, nhưng nó cũng ca ngợi cách chính phủ Qatar hỗ trợ đưa tin quốc tế. Đối với

các độc giả phương Tây phẫn nộ vì vụ sát hại Khashoggi, đây có cảm giác như một bài báo hoàn hảo của một nhà báo anh hùng. Nhưng nhiều độc giả A Rập Saudi coi đó là bằng chứng cho thấy Khashoggi đang làm việc cho những kẻ thù truyền kiếp của đất nước. Trong một cuộc phỏng vấn trên truyền hình, ngoại trưởng A Rập Saudi Adel al-Jubeir đã nhắc đến việc Hoa Kỳ tra tấn tù nhân nhiều năm trước đó tại nhà tù Abu Ghraib của Iraq.

Vào thứ Bảy, ngày 20 tháng 10, thông báo - đã tước bỏ mọi tội danh của thái tử - xuất hiện với lời kể là các đặc vụ A Rập Saudi đã đến Thổ Nhĩ Kỳ để đưa Khashoggi trở lại vương quốc, nhưng các cuộc thảo luận “leo thang tiêu cực” và “dẫn đến một cuộc chiến và sau đó là một cuộc cãi vã giữa một số đặc vụ và người dân. Cuộc ẩu đả trở nên trầm trọng hơn dẫn đến cái chết của ông ta và họ cố gắng che giấu những gì đã xảy ra. Vương quốc bày tỏ sự tiếc nuối sâu sắc trước những diễn biến đau lòng và nhấn mạnh cam kết của các cơ quan chức năng trong việc đưa sự việc ra công chúng,” Bộ trưởng Ngoại giao cho biết.

Trump gọi các tuyên bố là “bước đầu tiên tốt”. Vua Salman và Mohammed đã đến gặp con trai của Khashoggi, Salah Khashoggi, ở Riyadh. Sau đó, anh ta bắt tay với thái tử. Vua Salman ra lệnh cải tổ bộ máy tình báo và thay đổi để đảm bảo mọi hoạt động đều tuân thủ các hiệp ước nhân quyền và luật pháp quốc tế; Mohammed đã được chọn làm chủ tịch của nỗ lực và một công ty của Mỹ, DynCorp, đã cử một nhóm tư vấn đến để giúp A Rập Saudi cải thiện khả năng tình báo của mình, mặc dù Bộ Ngoại giao Mỹ sau đó đã từ chối phê duyệt hợp đồng.

Trong khi đó, cùng ngày với chuyến thăm của Salah Khashoggi, các nhà tổ chức của Sáng kiến Đầu tư Tương lai lần thứ hai đã phải

vật lộn để loại bỏ bầu không khí vui vẻ tại Ritz-Carlton ở Riyad. Một số tên tuổi lớn đã không đến, bao gồm cả những người hâm mộ một thời của thái tử như David Petraeus và một loạt các nhân viên ngân hàng nổi tiếng. New York Times, đã tài trợ cho hội nghị năm trước, đã rút lui.

Lubna Olayan, nữ doanh nhân A Rập Saudi nổi tiếng nhất trong nước, nói với khán giả chủ yếu là người A Rập Saudi và một số ít các giám đốc điều hành cấp thấp hơn từ nước ngoài, “Tôi muốn nói với tất cả các vị khách nước ngoài, vì sự hiện diện của họ sáng nay, chúng tôi rất biết ơn, những hành động khủng khiếp được báo cáo trong những tuần gần đây là xa lạ với văn hóa và DNA của chúng tôi.”

Bản thân Mohammed xuất hiện và tuyên bố “tội ác ghê tởm không thể được biện minh”, nói “rất đau đớn cho tất cả người A Rập Saudi và con người trên thế giới”. Như thể để gợi ý tất cả thông tin về anh đã bị xuyên tạc một cách thô bạo, anh ra hiệu với Saad Hariri, thủ tướng Lebanon mà anh đã giam giữ một năm trước đó, người

cũng có mặt. Hariri đã vỗ tay. “Thủ tướng Hariri sẽ ở lại trong hai ngày nữa,” Mohammed cười toe toét nói. “Vì vậy, đừng ai nói ông ấy bị bắt cóc.”

Với vụ Khashoggi vẫn chiếm ưu thế trên các tin tức, Joel Rosenberg, một nhà hoạt động tôn giáo. Ông đã được Khalid bin Salman mời để đưa một phái đoàn Cơ đốc Tin lành đến A Rập Saudi trong một nỗ lực của Mohammed bin Salman để nói chuyện với một nhân khẩu học cốt lõi của Mỹ nhưng cũng bắt đầu công khai báo hiệu sự cởi mở của anh trong các cuộc gặp gỡ với người Mỹ gốc Israel, điều không một vị vua hay quan chức nào trước đây sẽ làm trước công chúng. Rosenberg đã đăng ký và những người liên hệ của ông tại đại sứ quán cho biết cuộc họp vẫn đang diễn ra. Họ đến kịp giờ để gặp Mohammed bin Salman vào ngày 1 tháng 11. Cảm thấy như họ không còn lựa chọn nào khác ngoài việc bắt đầu với Khashoggi, Rosenberg hỏi phản ứng của MBS là gì.

“Một sai lầm khủng khiếp đã xảy ra,” Mohammed nói với ông. Bộ trưởng Ngoại giao Adel al-Jubeir, và một cố vấn Hồi giáo hàng đầu đang tìm kiếm. “Chúng tôi đang buộc những người liên quan phải chịu trách nhiệm. Chúng tôi đang chờ đợi và muốn có tất cả thông tin từ Thổ Nhĩ Kỳ... Tôi có thể hứa những người dính líu sẽ chịu trách nhiệm và vấn đề chúng tôi gấp phải trong hệ thống sẽ được giải quyết.”

Sau đó trong cuộc trò chuyện, Mohammed thừa nhận, “[Tôi] sẽ chịu một số trách nhiệm, nhưng không phải vì tôi đã cho phép hành động tàn ác mà vì tôi đã không làm, tôi đã khiến một số người của chúng tôi yêu Vương quốc quá nhiều. và giao quyền theo cách khiến họ quá dễ dàng nghĩ sẽ làm hài lòng chúng tôi bằng cách giải quyết vấn đề do chính họ làm”. Kẻ thù của anh đang khai

thác thảm kịch để có lợi cho họ, anh nói. “Ở vị trí của họ, tôi có lẽ cũng sẽ làm như vậy.”

Trong cuộc trò chuyện với một người liên lạc của A Rập Saudi sau vụ giết người, Mohammed phủ nhận việc ra lệnh và than thở về những thiệt hại mà nó gây ra cho danh tiếng của anh với các nhà lãnh đạo phương Tây. “Giờ họ nghĩ tôi là kẻ giết nhà báo!” anh bức bối nói.

Al Saud dường như tập hợp lại với nhau xung quanh Mohammed. Thái tử Ahmed, người chú đã chỉ trích việc Mohammed và Salman đánh bom Yemen một tháng trước đó, đã đồng ý trở lại Saudi sau khi chính phủ Vương quốc Anh đảm bảo an toàn cho ông.

Trong nhiều tuần, các chính trị gia nước ngoài, doanh nhân và chủ ngân hàng lần lượt từ chối A Rập Saudi. Sự xuất hiện của Bezos tại Davos thứ hai trong sa mạc đã bị hoãn lại. Các nhà điều hành và lãnh đạo chính trị không muốn bị coi là liên minh với một người đàn ông bị buộc tội giết một nhà báo vì bày tỏ ý kiến của mình.

Tài phiệt Hollywood Ari Emanuel đã hủy bỏ khoản đầu tư 400 triệu đô mà anh ta đã làm việc chăm chỉ để có được từ vương quốc, cam kết trả lại tiền và ngừng giao dịch với Mohammed. “Gã đó là một con vật,” Emanuel nói với một người bạn. Vào ngày 12 tháng 10, Richard Branson đã rút khỏi thỏa thuận trị giá hàng tỷ đô la đã được lên kế hoạch với A Rập Saudi cho công ty du lịch vũ trụ của mình. Nếu các quan chức A Rập Saudi có liên quan đến vụ sát hại Khashoggi, ông nói trong một tuyên bố chuẩn bị được công ty của ông công bố vào thời điểm đó, “điều đó rõ ràng sẽ thay đổi khả năng của bất kỳ ai trong chúng ta ở phương Tây trong việc làm ăn với chính phủ A Rập Saudi”. Branson cũng cho biết sẽ “định chỉ” vai trò giám đốc trong hai dự án du lịch của A Rập Saudi.

Riêng tư, Branson vẫn tiếp tục trao đổi thư từ với Mohammed. A Rập Saudi đại diện cho một cơ hội kinh doanh lớn - và ông đã tư vấn cho hoàng tử về cách đảo ngược một số thiệt hại trong mắt phương Tây, bắt đầu bằng cách thả một số nhà hoạt động phụ nữ bị bỏ tù. “Nếu bạn tha thứ cho những phụ nữ này và một số nam giới, điều đó sẽ cho thế giới thấy Chính phủ đang thực sự bước vào Thế kỷ 21,” Branson nhắn cho thái tử trong một thông điệp mà Wall Street Journal đăng. “Nó sẽ không thay đổi những gì đã xảy ra ở Thổ Nhĩ Kỳ - nhưng sẽ tốt hơn.”

Các nhà lãnh đạo doanh nghiệp khác cũng có cách tiếp cận tương tự. Masayoshi Son của SoftBank, người đang quản lý khoảng 45 tỷ đô la đầu tư từ A Rập Saudi, đã rút khỏi hội nghị nhưng vẫn đến A Rập Saudi. Những giám đốc điều hành khác muốn tránh liên kết công khai với thái tử nhưng vẫn duy trì mối quan hệ tài chính đã tụ tập tại một bữa tối thịt cừu nướng sang trọng dưới những cây cọ ánh tím tại nhà của Yasir al-Rumayyan, người đàn ông mà Mohammed giao phụ trách quỹ tài sản công đầu tư vào Uber và SoftBank. Khách mời bao gồm chủ ngân hàng Ken Moelis, nghị sĩ Đảng Cộng hòa kiêm nhà tài chính Eric Cantor và một nhóm các nhân vật nổi tiếng ở Thung lũng Silicon, bao gồm người sáng lập Uber Travis Kalanick, nhà đầu tư mạo hiểm Jim Breyer và một nhà quản lý làm việc cho công ty của Peter Thiel.

Đối với một số người, mối quan hệ với A Rập Saudi quá giá trị để có thể đổ vỡ chỉ vì một vụ giết người. Bloomberg LP đã tiến lên với việc liên doanh với công ty truyền thông của gia đình Salman. Jay Penske, công ty sở hữu tạp chí Rolling Stone, đã đi trước với khoản đầu tư 200 triệu đô la từ PIF. Một nhà quản lý quỹ đầu cơ người Mỹ tên là John Burbank, người đã tham dự bữa tối, đã thẳng thắn nói về vấn đề này trong một cuộc phỏng vấn. “Toàn bộ sự việc của

Khashoggi không có ý nghĩa gì cả,” ông nói. “Nó có nghĩa là ít hơn nhiều so với lớn. tự do hóa sâu rộng đang diễn ra trong vương quốc”. Khi nói đến việc đầu tư vào A Rập Saudi, ông nói thêm, “cuộc sống của một người không quan trọng trừ khi đó là MBS. Khashoggi không là vấn đề.”

Trong khi thế giới tài chính đang bỏ qua những lo ngại của mình, các cơ quan tình báo và một quan chức Liên Hợp Quốc, người điều tra các vụ giết người ngoài tư pháp của các chính phủ đều đang cố gắng tìm hiểu điều gì thực sự đã xảy ra với Khashoggi ở Istanbul. Trong vòng vài tuần, CIA xác định Mohammed đã gửi cho Saud al-Qahtani ít nhất 11 tin nhắn vào khoảng thời gian xảy ra vụ giết người. Và hai tháng trước vụ giết người, CIA phát hiện, Mohammed đã nói với những người thân cận là nếu anh không thể thuyết phục Khashoggi tự mình trở lại vương quốc, “chúng ta có thể dụ ông ta ra ngoài A Rập Saudi và thu xếp”. CIA kết luận Mohammed “có thể đã ra lệnh.”

Chính phủ A Rập Saudi thông báo họ đã buộc tội 11 người, mặc dù Qahtani không có trong số đó. Anh ta tiếp tục hiện diện xung quanh Hoàng gia. Tuy nhiên, anh ta đã phải đổi mặt với sự trừng phạt của Bộ Tài chính Hoa Kỳ. Trừng phạt Qahtani và 16 người khác, ngăn họ tương tác với hệ thống tài chính Hoa Kỳ.

Trong khi đó, người Thổ Nhĩ Kỳ đang sử dụng các đoạn ghi âm để gây áp lực lên vương quốc, hy vọng Vua Salman có thể tước bỏ một phần quyền lực của Mohammed và giao trách nhiệm chính sách đổi ngoại cho người khác.

Các nhà lãnh đạo Thổ Nhĩ Kỳ đã hỗ trợ cuộc điều tra của Agnes Callamard, một nhà điều tra nhân quyền người Pháp có liên kết với Đại học Columbia, người đóng vai trò là báo cáo viên đặc biệt

của Liên Hợp Quốc về các vụ giết người ngoài tư pháp. Vài tháng sau khi Khashoggi bị sát hại, cô đã bay đến Thổ Nhĩ Kỳ cùng một nhóm đồng nghiệp. Đi vòng quanh thủ đô Ankara, cô và các nhân viên có thể dễ dàng nhận thấy họ đang bị theo dõi bởi các nhân viên tình báo. Ngay cả trong một quán cà phê, “khi bạn đang cố nói chuyện, luôn có một người lạ ngồi cạnh bạn,” cô nhớ lại.

Giám đốc tình báo Thổ Nhĩ Kỳ Hakan Fidan đã chào Callamard và nhóm của cô tại các văn phòng tình báo được củng cố nghiêm ngặt của chính phủ. Một cựu sĩ quan quân đội quý quyết được đào tạo tại Đại học Manland, người mà Erdogan từng gọi là “người giữ bí mật của tôi”, Fidan là một chuyên gia trong việc sử dụng bộ máy tình báo để giúp thúc đẩy các mục tiêu chính trị của sếp mình. Anh ta đã cung cấp thông tin về các hoạt động của Israel cho Iran và đồng thời vẫn là một kết nối quan trọng đối với tình báo Mỹ,

xuất hiện trong các bức ảnh của Nhà Trắng với Tổng thống Barack Obama và Erdogan vào năm 2013.

Fidan gặp Callamard trong một căn phòng ở tầng trệt trong trụ sở tình báo như pháo đài. Sau một vài cuộc trò chuyện ngắn ngủi, anh ta nói với Callamard là người của mình sẽ phát đoạn ghi âm từ vụ giết Khashoggi cho cô nghe. Cô và nhân viên phải lắng nghe và không được ghi chép. Fidan nói anh ấy sẽ không nghe các bản ghi âm. “Điều đó thật tồi tệ cho tâm hồn tôi,” anh ta nói.

Khi Fidan rời đi, nhân viên của anh ấy đã phát các tệp âm thanh cho Callamard và nhóm của cô, trong đó có một người phiên dịch. Các nhân viên của Callamard thay nhau đánh lạc hướng các quan chức tình báo có mặt để đồng nghiệp của họ có thể bí mật ghi chép. Sau khi nghe các bản ghi âm và tham khảo ý kiến của các chuyên gia hoạt động đặc biệt, cô đưa ra giả thuyết là kế hoạch ban đầu của A Rập Saudi có thể là bắt cóc Khashoggi. Nhưng đôi khi trong hai ngày trước khi ông đến đại sứ quán, nhóm nghiên cứu nhận ra điều đó sẽ quá khó và quyết định giết.

Các đoạn ghi âm thật đáng lo ngại — nhóm nghiên cứu có thể nghe thấy nỗi sợ hãi trong giọng nói của Khashoggi khi sắp bị giết — và cuối cùng là sự bất mãn. Người Thổ Nhĩ Kỳ có bảy giờ ghi âm nhưng họ chỉ được nghe bốn mươi lăm phút. Chúng vẫn ở chế độ riêng tư. Callamard nói: “Chừng nào cuốn băng chưa được phát hành, sẽ luôn có những câu hỏi”. Cô nói quy trình pháp lý không rõ ràng của A Rập Saudi, trọng tâm rõ ràng của cuộc điều tra về những kẻ giết người - chứ không phải những người có thể đã cho phép chúng - và việc các nhà chức trách Mỹ từ chối công khai tài liệu tình báo đã giấu kín toàn bộ câu chuyện.

KHÔNG THỂ NGĂN CẢN

Tháng 12 năm 2018

Đối với hầu hết các thành phố thịnh vượng, một cuộc đua Công thức E sẽ không phải là một sự kiện tầm cỡ. Nhưng đối với Riyadh, nơi hầu hết các hoạt động giải trí công cộng đã bị cấm trong bốn thập kỷ, cuộc đua xe điện có thể là sự kiện thể thao quốc tế lớn nhất mà thành phố từng chứng kiến.

Chỉ hơn hai tháng trôi qua kể từ vụ giết Jamal Khashoggi, và Mohammed muốn sự kiện này chứng minh thế giới đã không quay lưng lại với A Rập Saudi. Thể thao quốc tế được cho là một trụ cột trong việc tái tạo nền kinh tế và xã hội, xe điện đóng một vai trò quan trọng trong kế hoạch. Vì vậy, Mohammed đã biến cuộc đua thành một cảnh tượng. Anh đã mời hàng chục người nổi tiếng từ thế giới giải trí và kinh doanh, đảm bảo sự tham dự của họ được

công bố rộng rãi. Enrique Iglesias đã hát tại một buổi hòa nhạc như một phần của lễ hội, và ngôi sao bóng đá người Anh Wayne Rooney đã bay đến để tham dự.

Đường đua, được trang trí với các biểu ngữ “Tầm nhìn 2030”, xuyên qua Diriyah. Một ngôi làng lịch sử ở ngoại ô Riyadh nơi có các cung điện tường bùn là nơi ngự trị ban đầu của quyền lực Al Saud. Phía trên đường đua, trên khán đài VIP, là một bộ sưu tập những nhân vật quyền lực nhất của A Rập Saudi. Ngoại trưởng Adel al-Jubeir cũng có mặt ở đó. Mohammed Al Shaikh, người những năm trước đó, với tư cách là một nhà quản lý chứng khoán, đã đổi đầu với một Mohammed trẻ tuổi về việc thao túng chứng khoán. Bộ trưởng Năng lượng và Chủ tịch Aramco Khalid al-Falih và Reema bint Bandar, người sẽ sớm trở thành người phụ nữ đầu tiên làm đại sứ tại Hoa Kỳ, đã nói chuyện khi những chiếc xe đua nổ máy, động cơ chạy bằng pin của chúng gần như im lặng. Và sau đó là Mohammed, trong một chiếc áo khoác vải thô và khăn trùm đỏ trắng, đi cùng với một vệ sĩ trong bộ đồ doanh nhân và em trai

Khalid bin Salman, cựu đại sứ tại Hoa Kỳ. Nhà lãnh đạo trên thực tế của Abu Dhabi, Mohammed bin Zayed, cũng có mặt.

Tham gia cùng họ có ít thành viên người phương Tây – chưa sẵn sàng liên kết công khai với Mohammed sau vụ sát hại Khashoggi, bao gồm cựu Giám đốc điều hành Dow-Chemical Andrew Liveris, cựu quan chức CIA Norman Roule và tỷ phú đầu tư tài nguyên thiên nhiên người Mỹ Tom Kaplan. Cựu nhà sản xuất chương trình thực tế của Kardashian, Carla DiBello đã chuẩn bị xung quanh sự kiện này. Phóng viên gan dạ của PBS Frontline Martin Smith đã ghi lại cảnh tụ tập bằng cách vượt qua các nhân viên bảo vệ và rơi vào nhóm phục vụ ăn uống đang leo lên tầng trên khu VIP, nơi ông bước tới chỗ Thái tử Mohammed và yêu cầu được mang theo người chụp ảnh của mình.

Mỗi người tham dự đều có lý do riêng để duy trì mối quan hệ với A Rập Saudi vào thời điểm căng thẳng. Liveris đang làm việc cho

Mohammed, cố vấn cho Quỹ Đầu tư Công (PIF) trong nỗ lực đầu tư hàng chục tỷ đô la trên toàn thế giới. Roule, người tư vấn cho các công ty nước ngoài về cách làm việc trong vương quốc, tham dự các buổi họp mặt như vậy để cập nhật kiến thức của mình về các diễn biến trong khu vực. Nhưng anh và Kaplan đã tham gia cuộc đua với hy vọng nhìn thấu được một kế hoạch kỳ lạ để yêu cầu các nhà chức trách của UAE và A Rập Saudi giúp cứu những con báo A Rập đang bị đe dọa, thậm chí có thể vận chuyển một số con khỏi vườn thú ở Yemen bị tàn phá bởi chiến tranh. DiBello đang thực hiện một bộ phim tài liệu do A Rập Saudi hỗ trợ về cuộc đua và cung cấp các mối quan hệ trong vương quốc - bao gồm cả với PIF - để xây dựng doanh nghiệp của riêng mình, tạo điều kiện tiếp cận các công ty đang tìm kiếm đầu tư của A Rập Saudi.

Những người liên hệ kinh doanh này không coi trọng vụ giết Khashoggi. Đúng hơn, họ có chung quan điểm với hoàng tử: Quyền lực của anh đến từ gia đình, không phải cử tri. Nó không phụ thuộc vào sự chấp thuận của các nhà lãnh đạo các quốc gia khác. Và anh còn rất trẻ, có thể cai trị A Rập Saudi trong năm mươi năm nữa — hoặc lâu hơn, nếu các khoản đầu tư của anh vào nghiên cứu tuổi thọ thành công. Họ cho vụ giết Khashoggi sẽ sớm chìm xuồng.

Đó là một bầu không khí khác mà Mohammed đã phải đối mặt chưa đầy hai tuần trước đó, tại buổi họp mặt G20 ở Buenos Aires. Một máy quay ở đó đã bắt được khoảnh khắc căng thẳng khi tổng thống Pháp Emmanuel Macron, người đã xung đột với Mohammed kể từ khi thủ tướng Lebanon bị giam giữ vào năm 2017, đối mặt với thái tử về vụ giết Khashoggi. Mohammed, cao hơn Macron trong chiếc áo choàng màu trắng có vẻ phòng thủ.

‘Đừng lo lắng,’ anh nói với Macron.

“Tôi thực sự lo lắng,” Macron trả lời, không biết một chiếc micrô đang ghi âm.

Macron cáo buộc Mohammed không nghe theo lời khuyên của mình. “Bạn không bao giờ lắng nghe tôi,” ông nói.

Trong mắt các nhà lãnh đạo phương Tây và các nhà hoạt động nhân quyền, phản ứng của chính phủ A Rập Saudi đối với vụ sát hại Khashoggi là hoàn toàn không thỏa đáng. A Rập Saudi giữ kín phiên tòa xét xử những người đàn ông được cho là đã tham gia vào vụ giết người, vì vậy có rất ít thông tin về các loại bằng chứng mà các công tố viên đưa ra. Saud al-Qahtani đôi khi được nhìn thấy gặp gỡ những người của Mohammed. Tại một thời điểm, một bài hát kỷ niệm sự vô tội của anh ta đã được Turki Al Sheikh lưu hành, cho thấy ban lãnh đạo A Rập Saudi đang có những nỗ lực để khôi phục hình ảnh của Qahtani, ít nhất là trong nước.

Vua Salman đã làm rất ít, nếu có, để kiềm chế các xu hướng chính sách đối ngoại tích cực hơn của Mohammed. Ibrahim al-Assa, một cựu bộ trưởng tài chính, người từng bị nhốt trong Ritz một thời gian ngắn, được bổ nhiệm làm ngoại trưởng, nhưng ông không có tư cách để làm Mohammed lung lay về các vấn đề thực chất.

Vào tháng 6, Agnes Callamard, điều tra viên của Liên Hợp Quốc, đã công bố báo cáo của cô về vụ giết hại Khashoggi. Thật là ghê tởm. Cô gọi đó là một “vụ hành quyết có chủ ý trước” mà Mohammed đã ra lệnh hoặc tuyên bố, trích dẫn, trong số nhiều sự kiện khác, chi tiết dường như đáng nguy hiểm rủa mà nhóm hành quyết tại đại sứ quán ở Thổ Nhĩ Kỳ gọi Khashoggi là “con vật hiến tế” trong các đoạn ghi âm bí mật và thảo luận việc cắt ông thành từng mảnh, mười ba phút trước khi ông bước vào đại sứ quán.

Tuy nhiên, những sáng kiến quan trọng nhất của Mohammed vẫn tiếp tục. Quân đội tiếp tục ném bom Yemen, và người của anh tiến lên trước với kế hoạch IPO của Aramco, công ty dầu khí nhà nước. Mohammed tách chủ tịch của Aramco sang một bên. Bộ trưởng Năng lượng Khalid al-Falih, một trong những giám đốc điều hành kinh nghiệm nhất của vương quốc và có tiếng nói ổn định, khôn ngoan trong Hoàng gia. Ông đã phản đối việc IPO. Mohammed thay thế ông bằng một người anh trai (khác mẹ), Abdulaziz bin Salman ở chức Bộ trưởng dầu mỏ. Chủ tịch mới của Aramco sẽ là Yasir al-Rumayyan, người đứng đầu PIF có liên hệ chặt chẽ với Mohammed.

Bị tổn hại về mặt uy tín bởi vụ sát hại Khashoggi và với việc các cổ vấn cảnh báo không nên niêm yết quốc tế vì lý do pháp lý, Mohammed đã ra lệnh tổ chức IPO trên sàn chứng khoán A Rập Saudi. Cuối cùng, vào ngày 11 tháng 12 năm 2019, cổ phiếu Aramco

bắt đầu giao dịch trên Tadawul. Những người đăng ký mua gần như là các nhà đầu tư trong khu vực và địa phương - một số trong đó mua cổ phần sau áp lực từ Hoàng gia - nhưng chính phủ đã có thể huy động được 25,6 tỷ đô la với mức định giá 1,7 nghìn tỷ đô. Mohammed bin Salman đã không thể rung chuông tại Sở giao dịch chứng khoán New York, nhưng đã thực hiện được đợt IPO lớn nhất trong lịch sử. Không nản lòng, anh ra lệnh cho nhóm IPO bắt đầu chuẩn bị cho việc niêm yết quốc tế một năm sau đó.

Bất chấp những tin tức đáng thất vọng về khoản đầu tư 45 tỷ đô la vào SoftBank, vốn đã thổi phồng bong bóng bằng cách rót hàng tỷ đô la vào các công ty công nghệ giả danh là nhà đổi mới, bao gồm WeWork, ứng dụng dắt chó Wag và một công ty xây dựng có tên Katerra, giám đốc PIF Rumayyan đang thảo luận về việc đưa nhiều tiền hơn vào một quỹ SoftBank mới. Anh ấy cũng đang làm việc với một nhân vật ít được biết đến trước đây trong vương quốc, nhà sản xuất truyền hình thực tế DiBello, người dường như xuất hiện ở A Rập Saudi bất cứ lúc nào và tại các sự kiện lớn xung quanh Mohammed và các lãnh đạo cấp cao khác. Sự trỗi dậy của cô là một minh họa hoàn hảo cho những hoạt động kỳ lạ của A Rập Saudi và cách mà các nhân vật maverick tiếp tục thống trị cách mọi thứ được thực hiện ở đó, bất kể Mohammed đã cố gắng cải cách thế chế như thế nào. Nó vẫn là về các kết nối.

Maverick là một động vật, thường là một dạng gia súc. Nó là một từ cũng được sử dụng để mô tả một người hành động không bị ràng buộc bởi tổ chức nào.

Bề ngoài bóng bẩy, với mái tóc nhuộm vàng hoàn mỹ, làn da không tỳ vết và những bộ trang phục hoàn hảo, thoát nhìn Carla DiBello cho thấy rất ít dấu hiệu về cách tiếp cận kinh doanh khéo léo và tháo vát của cô. Không có bằng đại học hay chuyên môn tài chính

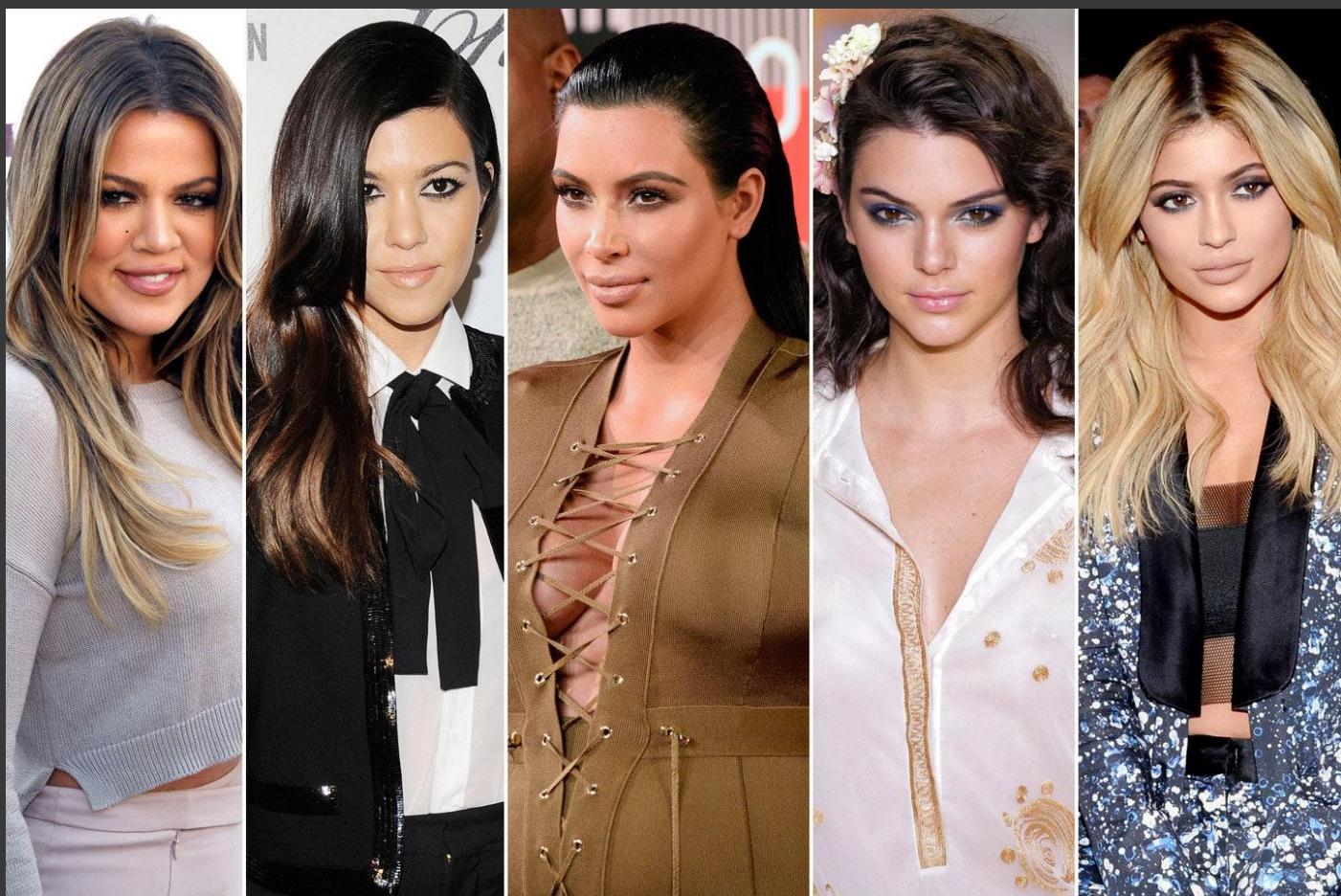
chuyên sâu, cô ấy đã đi một con đường khó khăn từ Florida đến vòng trong của giới lãnh đạo A Rập Saudi.

DiBello lần đầu tiên tiếp xúc với những người A Rập Saudi vào cuối những năm 1990, khi cô trở nên thân thiện với một người hàng xóm ở Sarasota tên là Anoud Ghazzawi. Anoud sống với chồng và hai đứa con sinh đôi trong một ngôi nhà do cha cô, Esam Ghazzawi, làm chủ. Ông quản lý tiền cho một số gia tộc của Vua Salman, bao gồm cả anh trai cùng cha khác mẹ của Mohammed.

Anoud và chồng đột ngột rời Florida vào năm 2001, và các báo cáo của FBI được tiết lộ nhiều năm sau đó bởi một hoạt động báo cáo điều tra địa phương, Florida Bulldog, tiết lộ hai kẻ tấn công vụ 11/09 đã ở lại nhà Ghazzawi.

Trong những năm tiếp theo, Anoud và DiBello đều đã đến Dubai. Anoud trở thành nhà thiết kế của những chiếc abayas (áo choàng của phụ nữ A Rập) đặt làm riêng. DiBello chuyển về phía tây, làm việc cho một nhà sản xuất ở LA và ông trùm sòng bạc Steve Wynn ở Las Vegas trước khi nhận công việc sản xuất cho một chương trình thực tế của Nhà Kardashian. Ngay sau đó, cô ấy đã tự coi mình là một trong những người bạn thân nhất của Kim Kardashian. Đó là một dấu hiệu cho thấy DiBello đã hoàn toàn được bảo chứng ở Hollywood. năm 2011 cô công khai phủ nhận có quan hệ tình cảm với Kobe Bryant (ngôi sao bóng rổ).

chị em nhà Kardashian

Một vài năm sau, DiBello chuyển đến Dubai và bắt đầu kinh doanh kết nối các nghệ sĩ giải trí Mỹ với các cơ hội ở Vùng Vịnh, tiếp thị bản thân bằng sự kết nối với Kardashian. Vài năm sau, cô bắt đầu xuất hiện ở A Rập Saudi tại các sự kiện bao gồm hội nghị Davos tại Sa mạc đầu tiên.

Các thành viên trong nhóm đầu tư PIF đã rất ngạc nhiên khi cô đến dự một cuộc họp vào đầu năm 2019. Vẫn hiếm khi thấy phụ nữ ở các văn phòng A Rập Saudi (một đổi mới lớn của Mohammed là đặt một phòng dành cho nữ ở Hoàng gia Diwan, nơi công việc của triều đình được thực hiện; cho đến gần đây, một lính canh đứng gác bên ngoài phòng của nam giới bất cứ khi nào phụ nữ cần sử dụng phòng tắm). Và các nhà phân tích đầu tư cũng không rõ tại sao sếp lại bảo họ đến gặp cô ấy.

Hóa ra DiBello đã có một màn chào sân lớn: PIF nên mua phần lớn cổ phần của một đội bóng ở giải Ngoại hạng Anh, Newcastle United. Đó không phải là một ý tưởng vô lý - Qatar và Emiratis đã có các đội bóng đá, và PIF đã cân nhắc mua một đội. Nhưng họ không cần DiBello làm điều đó. A Rập Saudi có lẽ là người mua tiềm năng nổi bật nhất thế giới đối với một đội bóng đá. Họ có thể gọi cho bất kỳ nhóm nào họ muốn và đưa ra đề nghị mà không cần trung gian. DiBello và một đối tác muốn có cổ phần sở hữu và quản lý, mặc dù cả hai đều không có kinh nghiệm quản lý một đội bóng đá. DiBello không thể cung cấp câu trả lời cơ bản về chi tiết giao dịch. Nhưng dù sao thì Rumayyan vẫn quyết định tiến hành thỏa thuận.

DiBello đã tham gia vào các vấn đề khác liên quan đến PIF. Cô đã giúp một giám đốc điều hành cấp dưới của hãng sản xuất thuốc lá điện tử Juul Labs có cuộc gặp trực tiếp với Rumayyan. Một công ty

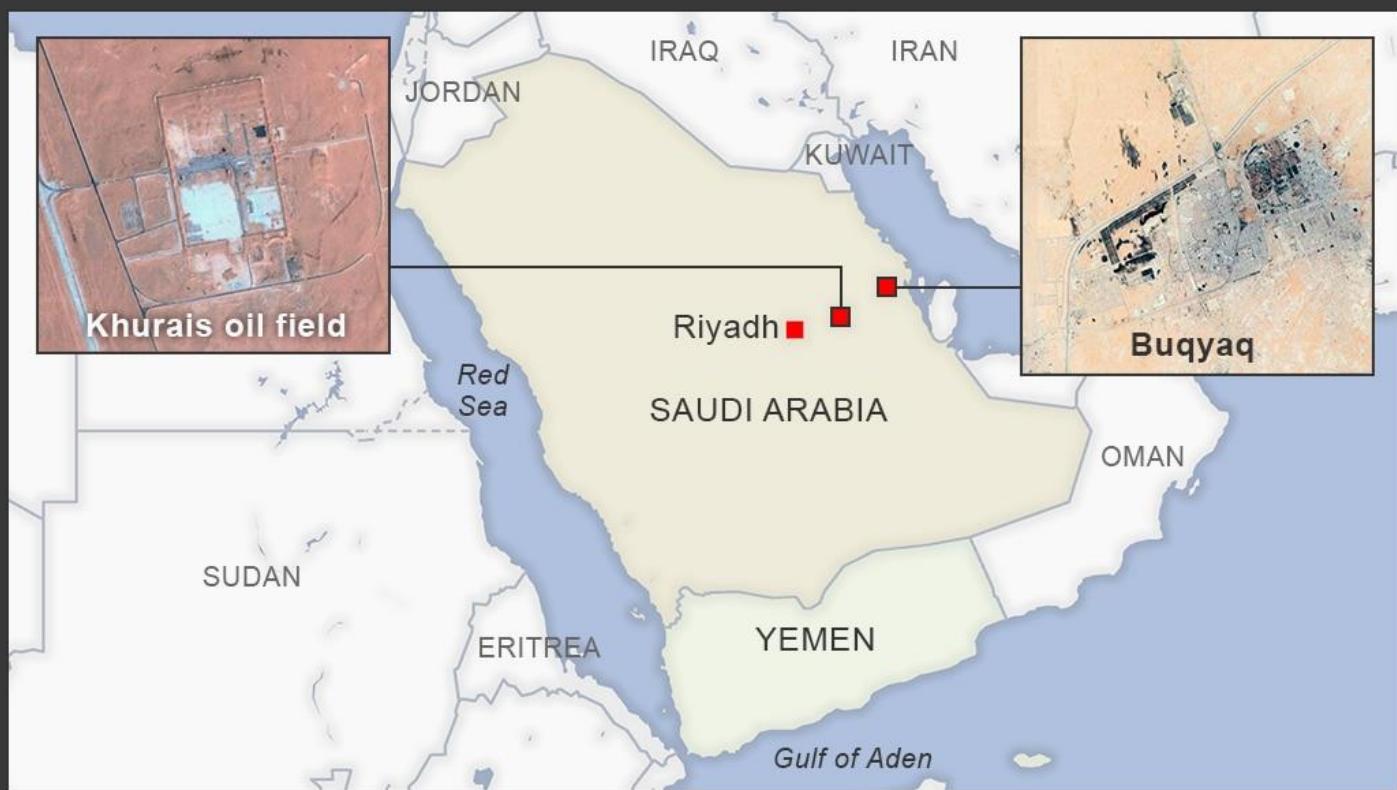
khác mà cô đề nghị kết nối với Rumayyan với một khoản phí đã khiến người ta sợ hãi — trả tiền để gấp một quan chức chính phủ nước ngoài có thể được coi là một khoản hối lộ theo luật pháp Hoa Kỳ. Công ty đã tìm kiếm lời khuyên pháp lý và từ chối cô. Mohammed đang cố gắng loại bỏ hệ thống trả tiền (theo lối chơi cũ) của A Rập Saudi, nhưng sự hiện diện của DiBello khiến có vẻ như cùng một trò chơi đang được chơi bởi một dàn nhân vật mới. Những kiểu người này khiến Mohammed yên tâm - giàu có, không phán xét và đánh giá cao cơ hội mà anh mang lại cho đất nước, khu vực và tài khoản ngân hàng của chính họ.

Và sau đó, vào tháng 9, thảm họa tiêm tàng ập đến. Máy bay không người lái và tên lửa được cho là do phiến quân Houthi ở Yemen điều khiển đã làm nổ tung các thiết bị quan trọng tại một cơ sở có tên Abqaiq, nơi xử lý phần lớn dầu thô của Saudi. Đó là điều Nhà Al Saud đã lo sợ từ lâu.

Robert Baer, một cựu quan chức CIA, viết trong một bài báo năm 2003 về mối nguy hiểm đối với việc Nhà Al Saud: “Điểm dễ bị tấn công nhất và mục tiêu ngoạn mục nhất chính là hệ thống dầu mỏ của A Rập Saudi. Học giả người Saudi Simon Henderson vào năm 2006 và Trung tâm Nghiên cứu Chiến lược và Quốc tế vào tháng 8 năm 2019, đã xuất bản các bài báo nhắc lại quan điểm đó. Và trong nhiều thập kỷ, chính phủ Hoa Kỳ đã thúc giục người Saudi sử dụng một số tiền mà họ đã chi cho các dự án mới phù phiếm như King Abdullah Economic City và NEOM để cải thiện an ninh cơ bản cho cơ sở hạ tầng dầu mỏ của họ. Abqaiq và các cơ sở quan trọng khác nằm trong tầm bắn tên lửa dễ dàng của Iran, có khả năng đe dọa không chỉ sự ổn định của A Rập Saudi mà còn cả thị trường dầu mỏ thế giới.

Bảo vệ các mỏ dầu không chỉ đơn giản là vấn đề có được thiết bị hoặc chuyên môn phù hợp. Vấn đề lớn được đặt ra trong cách thức cân bằng quyền lực trong lịch sử của Al Saud giữa các phe phái khác nhau bằng cách chia nhỏ sức mạnh quân sự. Bộ Nội vụ và các

lực lượng vũ trang của nó, trước đây dưới sự chỉ huy của Hoàng tử Nayef, anh trai của Vua Salman và sau đó là con trai của ông, Mohammed bin Nayef, chịu trách nhiệm canh gác các cơ sở dầu khí. Nhưng để ngăn chặn các cuộc tấn công từ trên không sẽ yêu cầu sử dụng tên lửa Patriot do Mỹ sản xuất do Bộ Quốc phòng điều khiển, vốn được giám sát bởi một người anh em khác của Salman, Hoàng tử Sultan và gia tộc của ông. Các cơ quan tình báo chịu trách nhiệm thu thập thông tin về các mối đe dọa tiềm tàng từ mỏ dầu có các chuỗi chỉ huy khác.

Vì các hoàng tử đứng đầu các phe phái khác nhau đang tranh giành ngai vàng nên luôn có sự nghi ngờ và thiếu thông tin chia sẻ. Về lý thuyết, Mohammed đã loại bỏ những bộ phận đó, loại bỏ Mohammed bin Nayef khỏi Bộ Nội vụ và tự mình tiếp quản Bộ Quốc phòng. Nhưng trên thực tế, chúng vẫn im hơi lặng tiếng vào giữa tháng 9 năm 2019, khi tên lửa và máy bay không người lái tấn công Abqaiq.

Điều đó gây sốc, Hoa Kỳ và A Rập Saudi nhanh chóng kết luận người Houthis không thể làm điều đó một mình. Iran đã phải giám sát cuộc tấn công. Một chuyên gia về tấn công từ trên không đã đến thăm Abqaiq trong những ngày tiếp theo cho biết: “Bất cứ ai lên kế hoạch cho nó đều có hiểu biết tầm cỡ thế giới về cách các cơ sở dầu mỏ hoạt động.”

Đó là một cảnh kỳ lạ. Nhiều đường ống, tháp và cơ sở hạ tầng quan trọng của Abqaiq để tách tạp chất ra khỏi dầu thô vẫn còn nguyên. Nhưng một số cái gọi là mô đun hình cầu, trông giống như những mái vòm kim loại bếp dum và tách khí ra khỏi dầu, đã bị hư hại nghiêm trọng. Các quan chức từ Aramco và chính phủ đã rõ những gì những kẻ tấn công đã làm: Sử dụng công nghệ lập bản

đồ chính xác và nhắm mục tiêu chính xác, chúng chỉ tấn công các thành phần có thể được sửa nhanh chóng. Các quan chức tình báo kết luận cuộc tấn công là một cú vô lê cảnh báo, không phải là một phát súng giết người, để cho người Saudi thấy Iran có thể làm gì, các quan chức tình báo kết luận. Các tên lửa hành trình và máy bay không người lái trị giá chưa đến 2 triệu đô la.

Đó là những gì rất đáng sợ. Iran có ít tiền hơn Saudi để chi cho vũ khí, nhưng cuộc tấn công cho thấy điều đó không quan trọng. Người A Rập Saudi đã có thể đưa sản lượng dầu trở lại đúng tiến độ chỉ trong vòng vài tuần vì Iran quyết định chấn thay vì phá hủy cơ sở này.

Đối với A Rập Saudi, cuộc tấn công tạo ra hai vấn đề lớn. Đầu tiên, ngay cả sau khi Mohammed giành quyền kiểm soát từ các phe phái cạnh tranh trong gia đình, hệ thống phòng thủ vẫn còn lộn xộn. A Rập Saudi có tên lửa Patriot để bắn vào máy bay không người lái nhưng không có hệ thống quản lý hiệu quả để nhanh chóng triển khai chúng. Và sẽ không có chuyện bất kỳ ai phải chịu trách nhiệm — trong một bộ máy quan liêu nằm dưới một vị vua tuyệt đối, các hệ thống tinh vi đang sẵn sàng để thay đổi và cuối cùng là giải trừ trách nhiệm.

Một người nào đó làm việc trong Bộ Quốc phòng- vào thời điểm đó nhớ lại đã thấy quá trình diễn ra. Trong vòng vài giờ sau cuộc tấn công, thông tin chính thức: “đây không phải là vấn đề của Bộ Quốc phòng”, vì Bộ Nội vụ - chịu trách nhiệm về an ninh dầu mỏ. Các quan chức nội vụ đã đoán trước được và chỉ ra họ không thể thực hiện vì thiếu thông tin tình báo — và đó là lỗi của cục tình báo, nhưng cơ quan được này khó chịu trách nhiệm trong việc thu

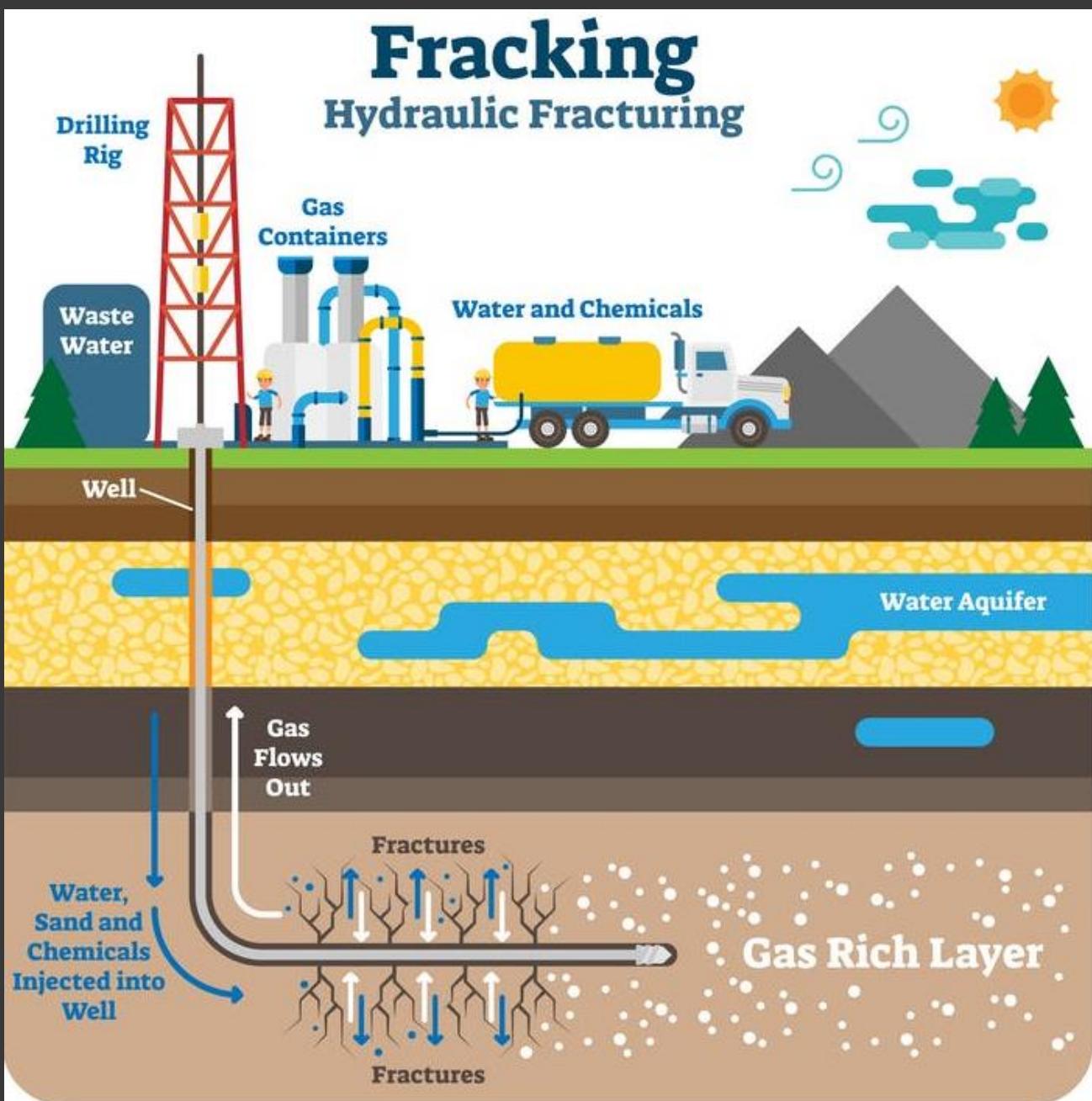
thập thông tin từ nước ngoài. Cuối cùng, kết luận đưa ra “không ai có lỗi”, người bên trong Bộ Quốc phòng nói.

Vấn đề khác mà cuộc tấn công vạch trần là bản chất thực sự của liên minh ngày nay giữa A Rập Saudi và Hoa Kỳ. Trong nhiều thập kỷ, các quan chức Mỹ coi vương quốc và ngành công nghiệp dầu mỏ là quan trọng đối với sự vận hành của nền kinh tế thế giới. Các nhân viên ngoại giao, quân sự và tình báo Hoa Kỳ đã phát triển mối quan hệ sâu sắc với các đối tác A Rập Saudi và Hoa Kỳ đã chứng tỏ mình cam kết bảo vệ A Rập Saudi và các mỏ dầu của nước này, chống lại các mối đe dọa từ Saddam Hussein trong những năm 1990. Một lý do khiến A Rập Saudi có cấu trúc phòng thủ rời rạc là Hoa Kỳ đã đi đầu trong việc giữ an toàn cho A Rập Saudi. Ngay cả sau sự kiện 11/09, mối quan hệ cá nhân giữa các quan chức lâu năm trong chính phủ Hoa Kỳ và A Rập Saudi vẫn duy trì tích cực. Vua Abdullah đến thăm Tổng thống George W. Bush tại trang trại của ông ở Texas vào năm 2005.

Mọi thứ đã thay đổi hoàn toàn từ đầu những năm 2010 đến năm 2019. Sự lan rộng của **fracking** đã biến Hoa Kỳ trở thành nhà sản xuất dầu lớn nhất thế giới vào năm 2013. Nền kinh tế Mỹ không phụ thuộc vào dầu của A Rập Saudi nữa. Nay giờ nó có thể tự bơm.

Thủy lực cắt phá (hydraulic fracturing, thường rút ngắn thành fracking) là kỹ thuật khai thác mỏ bằng cách dùng áp suất chất lỏng để làm nứt các tầng đá trong lòng đất. Đường nứt sẽ chạy theo mạch đất thiên nhiên, khai mỏ những khoáng chất vốn bị nén chặt trong lòng đất. Bằng cách bơm chất lỏng trộn với một số hóa chất và cát dưới áp suất cao vào giếng mỏ làm nứt vỡ tầng đá, nhờ thế khí đốt và dầu mỏ có thể được bơm lên.

Kỹ thuật thủy lực cắt phá thường được dùng khai thác ở những vùng dầu đá phiến và khí đốt than để kích thích đất đá nhả và tăng lưu lượng khoáng chất. Thủy lực cắt phá còn có ưu điểm là có thể đâm ngang trong lòng đất thay vì bị hạn chế theo chiều dọc.

Thủy lực cắt phá được dùng từ năm 1947 nhưng lúc đầu chỉ là thí nghiệm, đến năm 1949 mới áp dụng thương mại thành công. Tính đến năm 2012 có hơn 2,5 triệu vụ khoan mỏ trên thế giới dùng kỹ thuật này để khai thác dầu mỏ và khí đốt. Riêng ở Hoa Kỳ có hơn một triệu. Tuy nhiên có nơi như Pháp thì lại ban luật cấm dùng kỹ thuật này.

Kỹ thuật thủy lực cắt phá hiện vẫn còn gây tranh cãi. Bên ủng hộ thì cho đây là động lực phát triển kinh tế bằng cách tăng hiệu lực khai thác mỏ và các chất hydrocacbon; bên phản đối thì lo hậu quả về môi sinh, ô nhiễm nguồn nước ngầm, ô nhiễm không

khí, cạn kiệt nguồn nước ngọt, và có thể gây động đất cùng những tác động xấu đến sức khỏe con người.

Sau đó, Barack Obama thực hiện thỏa thuận hạt nhân với Iran, khiến các nhà lãnh đạo Saudi xa lánh. Mohammed đặt nhiều hy vọng vào Donald Trump, với chuyến thăm đến vương quốc sớm trong nhiệm kỳ tổng thống của mình, sẽ làm mới lại mối quan hệ mà Saudi có dưới thời các tổng thống trước. Nhưng như Trump đã cho Mohammed thấy trong chuyến thăm Nhà Trắng đáng xấu hổ đó, khi tổng thống trưng bày một tấm áp phích cho thấy việc bán vũ khí cho vương quốc, với Nhà Trắng mới, đây hoàn toàn chỉ là giao dịch. Liên minh Mỹ-A Rập Saudi kéo dài hàng thập kỷ không có nhiều ý nghĩa đối với Trump và các cấp phó của ông, nhiều quan chức cũ đã duy trì liên minh đó cho cả hai bên, những người như Mohammed bin Nayef và cựu giám đốc CIA John Brennan, đã nghỉ hưu, hoặc tệ hơn.

Trump thậm chí không có vẻ lo lắng về các tác động an ninh của một Iran hiện đang tham gia vào các hành động gây hấn công khai chống lại một đồng minh của Mỹ. Trong những ngày sau cuộc tấn công, nhiều quan chức Hoa Kỳ đã chuẩn bị cho một cuộc đáp trả vũ trang của Hoa Kỳ. Trong nhiều năm, cơ quan an ninh của Mỹ tin Iran không tham gia vào các hành động thù địch trực tiếp vì họ biết Mỹ sẽ đáp trả bằng vũ lực. Trump đã gây sốc cho họ. Trong những ngày sau cuộc tấn công, ông nói “không có gì phải vội vàng” để đáp trả, thể hiện điều mà một quan chức tình báo Mỹ lâu năm gọi là “khoảng cách hệ thống” giữa A Rập Saudi và Mỹ. A Rập Saudi muốn trật tự cũ, nơi Mỹ đóng vai trò là người bảo vệ khu vực, trong khi người Mỹ hiện tại muốn các giao dịch kinh doanh của A Rập Saudi nhưng ít quan tâm đến việc triển khai vũ khí của Mỹ. Hoa Kỳ không chuẩn bị vội vàng bảo vệ vương quốc.

“Đó là một cuộc tấn công vào A Rập Saudi,” Trump nói, “Đó không phải là một cuộc tấn công vào chúng tôi.” Và nếu Hoa Kỳ quyết định hành động chống lại Iran, ông nói thêm, A Rập Saudi sẽ tham gia. “Và điều đó bao gồm cả việc thanh toán.” Trump cuối cùng đã cử binh sĩ đến khu vực, và Mỹ đã giết Qassem Soleimani, một vị tướng quyền lực của Iran, trong một cuộc không kích vài tháng sau đó.

Hơn 60 du thuyền, bao gồm một số du thuyền lớn nhất thế giới cùng với các chủ sở hữu tỷ phú của họ, đã xếp hàng dọc theo bờ biển phía tây bắc của A Rập Saudi vào tháng 10 năm 2019 khi đội tàu 11 chiếc của Mohammed bin Salman bắt đầu cuộc hành trình trên Biển Đỏ. Ngôi sao của nhóm là Serene, siêu du thuyền Mohammed mua vào năm 2015 không lâu sau khi bắt đầu lên nắm quyền, theo sau là một bộ sưu tập thuyền hỗ trợ những chiếc thuyền lớn hơn và có chỗ cho khách bổ sung. Thuyền trưởng của Serene đã tự gọi mình là “Đô đốc” và hạm đội là “hải quân của tôi”. Chỉ vài tuần sau vụ tấn công dầu mỏ và chỉ hơn một năm sau vụ sát hại Jamal Khashoggi và sự náo động toàn cầu sau đó. Mohammed muốn chứng tỏ A Rập Saudi vẫn có thể lôi kéo những người giàu có và quyền lực nhất thế giới. Bằng biện pháp đó, “Tuần lễ Biển Đỏ”, một sự kiện chỉ dành cho khách mời được thiết kế để thu hút các nhà đầu tư xây dựng khách sạn và cơ sở hạ tầng trong dự án NEOM rộng lớn, đã thành công rực rỡ. Serene đã tổ chức một sự kiện cao cấp dành cho các khách VIP, bao gồm Fang Fenglei, một nhà tài chính Trung Quốc có quan hệ chặt chẽ với các nhà cầm quyền cộng sản ở đất nước của ông, và Mukesh Ambani, nhà tài phiệt điều hành công ty lớn nhất Ấn Độ. Tahnoon

bin Zayed, cố vấn an ninh quốc gia Abu Dhabi, đã đến bằng du thuyền của riêng mình và dành thời gian với Mohammed trên tàu Serene.

Rumayyan thuê siêu du thuyền của riêng mình, Ecstasea, để tổ chức các cuộc họp, bao gồm cả với Carla DiBello và một đối tác kinh doanh. Cocktail trong tay, họ chơi bóng bàn.

Ca sĩ John Legend đã tổ chức một buổi hòa nhạc riêng trên đảo Sindalah, thuộc Ai Cập cho đến khi Mohammed yêu cầu quốc gia này giao nó để đổi lấy viện trợ tài chính hai năm trước đó. Robb Report, một tạp chí hạng sang, đã thiết kế riêng một khu nghỉ mát nhỏ cho sự kiện này. Đầu bếp Jason Atherton từng được trao sao Michelin đã tạo ra một nhà hàng pop-up với thực đơn 7 món lấy cảm hứng từ vùng sa mạc.

Nhà hàng pop-up là nhà hàng tạm thời. Những nhà hàng này thường hoạt động từ một ngôi nhà riêng, nhà máy cũ hoặc không gian tương tự, và trong các lễ hội.

Có một spa đặt riêng, thuyền kayak và cơ hội đua xe thể thao trên những con đường sa mạc trống trải dọc theo bờ biển. Rõ ràng. Tuần lễ Biển Đỏ đã trở thành một sự kiện mới trong lịch hàng năm giống như Liên hoan Du thuyền Cannes, nhưng nó có mục đích lớn hơn cho thái tử.

Đối với Mohammed, Serene không chỉ là một nhà nước di động. Cùng với các tàu hỗ trợ, nó giống như một khu phức hợp cung điện nổi có vũ trang mà từ đó anh có thể điều hành đất nước, an toàn trước những kẻ khủng bố Hồi giáo hoặc những kẻ âm mưu đảo chính. Đó cũng là một nơi để được là chính mình.

Toàn bộ du thuyền được trang bị màn hình video và thiết bị âm nhạc chất lượng cao nhất, để anh có thể chuyển nó từ nơi tụ họp ngoại giao thành vũ trường công nghệ cao trong giây lát. Có một căn phòng mà tất cả thủy thủ đoàn không được phép vào thăm — một nhà chứa máy bay trực thăng được chuyển đổi thành một hộp đêm tiên tiến được trang bị cột cho các vũ công.

Du thuyền là một không gian an toàn cho Mohammed khi anh cố gắng kéo A Rập Saudi bước vào thế kỷ XXI chống lại những khó khăn và mong muốn của nhiều anh em họ hàng và hàng nghìn giáo sĩ. Và nếu công chúng toàn cầu coi anh như một kẻ chuyên quyền mới chớm nở, thì ít nhất anh có thể dựa vào giới siêu giàu để hỗ trợ mình.

Hết cuộc họp này đến cuộc họp khác, cuộc thảo luận xoay quanh các cơ hội đầu tư vào A Rập Saudi. Nhưng mỗi nhà tài chính đến thăm không thể không hỏi liệu A Rập Saudi có muốn đầu tư một số tiền của mình vào quỹ hoặc dự án mới của họ hay không. Tiền của A Rập Saudi, được tập trung và kiểm soát hoàn toàn bởi thái tử, vẫn là một bài hát vang dội cho các doanh nhân và chính trị gia trên khắp thế giới. Ít người trên trái đất có thể tiêu hàng tỷ đô một cách dễ dàng như vậy. Cơ hội để nắm bắt một số, thậm chí một vài triệu, là quá hấp dẫn để không thể bỏ qua.

Một buổi chiều, Masayoshi Son và Mohammed đi du ngoạn trên một chiếc thuyền nhỏ đến một rạn san hô hoang sơ và lặn với ống

thở trong hơn một giờ. Bỏ sự vui vẻ sang một bên, Masayoshi có một mục đích, SoftBank đang cố gắng huy động 100 tỷ đô thứ hai và ông hy vọng lòng trung thành của mình với Mohammed qua những thăng trầm sẽ được đền đáp. Mohammed có muốn trở thành nhà đầu tư hàng đầu một lần nữa không? Anh có đủ can đảm để hỏi ngay cả khi Quỹ Tầm nhìn đầu tiên đang quay cuồng với những sai lầm lớn, chẳng hạn như một vụ đặt cược lớn vào WeWork, một công ty cho thuê văn phòng giả dạng là một công ty khởi nghiệp công nghệ đang gặp khó khăn nghiêm trọng và hiệu suất kém của nhiều khoản đầu tư khác trong quỹ.

Không có nhiều doanh nhân như Mohammed trên thế giới, người có khả năng tiếp cận số tiền không thể tin được và khả năng quyết định phải làm gì với nó trong giây lát. Masayoshi muốn anh ấy xem qua màn trình diễn và nghĩ về thế giới tương lai.

Đó hóa ra là điều khiến anh không thể ngăn cản. Không hẳn cuộc đàm áp và củng cố quyền lực tại Ritz đã cho Mohammed thấy khả năng của mình - ngay cả sau vụ sát hại Khashoggi. Đó là tình trạng rối ren mà anh đã là một phần quan trọng trong nền kinh tế thị trường bùng nổ mạnh mẽ nhất mà thế giới từng chứng kiến. Mỗi quan hệ với Trump là tốt, nếu là giao dịch, nhưng quan trọng hơn là cách tiền của A Rập Saudi được gắn với các khoản đầu tư cơ sở hạ tầng của Mỹ thông qua Blackstone và các công ty công nghệ thông qua Quỹ Tầm nhìn của SoftBank. Mohammed đã từng là một hoàng tử không ai biết trong vài năm trước: bây giờ anh là hoàng tử duy nhất, theo như phần còn lại của thế giới. Anh sẽ trở thành một phần quan trọng của nền kinh tế toàn cầu, kiểm soát giá dầu trong tay và chi hàng tỷ đô cho các công ty lớn, cho phép họ đánh bại các đối thủ của mình.

Cuối cùng, Tuần lễ Biển Đỏ nghiêng về cái tôi của Mohammed hơn là sự phát triển của Saudi. Nó có lẽ không giúp anh ôn luyện triết lý quan hệ quốc tế của mình.

Phẫn khích bởi những gì anh cảm thấy là thay đổi tình cảm đối với A Rập Saudi và sự tiếp đón tốt của Donald Trump và các nhà lãnh đạo quyền lực khác sẵn sàng duy trì mối quan hệ của họ với anh. Mohammed đặt ra kế hoạch biến năm 2020 trở thành năm trở lại của mình: năm 2015 là năm anh trỗi dậy, năm 2016 triển khai tầm nhìn chuyển đổi, 2017 là “khởi đầu của sự thay đổi và củng cố quyền lực”, năm 2018 là sự vươn ra toàn cầu và sự bùng nổ lớn sau Khashoggi, và 2019 một năm tập hợp lại và bị hạ thấp.

Để bắt đầu xóa sổ sạch sẽ, Mohammed cần có những thành tựu lớn – hoặc ít nhất là giải quyết các vấn đề sau. Anh đã hướng dẫn nhân viên của mình lập kế hoạch ngay lập tức để kết thúc việc tẩy chay Qatar, tạo hòa bình ở Yemen và không tiếc chi phí để khiến việc Saudi đăng cai tổ chức cuộc họp G20 vào tháng 10 năm 2020 trở thành sự kiện không ai có thể quên. Anh chỉ định Fahad al-Toonsi, một bộ trưởng A Rập Saudi phụ trách tất cả các “dự án siêu lớn” như NEOM, để sự kiện trở thành ưu tiên hàng đầu của mình.

Nhưng cách tiếp cận thận trọng của anh đối với các mối quan hệ quốc tế không kéo dài lâu. Vào tháng 12 năm 2019, các nhà lãnh đạo của Thổ Nhĩ Kỳ, Qatar, Iran, Malaysia và Pakistan đã được lên kế hoạch tham dự hội nghị thượng đỉnh các nhà lãnh đạo Hồi giáo ở Kuala Lumpur. Mục đích được tuyên bố công khai là thảo luận về các vấn đề quan trọng gây ảnh hưởng đến người Hồi giáo trên toàn thế giới, nhưng chương trình nghị sự cơ bản là tái cân bằng vai trò lãnh đạo của thế giới Hồi giáo khỏi trực của A Rập Saudi,

Các Tiểu vương quốc A Rập Thống nhất và Ai Cập. Sau khi cách tiếp cận mới, tích cực của Mohammed trong việc lãnh đạo vương quốc đã phát triển hoàn toàn, các quốc gia yếu hơn cảm thấy A Rập Saudi đã trở thành một thách thức.

Tức giận, Mohammed đã triệu tập thủ tướng Pakistan Imran Khan đến Riyadh để họp. Nó khác xa so với chuyến đi thân thiện mà anh đã thực hiện đến Pakistan vào tháng 2 năm 2019, một trong những chuyến đi quốc tế lớn đầu tiên sau vụ Khashoggi. Khan đã trải thảm đỏ, và ra lệnh cho máy bay chiến đấu JF-17 Thunder hộ tống phi đội của Mohammed khi tiến vào không phận Pakistan. Một số thỏa thuận trị giá 20 tỷ đô la đã được ký kết. Các biên tập viên báo chí đã nhận được chỉ thị từ chính phủ không được xuất bản một câu chuyện hoặc tweet tiêu cực nào trong chuyến thăm đó, và họ hầu như đã tuân thủ. Pakistan cần tiền và A Rập Saudi muốn có Pakistan trong đội của mình.

Bây giờ, ở Riyadh, rõ ràng là Mohammed coi hội nghị thượng đỉnh Kuala Lumpur là một động thái không thể chấp nhận được. Mohammed được cho là đã lạnh lùng yêu cầu Khan hủy chuyến đi sau khi Khan cố gắng giải thích mục đích bằng các điều khoản ngoại giao hơn. Anh đã đe dọa: A Rập Saudi và UAE sẽ trực xuất tất cả người Pakistan ngay lập tức, nghĩa là hơn bốn triệu người Pakistan, những người gửi tiền về nhà cho gia đình mỗi tháng. Imran Khan về nhà, gọi cho thủ tướng Malaysia Mahatir Mohamad để thông báo ông sẽ hủy bỏ chuyến đi.

Imran nói với một cố vấn sau đó: “Anh ta là một thằng nhóc hư hỏng,” Chúng tôi không thể chịu đựng được anh ta.

thủ tướng Pakistan Imran Khan

CƠN BĀO QUYẾT ĐỊNH

Khi các nhà lãnh đạo trên khắp thế giới chỉ mới hiểu được tầm quan trọng và sự tàn phá kinh tế mà loại coronavirus mới sẽ mang lại vào năm 2020, Mohammed bin Salman đã bị phân tâm bởi một bộ phim gia đình gay cấn và thất vọng vì giá dầu thấp. Để đạt được ước mơ kinh tế vĩ đại nhất của mình, anh cần nhiều tiền hơn nữa - hàng trăm tỷ đô la, chứ không phải chỉ 25,6 tỷ đô la anh kiếm được từ IPO Aramco.

Đứng trong văn phòng của mình với vẻ giản dị, đang nói chuyện với các cố vấn và bộ trưởng, anh thất vọng với tốc độ chuyển đổi của dự án Tầm nhìn 2030. Giá dầu dao động trong khoảng 60 đô la, thấp hơn nhiều so với mức mà anh cần để xây dựng tất cả các siêu dự án cùng một lúc trong khi đang diễn ra một cuộc xung đột tốn kém, không bao giờ kết thúc ở Yemen và người dân vẫn sử dụng các khoản trợ cấp. Vấn đề này đã găm nhấm vương quốc kể từ khi Salman lên ngôi, với dòng chảy dầu từ cuộc bùng nổ khai thác dầu đá phiến của Mỹ làm giảm giá dầu. Và vấn đề chỉ trở nên tồi tệ hơn. Ả Rập Saudi đã hợp tác với Nga để hạn chế sản lượng nhằm giữ giá dầu không tăng, nhưng thỏa thuận đó đang đổ vỡ.

Đó là bối cảnh cho một trong những quyết định sâu sắc nhất của Mohammed trong 5 năm với tư cách là người trị vì hàng ngày của Vương quốc Ả Rập Saudi. Các cuộc thảo luận với Nga đã đổ vỡ và Mohammed ra quyết định táo bạo. Vào một buổi tối thứ sáu đầu tháng ba, anh đặt hàng cho người anh cùng cha khác mẹ của mình. Bộ trưởng Năng lượng Abdulaziz bin Salman, để thúc đẩy nguồn cung tràn ngập thị trường. Trong thế giới dầu mỏ, đó là một quả bom.

Khi thị trường mở cửa vào thứ Hai tuần sau, giá đã giảm hơn 20% và sẽ tiếp tục giảm xuống mức thấp nhất trong nhiều thập kỷ. (lần đầu tiên trong lịch sử, giá dầu âm [-11 đô la], nghĩa là người bán phải trả tiền cho người mua)

Trong những tuần tới, các kho dự trữ trở nên đầy đến mức ở một số khu vực, người mua dầu được các nhà cung cấp đưa thêm tiền để mua dầu thô. Mohammed hy vọng việc giảm giá sẽ khiến một số công ty chịu trách nhiệm về sự bùng nổ dầu đá phiến của Mỹ ngừng kinh doanh và gây áp lực tài chính lên Tổng thống Nga Vladimir Putin để khôi phục việc cắt giảm sản lượng. anh cũng muốn Putin, cùng với Trump và các nhà lãnh đạo khác, hiểu A Rập Saudi có thể hành động táo bạo. Mohammed sẽ đưa ra chính sách dầu mỏ khi anh thấy phù hợp với lợi ích của Saudi. Nếu các quốc gia khác muốn sự giúp đỡ của vương quốc để thúc đẩy giá, các nhà lãnh đạo của họ sẽ phải đến gấp Mohammed như một người chơi bình đẳng.

Vấn đề là A Rập Saudi thậm chí còn phụ thuộc vào nguồn thu từ dầu mỏ hơn cả Nga. Trong nỗ lực thúc đẩy giá dầu dài hạn. Mohammed đang phá hoại nguồn tài trợ của vương quốc cho các dự án chuyển đổi đầy tham vọng cũng như các khoản chi tiêu hàng ngày.

Đồng thời, anh đang suôn sẻ trên con đường đăng quang. Trong vòng vài giờ sau khi Mohammed quyết định bắt đầu một cuộc chiến tranh dầu mỏ, những người đàn ông đeo mặt nạ đen đã xông vào nhà của Mohammed bin Nayef, người đã bị hạn chế rời khỏi A Rập Saudi kể từ đêm ông “từ chức” làm thái tử, và Ahmed bin Abdulaziz. Chú của Mohammed và một trong những người con trai cuối cùng còn sống của Ibn Saud. Đó là một sự phát triển kỳ lạ đối với hầu hết những người trông coi cung điện – dường như họ không giống với bất kỳ mối đe dọa nào.

MBN đã đổ vỡ và cát nhau, còn Ahmed là một ông già không biết thay đổi, người dường như thu mình lại bất cứ khi nào các thành viên trong gia đình muốn ông đứng lên. Tầm quan trọng duy nhất ông nắm giữ - ông là anh trai ruột của nhà vua, con trai lớn nhất còn sống của Vua Abdulaziz, ông được cho sẽ nắm giữ quyền lực của Hội đồng Hoàng gia như chiếu lệ. Nhưng Ahmed thậm chí còn không đảm nhận vị trí đó.

Động lực rõ ràng cho các vụ bắt giữ, sau đó mở rộng ra bao gồm các nhân viên và cộng sự khác của họ, gần như buồn cười.

Đến năm 2019, MBN có một cuộc sống bình thường hơn một chút so với thời gian bị quản thúc tại gia trong những tháng ngay sau khi ông rút lui khỏi vị trí thái tử. Ông được phép đi lại giữa các ngôi nhà ở A Rập Saudi, bao gồm cả một trang trại nơi ông thích đi nghỉ, và có thể tham gia các buổi họp mặt gia đình. Vợ ông, bị

ung thư, được phép sang Mỹ vào mùa hè năm đó để điều trị, mang theo một trong những cô con gái của họ.

Nhưng MBN vẫn ủ rũ, và sự hận thù của ông đang quay trở lại với Mohammed, người đã quyết định đó là một vấn đề khi Ahmed tham gia.

Mặc dù từ lâu đã không tham gia chính trị gia đình, Ahmed đã gây bất ngờ cho Mohammed và Vua Salman vào tháng 9 năm 2018 khi đổi mặt với những người biểu tình tụ tập bên ngoài dinh thự ở London của ông để phản đối vụ đánh bom ở Yemen. Đừng đổ lỗi cho Al Saud. Ahmed nói với đám đông: vụ đánh bom chỉ do hai người đàn ông, nhà vua và thái tử chịu trách nhiệm.

Ahmed quay trở lại A Rập Saudi không lâu sau đó và đám bảo đã nhận được cam kết từ các quan chức Mỹ và Anh là họ sẽ can thiệp nếu Hoàng gia có hành động chống lại ông. Khi trở lại vương quốc, Ahmed cũng bắt đầu chống đối. Ông đã lấy các bức chân dung của Vua Salman và Thái tử Mohammed khỏi bức tường uy nghiêm của mình – tin tức về sự xúc phạm nhanh chóng lan truyền trong Hoàng gia – và phòng khách của ông trở thành nơi để các thành viên bất mãn của Hoàng gia trút giận.

Vào cuối năm 2019, MBN đã đến gặp Ahmed để khiếu nại, buồn bã vì Hoàng gia đã rút hết tài khoản ngân hàng của ông ấy và cắt các khoản trợ cấp cho ông và gia đình. Sau chuyến đi của vợ đến Hoa Kỳ để điều trị, MBN được thông báo bà không thể đi du lịch bên ngoài vương quốc nữa cho đến khi ông trả cho chính phủ hàng tỷ đô la mà Mohammed cáo buộc ông ăn cắp. Đó là một cáo buộc cũ, mà Mohammed đã đưa ra vào năm 2017 khi cho rằng MBN đã sử dụng sai số tiền của chính phủ A Rập Saudi dành cho các dự án chống khủng bố chung với Hoa Kỳ. MBN khẳng định ông đã tiêu

tiền của chính phủ một cách hợp lý và thậm chí còn đóng góp một phần tài sản của mình cho các nỗ lực bảo mật.

MBN cho biết không cất giấu tiền và trong một chuyến thăm vào tháng 11 năm 2019, ông nói với Ahmed là vợ và con gái ông đang bị “bỏ đói”. Nó chỉ đơn giản là chút bực tức, và chắc chắn bị cường điệu, nhưng nhóm của Mohammed đã nắm bắt được cuộc trao đổi. Cuối tháng đó, MBN được gọi đến tham dự một cuộc họp tại Vệ binh Quốc gia - nơi người phụ trách là bạn thời thơ ấu của thái tử và đồng minh thân cận Abdullah bin Bandar - nếu không sẽ phải đổi mặt với hậu quả. Cảm thấy không ổn, ông từ chối đi.

Điều đó dẫn đến cuộc đàm áp đầu tiên. Vài ngày sau, các vệ sĩ của Hoàng gia xuất hiện tại cung điện của MBN và hộ tống các nhân viên thân cận nhất của ông, bao gồm thư ký, nhân viên CNTT và bảo vệ cá nhân lâu năm. Thậm chí còn dựng một hàng rào xung quanh bãi đáp trực thăng, để ngăn ông trốn thoát, mặc dù nó chỉ được sử dụng để đậu ô tô trong những tháng trước đó. Các lính canh đã hỏi các nhân viên về bất kỳ kế hoạch trốn thoát hoặc đảo chính nào. Các nhân viên đã được trả tự do, nhưng Hoàng gia đã tiếp quản vấn đề an ninh của MBN.

Gần như đồng thời với việc tuyên bố chiến tranh dầu mỏ, Mohammed đã giam giữ MBN và Ahmed. Musaad al-Aiban, quan chức an ninh đã giúp lên kế hoạch cho chuyến đi Riyadh của Tổng thống Trump, đã gọi điện cho các thành viên Hoàng gia để nói với họ là Ahmed và MBN bị nghi ngờ phản quốc, Wall Street Journal đưa tin.

Xem xét cốt truyện buồn tẻ, họ rõ ràng không phải là mối nguy hiểm. Đó chỉ đơn giản là thời điểm thích hợp, trong bối cảnh hỗn loạn của tin tức và kinh tế, để thực hiện một bước quan trọng khác

trong con đường dẫn đến vương quyền của MBS. Ngay cả khi những mối đe dọa tương đối yếu này bị dập tắt, anh đã có một hành trình mới rõ ràng để tiếp tục.

Faisal bin Abdullah, con trai của cựu vương, đã viết một lá thư cho quốc vương Salman phàn nàn về cách đối xử với Ahmed. Ông ta cũng bị bắt.

Một manh mối cho thấy cuộc đàn áp gia đình là một kế hoạch dàn dựng khi MBS đang lên kế hoạch cho một kỳ nghỉ kéo dài một tháng tới lâu đài ở Pháp hoặc công viên trò chơi mà gia đình sở hữu ở Nam Phi chỉ vài tuần trước cuộc chiến dầu mỏ và cuộc đàn áp gia đình. Nhiều trợ lý hàng đầu cũng dự định nghỉ một chút sau nhiều tháng làm việc ròng rã suốt mười sáu giờ mỗi ngày.

Đêm thứ Sáu đó là một khoảnh khắc tuyệt vời của MBS: một quyết định táo bạo được đưa ra, đối mặt với những hậu quả khủng khiếp và nguy hiểm, với hy vọng vụ đặt cược sẽ thành công. Mọi công ty dầu mỏ trên thế giới có thể nguyên rủa anh và các quốc gia có thể phá sản vì hành động của anh, nhưng nếu điều đó có nghĩa là một thỏa thuận tốt hơn cho A Rập Saudi, thì điều đó là xứng đáng. Và cuộc đàn áp gia đình là cần thiết - nó củng cố hình ảnh của anh như một người cai trị mạnh mẽ, người luôn quan tâm đến các cháu và anh chị em họ của mình. Thà bị coi là hà khắc một cách không cần thiết còn hơn là khoan dung với bất kỳ lời chỉ trích nào.

Mohammed đã gọi giai đoạn đầu tiên của cuộc chiến Yemen là “Cơn bão quyết định”, hay Asifat al-Hazm trong tiếng A Rập. Anh không phải lúc nào cũng vội vàng, nhưng chắc chắn là người quyết đoán. Khi một quyết định được đưa ra, anh lao vào với những khẩu súng rực lửa. Và những thay đổi của anh thường mang lại cảm giác như vũ bão, một loạt các quyết định được đưa ra liên tiếp trong

thời gian ngắn dường như không cần cân nhắc nhiều đến việc mọi thứ có thể phát triển như thế nào nếu chúng xảy ra cùng một lúc. Khi những đám mây tách ra, người dân A Rập Saudi không khỏi cảm thấy chóng mặt. Đã năm năm như vậy.

Mohammed đã bắt đầu nghĩ đến năm 2020 là năm khôi phục vị trí của mình trong cơ cấu quyền lực toàn cầu. Bỏ lại sau cuộc chiến Yemen, vụ bê bối Khashoggi và báo chí về việc bỏ tù những người chỉ trích, anh đang lên kế hoạch cho một cuộc họp G20 ở Riyadh vào mùa thu, nhằm đưa A Rập Saudi trở thành một trong những cường quốc có ảnh hưởng và hướng tới tương lai trên thế giới, với một nhà lãnh đạo trẻ có thể cai trị trong nửa thế kỷ nữa. Trợ lý Fahad al-Toonsi được giao phụ trách sự kiện quan trọng nhất trong chương trình nghị sự của năm. (chỉ được tổ chức trực tuyến vì covid 19)

Không có hệ thống khen thưởng nào để tổ chức hội nghị thượng đỉnh. Nhưng đó là một cơ hội hoàn hảo để giới thiệu đất nước theo một phong cách lớn như khi Donald Trump thực hiện chuyến công du quốc tế đầu tiên trên cương vị tổng thống. Vương quốc đã trải qua những thay đổi lớn trong cuộc sống hàng ngày. Các khu vực của Riyadh và các thành phố lớn khác ngày càng có cảm giác giống Dubai - đàn ông hòa trộn với phụ nữ không trùm đầu trong các nhà hàng và khu mua sắm. Khách du lịch bắt đầu đổ xô, lấy cảm hứng từ những người nổi tiếng trên Instagram được chính phủ A Rập Saudi trả tiền để đến và quảng bá về các dịch vụ của họ.

Không ai nghi ngờ Mohammed là thành viên Hoàng gia đầu tiên tận dụng lịch sử của đất nước, tân trang lại ngôi nhà của tổ tiên Al Saud ở Diriyah - Riyadh và biến al-Ula ở phía bắc đất nước thành

một điểm đến đẳng cấp thế giới. Chúng là những địa điểm thực sự thú vị để xem và các kế hoạch của G-20 đang được điều chỉnh để làm nổi bật chúng và thể hiện bộ mặt mới của vương quốc.

Trong những điều khoản đặc biệt, Mohammed đã nói với các trợ lý hàng đầu để giải quyết vấn đề uy tín của đất nước, bao gồm việc giam giữ các nhà hoạt động nữ, cuộc chiến ở Yemen và tẩy chay Qatar. Nhiều người quan sát cho rằng anh là người nóng nảy và dễ phản ứng. Nhưng những vấn đề này, phần lớn, là những con số trên biểu đồ đối với anh. Các cuộc khảo sát do các công ty phương Tây thay mặt cho A Rập Saudi thực hiện đã nhấn mạnh đây là những trở ngại đối với việc A Rập Saudi đạt được chỗ đứng trên thế giới - giống như các cuộc khảo sát mà anh đã thực hiện ngay từ đầu nhằm xác định nhận thức về chủ nghĩa cực đoan tôn giáo và thiếu quyền phụ nữ với khán giả quốc tế.

Trong khi đó, Quỹ Đầu tư Công có nhiệm vụ săn lùng các giao dịch lớn có thể đưa A Rập Saudi trở lại bản đồ đầu tư. Đã có những quỹ mới để triển khai cho các khoản đầu tư cao cấp, như kế hoạch mua lại đội bóng đá Newcastle. Ngay cả sau khi IPO Aramco đi từ một sự kiện tài chính tiềm năng của thế kỷ thành một sự kiện khu vực kém thú vị hơn, các chủ ngân hàng đã bắt đầu quay trở lại Riyadh. Đã có cuộc nói chuyện về việc hồi sinh một danh sách quốc tế, một phương tiện để huy động thêm tiền nhưng cũng để chứng minh với vô số nhà phê bình là anh không phải là người mới làm nghề tài chính. Một tỷ phú đã gấp anh trong thời gian này tin Mohammed thực sự đang chuyển đổi sang vai trò lãnh đạo. Trong các cuộc trò chuyện riêng tư, MBS thừa nhận già đi trong những năm đầu điều hành đất nước và quá lo lắng về những người bất đồng chính kiến. Tuy nhiên, anh không buồn phiền. Anh đã tự tin.

Nhưng trong con mắt phần còn lại của thế giới, vụ giết Jamal Khashoggi không hề biến mất. Mohammed vẫn kiên định kể từ khi A Rập Saudi thừa nhận ông đã bị giết, nói trong các cuộc họp với các quan chức và doanh nhân rằng anh chịu trách nhiệm vì anh là lãnh đạo nhưng không hề biết trước về vụ việc. Các nhà quan sát lâu năm của A Rập Saudi và thậm chí một số công dân trong những khoảnh khắc riêng tư đã nghi ngờ một người nghiên công việc thiên về chi tiết mà không biết về một hoạt động lớn như vậy — hoặc các nhân viên của một nhà cai trị nặng tay sẽ có hành động cực đoan như vậy mà không có sự cho phép của anh ta. Nhưng Mohammed nhấn mạnh với rất nhiều nhân viên, anh không thể luôn biết được từng người đang làm gì và việc giết người là một sai lầm.

Vụ việc đôi khi sẽ trở nên quan trọng, chẳng hạn như khi báo cáo viên đặc biệt của Liên Hợp Quốc công bố phát hiện của cô ấy vào tháng 12 năm 2019, nhưng một bản cáo trạng đầy đủ dường như không bao giờ thành hiện thực. Bất kỳ bằng chứng cứng rắn nào, nếu nó tồn tại, có thể nằm trong các hầm tình báo của Mỹ và Washington dường như không thấy bất kỳ lợi ích nào trong việc thúc đẩy vấn đề. Chắc chắn vết bẩn sẽ còn tồn tại cho đến ngày bản cáo phó của MBS được viết, nhưng nó có thể mờ nhạt dần theo năm tháng — ít nhất là ở Hoa Kỳ và Châu Âu — đặc biệt là nếu anh từ bỏ bất kỳ động thái gây ảnh hưởng nào chẳng hạn như bắt tay với một nhà lãnh đạo Israel. Điều đó có thể phải đợi cho đến khi anh làm vua.

Trong khi Mohammed đang lên kế hoạch cho một con đường phía trước, những người bị bỏ lại trên con đường giành quyền lực của anh tiếp tục gấp khó khăn.

Saad al-Jabri, cựu quan chức chống khủng bố, người đã giới thiệu một thanh niên Mohammed với các mối quan hệ của anh ta tại Hoa Kỳ trước khi bị sa thải và bị cáo buộc là theo chủ nghĩa cực đoan, vẫn an toàn bên ngoài đất nước. Nhưng đó không phải là một cuộc lưu đày thoải mái. Hai trong số những người con của Jabri, tuổi teen khi anh rời vương quốc, vẫn ở lại A Rập Saudi. Mohammed từ chối để họ rời đi. Khi những người liên lạc cũ ở Mỹ hỏi về người đàn ông mà họ biết là Tiến sĩ Saad, các quan chức A Rập Saudi cho biết anh ta là một kẻ bị truy nã, kiểm soát hàng tỷ đô la mà MBN đã chiếm đoạt, và các con của anh ta sẽ không được phép rời khỏi vương quốc trừ khi anh ta đã trả lại tiền.

Nhưng chính phủ A Rập Saudi không bao giờ đưa ra bằng chứng cho cáo buộc này, và các quan chức tình báo Mỹ nghi ngờ bọn trẻ đang bị giam giữ để ngăn Jabri phát biểu. Người đàn ông có nhiều bí mật chính phủ trị giá hàng thập kỷ mà Mohammed không muốn được công bố trước công chúng.

Trong gần năm năm, tình hình vẫn căng thẳng. Jabri giữ im lặng, trong khi những người bạn cũ ở Washington cố gắng tìm cách giải thoát các con của anh. Một người con trai lớn, một bác sĩ ở Hoa Kỳ, nói với bạn bè là anh ta rất muốn giúp đỡ nhưng sợ bất kỳ hành động chính trị hoặc sự can dự nào của chính phủ Hoa Kỳ có thể khiến Mohammed tức giận và nguy hiểm đến các em của mình. Vì vậy, anh đợi trong khi cha anh vẫn im lặng.

Sự nhẫn nhịn của Jabri và con trai ông đều không được đền đáp. Sau khi Mohammed bắt giữ người chú Ahmed cũng như MBN, anh đã cho lính canh vũ trang đột kích vào nhà của hai đứa con út của Jabri. Họ bị tống vào tù mà không bị buộc tội, nhà của họ bị lục soát và két sắt bị phá trong một cuộc tìm kiếm bằng chứng rõ ràng

để sử dụng chống lại Jabri, khiến gia đình ở nước ngoài tự hỏi A Rập Saudi đã đạt được tiến bộ gì kể từ khi Mohammed lên nắm quyền. Trong năm năm kể từ khi Salman trở thành vua, Saad al-Jabri đã tự thấy mình được thăng chức lên một trong những vị trí cao nhất có thể cho một người ngoài Hoàng gia, được giao phó vấn đề an ninh của vương quốc và mối quan hệ với đồng minh nước ngoài quan trọng nhất, và nhanh chóng bị mờ nhạt, là một kẻ khủng bố, bị sa thải trên Twitter, và bị đày ải, các con bị bắt làm con tin trong khi Mohammed tuyên bố cải cách. Từng là người trong cuộc, giờ đây anh ta cũng bối rối như những người nước ngoài đang tìm hiểu về vương quốc và người cai trị của nó. Vào mùa xuân năm 2020, gia đình Jabri sẽ thuê một nhà vận động hành lang có liên hệ với Trump trong nỗ lực tuyệt vọng nhằm khiến chính phủ Mỹ gây áp lực buộc Mohammed để những người thân bị giam giữ rời khỏi A Rập Saudi.

Tất cả các kế hoạch trong năm của Mohammed đã rơi vào bế tắc khi tin xấu về Trung Quốc lan truyền khắp thế giới. Loại corona virus mới đã bắt buộc nền kinh tế thế giới phải dừng lại trong nhiều tháng, trong khi hàng tỷ người phải trú ẩn tại chỗ để ngăn chặn sự lây lan theo cấp số nhân và sự sụp đổ của hệ thống y tế. Nhiều tuần sau khi cuộc chiến dầu mỏ đã đẩy giá xuống dưới 20 USD/thùng, gần với mức thấp nhất trong hai thập kỷ, anh đã đồng ý nhanh chóng cắt giảm sản lượng sau cuộc trò chuyện với Jared Kushner, người cũng đã nói chuyện với những người đồng cấp Nga về việc chấm dứt bất đồng. Cuộc chiến giá dầu của Mohammed đã giết chết các công ty Mỹ vào thời điểm nền kinh tế toàn cầu đang rùng mình.

Trong suốt cuộc tranh chấp, chính phủ Mỹ đề nghị có thể trừng phạt Nga vì vai trò của họ trong việc giảm giá. Nhưng đã xử lý A Rập Saudi thông qua các kênh ngoại giao và tiếp xúc trực tiếp giữa Nhà Trắng và Mohammed. Mặc dù cuộc chiến về giá cả có thể khiến A Rập Saudi tiêu tốn hàng tỷ đô, nhưng ít nhất Mohammed cũng có thể yên tâm là mọi người đang coi trọng mình. Động thái này nhắc nhở thế giới là Mohammed có sức mạnh như thế nào đối với thị trường toàn cầu.

Và khi người A Rập Saudi ở trong nhà như nhiều người trên toàn cầu, họ có thể thấy trên Twitter và các chiến dịch truyền thông xã hội ca ngợi vị vua nhân từ và người con can đảm của ông. Tương tự như vậy, ở những nơi như Philippines, Hungary và Trung Quốc, những lời chỉ trích đối với các nhà lãnh đạo độc tài đã được gạt sang một bên để nhường chỗ cho các biện pháp khẩn cấp. Quyền lực giám sát tăng lên mà không có phản đối, các chính phủ trở nên tràn đầy quyền lực hơn bao giờ hết, cứu trợ các công ty và giao tiền cho hàng triệu người thất nghiệp.

Nếu không cố gắng, Mohammed đã lạc vào kỷ nguyên mới như một mảnh ghép của trò chơi ghép hình. Đó là thời kỳ thăng hoa của những nhà lãnh đạo mạnh mẽ, ngay cả những người độc tài. Anh ra lệnh đóng cửa Mecca và công dân ở trong nhà mà không tranh luận, trong khi anh đi cùng một nhóm cố vấn thân cận đến cung điện của gia đình mình tại NEOM. Gần đó, các thành viên bộ lạc đang phản đối việc họ sắp rời quê hương sa mạc cần cõi để dọn đường cho thành phố mới. Lực lượng an ninh của Mohammed đã trấn áp, bắt giữ một số người và bắn chết một người đàn ông, người được cho là có trang bị vũ khí.

Qua đêm, cả đội nói về những năm tháng phía trước. Hãy quên những lời chỉ trích đi, họ nói. Mohammed đã có nhiều năm để chứng minh tầm nhìn của mình. Anh ấy thậm chí chưa phải là vua. Di sản của anh có thể đến sau mười, hai mươi, thậm chí ba mươi năm nữa.

Đọc thêm sách khác tại:

<https://is.gd/readbook>

